شاہ مردان شیر یزدان قوت پروردگار
لا فتی الا علی لا سیف الا ذوالفقار

قصۂ لاجواب

5831
550

موسوم بہ

جنگ نامۂ خاور

بزبان کشمیری

مکمل گیارہ حصے

من تصنیف لطیف شاعر بےمثال سید میر شاہ صاحب کشمیری

حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب

مہاراج گنج بازار سرینگر و تیمہ بازار امیرا کدل سرینگر

مالکان کوہ نور پریس و محمدی پریس امیرا کدل سرینگر

شروع جنگنامہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

خاور بزبان کشمیری

خدا یا چھا نداردا ور ژھ چھوک
کرت پیدٔ ژی آشکار و نہان
معلق تھوت سقف چرخ برین
فروزان کرت مشعل ماہ و مہور
سرشب کڈت از گریبان روز
شبس کرتھ تہ ماہ مشکین بلند
زنطفہ کرت صورتھا اک سعید
گمی تت بہاس کران چھوک خزان
بہر گونہ خلعت کرت آشکار
ازل تا ابد قادر لایزال
بصنعت کرت خاک باتہ خرر ودا آسکار
تھوت تہ چھانس کرت تم ممد
ژہ بنیا کرت چشمہ بہر نظر
تھوت در جسل اندرژہ دُر سخن
خداوند ژی چھوک بہر دوسرا
کرت ا محمدؐ تمن اختتام
نبی شاہ لولاک طٰہٰ خطاب
زحا میم خلعت دولت تکمہ دار
شہ چھوی مومنن ہیٹ وُ ذہ رحیم
تنہ قامت تھری سایہ آسو
چھوکنت بنیا تس وی کلام
ازان پیس سپن پیدٔ افلاک تمام

فروزندہ مہر خاور ژھ چھوک
بیک امر کن پیدٔ کرتھن فلک
بکوہا ہا بستہ کرتھن زمین
بنای زمین کرتھ از چاہ میخ
کڈن چھوک ز شب روز عالم فرود
بقدرت گل از خار پیدا کرت
ز قطرہ انت گوہراہ اک پدید
انن چھوک گل و میوہا از شجر
رنگارنگ نعمت تھوت بے شمار
منزہ ژہ چھوک لا شریک و احد
بحکمت تھوت تت اندر باد نار
تہت جسمس اندر ژہ روح روان
تو اکرت پائے بہر گذر
دتوت قوت شمع گوشن بسر
چھونہ کیتھہ یارای چون و چرا
محمدؐ چھو سلطان دنیا و دین
بسر تمن خامہ چتر سحاب
کلس پیٹھ شوبن رحمتو کتاج تس
زرحمت تس خلعت پیرانہ آسو
سو پیغمبرن منز چھو چھن آفتاب
بطینن تہ آسو آدم علیہ السلام
کران تم لوائی فتحن بلند

بقدرت ژہ چھوک کارساز جہان
بہان عرش و کرسی ملک و ملک
اوزان تھوت تم قندیل نور
مرتب جہان کرتھن از چاہ میخ
دوہس کتو تھوت آفتاب بلند
ہمی نور د رنار پیدا کرت
گمی چھوک بہار اتن در جہان
کڈن لعل و یاقوت چھوک از حجر
خدائی منزہ ژہ چھوک ذوالجلال
نہ چھوک کنہ زمت تہ کانہہ چھوبی دلد
اکس قالبس منز تمی زُہ ورمند
دتوت عقل تہ ہوش و تاب و توان
کرت آفریدہ زبان و دہن
اتھس منز تھوت کار و بار تہر
انت در جہان انبیائی عظام
امام رسل خاتم المرسلین
مزمل قبا شاہ ذوالاقتدار
چھو دن عالمن ہیٹ توی راج تس
خدا ین کرس وصف خلق عظیم
ہمہ انبیا تس تشن نور یاب
گوڈن پیدٔ گو تمن وی نور پاک
انن چار حد جہان در کمند

سپن بام استادہ تمسنز علم
چھو عرش معلی اتینہ گرد راہ
وچھت والضحی روی تمسند بتاب
کرن ظاہر اعجاز شق القمر!
کیا بن بلفظ فصیح البیان
غرض آسو از خلعت بو البشر
بہ تکریم آن سرور کائنات
خلیلس سپن نار بردد سلام
تسند یلہ جلوہ آرا سپن
توی ماہ کنعان سپن شاہ نور
مسیحا متشر تسند بر فلک
معنبر تمی گیسوئی دلربای
زہ عالم تمسن تاز مونہیس فدا
یوان آسو تتہ عنبر و عطر تاب
برادر رنگ لو لاک سوئی نامدار
بہتہ بد کامل چھہ در اختران
خدا این تمس ارحمندی دتن

دست آو منجوق شاہ عجم
چھو میکائیل زبان تند بہ سبیل
چھو سر خم کرن از فلک آفتاب
اتھن تمسند منز بصدق و صفا
تمس نش کرن ہر بنوی بیان
توی آدمس گو دعا مستجاب
ہمی نوح بنی ابو نہ طوفان نجات
سپن باعث آن نبی کریم
کلیمس عطا دست بیضا سپن
سلیمان با آن قدر دی شان آسو
منادی کرن تم بملک و ملک
ز گیسو ہران آسو مشک تتار
ہنگہ تن گہر کم چھو پیش خدا
کمر بستہ از فاستقم تس کمر
ز اسرای بعبدہ تمس افتخار
سو عرش معلی انن زیر گام

ملک حیثس شاہ فلک پایہ گاہ
بشہر ڈوان لرہ تسنز جبرئیل
پائمای سپایہ از یک نظر
کرک سنگریزہ وشہادت ادا
جہان آفرینش سو والا گہر
وسیلہ انن نام پاک جناب
بیک جلوہ آن نور ذو الکرام
سمای عیسی آو ذبح عظیم
تمی نورہ نش ذرہ اک گو ظہور
وچھت شان احمد چھو سلمان آسو
سو واللیل مو تمندی عطر سائے
تمی نش نسیم سحر مشک بار
یہان آسنہ جسم پاکس فی باب
شفیع الامم سوی چھو خیر البشر
چھو ذو القدر در خیل پیغمبران
کرن تم بفرش تدلی مقام
ز معراج تس سربلندی دتن

در معراج محمدی صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم میگوید

مبارک شباہ اک فرزدان نور
فرو زان گمت اختران ہیچو ماہ
گتہ ہن از زمین نور بو بر فلک
فلک تہ ملک آس تو تسن تمام
عطاد قلم ہت کرن بو شمار

گمت چون نہار تجلی ظہور
سیاہی پیچ درجہان مزنگ پتر
دسن بر زمین رحمتک بو ملک
دون دن بیہ جلوہ درشش جہات

درآن شب کرن ند خورشید ماہ
زمین فرمان گو منتن منک نیر
گمت لو قنادیل روشن تمام
یون ڈینٹھہ از دور مشعل نہات
چھہ کتراہ ستارہ پرنہ لون نثار

کړن رقص لو زهره اندر فلاک
د سپهر نثار رسالتمآب
لباس سعادت دولت مشتری
بخوست زحل رسی از من تباه
پر از نور عرش معلی گښت
کړن جنبش آسو آراسته
کړن ساتنه حوران جنت تمام
وچه اسی لقای رسول حجاز
ز خوف حسودان پنهانی سو آسو
خصوصاً پی امت مذنبین
درین حال از امر رب الجلیل
ز سر تا بپا نور سانده سو غرق
شتابنده اکمر کباره نور د
کړن پایمال آسو حد نظر
یون لو نه تمنده ثلن د خیال
دون تمند وهی طی هفت آسمان
بشر دی آتی اسپ خلد برین
بحرف ات تم برده آنجناب
کړن عرض ای بهترین انام
سین خوش مه گرزه دن زه اندوهناک
فلک از وچهن شمس رخسار چانو
بتخت تدلی زه چهوی ازهن
چه معمور سوا ناره ملک بی شمار
دیتی از زه دیدار فرد صمد

که از ذاته پتو شاه ملک و ملک
کمربسته هر یخ چون چاوشان
کر مناسه منظور خدمت گری
مصفا گښت لو زمین و زمان
تمکو فرش نور تجلی گښت
بصد ناز استاده غلمان و حور
که از ذاته پتو شاه بیت الحرام
در آن شب سو سالار امت پناه
که در خانه ام هانی سو آسو
گمر زنگسین چشمه آسو بخواب
بدواره فرس زوان جبرئیل
پر از نور تمند همه زین و ساز
زهن پت کرت صرصرس همچو گرد
ز اندیشه فکر لو تیز گام
همی چون فرشته سو تیز بال
بشر دی سوهی اسپ خلد برین
انن سهر آن سرور مسلمین
سو روح الامین با کمال صفا
علیک الصلوٰة و علیک السلام
زه تهنیر از امر ایزد تعال
ملک از کړن خامه بدار چانو
وچهن از زه چهوی سدرة المنتهی
چهن بیانه خاطر کړن انتظار
زه بخشش کری امتس از خدا

تو لت بر طبق نور کوی آفتاب
کړن طرفه آسو بر آسمان
ستاده زحل چون غلام سیاه
منور گښت آسن هفت آسمان
سو رضوان نغمت ببا از خواسته
رټت کاسه هائی شراب طهور
همه انبیاء آمتن پیشواز
شو نگت ستی آسن بستر خوابگاه
ز اندوه و غم لو گښت دلحزین
دل رو شنس چو کان شگفته گلاب
براق تمس سپت مانند برق
مرصع لگامس نه مرد طراز
تلن لو قدم دن زمد البصر
ز وهم و قیاس آسو علوی حرام
ثلن تمند وهی تیز زن از کمان
انن سهر آن سرور مسلمین
سنت ساس آسن ملک با رکاب
اندر شاه و در خدمت مصطفی ۲
بشارت زه چهی از خداوند پاک
وچهک از سطانه آیت ذو الجلال
لعرش معلی زه چهوی از کهسن
کړک سیر د گلشن ما طغی
بدیده وچهک از لقای احد
لبک بی به کیتراه زه آسی بدا

ژہ بیچون خدا از وچھک بے حجاب
گژھی شاد و خرم دل و جان پاک
وَان سڑرن لوٗزت این جوش خبر
بر اُسن تھین کھتو بعزّ تمام
کڈن تیز سوٗی اسپ خلد برین
زمین و زمانس تلوٗن طمطراق
گمت جمع بے انبیاء کرام
سمت اندسان مسجد فیض بار
بے شان محبوب ذوالکبریاء
کرِک خاصہ صلوات تس پیٹھ نثار
مددگار نی آسہِ ہم ناو چانہ
ژہ چھوک شمع دز جمع پیغمبران
بدریای قلزم فنج قہار
وندی سرِ ژہ چھوک میانہ نورِ البصر
ڈلکس منزمہ نی آسہی چانو نور
گن ڈِیت و دصف تم ستو دہ صفات
اکھاہ گو نہ بہرِ امامت بہ پیش
رٹن دست پاک شہ مرسلین صلعم
ژہ چھوک اوّل اوّلین یا رسول صلعم
ژہ چھوک شاہ سرخیل دین پروران
ز پیغمبران چھوک ژہ ذوالاحترام
دوگانہ لبوہی یگانہ خدا
سپُن فارغ از طاعت کردگار
بنر درا و از مسجد محترم

سہک از ژہ بر تخت قوسین قاب
ژہ کتو چھوم مراٗوست براق از جان
کرُن حلہ ہای بہشتی ببر
رٹن تازیانہ زمرد بکف!
جلودار تس خاصہ روح الامین ع
بیک طرفۃ العین ز بیت الحرام
سمت اندران مسجد فیض بار
سکتر پتھر و تتھو نہ مرکب جناب ع
بتعظیم تھد و تتھو ہمہ انبیاء
دپوس نوح کن اے سرور کائنات صلعم
ہمی ایرہ وَن وزہ، ناو میانو
چھ اس مثل اختر ژہ چھوک ہیچہ ماہ
دتوم چانہ سیتن خدا این نجات
ژہ چھوک میانو مہمان قبلہ اجان کری
کبجا نار گژہ ہامہ گلزار سور
دچھن اکِ اکس کُن تمی ذوالکرام
ستادہ تمی دِ دیرہ جای خویش
دپُن تس کہ از امر ذوالکبریا
ژہ چھوک سرور آخرین یا رسول صلعم
امام الہدیٰ چھوک ژہ سلطان دین
ژہ شوبکت یمن نامرسلن ہند امام
وَدان پیشوا گو رسول صحاب
از ان پس پرِوک حمدِ پروردگار
ہتوون رخصت از انبیائی عظام

کری محرم راز یزدان پاک
ژہ و تہہ نیر کرہ سیز برآسمان
کمر بستہ و تتھو ہیچہ سروِ خرام
سپُن شور صلوات از ہر طرف
بہ تیزی چھ صرژلن گو براق
ہمی تا باقصیٰ کڈن نیم گام
گمت جمع بے انبیاء کبار
بمسجد اندر ژاو چون آفتاب
چھو جان گرامی ر لوٗک دِ رکن ر
لبوم چانہ سیتن نہ طوفان نجات
کلیمن دپُس اے سر سروران
چھہ اس چان حاکرِ ژہ چھوک ہیچہ شاہ
خلیلن دپوس اے گرامی پسر
سرو مال فرزند قربان کری
سپن سا آئی دہ بہرِ صلوات
کہ آیا کرو کس اکس اسلام
ثنا بان پکان آدروح الامین
سپن پیشوائی شہِ انبیاء
ژہ چھوک خاتم جملہ پیغمبران
حبیبِ خدا سیّد المرسلین صلعم
باآئین خود کر امامت ادا
دوگانہ پرِوک باکمال نیاز
سکتر سو سا لا بیت الحرام
کھسنت گو بر آن اشقر تیز گام

هتو ئي خصت از انبيائي عظام
پکن ۾ اتو نزديک صخره جناب
نه کا ئل سوئي تنگ تت گرانمايه آئس
کهست گو ڏون هيچو با دسهار
برس پٽ فرشتا خويشان آسو
ملک آئس تابع تسن بي شمار
ڏيئس تو ۾ دربانن اند جواب
مه ستين محمد شه مرسلين
روان ٿا ادشاه رسل ڏ ر فلک
چهه ملک ۾ ملک بر دست ملتجي
کرن تم ملاقات بابو البشر
ڇهوس خاصه حانوي مبشر غلام
بو آسوس کران بر فلک انتظار
بحرا ڏڀ لوٿهن جوانا ه عجب
روان سرورن ڏلوئي جبرئيل
يه کهنه ۾ تهو نه حرکت کرن نجاءُ
کرن ابسي تشو به تعظيم حد
به نزديک آدم بصدق و صفا
سو آدم صفي ۾ تهو بلا اختيار
به نزديک فرزند نزاري کرن
آلهن مه تاج کرامت ڏيتن
ميس مه تهفان لعيشس تمام
مه ابليس جا بود تهس کينه خواه
مه کهيو گنگ ڏ ابر بي اختيار

کهست گو بر آن اشقر تيز گام
بر آن صحرا اک نبد بانا ه دراز
ز لعل ۾ زمرد نمک پايه آئس
پکن آئس بر ونهه ونهه مقرب ملک
نگهبان اند سو دربان آسو
کرس کر بک جبرئيلن اي نامور
ته کن ڇهوک ٿه ستين ڇهو کتر استحباب
يه بوت سماعيل ۾ تهو درزمان
همي شور ۾ صلوات ڏتهو ۾ ملک
باول فلک ٿا او خير الانام
سپن خوش سو آدم نه فرخ پسر
کرم در زمين ۾ فلک تي ندا
ڇهو تنا ته اي خاصه پروردگار
مراقب کرت آسو جادر بسر
يه کس شخص هيتهن ٿيا بن جليل
ڏيوس جبرئيلن اي خاص رب
ته تعظيم کر استندي ڇهوک ۾ لد
کرن از ادب آدمس تم سلام
رٽن سوئي گرامي پسر در کنار
ڏين تس که اي سرو باغ پدر
بجنت مه جائي اقامت ڏتن
کرن خالقن منع اي بو البشر
بوڏ الس تمي مکره ستين نزراه
سودانه بو ابلبستي کهيا ونس

سو روح الامين تهف کرت ر کاب
برابر لگت آسمانس فراز
سواره تمي هيره پٽ شهسوار
بيکدم گرته هنت پيو باول فلک
سماعيل تس ناد بو نامدار
بجلدي ماموثر بر در نگي مه کر
ڏيوس تم بو ڇهوس جبرئيل امين
کشاده کرن سو ي ڏ ر آسمان
کرن مرحبا جنت نعم المجي
ڇهون خاصه آدم عليه السلام
مسيحن ڏيوس اي نته ذوالکرام
سيئن ۾ ورد ورسول خدا
تمس نشن پکن گو سوه عرب
کرن بو نه اصلا سوکن کن نظر
به تعظيم تهد ۾ تهه مه بم انبيائ
يه ڇهوي بو لبشر جانو گو خاصه اب
روان گو نز ۾ ي ادب مصطفى
سيئن خوش سو آدم عليه السلام
زديد سهاه اشکباري کرن
که اي نور چشم چراغ پدر
رنگارنگ نعمائي جنت بکام
گرنه هيک تهو نه نزديک گندم شجر
بنر در اسن امر پروردگار
بجواري زجنت لو گڏه تانس

همي ترن هتس ۽ هس آسون ڏان
وسيلو آئون ٿيس پيش حي صمد
مگر از خجالت سٽهاه ڇهوپس گلان
نهايت ڇهوپيش خدا اقدر چانو
جنابن تہ مانس تصدق و صفا
مسيحا و يحيٰي يڪوڪ سٽ سيت
بچارم فلڪ ٿي گرنم گذر
سو هاردن ٿي تس جلوه دار گو
بهفتم فلڪ ڦالو سوي شهسوار
ڇهوڪس قوي شان والا گهر
روان گو پيمبر مهي تمام
تمس خاصہ لپرپس ڪرين آفرين
بمحراب جبرئيل ڪهتو برفراز
زبر لغت اڪ ده پرنٿن ونهوه آ و
ڏپس آنجناين ڪراي جبرئيل
ڪرن بي وفائي تہ ڇهوڪ اي شفيق
اگر يڪ سر موي برونه ڪن پيچ
خدا اڪنهنه تر اوي نہ دراه جدا
برقس تيح ڏ دسنہ ڪنهه تر ڪنا ز
پرن پٽ تلن سچي شہ نامور
تهڪت پيو سو ميڪال ازراه در
ڪڏت نيون از صد هزاران حجاب
ڏپن بابني ڏن مهر جرات ڇهونہ
درين راه علوي سو ڇهوي همتائي

ڪرن توبہ از حد ندامت ڪڏان
تمي باعثہ توبہ سپنوم قبول
زشرمندگي ڇهوسنہ سر تهد ٽلان
بخواهش تہ منگ از خداوندگار
بپن فارغ از انبياء مصطفا
بچرخ سيوم بام وات آنجناب
سوا دپس گوتس نشر بازدر
بچرخ ششم ڪهتو تمڪين و جاه
وڇهون حبا اڪ بلند اقتدار
ڏپس تم ڪہ اي خاصہ رب الجليل
خليلس ڪرن باتحيت سلام
از آنجا پچن گو سو شمس الضحيٰ
در آنجا پرن تم دو رڪعت نماز
تمي پرده نشر داد باهت سو شاه
ثہ پت گياه زر دڪ متر نتن رسيل
ڏپس تم ڪر دو منہ ون ڪنهه مجال
ڪرم سو رڪن با رنور ڪ ڪہ
بہ بونت پيمبر سپين دل حزين
تهڪت پيو دتہ آن راه و در دراز
ڪڏت نيون از ٿيره هابي شمار
سپن پيدہ ناگہ فنرشل ضور
در آخر در آن پرده هاي جلال
پچن پشتيرون مر طاقت ڇهونہ
روان آو رفرف بام آلہ

پتونا دچانوي گرامي ولد
خداين ڪرم مغفرت يا رسول
تہ ڇهوڪ خاصہ اذ ولقدر فرزند ميانو
ڪرمنا مگر رحم پروردگار
از آنجا بچرخ پرين بام وات
سو يوسف پين تس نثن ربا
چو بر چرخ پنجم سوسردار گو
مشرف پين سونري ڪليم آلہ
پرهن جبرئيلس ڪہ اي نامور
يہ گو چانو ات گرامي خليل
سو ڏلشت پين خوش خليل گرن
منور ڪرن سدرة المنتهيٰ!
روان شاد و خورم زندہ سوداد
سو جبرئيل پٽ ڏپس آنجا زراه
درين راه آسوڪ تہ ميانوي رفيق
پر و بال و زنم زنور جلال
تہ گرتہ ون تہ ڇهوي سنت خدا لطف
پچن دراو تنها رسول امين
روان آو ميڪائيل فرخنده فر
ڪہ تو تامنهن آسو تہ اختيار
شڪر ترن پٽ تلن آنجناب
سراو فيلسي ودنہ ڪنهه مجال
تہ ڇهوي ان دگار پروان خدائي
ڪهست داونت توره بخشش سوشاه

ژلن دراو رفرف شتابان شتاب
بیکطرف عین تا بعرش عظیم
وٹن عرش اعظم بیک ترکتاز
سٹون زیر یکیا ہی ان شاہ غیب
در آن راہ بیرہ سو ہ لامکان
سو عرش و کرسی ہمہ کائنات
تمو آلو وسیت گو گرم خیز
مسافت یہ تمہ جابہ بھٹہ تا زمین
از آنجا یکن گو گمت آرہ کا تو
کہ تا داتو بر فرش قوسین قاب
منور سٹن سوئی شہ انبیاء
سو بے مثل و بے چون فرد احد
حضور صمد سوئی محمد سٹن
باسرار حق محرم راز گو
رضا مند سپنوس سو پروردگار
زمانہ زاغ پہلمت تمی باغ آس
محمد گمت محو ذات خدا
گرشہن لو بہ ایل بدیگر جہات
چھو کیا چا تو مقصد تہ منگ انجہ آلہ
دپس تو رہ نم ای خداوندگار
دپس ذاتن الی خاص محبوب من
تو ہی چھوسن سٹہاہ گو مت ندوہ گین
تو ہی چھوسن لو امت درین بارگاہ
گنہ بخشتم امتس ای کریم

کرن پت ہزاران ہزاران حجاب
یکن گو سو سالار بیت الحرام
ز نعلین او عرش گو سرفراز
یکن گو از آنجا رسول خدائی
کنوہی نو یکن گو سوئی لامکان
از آن پن جنابس سٹن از خدا
بہ ہیراہ تنہا یکن آسو تیز
یکن تہ پرن آسو سو ہی رہتا
شتابان براوج ندلی سو وا تو
از آنجا ردان سوئی اعلی سٹن
ز نور خداوند ذوالکبریا
یہ کینرہ وچھن گرہو دیہ ٹاٹھن عرش
بنور احد محو احمد سٹن
ز دیدار حق شاہ امت پناہ
کرن مہربانی تمسن بے شمار
بلا واسطہ تمہ کلام خدا
وچھن آسو ہر سو صفات خدا
دپس ذاتن ای خاص محبوب من
ثہ وا اتک بدرگاہ عالم پناہ
وچھوس ہی نشن امت امیدوار
ز ہر دو جہان چھوک ثہ مطلوب من
ہنگہ ژن تمسن عفو کرہم خطا
بہ آمتن مذنبین عذرخواہ
دپوس برالن ز محض کرم

کہ تا داتنا دون نبی کریم
بعرش مقدس پچو سر وخرام
سو عرش معلی بلا شک و ریب
ہزاران تمسن کرہ دہ با پیش آئی
کرہت زمین و فلک شش جہات
ہزاران ہزاران دن مسیح ندا
کڈن آسو یک ندا بالیقین
گژہت پیو سو براوج ثم دنی
ندلی ژہنن پت کرت با شتاب
کہ تا مالک تخت ادنی سٹن
باین جسم چھو نم لقائی صمد
یہ بوزن تمس گژھ ہو بوزن بگوش
بدیدار ایزد سرا فراز گو
سراسر سٹن پر ز نور آلہ
دران باغ گلہائی بے داغ آس
تہ بوزن کنو غیر صوت و صدا
گمت در نظر تمس عین ذات
ز ہر دو جہان چھوک ثہ محبوب من
ثہ کمہ بیت راضی گژہ ہک اجیب
بلا شک تہ منگ از خدای مجیب
گنہگار چھم امت مذنبین
کرک رحم تمی پیٹھ بفضل و عطا
ثہ کیا کم گژہی رحمتس ای رحیم
ثہ چھوی مرحبا ای شفیع امم

منگون ڄاڻو منظور تھا وم سجال
وڇوڻ ڄاڻو کم قدر تعظيم و شان
تو امشب کري تن احسن مغفرت
بعقبي اگر تنک از همه ارجمند
همه انبياء واتني در پناه
همه مرسلين پٽ فضالت دمي
وليکن تڇھي پنجگانه نماز
به امر يزدان خداي آله
يه از بهر امت صيام و صلوات
ته پٽ با نبي الصلوة والسلام
مرخص شين از جناب آله
بيکد مرزدن آد موشي ھسه آ
هرن قطره آس انطهارات طشت
سوگو آوفرت قو سين و تاب
ڇھو کس گومتن لوت رفعت بلند
ڇھو کس تنهنجو گرامي نه دين پرورن
ڇھو کس تنهنکن سيد المرسلين
ڇھو کس تنهنکن سرور اصفياء
همي کس اکھا تين هيوه والاقتدا
ڇھو کس تس سو قاب قوسين مقام
فرادان تمس پٽ صلوة و سلام
خصوصا گل گلشن اهل اتي
علي ولي سرور مومنين
دلير تنان حبيب ذو الفقار

بو امشب کرينه زه د سوال
هنگه امشب آئي بهترين انام
تنرم حصته تھا وي آخرت
کرن خاص محمود جاني مقام
ز بهر شفاعت ٿي عذر خواه
مهر گشته بهر امت ته اند وهناک
کران تم ادا [illegible] شب با نياز
کري تس [illegible] ايم نه امرتين
لبن تم نه نار جهنم نجات
يه لونت اسين شاه د جناب رسول
لبو مي زمين هنتو نکين وجاه
ونه الران [illegible] در
سوگو آوانه لامکان بازگشت
زهي اين جمال زهي اين کمال
ڇھو کس تو پيشين خدا ارجمند
ڇھو کس تنهنکن تاج رحمت بسر
ڇھو کس بياک تس هيه سراجا منير
ڇھو کس بياک گومت تس نور آ
ڇھو کس تنهنکن شاه دنيا و دين
ڇھو کس تس شافع المذنبين

ته کونه قدر نه اني نه اند جهان
کري مغفرت اهتين تمام
بدنيا گته هي قدر جهانوي بلند
وڇهن شان تو انبياي عظام
بحشر نه اذن شفاعت دمي
تحمين پٽ کري ذات پاک
بيه جهوي قرض نه ته تھا ونماز
تس کتو مه جنت تهوم بالقين
بدنيا زه ولن لهلبه آخرام
کرن امر حق از دل و جان قبول
کرت طي ده سال صد ده هزار
کرت آنه از [illegible] ادزا سفر
وتهن آس مي از [illegible]
همي کس اکس تنهنجو جاه و جلال
ڇھو کس فبانه بله تنهنجو پيغمبران
ڇھو کس تنهنکن طوق پاتين بر
ڇھو کس تنهنکن خاتم انبياء
ڇھو کس بياک تس هيو بشير و نذير
ڇھو کس تس سو بهترين انام
ڇھو کس تس سو رحمة للعالمين
بيه تن نهنل اهل بيتن امام

منقبت شاه ولايت كرم الله وجهه

ولايت نشان قاتل مشرکين
سو شير خدا حيدر نامور

گرامي درّ از معدن لافتي
جهان پهلوان شاه اسد الله آ
سو خيبر شکن شاه والاگهر

گرامایہ داماد خاص رسول ؐ
توی آنجناب ہن دیس بو تراب ؓ
شہ تاجدار ولایت سو چھوی
چھو نہنہ با بٹھا رودن بزرگ کسم
ہی شہر علمو کو چھو آن مصطفےٰ
طریقت تہ تمسی تن شن گو عیان
چھو من کنت مولا رفعت تسند
چھو برحق امیر ہمہ مومنان
کرن تم بکعبہ پو تل ہا خراب
سو حیدر بدوش نبی کھنو لیسد
چھو جسم علی جسم پاک نبی
[illegible]
[illegible]
[illegible]
مظفر [illegible]
تمی تازہ خلد بر ینک گلاب
چہ تم سہ بدان شباب جنان
ز حسن و زاد ساخ کل تم چہہ نو
زہی تم تہ لر اکبر شان عظیم
بہ لپشت مبارک تمی سرو ناز
تلن بو تھند ناز رب جلیل
امام حسین پیشوائی جہان
جنابس بہر شفاعت یگاہ
بسبطین خاص رسول خدا ؐ

چھو سوی اب سبطین زوج بتول ؓ
ز لعد نبی شان تمسند بلند
سزاوار تخت نبوت سو چھوی
اشارت چھو اندر کلام نبی ؐ
چھو دروازہ تمہ کوی شہ مرتضےٰ
سو چھوی وارث آن رسالت پناہ
چھو از وال والا عزت تسند
لو انہی نبی سوی چھو تلہ ون لسر
نمت رو دتس شانہ دارت جناب
رو آسوی سعید ازل در شکم
چھو لحم علی لحم پاک نبی ؐ
چھو نظر ہیر کس گلشنس سوی گلاب
[illegible]
[illegible] باشہ بیت زمینس بقہر
[illegible]
زہی خاصہ لسجا نہای بہشت
حسین و حسن سرور مومنان
چھو گہوارہ جنبان تہند جبرئیل ؑ
چھو مرکب تہند دی نبی کریم ؐ
خوشا تم جگر پارہ ہای رسول ؐ
نبی و علی فاطمہ ؓ جبرئیل ؑ
[illegible]
[illegible]
[illegible]

چھو دہی زمین تس تن شن فیضیاب
بہ پیش نبی از ہمہ ارجمند
سو حیدر چھو پیش نبی کریم ؐ
سزاوار پیغمبری چھوی علی ؓ
چھو علم شریعت قسند دی بیان
وصی نبی سوی بلا اشتباہ
تسند مو چھو کس در جہان قدر و شان
سپن ساقی کوثر آن نامور
کیا بس کنہ ہند چھایہ قدر
توی زاد در کعبہ محترم
تفوق چھو تس ہمہ سروران
سو چھوی امامہ جسکو آفتاب
بفوت سخن تم اتھن ہرٹ زمین
سپن زلزلہ در زمین و شہر
گرامایہ شہزادہ ہای جناب
مظہر ز نظہیر تہہ نزی سرشت
تند این چہہ پیدہ کرمنت نور
رچھن بو نکھس ہرٹ تن میکائیل ؑ
دون سجدہ بو سوی نبی در نماز
دو پور علی نور عین بتول ؓ
امام حسن ؓ مقتدای زمان
بہ برج ولایت زا اختر تمی
[illegible] جہان فدا
تمن ہرٹ چھو [illegible] جہان آفرین

چهه دشمن نتهند دیشن کهگار
چهه ملعون سزاو آزار و عذاب
دسیله تمی چهه سرا تن یا الٰه
تمن بهته بیه اهل تبین تمام
تمو تازه کر شرع و اسلام و دین
که بر قول ایمان کنم خاتمه

مگر تم للین نه خلاصی ته نانه
خدایا ته تهو تم محبت تهند
آدم پرده عیبن ته بخشم گناه
دنهو صاگ پان آن چار یار گیا له
تمن پرٹ چهو ن اشق جهان آفرین
اگر دیمو تم نه دنی ته قبول

چهه شهزی تهرته غوزی آنجناب
ته کر تم نصیبه شفاعت تهند
تحیات بیهه هزاران هر سلام
چو هم ته تهنجی ته تمام استوا
خدایا آنجی تی فاطمه
تمن دست و دامان آل رسول

شباه اکن چه نوروز عالم فروز
جهان تاب مهتاب روشن گمز
جهانس نه بس مشتغل اختران
بمت بو سراسر آرام و خواب
بز انومه آسوم سر پر خیال
چهو نه کینه سیتن موافق مهر
کرک صرف عقل و بلاغت هنر
گمت ناه چهو نه کینه ستن پیه دم
دنوک داد در نامه از نظم و نثر
بلفظ دری لعقیبو کرعیان
نهوک نامه ها در جهان یادگار
ته کتو تام غافل نه نک بیه هنر
چهه بهتر این یادگار راه ته بهاو
بو نیاهو سخته آنست کرم کار خام
مگر بیوس پالیس لبه پیرا نه بر
امس چهو سه کار راه لغیر جفا
کرم فکر گمت ناده منزلو و
گرتهم کار بهتر بدینیاو دین

وجه تصنیف کتاب

چراغان گومت کران ناکران
بو بومت دراندیشه روزگار
گمت مرغ دل بند لک تیز بال
دربن در هر کتاه ز نام آدران
نهوک کیچها پرز لعل و گهر
مگت ایشت آسوم جهن لمان
هتوک یا دِ خبار پیهنیه عصر
موافق زبان هیپهای عرب
در آخر کرک از جهان روبار
غنیمت پیه دو چهو هی تم کر قصه یاب
که تا در جهان زنده گیزی تیه ناو
ندمت کراج چهو سن بیاده کار
که ناحق کرم صحبت عقل و هنر
دایوم دن اوزنه از جنگ رات
کمس چهن زبان باد پالیس کهسر
ستهاه فکر کر تمن دین فی اورهی

فروزان همت سیه شمیب چهروز
ذبس کثرت نور روشن گمز
همه مرغ و مردم تهاهی نو دبا
که آخر پیه یاچه نا یا بدار
کراو ذکر آسوس بیه آکران شهر
تو آنی ته اقبال دا شورات
کرانی فکر ان توسن بد لگام
ورندیشه از گردش آسمان
کلام غریب لعقیبو کربیان
ونکهٔ نامی نامه های عجب
دلس کن یوم ای دل پر هنر
چهو نه دیبان تو تن سن آفتاب
جو ای کرم صرف نه جنگ سلام
کرودم صرف اوقات در روزگار
چهم ته نس طریقه وفا
پیه تو بیه اخبار دین یه ورات
که تتن هنر کرم پرت الٰهی آفرین
دیچهم بهتر این نامه خاوری

فضیلت چهیت نامس انهر کتاب
بهپیش همه مومنان دلپسند
چهلوم آس آب عطر و گلاب
دُرافشان کرم عقیقی لبان
سمند بلاغت کرم گرم خیز
بیاریٔ خداوند بوالحسن
خهٔ اشی جان چهوم مگر مل کرم
کرم جای از لفظ کشمیریان
انوم رزم حیدر بنظم و بیان
به تیغ زبان بلکه ساحل زڈن
بهمراه آن شاه دلدل سوار
چهپم تیز طبعان روشن کرم
نیا یاپتن فیض جاری کرم
لبان بیم از مئ فیض جام
ز اخبار نازی تز اوسناد
زیبائی مُلقت با بن هشام
دوبا اک بهنگام صبح منین
بهت آس چون احسزان گرداه
ازنی چهپه دگار دین منین
اسی سیت بوتمته اندر جهان
ز تکبیر و اخلاص یاری کرده کے
پیچک فاتحاه مردنی باعمدتا
نه بهه تشیر بسبب العقنی صحابه
از آن جمله اک ان رین زکا

چهونامش ز نام شه بوتراب
منجم یاری از حضرت داد گر
هتوم مه دنن قصهٔ بوتراب
کهنم کان گوهر بالماس فکر
سنان فصاحت کرم تند و تیز
کرم مه زبان تیز چون ذوالفقار
گهر پاشی از مخزن دل کرم
بتایید یزدان جلّ ای مجیب
کرم مردهی شاه مردان عیان
زڈن قهر مانوک همه مرز بوم
ددن چهوم بمانند عمر عیار
هنگه آمسه گونه جابه بهه و خط

بهپی نامه نانوم سهٹاه ارجمند
کرم بستهٔ از استقامت کمر
کرم شکر آمیز شیرین زبان
کرم سفتهٔ دُر مضامین بکر
توجم دو میدان شعر و سخن
گشتهٔ من چهوم به تسخیر خاور دیار
به بحر دلاور به نظم و بیان
ونم تازه ابیات های عظیم
به نظم و بیان ملک خاور زڈن
زڈن شهرزرین و قام الرقوم
مه چهوم از سخن پروران التماس
کرن تم ترحم تعفو و عطا
درین کار امداد و یاری کرم
کرن نامهٔ خاوری اختتام
خرده مندر سید محمد بنام
جناب محمد رسول خدا
ز اصحاب بعضی پیش و پیش شاه
دین یارن ای نامداران دین
تواناه کرد گرد آن هر گزار
بتن مردنی فاتحه از پروک
بچن گی تهی با جناب رسول
از آنجا سوی خانه گو آنجناب
تلوک تهواتن هندوی فیل و فال
چهوک اک عمر معدیکرب مدار

داستان اول

کرن جهی بیتهی پاسهه در نامه یاد
سو سالار سر مد امام الهدیٰ
بمسجد بهت آسو آن شاه دین
سپن گهرافشان ز لعل لبان
پکیو از گره هوسعی اہل مزار
اسی بره بههی کنی غیبگے ناگهان
از آنجمله کنیز دو زنو کر قبول
تمن نتو مُکمن مغفرت از خدا
کردکی گفتگو در جواب سوال

از آن جمله اک وُن دِ ین روزگار
دلیر و دلاور جهان پهلوان
علی ولی شاه دلدل سوار
که حبِ علی تس باخلاص آسو
چهوکیاه طاقت عمر معدیکرب
بسر اینه با مالکِ نامور
دِ دن چهوک نه عمر کرب ابت لاف
زنشگرد آن حیدرِ نام دار
در آن انجمن آسه مرداه دلیر
مه کره ستهه کلامه وَن ستهه جواب
دُپن سعد و قاص ای نبے فرو غ
و تهت آک شیرس ہیچو گور
در آن انجمن فتنه بالا پتُن
جواناه دلاور بمانند شیر
خطِ عارضن ہیچو مشک سیاه
نه هیبت گمت خم نٹن آسمان
بخنجر کرِن فیلنی ریزه ریز
بمردانگی در جهان بے مثال
دُپُن تس الو انجمن نامدار
زِ حنیه ہنر ہا ی مردانگی
بہوی و تہو در آنجا لبسه مطر
تولی سهند زفوت سوڈالم زجاهی
چهوکس هر دو گونه ید عمر معدیکرب
گلڈان ضرب پنجه به آن نامور

چهو اک عمر معدیکرب نامدار
چهونه در عرب کانہه دلاور تمس
بسر اینه تس سیت در کار زار
بغیرتِ بتندی وَنن تس جواب
باآن شاهِ مردان امیر عرب
تمس مالکس وقتِ جنگ و جدال
دلاور بو چهوس تس خفته در مصاف
مه ہیو چها کانہه کامدار در عرب
مطر بو تمس نا دو بو بنزه شیر
زه دعوی دِ ین چهوک کرن تا د تو تِش
بو کنهه چهوسه بهتان وَنن یاد ریخ
یه بوزِت بتن سو ہی مطر خشمگین
ہمی تا فلک شور برپا سپُن
تنا دربه بالا چه سرو روان
ہی ہیہ ہن ہاله بر گرد ماه
بنگن کرن نیزه بتن خضاب
بگرنه کرُن خاره کوہن ستیز
بعمر تس برابر سوار
دلاور قوی پنجه چون شیر دار
علی بسر آکس آسه آموزگار
دُپُن تس ہکیاه چهوی خیال و خطر
ادِه دمه دعوی بعمر تمام
[illegible]
[illegible] انجمن [illegible]

تمس ہیو چهونه کانہه اکهاه در جهان
مقابل نه ہمسر برابر تمس
در آن انجمن سعد وقاص آسو
شبن [illegible] آنہ ان نسبت آفتاب
ابا عمر معدیکرب در خیال
دلاور بو چهوس نا در ین روزگار
چهو کیاه نتش عمر معدیکرب
ہمی کر زبس خشم سعدس عتاب
زه کیا قدر چهوی بو لبس کره خموش
زه کته [illegible] ہتو ہی خشم سپنوکن لشور
ہمی کر زبس خشم سعدس عتاب
گلڈان قمه در سعدس از بس بکین
از آن جمله اک شیر مرداه دلیر
شگفته رخش چون گل ارغوان
و ہهت تمن دوہی خم سوار و کمان
نهنگن سوون نیزه بتن در آب
صنوبر چه اناه بحسن و جمال
ہمی آسونه کانہه اکهاه نیزه دار
[illegible] ہمت آسوس ابمردانگی
برابر چهوکس تس در ین روزگار
ہنگه عمر معدیکرب میانو پاہی
[illegible] ہر دم کرن چهوم حرام
[illegible] مطر گو [illegible] کینه در
سپتُن فتنه برپا در آن انجمن

مگر مالک اشتر نامور
کڈت نیون از آنجا بخواری کشان
مگر سعد وقاص گو شرم گیین
در آخر تہوون تم دل اندر قرار

تہ ڈیشت تمس پٹ سپٹن کینہ ور
سبکتر از آنجا تمامی صحاب
زکار مطر گو مُت بود لحز.. بن
سو دُدہ تم کڈن در غم و اضطراب

بعزرت دلکد سوی کرن نیم جان
سوئی خانہا گی شتابان شتاب
سو لائین تند گو تمس ننگ و عار
کہ تا مہر انور سپٹن در حجاب

بلہ کالچن ماہ مشکین پرند
سپن خلق ساسی بآرام وخواب
روان سعد وقاصی در زمان
دژن جف گرس چون [illegible] پلنگ
زتازیہ توسن کرن گرم خیز
بویرانہ آباد وسنگ گیاہ
سولاین تمس لگمت [illegible] عار
یکین در او دنبال سعد دلیر
چو برق شتابان چو غرندہ رعد
کہ آیا چھوکُس این دلاور سوار
دپوس بسعد وقاصن اینامور
بواز ننگ و نام آدری گوس سیر
بوچھوس نادلاور دین ر دزگار
قوی پنجہ از جملہ مردان چھوس
کرن زندگانی بہ ننگ و بہ عار
گتہ ہن چھوم بمغرب زمین بیگمان
چھوتنازہ مطرن در آن انجمن
یمن یان مارن چھوبہتر بجنگ
مہ معلوم و ت چھم بمغرب زمین
اگرکستہ تیز اسپان نہ بس طمطراق

داستان

دلن درع وخفتان و برگستوان
شباشب بمانند باد بہار
چو ابر بہاران سپٹن ژالہ ریز
بیت کن ابوالمحجن نامور
دژن بونر دمنہ قدر و وقار
گراہ تس شتابان چو شدیز آسو
بیکدم گتہ ہت بیو بنزدیک سعد
نظر تم کرن برسوار دسمند
شانہ گتہ نک کتو درین بوم و بر
کہ یا سوی مطر تازیانہ مہ بیٹ
مطر کیا ہ ایم در خیال و شمار
بوسپنوس خیال از عتاب مطر
چھو بہتر مرن در یکی کارزار
دپس تورہ سعدن کہ ای نامور
بو کہنو خوار کرنس بجایک [illegible]
چھوسی سیت ستین ژہ یار و رفیق
مہ ہیو کانہہ رفیقاہ لیکنہ انجمن
چو باد بہاری شتابان شتاب

نبرد را یہ زالان دود سمند
بحشک اندرون مرغ و ماہی در آب
تولن گرز و خنجر کمان وخدنگ
کرن تیز شبرنگ صحرا گذار
ژلن گو کنوی زنو براہ و راہ
در اندیشہ گو مُت زکار مطر
در آخر دژن تعقب بمند سن چو شبر
زر شنک تہنن ابلک خیز آسو
سراسیمہ گو سعد خنجر گذار
وچھن سوی ابو المحجن ایدلیر
دچھن سوی ابوالمحجن زِدرِ مند
مگر آو برسر زمانہ مہ بیٹ
پسر خواندہ شاہ مردان بو چھوس
چھو بہتر ژلن با مرن در سفر
ژلن چھہ من ملک این زمان
یہوی حال گومہ بیٹ از روزگار
تو ہی چھو سوی تن [illegible] عار و ننگ
گتہ ہو ذوبت کُن ژہ نادک طریق
بہار حال گی تم ژہ بالاتفاق
ژلن تیز گی چون پران عقاب

شب و روز بوتم ژلن بے درنگ
بکو ہسا و ہامون ہکن گے چہ باد
خصاراہ سٹھاہ تہند تھوی بیگمان
ہزاران سپاہ تس زخنجر گذار
ہمی ناو تس پادشاہ ہلال
شتابان تمی وات دوشہ سوار
کرن دارہ تعظیم تمنی سٹھاہ
بہ تنہا تنی ہیچو جنگ آوران
زیر اسپہ آمتن این آسمان
رٹن ترن دوہن از کمال کرم
کرک ترن دوہن دارہ آرام و خواب
سپن دون تگاور سمندان اسوار
کرک تیز ادہم بیک بارگی
بیچا بک زدن چھان گریزندہ باد
چہ برق جہان تم جہندہ سپن
رٹن بو نکا وہاون بو کباب
بہ نہ روز و نہ شب بیراہ و راہ
زخورشید زدن یہ سمسار گو
وچھوک اک خصاراہ سہا یتہ بلند
ہمہ اتت نشن آسمان آسو پست
شہاہ اک اتت اندر ستمگار آسو
قوی پنجہ خونخوار تشنہ گو مت سخت
سپاہ بو تمس تیغزان دہ ہزار
ہمی لہا ہزان کینہ ور خونفشان

کاہو ترن بونہ از اژدہا و نہنگ
سر انجام گی تم بر فتن ستوہ
کرن ہمسری آسہ با آسمان
ہمی ناو تس پادشاہ ہلال
روان واتنا وک تمس آگہی
بہ بوزنت سو شاہ ہفتہ نامجوی
سوی خانہ آئن تمکین و جاہ
تمو دپو ہس اہی شاہ والا نژاد
بمغرب زمین اس گژہو بیگمان
تمن نامدارن نان و طعام
بچارم دم صبح کھتو آفتاب
بلالن کرک عذر خواہی سٹھاہ
پکن گی در آن راہ آوارگی
زسم خارہ کوہن کرک لخت لخت
چو مرغ پران تم پرندہ سپن
بسرعت پکن آس لیل و نہار
پکن گی تمی گر دلشکر پناہ
زہ شیر دلاور چو باد دمان
سٹھاہ سخت محکم تتہ ہم بے گزند
تت اندر بہت لشکرہ بیشمار
سپہوی ہرن شیر خونخوار آسو
نژاد تمس نادر زور آسو
تمی جست و چالاک در کارزار
تمن بحر تقریر تم زہ خنجر گذار

برابر بیک ہفتہ تم شیر زاد
وچھوک اک حصاراہ برافراز کوہ
حصارس اندر خسرو ناماد ار
پدر علقمہ تس بفرخندہ فال
ابو المحجن سعد خنجر گذار
تمن بر وونہتھ در اداراز نبی حسن خوی
پرژہوک تم گژہو کتو وہ ایسہ لسر وردن
سپن سخت در خانہ جنگ و فساد
روان شہریاران تمی محترم
کرن قدر و عزت سٹھاہ احترام
روان تم زہ سالار خنجر گذار
بہر حال رخصت ہتوک نزد شاہ
سپن تم سمندان کوہی نژاد
زدم باد صرصر کرن لستہ سخت
نہ آرام دو ہکوی نہ راتس قرار
دہم صبح یامت پدیدار گو
ژلن گی چہ تیر دکرن بو شتاب
پکن وات نزدیک حصن دمان
حصاراہ سٹھاہ تہند ہمہ سنگبست
تمی شیر مردان خنجر گذار
بنا راج مردم کمر بستہ سخت
تسند ملکس اندر سٹھاہ شور آسو
تمی آس باغی زگردان کشان
دم صبح دم وات زبہ حد بار

سخن مختصر تم زٕ خنجر گذار
بہ نزدیک آن شاہ بیدادگر
تمن ہیو سوارہ بردی زمین
ہم از سام و رستم قوی تر تمی
سوارہ دلاور بتوش و تاو
اَکھ تم دلاور مہ نِشس در زمان
پرژ ہوک تم کہ اَلشیر مردان جنگ
دِنیو توہ دِرین ملک کیا چھُ مراد
دگرنہ درین ملک نام آوران
ینن یان تراو و بکام نہنگ
چھینہ آمتن کینہ پٹ گینہ خواہ
چھینہ کینہ ستین کرن جنگ و کین
دِلوک جمین الیس وِران سپاہ
مہ تھاو وکھٹت راز دل آشکار
چھ شیرانہ کھت بر سر کوہسار
پُر از فرش زرین ہمہ بارگاہ
تمن صفنی پٹ کرت تخت زر
کرت فرش از ریشم ہفت رنگ
باآئین اسلام کرہ ہس سلام
دِنیو توہ کتھ کتھ چھُ ہبدین روان
رتان سعد و قاصن اندر جواب!
چھیہ مصر اندر خاصہ مالوی مکان
بلہ زن قبلیس اندر وتہ فساد
گرژھتھ دامن سعد سی ملک مغرب زمین

دم صبح دم دِات زیر حصار
دلاور زٕ زن از دلیران جنگ
چھُ نہ وچھو متن زیر چرخ برین
خبر لوزِتھن ۲ہزن شہریار
دین آس تس نامور جیم ناو
سو جیم دلاور ہیتھن دَہ سوار
گژھ ہو گتو باآئین مردان جنگ
مگر آمتن چھُ درین سر نہ بلین
ایاکا نہ باآئین جنگ آوران
دُپس سعد و قاصن ابنا مو نہ
مگر آسہ قسمت بدین سعی راہ
ہنگہ زن تہ گوی سانو ناحق خیال
پکیو توہ مہ ستین نزدیک شاہ
روان تم زٕ سرور بلاترس و بیم
دلیرانہ ژاای اندرون حصار
سراپا وچھک خاصہ زرین نگار
سراسر مرصع بہ لعل و گہر
سپن بہتر عجب تم زٕ شیر دلیر
چھیہ بہتر سلام ابتدائی کلام
گژھ ہو گتو چھو گس ملک ہند و وطن!
دُپس اَہی شہنشاہ تعالی جناب
دُوم بادر ورم آسن چھُ تس
چھُ بہتر ژلن دور دیگر بلاد
دِلوک تم شہن اید و سرشروان

زمان در زمان و اتہ دک خبر
تمی وات مانند شیر و پلنگ
بردی زر رستم دلاور تمی
سپُن خبرہ آیا چھہ کم ہم سوار
کرُن حکم تمسی تہ گژھ در زمان
یکن گو سوی آن و شیر شکار
چھکن جابہ آسن تہند لوم زند
اسہ پٹ کمر بستہ بر جنگ و کین!
دِنیو توہ ہنگہ آمتن چھو بجنگ
اسہ کینہ ہند چھُ نہ خوف و خطر
گژھ ہن چھوی اسی ستی مغرب زمین
مگر اس چھینہ کینہ پٹ بر جدال
یمن حال تس نشس کرو آشکار
سکنز یکن گی بہمراہ جیم
وچھت تا بایوان تسنز بارگاہ
تت اندر عجب صفہ کرمت چہار
نوادر بہت تت بیٹھن چھُ پلنگ
بنز د نوادر یکن گی چھُ شیر
پرژ ہوک تم ستمگار ن اید وچھ ان
دِنیو نام و پیغام نزدیک من
مہ چھیم ناد شیبان مصری دیان
چھیہ ہامان رومی و نن ناد تس
زخاصہ ژلن در ای از خشم و کین
چھُ چہرہ تہند چھین گل ارغوان

هنگه زن کرومیان فرمابری
بو سرافرازی و گنج و سپاه
پی مصلحت دو رو دشیوی سوار
کرکن تازه بزم از سرود و شراب
دو لیو نامدار و کرک عذر پیش
دراشتی این دتھو عبار راه
هزاران تمن مرکبان زیربار
پرُ از باره آسک هزاران سمند
نوادر سپن شادمان زین خبر
بتاراج تن قافلس رخت و بار
دلاور لو چھوس گرد فولاد چنگ
سبکتر ابو المعجن رزم خواه
کرد کاروانس گرزهت تار و مار
بیک تیر پُرتاب گو پیشتر
زھنوک بار و بنگاه تراوت تمام
بحق محمد شه مرسلین
ده دکهن نجات ای خداوندگار
سپن در تعجب سراسیمه حال
چو نیزه سپن موئی بر تن تمس
کرن کره یک تر و رن کن ز از بس عتاب
هنگه قافلس پٹ ایو کانهه سپاه
تُسند حکم لو زکنه از دهی خهل
سُبکتر کڈلن تیغ خاراگذار
رلوک درمیان ستوئی پل تیر نسزر

دمو سرفرازن ٹھن سروری
روان سعد وقاص و بو المعجن
بخدمت بنزدیک آن شهریار
گوان آس مطرب چوان آس می
تمو جیو نه اصلامی تلخ عیش
روان کاروانه پُر از مال و زر
ز ابریشم و عود و مشک تتار
به پیش لوا در از ان کاروان
کرن حکم بر لشکر کینه ور
ابو المعجن عرض کر پیش شاه
مه کنهه چھو منه پروائی شیر و پلنگ
دتس حکم شاهن بلا قیل و قال
یکن دراو بایک هزار از سپاه
یکن و انو نزدیک آن کاروان
گریزان سپن آن همه خاص و عام
بحق همه اهلبیت کرام
ز شمشیر این مرد جنگی سوار
یقین گوس تا ان برد ستیزدان
سر مو ترت گی ز جوشن تمس
هلا نیتهونه کانهه ترکتازی کرد
بیک ضرب خنجر کرن سوئی تباه
کرک حمله یکبار بر کاروان
زٹن هزنه لشکر یمین و یسار
همی زاد بو المعجن اندر میان

کمر بسته روز بودرین بارگاه
بحکم بانک در آن انجمن
ازان پس لوک خوان و نان و کباب
ز سوز دمنی کلهم مست گگے
بهت بی بنهی پایه هه در بزمگاه
تتوی داتو با گنج و لعل و گهر
زدیبای رومی و چینی پرند
خبر وا اتنا وک زمان تا زمان
که ایدر ز لشکر گزهن یکهزار
که ای شهریار فلک پایئی گاه
مه سپتن ده این مرد جنگی هزار
زه گرزه آن از ان قافله گنج و ڈل
ز لشکر ابو المعجن ناموار
تمس کن وجهت زل همه ساربان
کرک گریه سوی جهان آفرین
بقرآن چھو بسن جانو بهتر کلام
ابو المعجن یام بوزن یه قال
چھو از اهل اسلام این کاروان
فرن تم جلو سوی لشکر تمام
برین کاروان دستبازی کرد
سپاهن و تن تمسند وهی ز انو سهل
بشور آ د بو المعجن پهلوان
سپاهو کرک حمله تس پٹ بشور
بتهه رمس اندر پلنگ تریان

چپ و ښیت لشکر این زیر تیغ
سپین خون و دریاو گذرگاه دراو
بیوانونه نس ښیت یا از جنگ
د دن نا افرباد شور و فغان
به کیاه چهو بیلو ښت دن چهه نژ ا
سپهدار اماانن آتش کر باد
بیکیاو چون آسمانی بلا
کرن خونه دریا روان بی دریغ
به بونت نوادر سپین خشمناک
کرافوس کم نامور گی تباه
کرای بد سیرای من بد نژاد
در آخر از آسو بیهتان تمام
کرن حکم بکیا سوی سعد یل
کرن جمع گردان ساری سپاه
یکان گوا با لشکر ده هزار
بخن گو به نزدیک آن کاردان
مه بیټ داته دن لشکر از بار ننگ
ته کیاه نا [illegible] چهولکه [illegible]
توجت سانه خیبره ته سختی و پیچ
تو لیه ډیره بیرو ازین جا شتاب
گرن کت برجای بیم دگرند
کنو بی [illegible] ابو المعجن پهلوان
کرن نم ادا امر پروردگار
کرن اس[illegible]حت دماه اک آنهر

کرت تو ده هارت تمن بی دریغ
ښت کرن رهزن گبر ددار
ژان گی زرمه ز بیم نهنگ
ریت کرو چهیت گو نوادر نژند
به بیم کرمتن پوت چهو نارومار
نمس سکیت اس گی بغارت روان
اسه پټ کرن حمله چون اژدها
به هامان ډومی چهو نه خون پلنگ
بصد درد زاری کرن جامه چاک
گیس از نبی قهر پر خون دو چشم
مه نهندس کلاس کرم اعتماد
گمان گوم چهو میان مهمان عزیز
کرک بسته در بند زنجیر و غل
ببن جمع ده ساس جنگی سپاه
بجنگ ابو المعجن نام دار
دین پا سالارس ای دژ شتاب
[illegible] تولو گرځ هو بیر نهن بی درنگ
اسه پټ کرن خیرت ای [illegible]
نه سارډی چهو چانو ی نه مال گنج
بهمنه جای آرام و گفتار و خواب
به نزدیک دانا به کر کوی پسند
اکس ناگه چیمس بپنن گوشتاب
نماز و ستایش بو بی کردگار
در اندیشه گومت بی سعد یل

ز بس خون کرن جاری اندر سپاه
کرن پانژ هیت کشته از بکهر [illegible]
کمن و ان پیش نوادر دوان
پرژ هوک نم کرای لشکر زورمند
تمود پوهس ای شاه والا نژاد
گرژ هیت پی بنزدیک آن کاردان
انن پانژ هیت از سپاه زیر تیغ
نه پوښن همس از دهای نهنگ
دون سخت بر سروان سپاه
دین سعد و قاصس از بس خشم
مه زانوم چهو پرپا ظهه نهندی کلام
نه زانومنه چهو دشمن بد تمیز
از ان پس همه لشکر کینه خواه
تمی تیغ زن لشکر کینه خواه
بیت کن ابو المعجن پهلوان
گرژ هو بیر نهن نوه ازین خاک و آب
دلوس بار سالارن ای نامور
ته و کلاوت از جنگ این هزنان
دیک نم چهه دشمن بجنگ و جدل
مه کینه چهو منه حاجت ازین مال و گنج
ژیک ډیره تل قافلن گوردان
چهلون هم سر و باز رخشنده آب
از ان پس کرن کینه نم بر سپر
سولک قید خانه [illegible] زنجیر و غل

بیت کن نوادر پئے کارزار
پئے جنگ بوالمعجن رزم خواہ
دزان آتس کرنای ہادر ترم
سکندر کرن سوی بالا نظر
روان نہند و نہت گو پل نامور
چو آتش کڈن تیغ جوہر نمائی
کرن نعرہ بر لشکر بد لگام
مہ پٹ آیہ لشکر بجنگ آوری
نہ تھادن نوادر شہ سوی تخت و تاج
چو اژدر بجولان اتن بار گے
و نہت آئی وہ ساس یکبار سوار
ہمہ دشت گو پُر ز سیلاب خون
کرن نعرہ بو ہمچو ابر بہار
بہ بند اندرون و اژدر گوش سعد
گرہی تہہ کنن بستہ شیرہ رہا
دژن جف گرس ز کمال غضب
کرن قفل دروازہ ساری تباہ
کرس کر یک دروازہ بانن چو بلد
روان سعد نی حملہ کر بر سپاہ
کرن حملہ ہر سو ہمچو شیر ژیان
زٹن بو ساہن زبرندہ تیغ
کرن تبر تبر رنگ از ان کوہ طنت
پہر بیو دست گرسو سعد دلیر
کرک بستہ سوہی سعد خنجر گرا

نبرد را او لشکر ہمن از حصار
زمین تا فلک شور از بانگ کوس
ہمت شو... از دم گاو دم
دہمن لشکراہ اک و سن کینہ خواہ
دلن جلد خفتان و زرین کمر
کرن تیزاد ہم چو دود سیاہ
چہ کار است لشکر نوادر کدام
مہ نش کیاہ چہ ہم خار مایہ سیاہ
زتس تاج تختس کرس لخت لخت
کڈن ہمچو قوس قزح تیغ تیز
کران آسو جولان پلنگ شکار
دڈادن بہ نیزہ ہزاران ہزار
ددان ضرب شمشیر لو بر براق
اتن زور یکبارے از بس بشور
تہہ تہہ کنن چرخ دیہ اژدہا
حصارس اندر ہفت در بند آہن
بتائید یزدان خدائی الٰہ
زہ کم ترا دکی ... از ین بند سخت
کرن کشتہ ساری نگہبان براہ
اتھس ... خنجر سر خفام
کرن قتل بو رہزن بے دریغ
کرن تیزاد ہم ز بس نا و توش
جدا گو ز سیت و دست بیو زیبد
کرک سخت محکم ز زنجیر بستہ

دست آہی وہ سابن جنگی سپاہ
ز گرد زمین گو ہوا آبنوس
کہن گو ابوالمعجنس شور و شر
خروشان ہمانند ابر سیاہ
دژن جف بران ابرش دیا پائی
رٹن شاہ لشکر بہ پیش سپاہ
نوادر ہمچو کس اندرین داوری
سراسر دڈادن چو گرد سیاہ
بہ یامت دیون تا م یکیا رگے
سواران پیادن کرن نیزہ بیز
زٹن لشکر از خنجر آب گون
کرن تیرہ از گرد خورشید و ماہ
سہ آواز بوالمعجن ہمچو رعد
زٹن بند زنجیر آہن بزور
سکندر دلن تم سلاح و سلیب
مقفل نہ فولاد بیو بند آہنس
بد بند ہفتم بلہ داتو سعد
بمی لحظہ پائس گرہی لخت لخت
جھیون تم ابوالمعجن پہلوان
زٹن کر تران تم ہیرا از خود ان تمام
دل سعد ... زنگی نتیور آو سخت
دست ہم بستہ ... پراخ ہوش
و نہت آو اک ابعد جنگی سوار
اکنان بیو کہ پیش ... بجنگ

سبکتر نوادر ز صحرای جنگ
مقبل شهوک جنگ فرد اپگاه
بیت کن ابو المعجن نامدار
دون گرد پهلو تم ز رخشنده آب
در اندیشه گومت دلیر گزین
ډوان آب لب تشنه از نهر آب
کرن تیز توسن چه باد دمان
بپین بنه گور دلاور بهبند
بین بسر آن خوردن آن سر افراز
معجن نصرت از حضرت کردگار
بیت کن نوادر بار امگاه
گرک بسته دروازه ها استوار
نوادر ستمگار از بس عتاب
بهبپه آگ از نهر جنگ و جدال
کمت دون می خط خوار و دژم
گوډن گوزنش این گنه آشکار
هنگه بو یهها نه وستن بزیر
کرن پر اکها چهوی افتاده در
بزندان تهوک کرنهن اسیر
بهپیتس نوادر اب ک درزمان
لموک تت کمانی لغزانه گی
اگر چه کرا یه بے هنرها بسے
بخچی چه خورشید صاحب جمال
نادرته زیبا نه رعنا بلند

حصارس اندر گو کهست بر پلنگ
دگر با سعد بل زد رمند
بکن گو بر آن چشمه تنها سوار
سو گر تربیش چاه دن بقر خندگی
سو کیه ډلیشه از جو چرخ برین
سبکتر ابو المعجن نام دار
دتن چرم خامس خم اندر زمان
کرن ذبح فوراً از اضطراب
کرن تم وضو گو بجائے نماز
زبس عجز والحاح سوی خدا
بله باز گشت آواز ز مگان
کرن حکم آن سو سعد دلیر
ون سعد سی پٹ سٹهانا صواب
دان چه کتهه کن تزی گرفتار گوک
همت دن بر تیغ فنا کالعدم
بوکر تهس گرفتار بند و عذاب
تزه و چه یک چهو کنهو این پنگ دلیر
بیه بوزت بپن سوی نوادر تزند
بهتی پاټه چهوی گردش چرخ پیر
وهمت جیره گی سروران سیاه
نزدر آدری هم بهردانه گی
مگر آس اندر شبستان شاه
بر خساره ابر د تنهی هلال
زنگیبه تس سنبل عنبر [illegible]

سراسر کهست گی تمامی سپاه
تهوک بسته زندانس اندر به بند
تیهر و تهوز سپت دلاور سوار
کرن سوئی ره یکدم ازماندگی
در اثنای این تند گراه اک شتاب
بپن چون پلنگ اشقر سپٹ سوار
کرن راست بر گوره چشی کمند
بزن سوی برآتش کرنس کباب
آئن تم بجا امر پروردگار
کرن تم مناجات سوی خدا
اندرتا به لشکر دون حصار
بزنجیر و غل بسته چون نره شیر
دپن تس که ای امین بدسگال
ز نهر سزادن گرفتار گوک
دپس سعد وقاصن ای شهریار
تزه بپتن ون کیا رد صلح و جواب
بهه کر شوابدی تزه رانهن نزور
دگر با تهادن دلاور بهبند
مگر سعده سنزی سه تیر و کمان
گرک آزمایش در آن بارگاه
بهن ته کمان خم بزور کسے
بیری بیکراه دختر اه همچو ماه
سهی سر د پنسد قد بلند
تزه چشمه نس نرگس ناز بین

دُرافشان شکرلب تہ شیرین زبان
سمنبر تہ نسرین بدن مشکدار
شمایل تسنزی چو حور و پری
در آن مشک تابندہ مہرو تمس
ستارہ تلن بر سر نیزہ آس
بجہ لان زنی مثل شہبا آس
دلافروز بونام آن نازنین
دِدن آسنہ تن سہم گوہری
ہنگہ زن ہیھر زادہ ہس برزمین
نیوان آس تمس اسپ و ساز نبرد
دلاور تمس گونہ کانہ سرفراز
شہن کورہ نش سو زاندر دوان زمان
کملے کرن آزمایش بزور
گیس ثہ کمان نرم نی چرم خام
بہ کمسز کمان جھی جھوکس نامدار
برابر جھونہ کانہ اکھاہ پہلوان
دچھن بو گزہت صاحب این کمان
بزندان سوکتہ پاٹہ لگو ہشمند
کماندار جھوی مالشند کینہ خواہ
مہ کراندرین کانونکن شتاب
بلین نہ ہو زبیگانہ تہان کٹھنت
بنر نیرہ بدنام گزہ در جہان
بلہ کالیجن گو زمانہ چوقیصر
بیئی جستجوئی شہ باختر!

چھکن قندو نابد ز لعل لبان
نگاراہ پری پیکر پُرنور آس
گزہن گزہتہ نیش مہ و مشتری
دلاور قوی زدر شمشیر زن
بخنجر کرن سنگنے ریزہ آس
مقابل تمس کانہتہ مرد آسونہ
جہان سو زبو حسن آن مہ جبین
ہیھی پاٹہ کور سہم آن روزگار
ادہ تمسزی آسہے نازنین
ہزاران دلاور ابا این خیال
کہ ہم سر دنگ ہم ذنگ اسپ وساز
وچھت سی کمان خیرہ دختر سین
بران ماچپان سین ہمچو مور
سین در عجب دختر سیمبر
تولن ہت کمانی درین روزگار
کمان دلیران وچھم می ستہاہ
کمان دلیران وچھم می ستہاہ
چھو بڈ پہلوانان مہ چھوم ہئی کمان
چھو سوئی نبشتہ کزہن زندان اشاہ
مہ کر آشنائی بہ بیگانہ گان
چھو سہتر نہ چون بوہی نیرن فلت
کران ماج آسنس نصیحت تہ پند
شہ باختر گو بزندان اسیر
ابوالمعجن گزہ و نہ ہو چون بلنگ

دہن غنچہ لب لعلہ تہ گلعذار
دیا در جہان جنبنج حور آس
پراکندہ پیچان گیسو تمس
سان کش کماندار لشکر شکن
بہ تیر افگنی قایم انداز آس
برابر تمس کانہنہ گرد آسونہ
مجرد سہ آس از زنا شوہری
تمس پُسا کھاوا تہی خواستگار
اگرچہ تمس پادہ ہینہ سو مرد
تمی دات تس نش بجاہ و جلال
روان سعدہ تسنزی تیر و کمان
سراسیمہ سوی ماہ پیکرہ سین
کرن زور و قوت لسبی تمام
دوین ماجرای مادر نامور
مہ زانوم تمس ہیو زور دلوان
مگر ژہ کماناہ وچھمنہ مہ زاہ
مگر ژہ کماناہ وچھمنہ مہ زاہ
سوکمہ باعث چھوس تہومت بہ نبد
چھو سہنز رہ کر از شبسن صبر و تاب
مہ رٹ خوی ہمراہ دلوانہ گان
زبانن بہن یرہ دس لند چھوچان
مگر دل تہ شند دو کمان آسو بند
زپردہ نبر درایہ تابان قمر
کمران بر تن آراستہ ساز جنگ

کرُن بستہ گرد رِ یکی مرغزار
چھوکت جایہ تتہ وار جای کمند
بہ یکبار ترادن کمند دراز
وچھن پاسبان ناہ تتھ نگت لو براہ
سبکتر نگہبان ونہہت گو زخواب
دراوّل سخن میانو در گوش کر
دِیکت بُدٕ گژھہن لوبی گژھ ہوشیار
چھوکت جایہ تس ونحن آرام و خواب
یہ بوزت نگہبان سُدن ترسناک
مہ پٹ رحم کرون مہ گژھ خونخوار
مہ مارم ژہ ای دِلربا وی نشان
نظر کر سوئی فتنہٕ بارگاہ
یہ بوزت الوالمعجن نامدار
ازین جایہ تن گو سو چون شرمست
سر بام ترادن کمند دلبر
وچھون نہ کونی سعد نندی ن
روان دراو تتہ قریب آو شیر زاد
بدرگاہ شاہی خبردار آس
وچھن سی دلافروز سیمین بدن
بوچھیس رنجیر گژ زین کمان
مہ گوستت خم ڈیشہن این کمان
لگوم باکمان اچ ارزندان اسیر
دپس ماجہ ای دختر مہربان
گژھہن چھکت نزدیک خصم پدر

پیادہ یکن آو نزد حصار
وُنہ جایہ دیوار کوتاہ وچھون
سبکتر کھست گو حصارس فرار
یکن گو کھتو تس سینس پٹ چو شیر
زوحشت ان تس سپٹھاہ اضطراب
ژہ وچھ کھ کنن زیر شمشیر چھوک
زبان سنز کر کھ مہ کر زینہار
ونک نے بو ایدر شمشیر تیز
کلس پٹ وچھون اسیتاہ ہلاک
بزاری ون تس کہ ای نامور
چھوکت جایہ سوئی شاہ گردنکشان
چھو نزدیک تُرد ورِ ایوان چھونہ
زسینہ وتہس بن کرُن رستگار
زہنون مانزہن سوئی نگہبان براہ
کھست گو بالا وست گو آو زیر
توادر وچھون ہست گومت بخواب
دپن کنہہ حاصل مہ گو نہ مراد
دگر راہ ازان پاسبان سو دراو
ہت آس با مادر خویشتن
ونکنا سنہ ہن پُچھ مہ کیتاہ دلبر
بو عاجز گمِس ات کمانی لمان
مہ ایدر گژھ ہوان چھوم بزندان اسیرای
بنزدیک دشمن گژھہون چھینہ جان
دلافروزہ گو [illegible] بے درنگ

وچھن تتہ حصارس نہ پست و بلند
نہ از پاسبانن کانہہ اکی چھون
کرن تم پتن دیشس ہر سو نگاہ
دہن بستہ کرنس سپت بدٕ دلیر
دپس نام بو المعجن ہوش کر
گمت کھ کنن می نشن زیر چھوک
خبر ون نہ حال نو ادر شتاب
یمی لحظہ جانس کری ریزہ ریز
بزاری ونن تس کہ ای نامور
مہ پٹ رحم کرون مہ گژھ کینہ ور
ہنگہ زن گژھون چھوی بالا ایوان شاہ
مہ رستوی بیہ کانہہ نگہبان چھونہ
نگہبانہ سُند دست لوٹم بدست
یکن تہ آو نزدیک ایوان شاہ
سراسر وچھن خفتہ گردنکشان
ببالین دزن شمع و جام شراب
وچھون پاسبان جملہ بیدار آس
بہ مخفی درون حرم خانہ ژاو
دپن ماجہ ای مادر مہربان
مہ سپتن لسر آو نہ کانہہ شیر
مہ گو تنہ تہن دل ہمانند شیر
وچھن سوئی کم ندار زور آوری
سو چھوی مُلک سند دشمن کینہ ور
[illegible] کمان وندنگ

رڈن تیز شمشیر رخشان بدست
پئے دیدن سعد جنگ آزمای
پکښ واڼ دختر چو سرو روان
دلاور جوانان بچنگال شیر
دوئ تس کہ ای پہلوان زمان
چو اندر عرب پہلوانان گزین
چہ متی سپہدار سزا این کمان
لگون قید خانس بزنجیر و غل
چہوکت بچا سوئ پہلوان سرہ
دمی مال و زر و در و لعل و گہر
چہو نات ہشر کہنہ علی الکل حال
ہنگہ چہپس لو کافر مسلمان بنہ
سنکن دلافروز از جان و دل
انت ید زہ ایمان سوی بے نیاز
دلافروزہ کرتام پت کن نظر
دوئ سعد وقاص ای شیر مرد
دپس سعد وقاص ای ماہ روی
بہر نیک و بد محرم راز میا نو
زبس خو رمی تم اٗن زور سخت
بوچہوس نامور سعد خنجر گذار
دلافروز و بوالمعجن و سعد شیر
دلافروزہ اتونس سلاح و سلب
چہو ونکن لوا در بخواب گران
پی لحظہ جانس کرس نیزہ ریز

کنیزی نلس شمع رخشان بدست
ازین حال بوالمعجن آگاہ گو
بنزدیک سعد دلاور جوان
لشکل و شمائل ستڑہ ارجمند
پزدی فان چہا چانو تیر و کمان
دئ سعد وقاص متی چہونا و
مہ خہیس عاریت شرمان بیکمان
دلافروز دیونس کہ ای نامور
مہ ماون بودیدار تمسند کرہ
دپس تم مسلمان چہو سعد گزین
چہو سعد پس نشن چانو واتن سحال
دپس تم مسلمان ستن این زمان
سپن مومن از کفر گیہ منفعل
موتر ون مے این بند زنجیر سخت
وچہن گرد بوالمعجن نام ور
چہو کس این دلاور چون غران پلنگ
بود اتس ان بر مقصد و آرزوی
سپن سعد بلہ خوش دلاور و چہت
کرن بند زنجیر لی لخت لخت
سلاح و سلب میالوان این زمان
کرن بستہ تم اندران تیرہ شب
البوالمعجن از سر عقل و ہوش
نہ چہو ... لسبان کانہ نہ جنگ آوران
دپوس تورہ سعد ان زہ گرتہ دریغ

خرامان سپن سوی زندان سر
بہ مخفی بدنبال آن ماہ گو
دچہن سعد وقاص گرد دلیر
بحسن و بقامت ستڑہ دلپسند
دپس سعد وقاص ای نازنین
جہان پہلوانان چہو باز ورتا و
مقدر مہ لوئی بزور از ل
مہ گو شوق وچہن سوہ فرخندہ فر
ہنگہ زن مہ ماوک زہ سوی نامور
زہ چہک کافرای دختر مہ جبین
دلافروزہ پونس کہنہ کن چہنہ
بو ماوی ادہ سعد بندوی نشان
دپس تم ہنگہ زن زہ چہک ارستبان
بو ماوی ادہ سعد فرخندہ بخت
دلافروزہ گوڈیشن ہم چہرہ زرد
کمر بستہ آمت بسامان جنگ
مہ برغم یہ چہوی یارو دمساز میا نو
برادر گرتہن خوش برادر و چہیت
دپن تس دلافروزہ ای گلعذار
سہ شمشیر و نیزہ سہ تیر و کمان
زندان بنزدرای ترشوی دلیر
نہانی ونن سعد گرد ش لگوش
ہنگہ زن دنیک تری شمشیر تیز
ہم ایہ کرس پارہ پارہ بتیغ

هنگه زن لبک تس پٹهن دستگاه
پگاه گو بدرگاه آن شهریار
جهان از سیاهی بگت چون ظلم
جگر پاره سینوس همه ریزه ریز
بهی پاٹهه چهوٹی در چرخ برین
کرکاهی چهو بر صلیح گاهی کف د
بله زن سین شوی نوادر هلاک
بیکن آو زدیک سعد دلیر
هنگه زن دیک تی ای شمشیر تیز
چهو جان هارنی سا نو خون زنان
به بیرن اسی پٹ بگه برقصاص
ابو المعجن و سعد و دختر بهم
بیکبار زشوی پلنگ افگنان
کرک زهر زن منز بپا رستخیز
کرن نعره بوی هر سه خنجر گذار
سهو دانگان و تهه زخواب گران
بیکن گی بنزد نوادر سپاه
گمت پاره پاره جگر گه تسُند
شاشت به لشکر سین شوی خبر
زنک درمیان تم سه خنجر گزار
دلافروز و ابو المعجن و سعد شیر
بگرز و بخنجر تره پین و تیر
کرک تیت کشته تمی هر زنان
دلافروز دنتر آیه گریان بنزار

چهو بهتر گلن دشمن کینه خواه
و چهن تم همه پاپان خفته آس
تیم بهر زدیک بو بیشن و کم
اکی ضربه جانس کٹن تس دهار
که گاهی چهو بر مهر گاهی بکین!
هنگه عمر آسی صد و بیس سال
بدن گوس آغشته در خون و خاک
دپن تس کرُم سوی نوادر تباه
گرتهس وی ان زنانی کرس ریزه ریز
چهو بهتر شبیخون و موبر سپاه
ته و بکن زهنو کاس کرت تم خلاص
گمت بیخبر آس جنگ آوران
اندرژای درلشکر هرزنان
دلافروز و ابو المعجن و سعد شیر
گهی برهین و گهی بربار
و چهوک شور وشر سخت بر پا گمت
و چهوک غرق گومت تس منز سوشاه
تولک شور افغان و دک زار زار
که بیجان سین خسرو نامور
کلدک گرز و خنجر سنا نهائے تیز
به لشکر تمی ژای زشوی دلیر
کرک خون ستین زمین لاله زار
برت سوی حصار آد از کتگان
دپن تس که ای دختر بد سگال

یه بوزت ابو المعجن نامدار
زخواب گران تم گمت رفته آس
لگاون تس بجگر تیغ تیز
سپن غرق در خون تن شهریار
مه کرامندس گردشس اعتماد
در آخر و چهوک پت لکل لس ندال
ابو المعجن نامور همچو شیر
بباد فنا سوئے دم همچو کاه
دپس سعد و قاصن ای پهلوان
گرتهن تمته راهی بهمراه شاه
به یکبارگی کهت گرن یک قلم
بت آس بخواب گران و گران
تولک گنه ره نه نیزه شمشیر تیز
به لشکر تمی ژای زشوی دلیر
ازان نعره همچو جنگ آوران
همی تا فلک فتنه برپا گمت
دو نیمه ستیمت کمر گه تسُند
کرک نوحه زاری بر آن شهریار
سین جمع لشکر درون حصار
شب تیره بر پا سپن رستخیز
بهر سو سپاهن تولک دار و گیر
بزد رای دریای خون از حصار
در آن تیره شب با در ذالفگار
همی جانو اختر مه سینوم و بال

ژه دار یک سٹهاه بدسیر بدلگام
ژه هش کور کانهه دراپه نه بدسیر
به بیگانه دشمن گنبک آشنا
زیس بد گژهن وقت ناادان بباد
دلافروز دپونس ژه گژه تیر ژنه بنما
چهو سالن گژهن عاقبت از بر خاک
یه دنیا چهو آخر فنای سرائی
اکهاه مود بکیس سٹین زنده بخت
هتن ناله زاری کرن سهر شاه
که بے سر سٹین شاه لشکر پناه
رٹک تم ژه شمشیر زن درمیان
یون گرنه نه نیزه بے بیشمار
ژه شمشیر زن همچو شیران نر
سٹین غرق در خون سراسر حصار
بیت کن سو سعد از کمان و خدنگ
کرن جای از هر طرف ته هی جحن
یله آفتابن سه زرین لوا
سیاهی سٹین از جهان کالعدم
هنگر رود کانهه باقی از زندگان
ژهنوک تراونت اولاد و اسباب و رخت
سکتر دلافروز گیه در حرم
کرگ شور از بهر شیر و شکار
کرگ تیز اسپان کوهی نژاد
انک جرم چاچی کمان ها شور

کرن جهی ژه نفرین همه خاص و عام
بدپرکش ژه هش کور کانهه دراپه نه
دنت خانه رسادتی بباد فنا
کرت توت بدژهی بجای پدر
مره ٹو بیاک د پناه توی دلپسند
نظر کر ژه بد حال شاهنشهالت
سٹین بادر از قول دختر خجل
زهی شور و افغان تشن تا بماه
اکهاه مود بیاکهاه بهن جهوی بجای
بر یکبار گی اندرون حصار
سٹین روز محشر در آن شب عیان
سٹین گرد ن سٹین فلک قیرگون
گمت بو سیاهون تهن کینه ور
اکت کن ابو المعجن رزم خواه
زهر سو کرن بوتر نگاه تر نگ
سخن مختصر تا بوت سحر
کرن بر سر کوه خاور بپا
پر از خون سٹیمت و جهوک سوی حصار
نهان گی پس کوه از خوف جان
ابو المعجن و سعد خنجر گزار
تمن گژه [illegible] یافت کرن محتشم
ردان در زمان هر سه گرد دلیر
اکس مرغزار ان گژه هتی [illegible] باد
ڈنک کمند ان خم کرت [illegible] تیر

ژه گرناو تهن کشته فرخ سیر
ژه هش کور کانهه بدسیر نابه نه
بد اختر ژه هش کینه دختر مه ناو
نه د جهونه ان نه نیکی ژه گژه د ربدر
هنگان ن پاهٹو ده بهتر جهه باک
جهوامس د ربهان و دمت جاودان
[illegible] ی تحت
نهایت پریشان سٹین تنگدل
ردان شهر گو درمیان سپاه
سٹین جمع گردان خنجر گذار
شیب تیره نه خنجر تابدار
هوا ژه زبرق زمین پر زخون
کرگ تو ده مارستن بے شمار
به نیزه کرات آسود دشمن تباه
دلافروز از خنجر آب گژه ن
کرن کشته جنگ آوران سربسر
بیک جلوه پرچم آن علم
گمت کشته ده رساس خنجر گزار
گریزان سٹین بعضی از تیره بخت
پیچن گی در آن خانه شهریار
[illegible] از خورش فارغ آن هر دو یار
[illegible] جو بر پلنگ د جو شیر
[illegible] فرگور
کرگ اریاه [illegible] کشته خسته [illegible]

یلر روز روشن نہان گو بغار
پئے سیر این گلشن آسمان
پرستش کرک سوی یزدان پاک
سخن گوی مخبر سو تازی نژاد
برادر تس لوز لشت پدر
جفا پیشہ از بس ستمگار آسو
ہوی آدمیخواہ لو ہیچو دلو
تن شیر لوتس دے موکہہ و چھیت
تس کافر آسو نا و قنطار نام
بہ تیغ البو المعجن شیر زاد
کرک داد و بیداد نالہ فغان
نوادر شہنشاہ فرخندہ فر
بہ لوزت سو قنطار حیران سیُن
قوی پہلوانان بہ زور تمام
سبک کیفلہ گوروان زود تر
دینو ظلم کیاہ دا تو اندر زمان
ز حال برادر دینو توہ خبر
نوادر سیُن سیر از روزگار
دلا فروز بد گوہر و بد نشان
کرک گشتہ آن نامور شہریار
نوادر سیُن سیر از تاج و تخت
بجائی برادر زہ چھوک شہریار
ز مرگ برادر سیُن دلفگار
کرن چاک جامن سجال نژند

شب تیرہ گو در جہان آشکار
دلاور ترہ از آب و نان و کباب

داستان

سٹھاہ بد سیر دز دبیداد گر
ز خون دلیران چون لو شراب
گمت در جہان آسو تمند غریو
ہمی کفرہ سیتن تمس رو سیاہ
نہایت قوی تن دلاور تمام
مگر رود نہ کا نہتہ باقی سپاہ
تلوک شور و شر فریاد تا آسمان
دریغا سو شاہ جہان گو تباہ
ازان نالہ افغان ہراسان سپین
کرن حکم تمسی و چھک نم سپاہ
انن پیش قنطار بے داد گر
ودن کیا زہ چھوہ لوت کیا گو ستم
سو چھاپ ارہ پاٹھن بفتح و ظفر
دلاور زہ زن و ات شمشیر زن
سیُن یار با آن دو گردنکشان
کرک مارہ دہ سلس جنگی سپاہ
زہ چھوک ن شاہ فرخندہ بخت
یہ لوزت سو قنطار شاہ گو دژم
جہان گو اچھن بنز تمس تیرہ و تار
دتن تاج بر تہھن نزاری و دن

عروس چمن درایہ بار و شنان
سپین سیر گی جای آرام و خواب
کرک فرش خفتن بر آندشت خاک
ز حال نوادر کرن ٹی چھو یاد
ہوی رہزناہ دردخو خونخوار آسو
زران اسیران کہون لو کباب
ترسن فیل لو تمسند دی نرخ و چھیت
سجصن بیامن آسو تس جایگاہ
یلہ زن سپین شوی نوادر باد
ژلن گی بہ نزدیک قنطار شاہ
کہ ہیہات سانوی شہ نامور
گمت بے خبر لوت قنطار شاہ
دلبر سرا کس کیفلہ آسو نام
چھہ کم یم ستمدیدہ فریاد خواہ
پرژ ہوک تورہ قنطار ن اہرمان
دینو حال سار دی توہ از بیش و کم
سپاہو کرس عرض ای شہریار
تمی شیر مردان لشکر شکن
یمی ژ ای شبخون ژک در حصار
نہ تھاوک سو تخت و نہ تھاوک سو شاہ
زہ چھوک ہی بائی ند نامور یادگار
ازین بد خبر گو تمس پشت خم
بخواری تہر پیو ز تخت بلند
ہمی خاک تیرہ بسر بر لدن

کرن تم سٹھاہ نالہ گرد فغان
تمی لحظہ لشکر کڈن ہمچو باد
بر آتش کرکے بد نژادن کباب
کرن جمع لشکر پے کارزار
جوابر خروشان چو باد دمان
سین خارہ سنگن جگر پارہ ہا
مع القصہ با لشکر کینہ خواہ
فراوان علمہا و پردہ سرائے
شکارہ کرت اُسن ہیبت بخواب
پدیدار گو آشکار و نہان
ازآن پس و لک بارسا مان جنگ
بناگہ و چھک لشکر کینہ خواہ
دیک تس دلا فروزہ ای مہ جبین
گرہ ہن کتو چھو با لشکر بیشمار
پتر چھوم یہ قنطار بیداد گر
خدا ازانہ کیا آسمان و مہا نور نگ
چون خون مردم چھو مثل گلاب
زبہر برادر سو بوس پدر
سو قنطار یت بجا یہ سپہر جنگ
مہ کر فکر و اندیشہ کہنہ غم مبر
سو قنطار با لشکر بد نژاد
مقابل سین دربیابان جنگ
مرتب کرکے لشکر کینہ خواہ
ترمہا انک رد میدان بجوش

تو لن شیون و ماتم اندر جہان
دلافروز تہ تم زخم بیداد گر
کھمک تہ چمک خون بمثل گلاب
پکن دو راسی دہ پاس جنگی سپاہ
سپاہان سین سوی حصن زمان
کرکے گاؤ دمہا غریوان بزور
بحصن زمان دانو قنطار شاہ
بیت کن ابو المعجن سرفراز
چنین تا درخشان سُن آفتاب
زخواب گران و تہ تمی نامدار
دژن جھف گرن بٹ چو شیران پلنگ
بمیدان کین اذ کران تا کران
چہہ اک لشکرہ اک بہت سہمگین
دلافروزہ دیو نک مہ چھوم ٹی گمان
چہہ تم بوز مژی بای سنزی خبر
دلادر چھو این آدمی خوار شاہ
کہون آدمہن بزت چون کباب
مہ پٹ آو جنگس پے داد گر
بسر بن نہ تت بجایہ دیو و پلنگ
مہ نش کیا چھہ یم خوار مایہ سپاہ
سراسر دمک جنگس اندر بہ باد
بیت کن سو قنطار بیداد دین
سین شور بہ پاد آن رزمگاہ
تتہ ہی درا یہ اذ گاو دمہا غریو

ازان پس کرن سخت سوگند یاد
انک بستہ کرہہن تمی بد سیر
یہ یا بیت دین درا و تام از حصار
زرہ پوش و جنگ آورد کینہ خواہ
بگردون تلک شور و نقارہ ہا
ہم از کرہ نای و نزم سخت شور
کرکے خیمہ ہا در بیابان بپائی
دلافروز تہ سعد گرد نفراز
عیان روند و ن سُن دِ رجہان
ستائش کرکے پیش پروردگار
کرکے تیز مہمیز بر عزم راہ
بہت آس دہ پاس جنگ آور ان
یہ لشکر چھہ کمنز چھو کس شہریار
یہ آمت چھو قنطار شاہ جہان
مہ پٹ لشکر ہنہن شاہ جہان
بہ بالا اناد رحو دیو سیاہ
مہ پٹ آو جنگس پے داد گر
بویا زندہ مردہ سینس اسر
دپس سعد و قاصن اے سیمبر
خیالس ا ہم کیاہ سو قنطار شاہ
روان ہرسہ تن ببر و شیر و پلنگ
مہہا سین سپہر جنگ و بہ کین
سین سخت نقارہ ہا در خروش
کہ لرزان سین اژدر و فیل و دیو

روان گرد بوالمعجن نامدار
حمایل کرت تیغ رخشان چو ماه
مقابل سین بلسپان جنگ کی
که ای جنگجویان پرخاشگر
کرن آزمایش لهوائی کین
بنزد راداک پہلوانا چو ماہ
ابوالمعجنس سوئی مقابل سپین
سپین پارہ برگستوان و سپر
ابوالمعجنن رٹ مقابل سپر
سپین پارہ برگستوان و سپر
بنزد راو نیزہ زلشتن ہلال
سپین گشتہ سوئی دسن سہلمین
تریم پہلوان دراو چون شیر نر
شیم ہت ابوالمعجنن کرہ بباد
کرن گشتہ دہ پہلوان گزین
کرن حکم سپاہن بیکبارگی
بہ یکبارگی درایہ لشکر زجائی
تلوک گرز و خنجر یمین و یسار
کرن حملہ بر لشکر کینہ خواہ
نہ تم صف شیر مردان کرن
اندر ژای در لشکر بے عدد
فروزان کرک آتش کارزار
دن تشمز گیمت سیہ گرآور دن
روان خون مانند جیحون کرکی

بکن گو دران عرصۂ روزگار
انہس ہنر رٹت تا ابدادہ سنان
خدنشان مانند جنگی پلنگ
ہنگہ کانہہ اکھا چھو دلاور سوار
کمس آسہ تا بید چمرخ برین
ہلال ہیرہ ہمیس آسمانہ
دلاور سو ڈیشت ق بدل بن
روان تم ہالن تلن سوی ہنان
سو نیزہ کرن زد بزد رہ ہنر
کرن تیز شیر نگ سرہر عنان
تلن بر سر نیزہ آن بہ سگال
دویم دراداک پہلوانا چو شیر
سوژ درم تمس سیت گو مختصر
ستم مود آٹھم سپین پایمال
کہ قنطارشاہن اکرس آفرین
کرد حملہ یکبارگی سپاہ
دہت برابوالمعجن گرد آئی
بکتر برابوالمعجنن از غلاف
ڑتن ہنتہ بہوایہ چون برگ کاہ
دلافزنہ سعد فیروز جنگ
ابوالمعجنس سیت بہر مدد
تلوک دہ زن درمیان سپاہ
کرک تودہ ہا دشت و یادسران
ہمی تیت مارک دشمن سپاہ

چو شیری کہست بر لندہ سپاہ
سو نیزہ وچھت لوٹن آسمان
کرن کر یک بر لشکر کینہ ور
سو بیزن مقابل دین کارزار
روان از صف قلب قنطار شاہ
نہایت تمس آسو کیاہ توش و تاد
کرک نیزہ ہا راست بر یک دگر
دتن برابوالمعجن پہلوان
سپن خبرہ لبوالمعجن نامدار
بسینہ لگادن ہلالس سنان
ازان پس دتن سوی بر بزمین
کران مارہ از نیزہ آہن بزیر
بنزد راو یازہم بجنگ و فساد
نوم دراو یکن کینن پایمال
روان شہریارن بجنگ خونخوارگی
رٹیون این دلاور نہر سوی راہ
رکوک درمیان سوی یل نامدار
کلڈن تیز شمشیر خارا شگاف
چپ و راست سوی نیزہ گزان کمین
دمان آئی دشوی چو شیر پلنگ
کچک تیز شمشیر خارا گذار
ہمی گردہ سیتن جہان گو سیاہ
بر از کشتہ دریا ہا مون کرک
کہ جنگ آدرن پٹ سپن بستہ را

دلافروز د ابو المحجن و سعد شير
كه تا گوري پايان شب تيره فام
سپين سخت بيطاقت آن نازنين
تمي آي د دنبال آن گلعذار
انک تا مام دولت ز پشت کمند
وچهن خسته ئې ئې سي نازنين
پټي گوک لا رن بگر نه وسان
سپين بسته سعد پل نه ورمند
در آخر رڼت نيوک لشکر پناه
کړن کړه يک تيښ پرېکړه مانند رعد
لدک تنګ تا بو تر اندر بهم
اده مار ن اين د دشمن کينه خواه
بنا گه ابو المحجن وچهو بيگاه
يکين گور ټن پرېښوده يک قلم
تمو د پوهل بيا مدار راه گزين
کړدن آستين مدفون د رمر عزا
يداني جهان پهلوان گو بخواب
چهو سعد دلاور تا بوت تنگ
سبکتر دلاور چه سيماب گو
چه باد دمان گو لبوئي حصار
به تابوت تر او کي ولول سحاک
ز هيئت سو تابوت تر او کي پهڅر
پټي گوک لا رن سو نشير شکار
يکين آد ابو المحجن شير جنگ

بيت کن سو قفل روځ لشکره دلير
دلافروز گو لسنه سيمين بدن
ژهن تره اوت از دست شمشير کين
کړک ران پست تن پرېکړه کمند دراز
نيک لسنه کړه تيهمن کشان درکمند
کړن تيز توسن شتابان شتاب
مگر آس بيت کن کمند افکنان
نهايت کړن ور د سعي تمام
کشان وا اتنا وکن نزديک شاه
د تن حکم يک ای د رکډ لوک
دلافروز ته سعد نيکو خشم
روان نيوک تابوت سوئي حصار
سو تابوت ډلو ته من اسپ آن بابه
دلوک ئم نيو کنويه تابوت تنگ
پهوی مو نشت د درد بيگار د کين
ابو المحجن کړه بر آن اعتماد
بخواب اندرون ئم وچهون آنجناب
ژه د نهه نه تنګ تن بلکه سگان قصاص
تمي لحظه از خواب بيدار گو
پاهن کړک نعره يکبار سخت
دگر نه بو کړمو تمامي هلاک
ژلن گی ز بيم پلنگ ژبان
ز همن ماره تهن تره زن صدا از سوار
سو تابوت هر زن د چهن درميان

کړن جنگ لوتت د دشمن تا بشام
دران بزم ست زخم وتش بتن
بکيار جنگ آوران د ده سوار
سپين بسته سوئي گلرخ سرفراز
بله سعد گردون د آن جنگ و کين
مگر لو گمت گو تهن آفتاب
زهر سو کړک ر اسپت تس ته کمند
بريده سپين نه نمس خرم خرام
سو قفل گو خيره ډ پشت سو سعد
کړلوک لسته تابوتر اندر لدلوک
کړک گشته همات ومي بيگاه
يکين د ابي تنت سيت اکي هيت سوار
دژن خف سمند سن چو شير دژم
ونوړ نه نه مار مو بے درنگ
بمون اس پهوی ان د زن حصار
روان بازگشت آد فيرت چو باد
جنابن د پسرا هي يل شير جنگ
کړن سعد وقاص فرز اخلاص
روان چون تهمتن گرس گو سوار
تمي نبرا مو مه ډن لخت لخت
سواران خه آسرا از آن شير نر
د تهن ته پون به گيت نيم جان
از آن پس نزديک تابوت تنگ
دلافروز ته سعد شير ته يان

ژٹن بندو زنجیر دو شون بزور
شکستہ کرن کہت تمی سرافراز
کدڈک شب بہا بانس اندرہ بخواب
روان مہر تابان سیتی آشکار
بصحرا دچھوک تند گو راہ دلبر
بزت تہ تلت کہوک سوے دربگ
تو لک شور فریاد ای شہریار
دمان آو درراہ ژٹن یک قلم
ژلن آی اس تس شن بہم جان
اسی ساتہ نی مارہی بے درنگ
کرایہ کڈن صف بمیدان سیاہ
بہی جنگ چون قہر آمادہ گو
سیتی فیلن تس گرس پٹ سوار
بمانند دیو سیہ کینہ خواہ
زبانگ دہل ہای خالی دماغ
ہمی کرد صحرا خروشان سیتی
مقابل سیتی زہی جنگ کین
بمیدان کین درآیہ جنگس نبر
سراپا ولت آی برگستوان
وتنت آواز فلگاہ درزمان
دژن تہف تمس درکمر برزمان
بلین بستہ کرتہن سر و بلند
کرن نعرہ مانند غران پلنگ
بسو تیرن مقابل بپے کارزار

کڈن تم ز تابوت فوراً بفور
کدڈک گرہ بمانند باد دمان
چنین تا کہ صبحن تل از رخ نقاب
دلاور تزہ بعد از فراخ نماز
گرک تیز گرہ متن بٹھن ہمچو شیر
بیت کن نزدیک قنطار شاہ
یہ تن آسو تابوت سوئی حصار
زہیئت سیتی سانی دل دو نیم
نئی آد مارت زہن تہ جوان
تہ بوز سو قنطار گو تت خشمگین
زمین ڈاون چو گرد سیاہ
سلاح و سلب تم و ڈلن سر بسر
سیہ درای در عرصہ کارزار
چپ دست رات ہتاون گران تا گران
زمین سیتی لرزہ رد دشت و راغ
بیت کن ہمان سعد خنجر گذار
دڈاوک ز سم سمندان زمین
کہنت آیہ بر جنگ عادی نژاد
ہمہ روی بے موی کرمت نہان
پری چہرہ سی ہٹے بمانند دلو
ان دولت از دین چون طفلان
ہتون بستہ کرتہن بزندان آماہ
بو چہوس درمتن از بمیدان جنگ
بکتز ابو المحجن کرشتاب

تلوک مردنی ہند ہمہ سپ ساز
پکن گی سوئی حصن راہ درزمان
سیتی نیزہ ماطی ہزار از کوہسار
سمندن بٹھن کہت لسان دو ساز
بہر حال پاوک بہتر از خدنگ
ژلن دات باقی تپا ہمن تہ راہ
تہر تہمن تابوت تراوت نہیم
تمس سیت کس آ سو یار ای جنگ
سپہدار ہمان چو شیر درم
کرن حکم بر لشکر سہمگین
بکتز سو قنطار استادہ گو
کرن بر کمر بستہ رومی کمر
بقلب اندر و دن شاہ قنطار شاہ
زرہ پوش شیران جنگ آوران
زرہ پوش شیران جنگ آوران
ابو المحجن وہ دختر نام دار
کو ڈن سی دلاور فرخندہ فر
گرزن بو چو رعد و ژلن بو چو باد
سو قنطار جنگی چو فیل دمان
دمان آواز قہر کرتس غریو
کرن بستہ محکم بہ پیچان کمند
دگر بار بیہ آو دیو سیاہ
بنن کلہ بسن چہونہ و نکن بکار
کرن تیز گرہ ہمچو پلان عقاب

روان گو ابر جنگ قنطار شاه
نہ بخشن تمس سخت سستی کرس
سپن سعد و قنطار قایم بجنگ
چو ابر بہاران سیتن ژالہ بار
کرک تیر خالی ز ترکش تمام
تھی تیہہ کنن صاعقہ پر زنار
کرک نیزہ ہا تیز گی گرم خیز
دلاور نہ درمانہ درہم سپن
سپن نہ تمن کنہہ خیال داثر
کدک بیکدگر پنجہ ہا چون پلنگ
انن زور دالن ز پشت سمند
یے جنگ بو المعجن نام در
دپس قیرہ بو المعجن چون خدنگ
بو ہادی ژہ دیکجن کرن کارزار
یہ بوزن سو قنطار گو کنہ در
ژ ہنس نس گرس ساز و برگستوان
سبکتر کدن تیغ خارہ گذار
سپر تم رتن بر سر از بیم تیغ
بجلدی فران بادپایس عنان
پکن گو بہ لشکر بجال زشند
دتہت آیہ سی لشکر کینہ در
رٹنگ دلیسیان پہلوان زمان
بشدت کدن خنجر سر خفام
سپن خالی از دشمنان صف بصف

کرن جنگ باہم دران رزمگاه
ابو المعجن سہ دنہہ پکن گو چو باد
چو فیل دمان و چو غران پلنگ
زبس تیر باران کرک ہمدگر
کجک نیز شمشیر ہا سر خفام
ز شمشیر ہا گونہ دو شون خیال
کرک اک کمس تیرہ ستین ستیز
نود با حملہ کرک بے گمان
نہ گوکا نہتہ ضرباہ تمن کارگر
بشور آو قنطار چون شیر نر
کرن ہنتہ سوی سعد بل ور مند
کمن کر یک کتے گو سو ہامان دم
بو ابد کمر بستہ جھو بن بے درنگ
اگرچہ ژہ ستین لڑن عار جھوم
بفور کدن تیغ تیز از کمر
مگر تس گرس کنہتہ گونہ گزند
بحو لان انن اشقر داہوار
دو نیمہ سپن سی سر لخت لخت
بہ لشکر ژتن گوسواز خوف جان
روان شعد تہو درمیان سپاه
بر آہنگ بو المعجن نامور
روان گرد بو المعجن ہمچو باد
سپہر سو بیاہن کرن قتل عام
ژہنن تیت رت پیادہ سوار

روان سعد فی بیشدستی کرس
ابر جنگ قنطار داژن نہاد
گو ڈن تیر فی ہنار کرک کارزار
چو غربال سوراخ ہا کی لپر
تو لک ہیوت شمشیر فی ہند شیر آ
کیک کند شمشیر ہا چون سفال
زشخشن تمی نیزہ ہا
بہ شمشیر و نیزہ بہ تیر و کمان
در آخر ژہنو کی تر اوت لا جنگ
ژتن تم کمر بند سعد دلیر
سو نہادن ٹٹ آد بار دگر
کرن ونکنس نرم مانند موم
ژہ کاہ نہہ جھوتہ وجھمت دلاور سوار
مگر ونکنس لازم این کار جھوم
گرس ضرب کدتنن نہ دروتوان
بشور آو بو المعجن زور مند
کدتن ضرب قنطار سی بے دریغ
بیازوی شانہ لگو پس ضرب سخت
ہرن خون تمس از فراز سمند
دیھو کی بام شاہس سو حال تباه
تو لک شمشیر نیزہ و کمان
کرن تیز تیسر نگ آتش نژاد
کرن تودہ مارت تمن ہر طرف
تمن کس اکہا آسیھی رشمار

کرن کشتہ تمن لحت لحت
بدستِ ہتھی حملہ کرہ تم چہ شیر
بجختی بلبن پٹ برت لو دوان
کرن جنگ بو المعجن نامور
ابو المعجن گرد خنجر گذار
کرن حکم بر سروران سپاہ
[illegible] عرض ای نامور
[illegible] سو کرہ تہن گرفتار بند
چھو ہمان دمی تہتھوی شیر مرد
کرن لبتہ تہاون گرفتارہ نی
ہتن ہیت کنہہ مہتران سپاہ
ژہ رستھوی مہ کارنہ اہ چھو سنجہ ساز
ولوم ونکن ایے لاتِ کنہہ جان زایے
دپن تس کہ ای شہریار جہان
ہنگہ تہ اوہن زندہ سوئی این نشان
دپن سعد وقاص چھس د رعرب
ژہ یارن گرہت ونکس سعد یل
کرن کشتہ بو المعجن نامور
ازان پس ژہ کڈ لشکر نامور
لکہ مال فیلان وشیران کرن
ژہ دنہہ تہر خزانہ ابتا ئید لات
کرن حکم خونریزس اندر زمان
دمان آدخونی زبس کین وخشم
ودن از تہ دل کرن التجا

فوٹس تیز شمشیر از جنگ سخت
رٹن بو کمر گاہ مردان بجنگ
بیکدم زہ زن بوی گرہن تیمچان
یہ وا تو نزدیک ہنگام شام
کنوی رود میدان اندر سوار
انکہ م زہ ہند بخت واژدہ بخت
میس مارنن پٹ شتابی مہ کہ
ادہ ان مارن ہین ہند چھو ہہل
دد باہ یہ لشکر ڈاون چو گرد
ازان پس بہ بتخانہ گو پیش لات
اندر تہ اولاتس نشن داد خواہ
کرم جنگ بادشمن کینہ ور
بو مارن دبا زندہ تھاون بجائے
انہس منز لگوی دشمن کینہ خواہ
ادہ زاہ لبکنتہ تسند وی نشان
چھو دمس ابو المعجن گردنا و
چھو ونکن سو لگمت بزنجیر وغل
ژہ دچھ کنہہ کنن لوی کرنی بباد
ژہ دچھ کنہہ کنن لوی بفرخندہ فر
کرن کشتہ سوی شاہ مردان علیؓ
ژدہ چھ ونکنس بارلات ومنات
نیون جلد این دشمن پرستنتر
کرن بستہ سعد دلیرس دو چشم
الٰہی از ین کافران دم نجات

سپن خالی از تیغ دست دلیر
جدا آسوک از زبن بے درنگ
میتھی پاٹھہ بوتمن باز دگر
سوہتی بارگہ آیہ لشکر تمام
ہیت کن یکن گو سو قنطار شاہ
کرایدر زنجنجر کرت لحت لحت
چھو ہمان زدمی یل زورمند
نہ چھوک کرن کار بیہودہ جہل
یہی مصلحت زان قنطارہ نی
مگر تہ انڈہ تس نش طریق حیات
دتن سجدہ لاتن بعجز و نیاز
گرفتار تھاوم کرت بدسیر
ردان تہ اوشیطان اتس منز نہان
بجلدی سو مارن کرن سی تباہ
نہ چھو پس ناو شیبان مصری لقب
جہان پہلوانا چھو بازور ناو
ازان پس یگہ تیر جنگس بزر
سنتھون تمس کنہہ نہ نام ونشاد
سو ملک عرب جملہ ویران کرن
دلادر چھو پس د رعرب ہتھ جلی
یہ بوزت سو قنطار گوش دمان
ہمیندم کرلوس ونکنس بزہ بیز
بک سعد گردن لبو ئی خدا
بحق محمد علیہ الصلوٰۃ

سپہ سخت لرزنہ چو باد زباد
ز روز کث ہ زندہ نہ جانی سپاہ
بملک عرب جھی ازہ خویش و تبار
نبی پہلوانان تازی نژاد
خردمند ہوی آسو سفیان تمام
بو دنکن کہاہ اک فی گوش کر
ثہ تہان یہ دشمن نہ ندان دون
گرفتار کرنہن بتا در دگاہ
بلہ بوز قنطار نی این کلام
کرک تبت اند لستہ سعد پلنگ
دُہن تس کہ امروز در کارزار
مزار سراند دفن کرتہن بہون
ابوالمعجن دیوتس در جواب
دُہن تس یہ بوزن ازان پہلوان
دگرہ ابوالمعجن نام ور
بہ ہیبت کرن نعرہ سوئی سپاہ
بہ یکبار توسن کرن گرم ہیہ خیز
زٹن از پس و پیش جنگ آورن
تولک ہر طرف تیغ و نیزہ و سنان
متوجہت بر آن لشکر بت پرست
سخن مختصر بوز دریک زمان
سو تابوت تراوک ورا اشنای راہ
بنہر بہہ نادن سو اشتر بجانی
موثر تس ہمہ بند و زنجیر و غل

دُہن شاہ قنطار سن ای بد نژاد
ہنگہ زن کر اگر کشتہ مین بن زمان
سٹاہ پہلوانان خنجر گزار
دیوک آسو قنطار شاہس وزیر
سٹاہ آسو دانانہ شیرین کلام
دُہن میانہ یدی ثہ زانک صواب
دم صبحدم نیر جنگس بروں
بہ بانی سو ہت بارہ ہن بے دریغ
یہی کت دِنس نامدار و تمام
ہمہ ہم کرک اک سو ارادہ دان
زخویشان شہ موداکہ نامدار
اجازت ہون جھی ثہ قنطار شاہ
بوکنہہ جھوسنہ مانغ بکار صواب
روان ٹیوک تابوت سوئی حصار
جو شیر ژیان گو بران رہ گذر
نیو کنو ہیس میانس یار سی
کٹن بیچھا باس شمشیر تیز
وننہت آیہ لشکر بر آن یک سوار
ابو المعجن پرٹ عمان بر فشان
زٹن بوتمن از یمین و یسار
زہمت بارن از لشکر بدگمان
یکجن آد سالار فرخندہ بخت
سو تابوت ہرثہ بفرخندہ را
نمن مردہ فی ہند بلوک ساز جنگ

وڈاون یہ جانوی نہ بین ہمو کا
نشتہ شیر حمید زلیکنہ امان
برین کینہ حمید اہی بر فاد
قوی رای و ہشیار دشمن ضمیر
دُہن شاہ قنطار بن اہی شیر نر
مہ مارن یہ ونکن مہ کرہ اضطراب
اگر چہ سو ابو المعجن رزم خواہ
گرثہ ہن کشتہ دشوی تمی بے دریغ
کرن حکم آلوک تہ تابوت شک
بنزدیک ابو المعجن پہلوان
حصار سراندر اسن نیم مردہ ہون
مہ کر ظلم ونکن مہ کر لستہ راہ
سو قاصد بنزدیک شیر آوردان
یکجن درای اک پاس جنگی سوار
کرن لستہ وت پیشروی سپاہ
جہان پہلوانس تہ شہزادی سی
دُہن ہم بر آن لشکر بان آنزہ ان
زیک درمیان گرد خنجر گذار
ابو المعجن گرہ ون شیر مست
زبس اِن سو میدان سپین لالہ زار
گرہ بران سپین ہم قربان شاہ
سو تابوت بوز رہ لستہ رفت
نا [illegible] آن سعد پل
ہمندسر اکس کہتو سو سعد پلنگ

بیت کئی لښکر چې وُو د سیاه
گرځېدن آس تابوت بېت د حصار
سټاه جنګ نس بیت ګو بید ریغ
دلاور چې بو المحجن رزم خواه
بیا بوزت سو قنطار د لتنګ ګو
به نزدیک بُت کله نزادُن سنجاک
بیا سعد سو زم بتابوت ننګ
کڅت نیون سعد دلاور بزدر
مه هیو کانهته لا چاپه چې اېن زمان
کړن سخت قنطار سی پټ عز بو
د بیامی ته [illegible] سعد بل
ګمړه چې موم دان ترېی پټهن رحم و عار
ته [illegible] ګټ که دښمن پېټ بګاه
[illegible] سو قنطار شاه ښاد ګو
خردمندان [illegible] مستان
شپېته ګی از مدینه فرار
[illegible] کړان جستجوی
[illegible] زن د ان زمار مطر
در اندیشه ګو آن رسول ګړ بن
[illegible] از مدینه فرار
[illegible] آرام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

زلن د اژ نزدیک قنطار شاه
دوان آو بو المحجن شیر زاد
در آخر یه لښکران زبر تیغ
تس بیت آنکه هرګز مجال
زهوش و خرد ډلو نه از ننګ ګو
بزاری کړن تت بتس زاره یار
بې آګن بو المحجن شیر جنګ
پلنګ د لاور ژلت ګو زدام
زه کرچا په میانوی ای بت مهربان
ته ګرځه دُور می نښ مه کړهای هوی
ته بوزت نه میانوی اسنه ګرد غل
مه ګرځه ون ته دلتن آزرده سخت

داستان دیګر

کړان اګهی چې هوی از زین کی آستان
مګر آنجنان [illegible] روزه سه شب
چې کت کن ګمت آن د و فرزند خوی
مګد رز کا رمطر ګو رسول
چې کت کن ګمت آن د قرآن د ین
ز بهر الو المحجن سر فراز
قوی پهلوان اشتت اسلام آسه
د دین [illegible] حیند [illegible] سهاه
زمتصل زمان بم ګمت نوردان
تم د یو هس ای شاه د لدل سو

ذنګ داد و بیداد ای شهر یار
تره هېت کړه تم از نامداران بباد
هتن زو ه تابوت مارن سپاه
چې بهتر مه کړه دن ته جنګ و جدال
سکتره بتخانه ګو سهمناک
ته چې وک میانو معبود پروردګار
کړن ماره لښکر تلن سخت شور
کړن خواب و آرام می پټ حرام
دګر باره در خوف بُت تراد د لو
دوباره مه نښ ون مه کړه هی هوی
ته ګو می بو بیزار ای شهر یار
یګه بر جنګس بفرخنده بخت
لښکران ګشته بو المحجن رزمخواه
ز فکر ابو المحجن سر آزاد ګو
بله سعد د بو المحجن نامدار
د چمن ګونی تم زه فرخ لقب
صحابو د نک آه بجابس خبر
ز مسجد بر در ادسوی بس ملول
خبردار ګو حید نام دار
در اندیشه ګو حیدر پاک باز
بهدی بر ژن ګو مه چې منه خبر
خبرها بره ژن بو ز هر مرد راه
ره ان بو تر ان من کړه سوال
[illegible] زمان آسو میانوی ګذا

به یکبارگی لښکر هزاران
مسلمان وچهن اس تمس تیر آو
بجید تقین گو که آن نام دار
گرځهن پانه آتن گرځنت د زمان
زمین و زمان گوسیه همچو زاغ
به نزدیک قنبر شکین کو چه ماه
عقاب نبی مرکب ډاهو دار
سپین ایستاده امیر حجاز
دلن درعه حمزه نام دار
مګر از گرامی کمر کړه تنګ
حمایل کړن درمیان ذو الفقار
اتن جف سو کهنو دلس پرټ پزین
در آن شب سو سالار خسرکت
چو برق جهان عت سر انگیز تند
دڅوک مرغزار آه عجب براه
طهارت کړن ثم برای نماز
سوزنگی بیاه آسو مانند قار
رټت تیر شمشیر هندی بدست
ونکنی ته ایدلت شمشیر تیز
دماه اک کډم نهک در تین مرغزار
دیک ثم گرځ هو بدتن و جهان بتن
کړن څوک ده هوده این تیر دانی
بوابد گوډن تری کریت تیره بخت
برهنه کډن از کمر تیغ تیز

دست آیه بر غارت کاروان
رتسکر کړن کشته تمنوک فضاں
چهره المعین گرد خنجر گذار
کډن ده باندیشه و اضطراب
فردنه کن پټن آیها نکب چراغ
دن تس بجلدی دننه ای غلام
کډن پاتی تیرته سپین تس سوار
سراپا دلن ثم سراج د مطلب
سو بوده دمت تس تش یار دګا
زاد تمس آسو موبی کرام
رټن ثم بکف نیزه آبدار
بیک قنبرن و لوسلاح همچو شیر
بکړن درا و مانند باد صبا
به تیزی ژلن گی ته خنجر گذار
تر دتانه سبزار و آب و گیاه
بناگیس کړه یک گه قنبر نګوش
کهست کوه زن کو هسی پټ سوار
دین شاه مردانس ای مرد راه
نبی جانس لحظه کری رېزه رېز
جهه همت نهکت این تر راه دراز
ژتنیوتر او دهن اسپ و سامان بتن
دکس زنګه نوره ای پهلوان
ازان تس روزم پیاب و رخت
کړن حمله بر حیدر نامور

دلاور سواره تمن بر و نهڅه دراو
زچنګال د زندان کړن اس اخلاص
دېن ون چهره بهتر سحیعس زمان
که باهر خشان سپین د رحجاب
رو دان ه مردان سو شیر آله
ژه کرد لدس سانه وزین و انګام
ډدان قنبران که کړن زین و ساز
باکټن جنبک آ دران عرب
ګه ډت ته اهرن خجه بفضا این جنګ
ګنډنت سو بی بازوی تعظیم ام
سر نیزه ثم ډکا کړن بر زمین
سو اراه سپین بر عقاب دلیر
ژلن گی ثمی از هوا تیز
ژهنګ پت کرت شیشت د هودن تیار
زدلیل تهردنه سوا مر حجاز
دهان آدا اک ته نګیاه رهبر لچق
بنزدیک حیدر بهوی آهست
گرځنک تنوژه څوک نا و جا او ون تیاه
دېن ثم بو چهوی پیغمبر ره گذر
کرد استراحت پرداس نماز
دس شاه مرد انت ای نیره ای
بو ونمن ژه رت کړان کړن سان
به باهمت دین نه سپن گرم
تتر نمود ډکس

ڏڙڪي تهه ڦ تمس ڏرڪر ڏرزمان
ڪرڻ بسته محڪم بخم ڪمند
ڇڙهه جانو هوڪينه زور ۽ توان
مخاطب ڪرڻ ڇوٽس لو اي شير گير
وڇهڪ ڦن ته اي هبرشير زيان
زسم سمندان گرزڪڪ پايمال
زلشڪر برت آو صحرا تمام
ڪرڻ خنده برنامور پهلوان
بزنزڪردن بمن بيت جنگ
سوزنگي ڪرڻ بسته تم با درخت
ڪرڻ يڪ قلم نعره حيدري
تيگي تره راس از پاهان جنگ
ٻين بجراوڪ از ضرب سخت
تمس زنگيس تن ٻڪن گو چو شير
خلاصي لڪ از دم ذوالفقار
مسلمان سين سوڻي بصدق تمام
ازان پس پس ٿيهن تن نام و نژاد
شريڪ ازين مرزڪشور ٻو ڇوهين
جهه در زير فرمان مه شهر و بلاد
همي ڏاس زنگي ٿهين همچو شير
منور ٻو سٺوس در دين تو
مه ڇهوم نا ڏجيپال همرز مخواه
روان شير جبار دلدل سوار
همي شير جارسي بر ونهٹه دراي

انوڪ والت از سنڌ ۽ زن بيگمان
ڏس پا زنگين اهي بل نامدار
بلانتڪ ٿره پوشينه ڪا نهه پهلوان
ولڪين مه ڏه ماس زنگي سياه
ده ماتزادني زياده ڪهنه پهلوان
درين گفتگو ٿيو غبار راه زره
سڻين زنگين هند سٺهاه ازدحام
ڏٺن نس ڪه اي شير خنجر گذار
ته ڇه ڪيٿ ڪنن ڏم ڪ بند زنگ
شبگز سڻين دلدل پيٹ سوار
ڪرزان سين چرخ نيلوفري
زهيبت سپاهين سين دل و بيم
سپهدار نزاوڪن به بند درخت
ڏڻن تن ته ڪردين ۽ ايمان قبول
نته ڏن ڪرت ڪشته مرد ارجمند
روان شاه مردان سڻين شادمان
ڏس تم ڪه اي سر درياڪزاد
مه ڇهوم نا ڏجيپال جنگ آزماي
ولڪين چهه ڪافرتي بدنهاد
درين شب مه تختن ڪرم باوري
مشرف ٻو سنڌ ۽ سن بائين تو
مه سنتين ته يڪ سان تحسين ظفر
بهمراه جيپال گو در حصار
سپهدار جيند نمڪين ۽ جاه

پيتهر نهادن آن زنگي زورمند
ڇهومنه ته هيئو ڏرجهان ڪا هفسوار
همي شهل باٿين ته ڪرنهس اسير
بي لحظه ڏانتن تمي ڪينه خواه
ته ڇهوي زنده رزن تمن نش محال
پکن ڏاز لشڪر چو ابر سياه
پله زنگين ۽ جهه لشڪر پوان
ڏن ڦيهه ميان لشڪر هزاران هزار
روان شاه مردان از زور سخت
ڪرڻ حمله بر لشڪر زنگبار
يڪ نعره شير فولاد جنگ
زتن گي تمي بار رسي از ترس و بيم
روان شير جبار گرد دلير
ته ڪر اقرار بر خدا و رسول ؐ
اٿن آو تس زنگين اين ڪلام
همه بند موزرن تمس ڏر زمان
سپهدار سالار لشڪر ٻو ڇوس
تخحن ظفر بوم مياني چه جاي
به لشڪر نهين اي سرافراز شير
بو ٿيو ڏ اتنا ڏس دين ڏ اوري
زدين محمد ؐ لبوم قدر و جاه
ڪه شايد مسلمان گرتهين سربسر
سراسر اميران فرخنده راي
ڪاهسٽ بيوهٹه بر تخت جيپال شاه

کمربستہ جیپال ایستادہ رُود
ضیافت نہایت بعجز تمام
ڏِٺُن سارنی ای امیر و سپاہ
کریو توہ تہ آئین من اختیار
بلاشک محمدؐ ڇھوتمند رسول
سزا دار سینو بجزم بہشت
سپہدار حیدر بفرخندہ فر
بملک و بلاد و بشہر و دیار
سین جلوہ زن نور تابان قمر
دوان تس تہ تبنر نام دار
سپہدار حیدر یل زور مند
گرزہن بو بزاری بکی نالہ زار
بزاری گرزہن جھیم مہ کر بکھا بگوش
پیادہ کہت گو بران کوہسار
وڇھون تم بہر سو بفرخندہ بخت
عذابس اندر سوی نگت مستمند
ڏِٺُن بو بہر لحظہ رُئی سوئی جوان
سہ جان جہان سیمبر ماہ میان
ڏِٺُن تورہ آسین بو ڇھوس رہ گذر
شکنجس سو سخت آسو چارن بزدر
تہ ڏِٺُت سپہدار سین در غضب
کرن کیاہ ڇھوک نالو انس عذاب
زہیبت کرن نعرہ بر علی سخت
کہس بیت کو ہسن پٽ علی کل حال

بہ نزدیک رخدمت آمادہ رُود
از آن سپس بن لشکر نامور
مہ ٽو مونوی بین تہ رسم دراہ
شہادت ڏیو بر جہان آفرین
کریو دین و ایمان تمند قبول
بیکبار ساری مسلمان سپین
ہمی ترن ڏہن بو بحسن ظفر
یلہ زن بہ خورشید گو سرنگون
فروزان سپین اختران سربسر
ہنک رخصت از نزد جیپال شاہ
ہیکن ڏالو نزدیک کوہ بلند
ڏِٺُن قنبر س کن خبردار روز
بو معلوم کرہ کم ڇھو تلمت خروش
بران کوہ کہتو ہم جو شیر زبان
جوانان وڇھون کرمتن بستہ سخن
سہ نگیہ اک جو یک فیل مست
ہمیندم ٿٽی سر کرت بیرڊان
بی لحظہ مارت کرت مختصر
مہ جھمنہ جنبر تمنزری زینہار
گرزہن لو سو بیجاہ بیجان و ہوش
کرن کریک نس زنگیس در غضب
روان زنگین کر نظر سوی پشت
بکوہسار آید کہنوک لبا زہ لخت
بہ یامت ڏِٺُن تہ سپین گرم خیز

کرن تس سہتاہ قدر با احترام
امیران و زیران ہمہ سربسر
ہنگہ زن تہند ڇھوین لو فرمان گنداس
ڇھوبُس خالق تہ آسمان و زمین
زہنو ترا و نہن کفر ہم کار زشت
سراسر تمی زاہل ایمان سپین
چنین تا کہ اسلام گو آشکار
عیان ڏر جہان گو شب قیرگون
سبکتز علی دلدلس گو سوار
بسرعت ژلن گی بہ بیراہ و راہ
بناگاہ بونن ازان کوہسار
بہوش اندرین راہ دشوار رونس
سبکتز تیر و تہو ڏلاور سوار
بجلدی کڈن ذوالفقار از میان
یوی در شکنجہ گرفتار بند
کلس پٽ سپر تیغ ہندی بدست
نیت کتوزہ خاتون دلخواہ میان
وگرنہ مہ دن آنتہن سیمبر
بکینہ سو زنگی لون بو لشیر
ز سختی تولن بو بزاری خروش
ڏِٺُن نس کہ ای زنگئی نامواب
تو جن تیر شمشیر رخشان بمشت
ڇھو نہ کینہ شیر و پلنگس مجال
کرن بر علی راست شمشیر تیز

سیُن دِ غضب شاہ دلدل سوار
زرہ نیمہ پوتس بزبر قدم
دیُن تس زہ کس مرد چھوک نیزہ سخت
زسوداگران اِس چھ اک کاردان
چہل مرد زنگی باین کوہسار
شبانہ ہمی تہنہ ازین کوہ لحت
کنیزہ سٹھاہ آسہ در کاروان
خبر چمنہ کہہ کم نیم سی رٹت
شکنجن ئو لدنس کرُن می عذاب
کہ شاید ازین محنت آزاد گوس
دیُس سروران تئی گرفتار چھوک
مہ چھو حفظ قرآن کلام مبین
ازآن پس اسہ سالار خنجر گذار
سوئی زنگیان گو بر آہنگ جنگ
کٹن از جگر نعرہ تم سہمگین!
کرن حملہ بر لشکر زنگیان
اکھاہ زندہ تر اوُن نہ غیر از قتال
گرتہ ہو جلد بیرت ازین جای حال
بنزدیک قنبر بچن گو سو شاہ
درین داستان مخبر اوستاد
بلہ زن سو سالار فیروز جنگ
عقاب بنی ہمت بر آن رہگذر
دلاور تمی پا تشہ ہمت بو سوار
عقاب نیمہ چھوک نا گہان

لگادُن تمن بر کمر ذوالفقار
سو زنگی کرُن باتنہا ہیروان
گرفتار گو ہمت درن بند سخت
چھو ستین سٹھاہ دولت و مال و جاہ
چھ خونخوار ساری تمی دیو خوار
کرک وداریاہ کشتہ از تیغ تیز
نیک نیمہ رٹتن عاجز و ناتوان
کمر آس سی زنگیس در نظر
وچھوت پانہ اسیر در خوشخطاب
بتاراج نیوز نگیو رخت و بار
مسلمان زہ چھوک با ثہ گفار چھوک
بین شادمان تسہی سر سر دُرن
چو شیر ژیان تہواز ان کوہسار
وچھوُن کاروانی کمت خستہ خواہ
کہ گو یاد ست پیو فلک بر زمین
سراسر زٹن تم تشمشیر تیز
دتن کاروانس ہمہ رخت و مال
ز دلدل بچفر و تہویل سرفراز

داستان دیگر

سوئی زنگیان گو بر آہنگ جنگ
روان لشکراہ اک نہ خاد زمین
ہمی شیر مردان خنجر گذار
دلوک قنبرس ای سوارِ دلیر

دو نیمہ سین زنگیس یک قلم
بچن گو بنزدیک بستہ جوان
دیس تم کہ اینا مور پہلوان
بچن آس اسن بے محابا براہ
بتاراج و تالان دنگ مال و رخت
رٹت نیک داریاہ کرک تم اسیر
مہ آسم کنیزاہ کرک کہٹت
منگن اسہ سومی نشن ہٹ بیمبر
مگردن زہ دانک مہ نش نتادگوس
کرن کاروانس چھ تم تار دمار
دیُس تم مسلمان بو چھو اسن بالیقین
سبکتر سو موژرن ز بند گران
ذرن دلدلس تہف چو عزان پلنگ
کرن آس زنگی تمن تارومار
ازآن پس کٹن ذوالفقار میان
بین زنگین ہنز بیار ستیخز
دین کاروانس تلیو رخت و مال
وضو تم کرن برادائی نماز
وچھوُن نہ سو قنبر دران جایگاہ
ہمی نامسں اندر کرن بئی چھو یاد
کنوی رُود سوئی قنبر نامدار
ہمی وات بر ہیبت و سہمگین
تمی وات نزدیک قنبر دوان
شبانہ گرتہ ہن کتو زہ چھوک ہمچو شیر

بجلدی زه تراوت زهین اسپ ساز
پین چھومنه لیکن مه چھوم آغه شد
دلیرانه تراوک بهر سو کمند
رڈٹ تیک دو شوی بنجاور زمین
فروزان سین د زجھان آفتاب
به نزدیک قنبر شه گو باشتاب
کرن تیز دلدل زمهمیز تیز
بکن بو کرن گو بهر سو نگاه
پهر دتهو سواز دلدل سالار دین
بحق محمد امام الهدی
روان اک سر روشن بامر آله
گرس کتهو کڈن تیز دلدل چو باد
سخن مختصر همچو باد ریاض
فروزنده اک چشمه سار او چھون
زبالا کرس ڈیڈه ان نظر
بکن گو دنن تس نشن دیداد
چه دچھمت دلیران خنجر گذار
نڈن چھوی مس ڈپشتهن اسمان
پلنگن چھوینه تس گرس نشن امان
کڈن قاصد او اک چو بادپمان
سکنر سو قاصدنی لحظه دراد
گرتنک کتو کنکو چھوک در بن لجمه به
بوچھوس در امتن بهر سیر جھان
[illegible]

زه گزه تتو گزهین چھوپی تتو گزه باز
به گرهتو منه نش کینه طاقت چھوینه
گرس سان قنبر کرک بسته بند
یله شاه مردان پل زمساز
عیان زر روشن تین از حجاب
ز قنبر دچھون در آشخان نشان
بدنبال قنبر سو گو گرم خیز
اکس جابه ڈیهن قدم بیشمار
دتن سجده سوی جهان فرین
خبر دم مه دنکن ز اسپ غلام
خبر دنس از قنبر داز سپاه
کنوی زنو بکن گو به بیراه دراه
بکن داتو نزدیک حصن بیاض
سو دلدل ره کرنه در مرغزار
دچھون دوره سالار فرخنده فر
دلاور سو اره اسٹھاه سهمگین
مس هیو چھونه و چھتن کانهه سوا
گراه چھوس شا بنده فولاد سم
سو ڈاشت کهوان رم چه فیل دمان
دین تس خبران از ین مرد راه
زبالا نزدیک حیدر سو آد
تهو دلو مس از شهر بربو چھوس
کرن سیر چھوم آشنکا دنهان
[illegible]

دیک قنبرن تو زه این اسپ تند
مه سینن لڈن کینه جرات چھونه
کرک بسته قنبر سوار گزین
ز اذکار فارغ سین در نماز
سکنر گرس کتهو شه بوتراب
سراسیمه گو شاه گردن کشان
پئے اسپ قنبر دچھن بو براه
سین عاجز آن شاه دلدل سوار
ددن تم کره ای پاک یزدان خدائے
لبن چھو سنه تهندی نشانه نام
در این بیشه گو حیدر پاک زاد
دوهس همچو خورشید ز انس چه ما
تره تازه اک مرغزار او دچھون
کرن استر جنت بر آن چشمه سار
سو دربان نزدیک سفیان چو باد
سیهوی جو اتو دنکن درین سرزمین
ترس تس نشن چھوی زمین دو زمان
گزهن خسته دوس چھو آن فرب سم
بیه بونت سو سفیان سین شادمان
چھو کس این سرفراز لشکر پناه
دین شاه مردانسل بنا هود
کلاه سپهدار سردر بو چھوس
سو قاصد تمی لحظه گو بازگشت
[illegible]

کرن شہر جتا بس از بس ادب
نزیخ وزراہ وز شہر وز نام
ہنگہ زن پئی عرض میانوی سپند
بخدمت بو مہمان نوازی کرہ
سیٹن نرم دل سرور نامدار
گرہ ہت بیو ٹہہ بت منزنشہ بنظیر
بعزت کرن روز تہ شب تمس
خورش آس تس گوشت آدمین
دگر ہفتہ قتل آسوس ندوان
شب تیرہ گو ظاہر اندر جہان
منگن در دعا بو زیر دردگار
مہ نسبت نکوئی کرک دمبدم
زکفر و جہالت پشیمان کرک
سیا ہوتہ سفیانی خاص و عام
زہ گیسو آویزان کرت دلربا
خداین مہ دتو تاج پیغمبری
دمیوتوہ چھو برحق محمد رسول
سو چھو میانو عم زادہ ذوالکرام
چھس یاری از حضرت ذوالجلال
یہ بوزت سیٹن تیا دمان تم سیاہ
سراسر معطر گمت چون گلاب
جہان روشن از نور خورشید گو
بیکن آی پیش شہ باختر
سیٹن در عجب شاہ گردنکشان

سلاماہ حمیدہ کلام عجب
ازآن پس کرن عرض اینا مدار
قدم رنجہ نیتین کرم احمید
بہک کیا زہ در مرغزار دگاہ
بیکن گو تمس سیت اندر حصار
ضیافت کرن تس بتعظیم تام
عرض بوز کیاہ آسو مطلب تمس
نیون لوس سفیان تمکین و جاہ
بلہ زن یہ خورشید چرخ برین
زمانہ سیٹن در سیاہی نہان
خدا این برحمت ہمن کرنگاہ
ہدایت کرک ژی تفضل و کرم
بفور اسیٹن سوہی دعا مستجاب
وچھوک خواب اندر سو خیر الانام
دپن یار نی کُن کراہی قربان
مسخر مہ چھوم آدمی و پری
سو پُن نامور دامت چھو سورا
ہمی شاہ مردان علی تس چھو نام
چھو از مہر لو المعجن نامور
مسلمان سیٹن از رسالت پناہ
بلہ صبح روشن سیٹن آشکار
فروزندہ چون جام جمشید گو
بتعظیم و تکریم کرہس سلام

کرن پرسش شاہ تس بلطف تمام
وچھت چانو رخ دل فلوم چون بہار
مہ سینتن ژہ یک خاصہ میانوی گرہ
حصارس اندر یک تمکین و جاہ
سراپا عجب مفرشاہ دل پذیر
سو سفیان کمربستہ در صبح و شام
ستمگار قتل آسی در زمین
بہفتہ تمس کہن تہچن لو دوان
تہکت بیو نہان گو بزیر زمین
ہمی تت شتس جنید نامدار
گرتہ ہن گر تہنہ مم میانہ دست تباہ
منور ژہ از نور ایمان کرک
درآن شب ہمہ مردمان گی بخواب
دوان جلوہ مانند شمس الضحی
چھو سو بوی نبی العرب بے گمان
کرا دتوہ تہ اسلام میانوی قبول
کہ سفیان نی بیتو سو اندر حصار
جہان پہلوانا سو چھو بے بیمثل
سو آمت دلچھن چھو بس زین لوم و بر
وچھت خواب بیدار گی تم نخواب
سیٹن کوہ خاد ہمہ زنگار
بکیار ساری سیہ سر بسر
کر با تشاہ مردان علی السلام
دپوک تم ولو کم یہ نام و نشان

تمود پو اسی آد امشب بخواب
دیوں کلمہ گی اہل ایمان ہمہ
دیوں تم دعا میا نو گو مستجاب
تمن کرنہ تعلیم دامر نماز
بیت کن بلہ سعد شمشیر زن
پکن گی بنزدیک حصن ریاض
ابو المعجن گرد گو در عجب
مہ دوزن چھو بیہودے حاصلی
دپس سعد وقاص ای زشہ لار
بجلدی منتش ان زہ نام ونشان
دچھون بو ابو المعجن نامور
کڈن نہ زلن گوشتا بان شتاب
بیت کن سو سعدیل نامدار
پکن گو رٹن سعدیل دے رکنار
دپن تس ابو المعجن گرد شیر
سو دوزت چھایہ برون حصار
کر آیا یہ کس و آواز مومنین
ان سیت پانس حضور جناب
دچھن نہ در آنجا تس دی نشان
پہر سو دچھن گوشتا بندہ تیز
روان سعدیل آد فرت زراہ
ابو المعجن گرد فرخ نہاد
یہ بوزت در اندیشہ گو نامدار
پھوکت نو عسی پیٹھ بیدر نشان

جناب محمد رسالتمآب
تمی باوچانوی یہ نام ونشان
توی جلوہ گر گو یمن آنجناب
خردمند دانای فرخندہ نام
ززندان رہا کر ابو المعجن!
حصارس نش و اتو دالاصفات
رٹن در تعجب بدندان زہ لب
بوکنہہ پاٹھہ از شرم تس نشہ مہ
زہ معلوم کر اندرون حصار
سو سعد دلا در زبس اضطراب
کر تا سعدیل غیب گواز نظر
براہ وبہ براہ گو سوی تلان
بہ نزدیک حیدر سو گو در حصار
بہوش آد سعدیل نامور
سو کتو گو زہ سیتن چھو یا سوی دہیر
ہمی و اذ در گوش بانگ نماز
حصارس کرن جاری اسلام دین
تمی لحظہ گو سعد لاران شتاب
سراسیمہ گو سوی سر سرکشان
چنین تا تہکت پیو سو درماندہ گو
بنزدیک حیدر نشہ دین پناہ
لبو منہ کونی پی تس دی نشان
دپن تس مہیش آی دشوار کار
مگر چھوم گوڈن یئی بون دے اخلاص

تمس نش سپن اس مسلمان ہمہ
یہ بوزت سو حیدر سپن شادمان
سپن خوش سٹھاہ حیدر پاکباز
ز اخبار تازی ون چھو نی کلام
پھلوک دل زبس خرمی چمن ریاض
گیک تام در گوش بانگ صلوات
دپن گرچہ بتو آسہ آمت علی
بوکنہہ پاٹھہ تس رہ ونہہ کن بہتو دمہ
کر آیا یہ کس و آواز سرکشان
حصارس کنوی گوشتا بان شتاب
ابو المعجن اسپ تازی نژاد
ز اندیشہ از شرم حیدر گلان
شمگیز شہنشاہ دلدل سوار
پرزہن تس ز حال گذشتہ خبر
دپس سعد وقاص اینا مدار
بو موز ثنی کرنہ معلوم راز
بو لارس ہمیندم فتا بان شتاب
بسوی ابو المعجن شیر زاد
چھو صرصر سو گرہ تم گرن گرم خیز
نبن نہ گوی سخت شرمندہ گو
دپن تس دچھوم ہر طرف ہمچو باد
کہ گویا چو برق جہان گو نہان
دچھو آسہ کیا گردش آسمان
شتم گاہ قتل رسی ہن قصاص

یه بامت دُین ته دلن ساز جنگ
چو باد دمان گی سحن زمان
سواره دُدیم سیت چهوین سهمگین
چهوکس نام سالار لشکر پناه
کڈن تم بمیدان سپه ده هزار
همی شیر وار از در دل از خوف جان
ستمگار قنطار بد روزگار
زسرتا بپا غرق فولاد آسو
کلس بٹ تمس خود گوهر نگار
بنزدیک آتن هردو گرد نفراز
نه چهوکنه لوان کنهه ما اند خیال
هکن چهوسنه کرتنهن امس کن نظر
دو لوا اندرهین چهو خیالات جنگ
چهوکس کن نکین گردش روزگار
دلوک سعد بل نتهو قو بیدل چهو نه
نه پت روز نکن مه چهینه مخل
دُین تس ته چهوک عزه بر زمست
توی دراک جنگس پٹهن باعتاب
نظر کربن خنجر ذوالفقار
به کنثراه ونکی ته مانک جوش
به لوزت سو قنطار گو خشمگین!
یه شمشیر میانی دیئی آت جواب
تولک سخت شمشیره نی هند سترار
دلاور نهان گی بگرد اندرون

دڑن دلدلین جف بسان پلنگ
نبک نام قنطار سی این خبر
نٹن تس و چهت آسمان و زمین
یه بوزت سو قنطار دتهو بدرنگ
کهست بر فلک گو زمینک غبار
روان صف کڈک در بیابان جنگ
گوڈن دراو میدانس اندر سوار
زمرد جرت نال جوشن تمس
گمت هجور دیٹن تن اسفندیار
کرن کربک سعد بن جو رعد بہار
ستنن ته چهوینه هلنگک مجال
سواره چهو با فر فرزانه گی
بلا تنک سته تیرن بجنگ پلنگ
روان شاه مردان از عقل و هوش
یه قنطار ته شاهس مقابل چهو نه
بکتر سو جید یکین گو جیه باد
مگر چهوینه کا خیه و چهتن تیر مست
هم اندر زمان گم گرہی باد جانو
ته کیت یاران درین روزگار
سو دین محمدؐ کرک نی قبول
ستین گرم جون کره آتشین
کٹن بک قلم خنجر خونفشان
بشدت کرک آکس پٹ گذار
غبار سر اندر شاه مردان بل

هٹن سعد بل سیت اندر زمان
بجنگ آو سعد بل نامور
یه چهوینه ابو المحجن کینه خواه
گرس کهتو ولت ساز سامان جنگ
دهل ها انک در خروش و فغان
بجک تیز شمشیر الماس رنگ
کهست کوه زن بر سر باد آسو
حمایل نه شمشیر و جوشن تمس
تو جن دو گرتهت یو بک کمان
که کنتو گوی ابو المحجن نامدار
یه کین چهوی ته ستین دیم نامور
چهو بے تنک سزاوار مردانه گی
کرد آزمائش درین کارزار
کبک وارہ تمند کلامه بگوش
دُین سعد وقاص اے سعد بل
بنزدیک قنطار داژدن نهاد
ته چهوی و چهوتن یاران کتواد بجواب
بجون غرق گو توش نه تا و جون
کرک هر گهی آزمائی بگوش
به گردن ته حکم خدا و رسولؐ
دُین شاه مردان اسکل از خشم و تاب
بکیا گی دل زه گرد نکشان
همی تا فلک گو غبارک ستون
کڈت تیغ رخشان چو برق جبل

لگاون تس یک قلم ذوالفقار
لگس ضرب تازه بیک سو بسر
همی خون ہارن سعد قنطا شاه
پکن گو کرن بسنه تس ہگذر
سو دروازه قلعه لو سخت بند
دپس توره دربان اشہر یار
بیدروازه قلعه مو زرم شتاب
زشا ہنتہی سوسی سپن نا امید
نی گوس سعدیل زور مند
تولت نبو تس آن تاج گوہر نگار
وذین سعدیہ ژلو سو قنطا شاه
کرن تیز دلدل چو پران عقاب
وڈاون چپ و راست جنگی سپاه
تو لک گرز و خنجر نہا بکف
رٹن برسر لو تہند ضرب سخت
که اک ساس اک ہٹ ان زیر تیغ
دلوک تم امان چھو بایمان دین
بیکبار گی گرے مسلمان تمام
شکتہ دلافروزه نیکو سیر
که کس شس سٹھا مرحبا آفرین
بدین محمد گیک سر بلند
گته ہی بذفنی سعد وقاص شو ہی
دلافروزه دلو نس که ای نامور
ان نادوت سرور نامدار

سپر تم رٹن بر سر پُر شرار
تہتوی زوره یک گوش یکطرف
نشابان ژلن گو بنوئی سیاه
ژلن گو سو قنطا چون ذوالفقار
سو قنطار گو مانده در مستمند
مه چھوم سعد ذنکن لادان ینه
مسلمان ته گرته تیسی چھی پاه لا
زدروازه قلعه گو بازگشت
دلیرانه بر شاه تراون کمند
همی سر برهنه کشان نو سخت
براه بے سران لشکر رزمگاه
کمرن حمله تم چون پلنگ ژیان
کرن تم پس و پیش لشکر تباه
همی شاه مردان زذوالفقار
کرن بوتمن ہرطرف لخت لخت
سپا ہو منگک از پلنگ ژیان
ہنگه زن مسلمان بنبو بالیقین
روان شاه مردان در عین جاه
بکن آیه پیش لشکر نامور
دپن تس صفت چان بوزم تمام
جزاک الله ای دختر ارجمند
کری ون تس سیت عقد نکاح
یه کنیز اه ژه دیو نہم ته مانہ م لسبر
سرای ہر زن نوادر کره کی

روان چاک گو در میان سپر
سه بازو تہن گوش تس گو تلف
یکنز سو سعدیل نام دار
نی گوس سوئی سعد خنجر گذار
کرن کر یک دربان از اضطراب
بو زخمی گت ته برت لو ر ته
سپن لرزه قنطا نشا ہس چو بید
ژلن گو سو از بیابان دشت
کرن بستنه قنطا بد روزگار
بسفیان حواله کرن تیز بخت
روان شاه مردان از خشم و تاب
کڈن خنجر تیز گون از میان
ونہنت آیه سی لشکر از ہرطرف
سو صحرا کرن سرخ چون لاله زار
ژٹن بو تمن جنگیل بے دریغ
بزاری تو لک نعره الامان
در آن رزمگاه آس بو خاص و عام
حصار سوانده گو روان با سپاه
سه ڈیتت سپن خوش سپهدار دین
کڈت ژی باسلام ناموس تام
مگر و نته کیاه چھوی ہن آرزوی
ته من بت اندکیا چھو حیا نو بی صلاح
سپن شادمان حیدر نامدار
بفرش گرامی چو گلشن کرک

سین مجلس اندر شبستان شاه
دلافروزه سینتن ز ناشوهری
پڑ صحبتس شاه افلاک تخت!
فروزان یه عالم کرن سر بسر
ان سوئی دلافروز پانس حضور
تمس وه وقت سوی اسلام راه
بخانه ژه بهون بلا زبس بیم
هتن سیت سوی سعد خنجر گذار
بحصن بامن آدسوی نامور
همی بسته کرمت بزنجیر و غل
لک سرافرازی گژ بک سرفراز
مه کرمی نشسن تیه کنهاه جانگداز
روان سعد بل د زعفت آو سخت
ژهنن دور کرتهن سر از تن تمس
نبهی پاٹهه چهوی گردش روزگار
نه بردشمهی گره تمس اعتماد
گژهن جهوم در اقلیم خاور دیار
بسوی ابو المعجن نام ور
خردمند استاد تازی لقب
بلہ زن ابو المعجن شیر زاد
عرق تس گلو گیر گیمنت ز شرم
کنڈن گو مانند باد دمان
همی باد صر گنڈن بر رکاب
گهی گو برسا کن گژهن بو فراز

کرک کالچن عقد خورشید و ماه
دلافروز با سعد مسرور شاد
کهست بیو ٹهه تختس پر از رخت
سین فارغ آن شاه دلدل سوار
دین تس کہ ای دختر پرز نور
هنگہ ژن نه مانن سین رستگار
مه کز فکره سینین بنن دل دو نیم
بہ کنهہ ژن از سروران سپاه
سین جمع تس نش تیه سر بسر
دین تس کہ ای شاه بیداد دین
وگرنہ کڈی جان تو مس د ماز
بو ترادی نه اصلا بنن رسم و راه
کت ان نیون بیرون سو تو ربدہ تخت
سین تن تس آغشته در خون و خاک
گهی آسه دشمن گهی آسه یار
بیا ای خردمند روشن ضمیر
بهمراه سالار دلدل سوار
گوڈن جهوم ون حال تمند تمام

داستان

شتابان ژلن گی نیز انلمان
نه زانن بہ کت گن گژهن ان طریق

سین سعد گردمن بہ نیک اختری
کڈت رت خوشباٹهه تا ابد
بتاج مرصع بزرین کمر
زاذ کار امر خداوندگار
گژهن جهوم بنزدیک قنطار شاه
وگرنہ دمن در دم ذوالفقار
از آن پس سین دلدلس پیٹ سوار
پکن گی ابا حیدر رزم خواه
گرک حکم آنوک سو قنطار یل
مسلمان سین ون بدین متین
دیس توره قنطار بنن ہی سر فرمان
یہ کت جان هر گز بونہ زاه
کڈن ضرب خنجر بگردن تمس
بجواری سین سوی ستمگر ملاک
نه در دوستی تهادتس اعتقاد
بی سیر دامت جهوسیتدا میر
دلیکن در اول کرن جهوم گذر
از آن پس ز حیدر علیه السلام
دنن چهوی سهوی داستان عجب
ژلن گو سحا ز شرم حیدر چو باد
وڈن از خجالت ز سختی دنرم
ژلن تیز گو با مزاران شتاب
نه معلوم وقت کس نه کا نژاه رفیق
گهی بوژنن دشتهای دراز

بسختی پلین یم وتھ دشوار راہ
سوگر گوس ژ مردہ تہ نیم جان
برد ز چھارم حصار اہ وچھون
چھونہ تتھو حصا قزل ارسلان
حصارس اندر لشکر اہ کینہ خواہ
قوی پہلوانہ بمردی تمام
یلہ واتو بوالمعجن زور مند
زمرکب پھر ونتھو یل نامور
کرن شست دنشو تم زخندہ آب
دمان واتو چون اژدہای سیاہ
ژ کس مرد چھوک باچین بوتش تاد
ازآن دیگر شمک نتو ژہ گژہ بگمان
دپن تس ژہ کیاہ بوت آنت مجال
کرن حملہ بر عد خنجر گذار
ژہ گرد دلاور سپین کینہ خواہ
بشدت سٹھاہ ضربہای ستیز
چھین دوہ بور عدہ ندی سوار
کڈان بر سر عد ضرب دژم
درین حال ست ہت سوار از سپاہ
ژہ پرکالہ گیمت تمس نابکون
پرزہوک تام بوالمعجن اسپاہ
زخاور زمین آد اک کاروان
تمی کاروانی سلحدار آس
دلاور سپین کاروانی سپاہ

نہ آبادیاہ کنہہ نہ آب وگیاہ
پکھن ترن دوہن بورو زنتھ شب
بیابین آن مرغزار اہ وچھون
دپن نادتت حصن فولاد آسو تمی
تمی برمہ ہزن حملہ زنگی سیاہ
دلوا تمس بو سپہ دہ ہزار
بیابین گہ آن حصار بلند
سپن سیراز آب اسپ و سوار
ازان پت سپن آزردہ مند خوب
تمس سیت کنہہ زن سعہ اران جنگ
گزمک کتہ ژہ اید چھوکیہ جانو ناد
بشور آد بوالمعجن زور مند
ژہ میانس گرس کُن کرن حبال
دتھت آد سوی عد مثل نہنگ
چہ غران پلنگ چہ دو دسیاہ
رٹن بوتمی ضرب ہا بر سپر
تماشای آن ہردو خنجر گذار
دو نیمہ سپن سر چون خیار
ہمی وات نالان گریزان راہ
تولک نالہ فریاد تہ ہائے ہوی
کرن کیا نہ چھو نالہ تہ گریہ آہ
سٹھاہ آسو مال تجارت تمن
دلاور سٹھاہ نام بردار آس
گرک گشتہ ساری سپہ سربسر

نہ رود پس تن تاو توش و توان
پے آب تس گیمتن خشک لب
حصار اہ وچھون تہند نہایت کلان
سٹھاہ سخت و محکم ز فولاد آسو
تمس قلعہ دارس دپن عد نام
تمی کار داتس کرن تار و مار
سپن خیمہ سار اہ تمس در نظر
کرن گر یلہ اندران مرغزار
بناگہ سو سعد دلاور زراہ
کرن کر بک بوالمعجنس بیدرنگ
گوڈن تراد اسپ و سلاح ایتزمان
بکتر دژن جف بہ پشت سمند
کڈن از کمر خنجر برق دار
ز فولاد شمشیر رختان بجنگ
کڈک اکس پیٹھ بشمشیر تیز
رچھن بو بربر چشم و سر
در آخر ابوالمعجن یک قلم
سر و سینہ ہت تا بزانو سوار
وچھوک پتوہمت عد بر خاک و خون
کہ افسوس ای سرور جنگجوی
تمو دپہس ای نامور پہلوان
گمت آس ازبہر غارت تمن
سپن تمتہ اس اکھ اکس کینہ خواہ
ہزاران زنگی برآن رہ گذر

ژلن اسن پیش سپهدار آی
وَن کس واته دادس بحال تباه
سوکره هے تبه کاروانس تمام
مه ستین پیو اندران کاروان
سبکتر ابو المحجن پهلوان
پیک و اتهن لشکر کینه خواه
بشوه آد ابو المحجن شیرزاد
بخنجر کرن خون بهر سو روان
تو لک خنجر و نیزه و پیکان تیز
سپن کاروان خسته در کارزار
تو لک سر بسر آل آن کاسوان
کرن بخشش به لشکر خاص و عام
دلوک تس سپن کشته سردار سانو
سراسر پہ لشکر چهپ در پناه
یمی لحظه سپنو مسلمان همه
بهن چهوم تو هی سیت اندر حصار
ابو المحجن گرد لشکر پناه
سپهدار لشکر سپن مرد نشبر
بتار اج آسو کرن تار و مار
تمن بو دون زاداین راحله

هزیمت کتهن اس گمت خوار آسی
هنگه آسهی زنده سردار سانو
یمی لحظه هیه هے تمن انتقام
مه ها دو یه یک دم کرو تار و مار
سپه هیت تخچن گوسوئی کاروان
بیکبار سوی کاروان سوبسو
به تیزی کڈن اسپ آتش نژاد
روان یکقلم رعد سندی سپاه
کرک کاروانس بهار رستخیز
ژلن گی تمی ترادت اس بار نخت
به پیش ابو المحجن پهلوان
سپاهو سو الطاف و فرزانه گی
ته چهوکن سپهدار سالار سانو
دلوک توره بو المحجن در جواب
بو آسوشان تو مه آسو رمه
روان در زمان آیه لشکر تمام
حصار س اند گوروان با سپاه
زنگقار گرو اتهی کاروان
بغارت یبون لو تهند تخت و بار
یهتی پا ہڈه بو دوزت اندر حصار

ژه کرتهن سپهدار سانوی تباه
سور رعد دلاور سپهدار سانو
ابو المحجن دپونک اتی هزمان
کرک کشته سار ی همه رخت و بار
پکن کاروان آسو بے غم دراه
دتهت آیه بر لشکر کینه ور
چو شیر ژیان ژاو در کاروان
دیان آسی مانند ابر سیاه
زشمشیر بو المحجن نامدار
سپن لشکر رعد فرزنه بخت!
ابو المحجن مال وغارت تمام
وچهوک تمندوی زور مردانگی
بجان بنده جانی چهه ساری بره
کتهی اک وگر چه بو ز دو صواب
اده چهوس بو تهند وی تم فرمانگذار
مسلمان سپن تس تن خاص و عام
کهست بیو ٹه بر تخت رعد دلیر
نبر نیزه هی با سپاه گران
مسلمان اگرو اتهی قافله
وچهن آسو بو گردش روزگار

رفتن شاه ولایت بطرف خاور بستہ کردن میر باراف

دین چهوی خردمند و روشن ضمیر
سٹن تازه اسلام کوی سعد راه

در اخبار این نامه دلپذیر
روان شاه مردان اند حصار

بلهه نن سو قنطلیل گو تباه
سپهدار سفیان کرن شهریار

دتن جف لدلس ہم اندر زمان
ز اندیشہ و غم گیک ون خلاص
مہ در ملک خاور گتہ ہن جھوم ضرد لہ
نمت سیت پانس بہ شرب زمین
کمن می سہ اباک فرمان گذا
تھون کا نہ اکھاہ پایہ جای خویش
اکھاہ آسو ہمتا نمتس در حصار
ہیا کر کی قافلہ بے ہمال
ہزاران سپاہان بشکل تمام
یکن درای با آن امیر حجاز
شب جا مین شاہ دلدل سوا
مقام پلنگان و شیران گمت
دتن سعد وقت جس ایسے درتہ ولار
جھکن مکانہ یہ ویرانہ جائی
پھروتھو سو ویرانس اندر ز بام
سہاہ کرمتن کشتہ ہیں ان وچھن
بہ اونٹ تہ گرتہ کھیجر گلہ
اکھاہ زندہ دل تھو نہ جز کشتگان
لدکن با راونٹن گرن بے شمار
از آنجا یکن گی ہمی با صور
ہمی نصف شب گمت بیکمان
ز تیغش ٹلن آسو چرخ برین
بھو راہ مہ نتش فن تہ نام نشان
کرت کیاتہ تاراج بیت خانسی

از آنجا یکن گو بحصن زمان
حصارس اندر بہ تمکین و جاہ
ہمو تو رہ فرحت بعیش و سرور
دلا فروزہ کرنس ہزاران سوال
مہ ہم سیت پانس بجا در دیار
بجا در مہ سیتن زہ یک بیگمان
حصارس اند سوی کراخ نامدار
ہزاران شتر ہا پر از مال و زر
یکن کاردان درا و با احتشام
سہ روز و سہ شب یکن با شکوہ
یکن دا تو نزدیک یہ ان حصار
تن اندر کرن نالہ زاری سہاہ
زہ معلوم کر کیاہ گتہ ہن نالہ زار
بکتر سو سعد یل زور مند
وچھون ہم سو ویرانہ پر خون تمام
طویلہ وچھن در میان حصار
نمی آس در حصن ویران یلہ
لدکن ال سار دی نو ویران مقام
ہمی یا تر ساس آی خریدار بار
یکن درای بے غم بجاہ جلال
تنی آک لار ن سوارہ دمان
کرن کر یک مسجد نام دار
زہ کس آمتن چھوک گرد نکشان
کہ مندل نک کتہ زہ چھیا خبرا

دتن تس دلا فروزہ اید خت خاص
بہ حصن زمان تسی اچھن در پناہ
از آن پس زہ اید خترمہ جبین
کہ شاہ مردان علی کل خصال
دپتس شاہ مردان ای نیک کیش
بہ یونتہ دلا فروز گیہ شادمان
از آن پس کتن گنج دا و مال
ہزاران ہمندان بازیب و فر
دلا فروزنتہ سعد گرد نفراز
آبا دویران بصحرا و کوہ
حصارا وچھون سخنتہ بیان گمت
سکن در تعجب سو شیر آلہ
بہ وچھنہ آیا چھوکس در حصار
یکن گو نتہ بر بام تر ادن کمند
ستھی اکہ کر بیت آویزان وچھن
تت باند گنڈت اسپ تازی ہزار
زدان سعد نی وچھنہ ویران مکان
کرن جمع تم اسپ و اشتر تمام
سمن کا دا ناہ بفرخندہ فر
آبا دولت و گنج بسیار مال
ہمی نعلہ سیتن زتن بو نسبن
چھو کیا ناد جاتو اید لا ور سوا
وچھوت نہ کیہ بیت حصن برنسی
کرہی ون نمی لحظہ زیر و زبر

نگرنا و میانوی ژه گونا بگوش
سه کانهه چھو منه همسر دین روزگار
دم نا دکیاه چھوئی گژ نمک ون پناه
نه د پونس جو اباه نه کرنس کلام
زسر تا بپا تس کرن پالهنگ
بمال فراوان تمکین وجاه
دین الغرض شیر پروردگار
دین آس تت خورم آباد نام
تت اندر بهت خاورانی قباد
زجنگ آوران آس ست لچهه سوار
کرک ڈیره برد امن کوهسار
بخیمه درون شاه و سالار دین
سکتر بنزدیک شاه جهان
دلاور سوار اه بمردی تمام
کرن حکم تمسی شتابان ژه لار
بکن آو تکبیش شیره بونزاب
دین تس ایا نامدار گز..ین
برآن نامور اشتر ا هوار
بکن او سوئی حیدر زورمند
تمکوار تفاع آسو تا آسمان
ازآن پس سپاهین کرن این خبر
سه ستوی گژهن چھو سه کار زناه اسوار
سیبو در گهوژ او شیر آکه
مرصع بگوهر تمی خوش پسند

کرت بون برال من تا دتوش
سهن میانه بیه بون چهپیه خواب
بوتهو زانه کس تا رم اشب براه
دثن تهف تمسن کبجبز بر کمر
به پشت شتر سوی بلدن بیدرنگ
بکن قافله بو بغز خنده فر
بکن و اتو در ملک خاور دیار
سو شهره سهاه خاصه فلق فزا
یهوی تاجدار اه کیانی نژاد
بله زن بسن وارد آن شاه دهر
ژهنوک نه اتهن خیت دبنگاه بار
تهکت آس تم بیمت از رنج راه
خبر و اتا دکن نهان تا زمان
یهوی حاجب شه نگهبان در
ان می نشن مرد سالار بار
دین تس ایا نامدار گز..ین
دلون نا دچھوئی شاه خاور زمین
بخیمه تهون شاه لشکر پناه
بدانه دانه بارگاه در بلند
نزدلدل یله دتهو سولار دین
بمس استرس فش کرو الحذر
ازآن پس بکن گو چو سرو چمان
بکن و اتو در صحن ایوان شاه
تمن صفی سیت کرمت بپائی

بو چهوس میر بیاف خنجر گذار
نهنگن گژهن آمبرا اند کباب
ردان شاه مردان دچهن بو تمام
ان دالت از اسپ شوئی نامور
از آنجا بکن در او شیر آکه
زمنزل بمنزل بشام و سحر
تکس شهرس اند گوذن و اتو بام
تمو سبزه آب هوا دل کشا
سپه تمندی زیاده اندر شمار
بنزدیک آن خورم آباد شهر
کرک خیمه برپا در آن سرزمین
کرک استراحت در آن جایگاه
سجا دار کهه آسو ایلاق نام
سهاه بادشاهس نشن معتبر
سکتر سو ایلاق جنگی شتاب
دین نا دچھی شاه خاور زمین
ردان شاه مردان علی گو سوار
سو گو با فرستاده نزدیک شاه
وچهن بارگاه ها بلند و کلان
جلو بسته کرنس بقرنوس بین
یه چهوتند سرکش جو جوشنده نار
خرامان بدرگاه شاه جهان
برابر وچهن ژور صفه بلند
نه تیسر گرانمایه هیئت نمائی

تمی آسہ جرمت ہمہ نے رباب
جہانس تا یک پٹ کرن یک قلم
کلس پٹ تمن بو گرانمایہ تاج
بزرین کمر ایستادہ بپای
بہت کن ندیمان سر شکران
سو تن بر محمد صلوٰۃ و سلام
تمن پادشاہس کنوی بے نظیر
قوی رای روشندلاہ نامور
گر نہ تک کتو زہ کس ملک چھی بوم زاد
قشمشم پن ناد چھم رجہان
بچھوس عالس فنوزمت سر بسر
چھوکت جایہ کتھو ننگ کیا روزگار
بملک عرب نہ اہ کرت ماسفر
نہایت گرانمایہ والانسب
زہوتن مارنہن آبر دی نبان
جہان پہلوانا ہ چھو سو ہی نامدار
ہنگہ نن زہ چھو ہی دچھنین مرتبی علی
مہ چھم وارہ دچھمت تمی نامدار
دپس شہر یارن غلام سیاہ
گہی ایستادہ گہ افگند گی
گہی کلہ تر ادون بخاک نیاز
کرن ذکر حق چھو ہی دہمس انتی
دین سو ہی چھواز اہل ایمان چھو بس
دلاور چھو بد پہلوان جلی!

نمایان تمی چون مہ و آفتاب
بہت تت بٹھن خاورانی قباد
مگر عالماہ اک تمکو آسو باج
وزیر گرانمایہ نزدیک تخت
بہت بو دلیران جنگ آوران
بر آن صفہ کہنتو چون ہزبر دلیر
خردمند ہوشیار تہ آسوس وزیر
دین شیر جبارس ای نامدار
درین ملک ین کیا چھو جانوی مراد
بازارگانی مہ چھوم رسم وراہ
ون آس اندرین کشور نامور
دپس شہر یارن کہ ای شیر مرد
مہ ننش دنتہ ہرگاہ زہ چھی کانہہ خبر
کرن دی رجہان چھی چھو پیغمبری
ہین دین روشن کرن تی رجہان
خبر دنتہ تمن بروشندلی
دین شاہ مردان علی ... تاو
مرد چھو بیت علی چھو م بہ دشمنان
پیا ہوڑت آمت چھوک راہ
گہی است آسن گہی خم کران
پرزہن چھین کہ گو دین چھوک نماز
کریامس مہ ہر چند بو تن نہ زاہ
غلام علی شاہ مردان بو چھوس
پہ ہی چھو ہی مہ نہ ہومت برزندان بند

گمان بو گرزہن تم زہ شیر دژم
تنتی یتہ کنن بو بہن کیقباد
غلامان ترکی تمی دلربای
بہت آسو باشاہ فرخندہ بخت
سو جید یکن گو بغر تمام
ہمی کریاہ اک تہوک تس وزیر
عماد الملک ناو تس مشتہر
چھو کیاہ ناو چھانوا اندرین و زیرکار
دپن تمہ مہ چھوم شہر بہر مکان
جہانس کرن سیر چھو سال و ماہ
خبر چھم نہ ہر ملک اندر زیبار
جہانک زہ چھو ہی [illegible]
مہ بوزم چھو پیغمبراہ در عرب
ہمی سروارن بٹ کران سروری
زخوشان گرامی ہمسا اک سہو آ
نہایت قوی پنجہ بانوش و تاو
دپس شہر جبارن المشتہر یار
دلاور چھو بڈ نامور پہلوان
چھو تس دہس ہی کرن بندگی
گہی چھو ہی کرن تھوپہ گاہی بران
چھو تس دہس سیاہن لانتی
چھو نہ تر ادن صلاتس رسم وراہ
کرن سو ہی چھو تعریفہ ہای علی
چھو تس دہس ہی دن ... ند

دوئی شاه مردانو ای بادشاه
که شاید سوی بیره از دین خویش
سراپا تمن نازل نه ولانه سخت
ستین شاه خرم زبن خوشدلی
دویّن جاودانن هلا ای جوان
اسن ونکلسن چهوکیاه اِنا سبب
به بوزن سین جاودان پُر زخشم
بقمچه کرن قنبرس لخت لخت
دچهون آسو حیدر بفرهنگ و هوش
بدرگاه شاه وتهو نه دلدلن نیهر
با هو دن تمند وی انو سهل
رٹن دلدلن بی می باعنان
تهی پاٹهه تُن سر مرد جنگ
ستین درزمان تی لاد بلاک
گزهت لوی سی اران جنگ زما
ستین دریغ همه مردمان
بیکمشت فیلن کٹن بود مار
دین جف مِس تمن بو یکان
دتن ضرب سم تس کلس یکقلم
ردان حاجباه گو به نزدیک شاه
بلا یاه چه کهتام فولاد جنگ
امسن هو چهوته کانه نه زنده شیر
بلای فشقشم زگردنکشان
به کینزاه دیک مولی اَل بلاشک

مه نش آنتن سوی غلام سیاه
ردان حکم جاری گو از شهریار
ز زنجیر ناتس گمت لخت لخت
اُسن قنبرس آو در خنده گو
دنکا ہت آسوک دن ته ردان
دوس نم اسم جانوڈ لشت ریش
چهو تس گیس آتشن سرخ خونین ره چشم
کرن حکم فوراً آمی لحظه نوک
در آن بارگاه داره ژرت جموش
تمن دیو مُت آسو بن بقر خنده ژر
اگرکنه تمو باور از وی جهل
یک دلدلن آس میته ژرن دی لخت
تهی شیر برسن چهوته این پلنگ
جوانا دوم دراو مانند شیر
ژٹن دلدل آسوک بست بدوبای
اتو لاکن اک کله بالاه دلیر
سهن بو گژهن جنگلن منز سوار
ردان دلدلن وچهونن هلی سوپای
تهر پیوست کانتس بر قدم
کرن کر یک اشاره دالانزاد
متامیت بمانند شیر و پلنگ
به بوزت سراسیمه گو شهریار
چهوته کینسه تهو شقراه درجهان
دوئی شاه مردان اتهی شهریار

بوکره هس نصیحت بآئین خویش
انوک درزمان قنبر نام دار
ردان قنبرن کره نظر بر علی رض
دیک زن سی بو مومنن زنده گو
زاندده غم خنک آسی زره لب
خبر چهاپنی کیاه اتی کیاه ته بیش
ونهت آو سوی یانه فوراً زنخت
نهوک سی برندان جهس بلوک
بله شاه مردان علی نامور
گژهو نه نه کانهه نه دین بلای دیا
جوانا هکن گو نه شیر افگنان
رٹن کله تمند بدندان سخت
جدا کله کرنن بهتر پیه بیباک
تهی پاٹهه تم دلدلن کره ته یر
ژهتن مارتهن زره جوان درزمان
قوی پهلوانا دلاور چو شیر
نهوی آو آهنسه تم پکان
دلوک زن تمس ٹن بست چهه درد دپای
تمن شور برپا در آن بارگاه
هس شخصه سند گرسه کر باد
ژهن مارتهن تره جوان دلیر
دُین نم سوی شاه دلدل سوار
هنگه زن ته کنه هن گر بودمی
بلانک کینن لیکی زن فسار

چھو قیمت امس ساس درہم تمام
یہ کنیزاہ دنس تم بعقل و ہنر
دئیں شاہ مردان اندر جہان
تر امان نزدیک دلدل سو آو
دنن چھوس لو رانہ نہانی زہ نش
بنیا مہ زہ ہیو یا نہ غم گسار
ولیکن کرم دن زدا نستوری
ائی دیں ا کھا ہیزہ تس انتقام
یادہ سوئی ڈیرہ گو سوئی ر دان
یادہ لون کیا زہ چھوک بے سمند
دئین تس کنوم اسز با دیا ہی
یہ کنیزاہ گرنہی خوش نہ کرز با علی رمز
گرنہین بسرا کھا آسو نس لو رٹا ن
کرن ہا زہ کیتہ بدندان و جنگ
نبر دراو از بارگاہ خاوران
بہر سو چھٹا دامس پٹ کمند
لمن ہتو کہہ تس پہلوانو بزور
گرزن تم ہتون ہیچو فیل دمان
لکجن چھلہ نمنی بر آن خاک راہ
دئین چھو بلانک بیہ گرد لوزاد
نگردن بہر سو کرہ و حلقہ تنگ
عجب اسنزاہ ناموا اژدہا
لکمر بستہ لو یا لہنگ با کمر
کرن کشتہ و خستہ زرہ گذر

بہ یس مہ آسم پسند اک غلام
از آن پس کرن حکم خان و طعام
بو چھو سنہ کہون کینہ ہند آب و نان
نہانی دئین دلدلس زیر گوش
بقیمت ہیوک خاوران مہ نش
کنت نہ مہ چھوم جانوا کہ موی وال
عجب حرفاہ اک درین داوری
یہ یا میت دئین و النس نزین و ساز
نزدیک سعد لادر جوان
کرت کیاہ زنی دلدل خوشخرام
کرم وردشاہ اک بعقل و برائی
بیت کن سہ دلدلن چو آتش سپن
بہ سم و بدندان نمس لو زٹا ن
سٹھاہ شور و تہو درمیان سپاہ
کرن حملہ مانند جنگ آوران
کمند آوردہ انک چرم خام
بکیا کرہ دلدلن سخت شور
تو جن دٹھہ بمانند شیر دلیر
یکدم کرن دہ دلاور تباہ
تنہا سا نکرس یس اکھا زمین کری
زہرہ چھٹا و وس یا لہنگ
ردان زنجہ زن نہ جنگ آوران
سک لدلن چون حملہ شیر نر
نینی گوک لارانت چون تشنہ شیر

دتس خاوران بہا سر بسر
بمجلس انک از نی خاص و عام
سکنز سو حید تمی لحظہ راد
مہ کرحرفاہ اک بفر خندہ ہوش
گرنمکت نہہ عہ نہ آزردہ ای اموا
سٹھاہ بہتر از دولت و گنج و مال
نمر کینہ ستن گرنمکت نہہ ہرام
لدن تس غلامس مکین گو بنان
دئین سعد السیر و ار جمند
یہ کیاہ زین چھوی لدمتن بر غلام
اسن تہ دئین تن بہ و شندلی
چو شیر زیان تند و سرکش سپن
کرن حملہ لو زن شامت پلنگ
جبر دانا وکن نزدیک شاہ
دیاس خاوران چھو گر زور مند
چھٹا دک نمس و لدلن پٹ تمام
یلہ دلدلن و چھ کمند افگنان
کشان نین تمہ جوان دلیر
سپن خبر سو دی خاوراتی قباد
نمس جرح گرنہ تحسین کری
مہ نہ انوم چھو کہنا منہن این بلا
چھٹا دک نمس یا لہنگ گران
کتان نین بکیا زنجہ سوار
کران کشتہ نکیا زنجہ دلیر

سر اسیمہ گو شاہ خاور زمین
بچنگال شیرن کٹن آسو جان
ہنگہ ان کرت سپ سرکش ام
ہمت کہن تہ امسی گرسن دریغ
زبن ہم گو خشک نندکاہ
کرت خم نزدیک دلدل سو گو
سوئی طشت گو دلدل خوشخرام
کرن حملہ تس نٹ چو شیر شکار
تہن جو دو تراوت سو نیر زمین
چھن ڈلمت از ہوش جنگ آوان
دپن تس کہ ای ناجز نیک خواہ
کہ اصلا بہ گر آوتہ دکمند
تہ ملک امس چھوک تہ چھو متہ بکار
ہمی سہر محصول این رہ گذر
سپن در تعجب ہمہ مردمان
باہستگ گپ ہنہ کنن گوس ام
توی چھوس امس ستیا عاد گمت
پکن گو سوئی سعد لشکر پناہ
وچھن بو گرہت قنبر نیک نام
بجشن بلک آ وسوی نامدار
بلہ آسمانسر تہ زرین جام
سپے سیر عالم خبردار یہ ماہ
سربام تراون کمند دلیہ
باباد و ویرانہ ما سیہ بسو

انن گلہ بانہ سہاہ سہمگین
دپس خاوران کہ ای شیرزاد
لک سرفرازی دین خاص و عام
سپن سوی گلہ بان نجان ناامید
اکت کن نہ دلدل بتیکن نہ شاہ
روان دلدلن تہ نوابن حیلہ گر
جو انن دلوابن سپ لگوکن بدام
رٹن گلہ تمشند بدنران درتم
تٹن تن تسنراز دم آہنین
کٹن در زمان قاصد اہ ہمچو باد
ستت نامور جان گرگہ تباہ
تہ رستوی یہ توسن چھوتہ کینہ امل
تہ لائق چھواین اشتر پر شترا
روان گو سو حیدر تبان پلنگ
اکرک سا دی گفتگو آن زمان
دلکت بعضو لوکن چھوس چھمتوی
بین لوکنی ہند عداوت گمت
دپن تس تہ رہ اتس خبردار دز
چھوکن جایہ سوی برگزیدہ غلام
زدلدل پھرد تہو سو شیر آلہ
تہر ہیہ بدٹس دامن زخون خام
شب تیرہ سوی حیدر نامدار
اکت کن سو کہتود نہو لنکن ننریہ
ز تیرلبن ننر گو نی تم نشان

دلاور تتہوی آسو سوی گلہ بان
تہ وچھو لشکریم اسٹرن کر بباد
دگرنہ کری پارہ پارہ بہ تیغ
بتن لرزہ تس تا او چون برگ بید
پکن گو انن طشت جو پر زجو
سبک دلدلن آواین طشت زر
سبک دلدلن آس آمو شرتہ رین چو غار
ہمی پر آٹس از بدن یک قلم
تہ ڈیشت سپن زرد رخاوران
انن نادت حیدر پاک نہاد
سٹہاہ کرامس حیلہ نیرنگ و فند
تہ ستن گمت تس چھو عادتہ ہیل
ولیکن دہم حصہ از مال و زر
برہنہ دٹن جف تمس بیدرنگ
برہنہ نہ زین و نہ تنگ و لگام
سوارہ دویم چھوسنہ زاہ دچھمتوی
روان شاہ مردان از بارگاہ
تہ بیت المال امشب نگہدار دز
سپن در زمان دلدلس ہٹ سوار
سو تراون یہ جای آب و گیاہ
پریشان کرت گیسوان سیاہ
پیادہ پکن گو برج حصار
سراسر حصارس کرن جستجو
سراسیمہ گو شاہ گرد نکشان

نهکت پیو بہر سو سو الا نزاد
کہ تا پاس آخر سیتن بابد اد
مگر ہر طرف آسو تھا دستو سو گوش
اکس گو شس اندر نہان گو ہوش

رفتن شاہ ولایت در حصن ملوک برائی قنبر و گذاشتن دلدل در چراگاہ و فراموش شدن ذوالفقار و یافتن دلدل آن را و در دہان گرفتہ گریختن لطلب شاہ ولایت و غارت کردن خاوران مال و اموال او و گرفتار شدن سعد و دلافروز

بیت کُن بلہ شاہ مردان علی رض
مشت سوی گیگ اندر ان مرغزار
سیتن ظلمت لیل یغشی فرار
دیکھن ذوالفقار درخشان پہتر
بنزدیک سعد لاو سو گو
در اندیشہ گو سعد خنجر گذار
درین حال اک قاصداہ ہمچو باد
قشہ شم گمت کنو چھو ونتم خبر
دیُن نورہ سعدن کہ ای رہ گذر
چراگاہس اندر چہ کرمت بلہ
ردان سوی فرستادہ گو بازگشت
چراگاہس اندر کرت چھیس بلہ
ہمی مثل نمند چھو نہ در جہان
بلا فتک چہ لائق شاہنشاہی
دیُن تس فرستادس اندر زہ لار
بنزدیک آن سعد لشکر پناہ

حصار اندر گو باآن پُرد لی
بلہ صبحنس آفتاب منیر
بعالم تجلی سیتن والنہار
تنابان یکن گو تو جن در دہان
کرن جستجو بہر حیدر سو بو
سو دلدل تہ حیران گمت مبتلا
یکن وانو از خاوارانی قباد
دون ناد چھوس شہر با رجہان
قتہ شم چھو گو منت سوئی مرغزار
خبر منت شہزادتہ فوراً سو بور
ونن شہر یارس ہمہ سرگذشت
مگر اک کنیزاہ بصدرت چو ماہ
گرہ من ماہ خورشید تن نش نہان
روان خاوران بو زہن این کلام
این نشن مرد سالار بار
دیُن تس دلون ناد چھوی خاوران

بہتر آس تہو شر تمو ذوالفقار
سیتن جلوہ زن بر فراز سریر
بک دلدلن کر بدان سو نظر
زلن درا وانند برق جہان
مجرد چھت دلدل و ذوالفقار
دیکھن نہ کونی حیدر ذوالعلا
دیُن سعد و قاصد ای نامور
چھوکت کن گمت سوی قشہ شم رو ان
ہمہ اسہنز واونٹ مرکب گلہ
سو یا منت اپنی تام سو زن بو تور
چھو سالار بان گونتن در گلہ
دیکھم خیمس اندر مہ جا داہ
نمس سیت نسبت چھپنہ ماہسی
چو مرغ تیان بو زہن لگو بدام
سو قاصد تمی لحظہ گو سر بماہ
سر سر فرازان جنگ آوران

روان در زمان سعد خنجر گذار
بهت رود سوی سعد لشکر پناه
نه تمه سند محبت بیئن بے شمار
زر و گوہر و لعل بے وزن رنگ
نه میانی زنانه ته چمنه کنیز
چهو نه کهنه چاپش کلاس فروغ
و نه کذب آئین مردان چهو نه
مه اندر چهونه کینه هند بیم و باک
مه چهم و نکنس صد هزاران سپاه
اتهی یکهنه اصلا بزیر قدم
روان در زمان سعد خنجر گذار
کهون شون چهونه کهنه از سپاه گران
مه نشت این فرو مایه اید تلوان
و تهنت آی بر سعد بل چون نهنگ
گمت آسوی سعدبل بے سلاح
بشت و لکد تس لڈن آسو چاران
سر انجام لشکر سیئن نر ور مند
یتهی باٹه چهوی گردش چرخ پیر
دپش خاوران که ای نامور
سو کهنه چهو بنه و نکن بهنت بر مقام
از آن پس تره گرته با سپاهان جنگ
مه چهوم از دل و جان گیمتر عزیز
بکن در اید لشکر چو سیل بهار
و چهن لشکراه اک یون کینه ور

بچن گو به نزدیک آن شهریار
دپش خاوران که ای نامور
هنگه زن تره کنه هن بو چهوش خواستگار
چو آتش سیئن سعد والانژاد
کنن در جهان کنچ چهو جفا عزیز
دپش سعد و قاصن ای سرفراز
کهند بیم چهوم کذب و بهتان نه
دپش خاوران کای یاوه گوی
کمر بسته ایستاده در بارگاه
بین هند بیم آسه نه بیم و باک
اگر لشکر آنک هزاران هزار
به بونت سیئن خاوران خشمگین
کرت بته زندنس اندر تهون
رٹک دسمیان سعد خنجر گذار
نه شمشیر و نیزه نه گرز در باح
بشت و لکد مار کر تم سپاه
کرک سعدبل بسته زنجیر بند
دلاور جوانانه ز خاور نژاد
نه زره بیتن ده ساس خنجر گذار
سو چهوی گو ننن در چیره آگاه نر
نیتی تس اتن سوی رٹت بدرنگ
روان تم قبادن به زمان شاه
سوی ڈیره حیدر نام دار
کران خکر آیاید بن سوی ناه

همی کر سیاه اک نهوک پیشگاه
مه بوزم کنیزاه ز چهی خوش صود
به قیمت ته یک تنی دمی بید رنگ
دپن تس که ای شاه خاور بلاد
دپش خاوران و نن چهوک دروغ
اپزدیا کهنه چهوش نه چهوش پاک بز
اپر سوهی و نه آسه بین بیم و باک
جاتن کهتن اندر چهونه رنگ و لوبی
هنگه زن و تهنت تیم نیبا یک قلم
چهونه کا نهنه دیوانه تس هنو نیجاک
مه کهنه چهومنه پر دای جنگ آوران
سپاهن کرن نعره از بس بکین
بنکبا اک ساس مردان جنگ
دران انجمن و تهو سٹهاه گیرودار
اگر پس اکهاه بونمس پیٹ لوان
سپیر تو ده مردن دران بارگاه
بزندان نهوک بسته کرتهن اسیر
قوی پهلوانان آسو نامش قباد
ته گرته بر قشتم بجی انتقام
اگر لوٹ مالس کرس بے خبر
بیه آئن آن ماه پیکر کنیز!
کڈن در زمان لشکر کینه خواه
دل افروزه کر سوی صحرا نظر
گرته هن کتو چه این لشکر کینه خواه

دلن درزمان تمه سلاح وسلب
چو رستم یکین درآیه درکارزار
دین تس دلافروزه ای سرفراز
بردان بسر کینه اندر نبر
موزرتمه از بندوانه یالهنگ
رفاقت زه ستین از دل وجان کره
ازآن پس زه موزرت ازین بند سخت
کرن تش سخت سوگند یاد
نه بوزت دلافروز گیه شادمان
درین جنگ هرگز دمی نه دغا
زمان درزمان گیه اشقرس سوار
مقابل سین باسپاهان جنگ
دتهت آیه یکبار لشکر زجای
کرک تیز خنجر خو بانده جنگ
بخنجر کرن بونس چاک چاک
گزهن از کمر تیزتهن بی خلاف
وڈاوک سه لشکریان غبار
بهرسو کرک کشته تم خاوری
چو شیران خون تشنه گیمت یله
چو تالاب خون دشت ومیدان کرک
صف قلب به یک حمله کرتم باد
مقابل سین باقباد دلیر
بشدت کرک سخت جنگ ستیز
بگردن کڈن ضربتهن بی دریغ

درخشان چو آئینه های حلب
مگر میرستیاف گودل حزین
مه کرکوم پانس ہٹہن دین درار
زنانن چهوزتو نه گهنه بکار
ازآن پس دچهک میان مردبی جنگ
دلافروزه پونس که ای نامدار
رهائی دمی دن بفرخنده بخت
قسم چهوم ددنک آف بک قسم
موزرتس همه بندها درزمان
یک میرستیافی ببیدرنگ
یکین درای دوشوی پی کارزار
قباد دلاورسین کینه خواه
بران هردوسالار خنجر گذار
زه شیر دلاور درآن رزمگاه
بگرزه کرن آس یکسان بچاک
کرن پاره از خنجر تیز آس
کرن خون روان همچو سیل بهار
الکت کن دلافروز لشکر شکن
بهرسو سپاهن کڈن بوحمله
دلاورزه شمشیرزن هرطرف
یکین دوازیش دلاور قباد
کڈک هردوسو خنجر خونفشان
کڈک اک کس ضربت شیر تیز
جدا کله نس گونه هیو بچاک

دتن جف گرس همچو سفندیار
چو آتش سین سرخ از خشم وکین
نه آخرزنانه زه چهک چهکنه مرد
بشمشیر وگرزه تمن کیا چهوکار
همی ژی نش عهد وپیمان کره
گوڈن کرزه سوگندها استوار
روان میرستیافن ازبس وداد
قسم چهوم تیک ما هنا یک قسم
هنگه زن گته هم سرازتن جدا
بفور اکرن بنه آلات جنگ
یکن گی دمان همچو شیر وپلنگ
کرن حکم یکبار گی بر سپاه
نولک گرزه نه نیزه ها بدرنگ
بهرسو کرن آس دشمن تباه
ددن نیزه ها بوبرت سوی ناف
گزهن پاره تم فتنه انگیز آس
ددکو شیر مرد وبجنگ آوری
بیت کن سوسیاف شمشیرزن
پر از کشته تا وی بیابان کرک
زٹن آس جنگ آدرن صف بصف
لشکر دلافروز چون نره شیر
ستیزان سین تم نه گردنکشان
دلافروزه آخر زبرنده تیغ
سین سوی قباد دلاور بباد

تہ ڈیشت گریزان سپن تم سپاه
سپاہو کرس رنبسر قصتہ باد
زترکان اکھ آسوابلاق نام
اکی مشتہ شیرن کرن آسوز ر
رٹن سوی قشمشم بجنگ و ستیز
ان تمہ تشن میرتیخ بے مثال
سراسر ہوا گو ہمہ تیرو تار
یوان تمہ وتھن لشکر کینہ خواہ
ہم ابدو جہان چوسن لوکہ نام ننگ
بکن برو نہ چواک ترک خنجر گذار
یہ پامت دُپن نہ سپُن گرم خیز
گرس کھتو بمانند فیل دمان
بخون تشنہ گی تم زہ گردنکشان
کرک بلہ سگالان ہرسو تباہ
دتن حکم برلشکر کینہ ور
وتہنت آیہ بربرد جنگ آوران
بخون تشنہ گیمت زہ شیر شکار
روان خونہ دریا سپن بے خلاف
دو بونامدارو چو شیر و پلنگ
کہ تا گونمایان شب تیرہ رنگ
روان لاقمی کش کٹن تن بنزور
کرک بستہ سی پیکر گلعذار
فتون سب مردس گرتہ ہیبۃ جلیل
کرک بستہ سوی تیشر مرد دلیر

کرک دادو بیدادنزدیک شاہ
روان خاوران کونہ بوزن نژم
داد و سوارہ بمردی تمام
کرن حکم تمسی بفوراً ژہ لار
بشمشیربران کرس ژرہ ریز
سوابلاق ترکی چو فیل دمان
سپن غیب کوہ کمرد رغبار
دپن میرسیافس الرد شیر
دگر بارما آیہ لشکر بجنگ
ہنگہ وانہ نہ حیدر نامور
دتن جف بران اشقر تند وتیز
کڈک خون فشان خنجر آبدار
ژتنگ دشمن از خنجر خونفشان
بلہ ز انوابلاقی تم زہ گرد
بمن دُون کرن بستہ راہ گذر
تولک گرتہ تہ نیزہ شمشیر وتیر
زٹن بو سپاہن بلین لپار
پٹھسن پٹ تہوی مردن انبار گی
ڈنک داد مردی بمیدان جنگ
دلافروز ہند اسپ کمزور گو
بکیا گر پوتہر ہیچ مور
ہنگہ زن فتش دل چوسن محال
نہ ڈیشت سوسیاف گو دردمند
ازآن پس بکیاژہ تہوک سخت

پرژ ہوک خاوران زکار قباد
سپن سخت در ہم نہ اندوہ و غم
قوی پہلوانانہ بجنگال شیر
نہ وہ پاس تہ کن خنجر گذار
بتاراج دش رختہ واسباب و مال
بکن دراو بالشکر بدگمان
دلافروزنہ کہ بار دیگر نگاہ
بفوراً ژہ کھن تمہ سمند دلیر
وتہم لشکرہ اک لوبن بے شمار
بتاراج گرتہ مال و زر بے سبر
بک میرسیاف اندرزمان
کران ہتوکہ جنگ آوران گیرودار
تو اکدہ بزن درمیان سپاہ
بکدیرہ بزن دو اڈاون چوگرد
بکیا گی لشکر بیکران
چو صحرای محشر سپن دارو گیر
تہتوک خون کرکن جاری اند سمعاق
کہ ہموار صحرا و کوہسار گے
کرت تت دہس سا رسی آسن جنگ
زبیطاقتی عاجز انمود گو
وتہنت آداک سا س جنگی سوار
دتن تم بلین پان بانی بہ بند
ز مرکب سہ اناہ سودالکن بزیر
دولت بنوک آن مال و اسباب و رختہ

ہمی وو اتنا دکن بدرگاہ شاہ
بزندان بہمراہ سعد دلیر
سکنز تو جن دردمان ذوالفقار
غلامس اکس آسو کافور نام
بمشکو نہوں ماہ مشکین نقاب
بمخفی نبین درشبستان شاہ
ہیکن گو شہنشاہ وو اثر دو نہ رای
ان جلد می نشس آ جان جہان
نظر کر غلامن سوئی مہ جبین
کرن حلقہ گرد دلافروز ماہ
یہ بوزت سین خاوران در عجب
پکن پانہ گو پیشس آن گلعذار
بشوخی کرن دست تس کن فراز
کڈن ازدہان سخت نار کی شرار
کہست نارہ کوی شعلہ گو تابماہ
نہ تس عقل نی ہوش اندر وجود
چھوپاک و منزہ سو یزدان پاک

سو ستیاف بلہ باد دلافروز ماہ
وچھین آسو دلدل دران رزمگاہ
ژلن گو از آنجا چو باد بہار
دپن قس غلامسن خورشید چہر
مہ تش وو اتاون بہنگام خواب
بلہ زن جہان گو سبہ ہمچو قیر
بصد خورمی در شبستان سرای
ردان گو شتابان غلام نکوی
وچھون اثردہا گرد آن نازنین
زہیبت ژلن گو غلام از سرا
رڈن از تخیر بدندان زہ لب
بہ نزد دلافروز بیتاب وا تو
ردان اژدرن کر سہ گردن دراز
سپن لرزہ تس خاورانس ز بیم
ہمہ بردہ دد در شبستان شاہ
دلافروز تر ادن ہما سنجا بجائی
ہمی پاکبازن تہن سوئی چھو پاک
تمس کیا ہ چھو پردای نور رحیم

تہو کن شنہ کرتہن سو ف تشہیر
سو نا بالج مال و سو حال تباہ
ردان تا ہمنی و چھم سہ ماہ تمام
سٹہاہ چھوم گمت پیدہ امسند مہر
ردان ہم غلامن دلافروز ماہ
ردان دن کہتن بر مرصع سریر
دپن قس غلامس آرام جان
بنزد دلافروز فرخندہ خوی
بہوی سہمگین اثردہا ک سیاہ
دتن خاورانس ہمہ ماجرا
زبس عشق رودہ سینتہ کرہہ اختیار
چو سیماب انبس گمت آرہ کا تو
بیکبار موژرن دمان ہمچو غار
دپن تم چھو کتنا م سحراء عظیم
ژلن گو ز آتش نمان دود
گریزان سو در شبستان سرای
محافظ تمس آسہ حی قدیم

دربیان گریختن آن دلدل معہ ذوالفقار بشہر صبا

زنازی زبانان شیرین بیان
ژلن گو رٹت در دمان ذوالفقار
بہر سو ژلن گو سو باد بہار

دچھوم نامسں اندر لکھت بگمان
بہر جنگل و مرغزارن سو گو

بلہ زن ہمان حی لدل ورا ہوا ر
بہر دشت و ہم چشمہ بارن سی گو
پیچن و الو اندر بلاد صبا

وچھوں مرغزار اچو خلد برین
ہمی جانوراں گتہ ہیں بولبوں ش
زبس گل ہوا بو گمت مشکدار
ز شبنم ہمہ پر ز گوہر گمت
شقایق گمت ہمچو روشن چراغ
ز باد صبا ہر سو جلوہ دوان
ریاحین و نسرین گمت مشک ریز
گل آفتابی گمت چتر زر
گل نارسی پر ز می پیالہ آسو
تہتی نہہ کتن نار شمایان
کنارن ہٹن سرو آزاد آس
ہزاران کرن نغمہ بہ قمریان
ہمہ دشت سر سبز و سبزار آسو
پند آس ڈیشت علف زار خوش
گمت تشنہ نہ گشتہ از بس زراہ
ہمی پاہ اک بو ز خلد برین
دران شہر بوآسو اک شہر یار
ستیزندہ شمشیر زن کینہ خواہ
ہوی آسہ رامت زہر شکار
بدندان ٹرت بو عجب خنجر اہ
علف زار بلندگراہ اک وچھوم
ہمی مثل تمسند چھونہ در جہان
ہنزدیک دلدل بیکن گی ہتم
اہس منزلگن گرتہ ہو یہ سیت دمایان

برت از گل و سنبل و یاسمین
ز گلہا تمی کل سراسر برت
نسیمہ عجب ہمچو دار القرار
بنر در امنن غنچہ بو از نقاب
گرتہ ہن تازہ از مشک ریحان دماغ
ز گرمی شقایق شفقگون گمت
سمن در چمن ہا گمت عطر بیز
زبس جلوہ سنبل تاب دار
پر از خون سینمت گل لالہ آسو
بگلہای داودی و جعفری
کرن ناز عرعرنہ شمشاد آس
مسلسل بکن در چمن آبشار
نرد تازہ سار دنی علف زار آسو
بہتر نزاد و تم از دہان ذوالفقار
کرن نفس سیراب آب و گیاہ
دران سرزمین خاصہ اک شہر آسو
دین نادتس مہر نہار خوار
غلاماہ تمس آسو با توش و تاو
بیکن و اتو ناگہ دران مرغزار
بقود اشتابان سے گو پیش شاہ
ہمی نامور اشترہ اک وچھوم
بہ بونت بنر در او ز نہار خوار
وچھوک نامور اشتر خوش خرام
دلاور جوانا بیکن گو سوار

درخشاں تمک سر بسر سبز پوش
ہمہ برگ سر سبز در بر کرت
سراسر تمک گل معطر گمت
کرن خندہ از خورمی بو گلاب
قباہای الوان و لتار غوان
بہ سرخی سو گویا پر از خون گمت
قباہای سندس گلابس ببر
گمر سرنگون نرگس آب دار
دن جلوہ گلہای عباسیان
کرمن آس صد برگ بازیگری
سرایان گمت بلبل و طوطیان
چو جد و دل برا ان صفحہ روزگار
بلہ دلدلن وچھو سو سبزار خوش
ہتن گار کھن اندران مرغزار
دنن بی چھ دانا کہ آن سرزمین
صبا نام آن شہر در دہر آسو
تس آستر ہو پاس جنگی سپاہ
نگین دلاور تس آسو ناہ
وچھون مرغزارس اندہ اشتراہ
دپن تس کہ ای شاہ فرخندہ جاہ
عجب خنجراہ اک ٹرت در دہان
ز گردان تمن سیت پانصد سوار
ہتنک جایہ تہ ما نڈن ہمی در زمان
اگر شاید کٹس ان دہن ذوالفقار

بنزدیک دلدل بچن گو سوپست
دتن ضربسیم بر سر مرد شیر
سیٹن خیرہ سوی میر زنہار خوار
بشور آو سوی دلدل زر درمند
قلم ہہ کرن کن علم کرنہ دم
پیسن آبے زیبن ذوالفقار ازدہان
سکتر ہنین سوی بنزدیک شاہ
سہ ہرگز بتردرایہ نہ از بیم
سیٹن درتعجب سے زنہار خوار
یہ اسٹر لمبر آس سہ در زیر ران
گواہی دوں چھوس لبے اندر جہان
ہمی فواتہ ژہانڈان درین بدم دبر
سو دلدل یلہ در علف نارا دود
از آن تیغ واز اسٹر نامور

بسک ذوالفقار س کنوی نیمان دست
جدا کلہ کرنس زتن دہ قدم
کرن حلقہ بر اسٹر را ہوار
کٹن از جگر افرہ سہمگین
بیکہ ملودن تمی ژدر سُم
ردان اک ادن چو شیر شکار
وچھت خیرہ گو شاہ بشکرپناہ
بیو پہلوانو کرکن جست و خیز
برا سیمہ گی حملہ خنجر گذار
یہ شمشیر پیر آسہ ہنگام جنگ
لس ہوچھونہ کاہہ جہان پہلوان
ردان شہریارن توجن ذوالفقار
کہیون گاسہ بیم بسزار زود
شب و روز لو سوی کرن انتظار

ردان دلدلن تل سو دست دلیر
بدن تس پھر پیو سو گو کالعدم
زہر سو توحک پہلوانو کمند
ہمی لرزہ گو درزمان وزمین
توجن وٹہ نبر گو چو شیر ژبان
دژن نہف توجن از زیبن ذوالفقار
لمن عنجر س نم بزور تمام
بتردرایہ نہ کہہ شمشیر تیز
دیک شہریارن کہ ای سروران
ژتن تس شن اژدہا و نہنگ
مگر آخر الامر سوی نامور
سوی شہر گو میر زنہار خوار
در اندیشہ بو شاہ فرخندہ فر
ہمی ژہانڈنی واتہ کانہ نامدار

رہائی یافتن قنبر از دست شاہ ولایت و رسیدن وزیر

خردمند دانای روشن ضمیر
رہا کرنہ دلدل در آن مرغزار
کرن قنبر س بوز ہر سو طلب
بزاری گیس تام کریکماہ بگوش
سپہدار حیدر شہ بوتراب
وزین بند انسان ہای دتم
سکتر پچن گو سو فرخندہ بخت
بزنجیر ہاتس گمت بو ستم

کرن چھوی بیان شیر سید امیر
حصارس اندر تے وہس تا شام
کہ نزدیک لے پاس آخر ز شب
ددن نالہ قنبر ودن نار زار
منتش داتادن شتابان شتاب
سو فریاد نہ نالہ ہا د خروش
کرن قنبر آزاد از بند سخت
رٹن در بغل قنبر شیر زاد

یلہ شیر جبارنی از حصار
کرن جستجو بہر قنبر غلام
در آخر زوانہ جائی بہوش
کہ ای داور آسمان کردگار
از ین تیرگی روشنائی دتم
روان شاہ مردان سی گو بگوش
وچھون زرد گو مُت زبسیار غم
دلاسا کرن تس بتن شاد شاد

گران نعرهٔ حیدری آن زمان
دست آی از هر طرف کوهسار
زهن کهسار ننی نعرهٔ یاد جگر
پغمبر [illegible]
حصارس اندر مال [illegible]
ثه بیت المال اینجا خبردار روز
ازان پس تلون خنجر آبدار
بیتن تراومت آسوس از سهرگاه
در آنجا دچهون تم تندوی نشانتا
کرن فکر از گردش روزگار
همی شیت گزفن تن زی بلند
جهان پخ خبر تس زپیشینه سال
ز دوران موسی بو چهوس نگهبان
کرن تم بدین خدا رهبری
یله زن گزهو اکی زمانه سٹهاه
یهوی آسه فرخنده والا نسب
کلمس صفت تم زی کر سٹهاه
دعا تم کرم عمر سپتوم دراز
زوید از احمد مکرم بنه
کنوی زتو بورزینه نگهبان مال
دیُس تم کهای سرور خوش لقب
از آنجا یکن گو سخورم دلی
بعارت و چهون خیمه خرگاه گمت
ند سیاف نه سوی دلا فروز ماه

دیک بهو زمینس پتهن آسمان
حصارس اندر لشکر کینه خواه
سخن مختصر موُد تم سر بسر
رسان قنبرن احمد پر برآلہ
کرکن جمع ساددی بنگ جای گاه
بوالہ کری ڈیرسی کن نظر
گڈن اک گراه گومس پیٹھ سوار
خبر کینهه نه ازدلدل گرم خیز
سراسیمه گو شاه گردن کشان
بناگه دچهن آسو شخصاه زور
نه نادر قوی هیکل و زورمند
کرن شاه مردانسی تم سلام
خبر چهم مه از حال پیشین زمان
کتاب الٰهی کرن تم بیان
جهانس بنیو پاک آئین درراه
سراسر جهانس پراز دین کری
مه گو آرزو دیده دچههن سو شاه
سٹهاه کال و اتم زتن راه دور
بدین محمد امسلم بنه
دیس شاه مردانه ای راست باز
چهه فرنگ ست هت یکن تاعرب
روان واتو نزدیک بنگاه ورخت
زروماله اسباب ساردی همت
مگر باره گیمت و چههو [illegible]

لبدتن پین زلزله در حصار
شونگت آس اک ساس جنگی سپاه
همی قنبرس گو سو نعره بگوش
دتن شاه مردانس این دستگاه
دپن قنبرس و کن خبردار روز
انک اونٹ ته گرسمو مال و زر
یکن گو بنزدیک دلدل سو شاه
سو کتو واتو کت حیاته کرتم گریز
بهرسو دچهن گو در آن مرغزار
یهوی مو سفید آسو رخ پر ز نور
مگر عمره کن آسو دیرینه سال
دپن تس که ای پیشوای انام
یله آدموسی به پیغمبری
دپن بی چهو تور آسل اندر بیان
گزهو پیدہ پیغمبراه در عرب
به اسلام و دین رسم و آئین کری
کلمس کرم عرض عجز و نیاز
دچهن کره سو پیغمبر پُه ند تنور
زه گزهو بته گزهن چهوی علی کل
چهو کو تاه یکن نا زمین حجاز
به بونت پیتھن در تعجب علی
دچهون کره متن تخت و زندان چ سخت
دچهن ته کوتی سعد لشکر پناه
[illegible]

سو حیدر ز آتش نبس قهر ګو
همی خاره سنګین سپین لخت لخت
دین نابدان یه کیاه ګو خروش
تمی نعره کره با چنین توښ و تاو
روان خاوره انن ګنډن تنه رخس
نه پتین ځه ده پاس خنجر ګذار
سو زید ابن املخ تمی لحظه دراو

سبکنز ز دروازه شهر ګو
یهو یی نعره ګو تبز در ګوش شاه
مه دشمنه کنهه د ربدن جان و هوش
چهو دروازسی بېټ چو غزان پلنګ
کړن حکم پس زید بن املخس
کړن کشته سوی دشمن کینه خواه

بتندی کډن از جګر نعره سخت
ونهیت ګو سراسیمه از پیش ګاه
د یک تس که شاه قشمشم آود
بکینه چهو آمت اسی بېټ بجنګ
ځه ګرځه بر قشمشم پی کارزار
د بابته آتن در یت بارګاه
ز لشکر نههن سوټی دروازه آو

برآمدن زید ابن املخ بر جنګ شاه ولایت رضی الله عنه

ز لشکره وجهت حیدر نامور
ځټن هېزته سی لشکر کینه خواه
نټن امند وی رخ وجهت آسمان
ځه کره هوش اندر تنابان د زنګ
دلیراه امس هیو بعالم چهو ینه
همی سخت پاټهن نلک ګیرودار
همی شیر جبار از بس بکین
په نیزه کړن فیلنی پاره آسو
کړن خونه دریابهر سو روان
وډاون تمی خاوری هر طرف
همی تت د مس تا بوقت دګر
ګریزان از آن شیر واژ در سین
ځه کټ بو نمیان ایجهان شهریار
مقابل امس چهینه کا نهه شیر جنګ
اژن یا [illegible] کارزار

سپین چون پلنګ ژیان کینه ور
ز لشکر و نهت آیه از هر طرف
اژن لرزه چهوی د زمین و زمان
ځه بوای سپهدار ګردنکشان
امس تا وهر ګز قشمشم چهوینه
یون هر طرف خنجر و نیزه آس
ځټن آسو لشکر یسار و یمین
هزاران سواران کړن سرنګون
سو صحراسپن سرخ چون زعفران
کونی زن بشمشیر فولاد سای
کړن جنګ با حیدر نامور
هزیمت کتهن زید ګو پیش شاه
همی با قشمشم مه کر کارزار
چهوم سوی قشمشم بد شنت بزرد

کړن یکقلم حمله تم بر سپاه
تلک نیزه شمشیره رخشان بکف
زباز اګانان امس چهو بته رنګ
ګوډن کرځه معلوم امند نشان
سمت آیه ده پاسن بر یک سوار
تمن پالوانی ګرځهن ریزه آس
بخنجر کړن شیره نی پاره آسو
تن و پا دست بوګمت غرق خون
کړن بی محابا ز لشکر تلف
قیامت کړن کافرن منز بیابی
بیکبار عاجز ز لشکر سپین!
دتن نالا ای شاه لشکر پناه
امس سیت چهو کنه برابر بجنګ
بجا دیو پوشن پلنګ در نبرد
اده کینه ور دن چهونه اختیار

نٹن ہندوی نِش جہت آسمان
ژہ کرہ ہوش اندر شتاب و درنگ
دلیرہ آسس ہو یعالم چھونہ
امس سیت جنگس نسر یکہنہ ز۹
بنرد قشمشم ژہ گژہ بید رنگ
زرسم و زا ابٹن و نام و نژاد
زنِ تکریٖنُن خالی آن رزمگاہ
کرن داد بیداد ای پہلوان
بتاراج نک اسپ و اشتر تمام
ژہ دل ہتاو خوش غمبرزین ہار
کرن بو دلاسس شاہِ دین
یکن آو پیشس شہ بوتراب
دیُن ای قشمشم ژہ دن اسہ جواب
بنجادرزمین و اتہ مانند شیر
ہمت ژ وکر آسس غلام سیاہ
بسرین نہ تس سیت ہند شہریار
ہمی سرخرد آسہ مثل گلاب
گرامانہ شمشیر آسس دو سر
مگر استر و خنجر لوا لعجب
پرُوی و نہ ہرگاہ ژہ چھویک رستباز
دیُس شیر جبارن ای نامدار
ز زندان سوی مہ انوم بیگمان
نیہی پاٹہ چھاد ہیم این شہریار
مگر دچھومتن چھوسنہ گوپال میانو

اژن لرزہ چھوی درزمین و زمان
ژہ بوز ایسپہدار گرد نکشان
امس ناوہرگز قشمشم چھونہ
یہ بوزنت در اندیشہ گو شہریار
ژہ کردارہ معلوم اسُند بہ زنگ
یلہ زن سپاہن خاور دیار
بمیدان کنوی و کشیر آکہ
بحراگاہس اند سواران ہزار
بودِ انس ژلن ژی نشر ای نیکنام
یمی نو متن بو خداین یہ مال
چو چوپان کرُن تس سُہاہ آفرین
بوانی بہ تعظیم کرتم سلام
متالاہ چھم و چھمر اندر کتاب
بائین سوداگران آسہ سوی
درین شہر سوئی و اتہ ژہا ندٹن راہ
جہان پہلوان آسہ بازو و ناد
مہ کن و چھت آنہ کاہتہ تاب
مردِ علمِ تنجیم ڈیوٹھم بہ راز
ژہ ییتن و چھن چھوسنہ ات کیاہ سبب
مہ چھوم و ن گژہن پیش فرمان گدار
وتن شاہِ مردان علی نامدار
بو آیاس فتح نہ سو بنگاہ و رخت
بتاراج غنیمت ہمہ مال و بار
مہ آسمنہ تس سیت کنہہ ہی جنگ

زبازارہ گامان اسن چھو نہ رنگ
گوڈن کرژہ معلوم اسُندنشان
دگر گو نہ چھوی ہند دی رسم و راہ
دیُمُ نس و زیر بس کہ ای ہوشیار
پرژ ہوس وارہ از کشور یوم ناد
ہزیمت کتھن ژل بنجاور دیار
روان آد چوپان دوان تہ ربوان
زدزدان نمی دات خنجر گذار
دیُس شیر جبارن اے پاسدار
ہنگہ نیون فیرت گژہ ہو نہ ملال
بنت کن عماد الملک باشتاب
اذان آن پس کرن تم ادای کلام
زملکِ عرب پہلوانا ہ دلیر
ولاد سرپیر و یان آسہ سومی
مسخر سو کرہ ملک خاور دیار
تمس نام داس علی آسہ ناد
کتھسن آسو تس اسنز نامور
تہِ ما دی ژہ چھوی ہل سرفراز
یہ کنیز اہمہ و نومی ژہ ایسر فراز
دنس کیاہ بو ہرگاہ پرژہم شہریار
غلامس پتہ آسن لوی بیگمان
وچھوم کرمتن تخت و تاراج سخت
بتاراج ییوام ہمہ مال میانی
نمی زودہ ژہ ہون کھوربکا مہ نہ ہنگ

دہک کنہ کنن بامداداں یگاہ
برابر زہ ون ماجرا تس تمام
ہتن رخصت از شاہ مردان علی
بنزدیک قنبر سو گو در حصار
نہ معلوم کر از قشمشم تمام
علی و لی شاہ دلدل سوار
کھوژن چھوسن لو ای شاہ فرخندہ بخت
ژہ کزن جمع لشکر ز ملک بلاد
نہ بوزت در اندیشہ گو خاوران
ابو المحجن آسو کرمت تباہ
ہمہ مال و اسباب برباد گو
عماری حکم آسو اک نامدار
ہتن ژونی قتل کر بے دریغ
کرک سر بد گشتہ دزدان راہ
درین حال و نہو اک غبار از راہ
سرایت مالک اشتری
یہوی دا نو باشکری کینہ خواہ
ہچھویت جا بہ آمت پی کارزار
ابو المحجن دچھو سو مالک نزدور
بو بیدار چھوس یا بو چھوس در خیال
بکیا نم تازہ یانی سپاہ
کرک جاری از کافران جوی خون
بگرز گران مالک نامور
ابو المحجن گرد گو در حصار

گرس چشمن اند یہ عالم سیاہ
نہ بوزت عماد الملک در زمان
بنزدیک شہ گو بر وشتند لی
عماد الملک و تو نزدیک شاہ
بونہا و بنہ پوشیدہ نمند پیام
چھونہ کانہہ دلاور برابر امس
نہ روزی نہ شاہی نہ روزی نہ تخت
ژہ قاصد کدک ہر طرف تیز گام
سراسیمہ بو ہیو مننن سرگران
ہمی وانہ گریان و نالان بزار
بتا باج در حصن فولاد گو
دپس خاورہ ہتن کرای سرفراز
سراسر انک کلتہم زیر تیغ
لجک تیر شمشیرہا نیزہ ہا
سپن تیرہ تہ تار رخشندہ ماہ
ہمس بیت دہ پاس خنجر گذار
ہمی ناگہانی در آن رزمگاہ
تلن یکقلم سوی عمود گران
ہمی ژنہ جا من ہنز ا بس سرور
مگر ناگہان بخت بیدار گوم
دنہت آسی لشکر کینہ خواہ
بہ نیزہ دڈا دک ہزاران سپاہ
کرن آسو یکسان تن و اسپ و سر
دپن ون نبت آسرہ ہیو لینگ

بہ کنیز اہ مرد نوچی سراسر کلام
مشرف باسلام گو بیگمان
ز دان شاہ مردان گرس گو سوار
دپن تس کرای شاہ فرخندہ جاہ
امس یاد چھوی حیدر نامدار
ہمی ہار ستمس نو چھ جا کر امس
نہ گژہ غافل این شاہ والا نژاد
گژہ ہن جمع نہ تہو نامداران تمام
درین حال سوی قافلہ پی براہ
تلک شو و فریاد شہریار
زخاور سواران خنجر گذار
نہ دہ ساس سپتن بیدر زمساز
نو کرستھاہ کا دانہ تباہ
کرن ہنکھ باہم گرزینہ تا
نمایان سپن پیکراژ دری
مدینک نمی نامداران سوار
گمان گو نمس حیدر نامدار
ژرن ہا ون آن لشکر خاوران
دلس کن دپن کیاہ چھس حال
ہمی فضل و تائید حق یار گوم
دو دستی تلو ک خنجرا بگون
زنا دک گرک مرغ جا نہا تباہ
بلہ یا لکن ہتو کرن کارزار
ہنت کیاہ چھو ن میانو حیند جنگ

سواران تازی بشمشیر تیز
اکھاڑ زندہ تھاون بنے از دشمنان
کرن شربتاہ تم شتابان شتاب
نٹن منزلت بہر لشکر تمام
سین بدگمان لشکر تمام
چہ اک جام شربت گوڈن بخلاف
روان تم کراک شربت جام نوش
سین شادمان مالک شیر گیر
بہ بوزت سو قاصد سین گنگفلان
بیکبارگی رودا ز آنجا چو تیر
خبر اس کہ تہہ تس ز جنگ آوران
سوکھنو کو ہسار نس بس اضطراب
سو قاصد ز لن گو برخسار زرد
بخندہ سین سوی بلی نامور

کرن بو تمن کافران ریزہ ریز
دچھن بو ابو المعجن اندر حصار
نفیس و معطر ز قند و گلاب
روان قاصدن جام زرینہ خوش
بہ ماآسہ شربت بنوع دگر
از آن بین چھواس بر وشیز دوان
سین خوش تمی نامداران بہوش
پر ز ہوس قاصدن و ننتا اپنا مدار
سو اخبار و نہ نس نہ آتن مجال
روان مالکن حکم کر بر سپاہ
چھو کس بنت حصار بس اندر حکمران
کرن سنگ باران تمن ہٹ سٹھاہ
بنزدیک بو المعجن شیر مرد
کہ آیا سو مالک ز ملک عرب

بہ نیزہ و بشمشیر و گرز گران
بہ ذاتن سین فارغ از کارزار
سو زن پیش مالک نہ زرینہ جام
بنزدیک مالک کران پیشکش
دو کوکن قاصدن بلی تہ چھوی سینہ صاف
دگر نہ فیرت بہ شربت دوان
چیک بیاروی شربت دلپذیر
حصار بس اندر کس چھو این نامدار
گمان گوس مارن بو یم شیر گیر
کہ آتن آمس بو رفیرت زراہ
نبی گیس دہ زن شتابان شتاب
تمی دہ جوان آی فیرت زراہ
وتن نس نشن این خبر سر بسر
ہمی ناگہان و انوات کہاہ سبب

خردمند سوی راوئی تازبان
یلہ شاہ مردان علی نامور
ہمی ترنج دہن سی امیر حجاز
روان در زمان گو بنزد بتول زہرا
دیس آ بجنابن کہ ای نور چشم
ترہ دوہ گی مہ چھنس تمس دلستان
دین تس کہ ای سید نامور
چھو نہ سوی کونی کیا سین تس دو کان
این تس سلام از حق ذو الجلال
ہمی خاور س آنہ زیر نگین

داستان

جنابن کنی و چھو نہ اندر نماز
دچھن فاطمہ رض زرد تہن دلحزین
ژدار ز دل و جان مہ منظور چشم
بہ بوزت سین فاطمہ اشکبار
مہ کنہہ چھمنہ اصلا تسنزی خبر
بہ بوزت عمن گوشہ مرسلین ص
دین تس کہ ای سید بے مثال

کرن چھوی ز اخبار تازی بیان
شب تیرہ گو از مدینہ بنز
در اندیشہ گو سوی جناب رسول ص
ہرن آسہ دردانہ از نرگسین
چھو کنتو گو تمن حیدر سرافراز
کرن گو ہر از دیدہ بر گل نثار
خبر چھا سو گو بیخبر کتو روان
تمی لحظہ گو بیدہ روح الامین ع
چھو گومت سو حیدر بجاو زمین
ژہ کر حکم فن ماکس در زمان

ته کر حکم مالکس و ان در زمان
خرامان سوی گوبگش مالکس در زمان
چهو مرزی گمت حیدر ز مخواه
بیاد آن یاکی نسز این زمان
بهمراه آن حمزهٔ نامدار
نه از نامداران اکی کم ستین
بودن بزه بالشکر کینه خواه
دتن سیت ده یاس خنجر گذار
کرن آشتنار کافران چه هزار
یکس بوحصارس اندر زمساز

بامداد حیدر گزهن بگمان
دین تس که ای مالک نامدار
کنوی ز تو بخاور زمین بی سپاه
دیس مالکن ای شه نامور
بخاور زمین چهوس گت چند بار
ولیکن بیاینت فدا میا تو جوان
کرن گرد ستین یه عالم سپاه
هلن مالکن رخصت از آنجناب
کران کوچ تم سوی خاور دیار
سخن مختصر گو کمسو مالک روان

ز جبریل فارغ شدن آنجناب
ته چهوک پشت اسلام غمخوار یار
ته چهوک دستهٔ اعلی بگمان
بوران [illegible] خاور زمین سر بسر
[illegible] مالک [illegible] سلم ستین
[illegible] [illegible] بی جوان
روان آنجناب [illegible] سوار
[illegible] نیز [illegible] دریای آب
[illegible] کران مالک سرافراز
سوی ملک خاور شابان [illegible] دان

جنگ کردن خاور زمین شاه
حصهٔ دوم شروع

تمام شد حصهٔ اول

دیدن [illegible] میدان مالک اشتر

بنکین آسو سالار خاور زمین
سین جمع گردان آهن کلاه
بجاه دو چشم دراو سوی خاوران
بیتین آسی از دور پیکر نمای
سمندان چو سیماب جمع شان گمت
فلک بسته گو در غبار سیاه
دم گاو و ماهی تهتوی گو بشور
که لرزان سین جن و انسان و دیو
زمین تا فلک تهو لشکر سین
صف آرا کرن لشکر کینه خواه
ته کس لشکر اوره چهی بر قتال
که یعنی علی شاه دلدل سوار

کرن آسوار آتش جنگ و کین
بجارم کدن لشکر بی شمار
بصحرای کین با سپاه گران
ز جوش سواران آهن کلاه
سواران چو تند رخوش شان گمت
بشور آی نقاره ی دمان
همی تیر داز دشمن گی چو مور
تهتوی از دهان نرم نعره گو
نمودار زن روز محشر ستین
سپاهو کرس عرض لشکر بار
کدوک لی ره لشکر جنگ و قتال
کنوی ز تو چهو آمن بسان پلنگ

تمن تمن دو هن جمع کرم سپاه
بمیدان کین از پی کارزار
ز بس [illegible] گاهی
همی شور [illegible]
زمین [illegible] هجوم سپاه
گریزان سین لنبد آسمان
[illegible] کرو تا ابن [illegible]
نهنگن بدریا ز هیبت زهره بیو
روان خاور زمین [illegible] رزمگاه
ته کهنت گرد [illegible] لشکر بیشمار
[illegible] خنجر گذار
[illegible] زمین [illegible] جنگ

یہ بوزت دز تعجب سپن سپاہ
کنوی نتو لڑا بایا ہزاران سران
کہ ایدہ گرز ہن جملہ مردان جنگ
دتھت آسی بر حیدر نامدار
روان شاہ مردان سپن تند و تیز
زٹن ہنہ گردان فولاد پوش
لین بین نس ہٹ زجنگ آوران
ہٹن ہٹ زہن ماریہن بے دریغ
زبن تم شتت کٹن ضرب سخت
تس بک شمشیر بہ نابکار
رٹن بو کمر بند مردان کین
گرہ ہن دو شوی ریزہ کی استخوان
دراشائی اپن تھو غبارہ از راہ
نہ بانگ دہل ہا بیت آسو شور
بنودار گواز غبار سیاہ
بدساس گردان تازی نژاد
نولن سی گران ننگ گرز گران
تولک گرزہ نیزہ شمشیر تیز
ہزک بارن آن لشکر بدگمان
رٹت گرزہ گاو ہیکو بجنگ
سپاہان خاور دڈادن چوگاہ
سپن تس سر لشکر تباہ و خراب
ابر خون بگنت تشنہ چون شیر نر
بنزدیک آن حیدر نامدار

دیک آس دیوانہ این رزم خواہ
روان خاور ان زبس خشم و کین
بس شیر مردس ہٹن ہر جنگ
تلک نیزہ خنجر کرک دار و گیر
ز مہمیز اشقر کرن گرم خیز
سو خنجر چپ و ست گردان گران
گرس ساتن بو تس دو نیمہ کران
تہوی جون سپن جاری از کشتگان
سپن ٹکرہ شمشیرہ گی لخت لخت
سپن خالی از تیغ دست دلیر
ان بو تس دوالت از اسپ زین
تہی پا بہ حیدر کران آسو جنگ
ہمی گردہ سبنی جہان گو سیاہ
غبارس اند لشکرہ نامدار
سر ریت مالک رزم خواہ
سپہدار مالک چو سیماب گو
کرن حملہ بر لشکر خاوران
کرک حملہ بر لشکر خاوری
کرک غصہ دربار وان درزمان
بہر سو کرن نعرۂ ہولناک
کرن عرصہ خالی ز خاور سپاہ
وچھون ناگہان حیدر نامدار
کرن بو سوارن سو زیر و زبر
دبس تہر بارن تہ لدنی پیام

وگرنہ چھمنہ عقل باور کران
کرن حکم بر لشکرہ سہمگین
بیکبادہ ساس خنجر گذار
تنگ لاین از ہر طرف گرز و تیر
کٹڈن ازنکر تیغ الماس جوش
تنہ تم صف شیر مردان گران
ان لشکر خاوران زیر تیغ
شاور بجلون بی کرن خستگان
بس آس شمشیر چون ذوالفقار
بدست تہی حملہ کرہ تم چو شیر
سوار ہن بین ہٹ برت ابوداں
بہر سہ سپاہن کران آسو ننگ
صداہای کرنا گرہن بو بہ زور
تتی چون پلنگان نہنگان سوار
سپہوی دو انتہن بو بماند باد
ہمی از پی جنگ بے تاب گو
سواران تازی سپن گرم خیز
نو لک شور محشر بجنگ آوری
سرافراز مالک چو غران پلنگ
سوارن کران آسو یکسان نجاک
روان خاوران بن اضطراب
علی ولی شاہ دلدل سوار
ان قاصدہ اک دپن نس تہ لار
کہ جنگ ازکرن گو اسی ہٹ حرام

زالحال وانوی مدد از سپاہ
کرون پیش حیدر همہ قصہ یاد
معطل تھوم تا بفرواد جنگ
ونن خاور انس همہ سرگذشت
بلنکن سبحید شہ بوتراب
رٹن دکنڈہ سو شیر خدای
پڑہس شیر جباران از یخ راہ
چہ تس فکر جانی بزدو لشب
انان پن چھک اک پسندیدہ جای
عماد الملک آندو نہ خبر
همی خاور انس چھہ لشکر گران
دڈا ون مین هم جو گرد سپاہ
مہ کر جنگ پوشکنہ ای شیر مرد
مہ کنہ چھو منا ز هزاران هزار
وجهک صبحنس ای جهان بدہ مرد
سٹھاہ آفرین پهلوانس دیئن
دیئس خاورانن کہ ای هوشمند
لدک درمیان پاسپاہان بدار
همہ شب شهنشاہ خاور زمین
برخورشید خاور سیئن جلوہ گر
روان درزمان پانہ شیر خدای
بقلب اندرون شاہ دلدل سوار
برمیسرہ و قلب سرافراز
بزدیا و بالشکر سهمگین

کرد جنگ موقوف تا صبحگاہ
دیئس شاہ مردانن از حسن خوی
بفرموا مگر نہ ٹھو نہ آسی درنگ
روان خاوران گو سوی بارگاہ
بنزدیک مالک کئین گو شتاب
ودک سخت با ہم زدرد فراق
خبرون نہ حال رسالت پناہ
کرن یاد جانوی جهو خیر الانام
کرک تنت اندر خیمہ خرگاہ بپای
دیئن مالکس ای یل نامدار
لچھو ماٹھ گردان جنگ آوران
هزاران نہ چھہ تن پهلوانان دلیر
گڑ ٹک مارہ لشکر ہتن دریزد
هزاران اگر آسنس پهلوان
تمامی رلشکر دڈا دس جو گرد
عماد الملک گو ونن پیش شاہ
مہ چھوم مشورہ اک ٹوان دلپذیر
سو حیدر مگر دل شکستہ گڑہی
در اندیشہ بو از پی جنگ و کین
زمانس سین درز نگار شب
بزرداد بالشکر بی شمار
همان مالک اشتر نامور
ٹھون با دلیران گردن فراز
زرہ پوش گردان خنجر گذار

سو قاصد تنی لحظہ گو هیچو باد
مہ مانوم بلا شک تسند آرزوی
سو قاصد پچن گو بک بازگشت
تولن ڈیرہ سادی از آن رزمگاہ
سکنرونهبت گو سو مالک جای
هر کاب بس پچھو کن از اشتیاق
دیئس مالکن ای امیر عرب
نہ پرٹ سو نمت جھون درود سلام
بخیمہ پلہ بوٹ مالک نہ ہنیر
تہ دن آگ بالشکر دہ هزار
چھہ کیا جان هم خوار مایہ سپاہ
نہ آور جو فیل و دلاور جو شیر
دیئس مالکن تو رہ ای هوشیار
مہ نش کنهنہ ونکنہ تاب و توان
یہ بونن عماد الملک خوش سیئن
همہ قصہ مالک رزم خواہ
کڈک صبحنس هم نہ بندی بزار
بفرزیم دغصہ خستہ گڑہی
یہ صبحنس از حد باختر
جهان گو جو آئین ہائی حلب
ہتن صف بصف تازیانی سپاہ
صف میمنس رو دجون شیر نر
بتنکن شهنشاہ خاور زمین
بمیدان کین درای اک نچ سوار

روان خاور ان لبر تمام
تھون در صف میمنہ باشکوہ
تھون ہبسرس پٹ ٹھوی نامدار
کرن دار بر پادران رزمگاہ
کرن حکم دہ ساس جنگ آوران
سمت آی ساسی بتر درخدنگ
روان شاہمردان از خشم و تاب
کہ گویا دست آسمان ہو سنجاگ
پتھر پی ہیت از سمنان ہو آ
دست یک تیر و کی نہا زدست
سو ستیاف نہ سعد خنجر گذار
زمان سعد سیاف لشکر پناہ
روان سعد نہ مالک نامور
ز اندیشہ ہا تن فراہم سین
ز ہیئت سمندان سین نہ ہرہ آب
بشہر سیاد لشکر آن خروش
بت اندر دو ان ازو با خشم ٹیکن
بکن گو بدگاہ آن شہسوار
ہمی مرا گاہ گو تمس نشین فراز
نہ یک تم ز سفار خوارس جنبر
دگر نہ سپاہن کرے تار و مار
ہراسان سین خشک گو ہیچ گاہ
سکنر انکی درنسان ذوالفقار
سو خنجر تولن دردہان بانیام

کرن در صف قلب لشکر مقام
بمغرب اکھاہ نام برادر آسو
سپن جنگس آمادہ کہ جنگی سوار
انک میر سیاف گردن فراز
کرن تیرباران مس ہر کران
کمان ہتوک کش کڈن ہمگمان
کرن تیز توسن چو پران عقاب
سپن در زمین در زمان ولولہ
ہمی ہو د جنگ آوران دہ ہزار
ڈان گو سو حید جو غران پلنگ
انن ہو کلاوت از آن تیر دوار
بک میر سیاف اندر زمان
سپن در کنارہ ابا یک دگر
روایت کرن مالک نامدار
نی زال کڈک منجہا وطناب
... جولان خرد شان سپن
بہم ... بندان زٹن بجز زمین
ڈہن مار تہن حملہ دروازبان
ڈہنون مار تہن اندران ترکتاز
دیک نس سے شمشیر فولادسای
نہ کہنہ زندہ تراوہی الشہر بار
دھوون دلدل آشفتہ جوشان گمت
تہوک پیش آن دلدل ... ہو آ
چو باد دمان گو یکبار گشت

سو ایلاق ترکی چو فولاد کوہ
بجاور تمس ناد فرجار آسو
روان خاور ان بہ پیش سپاہ
لدک دارسی پٹ بلند و فراز
کماندار ساری کما نہا خدنگ
کہ تا تیرباران سپن در زمان
کرن نعرۂ حیدری ہولناک
جگر پارہ کوہن گواز و لولہ
سپن تم کماندار با خاک پست
زٹن در از بجبر ہا بدرنگ
بکن گو سوہی خیمہ شیر آکہ
مشرف با سلاف گو در زمان
دھت اک کس شاد و خرم سپن
ز آواز آن شاہ دلدل سوار
بہوی نعرہ گو سخت تند و خروش
چو آتش تند ہی سو جوشان سکن
منبور ست بمانند شیر شکار
اندر ٹا و دربارگاہ شہان
سپاہان گریزان سپن سر بسر
بفور آ انو نیش ابن یا دبائی
بہ لبیت سو نہار فرخندہ جاہ
چو شیر شکاری خروشان گمت
روان گو سو دلدل نمشا بر گام
زلن گو بکہہ بیابان و دشت

مہ بوزم کہ فرسنگ دہی براہ
گزہت پیو بنزد شہ بوتراب
دنہت گو سو حیدر بلا اختیار
بکدلدل کہنوشان پلنگ
سراسیمہ گو خاورانی قباد
کرون حملہ بر دشمن کینہ خواہ
ہزار ہا دلیر ہا عز لوان کر کر
کرون حملہ مانند فیل دمان
دنہت آئی تا زی سواران زجا بی
سٹین خونہ تالاب سی رزمگاہ
اڈن در جگر بے سنانہائی تیز
کرن بوز برستوان ہا گذر
کمندن دون حلقہ گردنکشان
گرسن ہت دو نیمہ گزہن بوسوار
سرافراز مالک گمت کینہ خواہ
پُر از کشتگان گو سو صحرا تمام
نہوک سی بزندان چاہ سیاہ
سوی ڈیرہ گی سارہی از ہر کران
پڑہوک شاہ مردان از رزمگاہ
سنت مردانگی شہادت دیدر
گزہن تم تو لتا آتن از خون خاک
بلہ بازگشت آواز رزمگاہ
دیکہ تس کا ہی شاہ لشکر پناہ
نہ سنون کلہ بونکن نمس کم چین

بکو بج ود تا حیدر رزم خواہ
روان شاہ مردان سو دلدل دہ جہت
کلس بوسہ دشمنان تن درکنار
بلہ شاہ مردان از راہ سخت
از آن ہیبت حیدر پاک زاد
بکیا سی تشکر بے شمار
فراوان ترم ہا خروشان کر کر
تولن یکفلم تم گران بار گرز
کجک تیز شمشیرہ جوہر نمائی
ہمی خنجر از خون تفنگ گون کرن
لڈان گرز سلیتہ آتش ضرب گران
نیون بو گرسن سا ن گردنکشان
زناف دگر تم کرن بو گریز
دلیران تا زی دران داوری
بگریزہ کرن کافران بوتباہ
بلہ آفتابس ہنگام شام
عروسانہ تختس بٹہن بیٹہ ماہ
سو مالک ابا سروران حجاز
سین کات کم تازیانی سپاہ
یہ بوزت سو حیدر سین دلحزین
کرن تم گزہن قو نیرمخاک
تفحص کرن از سپاہان کا
سین کشتہ ز بجہ ہزار از سپاہ
ستہماہ کال بونکن زنتا سو نر

بکدم سو دلدل شتابان شتاب
چو بلبل سین شادمان گل دہت
رتن ذوالفقار گرامی بہ جنگ
ان سعد دستاف فرخندہ بخت
کردن حکم بکیا سو ہی سپاہ
دنہت آیہ ہر سو ہزاران ہزار
روان مالک اشتران در زمان
کردن ہنونہ بکسان سروبال و برز
شنیران سین اک اکس پہ پٹے سیاہ
زکشتہ بیابان دہامون بدن
سواران بجاک آتش یکسان کرن
بیتی پاٹہہ خنجر کرن بو گذار
یون تیز لواز ہوا بے خبر
ستیز آن سنیمت بجنگ آوری
کرکر خاورین تنہوی قتل عام
موثر ہیچ تورانہ خلعت تمام
زہر سو سین ہارہ جنگ آوران
بکن گو بجا انکہ اوّل نماز
کرکر عرض ای سرور مومنین
کران حکم سو ہی سواران دین
بتکین سو سالار خاور سپاہ
کہ کینہ سین کشتہ در کارزار
یہ اخبار بوزت سو در تم سین
از آن پس کمن سو ہی لشکر ظفر

دُین سوی نام آوران سرہ
دُین تس کہ ای شاہ آفاق گیر
مہ کر جنگ فردا تہ کردنہ درنگ
بنزدیک شاہان و ملک و بلاد
گڑہی جمع سی لشکر بے شمار
بیکدم گڑہمن کشتہ اعرابان
بہ بو نت سہٰا خاوران شادگو
بنزدیک آن حید نام دار
درآندم عماد الملک گودوان
ازآن پس دُپن ای شہ نامور
اکی جنگہ بر باد لشکر گیس
کرن جمع لشکر ز ملک و بلاد
کھوڑن چھوسن لوا ای شیر لشکر پناہ
تہ دل تھا و خوش کہنہ مہ اندیشہ کر
بتائید یزدان خدائی آکہ
کرکن حملہ گردنکشان زیر پائے
کڈن کنج ہائی کہن سر بسر
دِنن خاوران نشن سر بسر

دینو تہ چھو کیا چارہ و مشورہ
مہ چھوی مشورہ خاصہ در دل اون
معطل تہ کرتن دشمن ہٹ یہ جنگ
ہمہ شہریاران زرین کلاہ
زرہ پوشس گردان خنجر گذار
سہ لشکر و چھیت دشمنس اتیہ تاب
نہ اندیشہ دل تمسنہ آزاد گو
تہ ہس ترن دشمن مہلت از ہر جنگ
بنزدیک حید جہان پہلوان
چھو مہلت ہون تمن دشمن شہریار
زبا دمصیبت دوگن ہر گیس
انس پہلوانان نام آوران
تہ ما وانہ سختی درآن رزمگاہ
ہزاران سپاہان شاہنشہان
سراسر دڈاوک تمی ہم چو کاہ
کرم چارہ پاسہ معطل یہ جنگ
سپاہن دنن باگرن مال و زر
روان خانہ انس سوز و فغان

عماد الملک خاصہ آسوس و زیر
دنی پُدتہ لوزک بر دشمنوان
تہ قاصد کڈک صبحنس رزمگاہ
بیائی تمی بن دہ دین رزم گاہ
ردن دشمنس تنگ اندر میان
اگر کوہ آہسن تہ لن ہمچو باد
دین تس و زیرس ہمی لحظہ لار
بروز چہارم چھونہ کہنہ درنگ
زراز نہفتہ وِدن سر بسر!
تہ نش ای سپہدار خنجر گذار
زمہلت ہمن ترن دشمن چھس مراد
دُپس شاہ مردان ای نامور
ہنگہ جمع گڑہمن جہان دہ جہان
چھو میانوی محافظ یگانہ خدای
گڑہمس جمع لشکر گران تا کران
کرن جمع لشکر ز چین و فرنگ
روان گو سود ستور فرخندہ فر
کرن جمع لشکر زہر مرزبان

متفکر شدن میر زنہار خوار در باب ذوالفقار و دلدل رفتن پیش

بتکین ہمان میر زنہار خوار
ازآن خنجر و اشقر باد پای
ز درہای تابندہ دندان تمس
کلس پٹ تتس تاج زرنہو متن

بلہ زن نیس دلدلن ذو الفقار
نباہ گرمتن آسوس سی از زناب
ز یاقوت رخسار تابان تمس
روان تس تتس نشہ بحن گوشوہ

در اندیشہ گو سوی تتہ نیکرای
نہ لب تمسندی آس لعل خوشاب
سراپا ز لعل و گہر جر متن
تہون کلہ تس نش بخاک سیاہ

دپن تس خبر دم ز شمشیر تیز
گڑہن کن چھو تس استر بٹ سوار
دپن نم کہ ای شاہ فرخندہ رائے
خدائی بتس نش ائی نہ خموش
ہنگہ زن بو ناگہ پون چھوس پھر
ژہ شو پاین مرتبس ای خدائے
خدا سوی چھو یم پیدہ کر آسمان
شبس و نو ظلمت د ہتس د تو نہ نور
بعالم سو زن بہ پیغمبری
کرن سوی چھو دعوت بدین ہدی
جہان پہلوانا چھو سوی بے مثال
کرن جنگ باشاہ بیداد و دین
تن دوی چھو این خنجر آبدار
کری جنگ سوی حیدر پاکزاد
ژہ کر دین اسلام تمند قبول
سپن پاہ پاہ تمس در زمان
ز کفر و جہالت سو بیزار گو
تمس ہٹ ہمہ آفرین خوان سپن
ہتن سیت تزہ ساس جنگی سپاہ
ہمی ترن د ہتن لونباری کران
برو زچہارم دم صبح گاہ
سپن فارغ از فرض ایزد تعال
رٹن تم بدست اندر دن ذوالفقار
بکن درای نام آوران حجاز

کہنداآس سوی استر گرم خیز
بامر خدای زمین و زمن
مہ کرگر یہ می نش لو چھو ستہ خدائے
کرن چرخ سیم و زرای شہریار
نولن ژی چھو ہم ای شہ نامور
خدا سوی چھو یم انجم و ماہ و مہر
کرن پیدہ عالم زمین و زمان
خدا سوی چھو یم سوزاند جہان
کرن سوی چھو خلقن بدین رہبری
چھو عمزادہ تس شیر دلدل سوار
چھو تس قوت از ایزد ذوالجلال
ہمہ ملک خاورانی زیر تیغ!
تن دوی چھو این استر راہوار
دبکت بدژہ ای شاہ نیکو سرشت
بلا شک ژہ زان محمد رسول
یہ بوزت دراندیشہ گو شہریار
باسلام وایمان سرافراز گو
تمی لحظہ سوی میرزہار خوار
بکن گو سوی حیدر رزم خواہ
کرن جمع تم لشکر بے شمار
بزرد راد باشکر کینہ خواہ
کرن تم مرتب سلاح و سلب
چو شیر ژیان دلدلس گو سوار
مرتب کرک لشکر از ہر طرف

تولن کن چھو سوی خنجر آبدار
بتِ بے زبان آدا ند سخن
مہ دن ہم خدای خداوند ہوش
یہ کرت صورت پنہ دستہ تیار
مہ طاقت چھو نہ پانہ د تہ ہنگ زجائے
چو قندیل تابان تہون بر سپہر
خدا سوی چھو یم روز و شب کرظہور
محمد شہنشاہ پیغمبران
چھو اندر عرب سوی رسول خدای
دنن نا و چھوس حیدر نامدار
چھو آمت سود رملک خاور زمین
کری قتل گردن کشن بے دریغ
چھو دنکن ابا خاورانی قباد
گڑہیس و اتن اندر سرای بہشت
بہ گفتار ہیت بنن کر بیان
کرن فکر تم بادل ہوشیار
سراسر سہ لشکر مسلمان سپن
سپن بر سمند دلاور سوار
بتیکن پہ جنگ سوی خاوران
تزہ لچھ از سواران خنجر گذار
ردان حیدر آن سرور بیمثال
با آئین گردان ملک عرب
سواراہ سپن مالک رزمساز
باآئین جنگ آوران صف بصف

صف قلبس اندر سپهدار دین
کہست اشقر سین چو تن نہمتن شیر
سپهدار افضل بمانند شیر
سپاہن زدشمن کرن بونگاہ
صف قلبس اندر دثان نہم علم
صف میمنس منز نہون برقرار
سوایلاق جنگی قوی نیزہ آسو
تمی استادہ دران رزمگاہ
نہان گو بہ عالم بگرد اندرون
چو بازار محشر سین حرب گاہ
سین ہر طرف نیرہ ہا گرم خیز
بخاک آس یکسان کران جغتائی کماق
زخفتان کرن بی تبر زین گذار
بنردراو ایلاق جنگی بجنگ
سراپا دلت بو بر ستم توان
مثال شفق تس ہرلن آسو خون
زلشکرگہ خاوران بے درنگ
کرن کریک ایلاق جنگی لوچھس
تہقی تہکن فادسی نش برگ
یہوی فنکس کانہہ دلاور سوار
شدت بجولان اتن باہ گی
تہ جنگل و چھت خالی از شیر نر
توی چھکت خصمہ رہ بہ روان شلاف
بیک سعد گردن تہ نیزہ بدست

نٹن تس وچھت آسمان و زمین
ذالفضا عبداللہ نام ور
بجای یکین گاہ روزت دلیر
روان خاورانن پی کارزار
چپ و راست گردان گردن چشم
ہمان عبدلی نام دار دلیر
بگردیا ہان دون سپیرہ آسو
بجنبش زمین آیہ از دولولہ
سین آسمان و زمین قیرہ گون
کڈک تیز خنجر بمانند آب
جگرگاہن اندر اژن آس تیز
تہوی سخت پاکان پیکان سین
سراپا گرہن نبے دونیمہ سوار
دلاور جمانہ بہ بازو دلیر
تگاور گرس بیٹ کہت باشکوہ
بجوہی نہنگی پلنگی بو چھوس
بنردراو ایلاق جنگی بہ جنگ
بجوہی نہنگی پلنگی بہ چھوس
مہ ستین بہنگام رزم و ستیز
مہ ستین کہین بو ہتن کارزار
دین تس کہ ای مرد بے نام و ننگ
توی چھک کرن اینچنین کر و فر
روان گو سوا ایلاق جنگی لشور

صف میمنس مالک نامدار
ابر میسرہ بستہ کمہ نہن کمر
دون جرخ قلبز بگرد سیاہ
صف آرا آکرن لشکر بے شمار
سو قرطاس جنگی یل رزم ساز
تہون در صف میسرہ ہمچو شیر
زہر سو علمہا پرچم سیاہ
سین تا بہ تحت الثری دلولہ
بیکبار گی گے مقابل سپاہ
ذتک خونہ ستین نمن رنگ ناب
عمود گرانن تو لک طمطراق
ہمی مردہ نی ہٹ بتان سین
زلشکرگہ خاوران بے درنگ
قوی تن چو فیل دلاور چو شیر
یہوی درا دمیدانس اندر چو کوہ
بنردراو ایلاق جنگی بہ جنگ
زلشکرگہ خاوران بے درنگ
نٹن می نش اژدر و فیل و گرگ
چھو نہ کینہ بار البغرا ز گرز
روان سعد گردن بیکبار گی
تہ ہیو مرد بز ا بمیدان جنگ
بگرد و چھنن چھونہ شیر مصاف
بلن تیز دالن سہ توسن بزور
نو لن نہ کرن حملہ چون شیر مست

درک اک کس نیزہ ہا بیدرنگ
ذنگ نیزہ بربر عنان برعنان
تولن برسر نیزہ سوی کینہ خواہ
سٹھاہ شور وشر تہو جنگ آوران
نیزہ کرن ہر طرف حملہ سخت
دتہت آدچون مست شیر شکار
بیکبا تازی سواران دین
ہمی لرزہ گودر زمین وزمان
کرن پست سرہاں دالا بہ خاک
ذٹن خاوندن یمین و یسار
زمینس سراسر سیٹن خون ناب
یلدن یہ خورشید گو زردوی
شفق گون سین دتہن آسمان
روان خاوران پرہ ہوا زمخبران
بدشمن شبیخون دہو بے خبر
چودریاے آتش پکن گی شتاب
دذن بو بہ خانہ ہزاران چراغ
مگر تت شبس مالک رزم خواہ
دپھن پڑز لشکر سراسر زمین
ہمی خاوران نہر سوی راہ
ذنگ جت گہرن یا سلاح وسلب
انک زیر شمشیر خاور سیاہ
سواران بجاک آسو یکان کرن
شب تار اک دو دیم تیرہ گرد

کرن آس ناباہم ترنگا ترنگ
سرانجام گو سعد یل کینہ ور
دتن سوی برت در صف قلبگاہ
بیکبا سعدن بہ جنگ آوری
کرن ہتو نہ جنگ آوردن لخت لخت
دتن تم برت درمیان سپاہ
دتہت آسی بر لشکر مسلمین
بشور آدسوی مالک سیل تن
برن کافر وسیت دشت ومغاک
ذٹن بو تمن کافرن صف بصف
پہٹن پٹ یمت مردہ بوبیشمار
پریشان سین زونہ ہند ملک موی
سوی ڈیرہ گی از دو جانب سپاہ
سیٹن کشتہ کتیاہ زجنگ آوران
دلاور سپاہان خنجر گذار
سوی لشکر حیدر بو تراب رض
بہ ہمراہ آن مالک نامدار
طلایہ دون بو بگرد سپاہ
کرن کر یک تم سوی اسلامیان
کہ ایدر انن بر شبیخون سپاہ
تلک گردہ تہ نیزہ شمشیر تیز
کرک لشکر جنگ جویان تباہ
شب تیرہ تہ کرتخن ہند شرار
یون در نظر مردسی بو نہ مرد

کرک شیت حملہ عنان برعنان
درن نیزہ ایلاقسی برکمر
سراسیمہ گوتی وجہت خاوران
کرن حملہ بر لشکر خاوری
روان مبر سپاہ خنجر گذار
شرن تم سر لشکر ذٹن ہمچو کاہ
نیک گرز وخنجر سنان وکمان
تلن سوی گران گرز ہانشکن
بتیکن سو سالار دلدل سوار
دڈاون سر لشکر تم از ہر طرف
پکن مردہ نی پٹ پیادہ سوار
زمانہ سین در سیاہی نہان
ہمی تیرہ کہا گو بارام گاہ
درا خبر بیس مصلحت مختصر
ہتن پافسی سیت خنجر گذار
شباہ تار یک چہان پرزاغ
پکن آس اک ساس خنجر گذار
کرن تم نظر بر یسار ویمین
دتہو ساری ای نامو پہلوان
بیکبار گی تہہ سیاہ شرب
شب تیر برپا کرک رستخیز
دگن آسو مالک زگرز گران
بلدہ دسیہ تن دزن آسونار
کرن جنگ بو درغبار سیاہ

پر از خون سین پشت ناوردگاہ
زبس خاوریں کرن قتل عام
سراسیمہ گو شاہ لشکر پناہ
بزد راہ از قلب گردن زمان
الو کن بو رخصہ آ جناب المقام
فرستادہ گو درنمان بس سپاہ
وجھوکنہ تموکنہ نبرد اضطراب
جوان مالک نامدار دلیر
دہنت آ دیوایہ از خشم و کین
سوار تازی تیغ زن سخت
فلک فیر گون گوز گرد سیاہ
یہ جنس آسمان فراز
[illegible]
دلن جف کرین گردان رزمگاہ
بران مالک نامدار گزین
ردان بوتراب بس شمشیر ناب
نہ دشت گریزان سین خاوران
ڈلن گر سو شہر بہ ایلہ بہ سپاہ
سراسر کیان جمع اسباب ثقل
زر و لعل گوہر سلاح و سپید
کرکن جمع اسلحیو بے درنگ
سو چند روان با تمامی سپاہ
کو مست گی سپاہ جنگ ...
... در سینہ ہم دیگران

سپاہان تازی کر آن داوری
سو صحرا سین پر زکشتہ تمام
گمان گو متس حیدر نامور
کدن فاصلہ اک ہی نامردمان
خبر جہاں سین ماہ برگشتہ بخت
بہ لشکر دون سر بسر حکم شاہ
نہوی کر کہ باہم دگر قتل عام
کرن آسو حملہ چو غرندہ شیر
دہنت لشکر تازیان ہر طرف
لک ابلہین کافران لخت لخت
کران جنگ یو تا بوقت سحر
کت دہ کرن خبر زرین طراز
علی فاتح از امر جبار گو
نہ ہر سو دہیت کشتہ خاور سپاہ
انک خاوری کشتگان در شمار
کڈن تیز دل بمانند آب
نشہ خاور انس سین لرزہ سخت
زلشکر سین خالی آن رزمگاہ
ہمہ خیمہ خرگاہ تاج و سریر
سمندان تازی بدیع العجب
سپاہان اسلام آباد گے
چو بادمان گو بد نبال شاہ
حصاریں بزکن سپاہان دین

سیزان گمت بی بہ جنگ آوری
زہیبت لون اک اکن پیٹ سپاہ
بجنگ آو لشکر ہتن سربسر
دین تس نہی لحظہ لشکر تمام
نہ رزم بہ ایوان شاہی تخت
سین خیرہ سی لشکر بیحساب
کہ حیران گمت بو شب تیرہ فام
بیکبا آسی لشکر سہمگین
ڈٹن خاوریں تہی صف بصف
زمین لعل گون گو ز خون سپاہ
کہ تا صبح صادق سین جلوہ گر
شہنشاہ انجم بر تخت جوان
ز کار شبیخون خبر دار گو
کرن آفرین ہمہ سپاہان دین
برابر ہو ہمت انس پنجاہ ہزار
بیکن آو در لشکر خاوران
ڈہتن تنا دہتن خیمہ خرگاہ رخت
ردان بوتراب بفرخندہ فال
نہی پارچہ فرشہای حریر
نہ سادی ہمت بو لصحرای جنگ
زمال غنیمت سٹھاہ شادگے
حصاریں پہٹن لشکر خاوران
مقابل سین از پی جنگ و کین
ہتک تیر باران کرن بیگمان

وڈن تیر لو ہمچو پران عقاب
بہ تیزی کرن از کمر لو گریز
پیاپے یون تیر چانگاہ آس
گمت پر ز خون درع برگستوان
تہند تیر لو بیم رٹن بر سپر
سون اک اکس لو بہ تیر خدنگ
کرک سا نس آرام از اضطراب
حصارٹن ہمن کہوپی جنگ وکین
بکیا اسلامیو در زمان
کرک خستہ نہ کشتہ فوج شریر
ز لشکر سین یام خالی حصار
ان تم سو دروازہ بر پشت جہای
سین لرزہ نس خلق در اسن چو بید
ز راہ دگر گو ژلن ہم چو باد
ژلن درای منزل بمنزل روان
تمامی مسلمان سین اہل دین
ہمی ناداک مسند فراہم ز شیر
مسلمان ہمت چہ اسن بالیقین
بہ لوزت سو چہبد نسین شاہان
ہمی شہریار ن سے اسپ دلیر
جہاندار جمشید ابن قباد
ہمی تاج چہبین بہ سر مہر و ماہ
ز چین و ز سنگ ہمہ [illegible]
سراسر چہبہ ہمسی بنہ بہ نگین

اڑن در جگر سیخ زن در کباب
ژلن تیز لو از کماہا خدنگ
گزہمن بہ ہوا بیرن از واح آس
بہر سو سپاہان تازی نژاد
سہند بو برابر اڑن در جگر
بلہ ہمچو ظلمت جہان گو سیاہ
چنین تا نمایان سین آفتاب
بسوئی علی شیر پروردگار
شتابگر لدک تیرہا در کمان
سین تم سپاہان خاور زمان
بدروازہ گو شیر پروردگار
ہمی تت حصار کن چین زلزلہ
ز تخت و ز کشور سلین نا امید
ژلن گی تس سیت مردہ مزا
بکوہ و بیابان صحرا دوان
زن خاوران سی بہ وشندلی
دین ناو بکیس لشکر دلیر
دل افروز کراس مسلمان ہمہ
پر ژمن از نقارہ ہم پیشان
بہ پیش سرادکن تخت روان
چہو از تخم جمشید والا نژاد
سر افسر سپاہ داران [illegible]
[illegible] ہمہ خسروان
گزہمن بیام جنگاسن ہمن کینہ [illegible]

ہزہ بلوان تیر لیسے شمار
گزہمن فی بدن ہا تر نگا ترنگ
ز خون از بدن چشمہ گی روان
کمان لو سپاہان خاور بباد
ہمی تت دو دشمن سپاہی درنگ
سو مہی ڈیرہ گی از دو جہا بہر راہ
سو پشت سپاہان خاور زمین
ہمن [illegible] ان کرک [illegible] شمار
زمین [illegible] ہند لو لک ز دلیر
سراسر ژلن [illegible] بیشہ پر دہان
وڑن نہ ہف بباد و [illegible] ہمسرتنای
[illegible] براندوان [illegible] زلزلہ
سین تیرہ تخت و اڑون نہاد
ہمی [illegible] از گردش روزگار
وزین جہ سپاہان خاور زمین
نہ فرزند ہمتہ ایہ پیش علی
دیک شاہ ہمراش ہی شاہ دین
سین نس نشن اہل بیان ہمہ
تو لو ہرا ہی نام بردار شیر
سو لولائق تخفہ خسروان
جہ ہنہد شہریار بہ لکین جہان
[illegible] بیابان جہو سوہی
[illegible] و زمین
[illegible] سپاہ

بیهوی شهریار راه چهوڅ والا قدر
زراز نهانی سیُن منجلی
نهمه ترهٔ من تراد تهن سوی عقاب
کڈن چیده چیده سپه ده هزار
دیُن تس فرامز سرای تلجور
بعدل و باحسان کرن شاد شهر
از آن پس ابن بهی ولا فرد زماه
بناگه دتهو از راه گرد و غبار
دیُن تبز س کُن ته گرته ان خبر
کرن پرشس از رهزوان سپاه
تمو توره دیه همی کای هوشیار
بنزدیک حیدر یل رزم خواه
بلد تا تو نزدیک زنهار خوار
کرن آفرین ما بر دشمندلی
یقین گوم زی هو چهونه کا نه سوار
مسلمان بو بینوس توم دین جانو
ثناها بسوی خدای جهان
با قدام تو جان نثاری کره
دیُن تس که مهر دیپین چهم اسخت
ته گرته سوی خانه بعیش و سرور
بیکه هفته روز و با هم دگر
سلامت ته روزای اشتر نامدار
هنگه زن ته چهی ای برخش
غرض چهیم کرن ته ستین خبرهی

در اقلیم خاور چهو فرمان گذار
دیُن ون سفر چهوم مه دشوار دور
به پیش پیمبر دموکی ه جواب
دتن با پلنگ دلاور تمی
ته بر تخت بهون بجای پدر
ته بیت شهر سانی در خبردار روز
بنزدیک سعد یل رزم خواه
غبار سی اندر لشکره پر خروش
گرته من کتو چه این لشکر نامور
چهو کس این سپهدار نام آورن
به گو نامو میرز نهار خوار
ستین در تعجب قنبر نامور
تهره تهو سوار اشتر اهوار
دیُن تا هم د انس لی نامور
دلیر و دلاور درین روزگار
مه گو جانه دید آگوی آرزدی
که ای در سلامت ته چهمکن بجان
یه بوزنت ستین خوش سپهدار دین
زفر جام سخت
او بامت بهی توره
که دفع رنج و الم سربسر
دیس میر زنهار خوار ان جواب
چهو یی سیت ستین کمر بسته تنگ
مه چهوم جان گمن بسته با جا تیو

به بوزنت در اندیشه گو سوی علی
بی اسپ لازم گرته من چهوم مصر دور
از آن پس مسلمان خاور دیار
مهیا کرن سوی خاور تمی
ته تهادن بدانای آباد شهر
ز دشمن سپهر کا هوشیار روز
درین فکر بو حیدر نام دار
همه پهلوانان فولاد پوش
روان گو سو قنبر شتابان براه
گرته من کتو چه این لشکر بیکران
ز شهر صبا آودن با سپاه
یکن گودنن پیش حیدر خبر
دتن بوسه تم بر رکاب علی رض
وچهن یا متهن جان تیغ دوسر
مه مالوم تنهی رستم وایین جانو
ته نش اس ای سرور نامجوی
ته نش اس خدمت گزاری کره
کرن مرحباه تس ستهاه آفرین
مه ان در گرته من چهوم مصر دور
اده تی نش وانه بوی خواه مخواه
هنگه زن گر گونه گرته روزگار
بو چهوس آمتن تی نش ای بو تمه رض
بو چهوس جانو کمتر غلام دهی
فدا جسم و جان بقربان تو

یہ بوزت سپن خوش سٹاہر تضی
فردزان سپن یم فنداُل تو ر
روان شاہ مردان علی گو بخواب
دیُن تس کہ ای شیر پروردگار
از آنجا ان سوی یل نامور
ز چشمان نرگس گہر بار گو
دنن تس یہ لشکر ہتن بیگمان
ز بو المعجن آنجا مہ بو زم خبر
تمی لحظہ سوی مالک نام دار
یکن گو بآئین ہنجار خویش
پکن نت دو ہس نارسی بو بر؟
دلیر و قوی پنجہ با توش و تاد
ہنگہ زن گرہ ہن دون زن بود چار
اکتکن پلنگ و دم ہمچو شیر
ز بس اک کس پٹ کدک ضرب سخت
ز ہیبت جگر پارہ گی خارہ سنگ
دیُن بی چھو قبر مہ انو در شمار
در آخر کرن تم ز حیدر گریز
ز دلدل تھو و تھو بہادر دن
بجو ابسا ندر دن گو سوبے اختیار
یہ آسوی بو المعجن نام دار
کرن خندہ از خواب بیدار گو
تمی لحظہ سوی حیدر بوتراب
کر باز ... سپن ... کر

کرن تس دعا آفرین مرحبا
بجواب اندر دن گی رپاہ گزین
دچھون خو ابرا ندر رسالتماب
ژہ گرژہ حصن فولادسی کن روان
ژہ بن سیت پاتس براہ سفر
سبکتر ان مالک رزم خواہ
سوئی مالک خاور ژہ یتر ان زمان
بوآنن گرہ ہنت سوی یل پاکزاد
یکن در او با لشکر بے شمار
بنکن سو حیدر جہان پہلوان
ہیتی پاٹھہ انس بمانند ماہ
تہتی پاٹھہ لور سم ملک عرب
کرن بو بنہ ہرگز کلام آشکار
کجک تیز شمشیرہ ہلمے خبر
بجولان تو میدان نبین لخت لخت
سو حیدر سٹاہ بو گمت گرم خیز
سنت بالاین تمس دو الفقار
ژلن گو سوار از جہان پہلوان
کرن آخر ہنت افرش زمین
روان خو ابرا ندہ وچھون مصطفےٰ
بشب آسو درہنت بسر و شکار
پرن حمد سوئی خدائی آلہ
گرس کھتو ژلن گوشت با ...
یہ مہر ... سپن ... علی

یلہ زن سو دوہ گو شبن کرظہور
سپن پرا کھاہ استر احت گزین
سو حیدر جابن ر ٹو اندر کن ر
چھونت جا یہ بو المعجن پہلوان
یہ باہت وچھون تام بید آگو
کرن تس خو الہ سراسر سپاہ
مہ ھوم حصن فولادسی کن گذر
بیگاہ تان دانو تہمی نتن چو باد
یہ مرز خاور ٹن تم بہ پیش
سوی حصن فیلاد گو در زمان
بناگہ سولہ انس تمسن بہ ڈنہہ آ و
کرن گفتگو بیتہ اصلا بشب
مقابل سپن تم زہ گرد دلیر
سپن اک اکس بہر لے تمی کینہ ور
بیاپی ذنک ضرب ہا بید تنگ
کرن تس بہ ڈلے بتنت ستیز
اثر گو نہ کنہہ تس ز شمشیر تیز
ان نہ تمس سیت تاب و توان
درین تنگہ بو ہرت بہ آسو بور
دصبح آنجا ان کہ با مر تفضیٰ ادم
یلہ زن سو حیدر خبردار گو!
سپن نہ بسر بانہ دستہ تباہ
شبا شب ... گو چو باد بہار
... علی

خبر بو زبو المحجن در زمان
بنزدیک حیدر یکن گوچو باد
رٹن سوی ابو المحجن اندر کنا
رحال گذشتہ زچون وچرا
اکھا از دلیران کہ کن نامدار
ابو المحجن و قنبر و نامور
بنیکن سے مالک جہان پہلوان
شمار سپاہ آسو پنجاہ ہزار
زشہر صبا آمن سی ہزار
کرن آسو منزل بمنزل گذر
بروز سیوم داث تم باشکوہ
پہونچی آسو ہرت بشان پلنگ
بلہ زن بہ دہ تیرتی تار گو
بیٹھ وتہو زنک خیمہ ئہ امان کوہ
وچھک صنجنس مومنتن تم براہ
نزاز کانہ کشندہ ہو دا را آسو
سپاہو دیسرا ہی پل نامور
ٹ ناہ چھونہ برتن آن سپاہ
سٹن اشغرسن چھون نہنہن تم آ
کرناگو زرفتن سیدن تم ستوہ
زبس تیرہ تی تار سوئی غار آسو
گرسو بیٹ کہستن چون پلنگ دلیر
ز اشتر وتہو دلاور سوار
کرن پاسی تم زستا بپائی

پذیرہ سیٹن با دل شادمان
دتن بوسہ شیر خدائیں بپائی
زبس گریہ دشوی سیٹن اشکبار
از آن پس حصارس ٹھہن کھن فزا
حصارس اندر تہو کہہ فرمان گذار
گوان کھنتمی ہر سہ فرخ نژاد
سوئی ملک خاور زمین گوروان
گوڈن آسن دہاس فوج پشنگ
ببا برمی آئی پنجاہ ہزار
بیی دن وہن یک برابر سپاہ
کریوس اکسن بیر دامان کوہ
بی آسہ کن تس یکن آبشار
شب تیر چہرہ نمودارہ گو
بی رات گرژ بانز مرد جوان
ز دٹ کلہ ہمیت بہتر تن براہ
سپاہو لوکہ شعور تا آسمان
چھہ لوکہ شعور تا آسمان
یہ بوزت سو مالک سیٹن سرگران
برابر یکن گوبر آن جوئبار
چھن غار اک ہم بکوہ اندرون
اندرون سے بی شب تار آسو
یکن گو بغار آن دلاور پلنگ
تہوں بستہ کرتھن سے توسن بغار
زلن گرز و شیر پیکر بدست

زکو پہاکن وتہو سو فرخ نژاد
ز دلدل پہر وتہو سو شیر خدائی
پرژ ہو کہ اکس سر بسر ماجرا
ابو المحجن و حیدر پاک زاد
روان شاہ مردان بفرخندہ فر
سوئی شہر خاور یکن گوچو باد
یکن سیت تس لشکر بے شمار
عرب دہ ہزار آس مردان جنگ
سو مالک اہا لشکر نامور
بدشت و بیابان ونگ و گیارہ
وچھک کہ منن اک سپاہ بوزنگ
بران دشت بر دامن کوہسار
سو مالک اہا لشکر باشکوہ
بی آب گی آبسی کن دان
نہ کانہہ قطرہ خون ہوو دا آسو
پرژ ہو کہ نکن کیا چھو شور و فغان
چھونہ خونہ کوی قطرہ بہت براہ
سگتر تولن سوی عمو دگران
وچھن ہر طرف گو بیابان و کوہ
ہمت بردر غار اک قطرہ خون
بغار اندرون تاو مالک چو شیر
سیٹن وہت دہ آن غار تنگ
پرٹن سر و آیت کلام خدائی
یکن بودر آن تاو چون مشیر مست

مگر اک طلسماہ در آن راہ آسو
زنگ سیہ کرھتو ہی سو ہی نگار
سک مالکن تول سو گرز گران
سین ریزہ ریزہ ٿمس چاک چاک
بزدراو ناگہ سو ٻڏ از شگاف
زمردم کہنت غار سِرِ اندر سو آسو
سو مالک پچن کو کرن ٿس سلام
ہمی مارت چھک ٿمو چیان یار
بناگہ ٿمس در نظر گاشن آ رو
سٹھاہ نہ لوٹھہ تہ بڈ سو میدان و چھون
طلسماہ و چھون بیاک کرمنت برام
اتھس منز سو ماراہ ژٹ ٻون کمہند
سین کر بکہ سیتن سو انبرو تار
بزدرای پرت کانہہ برنگ دگر
تمی جانورہ چھکن آتس نار
سر اسیمہ گو مالک رزم خواہ
کرک حملہ بر مالک نامدار
چو رستم بمیدان ماز زندان
ہمی تیتہ مارن نہ دیو گروہ
سر و سینی تو دہ گی زخماک
روان خونہ دریا چو جیحون سین
و چھیت نامداران ان مضطرب
ز چشمہ دان گو تو ی جو ی خون
بغار اندرون تا دسو ی نامدار

ہمی مالکس سی گذرگاہ آسو
طلسمس نشن و اتو فرخندہ بخت
اکی ضربہ فوٹرن ٿمس استخوان
از انجا پچن گو بل شیر نر در
ہمی پیشس تھند سوان تابناک
بہ تسبیح و تہلیل ٿو ژرن لب
د اپرس آمدن تو رداہی تیکن مم
جہان پہلوان مالک نامور
تمی گاشتہ سیتین سو از غار راو
بدشت اندرون ژرف دریا وان
کرت بتہ سو ی لو گندگاہ
سو مالک بلہ و اتو نزدیک لو
ہمی دریا ورس و ستھر بلند بے شمار
اکس شکل شیر آسن یکس پلنگ
سو دریا سین سر تسبیر لالہ زار
سر اسیمہ تمی دیو نی بحساب
ہتن مالکن نام پروردگار
چپ و راست مارن ٿمن آسو سخت
تنہتی پا ٹہہ تہ میدان سین ہمکو دو
زلس دست و پائی در آن خون
ہمی خون سین جانہی زجو ی سنگ
از آن چشمہ دیو نو کہ بلہ خون ناب
کمر بستہ و نہو سعد گرد دلیر

سیہ غلیسی پٹ دیواہ اک سوار
نہ ہیت طلسمن کرن نعرہ سخت
کرن دیو تی فیل یک ان بخاک
بو ڈاہ اک ٿمس آ و دیشس دور
کرت جامہ دربر سو از برگ آسو
سو دیشت سین مالک اندر عجب
تہ چھوپی جنگ دیشس فرو الار
از آنجا پچن گو سبک تیز تر
از آن غار نیرت بیابان و چھون
کمت تت و چھت نیلگون آسمان
دیواہ اک بما تند کوہ بلند
بنکیا گی دیو نی کد غر.. لو!
از آن موجہا سہ مد جانور
اکس رت فیل یکس نہنگ
بجوش آو دریاہ ہوا گو سیہ
و تھتا آہی باری نزد یای آب
تن سٹی گران سنگ گرز گران
کرن آسو از ہر طرف لخت لخت
زلس دست و پائی در آن خوفناک
ہمہ دشت و میدان بر خون سین
بزدراو خان اند ٹن پلنگ
بہ تنا لوکن ہمو بجنگل نہ دولن
بفور اگرہ من جھفاژن ہمو شیر
دچھوان سبھ مالک دہ لیا

تهر دنه وکرن لسته سپت لیر
سراسیمه گو سعد لشکر پناه
کرن تس سلام و ادب انکسار
همی جنگ کر کر چهو آمت ستوه
از آنجا دان گو سو فرسخ نژاد
سراسر تُرا از خون میدان چهمُن
یهوی آدغران بمانند سعد
کرن لسته فوراً بزنجیر و بند
زبس شور و غوغا و بانگ و غریو
پی مالک و سعد خنجر گذار
ز چشمه یکن بونه کهنه غیر خون
سو صحرا لگمت سرخ گلگون آسو
هنگه نن کرداز شبس بنت قرار
خبر کهنه چهنه کی چهو فرجام بخت
سو جیدر اگر دانته باشتاب
نتوک ساروی ڈیره زان جایگاه
ادبس فرسخس گی یکن تم سپاه
سرایت جیدر نام دار
نه دونه ات بت جایه گیمت خراب
همی ات تن جایه کڈ نیم گروه
نه ڈلیشت سو مالک گر بس گو سوار
از آن چشمه جاری یکن جوی خون
یه بونت سو جیدر سٹن کینه خواه
دتن خیمه خرگاه بپایان کوه

پیاده یکن گو بمانند شیر
از آنجا یکن گو بنزدیک پیر
دپوس نه امدن تو ره فوراً ژه لار
شتابی ژه کردن مگر کهنه درنگ
یکن وانو نزدیک چو دریا باد
بناگه سو دریا سٹن پر غریو
دژان تهف سٹن تم کرنه بسعد
کرن کره یکت لو مالک نامور
کنن گینه کهنه تس آواز دیو
ز تابش بله گرم گو آفتاب
سبن تریته باٹ سپاهان لوبن
کرک مشوره نامدار و بهسم
زبس تشنگی نیره ساٹن دمار
خبر کیاه چهه از گردش روزگار
همی کام گرژه ساٹن رهی خراب
بتی کن تمن آمتن بیروان
بناگه تمو چهو غبار راه زراه
سراسر سه لشکر یبن شادمان
ز دلو ستمگا اندر عذاب
همی ضجنس و چهو که آبرمنن
لغار اندردن ژاوسهی نامدار
خبر کیاه چهه غارس اندر کیاه ژاو
تو جن سٹیت لشکر یکن گو براه

چهون تم طلسم شکسته براه
ز اندیشه ها گو کمتن بین زیر
کنوی تو چهو مالک بد بوان گروه
ژه دچه پشت تمسند بمیدان جنگ
تُرا از کشته سا دوی بیابان چهمُن
نه دریا بنز دراد اک تیره دیو
تو لت نیوان یکا رسهی زورمند
ز سعد دلاور نسو بی خبر
نتیکن سه لشکر کرن انتظار
سین تریته خیطره تمن مضطرب
سراسر یکن آبه کهنه خون آسو
کرد کیاه مرد اس انده و غم
چهو کیاه نامتهن کار دشوار سخت
چهو کیاه حال آن مالک نامدار
بیکبارگی فتهه تمامی سپاه
بمیدان تیو فرستن گی روان
بیکدم نمایان سٹین از غبار
دیک ناله اهی نامدار زمان
چهو اک چشمه سا راه بدامان کوه
رٹت تمتین پنج سر از بدن
چهو دبو و ژ امت لغار اندرون
تمس کیاه دکانه سٹین کونه آو
از آنجا یکن گو سو شبر آله
سه لشکر بمیدان تهون باکوه

روان گو سو حیدر نزد یک غار
از آنجا یکیں گو سو شیر آئے
دیکھ زاہدن توہ ای نامدار
تھکت پومیتی جنگ کر سنوہ
روان از ہوا تھے سو دیو سیاہ
رٹن تم کمر بند حیدر بزور
کڈن ضرب دیوس یہ یزوی سخت
ہمی دیون از تن بنزد راہوش
نشادی کرن دیونی نعرہ سخت
دیو سارنی دردم ذوالفقار
تنہی رن آن دیو ساان یکیں
دمان آو فیلس کیں پٹ سوار
ہمی تن تسنز ہیچو کوہ فراز
ہمی نامو وتھو از دم اژدھا
لگادن ستمگار سی ضرب سخت
ہمی خونہ دریا خروشان سیٹن
سیٹن دیونی ہزاران ہزار
توجن فی و ذوالفقار درخشندہ تیز
زبالا کریں ہاتفیں ندا
کرن کی ہمنہ نگان و دیوان ہلاک
سیٹن خشک دریا با مر خدای
کرن قتل تو دیونی بے دریغ
تنہی دیو یارن زبس خستم دکیں
دیکھن ایشنت فی یہاں آنگہ درحجاب

بیدی از زبون شاہ ویک شیر آ
بیکت تر سو زاہد سیٹن نیز گام
درنگی یہ کرد ان نشتابان ہلاک
بیکتر یکیں گو سو حیدر نہ بیر
ہمت سو دیل تم رکھت نو براہ
روان شاہ حیدر سیٹن ہمگین
بیک ضرب کرنس ہراسر دو لخت
روان مالکن نو زآواز شاہ
کہ ای دیوساان گشتہ سخت
سیٹن مالکیں پیدا تیش فرمان
کرن توہ تو دہ [illegible]
دیکھون شاہ ہمدران علی نامو
اتھس منز رکھت اژدراہ آگ [illegible]
روان شیر جبار گو خشمگین
سیٹن فیل بہنت دیسی لخت لخت
غبار [illegible]
[illegible]
کرن قتل بو دیونی ہر طرف
نہ چھوی مرحبا ای پلنگ جنگ
روان حیدر نامو چون پلنگ
ہمی تر سیٹن تند ہمی زہ پای
تبکیں سو مالکن بگرز گران
کرن شاہ مردانی آفرین
سرفراز مالک کرن آسو جنگ

دکھون تم طلسم شکست براہ
بہ بیشش علی آئی وکرنس سلام
کنوی زنو چھو پاکت بیان گروہ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
سیٹن شادان [illegible]
کرد او علی شاہ دلدل سوار
[illegible]
[illegible]
[illegible]
کرن بو علی تم سو اژدرہا
کڈن فی ذوالفقار درخشان یکیں
[illegible]
روان شاہ مردان [illegible]
[illegible]
[illegible]
زبس [illegible] آن دیو جوشان [illegible]
[illegible] یاد [illegible] ہمی بے درنگ
انن ہر طرف فی دیو [illegible]
کرن تو ہ بو دیوان از [illegible]
[illegible]
[illegible]

هِمي اک ڏهاڏ ننهن جو ابر سياه
پيهوي آسو بر صفوت اُڙدها
ڏها نو ستو نار تر اڏان آسو
پيهوي ملکين پٽ گوان خشم ڪين
ستو آسوي کن جهڪن آسو نار
بجار اندر ڏڙن ٿا اوز ديک ٻير
ڏيئين ملکن نزرتا اي نيکمرد
سو ڏو نخ کرت سيت ڏهان هفت سر
به خنجر کڏان اُڙدرس ضرب سخت
هِمي مارتهم اک گرامي پسر
اُڙدان [illegible] ڪڏان هم دم شعله ور آ
ڪڏن ضرب شمشير [illegible] زبان
تم ضرب ڪڏانس [illegible] خشم وڪين
[illegible] در خروش آ وسخت
[illegible] دم [illegible] در از
اڏن اُڙدها روي خوني نهنگ
سٺاه آس ڪوتاه سٺاه آس دراز
ڦي جنگ آڻان حيدر نامدار
ڏانهو ديوان هو اتيره گو
ڏٺن هتنه تم ديوان هر طرف
دگر يار مالک [illegible]
[illegible]
[illegible] ذو الفقار
[illegible] پٽ پيهوسي نار جو

پيهوي گو سوي مالک رزمجو
ڦس ست کله هم چو گنبد کلان
هِمي ره لبنک ڇهو ڦٽان تيغ آسو
زبس ڪينه سوئي مايچان سين
که لرزان سين مالک نامدار
ڏيئين ره پيرن برو شيرزدان
سٺاه ڇهو مته اندر جهان گرد و سرد
بلنگين سو حيدر زنيس خشم و تاب
ڏٺن کله اک تيس نزوي سخت
ٿه هرگز گر هنمه [illegible]
لمڏن شا همر اسل ندر فقار
ڏو ڏنمه سين اڙدرس پيچاک
سين مختصر اڙدرسه همگين
بر ڏورا ديوان هزاران هزار
هِمي نخبه تهندي [illegible] در از
اڏن بو سر شير ڏوئي چو گرگ
سٺاه آس مائين سٺاه بو فراز
نٿي ديو ساي خرد تان سين
هِمي شاهمرڏان جهت خيره گو
کرن قتل ديون به تيغ دو سر
ڏهان آڏ ماند جنگي پلنگ
آڻن سو مالک ڪن تون ڏان
هِمي نعره ڪو هي شعله گو آشکار
ڏدريان آتش افروخته

سين ظاهر انڌ ڏدلو بلا
چو ڏو نخ کشاده کرت ڏهان
زبت نشت هيکل سٺا سهمگين
چو گرگ اي هر دم تعرشان سين
نهيت ڏلن گو سو مالک چو شير
يه ڪي حال سينوي اما پهلوان
مگر ٿهو ڇهو منه هه کانهه جانور
بزديک حيدر پکن گو شتاب
کريس اڙدرن نعره اي نامور
ڏهڪ ڏن ڏين کت دم اڙدها
سو حيدر بديگر طرف گو رڏان
ڏجس تيزنهن نعره هولناک
سو مات سو ڏريا بجوش آ وسخت
هِمي شکل بن بن تمن آشکار
اڏان بو سر گرگ ڏيئي پلنگ
اڏن نوک سينه اڏن بو بزرگ
ڏدريا نمي لو کهنب بي شمار
نگوش ڏهن آتش افشان سين
ڏجن ذو الفقار درخشان بکف
سو ميدان بن اڙتن دياسر
نلون گرز فولاد از خشم و کين
نکين سو حيدر گو مت خوفناک
ڦراز نار سار دي يه سپهسار گو
سراسر سه ميدان سين سوخته

سٹھاہ دیوزان صاعقہ گی تباہ
دچھین دیو ددہیت ہزاران ہزار
دُپن تس زہ واتنک بفریا دمن
سر دشمنان آسنی زیر پائے
دُپن تس چھمنہ کنی سعد گرد
تیجی نیزہین گزرہ بویران حصار
چھاہ اک سیہ تنت اند رچھو سہالت
نیپن سرکش ار حکم طاغی نیپن
چھوتت چاہس اللہ نموت اسعد بِل
ہمی چاہس اند زتہ وسن بالیقین
ردان شاہ مردان تہتت گو زہیر
چو شیران ہز دیای از کنج غار
نیپن خوش تہی نامدار ان دین
دچھون تہ کنوی سعد لشکر پناہ
چھو دیو دو نموت سعد خنجر گذار
کٹت لوی آتن سعد بن با سرور
سخن مختصر اندرین سر گذشت
سبوی پر از آب کہتو بر زمین
روان دلدلس کہتو سو شیر آلہ
برسم دلیران جنگ آوران
کمر کت د بیابان ویران مقام
کمر بستہ وتہو شاہ خیبر کشای
سو مالک ستاف خنجر گذار
خرابات دشتن بیابان سی

ہمی کہ ودیم ثل انتہ آن رزمگاہ
تپن خوش سو مالک برشد لی
درین جنگ دیوان تنت دادمن
از آن جاہکن گی چو تیر و سنگ
ہنر منتری چان شاہ ای پیر مرد
حصار آہ چھو دراہ ویران گمت
چھہ تنت بندگاہ سلیمان وتان
تہون تہ تنت چھس منزکنن بستہ آب
کمان بستہ وتھم تہ بخبر غل
کٹت آتن ... لہ درزمان
بیہ مالک نامور شیر گیر
سکتہ تیکن بگی تنا پایان بشتاب
زدیدار حیدر شہ مومنین
دُپس شہریاران ای دل
اٹت تہا مستہ چھک لہ بران حصار
سو تہوی اوہ خوش وز کہنہ غم
سو شب کد تہو اندران نشت
چھلون آبہ بیتن جہانس غبار
بکین دیای سی لشکر زنخواہ
بروز چہارم تہی نامدار
مرتب کرہ خیمہ خرگاہ تمام
بکین آسو بالا لشکر پناہ
الوالحسن میر تہا سخوار
وچھی کسم عمارت گمت خراب

سپن فارغ سہ آن حیدر نامدار
سٹھاہ آفرین تم کران بر علی
ہمی ہیمہ چالو آتش خدائے
نزدیک زاہد دران غار تنگ
دُپس زاہدن ای شہ نامدار
کنام پلنگان وشیران گمت
سلیمانس بلہ باغی سپن
توی چھن گز جاہی ویران خراب
تہ گزشتہ پانہ تہ خدای سہیلہ ازین
زہ وتھہ لار فود اہم اندر زمان
بکین گی سپن برسمندان سوار
از آن چشمہ جاری چھن چوہی آب
دل افروز گی سخت غمگین سٹھاہ
ببر کنیہ غم وغصہ خوش تہا ودل
گزشتہ من حصار سی اند رچھم ضرور
دم صبح آتن گزشتہ نامور
سحر گہ زود لاب چرخ برین
نمودار گی کوہ وہامون وغار
بکین تہ ن وہن بی نمی سروران
بکین ات دشت ویران حصار
تہو لشکر اند بیابان بجائی
بتن سپت کہنہ سروران سپاہ
وتہو بہ حصار ات دیدار سی
ہمہ من دلوار گمت سراب

چمن زار ہا پر مغیلان گیمت
تذدون ہنری تجالیہ وزنت کلاغ
سراہای شاہان گیمتر خراب
سٹھاہ فیور ویرانن از ہر کران
ہر اُن نام ڈیراتہ تجا یاہ ڈِٹھک
ہمی بوہ سنگدل آسوان ترف چیا
اذآن پس کمندا ہ انکہ نو ہمند
رڈان بر سر چاہ کو بو نزاب
بچھہ بادمان وہتیہ دران تیز چاہ
تمی کوچہ کن تیراد مثل نہنگ
تت اندر کرت صفہا بو چار آس
مرصع صراحی نہ دُرخوش آب
تمن بہ وہ نہ کنی گرزنہ گادسار
لفود اُتلون گرزنہ گادسر
کہ ای خیرہ چھونیا بہن ویکار
توی آک دریا چیان دلیر
دین نادمیانی یہ شیر آلہ
ڈلیں گرزہ آک بیا ہمن ہم بلند
تدیسین [illegible] گاد سر
سین خیرہ گردان شکر سیاہ
ذاک شہد افغان کرنہ چاکیہ
نسہر علی شاہ مردان کوڈک
رڈان آئت [illegible]
زین [illegible] یان [illegible] دلیر

سمن زاری خار سلال گیمت
یمن جابنی آسو ہمت تاہی توش
منڈدن جو بلن گمت نورہ یار
کرک ہر طرف جستجو نا بدیر
خرابات گیمتر سراپا ہ ڈٹھک
رڈان گو سو حیدر تو جن سنگ سخت
مزمن دن کون بتہ پیچان کمند
سُو دئی مبارک تہون زمین
سٹھاہ آسو تاریک چاہ پہ سیاہ
بناگاہ سین روشنی آشکار
تمک طاق سای طلاکار آس
بو ڈاہ اک ہت تختی پٹ فراز
نمو کی وزن اک ساس من در شمار
ذہنت آواز تخت چون کوہ لخت
تہ کیاہ کرنہ آک اندرین چار
دکیس شیر جان ای بدتر اد
نہ ہلیہ دیو کیتاہ ہمارم بہ چاہ
رڈان شیر جبارن اژدو الفقار
تہی گرزہ نقشہ دای نارک شتر
الو المعجزہ مالک اشتران
کرک نالہ زاری بلوک رخاک
ولیکن تھیس شیر ہو نارک شتر
ہمی دستہ آتش بیکدم کرن
رڈان دلوئی نعرہ اک ٹا بلند

گمت خشک گم گرانمایہ باغ
تمن منزکڈن دیو غولان خروش
سوحیدر ابا ناموس سرداران
لبو کنہ نشانہ زسعد دلیر
کنیاہ اک وجھک بلڈ کناہ سٹھاہ
دڑن سنی تن دوسجون کوہ لخت
رٹنگ نا مدآ دسرآن طناب
ہتون نام پاک جہان آفرین
وچھون کوچہ اک اندران چاہ تنگ
وچھن اک سراپاہ ہمہ زرنگار
تمن منز عجب تخت چون آفتاب
اتہس منز ٹپٹ اژدراہ دراز
بناگاہ ہیس سوی حیدر نظر
بوئی علی نم کرن نعرہ سخت
مگر گومتن آسو کی از جان زیر
ہمی نادمیانوی مگر چھونیہ یاد
یہ بوتن بشور آود بونزند
کڈن ضرب گرزہ گادسار
ہمی نارہ رہ درآیہ بیرون چاہ
سیافن تہ زنہار نام آوران
سیاہ سٹھاہ نالہ افغان تلوک
بلیہ دا تو بر حیدر نام دار
دژن یک قلم تہ ہف ہماند تیر
بُرا زدو دگو طمع خنسلی پرند

بکیا گی رسا بد جمع دیو
همی پرزه ناوک حیدر نامدار
کرک کره یک نم بڈیان پلنگ
ڈهنو آب سینه پر آتش کارزار
ڈٹن دیو ای سرور نامور
بدیا کرن دیو سا ای تباه
تره ده گی امنش همه خلاص
ته سنین ان تش سیت زان
روان شاهمردان از خشم سخت
همی دیو پیرن ڈٹن هتو بزار
روان بو تره این ون زد سیت
سو دوا زخانه موزر نه بزود
روان گوشه حیدر نام دار
ڈٹن گو جود آن بلائی سیاه
روان شیر جیانی کر نظر
اکی مثنه سینی پیهر پیو سو شیر
مگر از تن تیره تش دوا د جان
کرن جستجو پهر سعد گذ بن
روان گو سو تیو نیز تهین بر چاه
آلهی خلاصی ڈ نم ڈن ل زبند
مگر وته سو ی شیر لشکر پناه
کنن گو نه دوده کهنه اختیار
بخانه درون ڈاو مانند شیر
به زنجیر ناتش همت ان ڈنت

همی چاه گو پر زشور و غریو
سراسر ڈٹن گی جود دسیاه
که ای تره دیوان شیران پلنگ
بفور دگا یو توه سراسر سیاه
ته جهنا امس شیره سنبر خبر
امس نیت کس آته بابای جنگ
هتوی و انو لاران پهر قصاص
به بڈن سین کینه وڈ دیو پیر
کرن زیر سوی دیو اتوده سخت
ڈٹن شیر جبار سا ی ته شیر
بسک ایستا ده سین دو دست
ڈٹن شاهمردان سا ی شیر مرد
کرات یاه صندوق انز ذوالفقار
ازا انجا بکین گوشه فیر جنگ
دهون درین پشت سو ی شیر نر
بیگمشت گی مغز سرس تباه
سین از نظر غیب شیر ڈبان
لبو نه کنو ی سعد خنجر گذار
کنن گو نفس ناله و گریه آه
مه نش بی خبر حیدر نامور
خلاصی دنم سو ی از ین بندگاه
بنزدیک ڈی گوپل زور مند
وجهن تخ ازدابسته سعد دلیر
روان شاهمردان انز ونام

تمو یام وچهو شیر پروردگار
همی وچهو نت آ نوک شو شیر آیه
ڈٹن کیانه چهو توه بلا اختیار
ڈهنن ابن دو لاڈ بنا ناک جهایه
پهڈی گو سو حیدر بل زمخواه
چهونه تس گوادای شیر و پلنگ
اسی چهونه تن سیت تاب و توان
کرن حمله بر حیدرس شیر گیر
بسکته کڈن تیغ خارا گذار
مه مارم لوهاوی ته سعد دلیر
بکین گو سو دیو سیاه هیچ دود
چهو صندوقس انڈ سو سعد دلیر
بو صندوق لو اژدهائی سیاه
دمان آو ڈهکن همس اکی پلنگ
کڈن مشت اکی بر پلنگ دلیر
ببن شیر غلطان بخاک سیاه
روان گو از آنجا سپهدار دین
غمین گو سڈاه حیدر نامدار
ڈنن لوی نهی پاٹه سو ی متمند
خدایا ته تس ڈاتنا دم خبر
روان شاهمردان آن ناله زار
بسنجه موزرن تمی لو به بند
مگر تن تسنر خته ازبند سخت
ڈتن نیاز نجیر سکس تمام

سپن شاہان سعد فرخندہ رہا
مزاہان ژچھوی آفرین مرحبا
لوکرتہس ثہ ممنون احسان ستھاہ
چھوکنہ کوتی پرواز وہ سخت
کرک نامداں ضدای بلند
بہ فتح وظفر آی چالاک وچست
شکستہ ابوالمعجن ازفراز
ہمی بستہ سعد کمر برمیان
سپن خوش تمی نامداران دین
ہمی بو دچاہس اندر بہر آب
لوی آسو سوی ملک دیران گشت
سو بولبتہ دیر میل کلان
روان بوتہ این سرآن کمند
ننگن درفوتن زرب الجلیل
اذن نیوسوی میل برائن چاہ
روان سرون کریکہ کر بر سپاہ
سپن خوش تمی سرداران سپاہ
بہرجوی بردشت دہر مرغزار
سخن مختصر باسپاہ تمام

دتن بوتہ بای شیر خدای
ژٹن میاں خیطرہ ثہ اکاران
بحز اک اللہ ای خاص شیر آکہ
سوالو تلمتا زہیم شیر آکہ
کہای نامداران تراد و کمند
یہ بوتن سپن خوش تمی سرفراز
کمند دلیرانہ ترادن دراز
لوک نامدار دبنام آکہ
زدیدای فرخندہ سعد گزین
سلیمانن آن آب رخشندہ ماہ
گذرگاہ غولان فرشتران گشت
کہن بوتہ سکاہنہ میل پیشتنا زجای
کرن برکمر بستہ محکم بہ بند
بغوتن ٹن میل اندرکنار
ژہنون دی دراوت بنام خدائے
لوک نامدار وکٹہ دک سوی کمند
زبس خوزری شور دہتوتا بماہ
دگربا ویران آباد گو
کہ کی دن دہن دبیابان مقام
سنوران سپن بیراز آب دکاہ

کرن شیر جبارس از حد دنما
تو جت محنت اندر نشیب و فراز
از آن پس یکن گی نزدیک تخت
روان ثم یکن گی سوی قعر چاہ
بفضل خدا کوہ گی تندرست
ابوالمعجن دی مالک رزم ساز
گودٹن شیر جبار آن پہلوان
سوسعد پہدہ کھالکنی چاہ
بہ گفتار زاہد شہ بو تریاب
ہمی کر متن بند آسوس بہ چاہ
خبر کینہ لوینہ ز آب نہان
چو کوہ گران بوسو محکم بجای
از آن پس یکن گو نزدیک میل
ہتون برزبان نام پروردگار
بیکہ ادن جوش آبن زچاہ
کہست گونہ چاہ آن پل تر و تند
سپن آب چار ہی از آن چاہہا
کہن خانہا تازہ بنیاد گو
سپاہان گی آسودہ از رنج راہ

داستان برآمدن شاہ ولایت بطرف خاور زمین و رسیدن برنج راہ

یہ صبحنس شعلہ آتشین
جہان گو درخشان ہمانند نار
فروزان گو از کوہ خاور زمین
از آن خواب بیدار گی سروران
سپن نور جام فلک آشکار
گرن کہت دلیران کمند آورن

تلوک آب باریئہ نہ اد راہ
ڈٹن کوہتان بے نشیب فراز
بہ پچم تموڈ لوشہ بہ ڈشاہ کلان
جگر سوز تکوی ہوا چون شراب
سراسیمہ گو حیدر نام جوی
سبب کیاہ چھوہم کیاہ جہت براہ
وھانی تمن کن سین اشکبار
ہمہ خویش پیوند میانی تمام
مگر چھو منہ پیدا ہمین منزلا
زمیدان گو سوبا ہمین رود
چھو ہو کلان ندہ سوی شہریار
بکن درایہ لشکرنہ با شتاب
در اندیشہ گو حیدر نامور
در آن راہ سی نقاو شرایہ رہنمون
دنہ ژد چھیرہ بلائی گمان
بین نہ نصکر از آن رنج راہ
خبر چھا لگو ما بلا این اندر
کہ تار نکین نیوڈ رت شاہ چین
زبس فکر گو شاہمردان بخواب
دل و جان اندیشہ آزاد نقاد
ہمی اسر سیاقسی دہ ہزار
دم صبح نیر و بید ی ہیچ راہ
دھیت خواب شیر خدا و الحرب
کٹن تن الوا گیتی فروز

بکن درایہ لشکر چوابر سیاہ
بکن آسن باتمن و ھن باشکوہ
از آن دشت بی شیر اژدر ہلاک
چھوک تنت زرہ موبت الٰہی نرد
بنگہ لا درائین و بر دوی
روان ہم پنگن تمن کر نظر
کرن گریہ زاری دگن زار زار
چہ لب تشنہ بی آب نگنت براہ
خبر چھمنہ کیاہ آدنس کہنہ بسر
عماد الملوک ودکس ای جوان
برادر برادر گو منت نادار
تمن تمن دین بدبختی سپاہ
برشہوار بایداست کس نشن خبر
بجبری کرنت تنی ہچ رقم
مگر سپاہ بچم سا اک تہ جہان
دبن کس نشن اسر کہ و بیچ
بیو خطر نا کن جایین اندر
زندہ برادر و ہی خاتون شام
روان خواہر اند چھوپ آنجا
کٹک پاتہ سرا از رنج راہ
دہ دہ سر سا باسعد خنجر گذار
مگر بت تی پیادہ چھکر سرخ رنگ
عرق تنہ گو منت تنہ گزوبا
شب تیرہ میان کین درحجاب

دتن بی بیابان راہ دراز
آباد و ویران بہ صحرا و کوہ
چو دوزخ سو میدان جھکن آسونار
زگرما تمن درامزن آتش گرد
نہ چھنک دبن تس چچ کم ہم سیاہ
دیچین پرندہ ناد ن ہمی سر بسر
دبن ہم چہ میانی سپاہ خاص و عام
زگرما بہ سختی چہ گمت تباہ
خبر چھمنہ کہنہ بندہ چھابا کمود
مہ چھوہم ہی گل تو دنس منزلے ایوان
ز انجا بجن گوشہ لوتہ آب
ہمی دات ہم بر سر رنج راہ
دچین اک کہاہ اکی راہ اندرون
دیدہ بیس اکھاہ اندرین رہ قدم
غبار برت حیدر رزم خواہ
برشہوار کس نشن کس چھ راہ نکو
کرن فکر لوتت شمس شاہدین
ہمی سیر دہند فیروز فام
دبن لوتر ابن تہ دل شاد نقاد
دہ برت کینہ دہ دہ ہزار از سپاہ
ڈہ رڈ بانسی دہ ہزار از سپاہ
ڈہ ڈ بانسی کہ سو تہ بیدلہ تمم
بلہ آسمان زرخسار روز
دہ خشان سین بہ فلک آفتاب

ردان گی جمع نامداران دین
سراسر بیانِ رسولِ عرب
ابو المعجن دہ ہزار از سپاہ
کرن سعد نے نہاسخوراس سپرد
تمن نامدارن ہمی باسپاہ
تیہی پاٹھیے کا رفتار چرخ
نکل کرت اک کس نشن جدا
ڈون داری ری تھی اشکبار
ہمی اتنا وس گڈن بکمال
گڈن ہا وہ گلشن تیی خارزار
مکرات پڑہن عثمان بجلان

بدگاہِ حیدر شہ مومنین
پیاپہ آس پنجاہ ہزار از سپاہ
ہمی دہ یاف لشکر پناہ
سواران تازی تھی دہ ہزار
مقرر تہون ہن ہتن اکھ پہناہ
روان نامدار وبہ ہنجا خویش
دلاور سین بر رضا ہی خدا
تیہی پاٹھ جھوہ رسم فرزدق
کما نس تین فی انت آتش تہ دل
چھوڑ فتار ہندہ ہمہ فریب

و نزک شاہمرد این آن خواب شب!
ڈتن مالک اشترس دہ ہزار
ہمی دہ ہزار از سپاہ نبرد
ڈتن سیت پانس ہی نامدار
رٹن پاتسی گرشتہ سنگ سرخ
رٹک پاروی پن ہتن ونہ بہ پیش
کرک اک کس ستیت باہم کی نر
پریشان کرن جھوس گی اتفاق
چھومنہ ہندس نگسی اعتبار
زیادہ ڈسہن جھوس تہ لن عیب
تیی چھوی تہ نا گرسہن بےقدران

برآمدن مالک اشتر از پنج راہ و رسیدن در بیابان جنگ کردن با گرگان

سخن سنج استاد تازی نسب
زجید جدا گوازان پیجراہ
ہمی ترت ڈہن پالنی پہلوان
پہین تورکن گوئل زم خمراہ
سوخورشید تابان نمود آن سو
بنا کرمتن مرمر کاسو طاق
ہمی کل نمک آس زرین تمام
زیاقوت گلہا نمک آب دار
بران تخت کرتہ عجب خوشنمای
فروزان تسنر تکل از کیمیار
سوکتو گوہی آسو فرخند تخت

ڈنن چھوی نے اخبار مالک عرب
سولشکر ہتن گرون باشتاب
رہ لشکر ہتن گی دہ منزل الثلث
سلیمان علیہ السلام سی باغ
مرصع سوا از گوہر تازہ آسو
بباغ اندرون تا او لک دلیر
آویزان نمک میوہ سیم خام
ڈٹھن درمیان زرفرین درخت
سلیمانہ تسنر خلوت دلیمای
ڈٹھون لکھومنت ازبران تختگاہ

بلہ مالک نامور باسپاہ
بکوہ و بیابان نہ تنگ و آب
بجا رسم ڈٹھن ہمہ باغاہ براہ
بنا کرمتن ہو نو شن چراغ
سودروازہ ممکوی برجید رواق
ہمی با عنبر اندر کران آسو سیر
زبرجد نمک گی یا تیاد ار
بنا کرمتن خاصہ شاہانہ تخت
بہت برہہ کنی آصفیا رخیار
کہ کتو گو سلیمان فلک پایگاہ
ڈٹن بہ ہو امینڈ ہی تخت

سو کتو گوہس آس انگشتری
سہ تاج و زر و گوہر آگین تہ مُسند
نہ تنہا تو آسہ کا ننہ د جہان باکمال
بہ یادی تہ ہنون تناد تہی د جہان
روان گو سو مالک پُر از خون جگر
بنزد راد مالک پُر از درد داغ
سپین تنگ مالک در آن رہ گذر
زچرخ ستمگر گو مت بے خبر
درآن گرد برپا سپین بادمرگ
تموییت میدان سپین تیرہ تار
تمی آی برت لشکر نا ہور
تو لک ہر طرف نیزہ شمشیر تیز
سپین تہ تمن پٹ سلاح کارگر
کرن شاخہ سیتن تمن بی تباہ
کرک شاخہ سلین تمن چاک چاک
کرک پارہ سینن تہ انا نتی
کمک مارہ یاری شہ لشکر بخاک
تشکم پارہ کرتہن بران خاک خون
کرک کشتہ گو گرسراسر سیاہ
سہاہ سعی کرہ فتش پی حفظ د جان
تشکم پارہ کرہس گرس چاک چاک
تمن کرگنی سپت جنگ و ستیز
تمی کرگ تس پٹ سپین کینہ خواہ
کہ نا مہر انجد سہان گو بخاک

مسحر ہمیں آس دیو و پری
سو ہنگ فرہنگ و آئین و تملکن تہ مسند
مُسند حکم بو عالمس پٹ پیدان
نہ رُد دآن سلیمان نہ آن تاج و تخت
ہمی فیو باغسل اندسر بسر
پکین گی بآن راہ دُور و دراز
دُدن تم سوُی باکت ورد گار
بہ دُدن دو ہمن گی پکین تم بہ دہ
زہر سو سپین شور و غوغا ای کرکے
کلس پٹ تمن گرگتی شاخ آس
سواران کرک لپتہ راہ گذر
کرک ہر طرف سخت کوشش بجنگ
نہ شمشیر و نیزہ و نہ تیر و تبر
ددن ڈہول پیاہن گرتہ ہن پارہ آس
سپین لشکر آغشتہ در خون و خاک
دیدہ جگر گرہیون بے بہتر
پُر از کشتگان گو سو دشت فراخ
زبس جوئے خون سے میدان سپین لالہ زار
سپین بیاری اسپان جنگی تباہ
دَدان جوش خون زتن تس آب
سپین جی سمند دلاد سخم آب
سراپا تمس زخم لگک در بدن
کرن جنگ مالک زتم خواہ
بیکبار گی د تہو غبار سیاہ

سو پیغمبر و شہریار جہان
سو اقبال فرخندہ جاہ و جلال
درآخر سو شاہ از جہان گو نہان
نہ سوُی حکم فی ال و اسباب درخت
طلسما نہا کرمتن بے بہ باغ
بسنگ و بیابان شیب و فراز
خبر تمس از قضا و قدر
بناگہ و نہو اک غبار راہ زراہ
بنزد اہی از گرد کرک ہزار
کرن سنگ از شاخ سوراخ آس
سپین لشکر مومنان گرم خیز
سپین گرگنی ضرب بیدرنگ
ملکہ گرک بے برپاہ کینہ خواہ
کرن نامدارن جگر پارہ آس
سپین پارہ در غم تہ خفتا نتی
بریدہ گرتہ ہن سینہ ہا و جگر
سپین تم سواران و سپاہن نگون
الکہ زدو زنتہ از دہ ہزار
کرن آسو مالک بگرز گران
سپاہ مالکن و دیس اضطراب
پیادہ مالک کہ ن جستہ خیز
تمس میرہ ہن خون روان لہ زتن
زگرکان جنگی کران کنہہ ملاک
تلن گی تمی گرگ از رزم خواہ

کنوی ڈُو سوی مالک نام ور
نہ کاہنہ خستہ تس آسری ہتم جہان
ازان تس ویشس کریم گذر
ودن آدہ دُستین نہ اچھ بہ زخون
نہ تس کہنت آرام نہ تس قرار
بدن خستہ گومت چھین تس نہ خواب
در آخر دتن شاند گرز گران
مگر زاہ چھیمنہ مہ تابہ کار زن
دریغا چھوہ بوتہ اس خبر
چھلم کوہ کفن کوہ ولم ای دریغ
تو گفتی [illegible]
بدن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

تن سو متن بو دچھن سر بسر
بدن جوش ہر خون ہن نش آب
دچھون کنہہ غارا راہ پہیُ ب ر
ذ سرتا پای چہی گمت خستہ آسو
نہ تس کانہہ غمخوار نی غمگسار
ترہتہ زخم تس آس اندر بدن
ون بوتہی پاٹھہ زاری کران
دریغا بویت غازی اسل اندر مرہ
ای کیاہ بنیت آوا اندر سفر
ہمی آدمن تن نیب سو جان
د دای کند می کنم ستی ب
دن بوتہی پاٹھہ رخ پر زآب
ہمی آدمی نش چو نور صفا
بیابان مالک سالتماب
بوت مالکس عوہی سرتا بپای
تغابا بسا گو مالکب نالہ
ہمی تیر تن گتہ ازین غار تنگ
بہ یتہ ن سو مالک تہت کو خوب
گمت ہمیمہ کہتو سو چالاک چست
سعلکن کمن بستہ محکم نم کمر
ہمی تا ماد دگر بود دوان
دوان مالکن بجیا ماز خون چھلین
[illegible]
[illegible]

اکھاہ زندہ ہتو نہ ازان کشتگان
دوان مالکن دز بس اضطراب
دوان گو سو ملک نہ غار اندرون
یکن خون نہ زخم پایتہ آسو
زبان خشک گیمتر کونی نہ آب
تمس آسہ کیاہ رحت جان تن
کرم جنگہا در جہان بے شمار
نہ کیا چھو منہ غمخوار ون کرہ
منہ چھوم ون بن کہہ تو لم ید ریغ
تہی پاٹھہ تا یم شب بو دوان
چھو عاجز زمانہ ندہ دہ نند ترا
بناگہ گیس چشمہ مایل زخواب
دتہن تنیا نذروی پاک مبین
تہتی یتہ پاٹھہ کہکن بن آفتاب
بسن زخم بستہ تس ہا سر بسر
منت تو ہمندہ اشنو ار
بلہ بیرکا از غازی ای پہلوان
در دو دہ پیکن حشیمہ آسن پرآب
برکن حمد بہ دوان صلوٰۃ وسلام
نہکس ہیٹ تولن گرزہ گاو سر
دچھون خانہ کاماہ آسن سہ گذر
طہارت کرن خشک سینمت لن
ازان پیتہ زاد چون شیر نر
[illegible]

تمن نامداران سین تر اح و نیم
بجنبی ضیافت زنان و طعام
دوک تمن بوچھوس مرد بازاگان
گرگ سر بر کار و انہ تباہ
بوموکلاس تن گرگ خونخوارگان
مرنہ اہنہ وچھو متن چھو منیہ کارا
تمو دو پوہس اہی نامور پہلوان
سین شادمان تہ مہ گرنہ دلحزین
کہ کوتاہ سین ون ابیخ درار
روان تمر بن زنس در زبان
پکو سن شیر زرہبرہ گذر
دین الغرض مالک نامور
دتن گر تمس رہبرس گوروات
یلہ انو شہرس شن آن نامدار
تمن توبی نسیرن بدن شکموی
تمن منز عجب دختراہ چون پری
نتہ ناکرن منز شوبن آفتاب
دون جلوہ جبار زند چو ماہ
زہیئت گلن نہ وکن سین ہلال
کران غمزہ سین آس جان گسل
اوزان کرت برخ آباد
ہمی نس نمس فروزان نتاب
چو بادام بانرگس مے پرست
ودنل وٹہرہ تند سرخ یاقوت آس

ہمی بہ و نہہ ٹہ تس دراہی انری ہم
دئیس نامدار و کہ اہی شیرنر د
نہ آسوم ستٹہا آل تہ کادرن
ہمہ مرد م و اپ سپ کہ ہم ملاک
درین اہ پیادہ توا اوس روان
مگر توہ و نیہ بیت دمن کیا چھو نام
چھو بیت قریبی نا دساہ و زنان
ثہ چھوبی و ن یکین اہی بن نامدار
دین نامداران مہ منت نہو و
گرہ اک [illegible] اہیرہ بیگمان
باسودہ مالک یکین [illegible]
سو رہبرن ہاہس د انو شہرس نبر
پیادہ سو مالک آ قر تمام
ہمی بہ و نہہ ٹہ آس جماعتاہ سوار
بطلعت نمی ماہ انوشان
چو اختر نس نش مہ مشتری
سو قامت نند مثل شمشاد آسو
ڈکہ تمسن ذن مہ جاگاہ
کمان ابرو و ن انشاہ کران
کران از کرشمہ بیر و انہ دل
نہ شاخ سنبل تمس سیح آس
برہنہ چو خنجر نہ فولاد ناب
نظر تمسنزی فتنہ انگیز تہ

کرک تس ستٹہاہ عزت احترام
کتکو چھوک ثہ کنکرکن گرتسین چوپی مرد
د آن دشت گرکان بو توسن براہ
سین سیاہ ہے امنیت باخوان شناک
درین اہ ختی تو تمر ہشیار
ستٹہارت اچھم خلق ہمہ خاص و عام
چھونہ دیک تن شہر خاور زمین
نہ قریبسنگ تا شہر خاور دیار
امنہ سینتر اکھا مرد رہبر د بہ
سیند مالک گیرس گو سوار
د جمیون [illegible] کران بو نکاہ
نمرکب تہ پہرہ نا تو جوان پہلوان
یکین کو سوی شہر مانند سام
نمی آسہ خاتونہ پاکیزہ روی
نگیسو نمی آسہ عنبر فشان
ہمی پوشن انبل گلاب
نرو تازہ چون سرو آزاد آسو
وچھت تیغ ابرو تسند رجلال
زمشکان دلن پارہ پارہ کران
معنبر سوگیسوت تند آبدار
نتہ نار و نہہ بہ گنج حلقہ آس
تمسن ز خمار چشمان مست
[illegible]
عقیقس [illegible] جانی قوت آس

شکر ریزیہ بیہ در سخن گستری
پرا از خون گرہ ماں غنچہ سی لعل جگر
بلوریہ گردن تنسزہی دراز
نمایاں چو رخشندہ آئینہ آسو
تُنُد روی گیسوئی مشکناب
چو کبک دچو طوطی چو سرو خرام
سجن و سجوبی چو خورشید آس
فریدون نسب آس فرخ نژاد
پسر کا نہ تس آسونہ دربار
سلیمان آن گنبد سنگ بست
ہمی تہومت آسوسن بزنجیر بند
مگر گنبدس آستہ کنہنہ راہ
تمی و الہمت آسو ملک جہان
بت ازبتان آسو بار دی مندر
بیہ دختر گرتہ ہن آس چین نشان
تمن اختر نسیت خورشید دام
سہ مہرخ و جہت پوسد اندر بلا
تاراج کرتس سر انجام دل
سجانس ہٹیں عاشق زار گو
گرفتار سینو کی سودای خام
کمان ابروں اک شہ کرنگ شکار
سو باہ امہ نول لیں مکنہ نولت
سپاہاں دختر جنر لی گے
سین جنیرہ سوی مالک نیکمالی

اگہ خنیر بیہ در زبان آدمی
زنخدان شیرین چو نارنج باغ
ہوں آس با دن تمس سر فراز
بدن تمند وہی صفا تر از سمن
تہہ سنبلں منز چھو قیمت گلاب
ہمی چہرہ تمند گل سرخفام
یہی دختر شاہ جمشید آس
سہوی پادشاہا جوان سخت آسو
سو آہن ربا گنبدس آسو نام
بنا کرمت آسوس پئے دیوست
سو دیو آسو برگشتہ بد خو شریر
نہ نیرہ ماں نر سو دیو سیاہ
بنا کرتس و ن سو بُت خانہ آسو
ہمی ورہت بی پو تل تت اندر
تمن تہکن رسیم آسو آنزہ ماں
ردان ماکن کرتمس کُن نظر
بزنجیر گیسو سیُن مبتلا!
چو شہباز دل تمندہی گو زناں
بزنجیر عشقس گرفتار سو گو
برن کنہنہ آسو کنہ پرای تبیر
اکی نیرہ رودیہ کنہہ اختیار
دنن بو یہتی پاٹے وزن براہ
بران پہلوان سخت بیزار گے
لگاؤں تس ہتا خشم وکین

سو پتہ دہن ڈ یشہتی پرشکر
معلق سینوت چو رو شنچراغ
بلہ تن گرتہ ہن تمنسی سینہ آسو
زسرتابپا آس نسرین بدن
سو فتارو گفتار تمند قیام
تمس گلرخس آسو گلچہرہ نام
سو جمشید شاہ آس نور قباد
کونی دختر آتس ہمی درکنار
یہوی آسو لذت زنگ خام
بران قبہ عفریت دیو نژاند
تیہی کرمت آسو سنہ گنبد اسیر
یہوی آسونت گنبدس یہان
سٹھاہ سخت محکم سو کاشانہ آسو
تمی آس از سیم وزر کرمتی
یکین آس سی دختر نامدار
وچھن وارہ سی ماہ خورشید فر
نیک جلوہ نیونس تم آرام دل
سین نیم بسمل چو مرغ طپان
دُن پانس ای مرغ زیر دام
دن چھ یم نغز ان ماہ کرنکہہ زیر
سو کار راہ مہ کرلیں مکنہ کرت
برابر نظر لو کرن سوئی ماہ
کڈس چو یہ ب خاوں اک بلائی
جدا کلہ تس گو بیہ بزر بین

مگر کہنہ دو تن نہ کر کُٹن شتاب
وچھوتنت دتی پٹ بہت پہلوان
دلس گوھس از محبت اثہ
ہمی چشمہ پُر آب دل پُر بہ آہ
خلیدہ سو شہرس اندر گو دن
کرک پرسش حال باہمد گر
دِین مالس اے شہریار جہان
بازو دتوانا بقوت چو شیر
تمس ہیہ دلاور جہان پہلوان
کنوی زن چھوبس ہزاران ہزار
روان شہریارس دلس ہیہ پند
بہ نزدیک آن مالک نامدار
بہت چون تہمتن بہ فر تمام
تہ شاد اکہ خرم ابا پہلوان
سبک مالکن دل سوگر زگران
رٹت گرزہ کا دپیکر بدست
اویزان تمن پردہ ہا زرنگار
وچھن تنگ گیمز گذرگاہ سر
وچھن تم معلی سہ الوان سرائے
نمک طاق بے زرنگاری تمام
بہوی بو مرصع بہ تاج ونگین
کلس تاج دتب ہمچو خورشید آسو
غلاماہ زرین کمر با کلاہ
بمقدور تم برت اکھاہ جائے گر

بہ بُت خانہ سی تہ ابہ با اضطراب
مگر فکر آتشس سوی نامدار
روان تہ ابہ شہرس اندر گلعذار
دین بو خبر جھمنہ از روزگار
وچھون اک صرافہ بہت دوکان
بتنگن سہ گلچہرہ مانند ماہ
لبشر اندر دن و اواک پہلوان
نکھن بٹ رٹت گرزہ بدان نگار
ہمی آستنہ کانہہ اندر جہان
اکی تشہ ستین زہ خاور سیاہ
وچھون کجی دلاویل ورمند
ہمی دات نزدیک مالک فراز
تنا و دلاور چو دستان سام
دیون نادھوی شاہ لشکر پناہ
پچن گو ہمراہ آن مہتران
وچھن ڈیڈہ ست ہمچو آسمان
بہر پردہ ایستادہ بی پردہ دار
چو شیر تہ بان مالکن کمر کمر
تت اندر کرت ہفت صفہ پائے
زبو تختاہ ہمہ زر ناب
خراج ہمہ ملک خاور زمین
کمر بستہ نام آو دان جہ ہزار
کمر بستہ دہ ساس زنبیں شاہ
ہمہ نامداران خاوردیار

زیارت کرت آیہ فوراً روان
بخونی کرن مالکس کن نظر
سو مالکت تہی تس بکین گو براہ
مہ کیا آیہ تقدیر پروردگار
صرافس نتش بوٹ سوی نامدار
شتابان بچن تہ ابہ نزدیک شاہ
نہایت قوی تن دلاور چو شیر
سوگرزہ وچھت چھوی تٹن کوہ قاف
ہنگہ زن ٹس خدمتس شہریار
تہ ہنوان مانتن اکی حیرانہ براہ
کرن حکم کی درزمان دہ سوار
وچھوک یال کہ گو پال آن سرفراز
دپس نکاروبہ روشن روان
قدم رنجہ کرہ بہر دیدار شاہ
بدرگاہ تہ ادچون فیل مست
کمر بستہ ڈیڈن بہٹن پاسبان
اکس کثرت خاوردانی سپاہ
ستو ڈیڈہ وہی تہ ادسوی نامور
بہر صفہ بو فرق اک پاس گام
فرزدان بر آن صفہ چون آفتاب
بہت تت بہٹن شاہ جمشید آسو
نشادہ کنن گوہرین گوشوار
زفر ازگان زور آتشس در زیر
بہت خانہ در مجلس شہریار

پکن گو سو مالک بسان پلنگ
بآئین سید کرن تس سلام
از آن پس بفرمود سپن حکم شاه
بہت رودتت پٹیل نامدار
دین مالکس اے جہان پہلوان
مگر چھوک ژہ سوداگری نامور
جہانتن لو چھوس نیجہ رمت ہزمان
ہمی رومس اندر مہ چھوم بو منزدا
بہ عزم تجارت زخانہ بودرس
بدار اہ کرگان لگوسن بے خبر
الکھاہ زندہ تراو کرنہ از کاروان
دلاور ژہ چھوک گرد خنجر گذار
پاہن ہٹین ترتی دمی پایگاہ
دین تس کہ ای شہریار جہان
ژہ چھوک شہ لوچھوس بندہ شہریار
ہمی دژنہ جامن از خود بلین
کرن تس عطاک سراپاہ بلند
سپن حکم مالک ہر خاص و عام
گمت دل تسند با دل آرام آسو

رطت گرنہ گا دیکر بہ جنگ
دچھوک با ستہن چہرہ تپہلون
الوک خھان الوان دربارگہ
سپن فارغ از خودتی خاص و عام
ژہ چھوک لشکر آرای روشن روان
دتس مالکن لو دیرہ اسرفراز
سٹھاہ نیک بدار وچھم تیھان
مہ آسوم سٹھاہ مال گنج و حشم
بیسم اگری آستی خاور بو آس
بکیا گی آی گیج گان ژرا
بوتن جایہ و الوس گیرز آن روان
ہنگہ زن تہ میانی کرہ کچی
ہمی سربلندی دمی تا بماہ
کمربستہ در خدمت تا چھوس
سرافگندہ چھوس پیش فرمانگذار
روان خلعت خاصہ شاہی بناز
زنین جاہ و تمکین کرن احمند
ترقی ریتین تس تمکین و جاہ
ہمت مرغ جان تس در اندام آسو
مگر وا تہ سوہی جیدہ نامدا

بنزدیک شہ گو بہ فرمان تمام
تنا ور قوی تن دلاور جوان
سبکتر انک کریسہ زرنگار
کرک بعد از آن پیش اندر بو کلام
ز نام و نشان و ن سراسر خبر
دنی کیاہ مہ چھوم سرگذشت درار
مہ چھوم یاو تھویان دمی نژاد
ہمی بیت آسم غلام و خدم
خبر کنہ آسمنہ از رہ گذر
گرک بار دبنگاہ میا توی تباہ
دپوس شہریارن کہ ای نامدار
دمی سرفرازی تہ سر لشکری
بہ بوزت سو مالک سپن شادمان
بنزدیک شہ خاک درگہ بوچھوس
بہ نوزن شہنشاہ خاور زمین !
دژن پہلوانیس کمن سرفراز
دژن افسری تس بہ لشکر تمام
لبون قدر و حرمت بنزدیک شاہ
ہمی آسو مالک کمن انتظار

آمدن شاہزادگان برائی خواستگاری گلچہرہ موجب منادی

خردمند استاد و ملک حصار
نہی پاٹہہ ملکس دنن اشتہار

ز اخبار تازی دین بی چھور آن
ہمہ شہریاران و الا نژاد

جہاندار جمشید آن روزگار
ہمہ نامداران ملک و بلاد

ہمیں آسہ گلچہرہ سُنند آرزو
درین حاضری اندرین شہر جم
سٹھاہ تاجداران فرخندہ فر
بامیدآن دختر گل عذار
روان شاہ گو با تمامی سپاہ
تھوک پہٹہ پہٹن کریان بابی
زہ تخت گرانمایہ از زرناب
بسین پہٹ سہ دختر چو تابندہ ماہ
سپاہان نام آوران بےشمار
ازین قصہ شاہ فرخندہ فر
بلنکین شہرخ بہ فرخندہ بخت
کمس ونکنیں آسہ بخت بلند
تمیں آسو با تخت کوس و علم
ہمی زیر فرمان آن نامدار
کمر بستہ بر تاج پر ہمائی
قوی تن چو پولاد و چو شیر
سلاح و سلب لوتم اندر زمان
بنا پو جنگی مقابل سپین
سوشالو رجنگی سپین گرم خیز
ازان پس دتن برتھی بر زمین
روان گو سوشالو لشکر پناہ
خجل گو منتن اندان پن شکست
تمیں آسو در دل تمنای ماہ
بمانند آشفتہ شیر شکار

کرن آسہ پُس تمند فی جستجو
نہ بونت ہمہ شہریاران تمام
سٹھاہ نامداران زرین کمر
کہ شاید کری دختر ارجمند
بزدرا د میدان اندر نگاہ
تمن کر سپین پٹ ہمہ سرفران
تھوک درمیان چون آفتاب
ہمی پیش تخت بی بیکران
لفر سنگھاہے ہزاران ہزار
پیادہ بچن گو دران عرصہ گاہ
تنکین سہ شہرخ بفرو زہ بخت
روان نامدارہ بفر تمام
ہمہ قلعہ فصول باشہر جم
گرفتار در عشق گلچہرہ آسو
بمیدان کڈن تیز تم بادپائے
اکس سبز رس نام فرہاد آسو
گرس کہتو بمانند فیل دمان
کرن حملہ آنون بجولان سمند
لگان تن بر کمر تیغ تیز
سپین سخت غلطان بزدیک خاک
روان بوسہ کرتم نیز دیک شاہ
دو دم نامدار ازیں لفتن قباد
لتا پسین پلہ سٹھا کہسہ مخو؟
کران حملہ شالو سپین پٹ بزد

سراسراین باکمال حشم !
درین شہر جم آہی با احتشام
ہمی آہی بساری پی خواستگار
تموا ندر سہ اک نامدارہ پسند
کہ کک فرش شاہانہ پردہ سرائی
بہت رو دسا آہی تماشا کران
اکس تخت نسی پٹ سو جمشید شاہ
کمربستہ کم نازنین دختران
خبردار گو مالک نامور
بہت رو دشہرخ بہ پہلوی شاہ
خچین آس سی دختر ارجمند
دلاور سٹھاہ آسو شالو رنام
سپاہ آس زرہ ساس خنجر گذار
سراسیمہ تس پٹ زبس مہر آسو
بزدرا و میدان اندر دلیر
سٹھاہ سخت محکم چو فولاد آسو
بہ جنگ آوری بس قوی دل سپین
تلون نیزہ شاکو سی پٹ بلند
تلون سہند فرماد ز اسپ زین
سو خفتان تس گومنن چاک چاک
سوتر ما دیلہ گو دان باز گشت
تمس رہان نامور آسو ناد
سہوی درا و میدان اندر سوار
سوشالو جنگی سپین تیز شور

دژن یک قلم تہف منس بے کمر
کہ تاسادی وچھو سوی ماران
سوشاپو بلہ بوکرن تر کنز
بکرسی بہت آسو دزن خموش
کرن عرض پیش شہنشاہ جنگ
بو بادن یہ شاپور خنجر گذار
پیادہ یکن گودر آن دشت جنگ
کہ آیا چھو کتہو مرد اندر نبرد
ان دانہن سوی بہ پشت سمند
تعجب کرن حملہ ناموار آن
سو مالک بگو بہ فرخندہ بخت
نہایت سین خوش سہ گلچہر ماہ
سوشاپو جنگی پین زردوی
دین گو سیک تی ہی کامیاب
بہ بوزت سو مالک قوی دل تین
پہر دہتو سوشاپو پل از سمند
دین مالکس ابنے پل ناموار
برہنہ لڈک یئے بین چھوی صلاح
سین سخت چسپان نہ فیل دژم
کرکز ور مردانگی از ہنر
سوشاپو جنگی تنومند آسو
تولن بلیہ از جای تمسند اک باہی
ہنرہای مردی کرن تم سہاٹہ
رادان مالکس جم کرانتن پلنگ

بلون مارمان تہند بالای سر
از آن پس باہستہ ترادن بیو
دین آدمیانس اہتس منزباز
چھون بام شاپو بند توش دتاد
کہ ای پادشاہ ثریا حشم
دتس حکم شہنہس دربزبان
ہیہی تہکن ہرہ جنگی پلنگ
کرن حملہ یک سیتون کو لخت
تولن سوی کلس پیرٹے رٹن بلند
کرن ساعتاہ اک بہ بالا چنین
دتن بوسہ شاہس نزدیک تخت
بٹن حکم آن دختر نامدار
دین مالکس کن ای نام جوبی
تہ یک دن کرداس کشتی سہم
ہمی بہر کشتی سو مائل پین
کڈنت جامہا و سلاح اندرن
تہ تہ جامہ کدطمیان باٹون نبر
بکباگی پل زہ جنگی پلنگ
چو شیران نمو پنجہ ملوک سہم
قدمہا کرک زمین استوار
بکشتی گرفتن ہنرمند آسو
کمرت جم پہدی آدزن شیر نر
ڈلوسہ زجا مالک رزم خواہ
تلون نہنبہ بیکبار بالای سر

ہیہی پاٹہ تھادن ہمی یکزمان
پشیمان پین مارمان زرد رو
سپہدار مالک بفرہنگ و ہوش
دتن جوش عشقن تہ در جوش آو
ہنگہ حکم عالی جم شہریار
سپہدار مالک سپون شادمان
دین تم بو و چھن یہ شاپو گرد
رٹن تم کمربند شاپو سخت
وچھن بے تمن کن ہمہ سروران
از آن پس باہستہ تھان بزین
سین شاد و خرم سو جمشید شاہ
کرک مالکس زر و گوہر نثار
بگلہ آشاہی فوکلک تری گلاب
حضور شہنشاہ عالی حشم
پیادہ یکن گو پل زورمند
برہنہ بمیدان سین پیلتن
دیئن تم بو چھوس نہ کندان سلاح
نمو اکس بیٹا کرک تیز جنگ
ڈنک اکس سخت باہم کمر
زبن زور جنبان سین کوہسار
کہ دہ مرد تمسی ہہہ زور آزمای
رٹن پای آن مالک نامور
بلہ تھوک سوشاپو فولاد جنگ
از آن پس دتن دارہتن سوی پہر

زمین بوسہ دِتو مالکن پیش شاہ
کرک مالکس پیٹھ پیایی نثار
روان رسم شاہی مہیا کرک
بآیین شاہان دران روزگار

زشادی سپن غلغلہ تا بماہ
ہمہ پادشاہان نام آوران
ہمہ شہر جم چون ثریا کرک
کرک خانہ آراستہ سیمبر

دگر بار لعل و گہر بے شمار
زمیدان سوئی بارگہ گی روان
کرن خرچ نم گنجہا بے شمار
دتن مالکس ماہ خورشید فر

شادی عروسی گل چہرہ با مالک اشتر

یلہ کاچھن از شبستان نار
بنزدیک مالک سپن ہمنشین
سو مالک سپن تمس نِش دران
سپن محفل دیلہ سی پیٹھ صبور
بآیین اسلام و دین صلاح
بو تو تامتین چھوس امن نش ہی
شب و روز تس برجگر خارہ آسو
متن سیت اکس اس خنجر گذار
دپن تس کہ ای پہلوان گزین
مہ چھیم میل خاطرن سہر نگار
روان مالکن قول سو گرز دلیر
متن سیت تم ناموران ہزار
روان مالکن بام تم وچھ سپاہ
تہ جنگس ہٹن اکِ یا بر شکار
یمی لحظہ و اتوی زہ بر سر ملاک
تلون گرزہ لاین تمس ضرب سخت
مہ بوزم سو گرزیل شیر جنگ
روان مالکن حملہ کر بر سپاہ

بنزدِ رایہ این ماہ زرین طراز
سپن سرو رعنا امیس گلاب
رٹن پیٹھ تہ ذریعش ترن شاہباز
دپن تم پلہ شاہ دلدل سوا
بحکم شریعت پٹم سوی نکاح
پلہ ین سوتی پو گورد سیاہ
زگلچہرتس دِ دو بمار آسو
لشکر فتہون دیکھن گاہ نہان
پلنگاہ چھو یدا گمت سہ ہمگین
ہنگہ نن ہی تہ صلحت بکیمان
سبکنز گرس کہتو بماند شیر
سو مالک تیت و کمین ذاتو بام
کرن سخت تاپو سی کن نگاہ
چھکی چان ہم خارہ سیاہ
گزشمک وان تہ آغشتہ باخون وخاک
اکی ضربہ تاپو بیچان سپین
ہمی زیادہ بوز و رتہ من سنگ
پہر سو کرن گرزہ چون تند باد

عروس شہنشاہ خاور زمین
نتہ جلسہ کرزونہ با آفتاب
غزالس نتن شیر زد دو دُر
ہمی و اتہ پیتہ جایہ چھی نامدار
اَدہ چھوہ مہ رسم زنان شوہری
سپن مالکس پیٹھ سٹھاہ کینہ خواہ
دوہا اک کرن حیلہ سہ رفتگار
ہمی پانہ گو پیش ملک فوران
چھو وزت سو اندر فلان غدار
مہ ستین نگارس تہ یک این زمان
بہمراہ تس گو بر شکار
بنزدرایہ لشکر فورا تمام
دپن تس کہ ای شوم بد روزگار
بیکدم وڈادک چھو گرد سیاہ
یہ یا مٹت و ون تہ لغزندہ سخت
گرس سان باخاک یکسان پیٹھ
سپن بام تاپو سنگی تباہ
کرن تم سواران جنگی برباد

زمین مارتھن پارہ ہنت سوار
زملک ثلن گی تمی با شتاب
ازآنجا یکین گو نزدیک شاہ
کرک نامدارس سٹہاہ خرام
برتھوس تم کہ ای پہلوان گزین
پر از خون گت جامہ خفتان چھی
زدان حشش سین شاہ خاور زمین
سو کوس و علم تمن و تخت زر
سو گل چہرہ سوزن نمکین و جاہ
ہزاران ہزار اشتر بار آس
زدان گو سو مالک سجاہ و حشم
بذرہ سین تس بزرگان شہر
زنا نو سٹہاہ دتہ لعل و نگین
کہست بیٹہہ بر تخت تا کو شاہ
ہمی نامداران کرن نمک تاج
لقب تس تہوک شہر یار زمین
کرن سو پہ ہزار آن نازنین
تمس نش لجن نہ بین آرزوی
دنن چھوی فلاطون فرخندہ رای
گزہن چھی تم تیر از چار چیز
نہ گرزہ از ہنر تیر زاہ کا نہتہ مرد
زمالک تمس دنہ اعتماد
سپہدار مالک بل نامدار
ازآن [illegible] لون [illegible] صواب

یمی پارہ ہنت لو بتکین سوار
پتی گو کی ملک چھو شیر ژیان
سراسر پر از خون نہ خون سیاہ
ردان شہر یارن بفرخندہ تخت
سبب کیاہ گمت چھک دل حزین
کرن نامدارن سراسر بیان
کرن پہلوانس سٹہاہ آفرین
کرن راہی آن مالک نامدار
بہمراہ داماد لشکر پناہ
زر و لعل گوہر کڈن بے حساب
بہمراہ گل چہرہ در شہر جم
زر و سیم و گوہر نہ ہر نثار
چھکک بسر مہند آن مہ جبین
کڈن گنجہا کہن سر بسر
تمن معاف گو تا سہ سالہ خراج
ددہن کنزن آن ملک نامدار
رچھن آسو اسلام آئین دین
دنانہ گزہن تل خرم تہ شاد
بہ تمن خود نغزنہ دل کشائی
زبان گزہی نہ زمین سیر زاہ
نہ گرزہ بیر زاہ کا تہتہ مانہ زمرد
وچھون تمن وبی راہ در سیم دگر
مدارا کرن بو تمس بے شمار
کرن آسو سجاہ [illegible]

تمو یا متہن وچھو حال خراب
اکھ زندہ بہیا ون نہ از جنگیان
تمو نامدار و بہ تعظیم تام
نزدیک خوبہ دہہان بہ تخت
ہمی ازیلہ میح ی خیزان چھوی
زنا تو جنگی ہمہ داستان
دتن تلج تا پور تمسی بسر
سوی شہر جم با ہزاران ہزار
کہ از عنبر و عود ابار آس
دتن سیت تس ہمچو دریای آب
سین شادمان نامداران شہر
چھکک بسر مالک نامدار
سپہدار مالک بہ تمکین و جاہ
سرافراز سا ای کرن نامور
کران مالکس پت اکھ آفرین
در آن شہر جم آسو فرمانگذار
سین بدگمان سی تت ماہروی
بلہ مردسی نش لبن چھی مراد
طمع درچھی رچھان چار چیز
نہ چشمہ گزہن سیر زاہ از نگار
بلہ وچھونہ گل چہرہ نی کنہہ مراد
سین مالکس بٹ سٹہاہ کینہ دار
دلاسا کرت نش گزہن بخواب
[illegible] تمسن [illegible] سری [illegible]

شباه اک سپن ملک نامور
دچھن تم سو مالک و نہن تہیان
کرن شر شاہ اک زہن و بخوشی
بنزدیک ملک بوقت سحر
رِدان مالکن پٹ بلورینہ جام
پہتر پیہ و پیت تون بہوش گو
جواناہ زخویشان شاپور آسو
زمالک تمس کینہ در دل مدام
یہ چھن بیبنہ پہ نن در زمان
پہ سرمیالو مخفی دلس متر تھاو
پہنی پاٹ چھوی سم کار جہان
پر از مکر یار وی پہیند مو چھوی
تو قع مہ تھاو از زنان انحذر

عبادت کرن پہ سوہی داد گر
دگر گوپہ تمند چھون سم وراہ
زہنون تیت اندر داوہی بہوشی
دپن مالکس چھی تہ آپ پسور
سہ شربت چین وارہ پاٹھن تمام
ان سخت زنجیر مسمار بند
سو از مرگ شاپور رنجور آسو
دپن تس مچھوم بستہ کہ منت مرد
پہ چاہس اندر تہمن بیگمان
رِدان تم نجوان سو لشکر پناہ
ہمی مکر چھوی کا ہمی زنان
چہہ بالکل ہمی ناقصات العقول

سہ کلچھو بیدا رگیہ ناگہان
سپن مالکس پٹ سٹہاہ کینہ خوہ
ردان آیہ سی مہرخ سیمبر
کدرت تہ سینی ہمی سیت دور
جوانی مس مالکس خوشش گو
کرن پستہ سوہی مالک و مند
کثیب صادق تمس نا وا آسو
امس سٹہاہ کیمتر چھین بو سرد
پہ کت کینہ نتین تہ ہرگز مباد
شاشیت تہمنی تنتہ ران پرچھیاہ
کرت پہ وفائی پہیند شیوہ چھوی
چھپا کاستی ہمپنا و چھو ل
بجشوہ جہانش کران در بدر

برآمدن شاہ حیدر از پنجرہ و جنگ کردن با فیل گوشان

بیا ای سخنگوی سید امیر
رِدان گو بہ خاوند بیلی بسپاہ
بہ پنجم مو و چھوکو اک فراخ
رِدان تا ہمردان بہ فرخندہ بخت
ہمہ با بنگاہ ہت بسار بان
تمی لحظہ گی فیل گوشن خبر
سوہی لشکر حیدر نامدار
پہو ہی آو نزدیک حیدر ردان
بہ بوزن سپن در غضب تو تہاب

خبر دان از ین قصہ دل پذیر
پکین آسن پا زشن و ہمن بشکوہ
ہمہ پر درخت آسن سبز شاخ
پکین وا تو در زیر آن کوہ لیت
بن تیت کوہس پٹ ہمہ فیل گوش
کہ اک قافلاہ الو زیر کمر
گرک قافلس سخت تاراج سخت
کرن پیش حیدر ہمہ قصہ یاد

بلہ زن سو حیدر انان پنجراہ
زٹن آسن منزل بیابان و کوہ
سٹہاہ تازہ بود امن کدہار
پکین آسو بنہ و ہمہ تمن کہ ردان
چو فیلان تمی آسن درنادہ توش
دست آہی یکبار گی دہ ہزار
زٹہ بنکن مال و بنگاہ و رخت
ازان فیل گوشان اندون نہاد
ازان جا سہ لشکر گٹان با شتاب

بصحرا اتھون لشکر نامدار
انون تم سر کوہ در زیر پائی
بمیدان دردن آسو تخناہ زر
یہوی حیمہ کن کوہکوی تخت آسو
بہت لشکر فیل گوشان سجائی
بیکدم کڈن تیغ الماس رنگ
اکی ضربہ کرتس سر از تن جدا
بکیا دتھہ فیل گوشان تمام
در آن جنگ بی پاسین دار کوب
سو دلدل ہتہن دا تو قنبر روان
کرن تودہ تودہ تمن بر زمین
سو میدان سراسر پر از سر سپن
تو جن فیل گوشن اندر رستخیز
چنین تا کہ خورشید گو سرنگون
ہمہ فیل گوشان با توش و تاو
کرک جمع ہیزم در آن تیرہ شب
ہی نت اندر حیدر نامدار
سو نہکن کڈان آتو دلدل باد
ہوا گو پر از بانگ و جوش و خروش
کرک گریہ یہر شہ بو تراب
اکھا زندہ تھا قنبر از خاص و عام
سراسر شبین کیا کران کار زار
سپن روشن از مہر خاور جہان
بکیا سی لشکر نام ور

پیادہ سو کہتو بر سر کوہسار
براہ کوہ تم اک بیابان و چھون
بصحرا اتھون لشکر نامور
رٹت بر و نہٹہ کن اشتراہ خام
کہون آس تیلی تمی چار پائی
چو شیر ژیان گو بہ نزدیک تخت
سپن غرق در خون تن فیل گوش
کرکن حملہ یکبار با اژدہا
پیادہ تمن شیر شہ نامدار
روان دلدلس کہتو جہان پہلوان
ژہمن نیت مارت تمی بر زمین
نزن تہ کہون نیت ابر سپن
سراسر دتن در دم ذوالفقار
ہمہ کوہ و میدان سپن پر ز خون
برابر تمی آس ژنجہ ہزار
دتک بارہ گرد امیر عرب
سپہر سو کڈن آسو شمشیر تیز
ددن بو تمن فیل گوش بہ باد
سودہ گو کہست بر سپہر برین
مبادا تمس اتہ رنج و عذاب
ببنکین سو حیدر گمت کینہ خواہ
برابر ژہمن مار تہن دہ ہزار
بہ لشکرگہ شاہ فرخندہ بخت

بران کوہ کہتو شاہ خیبر کشائی
بوسعت تھا بڈ سو میدان و چھون
بہت فیل گوشہ بران تخت آسو
کہون آسو تمسی بہ نیروی تام
روان شاہ مردانی سو رنگ
کڈن فیل گوشس اکی ضرب سخت
دتس خون مار سیلاب پر جوش
دلک سار دی ہر طرف سنگ چوب
ژٹن بو تمن از دم ذوالفقار
کڈن ذوالفقار از بر دمین
سپن خون دریائی جیحون چکین
روان شاہ مردان از تیغ تیز
برابر ژہمن مار تہن نو ہزار
سپن ظاہر اک لشکراہ پر خروش
چو دیوانہ دیو انن ہٹن تم سوار
شب تیرہ عالم سپن ہمچو قار
تمن فیل گوشن کرن ریزہ ریز
ز بس کشتہ خستہ گی فیل گوش
سراسیمہ گی تم سپاہ مذین
دست ین یہی فیلگوشان تمام
کرن بو تمن فیل گوشن تباہ
بلہ زن شب قیرگون گو نہان
ہمی خونہ دریا دو نیست آئی سخت
بران کوہ کہت ہمچو شیران نر

نولک دو زمان نیزہ شمشیر تیز
ڈھنک بار فیل تن دہ ہزار
سپن تنگ عاجز ازان رزمگاہ
ہمی تت دہس کہت چھپن جا بجاے
روان شاہ مردان سخن گو بفور
دپن تن یہ کنیزاہ پڑہوے بزہ صاف
دیس فیل گوشن کہ ای نامور
عجب مرغزارہ پہ آب روان
یہ بوزت سو سالار لشکر پناہ
یہ کنیزاہ وچھوک دربیابان بلہ
دتن باکرت باسپاہان تمام
تمی تھکمتن بی کرن کارزار
گرن کہت سو ازان آہن کلاہ
برسم دلیران فی جنگ آوران
سخن مختصر آن شہ مومنین
کرک خیمہ برپا بفرخندہ جاہ
روان واز جمشید شاہن خبر
سراسر نزہ پکس سنجر گذر
خرد مند سوی آسوار مان نام
ز لشکر خبران نزہ فور اشتاب
الوان فیل گوشن اند کھی یہ دو
ہتن بیت اکس خنجر گذار
برہ ہمن از سواران شیر نرن
سوی خیمہ حیدر بوتراب

سپن فیل گوشن بٹھن رستخیز
بلہ آفتابہ نہان گو بہ کوہ
ڈلن گی بمانند دو دیسیاہ
وچھو چشمہ یہ بارہ فیروزندہ آب
ڈٹن کن ہمس فیلگوشسن نزور
خبر دن نزہ از جباپار گلہ
مہ کر خشم ہمی پٹ ڈنی سر بسر
چھوتت مرغزار ہس اندر بیشمار
لشکر بٹھن گو دران جایگاہ
غنیمت لیوکن بیشمار و حساب
سپن خوش سو حیدر علیہ السلام
دم صبح دم شاہ خیبر کشای
نکین دروای فولاد پوشان سپاہ
امیر عرب نامور بوتراب
نکمن وانو در شہر خاور زمین
سراپردہ خیمہ ہا رنگ رنگ
ہمی دار اکس لشکر نامور
روان حاجبا اکن فرمان شاہ
دلیرا کسنجگو یہ ہوش تمام
نزہ وچھ کم چھپم تا بلاکان سپاہ
چھ کتہ بارہٹہ سو کلاہمن ہمسپاہ
نکین وانونہ پیسن ہاندین
سپہدار اکس جہدہ درین انجمن
وچھونزہ بانام رخشان شیر آلہ

تتہوی فیل گوشن تو لک گو دوار
سپن لشکر فیل گوشان ستوہ
روان شیر جبار خیبر کشای
چو فیل گوشان برآن چشمہ آب
کرن زور سپن کنس تیر شگاف
چھوکت جایہ اندر بیابان بلہ
چھو کو ہمن اندر فلانی مکان
تہماس اندر گلہ چھوڑ ہی ہتی ہزار
زہر سو کرک جمع سا کوی گلہ
زمال و مویشی زھنس و دواب
سو شب کڈ ہموز بر آن کوہسار
کہت گو بر آن دلدل بادپای
زمنزل بمنزل تمی گی روان
نکین آسو بازنن ان ہرو مہ شتاب
ہمی شہرہ نش فرداکس میل راہ
ہمز بہ کرک رسم آئین و جنگ
جہ لشکر بازانہ دہ ہزار
سپاہ اضغر دو زالون کشاہ
کرہس شاہ خاور زمین خطاب
گرتہ ہمن کتودرین ملک جمشیدہ شاہ
ہمی لحظہ امان گرس گو سوار
وچھن لشکرہ اکس ٹھاہ سہمگین
ہمولہ و ہس تہ نکین گو تہ ب
زہمیت سواران گو تو کلاہ

ہمی دی تند وچھوں بہار
درخشندہ نور جبین از جلال
زہیبت تنٹ تش آفتاب
سبکتر پتھر وتھونا سپ دلیر
کرن آفرین ہا بر وشنزوان
ثہ نش آمتن بہر تفتیش کار
دیس شیر جاں ای نامور
مہ چھوم گومتن با برادر فساد
یہ بوزت سواراں یکن گو براہ
چھو اک نامداراہ بہ خنجر گذار
جہان پہلواناہ چھو گرد دن خیال
وچھاتی متس کن مہ گو اضطراب
دنی کیاہ تو شمشیرہ ہندی نشان
ہمی کوہ قاف کری ریزہ ریز
شمشیر می نش کڈی از نیام
نش تمندی نعلہ سیتن زمین
فروزان ز آچھ چون دو اختر ہمیں
یہی ٹھاکرت بر در بارگاہ
زرہ پوش ساری جو شمشیر زن
چھو کیاہ کرنہ آمت بہ خاور دیار
دئین تش تابان زہ گزہ بدنگ
ہمی جانو دیدار وچہ رو برو
دیوی تم قد برنجہ آئن امہ تش
شلوم ونکلش کیا جیو ہم ان ونان

کرت حلقہ سنبل لالہ زار
فلک خستہ از تیغ ابروی او
ترسن تس نش زمین و زمان
بنزدیک جیدی بہ خوف و رجا
از آن پس کرن عرض یی پہلوان
سراسر مہ نش دن پنجن ماجرا
چہ معانی حقیقت یہی مختصر
گزشن چھوسن بوت دن بی معرز زمین
دنن قصہ تم پیش جمشید شاہ
تمس ہیو اراہ چھونہ درمیان
صنوبر جواناہ عدیم المثال
بہت خمیس اندر مثال پلنگ
ہمی مثل نمکوی چھونہ در جہان
گرانمایہ سی تیغ ڈیٹھم دو سر
ہمی لرزہ گوبت جہانس تمام
بتندی چہ آتش سو صرصر نژاد
بعینہ نہ کن علین خنجر تمس
دیھم سی علم برہو اسر زدہ
سلحہ داساری چھو لشکر شکن
یلہ شہریارن بیہ بوزن تمام
انن می نش سوی یل شیر جنگ
روان گو سواراں تشتابان براہ
توہی آس لاران تشتابان زہ نش
بنزد رای از خیمہ شیر خدای

دیون جلوہ نور مبین از جمال
ملک بستہ در چین گیسوی او
ہمی پام اربانتی وچھو سو شیر
زمین بوس تعظیم آئن بجا
بوچھوسن نامور حاجب شہریار
کتلوچھوک گژہ ملک شاہ ای سردار
ہمی شہر برچھم بوم و زاد
نہ چھوم کینہ سیتن کرن جنگ و کین
کرن عرض ای خسرو نامدار
بفرہنگ و ہوش و بزور و توان
زہیبت مہ روہمنہ کنہہ آب و تاب
زٹن آسو شمشیر رخشان بجنگ
چو برق درخشان سہ شمشیر تیز
زہیبت دلس گوم زیر و زبر
بنرڈ بوٹھم اک اشقراہ اک زین
گرزن ہیچو رعد دن ہیچو باد
بہ اک علم وچھ مہ درپیش گاہ
چھانوا کس یہی سہم بر زدہ
خبر کیا چھ این گو خنجر گذار
زاماں حاجب سراسر کلام
دیس گژہ زہ شاہس پن آرزو
بنزدیک آن سرور دین پناہ
ہمی پاٹھہ چھوم حکم شہجہان
نستہ کرسیتن استادہ بپائی

ردان د رزمان حیدر نامدار
یکین ژاو در شهر جمشید شاه
یکین ژاو شهر سوا ندر سرفراز
هما نجا پهر چون پلنگ دلیر
یکین تس پته تبنز شیر مست
یکین و اتو نزدیک آن شهریار
مرصع تمس تاج زرین بسر
بهت لشکراه انداند بر چند میل
زره پوش و ساس خنجر گذار
دلیرانه کهتو سفی پرٹچو تیر
کهت بیو ٹهه صفن پهٹن پلنگ
کرن حکمای مرد روشن ضمیر
ردان کامگاران به عقل و هنر
گزهین کتو زه چهکت تههکنن باسپاه
دپس شاهمردانن ای نامدار
خصوصیت پی ملک و مال و متاع
غرض چهوم کرن سوی مغرب سفر
کرت کونه می نش سلام و نیاز
همی جیو لاگوس اندر عجب
دلاور زه چهوک گرد فرخنده فر
دمی تی به کیتراه زه کرک پسند
بو چهوس آسومت پانه فرمانگذار
دپوس پادشاهین بر و شروان
لبک می نش قلعت و تمکین و جاه

پیُن دلدلس چون پلنگی سوار
وچهون خاصه شهزاه بصد ننگ زیب
برسم دلیران گردن فراز
پیاده یکین گو بدرگاه شاه
برهنه رٹت تیغ رخشان بدست
وچهون پادشاه بفرخنده تخت
مرصع قبا د کمر تس به بر
هزاران غلامان زرین کلاه
تمی باکمرهای زرین نگار
ز خدمت کرن شاهی خیال
وچهت خیره گی تم دلیران جنگ
زه معلوم کره مشتدی نام کام
دپن شیر جبار سوالی نامور
درین ملک خاور زه کیا چهوی مراد
قشمشم مه چهوم نا و در رز گار
هکومنه کرت پایسیت جنگ
کرن چهوس منزل بمنزل گذر
دپس ام که ای شاه فرخنده جاه
مشت گوم یاردی سلام و ادب
هنگه زن کرک مان فرمانبری
گرزنک تا فلک قدر جیانوی بلند
دیبوک نام کرمت مه چهم افسری
هنگه نن مه نش روز کای پهلوان
زه برهنه وادا کت پهلوانانه دلیر

شتابان کٹرن تیز دلدل براه
همه کوی و بازارها دل فریب
بدرگاه شاه و انوشیر دلیر
دلیرانه ژاو اندران بارگاه
بلهٔ نامور حیدر نام ور
بهت همچو خورشید بالای تخت
تنا در تنن آسو چون ژنده فیل
کمر بسته روزنت تمس هم چو ماه
ردان حیدر نامداران دلیر
نه کن کن وچهون نه سلام و نه قال
ردان شهریارن بسوی وزیر
کران کونه تعظیم خدمت سلام
چهوک نا دجیانوای رزم خواه
یکین چهوک بر جنگ یا بر فساد
بجانه مه گو با برادر نزاع
تتوی آس تس نش تلک بی درنگ
دپس شهریارن که ای سرفراز
به جانوی وچهت تاج و تخت و کلاه
ازان پس دپس شاهن ای نامور
دمی سرافرازن پهٹن سرور
دپس شاهمردانن ای شهریار
کرمنه مه راه کینه منز جاکری
دمی سرافرازی ته گنج و سپاه
بباد وی فیل و بجنگاور شیر

قوی پہلواناہ بزور و توان
گوئی ان چھویں در صف ہزار
کرم تس عطا دختر ارجمند
سپن ہکس اندر سو فرمان گذار
مگر آسہ سوی مالک رزم یار
بلا شک شہ چھک مالک تاج و تخت
ادہ چھوین پیش خداوندگار
سری تس دثن بر تمامی سپاہ
دراشی این و آنو تحفہ زدور
یہی آیہ از راہ بالا روان

صنوبر جاناہ چو سرو روان
سرافرانکمان تس ناد آسو
بدا بادشی خود کرم سربلند
روان شاہ مردا سی گو یقین
ہمی فی الوقت تو سو گردن فراز
ہنگہ زن آپٹ لطف و احسان کرک
خداوندسی بندہ حق گذار
کرن نامداران اندر محترم
دتن نالہ فریاد شاہس حضور
ذہنک بار تہن قلعہ داران تمام

سپہدار شمشیر زن گرز دار
قوی پنجہ با زور و باناد آسو
ذتوم ملک تمسی کرم ملک دار
چھونہ کاہتہ تیہو پہلواناہ گزین
دنن تس کہ ای شاہ فرخندہ بخت
بہ تکریم فی عزت میہ دی شان کرک
یہ لوین سپن خوش سو جمشید شاہ
دتن تس ہمہ ملک و کوس علم
کہ اک لشکراہ اک نہ جنگ آوران
کرک قلعہ صولس اندر مقام

داستان برآمدن میر سیاف از پنجراہ و گرفتن قلعہ صول

سخن سنج استاد دانشوران
زجید جدا گو از پنج راہ
سپاہن گذر قلعہ صول آسو
گمت غافل از گردش روزگار
ز افلاس در دیدہ دان آسو نہ
حصارس اندر شاد چون شیر نر
گمت بے خبر آس کار سہ آگہان
خبر وا تاذک نزدیک شاہ
رکوک قلعہ صول بند بست در رنج
در اندیشہ گو اندرین کار سخت
در اندیشہ گوشاہ مردان علی رض
یہوی فی الوقت از رہ پنجبین

چھویت ناہس اندر ردیت کران
زہ رستمسی بدمست آیہ جان
نمکو بہ جگر پرت اکس ہول آسو
سرافراز سیاف لشکر پناہ
ز دشمن تمن کاہنہ گمان آسو نہ
بشدت سپاہن کرن قتل عام
لوانی حصار الکوک ناگہان
دلوک لشکراہ اک نہ بر بر دیار
بتاراج ردی تک مال و گنج
کرن حکم ترہ رس جنگی سوار
قیاس کرن تم بروشند لی
گیک پورہ ون لشکراہ بیکران

بلہ میر سیاف لشکر پناہ
تی کرن سو گو بے تکلف روان
بہت تت اندر لشکراہ بیشمار
بران قلعہ پیو داہتن با سپاہ
با انصاف با لشکر نام در
ذہتن بار تہن قلعہ داران تمام
گرگی ز لشکر تلن کہنہ سپاہ
یہی آیہ جوشان چو فیل بہار
یہ لون شہنشاہ فرخندہ بخت
گزہن حی قلعہ پئی کارزار
دین آیہ ما کاہنہ سپہدار دین
گرتہن بارہ ماسان جنگ آوران

چهو بهتر مه یانی درین کارزار
همی دم مه چهم مصلحت نی لیدان
کران کیاه بیهوده جنگ فساد
زقلعه کدن دشمن کینه خواه
کدن بیاک سرلشکراه این زمان
سینمت بوچهوس تازه خدمتگذار
بوها وی همس پتی ملس کیاه کمره
روان شاه مردان سپن شادمان
انک سخت نقاره ها در خروش
پچن درای باحیدر نامدار
روان بونر این بهزمنگ وری
یه نامه نزدیک این قلعه دار
یه کنیشراه ته زانک بعقل وصواب
هتن سیت ته زن نمردان جنگ
سپن حکم سیاف خنجر گذار
سورف گوش وچهت شادمان
روان قنبرن تس نظاره کرن
خموش گوسوریاف کردن فرمان
دپن تس که ای مرد بیهم وباک
کرت قلعه صول اسلاوهی تباه
دپن چهوی قشمشم بل سرافراز
کرهی مهربانی ته بخششی گناه
انه آن پس کدن نامه پهلوان
سپن نامه سپن نسبن تازه هوش

گزهن پاسبانان بخاور دیار
بودهی گزهت پانه سوی نبی
بیس کیا چهوبت جنگس اندر مراد
دپس شهریارن که ای سرافراز
سونن بیاک نام آوراه بیگمان
غرض چهم مه هاون پنن چهن دخبد
ته یانی گزهی میان هرسو بهره
به فورا بزدراواز آن بارگاه
همی کوه آن سپن بخسته گوش
پچن درابه لشکر چو دریا بشور
لکهون نامه برمرد جنگ آزمائی
نجوبی ته معلوم کره درحصار
نه دن تس نشن ان شه همند جواب
دپک میرسیاف سی رزم خواه
پچن گوسو قنبر درون حصار
تیهوی خوش سپن دل تندبهار
به انگشت لیسرا شاه کدن
سبک قاصدن کرزبان تیزتر
دپن ملک خاور ته کیاه کرنه آگ
چهوکی جانو طاقت درین رزمگاه
مه کی جنگ ای کردگردن فراز
هنگه زن ته بوزکنه مانوی کلام
دتن سوی سیاف خنجر گذار
لکهت آسوتاتس اندر مختصر

کسان عرض ای شهریار جهان
که آیایه کس ولی وگردن فراز
کدس پیا یو وی اقامت تباه
ته چهوکی آنتا ناه خوش دد را
دپس قره هیرای جهان شهریار
کدن بیا گزهی میان خدمت پ
اهیات دتس شاهن اندرزمان
سپن جمع کردان بلی سپاه
سواران خاورزمین صدهزار
سپن پاه بنگن زلعل وبلور
کدن قنبرس حکم فورا ته لار
چهوکس این سپهدار خنجرگذار
روان گوسو قنبر جهیزان پلنگ
همی انواک قاصداه اکنن شاه
نزدیک سیاف گودر زمان
دتهیت گوسوچون مردی اختیار
کر یعنی مه کره آشکار اسرار
[illegible]
برت نانه بردای جمشید شاه
لبرکیه ته باشاه خاور دیار
نیتن ته بک سیتی جمشید شاه
مه سیتن اده جنگ نیتی السلام
روان نامه سیافی یه خوش
جهره داراای سرفند نامور

گرک تهونه راز نهان آشکار
ولیکن بظاهر چو آتش سین
خیالس ام کیاه سو جمشید شاه
بردی پناه دلیران بوچهوس
وچهک کنته کنن تا به فردا پگاه
مسخر کرن ملک خاور زمین
مه گره هنی گی سپاه چهم مه کم
پگاه تان و اتن هزاران هزار
کرن عرض ای شاه خیبر کنای
کرن قلعه صولس اندر مقام
دپن قنبرس لار فور اشتاب
شب تیره تن تیر اندر جهان
سپه میان آتشن گیمت بجنر
زتن میان لشکر تیزو به تیغ
جو تیز تن گو چو باد صبا
مهیا سپن ازبی کارزار
کمر بسته روز و سراسر سپاه
تیار هی گرک ته دوهس تا شام
فروزان سپن ماه تی اختران
سپن بر سر جنگ سرکش گذار
شتابان پکن گی چو باد دمان
همت دریابان به مثل دداب
پیهتو تام کرموه نه جنبش زجای
کذو تیز جنگس هیتهن لته قدم

دیهو آسه کیاه گردش روزگار
دپن قنبرس گرزه شتابان شتاب
تمی تسندی خار مایه سپاه
که ایدبه خاور زمینک حصار
کرن ملک خاور سراسر تباه
چهکسن چانو جمشید واتو نه بخت
بفردا وچهوک میانو خیل و حشم
به نوت سو قنبرس شتابان شتاب
یه آمنت چهو فلک جنگ آزمای
به نوت سو حید ستهاه شاد گو
بنزدیک سیاف فرخ مآب
یه لشکر نهن ازبی جنگ و کین
به خواب گران گیمتن سر بسر
مرچهمه پتن سیت لشکر براه
دتن میر سیافس این ماجرا
سپاهن دین ای دلیران دین
شبیخون ہمواسن خاور سپاه
یله زن شبوک ده بیدار گو
سپن خلق سای بخواب گران
زقلعه کذن لشکر رزم خواه
گره همت پی بران لشکر بلکان
دیک میر سیاف ای سروران
کرو تهوته تو تام بر جنگ راه
ببکیا رتی گی نخم سپاهان دین

برت نامه سیاف دل خوش سپن
بنزد قشمشم نه میانوی جواب
کمر بسته بر جنگ شیران بوچهوس
رتهوم می بانوی خنجر گذار
هنگه یار آسم سپهر برین
نه وچهکنته کنن و همس تاج و تخت
هما نامه چهم لشکر بے شمار
پکن گو به پیش شه بوتراب
پهوی نامور و اتو با احتشام
زاندیشه دشمن آزاد گو
دپس تام گره روز روشن نهان
بوی پاهن خاور زمین
شتابه لشکر نهن بے دریغ
سراسر به لشکر چهه خاور سپاه
روان میر سیاف خنجر گذار
که امشب ولیوگرن کنته زین
یه بوزت سپن تم مهیا تمام
همه دامن چرخ ستاره گو
روان میر سیاف خنجر گذار
وچهک تم سراسر گمت مست خواب
وچهک تم سراسر خاور سپاه
کره لته تمن گره از هر کران
یله بانگ نقاره لوت دلبند
گرک حلقه بر گرد آن مشرکین

سپین بانگ نقارہ تا مت بگوش
بشور آئی گردان خنجر گذار
سپین شور و غوغا ہمی تا بماہ
کہ آیا یہ کیاہ آسمانی بلاہ
ہمی کین دیبٹ آدنہ دی راہ
دلکت چاہی از ار خفتان دندر
کدن بلنہ تم لبہ کہنہ تنگ زین
تو لک اکمک اکس پیٹ تمو گرز و تیغ
برادر کران بکسی پیٹ ستیز
سپین ہارہ گردان ہزاران ہزار
وزن آسہ شمشیر ہا خونفشان
یون تیری از کمینگاہ تیز
وزن آسہ شمشیر ہا خونفشان
یون تیری از کمین گاہ تیز
ردان میر سیاف از ہر طرف
چو آتش نمت گرم در کارزار
بکیا حیدد ہت گو ز جای
زہیبت کرن نعرہ خشم و کین
بکتر کٹن ذو الفقار از نیام
زٹن بو تمن کہ ہمین دیار
کہی بو کٹن [illegible] تند و سخت
تمی نامداران اسلامیان
بہر سو کرکہ کشتہ خاور سپاہ
فرزندان یہ عالم کران اسرلبہ

روان میر سیافی کرہ خروش
تو لک گرز و شمشیر از ہر کران
سپین حملہ بیدا اخاور سپاہ
چو دیوانگان فتنہ زلیں اضطراب
ڈنک موزہ بر سر بجائے کلاہ
کرکن بارد مہا گرین دردمان
کہستہ یا بوان ہم دست بر زمین
ہمی ہاتو کبر بس کران مارہ آتو
کرن پا لو بار ہی ریزہ ریز
تنو س پیٹ بون گرزہ ہا بسان
زٹن آسہ سر ہی گردنکشان
ددن نیزہ ہا سخت جی بیخبر
زٹن آسہ سر ہی گردنکشان
ددن نیزہ ہا سخت جی بیخبر
زٹن جون خلقی کا فرن صف
جیب و راست لا ہن تہی گرز و تیغ
دژن دلدلس جف بنام خدا
از آن نعرہ جی اک اکس پٹ سپاہ
بہر سو کرن قاتلن قتل عام
نیون آسو نہکن عو دلدلی جو باد
کہ زہن بو تمن کافران لخت لخت
کٹن آسں خاور سپاہین دمار
شبس بارسی تا دم صبح گاہ
شمشیر [illegible] زلن گوازان کہین

بکیا گی از ہمین دیار
زٹن ہتکہ یہ آیہ تم کافران
سراسیمہ بار ہی سپین چودلاہ
سلاح و سلب تیغ کہہ لاگن تناب
پیک لا رایز الا گک بہ بہ
سرین اندر کہ کہہ لاتم نہان
چو دیوانگان فتنہ تمی بیدریغ
لیر سخت مالس کرن پارہ آتو
شب تیرہ برپا سپین گیرودار
ترتہ زن یون آسکہ از آسمان
کرن بو جگر کا ہنی ریزہ ریز
اڈن آتس خفتان زٹت زجگر
کرن بو جگر کا ہنی ریزہ ریز
اڈن آتس خفتان زٹت زجگر
سپاہان سیاف خنجر گذار
کرکہ کشتہ خاور سپاہ بے دریغ
روان در سپاہان خاور زمین
کہ دہ ساس گی مردہ برخاک راہ
پرن پیش گردان کرن ذو الفقار
دیون آسو تت کن ہزار باد
بتکن عو سیاف شیر ژیان
زلس جون زمیس سپین لالہ آ
بلہ مہر انور سپین جلوہ گر
زبون گی سپاہان خاور زمین

بکیا آسی گرڈان سپین
هزیمت کهتن ژل تیره بخت
تولت نیوک بیاردی اذان زنوگاه
پیتن ژاوند یک شاه جهان
دین شاه شیرین الشهریار
سٹهائی تیره شناه سین ژنگار
ذنک خیمه خرگاه ڈران هرنطین
کڈوک بیاردی اذتن سطلاسلب
دلاور سپاهان خنجر گذار
برسم شبیخون کرک جنگ سخت
کرک کشته تره ساس جنگی سپاه
ژهنوک تماوتهن ار دو بنگاه و مال
لوکرهاس دشمنس تاروما
هنگه ذن لوکرها ذر اک درنگ

ازآن دشت افتان و خیزان سپین
سپاهان سپاه فی گی یک قلم
بخن گی حصار اند در پناه
پیتن حیران نالان بخت
همه تیره لشکر به جنگ حصار
مقرر سپون پی به فردا پگاه
شتابنده اسپان چو باد بهار
سین مست مشغول در خواب شب
ثونگت آس سانی سپه بیخبر
که خاور سپاهن سپین تیره بخت
یله صبحس لو شب تیره فام
شتابان ژلن گی سراسیمه حال
یله ذن هموکهنته لوزکنه میانو
سلامت اکهار روزینه تم به جنگ
سٹهاور نفکر سپین دلحزین

ژهنوک تماوتهن خرگاه و رخت
کرک سربسر جمع مال و حشم
نه بنین علمهانه بنگاه و رخت
پکن و از لشکر بصحرای کین
کرد جنگ با دشمن کینه خواه
شب تیره ونته تم پاه انحصار
بتیکن سحر حیدر تبندی دالن
سٹهاه گرذه شمشیرها و سنان
دمان آدسوی دشمن کینه ور
همی اک کس پٹ سپین کینه خواه
هزیمت کهتن ثج یه لشکر تمام
کریا مکه هرچند کر توقرار
ز دشمن هزیمت غنیمت مه زانو
یه بوت شهنشاه خاور زمین

بیان کردن عیان منجم بموجب سطرلاب احوالات

دخوم درنوازیت لوهیمت عیان
سه لشکر مهتن گو به جنگ حصار
بهوی آسو هوشیار تنجیم دان
ستاره شناس آسوسی باخبر
دبیر شاه جمشید ای سرفراز
بیکینشاه و جهان تشته گمان
[illegible] سطرلاب [illegible] شتاب

کمان بیچ چهود اناهی تازی بیان
گرژوربی شهریارس وزیر
خبر آسس از گردش آسمان
عیان منجم منس آسو نام
سطرلابس اند ژه وچهکیا چهور ز
از بن هر دو لشکر ژه قیچه سید تنگ

یله زان سوسالار دلدل سوار
ازآن جمله اک لوسٹهاه بینظیر
ز علم سطرلاب آسس خبر
برار جهان آسو و اتف تمام
نظر کرژه بر گردش آسمان
نفس مندکس تیره هنگام جنگ
کرانج ات سیر مه و آفتاب

دین پادشاہس پس از آفرین
سراسر دنی ای شہ سرفراز
تہ بیس نامور سو ستہن در حصار
تباہ اسندی تہہ گرتہی نام و ننگ
پنون ناو چھون تھا و ہمت در نہان
ہمی وانہ پتو لشکراہ بے شمار
وچھوس دنکس شاہ خاور زمین
چہہ تابع مہ باصد ہزاران سوار
دپس کامگاران کہ ای نامور
بباتی تہ تقریر اسند مہ زان
دپس پادشاہن کہ ای نامجوی
قسمتم یہ نے آسہی بیگمان
برادر مہ چھوم نامور خاوران
بہ کنہہ پاٹھہ گرتہی تمس نش رہا
چھو چانوی برادر سندت فرار
ہمی چھوس نعمت ملک نے تاج و تخت
بہ بونت شہنشاہ سین در غضب
ان ترنہہ چھوک مہ سہٹن فال بد
بہ بونت شہنشاہ خاور زمین
بخواری کڈت نیک از بارگاہ
برتہوس شہریارن کہ ای پہلوان
شکستہ ہزیمت کتھن تورہ آک
دلوس تور سپہر ہندا این تمام
کہ تیوتام دشمن سین کینہ خواہ

کہ ای حکم فرمای روئی زمین
سراسر وچھوم گردش ماہ و مہر
رشکہ تہن از پی کارزار
مہ چھوم ہی گمانہ سو فرخ نژاد
دین چھوی بدل ناوانہ جہان
دپس شہریارن کہ ای ہوشمند
خداوند تاج و کلاہ و نگین
چھو دنکس بمس پادشاہس مجال
غیبان منجم چھو صاحب خبر
ہمی سرسری چھو یہ اسند کلام
چھو بیتک تہ دپی اسنی گفتگوی
ہنگہ آسہی بیکہہ کانہہ نامدار
دراقصای دیگر سو چھوم حکمران
عیانن دپس ای شہنشاہ دہر
ز شمشیر این مرد خنجر گذار
مہ چھوم تیی لگ نہ سرانجام کار
دپن تس عیانس کہ ای بی ادب
دپس تم عیانن کہ ای شہریار
تمن تو دن زبرکن پن خشمگین
بلہ دا تو سوی حیدر نامدار
دلا ر تہ آسو کن وردتو ان
چہہ لشکر گیر مارہ ساہی بہ جنگ
ز کار تشیعون ی اقتظام
ہنگہ ن ہمی ہانہ تہ اہن تہ جاہی

بہ کنتراہ وچھوم در سطرلاب راز
نہی پاٹھ ڈیو ٹہم رازِ سپہر
ہمی گرتہ نہ سون بہ از سپہر جنگ
چھو نہ بر برس منز امس بوم وزاد
مہ چھوی ہی الوان دینٹ الشہریار
بہ تقریر چانوی مہ گو نہ پسند
سنتھا شہریاران لشکر پناہ
مہ پرٹ آسہ نشکر جنگ و جدال
دین چھوی بہ پزپا ٹھہ راز نہان
خبر چھس ترا ز ستارہ تمام
ولیکن تہ ہن تشک مہ چھوم نیزان
سوزاہ وتہی نہ بخاور دیار
ترسن تس نشن شیر بہ اژدہا
بوباوی تہ نش ر از گردان سپہر
سو چھوی پانہ ظلمت نشو مہ تخت
گرتہی رہ سوی شاہ فرمانگذار
دین کیا ہ چھوک ہیت اقوال بد
مہ تو می پزوی تہ چھوی نفین
کرن حکم دشوی تمی بے گناہ
بردیک جمشید فرمان گذار
تہ دعوی دتوت بورہ می نش درک
سبب کیا چھو تا ای بل شیر جنگ
سپہ شن ز خواب خاور سپاہ
زنشک الہا روت ہلمہ نجاہی

زخوبشان شاہ آسو اک نامدار
دلیکن گڑہن نندسیتی چھوتنگ
ہنگہ دشمن آسیں وپا آسن بار
سپن تم بہ تیغ قشمشم تباہ
زہیئت سپاہن کرن داع و بیم
کرن تم سوی شاہمردان نظر
کرن فکر و اندیشہ ہا باضمیر
برابر تہ سادی ہمس منز عیان
یہ زن جہان گو بہ ظلمت نہان
کڈت دات باعیش و ناز و طرب
بنز داو دربارگہ شہریار
دین تس کہ ای شاہ کشورکشی
ہمک دشمنن دہ آنکوی انتقام
مہ خامی کرم کنہنہ رد دمنہ ہوش
دیُن نوُر ہ جمشید ان ای نامور
دمس سیت اک لچھ دلار و سُوار
دلیکن گڈن چھیم یون ہی صواب
یکن داو باصد ہزاران سپاہ
روان شاہمردان و ہمت گوز جائے
دیُن قنبرس ای سوا گزنبن
مہ ایدگرہن چھیم بسوئی حصار
مسلط جہانس شب تار گو
دچھوان تم ہوُمان لشکر پناہ
ہما نادلت نال آسوی شکست

نخ دپو شاہنشاہس ای شہریار
ہمی ات کتو عیب اک چھوس سنان
کرس مارہ بیوایہ در کارزار
ہمی از سپاہن خاور دیار
ثلن آی ساسی سپاہن زبیم
بجنبی کرن تمی حیدر نگاہ
دیُن پز چھو پاردی کلام وزیر
گر شاہِ خاور زمین تابہ شام
شہنشہ و ہمت گو بہ آرامگاہ
سحرگاہ بیہ مہر زرّین کلاہ
کرن جمع لشکر بجنگ حصار
ہنگہ زن اجانت مہ دس کل زبان
ہمی بے محابا کرک قتل عام
ہنگہ زن تہ سوزک مہ ونکن بہ جنگ
تہ کراز درنگی شتابی مہ کر
ازان پس تہ سونت پی جنگ و کین
سپہدار ہوُمان کڈن باشتاب
یکن گو سو با لشکر نامور
ہتن ہمت از شاہ کشورکشای
تہ مشت بہ لشکر خبردار روز
نزدیک سپاف خنجر گذار
روان لدس کہتو سو حیدر تاب
بہ میدان شو نگت باتمامی سپاہ
دین تم بیہ ہامون چھپیانوی سکار

قشمشم چھو جنگس اندر چون پلنگ
چھو دو ستن دشمنن پہ زہ نان
ہزاران ہزار اسپاہن شاہ
کرن سہ یک گشتہ اسپ و سوار
یلہ یوز جمشید شاہن خبر
دچھوان پر زہیئت سو شیر آلہ
یہ کرتم تشارہ تس بیان
کرمن آسو باشاہمردان کلام
سکن رنی آسو دہ با خواب شب
کمر بستہ کہتو بہ سرِ تختگاہ
روان بوترابن نفر خندہ رائے
یہ لشکر ہتن لارہ دن بیگمان
ہم ایدمہ غیرت لین چھیم بجوش
گر ہی وارہ معلوم جنگ پلنگ
کہ ہمان نو سون بجنگ حصار
دمی سیت گرد ان خاور زمین
شبگیر ہوُمان لشکر پناہ
سوئی میر سپاف فرخندہ فر
یکن گو نزدیک سپاہن دین
ز دشمن سپاہن نگہدار روز
یلہ شام تارک پدیدار گو
بتیزی کڈن ہجوران عقاب
سراسر مست آسن در خواب مست
شو نگت مپا آ خیطری چھو دن نظار

روان تاوداں لشکر کینہ ور
سپن جانوارن جگرہا دو نیم
بکپار گی تہہ سر آسیمہ دار
ہتوک خون ہاں رن تمو بے دریغ
لگاون تس رنمان فی ذوالفقار
ہمی پانہ دانی تمی مل بہم
شابان یکن گو سہوئی حصار
تہ کس چھوک شابان بے درنگ
خبرداؤ تر یس اندر زمان
ندیلہ نہایت سپن اشکبار
بڑتہ ہوکیکی اکس از ہمہ رنج درد
مہ کنہ وچھہ محنت نہ رنج سفر
بوبیت جاپہ انوس ہیچ باچ دمان
تہ چھوئی مرحبائی بیائی کدین
بنرتیر لشکہ نہین از حصار
ابو المحجن و سعد فرخندہ فر
درین گفتگو شت بیابان سپن
کڈن تیز دلدل بہ مانند باد
بیہان تہ رہان ہمینین کتنہ آس
کہ از لرزہ کوہن سپن لخت لخت
بپنی گو کلارن سو تیر دلیر
از آن جاہ سو گو نہین سپاہ
تہ دگشت کہ اش بانامی سپاہ
بنیج کدن لشکرے شیہ اد

کڈن نعرۂ سہمگین از جگر
ناداز آن حیدر رزم خواہ
ہتوک اکس بیڑے کمان گیر دار
روان بوترابن درائشت جنگ
ہمی کلہ تیونس تڑت چون خبار
سپن اکس بیڑے ہمی کینہ خواہ
حصار بیش تن دا تو دلدل سوار
دپس تم لو چھوس حیدر نامور
دنہت آدسوی با دل شادمان
سو حیدر وچھت شاد خرم سپن
زرو رز حیدرای از آن پنجراہ
بکرای غم آسوتم دیدار جانو
بمردی یہ قلعہ اڑوم در زمان
بکرای سپہدار لشکر پناہ
کمر بستہ روز از پی کارزار
یہی بام داتن درین سرزمین
کہ تا صبح صادق نمایان سپن
بکنت اتو سوی میدان رزمگاہ
بجاک و بخون گیمت آغشتہ آس
بکپار گی تیج سہ لشکر ہمہ
تسکاسن نبے تہمکن لالہ شیر
کرن قبرس حکم ای نامور
بنرد یا کسہ سپاہ فرخندہ جاہ

ہمی لرزہ گو کوہسان از بیم
ہمی موددیس خاور سیاہ
تلوک پانہ دانی تمو گرز و تیغ
سپہدار آہوان وچھون بے درنگ
یہ ڈیشت پا ہمن سپن جائی دم
سو حیدر نبرد او از رزمگاہ
کرس کر بک در بانی بیدرنگ
پہ دروازہ تی ون بنودی ترر
سپہدار دیلین سوتو درکنار
رکابس دتن بوسہ بے غم سپن
دپس ہیر سیا قن ای نامور
دین آسوس کرڈشہ دیدار جانو
روان بوترابن کرس آفرین
سو نین بلہ آنہ تی تنس پناہ
زمان تا زمان مالک نامور
کرو جنگ با شاہ خاور زمین
گرس کہ ہتو سپہدار تازی تہ اد
پھن کشتہ تی خستہ خاور سپاہ
کڈن نعرہ اکہم زبن تی سخت
تہی تہمکن تیر لشت رمہ
کڈن نین ہم تا بہ فرسنگ راہ
تہ تلو ڈیرہ بادی از آن بوم و بر

دپس قنبران توره ای پهلوان
ژلن وات نزدیک جمشید شاه
دپوک شاهن ای لشکر جنگجوی
پکن پوره اس گے بجنگ حصار
تهکت پی دلیران جنگ آور لت
سپاهن جگرها پین چاکچاک
نه لک نیزه شمشیر تی گیرزن ها
کرک پا توان اک کس قبل علم
یه لشکر تی کرمار دپ شمار
که خاور سپاهن بتن لرزه او
کمران لا رگو پانه تیرت چه باد
سراسیمه گو غمزده دل حزین
سپاه دون للن پاسان گی کینه خواه
از آن نعره کم کر جگر خون تتن
دپس کامگاران که ای شهریار
خبر پس چهپه از گردش آسمان
بدوان ده لفر گی بفرمان شاه
خبر دون زرفتار چرخ بلند
دپس تم و بنامی مه در ابتدا
کران سهی قشمتشم گرفتار بند
مه شلومی ته از شهر ایر بر چهونه
سنڈهاه ملک کر منن جهن بیا
بلاسته ان جیله یه هر دو دلیر
امی مار ده مان خنجر کند آ

مه منظور جمهو جکم جانوی بجان
گمت ورع و خفتاتی چاکچاک
یه کیا گو کرن کیاه نه چهوهای هوی
بیا بانس اندر اسی کر مقام
سپن مست سار سی نه خواب گران
گمان گو ده تت آو دشمن بجنگ
کرک پا توان اک اکس ریزه ها
دم صبحدم اک سوار آه دلیر
برابر سن آسوته کا هه سوار
تن سمیه سپتن ژلن گی سپاه
تمی مار هو مان فرخ نژاد
دین کامگار سن که ای نامدار
سپن هاره اک لچهه زخاور سپاه
ژه ون مشوره کنهه بد انشوری
مه کر پالسی پیٹ ژه دشوار کار
ونی حیاه کنهه سو لفر منگ ور اهی
انوک شوی خردمند دانش پناه
یه کم دژ شبیخون بنجاو سپاه
دیک بد ژه ر ون تاج و تخت
ژه کنهه میا نو بو نسته ای کنخدا
قشمتشم بنام این دو لا ر چهونه
ون آمت جهود ر ملک جمشید شاه
میان اگر یمی ملک پار دهی بنه پره
سپاهن امی لغره کر سهمگین

بتنکن هزیمت کنهن تم سپاه
تمی گیمت آغشته از خون و خاک
تمو دپو هس ای خسرو نامدار
جهان گو سیاه از شب تیره فام
بکیار کر یکماه سپین هولناک
بکیار گی و تهه سپه بے درنگ
چهو دیو انگان رات رس تمام
سپاهن اندر ژاو مانند شیر
کرن نعره اک تم زنبش خشم و تاو
تنی آک لا ران چهوابر سیاه
یه بولت شهنشاه خاور نشین
زلشکر سپن هاره ژنجه هزار
خبر چهاپه دژ شبیخون تمن
کرد چاه کیا اندرین داوری
عیان منجم این ان زمان
درین کارها سوی مشکلت هی
دپس شهریاران که ای هوشمند
سوماهون سپهدار کم کر تباه
چهپه بهتر نه ای شاه فیروزمند
کرن فتح دشمن بیر وی تخت
تو چهپه سن این ام شخص از هر بلاد
چهو کو شیده همت بهاد بتن رستم ورام
دو باه امی کدڑ پاهن دمار
امی لا ر کرنگ چه شیر عرین

بزودی ترہ کرچاره اُسند علاج
ترہتین کلہ بن کن نت اندوہ و غم
اکس ناوگلا نی سوی ہم چو شیر
گرتہ ہو توہ کر دو جستجو ہر کران
بو معلوم کرہ اسند وہی روی ور رنگ
بی جستجوی علی بیگمان
دین ون گرتہ پیش جمشید شاہ
یون تورہ بی تم زہ گرد دلیر
کہ کرعرض ای نامور پہلوان
کرن آسہ کاہنہ مصلحت تس ترہ نش
یہ نان چھوکیا نا منتہن مکر دفن
نہ کتھہ کینہ ستین کرن نی نگاہ
کہ اک ساس مرد از کمند افگنان
گرتہ ہت ردو دینہان دستہ رآن مگذر
ازآن پس النخ کرخوان رنگ و زیب
کرن نہ اتھہ خوانسی پٹ درا ز
دُبس تم بو چھوتہ ور دیہ زبان
بمی نہ اگنی روزہ نم درکمین
سین یام فارغ زنان و طعام
ترہ ون کشتہ کم کرسو ہوان شیر
بو کتھہ چھوتہ زانن سو کس لو سوار
زکر دا ہوان مہ چھمنہ خبر
کہ کر ساربنی دشمنس قتل عام
ترہ کرا زتبس عیش و آرام خواب

دگر نہ نئی ملک تخت و تاج
برادر زہ در فوج جمشید شاہ
بسین ناو نوشاد گرد دلیر
بہرجا دلاور قشمشم و چھپو بن
کہ آیا سو برہ صلح چھایا یہ جنگ
بلنکن علی شیر پروردگار
کہ آیا چھو کیا تمند وہی راہ
گرد وہتہ ہتر پای بوس و سلام
کرن دیکھوی شہریار جہان
روان شاہ مردان یل شیر جنگ
خبر کتھہ رخش پٹ چھو شاہ زمین
روان شاہ جمشید نی بے خبر
بہن در کمین قشمشم نہان
سو حیلہ نزدیک جمشید شاہ
نفیسہ ضیافت عجب دلفریب
دُبس شاہن ای سرفراز زور مند
نہایت پریشان کہول ب و نان
کہوتن چھوتہ از گرز تیغ و کمند
سمت آی پیش شہنشاہ تمام
سوارہ تمن رات گفتگو عیان
کرن ہارہ لشکر ہزاران ہنر
دیا می مردم لشکر کارزار
پس و پیش یارہی ہمک انتقام
دم صبح ای شیر لشکر بنا

بہ بیرنت سو جمشید شاہ گو دو شم
دلاور تمی آتس لشکر پناہ
دیکو کہ شہریاران کہ ای سروران
ویتہ میانو تس ترہ سو منش انیون
روان تم برادر زہ گی در زمان
سو قنبر لدا ان تم بسو ہی حصار
یکن یوہ لو دلدل پٹ چو شیر
کہ آیا نس حیدر علیہ السلام
برادر زہ تس چھ آیا تا منتہن ترہ نش
تمن سیت گو ہم چو غران پلنگ
بتن ... گو نزدیک شاہ
کرن حکم بر لشکر کینہ ور
یکیر کمند افگنان یک ہزار
بہت آسو یا دوہی تہین نگ راہ
بہت رودو ہی حیدر سرفراز
کہون گو نہ تمک ای ن الطعام لشد
ہنوز سیر نہ کیاہ صدوم گرتہن ہمنشین
سہ کتھہ چھو منہ پردای تیغ بلند
دبس شہریاران بزاری دلیر
بمی ہا لشکر چو شیر ژیان
دیس شہر جہانان ای تا جور
تو ون بارہ جنگس لسو ہی حصار
دیتو ہی ... جمشید ان اندر جواب
دم ... لشکر ہی کینہ خواہ

ازآن پس سے حیدر ٹھہت گو زجائے
کہ تا دا تو نزدیک کین گاہ راہ
ہمی شیر جبارس اندر کمر
کتان نین باری کمند آزمائی
روان شیر جبارن از بس قہر
جدا اگی من سر بسر استخوان
بہ لشکر ہتھن گرٹھ بسوی شکار
ہمی خیمہ خرگاہ پردہ سرائی
بنزدراد سیاف فرخندہ فر
ڈنک خیمہ خرگاہ بصحرای کین
بتیکن لیہ حیدر صفدر ن
کمند آوران کشتہ گی سر بسر
تہتوی بباک اخبار والوس راہ
ٹہ […] لار بالشکر زمار ز
بیانن دیس ای جہان شہریار
ہمی کشتہ گرٹھ باتمامی سپاہ
کہ نوشاد سی سیت پنجاہ ہزار
پکن دراو بالشکر بے حساب
وچھن دلئس پرٹ سپاہان دین
ذلن کیاٹھ جھوک شاہ جہان
مہ ستن ٹھ […] جمشید شاہ
منت یستہ کرٹہن سنجم کمند
ٹہ پتو خبرانہ ملتن کافری
خدا زان برحق محمد رسول

دژن دلدلس حف بنام خدائے
دیہت گی نہ ہت از کمند آوران
برابر تمی نال گی سر بسر
کمر بنیاد اندر سران کمند
کٹرن نیز دلدل ببازار شہر
بہ لشکر بیکن گوشہ بو نزاب
بنزدیک سیاف خنجر گذار
شتابان سے گو باتمامی سپاہ
پئن خوش دچھت قنبر نام ور
پئن جمع وہ باس جنگی سوار
کٹرن گرد سان کمند آوران
یہ لتت سو جمشید در غم پئن
قشمشم گریزان سپن با سپاہ
ہمی سیت باس از سواران جنگ
بہ لشکر ڈادیہ مثل عبار
دیس شہریارن کہ ای بدگمان
بسر نتیہ گردان خنجر گذار
بدنبال حیدر چو ابر سیاہ
کنون نن ستادہ بمیدان کین
تو جنت کیانہ لشکر از ین سرزمین
سفارش کری بختادی گناہ
دیس شیر جبارن ای بدتر اد
یذ براہ ٹہ کرذین پیغمبری
کمر کن ہم خداین ٹہ بیدا بنجاک

کٹرن نیز دلدل نہ درگاہ شاہ
چھٹاد کی کمندہ تمو ہر کران
بیکباں کٹرتم سو دلدل زجائی
تمو ساری کر متن آسہ بند
سپن ریزہ ریزہ کمند آوران
دین قنبر من دتہیہ تتابان شتاب
روان قنبرن تیج رشکر نہایی
رٹن قلعہ صول اندر پناہ
بنزدرای باری سپاہان دین
کرک ڈیرہ بردامن کوہسار
بکتر ونک بادشاہس خبر
سٹھا سخت رہم تہ برہم سپن
کرن حکم نوشادس ای سرفراز
نہ ستین قشمشم رٹن بے درنگ
مہ جھوم بی لگانہ کہ نوشاد شاہ
غمس پرٹ مہ غم ہرہ راد این زمان
یہ نوشاد جنگی تتابان شتاب
پکن گو با جنگجویان سپاہ
کرس کمر تک نوشادن ای پہلوان
ذلن کیٹہ آزدہ جھوک دلخرین
ہنگہ نن یہ بوزکہ نہ ای ارجمند
بہ کرحیزہ پاہٹن بٹن بیر بہ بادہ
مسلمان سپن کرٹہ ایمان قبول
ٹہ زانون […] کہتہ منزہ تہ پاک

تمی خالقن پیده کره جسم و جان
همی لحظه جانش وڈادی ژه گرد
کرن حمله بر حیدر نام دار
از آن پس سو حیدر زپیش تند تیز
بزن رد تن تس بنیر وی سخت
دتهن آی بر حیدر نامدار
روان شاه مردان سپین کینه ور
از آن پس کرن حمله تم بر سپاه
زبس گرم گو آتش کارزار
گژهن پا لو انی تمن ریزه ها
رٹت آسو نوشاد سی چون پیر
لگن آهن ر جسم نوشاد شاه
زبون گی دلیران جنگ آوران
ز دلدل بیتر ونهو سو شیر آله
نه تس کنهته گفتار طاقت نه هوش
ز سر دی بهوش آد نوشاد گرد
نه اسلام ژی روشنائی گژ هی
دی شهریاری کلاه دنگین
مگر کنهته زانکه ای مرد شیر
ژه کنهه چهو بنه در کار جان عزیز
یله زن سو نوشاد بی جان سپین
سوی قلعه صول گو یک سوار
بتنکین اتن اردشیر قباد

تمی هوش و توتا و توش و توان
یه بونت سو کافر سپین کینه ور
بشور آد سوی شاه دلدل سوار
سو خنجر هتهن تس تو جن زنی زی
بیتر سو نوشاد وا اژدونه سخت
رٹوک درمیان سی سپهدار دین
دژن تهف لوٹن تس تیغ بند کمر
کڈلن تیغ رخشان سپین گرم خیز
همی بر فلک کهتو زمین ک غبار
کرن آسو حیدر بشمشیر تیز
سپاهن کرن آسو زیر و زبر
سخن مختصر تیج باره هزار
هزیمت کهتن ثل تمی کافران
سو نوشاد از دست تر ادن پیچهر
نه تس کنهته رفتار نی تاو توش
ژهین نز اوهتن مت کافران
مه سنین بدبن آشنائی گژ هی
دیس لحره نوشادن بدخوئی
خدا کسن چهو سانن خدا این بعبر
تولن هشت لائن بسر بر تمس
از آنجا سو حیدر شتابان سپین
یله شهر یارن سو نوشاد شاه

هنگه زن تیه بوز کنه ای شیر مرد
بک تیغ رخشان کڈن از کمر
رڈن بر سر تمنری تیغ تیز
تمن نگونه لوٹن یه گیامی کری
ببکیا سی لشکر بی شمار
تلک گرزه خنجر بار و میان
بجای پسر لڈونه نوشاد شاه
ژڈن هژنه لشکر بشمشیر تیز
وزن آسه شمشیر تی نیزه ها
تمن کافرن هر طرف ریزه ریز
کڈن ضرب ام آس تس سپاه
سپین کشته از خنجر ذو الفقار
سپین فارغ از جنگ لشکر پناه
دهن خشک گو مت پیار خون جگر
روان بوتر ابن چهو کس آب سرد
سپین داخل دین پیغمبران
لک سرفراز بی بلند او دین
ژه پتو فیراز ملت تباد وئی
دیس بوتر ابن ژه چهک بی تیز
کرن تی قدم دو روسی هر تمس
کڈن تیز دلدل چه باد بهار
کرن بهر حیدر روان با سپاه
دین تس کناه ای گرد فرخ نژاد

برآمدن اردشير قباد بحڪم جمشيد شاه بجنگ حصار و جنگ ڪردن با مير سيافف و رسيدن شاه ولايت بر امداد او -

ڏٺن تس نه سيتن اک ڀڇ سوار
ڙهنوڪ ٿا رهن ڪلهن ۾ سڌي تيغ
زمان تا زمان اردشير قباد
هميشه هو ات نزديڪ قلعه سياه
جنڊ ڌاڙيا فيس اندر زمان
بنر در ادت لشڪر تهن از حصار
جهان گير سيافف لشڪر پناه
تهون با دليران ڏنيءَ تي ڪمر
زد بگرطرف اردشير دلير
صف ميمنه تهون محڪم بجا هٿي
مرتب ڪري ڪ صف تهر ٻو طرف
پين آسمان تي رهيا ڪس غبار
بهر سو مهيا ٿيا برٿتل
بنر در ادو مانند شير ٿيا ان
مرصع ولت آسو برگستوان
دلاور سوار اه لفر تمام
بجولان ان اسپ آتش نهاد
بنر در ادوانه لشڪر اردشير
ڪڍن ڪرهو با دشمنان تيز تر
وٺهت آو انڪا نر پيٺا سوار

بغور ا ٿه گرته بهر جنگ حصار
ڪري ڪن حمله جنگ آوران زير پاي
نه لشڪر تهن در اوچون تندباد
ڪري ڪ خيمه ها در بيابان بلند
پين پُر ز لشڪر زمين و زمان
مقابل پيُن در بيابان جنگ
پيُون قائم اندر صف قلبگاه
ز انصار عبدالله نام دار
لقب اندر دن رو دمانند شير
منوچهره نام آور راه بشکوه
بشور پيا ها ن جنگ آوران
مقابل بميدان جنگ و جدال
ڏهن رو جنگ آوران صف بصف
ڪهت اشقر پيٺا چو غران پلنگ
سراپا سو فولادس اندر نهان
بتندي سو اشقر ڪرن ٿا اله ريز
هٿرن نيزه بازي ڪرن هم چو باد
اٿهس منز ٽٽت نيزه سوي سرفراز
بتندي سو آتش انگيز تر
نه جنگي بميدان مقابل سپن

سراسر انڪ دشمنان زير تيغ
لڏن زنده ارس جنگ آزمائي
چو طوفان سيلاب ڪن گو براه
پُر از گرد گو چرخ نيلي پرند
روان مير سيافف خنجر گذار
ڪڏڪ صف با آئين گردان جنگ
صف ميمنس قنبر نام ور
تهون بر صف ميسره استوار
سو گرگين شداد جنگ آزمائي
صف ميسرس گو چه فولاد ڪوه
بجنبش زمين آيه از بس سوار
گرزه ان پين شرتي اژدهان
ڪڏن نامدار اه ز انصاريان
رٽت بوتان و رازه به جنگ
تمس نال مدارس عمر آسو نام
لهجر اسو صرصر سپون گرم خيز
بکتر ٿا و دلاور چو شير
هميشه سي ارشن لو نسان دراز
جهان گير تس نال و گرد افراز
در آن نيزه بازي قوي پيل پين

کرک پارہ خفتان از نیزہ ہا
تولک انے دو جانب تر نگا تنگ
سرانجام گو سوی عمر گرم خیز
لگادن جہانگیر اش ابن یکین
تلون تہد یکبار از اسپ و زین
ٹین کشتہ مردود خون و خاک
بنکین ہمہ لشکر ارد شیر
زبس عم جگر خون پُر از کین سپُن
سیکتر سو ۱۲ ہ دوم در زمان
دُین تس کہ ای مرد پُر خاشگر
بیا آسی ہمی ون لستند جی قصاص
ہمی چون جہانگیر ہیجان کرت
بہ نیزہ کرُن حملہ نم بر عمر
کرک نیزہ بازی عنان در عنان
سو الفہامی آخر سین کلینہ ۱
نبر گو بہ پہلو بنکین تمس
زمرک پھر دتہو دلادر عمر
کرن تم تگاپو چو خون تشنہ شیر
کرن آسو جولان گردن فراز
پہانی مو ترک سوار ن کمان
کمن تم نظر بر سپاہ اندین
دینو میان تس تمہ اسلام دینان
یہ باہمت ونتہ دتن جان پاک
نبرد آوُنہ کاہہ نی جنگ کین

ہمی خارہ سنگن کرک نزہ ہا
تہکت گوبی از ترکی زہی قرنج
بجولان آتن اشقر تند و تیز
زٹن تس سرتی لگن بر جگر
دتن حسی لسجتی برت بر زمین
سپاہان اسلام گی شادمان
سو ہیئت وپھت نم از جنگ شیر
دلاور سو آبو کی میان سپاہ
نبرد اود مانند فیل دمان
ڈہ مار نہہ بہ سالار خنجر گذار
زشمشیر من کنہہ گزہمنہ خلاص
یہ باہمت دُین نیزہ بالا کرُن
مقابل زٹن نم کیان سپر
سین گرم در جنگ دو شوی سوار
اتن تم شتابان نوند سیاہ
پھر دالون از اسپ تیزا ون بجاک
زٹن تن بہ خشندہ شمشیر سر
تہ ڈبشت سین کافرن لی و بیم
کہ شاید نبر نیزہ کاہہ زم بار
دتون تیر بر سینۂ آن عمر
دُین میر سیاف ای پاکدین
دپوتس فرادان درود و سلام
ردان گو نبر دو سر لستان پاک
سپاہان کفار کی شادمان

وُرک اک اکس نیزہ ہا بد نگ
برابر کرک حملہ پنجاہ و پنج
تولن نوروہ تم نیزہ آہنین
نبر گوس نزت ز پشت و کمر
سو کافر سین سخت غلطان بخاک
زشادی تولک شور تا آسمان
زمرگ جہانگیر غم گین سپُن
تمس ہیبۂ لبر آسو نہ کاہہ اکھاہ
چو بادمان آدیش عمر
برابر ہمس ہیبۂ آسو نہ کاہہ سوار
بکیضرب با خاک یکسان کرت
ہمی شور تا چرخ والا کرت
سین نہ تمس کا گر سو سی سنان
دمک اک اکس نیزہ بہ تہن سوار
لگاون نیزہ بہ پہلو تمس
بُرار خون سینہ تن از زخمناک
دگر بار کہتو بر سمند دلیر
مقابل تمس فراونہ کاہہ زبیم
زلشکر گہ دشمن بدگمان
ہمی نیزہ گو نیزہ تن از کمر
یلہ واتہ توحید سر فراز
نین میانہ طرفہ بہ خیر الانام
سین دل شکستہ سپاہ اندین
نہاز ن تلوک شور تا آسمان

سپن میر سیاف غمگین ستھا
خزوشان تکین کو بمیدان جنگ
یہ کرزاہ کرن گرد جنگ آئی درات
چھو تلیف تن پر چنین نام ننگ
بمیدان بنر بنرن ابد سو مرد
زمغرب تی مین آیو کاموس نام
بو کنہہ تی ورہ چھو سنہ مر آدم سو تیر
کجان گرہ تہی دو جگر لخت لخت
سپن میر سیاف در خشم و تاب
دو نیمہ کرن تس بسر تا کمر
دہان ثا ودر لشکر ادو شیر
ژٹن ہتنہ ہیو ایہ خاور سو آ
رٹوک درمیان سوہی بل نامور
تو جن بکقلم لشکر تی بی شمار
نہ دریای خار جوشان سپن
دیون متیج بو ہیچو دریای نیل
کرک گرزہ بستن سپاہن تباہ
سواران سرکش سر افشان کرک
ودادن زہو ا تیر ہمی بی شمار
بشدت سپن اک کس لخت لخت
ہزیمت کتہن تی ل سپاہان تمام
سپاہن اندر لودو قائم بہ جنگ
مہ ستین کر دو تو و بنک لحظہ تاب
بین کافرن سی کرک نار دو ما

کہ افسوس کس نامور گو تباہ
کرن کہ یک ای کافران شریر
ہمی ژورہ ترادن خدنگ پران
مگر چھو پسنہ آئین جنگ آوری
بو ہیچھاون آئین جنگ و نبرد
پیوتی دراو میدانس اندر دلیر
کہو ژن چھو پتہ از چنین دارو گیر
دھکتیر سکان فولاد میانو
بجولان تن گرہ تستا بان شتاب
ہیتر یو سو کاہوسن جنگی سنجاک
تہی تہکن لار چون تشنہ شیر
بیکبا ستی لشکر کافران
تو ملک ہر طرف تیغ نیزہ و تبر
وتہت آی ساری سپاہ مذین
جوابر پہاان خزوشان سپن
زمین خون نہ بستن سپن لالہ زار
ہمی تو دہ گی بال و برنن براہ
دیون بر جگر نیزہ ہمی بے خبر
ملخ ژن ہیون آسن برگشت زار
سپاہان کافر سپن گرہ محبز
سپن کافرن ہند ستھاہ ازدحام
کرن کہ یک تم ای سپاہ مذین
ہمی لحظہ و ا تو شہ لو تراب رز
تمو لو نہ کنہہ گریزان سپن

بیکبارگی کہتو کرہ سن چون پلنگ
دینو ژور پاٹہن بہ کم ترا و تیر
بہ مردی چھنہ ژورہ ترا ون خدنگ
تو ی ژورہ پاٹہن کرن دادری
دلارس و ا ا ہ بہ ناموس و نام
دین میر سیافس ای تنہ شیر
ہم ابدر لگا دی تہو ی تیر سخت
دو بارہ کرہ کنہ ہمی یاد میانو
لگا ون تمس تیغ رخشان بکف
تمس ہرہ بن گومتن چاکچاک
کٹن تیز شمشیر خارا گداز
وتہت آی ساری تی جنگ آوران
بیک قبزن و چھو تہند گرد و دار
کرک حملہ بر لشکر مشرکین
تہی پاٹہہ گو خون دریا سبیل
فلک گرہ دستن سپن تیر و تار
زبس تیز و خنجر درخشان کرک
گرہ ہن آتس تیر تہ نشت و کمر
دو لشکر سپن گرم رزم و جنگ سخت
کرک معمتن پٹ بپار ستیخز
مگر میر سیاف چو غران پلنگ
ژلن کیاہ چھو تو ہ ز مشرکین
ہمی دا تو تیہ حیدر نامدار
بیابان کو ہن منز پریشان سپن

سپین مرد ستاف عاجز سڑھ
کرت ژی نمین فلک آتش کار
قسم چھوی ز احمد علیه السلام
همی انتون برین کار زی
سپین عالمس گرد بند ولوله
چه بادمان آدلاران شتاب
کړن کره یک سارې سپاه ځ بن
دمان ژاو دی لشکراره شیر
ز هیبت سپین کافرن دی ویم
یشو ته آدفود گڈن دی لقفا
پامان خاور انن ز بیر تیغ
چه بادمان چه اتش سپین کینه جوه
چو سیلاب گو خونه دریا بجوش
معلق سپین بر هوا فرش خاک
سواف مانند جنگی هزبر
بنیزه تولن کو هنی بخلاف
صف قلب سار دی کړن مختصر
بفور رسو دلدل کڈن هم چو باد
کڈن بر کمر تس اکوی ضرب سخت
دونه انو سیرن و دیر پشت زین
به یکباره خاور نمنک سپاه
همه خیمه خرگاه و بنگاه و بار
کرک ماره تم بیشما وحساب
کړن جنګ ... با لشکرا ... شیر

کړن التجا تم بسوی خدا
ته کره رحم بر حال بیچارگان
قسم چھوی ز قرآن چانوی کلام
همی میر سیاف اندر دعا
ناآواز دلدل سپین زلزله
پراکنده ډیټهن سیمت سپاه
دگر باگی جمع بر جنګ دکین
جنرد آگوار دی شیر قباد
سپین سخت لرزان و ترسان ته بیم
تلوین کافرین منز تهتوی چار دگیر
کړن کشتنم کافران بی دریغ
بون گرز شمشیرها هر طرف
بنون ابره مردن سر دیبا و دوش
دلیران اسلام گمیت دلیر
کړن خولفتاني چو عزنده ابر
بتیکن سحید دی شمشیر تیز
کړن کشته تم کافران سر بسر
سکتر کڈن تیغ خاره اگذا
برابر سپین دی شیرین نه لخت
سو گرد ژلود و دیرا نوسرین چو باد
هزیمت کنهن تل خیمه و دسیاه
نی گیک لا کن سپاهان دین
روان باگشت ای شیر جهان
سپین حکم ... گاه ... ماب ... مال

ودن تاون ای خداوندگار
ده کن نجات از ستمگارگان
تمی لحظه سالار دلدل سوار
کړن التجا بو بسوی خدا
بکیبا بیو و اتهن بونه ابر
همی تراونهن خیمه خرگاه براه
روان شاهمردان چو عزنده شیر
همی واتهن بیو قشتم چو باد
بکیبا حیدیل نام دار
که لرزان سپین ز هیبت چرخ پیر
دگر باآمل از دو جانب سپاه
ددن نیزه تی تیرها یک طرف
زمین شنعم فرش گو چاک چاک
کړن جنګ با لشکراره شیر
بخنجر کړن آیو نگن شگاف
کړن بو تمن کافرن ریزه ریز
کڈن در نظر اره شیر قباد
روان اندیرن سیر ډټ بسر
بنوم اډتمن بیو دست بر زمین
سپین مختصر اره شیر قباد
ژمنوک تراونهن مال زر بیشمار
ژتن کافران دلن ز خشم و کین
روان شاهمردان بلنګ دلیر
کړن جمع ... دی ... قال

پاہان اسلام کی بید رنگ
ز شمشیر و گرزہ کمان و سپر
روان بو ترہ ابن حمال تمام
زمال فراوان از خواستہ
دیگ شیر جباران ای سروران
ز بو المعجن و سعد و نہار خوار
مگر ان چھو ہنر د نہو بامداد
گرہ ہن جار یا وستوران تباہ
چھو میدان سرا سر دست گنج
ہزیمت کہتھن دات نزدیک شاہ
تھند خود نہفتان گمت تیر خون
گمر خستہ افگار و ابتر وچھن
پر ز موک تم کہ جنگجویان سپاہ
چھو تشنہ کانہہ نوہی سیت مرد دلیر
تہنوی دشمنی سیت کہ جنگ
دلاور رستم جہان پہلوان
کرن تم سپاہان خاور تباہ
مس سیت کیاہ کو شہ در کارزار
دین تس و نیرنس کہ ای ہمای
تباہ اسندی کو ستہ خاور سین
ز دست رستم تمی گی تباہ
ز ہیبت انسو نہہ کنی کس دری
دگر نہ کرہی ملک خاور تباہ
زہ جھوی ملک خاور مسخر تمام

تلوک مال ری وی بمیدان جنگ
قی تازی اسپان با زین و زر
کرن بخشش بہ لشکر خاص و عام
سین جمع سب ای بزرگان دین
دلیران و گردان دین پروران
ہنگہ ز نوالن یادہ رنج وسفر
دمو خیمہ خرگاہ بد سیت کشاد
کرن نوبت بجا یہ بہتر مقام
تملو آب و گاس ہوا با مراد
کران نالہ فریاد دلاوران ہمہ
کمر ز ادو شیرن علم سرنگون
وچھانی سو جمشید شاہ کو دژم
ودان کیاہ توہ چھو ہ بحال تباہ
نمود پوہن ای خسرو نامدار
ہزیمت کھن تلو شوریدہ بخت
بیکدم کرن لشکر تباہ
ہزیمت کھن تل سپاہن تمام
بہ پوزت سو جمشید گریان سین
تہ کر مشورہ کیہہ بقر خندہ ای
دریغا سو ہومان فرخ نژاد
تمن سیت بی صد ہزاران سپاہ
تہ کر جا کہ کتیز اہ زین و ادری
مہ جھوم سخت پیدا گمت مضطرب
زہ کر حکم جابی بہ ملک دیار

سلاح و سلب نے کلاہ و کمر
کرک جمع پیش علی سربسر
سین لشکر جیکہ آراستہ
بنزدیک جیک شہ مومنین
خبر کیہہ چھنہ مالک نام دار
سرا انجام وا تن تنوی سربسر
درین دشت کمتر چھو آب و گیاہ
حلف نہ ارینا آسیہ دافر تمام
وزین سو بیلہ ہم تر شکستہ سپاہ
ودن تی یوان گنخون ہا ان ہمہ
یلہ شہریارین لشکر و چھن
زرد رو سین تس نہ اندوہ و غم
سو کتو کو چھان پہلوان اردشیر
لیکن تیوہ اس کی بجنگ حصار
بیکبار پیو وا تیتھن نا گہان
ز ہنون مار تہن اردشیر قباد
چھونہ کانہہ دلیراہ بجا دیار
جگر خستہ و سینہ بریان سین
کرد کیاہ یہ دشمن و دلاور سین
سو نوشادتی اردشیر قباد
ہنگہ ز نہنوی بیاک جنگاہ کری
گرہ ہن گرہ ہو سو علی جنگ آوری
دزیرن دیس ای شیر نیک نام
گرہ ہن جمع شاہان فرمان گذار

زرہ کر نانہ پرت ملکس اندر روان
تمی تاجداران زرین کلاہ
ز روم و ز ہندوستان و یمن
زرہ پوش شیران خنجر گذار
گرہی جمع لشکر ان ناگران
نہ مارہ یا خود گرزان گرہی
بلایا جیہہ وہمتر زچرخ بریں
چھوٹہ و چھمتن کا نہ اکہا درجہان
کہ اید لقصور اُتلو خامہ ہا
سین تم حرریں پڑہین نشان پیر

بہر پہلوان و بہر خسروان
تمی پہلوانان شمشیر زن
کمر بستہ گردان لشکر پناہ
بمیدان کڈ و لشکر نامور
کرن جنگ با دشمن بدگمان
بہ باندی مہ تاون قشم دلیر
بہی ذات در ملک خاور زمین
یلہ شہر یارن بہ بولن جواب
سوئی نامداران لکہو نامہ ہا
صد و شصت نامہ لکہیک در زمان

کہ از قیروان و خطاو و ختن
تمی نامداران لشکر شکن
ز ہر سو ائی لشکراہ بے شمار
فراوان لکہیا ہے خیمہ گاہ زر
کہ شاید سو دشمن ہراسان گرہی
مہ گردہ جیجر از چنین نہ شیر
اُس ہیہ سوار اہ ہمان پہلوان
سکنر کرن منشین کہ خطاب
ہیر شیوتیل فلہہا ہی تیز
کرکرنم سوئی نامداران بزدان

داستان رفتن میر سیاف برائی شکار یافتن خاوران فیاد کہ گرہ نجیر بود
آدون میر سیاف اور اپیش شاہ ولایت کرم اللہ تعالیٰ وجہہ

بنکن سجید بپائی حصار
دچھوکت زچن پڑہے جنگ دکین
کنوی تلہ سو گوپنر تہن از سپاہ
بکچن گوچہ باد دمان گرم خیز
دچھن خامہ باغاہ در تماشای راہ
اندر شاد و با عشق در تماشای راہ
خرامان بکین گو یل سیر قمر
کو لن تن بکچن بودر خشندہ آب
خرامان کرن اکی دماہ سیر باغ
دریں حال مرداد چھین تذبابوش

بہت لود با لشکر بے شمار
بنا گہ سو سیاف خنجر گذار
کنوی نو سو گو پنر تہن از سپاہ
کڈن فر نظر تم دو ہا اک زدور
درختان سر سبز آب و گیاہ
زمرکب بچھر و تہو سیاف تیز
اتہیں مزرت تا زیا بہ دور از
دیون جلوا بلندر آفتاب
تنادل کرن میوہ ہائی عجب

[illegible] شاہ خاور زمین
تنکا بسی تیر گو بصحرا اکن ر
شتابان کلنگ تی آمد سیاہ
سو دیکن گو چہ باد دبور
روان میر سیاف یل بیدرنگ
بیکر سکہ کران بستہ سیف دلیر
دچھین باش اندر سہاہ سو سپہر
روان میر سیاف از بس فراغ
کڈن عناہ اک بعیش و طرب
پہوی آو نزدیک سیاف گرد

یهوی آدنز دیک ستیافی گرد
مه ستین ته یک ون مرگ ته سرگران
کری سحی عطا کشور و تاج و تخت
یه زانن بوم یته نادبس داان
یک خاور انن ته دیده پُر آب
چه از گنج من یم گرامی گهر
زمانن بو کرنس نشاهی جدا
همی نادمیانوی مه کره آشکار
بچهس فنکنس گو متن تیره بخت
مه پٹ ون مه کر ظلم و جور و جفا
مه چهوم سخت غیرت گمت انیزمان
بازو گنڈن تم بفر خنده بخت
مه ستین ته یک پیشس شیر آله
یی انه بو ناه پیشس آن نامور
رفتان خاور انی حفظ شیر
جدا تو کنس ست امضرب تیغ
دون نی زنی زهس ایگان
تاون انه پس ست زور آزمائی
همی اتادن میان سپاه
ینن تعجب سه شیر خدا
ند انته ایمان بسوئی خدا
بازو شیر دون شه اندته که
نه تاج نه تخت گوهر نگار
... بخوی لحظه سر

دین تس کرت میوه نی خور دیره
نمت سیت پانس وشندلی
هما ملک داری بفر خنده بخت
کتهاه کنهه کرن نه سو خاموش گو
زبانز و کڈن کنهه جواب شتاب
ہین ہند ہلچهوی جهانک خراج
شهنشاه آست بو کرنس گدا
یله گم سینن در جهان نادمیانو
نه ملک و نه لشکر نه تاج و نه تخت
ته ینو تهم همه ملک تاج و کلاه
گڑ هن چهوک ته دن پٹهن بدگمان
دین خاور انن هول فی بهیب
همی میانه پاسی ته تخشی گناه
روان کینه در گوبل شیر جنگ
ٹن ده سیت چپ تم تجاهی سیر
سپن خاوران خشک فی ادی زنته
و دن می پهت چهوی سراسر
یکن دادبر سهبر دنهم ... ته
بنز دیک آن حیدر دین پناه
دئیس شیر جبان ای خاوران
تونی کفرس اندگی ته تنتاه
مسلمان آن کره ایمان قبول
دکر پاسینک جهان شهریار
بفر منگ دانش بفر تمام

دئیس تم ها ای شه خاوران
بنز دیک آن شاه مردان علی
یه بونت سر آمیه گو خاوران
سین در تحیر سو مدهوش گو
دئیس میرستیافن ای نامور
ابچ قدرت انن خداوند تاج
مه دیمی ته یم گو هر شاه بوا
همی تهاد ته نه در نهان تا و میانو
درین بینوائی مه تهادم رهم
بچهس و ان پریشان خوار ادنته
روان میرسیافنی رٹ گهر
بولوته هرگز مکر و فریب !
دئیس تم هنگه زن ستک مینانو سر
نه شمشیر رخشان تو چن بیدرنگ
کڈن ضرب سیافنی بی دریغ
کرن گریه اری تو بس آته و درد
روان خاوران گو و تهت نه جاهی
یکجن میرستیاف بو تس ته
دنوس میرستیافن آن ماجرا
ته آسو کیهی سرور سروران
گته هی ون نیهی پاتهه بر باد سر
ته ینو فیر از باه کفر و جدل
هنگه زن ته نوز کنه ای نامور
مه نش فنکنس و ان جه اسب کلام

یہ بوزنت دراندیشہ گو شہریار
خبر چھا یتو ماپشیمان گرتہ ہی
چھو بہنر کرس مکر و حیلہ دروغ
خبر کس چھی میانس دلس منز چھو کیا
زبانی مسلمان سپن بر مذاق
بباطن در آخر منافق سپن
کردک حکم آنوک سو دست تباہ
منگون از خدا گو دعا مستجاب
سپن شاد و خرم سپاہا ندین
دتن تس ہمان تخت تی تاج و زر
لشنگ دلادر سپن شاد گام
کڈک شب بارام عیش و طرب
پکن درایہ لشکر بمانند باد
تمی خیمہ ہا خاصہ پیراستہ
در آن خیمہ سوی حیدر نامدار

دلس کن دیون کیاہ چھو تدبیر کار
اگرچہ مہ بوزم نہ اعتقاد
بظاہر بوا ایمان انس بے فروغ
زبانی بو تس نش اقرار کرہ
نہانی بدل لوٹنہ کفر و ضلال
سو حیدر سپن خوش نہ اسلام او
برابر سو لاگو کن بانوی شاہ
روان در زمان ست گو درست
کرک شاہ مردان پیہ آفرین
کرک تس کتوی خیمہ شاہی بنائی
بتر دیپر آد کرنس سلام
دم صبحدم تہہ سپاہا ندین
ژنگ خیمہ خرگاہ بدست کن د
سو خرگاہ حیدر فلک پایگاہ
بہت بادلیران خنجر گذار
تمس روس کیاہ چھو آمت بسر

ہنگہ نن بوزکن مسلمان گرتہ ہی
بہ خنجر کرمہ دون سر از تن جدا
بباطن مہ اسمہ نیون رسم و راہ
زبان بستہ تمنز بوزنس کرہ
بہ ظاہر اگرچہ موافق سپن
خبر کنہہ بو پینہ ز انجام او
بدست مبارک چھتہ ان تس لعاب
تتھی تنہ کنن آسو تس از نخست
دنیک خلعت شاہ خاور تس بتر
بہ فرش شاہانہ پرد و سرائی
سخن مختصر اوس دہ آد شب
تلوک ڈیرہ ساوی از آن سر زمین
مرتب کرک خیمہ آراستہ
تمک قبہ تابی بہ خورشید با
دلیکن نہ مالک گمت بے خبر

برآمدن ابو المحجن از پیجراہ و دشت پدید در حصن ربیع مطلع شدن از حال مالک اشتر با ہمراہی

بہت منتظر اندر ان دشتگاہ
دون چھوی نیہی پانہہ سید امیر
رہ سخت آبس دشوار پیش
بسختی ژنگ تا بدر روز راہ
نہ تمت آب نی گاسہ نی کانہہ درخت

مگر دا تن آن نامداران سپاہ
بلہ زن ابو المحجن سر فراز
بیابان کن سخت نا اندازہ پیش
بروز دہم اک بیابان وچھوک

ز اخبار این قصہ دل پذیر
چھ گو از آن پیجراہ درانہ
در آن راہ سختی بہت کی دراد
پیاوی سخت خوف ابیابان آیکا
زمین پیہ نیاک ہوا گرم سخت

نہ ازاژدہا و پلنگ ژیان
تھکت پی تمی ناماران سپاہ
نہ تت تھا یہ کنھہ آب نے بو علف
سراسر سو صحرا اتر ز مور سیتی
سراسر سو میدان چھٹن پر سپاہ
ہمہ تیز چنگال پنجہ دراز
نہ انبوہ موران در آن دشتگاہ
لمن بہ ترٹن آس اسپ و ستور
ژلن در ایہ لشکر شتابان شتاب
تھہوی بو ز موران گرہن سخت شور
سرانجام سبی لشکر نامدار
روان ... دشتگاہ
... حصار فلک
... ہیٹن کہ تو بفرخندہ فر
اکرک ... دشت ...
بہر دو بوالمحجن رزم خواہ
... کوتوال حصارس خبر
بیرار خیمہ خرگاہ سین ہر عزار
نہایت چھپا این راہ شو سخت
بکین چھپنہ از بیم دندان مور
و چھوہنہ درین مدت از ... گا
چھپہ کنھہ پابھہ ...
...

اتی کن بکین چھپنہ از خوف جان
کرک خیمہ بر پا بدشت اندرون
سٹھاہ گی سپاہان و اسپان تلف
لشدت زمین ہند سیداند چام
ز موران ظالم تہہی آبناہ
ہمی زہر قاتل تہہند زخم و نیش
بہر سو سین بستہ راہ سپاہ
ددان و ستھو ابو المحجن نامدار
بکین سیت ہمہ مورچہ بے حساب
بیک روز و یک شب نہ لشکر تمام
ز چنگال موران سین رستگار
کرک استراحت بفرخندہ گی
نمایان ہوبن شاہ چارم فلک
سراسر سپاہ گی گران ہٹ سوار
بکین وات نزدیک جھسن بہیچ
فرادان کرک خیمہ خرگاہ بپای
نبرداز اک لشکراہ نامور
بیو بوذت سراسیمہ گو کوتوال
درین راہ موران خونخوار سخت
ہما نامہ گی زیادہ ہفتاد سال
اتی کن یون کا سنہہ دلادر سے ا
ردان کوتوالن نہ بہر خسیر
بکین گودرآن لشکر نامدار
...

زبس رنج گرما و سختی درہ
زبس ماندگی گیمتن بے زبون
کرک خیمہ بر پا بدشت اندرون
ہوا کر سو ان ہم سو بدان تمام
تمی مورچہ آئے مثل دراز
کرک سپ تی مرد مجروح ریش
سپن لشکر از زخم موران نفور
تلوک خیمہ خرگاہ بنگاہ و بار
تھہوی بر نہہ بکین آئے لشکر بزور
بسرعت ژلن نی ہمہ صبح و شام
و چھوک اک بیابان پر آب و گیاہ
سپن لشکر آسودہ ازمندہ گی
سبکتر ابو المحجن نامور
تلوک سا ... اسباب و بنگاہ و بار
... مرغزارس اندر بی سپاہ
فرادان علم ہی پردہ سرائی
ز فولاد پوشان خنجر گذار
دین چھوتس لچ نا بن یہ امر محال
اتی کن پلنگان و شیران بزور
بو چھوسن ہت حصارس اندر کوتوال
بو چھوسن تعجب ازین سخت راہ
شتابان سو اراہ کاٹن نامور
سپاہن پر تہوت کسن ہیچ افسر تہہند
...

نمر کب پہرہ وتہو سو مجبز روان
از آن پس ڈٹھن ای سو ار گزین
ثہ کنھ آ ک کتھکن گرہن چھونمر آ
زچنگال مرزان ثہ کتھا ٹی دا ک
ڈسین توڑہ بوالمعجن ای سوآ
بوچھوس تمندی دادہ گومت غمین
یہ لشکر ہتھن سیت سوئی نامدار
تو حم سخت محنت تہ رنج د زر
بلہ مجبزن بوز این قیل و قال
کرن کوتوالس نشن آشکار
کرن خوردنی خاصہ بانہن تیار
هتن سیت پانس سٹھاہ نامور
وچھون سوئی بوالمعجن بی نظیر
خط عارضس سنبل مشکناب
خردمند خوش خلق شیرین کلام
ڈٹھن تس لہ ای سرو ریحان ال
سٹھاہ تہمکتن چھوہ نہ رنج ونلہ ا
بغور الم رسنہ دتہو بیگمان
حصار اہ معلی وچھون بیگمان
حصارس اندر کھتو بفرخندہ حال
مزعفر گرامی ضیافت کھیک
کرک گرم مجلس نہ سنتطور ساز
البوالمعجن ... سو جہام شراب ا
[illegible]

بکن گوبہ پیش جہان پہلوان
ہمی کوتوالن زبہر خبر
خبر ڈن ثہ سای نہ نام و نژاد
تئی کن گوڈن کانہتہ آمنت چھونہ
وطن میانو چھوی خاقن بہ برد یار
بونمسی بیتی دراسن ڈن گاہ نی
گرنہ ہس ڈن بوزانڈن نجادر دیا
بصد رنج موکلاس ان راہ سخت
بکن گوبہ نزدیک آن کوتوال
متس کوتوالس سین پیدہ مہر
سونن پیش البمعجن نامدار
بکن گو بآئین نام آوران
خرامندہ سرو اعجب دل پذیر
شگفتہ ندوی خندہ جبین
دلادر جوانان بہ فر تمام
ثہ مہمان انوک بوچھوس خانہ دا
اکس دو وین کہ ز ثہ آرام مخوب
هتن سیت اک ہت دلادر اسوا
کرن انفتح آسو بر آسمان
بفرس کہست سوٹھہ با حشمت تمام
زہر قسمہای لطافت کھیک
روان کوتوالن بلورینہ جام
اگرچہ بہ بوتس نشن ناصواب
... رنج دالم

کرن پہلوانس سٹھاہ آفرین
بوتنرس ثہ نشرای یل نامور
از ین راہ خونخوار کنھ یاٹاک
اگر آدکا نژاہ بچانت چھونہ
مہ چھوم بابوتر نمت نجادہ زمین
درین ملک واتوسن لوتس ثہ تار نی
بصحرای موران لگوس بی خبر
درین ملک واتوسن تانید وبخت
بہ کنھ بوزمت آسون از نامدار
ڈین ہم چہ گلمت تہ جور سپہر
روان کوتوالن بروز دگر
بہ نزدیک بوالمعجن پہلوان
جوانان وچھون برمثال گلاب
دیون جلوہ مانند صبح مبین !
سٹھاہ خوش سین تس وجہت کوتوال
مہ سینن قدم رنجہ کہ در حصار !!
سٹھن خوش البوالمعجن پہلوان
بکن گو سوباکوتوال حصار
البوالمعجن گرد باکوتوال !
انوک خوان الوان نہ نان و طعام
از آن پوں نوک سوئی می دلنواز
دتن ناہ دار اس بہوشش تمام
بلانشرہ چالو آسو کار بدی
بہزان اک مرض ابلیس رشکم

تمی باعثہ بوسو در رنج و تاب
تمی لحظہ گوٚنس مرض آشکار
روان کوتوالس تمی شور گو
تہ چھوک درجوانی بو چھس سالخورد
کہ آیا اسی منزلا درچھو کُس
بو آزادہ کرتہس ازین قول سرد
بو مہمان چھس چانو ای سرفراز
ہمی سنہل زانون تس ندقیل و قال
بنجیرہ سو چال سین در تیز
بسختی رٹون پنجر کوتوال
بسختی ہرت پین ناخن پتھر
کڈن دستہ چیپ پیل زورمند
بسختی اکی مشتہ کڈٹن تہ ور
بسختی تمس دراوجانس دمار
بزور آسن ہم ہچھو شیران جنگ
کرک حملہ شیر زبانس پیٹھن
نگربی سلاح آسو سوی نامدار
کڈن ہم سلاح از تن کشتگان
کڈن تیر شمشیر جوشن گذار
ابو المحجن سیت ہم بو برا ہ
بفور آدلوک سوی سلاح و کلاہ
رٹن بو سپاہن نہ بر ندو بہ تیغ
از آن پس کرک تمہ ہم کشتگان
حصارس اندرین سپاہان تمام

علاج آسو تت در رنج شراب
لجند را توی چانو تم جام شراب
تمس در بدن قوت و زور گو
سہم پنجہ ملو چھو شیران نر
توانا و چابک قوی تر چھو کُس
بناحق مہ کرہ شیرنی سیت زور
مہ شو باتہ پٹ کرن پنجر دراز
ستمگار بدخوی سرمست آسو
کرن پہلوانس پیٹھن پنجہ تیز
تہ ہتوی پیچ د تونس بندرد زم
سین سخت غلطان تن بدسیر
رٹن تم گریبان آن سرفراز
اکی مشتہ یتونس کڈت جان و دل
حصارس اندر آس اکھ بس مرد
تمس نش ثلن آس شیر و پلنگ
بکیار گی تہنہ پلنگ و دلیر
کرن مشتہ تتس تمن گیرودار
بفور آدلون سوی سلاح و کلاہ
کرن جوی خون جاری اند حصار
لجک تیز شمشیر ہا از نیام
کرک حملہ بر لشکر کینہ خواہ
کرک کشتہ سارے سپہ از حصار
ز سختی چھا مسل اندر لشکر کین تمام
روان گو زنان نامداران پاک

یلہ پہلوان ژاو اندر حصار
پین بو سو سالار فرخندہ تاب
دُپن پہلوانس کہ ای شیر مرد
کرد آنہ نمائش باہم دگر
ابو المحجن پہلوٚنس ای پیر مرد
فہراشیرہ بند پنجہ کا نشاہ بہ زور
تمس چال کنہ سٕپن نہ خیال
بلا جوی بد ذی بد دست آسو
بہ شور آد سوی سرور بے مثال
فوڑنس آنہ ہیرہ پن یک قلم
دگر با گو کوتوال تر ژند
بشور آد بو المحجن زم ساز
پین کشتہ سوی کوتوال حصار
تمی کینہ در آس اندر نبرد
وتھت آی تم پہلوانس پیٹھن
نمن پٹ کرن حملہ مانند شیر
کرن کشتہ کنہ ن نہ جنگ آوران
کرن حملہ بر لشکر کینہ خواہ
بکیار اکھ ہت سوار از سپاہ
حصاری سپاہن کرک قتل عام
ابو المحجن نامور بے دریغ
اکھاہ زندہ تھا و کنہ از یکہ زار
پیل نگاہ کرن نامداران پیام
حصارس اندر شاہی بیم باک

سین تن حصارس اندر تم کمین
برن بارو دی عالم نہ مشک سیاه
ابوالمعجن گرد گردن فراز
ہمی آو تس نشس علیہ السلام
نہ چھوک با نہ بہتن ہتمکین دہاه
ازآن چہ کڈن مالک نامدار
ہتن سیت اک ہنت سوآز سپاه
سہر نہ پرو بالا و سہر حجرہ در
بصد باب ابوالمعجن در حصار
نہ کاہہ حجرہ نی خانی کا ہہ سرائے
ازآن خواب جیران سین نامور
کرنا مرغ زرین کہت گوبام
ابوالمعجن نام در باس سیاه
بوبرانہ اندر سرا یاد و چھک
بخانہ درون ثاو اک پہلوان
ہمی نیر آن سنگ تاریک جیاه
سین بن سہ تاریک جیاه سیاه
مزاندن کرن بستہ آن جرم خام
بیابان چہ داتو سوی نامدار
ہمی حمر کرت زاو مانند شیر
ہتون نام مرد گار جہان
نہ تن جابہ خورشید تابان نہ ماه
شمعدان اک ساگون کرہ ہتن سرفراز
نہ بنہ گرابن جی [illegible]

دلو ک کرہ چھو اہن جرج برین
سراسر سیاه بانماندین گی خواب
بخواب گران ہیو سو بر فرش ناز
فروزان نہ نہ رو دی جون آفتب
چھو مالک گرفتار نہ زندان سیاه
نہ ڈشت ابوالمعجن نہ اضطراب
کرن جستجو تم سہر کوہی و راه
کہ اصلا لیون نہ نامالک نشان
کرن جستجو سیت ہمت صد ہزار
کرن جستجو تم سہر کوہی و راه
بہ خواب آسو با خود خیال نظر
جہان تاب گوردی درخشنده شیر
ڈٹھون مالکس آسو سہر سوی راه
بہ مخفی درآن خانہ اک جیاه آسو
دھین تت اندر تم کناه اک کلان
جہان ریک کی معجزه سنگ
ڈٹھاه ثاد مان گوئل دین پناه
ہتن سینہ آن شمع تابان بدست
سین باک [illegible] رخ [illegible] آشکار
ازآن پس جھین تت انانہ اک سرائی
بیکدم نہ سوراخ ثاو پہلوان
میان سرا ثاو ہین شیرمست
بہ آن [illegible] سوی [illegible]
[illegible]

نہ کالحین درایہ تابنده ماه
نہ تہکت آسن ہمت نہ رنج و عذاب
وچھون خواہس اندر سو خیر الانام
کرن تم ابوالمعجنس کن خطاب
بفور آتہ کر جستجو در حصار
روان نی سہہ آب تہ کور جواب
دچھوک تت حصارس اندر سر بسر
سین حجرہ سوی سر و سرکشان
نہ آباد تہ ادک دیران نہ جائے
سہر جا بہر نہ پرد بالا نہ راه
سوشب [illegible] نفس [illegible] نام
سین آشکارا سیاه و سفید
سرا بخانہ درایہ جاپا نہ چھک
ازآن جاه کا نثر اه نہ آگاه آند
نہانیت کلان آس سنگ سیاه
تیجن نہ نہ زن سی بر تہ بیدہ تنگ
انون اک کمند اه بر وتمام
بجاه اندرون تہ سوچون شیرمست
تمی بیکہ سوراخہ کن سوی دلیر
دین یا آہا نہ چھوک ہمائی
سراپا وچھون ہمو ظلمت سیاه
ڈٹن شمع نی [illegible] اندر بدست
سراپا [illegible] بجز دو [illegible]
[illegible]

همی سر و قد تمه ندوی اخم گمت
بدن تس گمت حمله نه نگا سخورد
د چهون تم ابو المعجن نامور
ته د چهوک سنی گره هن مبهم بند گمان
یه بوزنت سو مالک شتهاه شاد گو
کرن چون پلنگ شان سخت جوش
سین پاه زنجیر د غل سر بسر
زبس گریه د وشنوی سین شکبار
بین چشم بد دور از پهلوان
کرن نعره سوی سپاهان تجاه
سین شاد و خرم سراسر سپاه
سین بر جمع گردان گرد نفراز
پرتهوس گرد ابو المعجن ای دلیر
همی چانه لرنه نلن کوهسار
مه د نتم سراسر ته حال گذشت

ز ننگی ضیق النفس دم گمت!
بناگه د چهون نور گو آتش کار
نه سخت د دولت ستاده بسر
د پُس تم که آری د چهوسن چانو بار
غم و غصه سار دی تس اتی یادگو
ان زور و قوت بیمروی سخت
ستاده سین سنی یل نامور
شتهاه کره ابو المعجن آفرین
بُراز نور آسن دلاور جوان
کدک نامدار و کمند گران
ز دید آن مالک رزم خواه
الوک خوان الوان رنگین طراز
مقابل ته سینن جمه نره شیر
سبب کیاه چهوکس گو ته پهنورا

ته هنت کله بن کن به تیمار و درد
تولن کله تهدیر نه نادون سو یار
ته جس کره یک نیرت که ای پهلوان
ابو المعجن گرد خنجر گذار
سین پیده در تن تمس تاو توش
کرن بند ته بجره نی لخت لخت
رتون سوی ابو المعجن اندرکنار
زهی مرحبا پهلوان گزین
از آنجا بکن گی بیابان چاه
همی کهار کهه از چاه تم سروران
بکن گی پالوان شاهی فراز
کهیک خوردنی خاصه پاتهن بناز
کدتن چهوک اکی مشته فیلن د مار
ته کم کرشتن لبو د آن جیه فرار
وچهت کم بیابان بیه کوه و دشت

[illegible]

سبب کیاه چهوکن نه نهیت کینه خوه
یه کینزاه تس سو آمت به پیش
نهلیه سو داتن سجاد ردیار
ته شاه لو جنگی نه چاه سپاه
از آن تس د پُس گره ابو المعجن
ز جید رسید آ دلدل سوار
د تن خیمه جم گاه نه گشت شاد

بسم الله الرحمن الرحیم!

گدک کهته کمه ای لو بزندان چاه
تمن گرگن اندر گلن بیخبر
گره هن بیتن جمشید فرمان گدا
سراسر کرن نامدار تس بیان
که ای نامور سرورا! بجمن
بخاور زمین و الو سوی باسپاه

جاودان نامه حصه سوم

دنس مالکن سر بسر از خویش
زکرگان لشکرن سر بسر
زدا دی دی جنت جمشید شاه
ینن تم ته احوال کرنس عیان
جز لو رزم از کوتوال حصار
کرن جنگ همراه جمشید شاه
بهچو آماده گرمت جنگ فساد

چھو بہتر گئے ہیں دو ن شتابان شتاب
مہ اوّل گئے ہیں جھوم سوئی شہر جم
ہنگے زن مسلمان سین تی چھوبان
تمی نامداران خنجر بسر گذار
ہنگے زن تیع بوزن تم سروران
تہ ہنو مارے ہین تم سپاہان تمام
یہ بات مہت دنوک نتہ تمی نامدار
زدید امالک سین شادمان
بشادی بکین گی سوئی شہر جم
پذیرو سین نامداران زراہ
جہانگیر مالک سوئی شہر آئو
بلین خوی بدرئی کرت آشکار
یہ کنیزاہ کرن تہ ہو دمی ون جزا
کرن پای بستہ بزنجیر زر
سومالک بکین گوسوئی بارگاہ
ہمہ نامور آس بہر سلام
سبب کی چھو دیدار ماہ ونہ اہ
ستارہ چھوڑو تی زنور قمر
میدان گئے ہو جمع ساری سپاہ
سین جمع ساری سپہی ہزار
سین جمع لشکر ہمہ سربسر
علمہای سرخ و سفید و سیاہ
چھو ہی توہ سراسر ہوا در میان
دیو توہ جوابلندرین گیرو دار

بنزدیک حیدر شہ بوتراب
بو معلوم کرہ از زن بی وفا
دگرہ سنخجر کرن بی ردان
ہنگے زن مسلمان گئے ہین تم سپاہ
کڈ و نیزہ شمشیر دگرنہ گران
از ان پس گئے ہوسوی دشت کشاد
سبکتر بنزد رای تم از حصار
زنشادی تو لک شور تا آسمان
ذنک خیمہ خرگاہ شہر س اندر
ابو المعجن گرد لشکر پناہ
ابو انی بنزدیک گلچہرہ آئو
مہ دتیم زہ نسبت کرم کیاہ گنہ
لبک وان مکافات نمکوہی جزا
ہوک حجرس اندر مہ ارجمند
کہست بوتہ تخت نمکین فرجاد
کدک عرض ای نامدار جہان
اسی ٹہہ زہ دروازہ موثر تہتہ زئی
دیک ہلو انرکہ ای سرو ران
مہ گنیز ان توہی سیت جہم اک کہفاہ
سومالک بنزدرا وار شہر جم
بنزدیک ابو المعجن نامور
ردان مالکن ج بوسوئی سران
دفادار تی یار دغمخوار سمیان
بو چھوس مالک اشتر نامور

دیس تم کہ ای سرور محترم
مہ سیتین کرن کیاہ ظلم و جفا
مہ لشکر چھو در شہر جم سی ہزار
گئے ہو پیش حید نمکین فرجاہ
بیکدم کرو ساتی قتل عام
بنزدیک سالار والا نژاد
زہ مالک خبر داد بکیہ پیش شاہ
تو لکت خیمہ خرگاہ کوس و علم
کدک استادہ علمہای زر
بنزرود با نامداران سپاہ
دین تس کہ ابدختر شہریار
بناحق گرفتار کتہ تس بجاہ
کرن حکم خلخال کدہس بنز
درحجرہ محکم کدک قفل بند
ز مالک خبر دار گی خاص و عام
بخیمہ بخلوت زہ رودک نہان
پریشان گیت [illegible]
ہنگے میان توہ چھو [illegible]
بفرمان مالک تو لک اشتہار
ہتن سیت لشکر تہ کوس و علم
سراسر سومیدان سین پر سپاہ
کہ این نامداران جنگ آوران
بو دیکین ہتن سر کرد آشکار
یہ ہوی نادمیانوی چھو بازیر دفتر

مہ چھوم آغہ سلطانِ پیغمبران
چھو دامادِ پیغمبرس ناد اڈر
تمس سیت شیرن چھو نہ پات جنگ
چھو وزت گژھن انکمال شتاب
بو ایڈ تند حکم برادر چھو س
بدینِ محمدؐ رسول اللہؐ
کرو توہ تہ اسلام و ایمان قبل
گژھو توہ سزاوار خلدِ برین
مگر دِ دِدہ ساس تکین چھو ژِ ن
ژھینوک بادشاہن تخت ابا بدین
زبان سپاہن نام آوران
ذا صب بہ سلاح دکلاہ و کمر
چھو کنہ [illegible] بیترِ ریائی صوب
بدان [illegible] گژھ ہو باسپاہ
نین گفتگو [illegible] سرفرسان
بجز دیک سالار لشکر پناہ
[illegible] پاتھ ناموار آمو [illegible]
[illegible] اماد شایستہ شہریار
[illegible] غریب [illegible]
[illegible] اندو [illegible] گوشان [illegible]
مہ [illegible] آرام
بدل شاد [illegible] چھو [illegible]
[illegible] آوان [illegible] خواہ
کرن تم ونکہ تم تکین [illegible] جنگ

یمن پیٹھ چھو نازل سنت قرآن
جہان پہلوانہ چھو سوی بگمان
ترمن تس و چھت اژدہا و نہنگ
چھو سوی آمتن انزے جنگ و کین
سپاہن اندر اک سپہدار چھو س
ہنگہ میان چھو یار از دل و جان
شہادت دیو بر خدا و رسولؐ
[illegible] سپہن خوش تمی ناد اڈر
ہو کرنہ اسلام و ایمان قبول
جہان پہلوان با سپاہ تمام
بشاہی ضیافت کرن بیکران
دپن تس ابو المعجن ای جوان
تہ ون مشورہ از درنگ شتاب
چھین آسہ سوی شاہ دلدل سوار
یہت با سپاہن جنگ آوران
دِ تس مالکن نامہ ناموار
کہ ای شاہ شاہانِ گردن فراز
دلاور تن چھوک نامور پہلوان
بجاہ زمین و الو با نسند شیر
دپن [illegible] چھو [illegible] دم ورزار
[illegible] نصری تس بہ [illegible] تمام
دپن ناد چھو [illegible] جہید نامدار
چھو آمت [illegible] جنت جمشید شاہ
[illegible] اندر شیر قباد

علی ولی شیر پروردگار
چھو لرزان ابر دپی او آسمان
تند ناد بوزنت بلند آفتاب
بہ تسخیر این ملک خاور زمین
مہ در دین اسلام چھوم رسم و راہ
مہ بغداد کہت آفتاب بگل
رضامند سپنو جہان آفرین
مسلمان سپن ناموردہ ہزار
گہ بران سپن تم از آن سرزمین
بشہر اندرون شاد با احتشام
کرن بذل و ایثار تم سیم و زر
تہ ون مصلحت ون تبوزون
دپس تم چھو بہتر دم صبح گاہ
ہمی سانہ خاطر کڈن انتظار
سوارہ بکن و التو فورا براہ
موزر تم سونامہ پرن سربسر
تہ فرزند خاص شہ نامدار
بہ نامہ کرم تمی کن اڈر روان
جہان پہلوانہ چھو با نوش و تاو
قشمشم مہ چھوم ناد رہبر بلاد
وہ نو زم سکہ آسن چھو اند رعب
چھو نہ مثل امسند درین روزگار
نین کینہ در سوی دلاو پلنگ
سپہدار ماموں کرن تم باد

کرُن کشتہ نوشاد خنجر گذار
ہہُن گژھ ہو سو بر تخت خاور زمین

غرض چھوم مہ شاہان لشکر پناہ
تمکو از معلوم ساری کرُن
چھوہ سوُن دُزُن دریچان جان

دم صبح یزد چو باد بہار
از آن پس سہ مالک تسی خانہ اُ
کرُت می پہٹن ظلم و جور و جفا

غلام جناب پیمبر لو چھوُس
ہنگہ زن ژہ مانک تہ آنک سجائی

دوباہ سہ کت ناہ تہ آئینہ یاد
عزیز از دل و جان مہ آسک بُدم اُم
ژہ وَن از دل و جان بصدق و یقین

کرُن آسمان و زمین آشکار
چھو بیشک محمدؐ تس نبی رسولؐ

ز نرگس کرُن آب بر گل نثار
بیس عزیزان جایہ آئینہ نش

توی تراوِمک تسی بزندان جاہ
بو چھس وَن پشیمان گمژ دل حزین

دل و جان وَن تسی نش مسلمان گس
دیُن تس ژہ بہ وَن رَین دشہ حرم

بداد وہش کشور سہ آباد کر
ژہ کر سعی و کوشش بلہ ین خدائی
بنزدیک سالار لشکر پناہ

تمن سیت لشکر ہزاران ہزار
توی سوُزم این نامہ فوراً چو باد

بفور ایں با تمامی سپاہ
کرُن تس لو المعجس کرُن نظر
چھو بہتر گژھہن سوی حیدر سولُنا

ہمادم سو قاصد کرُن سر براہ
بکتر بنزدیک گلچہرہ شاد
ژہ وَن گژہ خبر دا کرُن دا یہ تھاوُ

ہمی جا کر شاہ تیز تہ چھوُس
بہ کینتر اد کرُت می پٹ ازنشتم و کُن

ژہ بد عہد در ایک بہ بد نژاد
ژہ تہُن تراو تہُن ملت کافری
چھوہ بیچون خدائی جہان آفرین

سو بر حق چھو پرودگار جہان
ژہ کر دین و ایمان تسندی قبول

دیُن تس با وتہنہ در ابتدا
بہ جاینہ اسلام تہ دینہ نش
دَن پیت دینہ سی پٹ چھوُک بیگمان

ژہ نہ تو می ایذا ای یل پاکدین
مسلمان سین دختر گلعذار
سین خوشی میر زینہ اندیشہ غم

در احکام شاہی ژہ ہوشیار در
با سلام خلقن سیُن رہنمائی
سیُن مختصر مالک نامور

ہمی مدعا چھوُس انین جنگ و کین
نزدیک ہامان و الاتژاد

بلہ پہلوانن سو نامہ پرُن
دیُن تس کہ ای سرور نامور
مبادا یہ سر جایو گژھہ آشکار

بوداتس نگاہ با تمامی سپاہ
دیُن تس کہ ای گلرخ بیوفا

سپہدار مالک و نان چھی تہ تاد
دتے اک کہتاہ وَن لعز رنگ داری
تہ آزِ نہ ناہ روبہ ای مہ جبین

بلِ تت کری عزت و احترام
سین داخل دین پیغمبری

کنوی پاک یزدان چھو یثل و یار
خداوندگار زمین و زمان

بہ بُونت سہ گلرخ سین شکبار
بیُن رسم و اسلام دین خدا
ژہ پوشیدہ تہا وت بین رسم را

تہ منظور تہا دم بدلی رن نین
ز کفر و جہالت پشیمان گس

بٹھاہ خوش سیُن مالک نامدار
بہ تشش دل مردہان شاد کر

زبر نگ دشمن خبردار ادو
مہ چھوم سوی خاور گژھہن با سپاہ
کرن ترن و ہن آسو سفر

خزانہ کڈن باگرن بے . درنگ
یکن دو رای فولاد پوشان سپاہ
یکن درای بالشکر سی ہزار
ڈلن جانور گی پس کوہ قاف
روان مخبرا خوش خبرت شتاب
جہانگیر مالک بعز خندہ فر
سین خوش سہید اس دلدل سوار
بیہ سہپ با جامہا ی طلاء
روان دلدلس کہتو شہ مومنین
ہتن سیت نقارہ کوس و علم
ابو المعجن و مالک نام ور
ز دلدل ہتن ہُن و سن بالشتاب
روان ... پر آب
تہ ... سیار برین
بجر گاہ عالی شہ مومنین
زحال گذشتہ تاریخ سفر
سو باغ سلیمان سین اتنا ئی دہ
بدانا ... گرہ خو سر فراز
سپاہ چاہل ند رگکن بے خبر
... خوش سو حیدر علیہ السلام
... حیدر ہمہ قصہ یاد
زمہانی کو تو ال حصار
و تن تا ہمراہ ان احوال خویش
... او ازان ...

سپاہن دتن سازو سامان جنگ
جہانگیر مالک یل رزم ساز
گمت چون نہنگان پلنگن سوار
دُین الغرض در ایہ لشکر چوباد
یکن گو بہ پیش شہ بو تراب
ہی آیہ باصد ہزاران حشم
ہمی دل نکس بر مثال بہار
بلشکر کہ شد حیدر دین پناہ
سراسر تمی نامداران دین
سین تام نزدیک نام آوران
بفوداتی دہتہ تہ اسپان بہتر
دتن مالک نامداران قسم
دتوک بونہ تس سرورس ہم رکاب
گو رن کہت دگر بار نام آوران
گرنہت بیوٹھہ بانامداران دین
موذر مالک نامداران زبان
زگرگان گرنہن کشتہ ری سپاہ
سو شاہ پر سند قصہ عزم شکار
دبار ی ابو المعجن نام ور
ازان پر ابو المعجن کرعیان
سین خوش سو سالاد الا تراد
وجھن خو اتہ ہانڈن سو چاہ سپاہ
بیہ کنیزاہ در آن راہ تس آو پیش
گرنہن سپشہ حیدر فرمان گذار

بروز چہارم دم صبح گاہ
ابو المعجن گرد گردن فراز
زبانگ دہلہا ی گرد ون شکاف
دین واڑ نزدیک دشت کشاد
کہ آید ابو الجد المعجن نامور
ہمی قولہ پیو ز کوس و علم
تہ ساس ازد رمہا کہ نس عظام
خروش دہلہا سین تا بماہ
تمی بردنہہ گسے باکمال حشم
بہم متصل گی تمی سروران
روان سروران پای کڈ از رکاب
مہ دس بن تہ ای سرور محتشم
کہ آکا ذین بر شہنشاہ دین
یکن اگہ تمی نامور سروران
دُین نامداران و تیو توہ خبر
دتن پیش حیدر ہمہ داستان
بدرگاہ خمید و اتن فراز
ہتن خاصہ در شہر حرم شہریار
و تن ماجرا پیش حیدر تمام
بتن ماجرا پیش حیدر بیان
زآسیب ہو اان در آن رہ گذر
ازآن چہ کڈن مالک رزمخواہ
ہمہ جنگ آن فیل گوشان بکوہ
ازآن میر ستاف در کار زار

دوٖن ماجرا نامداران تمام
کرن آ سو آرائش جنگ کین
زبس جمع لشکر نمین بے حساب

سین شاد و خورم تہتی والسلام
کرن جمع لشکر کران تا کران

بیت کن شہنشاہ خاور زمین
زہر نامدار و زہر خسروان
زمینس سین لرزاں اپیچ و تاب

داستان آمدن خمار بجنگ سرور کائنات علیه افضل الصلوٰة واکمل التحیات و ضیغم کفار و حرب

دران نامراز گفتہ داستان
دوٖن نادضیغم ہتس یا خمار
سپہدار گردن کشاہ زورمند
قوی پنجہ زور آور راہ زور سیت
ہتی دراو سوہی مالک نامدار
تمی آس تت منز جنگ آوران
چھونہ ونکلنس نامداران جنگ
مقابل مہ ستین سو چھوٹی ترہ شیر
بودن نیزہ بالشکر کینہ خواہ
کنام پلنگان و شیران کرن
نہ سیم سمندان آتش نژاد
ہمی زندہ تھاون تن کانہہ دو رجحان
پکن دی راو مانند دریای آب
یکن دی رای ساری سجوش و خروش
بیت کن سو پیغمبر بے مثال
دوٖن تس کہ ای شاہ دنیا و دین
بیھے پاٹ چھوہی امرِ یزدان پاک
عیان معجزہ چالو گژہ بدرنگ
صحابہ سین سارہی اندوہ گین

وچھوم لکھومتن بو العجب داستان
قوی تن دلاور سٹھاہ فیل زور
کرن ہمسری با سپہر بلند
بلہ حیدر آ نسر ور مومنین
ہتن سیت دہ ساس خنجر گذار
خمارس خبر داژ اندر زمان
مدینس اندر کانہہ زشیر و پلنگ
سو گومت چھو ونکن بملک دگر
کرن تیرہ یثرب زگرد سیاہ
کرن گم سو نام نبی[ؐ] در زمان
وڈاون سو خاک عرب ہم چو باد
ہتن سیت جنگ آوران چلہزار
دبوہی مدینہ تتان شتاب
یہ خوش زمین پاہ پاہ سین
بہت بیخبر کینہہ نہ اتکن خیال
ژہ پٹہ آو جنگس ستمگر خمار
گرژہمک پتھونہ اصلا ژہ اندیشہ تان
روان حضرتن[ؐ] کرہ صحابن خبر

پکہ عرب آ سو اک شہر بار
ہُمت در عرب تمس ودی آسو شور
سو کافر چھو و آسو آتش پر سیت
نہ یثرب سو گو زیرِ خاور زمین
مدینہ سین خالی از سروران
دوٖن ونکنس وقت چھوم بیگمان
بجز شاہ مردان چھونہ کانہہ دلیر
ہتن سیت جنگ آوران شیر نر
مدینک ہمہ شہر ویران کرن
ڈہہنک مار تہن تم کہان و مکان
نہ تازی سواران گردن فراز
پی جنگ پیغمبر[ؐ] کردگار
دلاور سواران فولاد پوش
سپہر بین تیرہ و تارہ سین
روان در زمان آو روح الامین[ؑ]
چھ لشکر تمس سیت ژہ تجہ ہزار
بنہ نیز بنک شاہ از بہر جنگ
سین جمع یاران دین سر بسر
دیوک حضرتس[ؐ] ای شہ مرسلین

کرو کیاہ سٹاہ سخت مشکل چھو کا
چھو ون حال سانوی خراب تباہ
مدینس اندر کا نہہ دلاور چھونہ
خبر چھا کرہ ہو ما درین جنگ تنگ
چہہ لشکر اس دشمنن بے شمار
یہ وسواس اندیشہ کیا چھیو کران
بتائید آن خالق لم یزل
چھو سانوی محافظ جہان آفرین
یہ دشمن اگر آسہ چون کوہ قاف
دیم فتح ونصرت سو پروردگار
حمارس ہنگہ نن چھو در سر حمار
مددگار سانوی چھو یزدان پاک
پین حکم خاص شہ مرسلین ؐ
وتیو مصلحت تو درین جنگ کین
چہہ سانی سپاہ کلہم بے سلاح
گرہ ہو کتھکن سوی دشمن روان
دیک تردد رہت اشتر تیز گام
زر و مال سانوی تہ پاین فدا
کرس عرض عثمان ایذین پناہ
تمامی سلاح از پئی کارزار
کرن تنت نہ ہوش آسو خیر الانام ؐ
کڈک شب در اندیشہ واضطراب
حمار شب از خاکیان دور گو
تتھے نتہہ کنن تر فلک آفتاب

چھو ہند پہلوان اناہ ستمگر حمار
چھو حید گمت سوی خاور زمین
مقابل امس کا نہہ تن آور چھونہ
یو دشمن ہمہ شہر ویران کری
مدینس وڈاون چو گرد غبار
مہ تراو دین نو برنج وملال
گتہ ہونہ انکس معموئی ولس خلل
بنام خدائی زمین وزمان
مہ چھم بس آسابہ مہ شکاف
بویا مت کڈان گور سوئی زمگاہ
بجز دمس شربت خوشگوار
یہ بونت دل دوستان شاد گو
کہ بدگتہ ہن جمع یاران دین
کہ نزدیک واتو آن ستمگر حمار
نہ چھوک کسنہ خنجر نہ گرز ورماح
چھو کس وکنس اہل جود وکرم
بیہ سادی اسباب جنگ تمام
چھوکیاہ زرکرد اس سر وجان نثار
مہ کر فکر واندیشہ بہر سپاہ
کنوی نو بو دمہ ای رسول گزین ؐ
پئی جنگ آرایش وانتظام
بلہ ذن نہادن بوقت سحر
زد اشمس عالم پر از نور گو
یکان دراہی سارئی یاران دین

یہودی آو بالشکر کینہ خواہ
سراسر ہلن نامداران دین
امس سیت کا نہہ آسہ نہ تاب جنگ
تمامی عرب جاہی شیران کری
دلوک آنحضرت ؐ کرای سروران
کرہ تکیہ بر باری ذوالجلال
ہنگہ گو سو حید سنجاور زمین
کرن بستہ از معجزہ آسمان
مہ چھم خو شنجر از خداوندگار
زلن می نشن صد ہزاران سپاہ
مہ تھاو دین دل تو ہ اندوہناک
مدینہ زغم خاطر آزاد گو
دین نامداران ای یاران دین
ہمی لشکرہ سیت چھس چھ ہزار
نہ اسپ و نہ درع و نہ برگستوان
درین کارس سوئی نیزہ والا ہمہ
ولوک سادی اے رسول خدا ؐ
بپائی تو ای خاص پروردگار
ہمی تر دہت اشتر اہوار
کرک نامدار وتمس آفرین
ہمت اندرین فکر ساری اصحاب
کڈان سرنہ کنج صداقت نبر
سکنہ گرس کہتو رسالتماب ؐ
ہمہ ہم رکاب شہ مرسلین ؐ

لوائی پیمبر کر دیتی شر و
ز نصر من اللہ و فتح قریب
بیک دم گذہت یو رسالت پناہ
بکن سیت تس لشکر بے شمار
دپن کم چہہ ہم خو اما بہ سپاہ
تو ی آپہ بر جنگ شیران دلیر
گمت آسہ شاید مہ تش بے خبر
نر مہا بشدت عزلوان کرن
ز گرد سواران خنجر گذار
پُر از گرد گو آسمان و زمین
صف قلیل لد رشتہ انبیاء
ز فولاد پوشان بس خاصہ قبیل
صف میمنہ بیٹ سو مقداد آسو
صف میسرہ لو کرت استوار
حمار ستمگر جو عزان پلنگ
تون ہلکت میدان لشو بے عزلو
مرصع کرت خود درخشان بسر
ز فولاد رخشان گرہ بر گرہ
رکابس لکت نیزہ تابدار
وڈاون ز سُم بر ہوا خارہ سنگ
پلنگن چھوٹی نش تاب جنگ
سوارا تہ کاتہہ چھدینہ تہتو سوا گفلر
ہنگہ چھوک دلاور تہ تہیہ پا تیز
کمرن گرم خنیز ...

کہ عرش مجید بس تمکو جلوہ پیو
تمی ذور ہست از سواران جنگ
بہ نزدیک آن لشکر کینہ خواہ
سپاہان پیغمبر محتشم
کہ اید یاسی بیٹ کرک لستہ ادا
یہوی چھا محمد چہہ کم ہم سوار
کہ آیا مہ ستین ایس کس بسر
لگدن صف باہین جنگ آوری
ہوائی مدینہ ستین پُر غبار
روان آنجناب نزدیک طرف
دپن جلوہ چون آفتاب صبحے
عبید اللہ مسلم خوش خطاب
کمر بستہ چون کوہ فولاد آسو
مرتب ستین صف ہر دو سپاہ
کوڈن راہنکسن میدان جنگ
سو گر تمند ہی ان تنک باد آسو
دلت آسو خفتان رومی بہ بر
حمایل کرت خنجر خو لفشان
گرہن تیت وجہت آسی رکی آ
دتن لاف ہم چھان پلنگ دمان
ز ہنگن گرہن تمی ہجت آت جنگ
من بیت جنگس مہ چھوم ننگ
مہ ستین مقابل ستین کمجو شیر
... آسو ... بین

دِوَن جلوہ پرتو پُر عجیب
یکان دراہی مانند شیر و پلنگ
یون تیرہ بوسوی ستمگر حمار
نہایت تمس در نظر آیہ کم
مگر سر و جان گمت ہم چہہ سیر
یہی ہت چھو آمن سجنگ خمار
کرُن حکم نقارہ جوشان کرن
ہی جنگ برا پاکرن داوری
مرتب کرک صف یسار و یمین
سپاہان غازی تہون صف بصف
دچھن کن تمس مسلح ابن عقیل
سو کھاو رکنی ہم رکاب جناب
جہان پہلوان خالد نامدار
ییون جنگس آ باد جنگی سپاہ
گورین دائی کاست بو مانند لو
چھکن تارا ز اغل فولاد آسو
بالائی خفتان دلت لو زرہ
گمر ... اردن کشان
تجوالان کر بمیدان جنگ
لو ونکن پہلوان زمان
دِتن ای محمد دین جنگ کین
ہم اید ستین چھوم کانزا
بہ بوزت لشو آو خیر الانام
اُتن صلہ خاموش طلاد برین

دلن آ سجنائن گرامي لباس
نہ پوسو متن نے ڪپڙو سو آ سو
مسلح سين سرور انبياء
سو ميدان خورشندہ خاور ستين
تمامي ملائڪ نہ چرخ برين
معطر ٿيو اگو زمين تا فلڪ
ڇُونہ جنتن فلمتن ٿيو گلاب
بميت سر و شمشاد ڀري آب ۽ گل
نہ آدم غرض پو ٿيو نور پاڪ
نہ لوح و قلم عرش ۽ ملڪ ۽ ملڪ
روان آنجنائن ڪٽلن گريت شب
سين آسمانن اندر ولولہ
شگفتہ ٿيا آہ وڇين در جمال
رعب در شاهي علامت ٿيند
ڏون جلوہ ٿيو نہ ٿو رسيمبري
معنبر ٿي سنبل عطر ساي
سُين خيرہ تن ڏيٺھو لوي خمار
ادہ مي برابر ڇھونہ ڪانہ نہ شبر
روان گو سمبر بہشتين خمار
مہ پر اگ انہ ٿيو جنگ ۽ جدال
رچيندين سوار ان تو ڪتہ ٿيين طلب
هي سرڪشي تند خوئي ڙہ تراد
ڙہ نہ انن سو رڍان خدا وند پاڪ
دل ۽ زبان سہ تش ڪدان تا ۽ توش

تہ ڪيهہ بيہ نہ اندر خيال ۽ قياس
گرامي لباس ہ زنور جلال
ازان آن حلہ خاص ذوالڪبرياء
ڏنس جبرئيلن خدا پچوي ٿہ يار
همي بھر نظارہ ۽ ٿيہ بر زمين
دبن بي ملائڪ نہ ٿي گرد گار
ڇھونہ آسمانن تہ ٿيو آب و تاب
امي گوهرن آدمن ڏنو ڪمال
ڪرن پيدا امسي ڪيتو افلاڪ ۽ خاڪ
ڪہ از بھر ابن نامہ ڀر دہ سوار
ددن جبرئيل امين بار ڪاب
سر سيمہ حيران ٿين سوي خمار
دلاور سوار آہ وڇين در جلال
سو خنار ٿيند چو شمس الضحى
ڪرن ڪسب ان تن مہ و مشتري
گرہ ٿين ز بو آس عنبر فشان
ڏين ٿم بلا شڪ ٿيو گو سوار
گرہ هم نادہ مشهور اندر جهان
بغر محمد دين ٿيس ڪم اي نامدار
ڪٽمت ڪن ٿين نہ شڪر ڪيہ خوا
ڙہ ڪيا ميا نو ڇھوي ڪينہ اڪياہ نسب
بري گرہ ٿہ از شرڪ ۽ ڪفر و ضلال
ڪرڪ هم خدا ين ڙہ پيدا زخاڪ
بو ڪرنش ٿي حا لقون رہنماي

نہ سوي آسو ۽ بمنتو نہ ڪتھمتو آسو
گمتو پيدا از امر رب تعال
نمڪہ نورہ عالم منور ستين
مددگار چانوي ڇھوپرورد گار
سين تيوت ڪثرت نہ لوي ملڪ
بعالم ڇھونہ و ڇھو منن ٿيو سوار
بہ ڏيشت ڇھو طوبي گرہ ٿين منفعل
لبن مسندي نورہ ستين جمال
نہ نيہ آسہ ٿيہ فلڪ
خز اين ڇھو ڪرمت جهان آشڪار
بجولان ٿيس سين زلزلہ
وڇين يہ جولان آن شهسوار
رڇين سرور عنا سو قامت تند
نخور رشيد غالب گلنتو از سها
مسلسل ڪرت گيسوان دلربائي
معطر گرہ ٿين لو تمامي جهان
هنگہ زن ڪرن ٿيہ سوارہ بزبر
ڪرن مرحبا مي ڪهان ۽ مهان
ڙہ ڪياہ ميانو آنہ ارنہ آسوي ملال
سو بها تاہ ڪيرت گرہ ستين سياہ
ڏني اڪ ڪهاہ مي ڪوئي هوش نهاد
ڙہ ٿين آن ايمان سو ٿي ذوالجلال
تمي بخشي ابن همہ تادتوش
بہ پيغمبري سوي خلق خداي

مسلمان بین میانو دین کر قبول
گژھک دون جھانس اندر سرفراز
کڈن نعرہ ہیبتگین عدو ا
تہ پٹ میانو اک ضرب فولادسائی
سر ہوا تم رٹن زیر پرا
مہ دم حکم دشمن کرن ون تباہ
دپن آنجنابن کہ ای جبرئیل
کہ نالاین تس سر ورسن بے دریغ
نہ باز ومتس روزتھن گی بلند
وچھن تس کنوی اتہ دو جانب سپاہ
تولن شور فریاد تم یارسول
سلامت گژھہت بس مسلمان بنہ
ولیکن ز اوّل مہ یٹ کرد عا
سپن شور آمین تا آسمان
بیکیا تس پیدہ گو تا و تو تس
نہ اشقر بیتھ وتھو بردی زمین
حمار سہدا ساری سپاہ
سٹہاہ تحفتی ہدیہ زرینہ تاج
ہتن رخصت از سرور دین پناہ
صحابہ ہتھن سر مدینہ روان
کلس منز حمار تصور مہ چھوم
ترو تازہ گژہ طبع سید امیر
گوڈن و انہ دن بر وسند لی
زنانیچ نازی ون چھوی کلام

شہادت دہ بہ کرد گار و رسول
یہ کت یام گیہ تس حمار سن بگوش
کڈن تیز شمشیر خار اگذار
بغیرت سپن جبرئیل امین
ہمہ دشت و میدان کوہ و کمر
بیک پرزدن دشمن سہمگین
مہ قوی دلاور چھوم یہ فیل
بری ہی گئیس روز تھن برہوا
زمینس پتھن تس سپن پائی بند
سٹہاہ سعی کرتم بزور تمام
دن بالوم کرم حکم حانوی قبول
مہ ہاوم زہ دن اسوی اسلام دین
سلامت گژھہت میان دست وپا
بہوش آی تس در زمان دست وپائی
بجنبش مس آئی بازو و دوش
دتن بوسہ تم بر رکاب جناب
مسلمان سپن از رسالت پناہ
ان تم جنابس نشہ پیش کش
سوہی ملک خود گو روان با سپاہ
دلو ساقیو چای شیری بیار
دلس منز خیال تفکر مہ چھوم
دگہ بار بر جنگ جمشید شاہ
سو عمر ہیبتہ پیش علی
روان گو سو سلطان پیغمبران

گژہ ہی مہربان ایزد بے نیاز
کھتوس خشم گوہ یچو آتش بجوش
دپن ای نبی روز محکم بجائی
شتابان بحکم جہان آفرین
کرن عرض ای سرور دین پناہ
زہ منز الہتن زیر ہفتم زمین
ردان تیچ حمارن دو دستی سریع
شمشیر ہیت بتہ تس دست و پا
بری زی کلس سیت تس چون کلاہ
وژہنہ بری بن کنوی از سحر تام
بخشوم امان ون بو ایمان آنہ
ہمہ کلمہ تلقین کرم بالیقین
جنابن دعا کرہ مس در زمان
بمن دعائی رسول خدائی
زہ منز ترادت از دست شمشیر تن
سو نعلین کلسن یٹھ ہیچون گلاب
زکوٰۃ وبیہ عشر خمس وخراج
سٹہاہ گو اہل اسلام خوش
ہیمبر نہ گوبا دل شادمان
کہ شاید گژھہم دور از سر حمار
تفکر ژلم ول از آن جائی تشیر
گژہہن چھوم ہمراہ شیر آ ہ
سخن گوی فرخندہ ابن حسام
مفسر اندر با ہمہ سروران

بسلن جمع تم نامداران دین
جهمه کنهه خبر ستنزا ابتش فی کم
جنابن رسولی خرد مند مرد
بکار جهان جهوک تے کار آزمائی
بکار آک حمزه شهاو در سفر
صاحبن فوران نشیب فراز
نه هک حال من جهوک باه کران
[illegible] پیش رسول خدائی
یه [illegible] فرماه هم یار رسول
[illegible] تنا او سخیف
[illegible] وتوان
[illegible] دعا
[illegible] شاب
[illegible]
[illegible] نوجوانی عول
[illegible] زمان
[illegible]
[illegible]
[illegible]

به پیش شهنشاه دنیا و دین
درین گفتگو بی ثمی نامور
ته جهوی فی جهتن در جهان سرد
ته جهوک آسمت حمزه عنی یار
نه گتره پیش آن حیدر نامور
کمر بسته کردان بعزم سفر
محافظ ته جهوی حی او در دوران
بلاتک ته جهوک رحمة للعالمین
دل و جان کرم حکم جانی قبول
مه ومت در سلامت جهونه
تمی مه در زندگانی گته هم
دنوک پت دم تس بنام خدا
سلیمی بیاه تس تا وتوشه و تون
جهو شیر تابان کو سو جرأت نمائی
دعا جان کو بیش حق مستجاب
سو [illegible] جو بادشمان
کرین حمد [illegible] ذو الکبریا
کمرت تن [illegible] تنگ
تمی سبت قبلین کردن اسپ
روان [illegible] گو بنام خدا

رخ حیدر تو لکت دو استانه بهم
روان ثناو عمرا میته نزد در
تو بلبل ته جهوک مرد فرزانه ای
جهان فی جهو منوی جهوی بیان فی کنا
بهمراه آن حمزه سرافراز
ته گتره پیش آن حیدر نامور
روان فی ته نه سو عمر امیه بیا یی
حبیب خدا خاتم المرسلین
اکت کن تو جهو من پیر کومت فتنعیف
دعا کنه ای شاه پیغمبران
به پیرانه سر نوجوانی گته هم
بیمن دعای رسالتماب
سو پیرانه سر آتهن کو جوان
دین یا نهی در زمان از دعا
تو سلیتو سن جوان تا نه جهین شباب
اجازت دتس پیر و برن کو سو شاد
[illegible] رسول خدا
ته هن نال آهی نو بره [illegible]
تتندی کیذن نعره سهمگین
تنا بان تلان کو جو بادهبا

گرفتار شدن عمرو شاه خیبر با حمزه [illegible] ثلاثان منجم

جهت کن بر حیدر پاک نژاد
[illegible] آن کوه و کمر

[illegible] آن [illegible] گو [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

قشمشم ابا لشکر کینہ خواہ
تمی نیزہ باران خنجر گذار
بہ بونت سجمشید شاہ گوزرہ
بجاور چھوکس درجہان شہریار
ہم ایدہ چھوم تاج شاہی بسر
مہ سیتن بسرانہ یم کوہسار
دتم پانہ شاہان لشکر پناہ
سپن بافرومایگان رزم ساز
گرشہن رچھیم تیوت چھوم پایگاہ
مگر لویت لاگن تہ چھوک بے خبر
قشمشم دن چھوک تہ امسند بنام
امسن چھی کپادیان شاہمردان علی
وچھکن نمی خوامابہ جنگ
ونے بدبوای شہریار
مہ چھوم ئیی الوان زینت ای شہریار
ہمی بر فلک وانہ اسنر کلاہ
دین تپس کہ ای امن بے خرد
ازان پس پناہ تھاوت برنج و عذاب
ہنگہ نن بلبل تیرہ میانوی کلام
کھتوس خشتم کھا زچین بر جبین
کہ وبستہ توہ امسند فی بست پای
کمن عرضای شاہ فرخندہ جاہ
ون چھوی خبر از رہ اسپان
حذر کر تہ او دور چرخ بلند

بدشمت کش داو آلشکر پناہ
سو بیدان براز خیمہ خرگاہ گمت
کمن تم تفرسوی دانا وزیر
چھہ لشکرمہ سیتن جہان تلیمان
زخورشید تابان فرخندہ فر
مگر فرینس چھم آزمان عار و ننگ
دین لو تہندہ آسو جمشید شاہ
بہ کنیزاہ ہمہ لشکر امس فرشاد
کرہ ہمن [illegible] این [illegible] سپاہ
کرن جنگ فس ست ازدی قتل
تہ بہ فوج [illegible] خیالات خام
ون چھوک تس تیغ آمایہ سپاہ
ملک بٹہ کرن خاور زمن درنگ
تہ باو ای نہ کت درعجب
سراسر دنی ملک خاورزمین باد
بہ لوت سجمشید شاہ گو نشد
سلہ برخدا آن چھوم فال بد
دنیس تم عیان کیا ای شہریار
بہ کنیزاہ ای خوش نہ کرہ السلام
سپاہن دن ای فرہاد عرض
[illegible] [illegible] زمان [illegible]
تہ ذاکت بار وانا از شہر
جہت [illegible] کاستان
بہ لوت جمشید شاہ لہ [illegible]

چھہ لشکر تمس ست پنجاہ ہزار
ہمی از زمین شواریہ بہت
دین تس فوان کیا خبر تدبیر
ہمی شہری چھیم شاہ ہفت جہان
ہنگیزن بہ نیزہ بکار زار
[illegible] ازدست [illegible] جنگ
[illegible] لشکر [illegible] دلاور
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
ہی چھولی انن [illegible] دل
بہ چھوی نامدار افسر [illegible]
خبر ای شاہ لشکر پناہ
بہ کنیزاد تھیم از دل جہان
[illegible] [illegible]
[illegible] جمشید شاہ
وزیرن کمن کرنک [illegible] بلند
دراول کمن [illegible] شرب
مہ [illegible] [illegible]
بہ لوت جمشید گو [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] شاہ
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

زلفتن شیمان سُپن کامگار
تھو نہنبنہ کرتھن بزندان سرائی
گہی چھمین گل شادمانی فولان
دراندیشہ ہا بیو سوفرخ زمین
روان از دل فتحان مسلمان سپین

ثہ ہنن کلہ بن کن زبس شہر مسار
یتھی بایھہ چھوی گردش روزگار
گہی نہ دیس از خاءغم چھوی گلان
دین م چھو برحق سو دین علی
باطن سو از اہل ایمان سپین
ہدایت کرس ایتہ دلم یزل

عیان خردمند فرخندہ رائے
گہی چھمس خزان و گہی چھمس بہار
یلہ زن عیان گو بزندان اسیر
نہ تجمس اندر سپین منجلی
بس لکھو متن آسہ اندر ازل

داستان رسیدن عمر عیار از مدینہ باجازت سید المرسلین علیہ الصلوٰۃ والسلام در ملکِ خاور زمین در خدمت شاہِ ولایت رفتن پیش جمشید شاہ

بیت کن سو جید بدشت کتند
پیاپہ سعد درتلان آسو تیز
روان شاہمرد انت آن مرد راہ
چھواز دور تخصاہ اسی کن لیوان
چھو افسوس برحال جمشید شاہ
نیس رات کتہ و اپتہن تاج زر
سو ٹلشت سپن خوش تمی نامدار
ز احوال خانہ زخیر الورای
دیس تو تر ابن ہلاے عمر
دوبارہ لیت نادتوش و توان
دلو کم تمیون چھو منہ ہرگز قرار
چھ کتاہ تمس گنج و خیل وسپاہ
ز گفتار آن عمر داستان تماہی
سپن قہرعہ درسپاہان دین

سہیت با دلیران فرخ تراد
گران سنگ چو باہ رٹت لوبشت
وچھن برزہ نن دورہ از یک نگاہ
بو چھو سن انان عمر امیہ چھو مرد
ہمہ تخت و افسر کرس فران تباہ
کرن آس با ہمد گریم کلام
سو عمر امیہ رٹنک در کن زار
دیک تم جہہ باخبر خورم تمام
زہ اسو گمت ترنہٹ پرانہ سر
تہکت بیمتن چھو کن راہ دراز
بو وچھن گزہت شاہ خاور دیار
مہ بوزم گرامی چھو تس خاصہ تاج
سپن دیک رستم سو شیر خدائی
دیس شاہمردان ای نامور

وچھن سادہ مرد راہ لین گرم خیز
تو لنت تو براہ ہفت رنگی بہشت
دین نامداران کہ ای سرفرزن
چھو پیغمبرن تس لعین رہ نورد
نہ بھاوس کلاہ نہ بھاوس کمر
کرک نام عمر ایلین سلام
سراسر پرتمک تس ہمہ ملجا
لدو آنجنابن دعاوسلام
بہ تمن پیغمبر زہ سپنوکن جہان
زہ بہہ ازتہکھاکڈ بارام ناز
کہ آیا تمس کتھو چھو تاج کلاہ
مہ آسو تم کو ونکنس احتیاج
بیران خنزہ گی نامداران دین
بلانک زہ گزتھ حال معلوم کرہ!

وڇين ڪت رخسن پٽ جمشيد شاه
ڪه ناس خبر دا سپنوز حال
سلاماه ڪرت دراد مانند باد
وڇين بسته هر سو گذرگاه دراد
جهاناه پماز خيمه خرگاه گو
گمت جمع بر جنگ وڪين وفساد
اکت ڪن بهت لو ميان بي شمار
دگر سو تولت شوري چينيان
سراپرده وخيمه هاي بيشمار
سفيد وسياه آسن نگار زرد
سٺاه خسروي خيمه هاي علا
گذربي ڪرت بند بر بارد مور
زبس عاجزي ڪله بخاتر ادن بخاڪ
محافظ ته ناصر مددگار سانو
روان نام يزدان هتن بر زبان
وڇين گو سو هر سو يسار ويمين
روان هتس بنگاه جمشيد شاه
سو گو بي محابا لغر خنده رائي
ستون هاهمي اس ز چوب عود
نه آسمان نت ٺهن بي گمان
تره مل آسو خرگاه عالي بلند
بهر رنگ تصوير نقش ونگار
تمي منجه ها آسه از سيم وزر
تمي خالي از زر سهان وعيان

جهه ڪتياه هتس جمع گيمت سپاه
دلن جامه پهلوي تم به بره
دبڪ ن دڏن گو سو هر هزار
جهان وجهان لشڪراه بي شمار
گمت شور برچرخ ودبرباه گو
ز هندستان وزچين وز روم
بيت ڪن تهندي هزاران هزار
بهت آسن يڪسو اڪس تم سپاه
لواهاي گلگون هزاران هزار
سراسر تمي رنگ بنو بنو ڪرت
فرزندان هتس قبه هاي طلا
بين خيره عمرامبيه براه
دتن سجده سوي خداوند پاڪ
همي ٿياهمراتس اي ڪردگار
يڪان ته اودر لشڪر بلگمان
ڪرن سنجو گو ميان سپاه
دبڪ وا تو نزديڪ خرگاه شاه
اوبزان وڇين پردهاي بزرگ
سراپا تمي زرنگار وصعود
دون جلوه بي قبه هاي طلا
همي نت اندر ڪن فراخي وچند
طنابه پنجه رشيمن هفت رنگ
فرزندان وٺ ديل شمس وقمر
بيه آسو تختاه همه زرنگار

مگر ايزه دلول بلافيل وقال
اويزان ڪرن تو بره بر ڪمر
يڪن وا اودر فوج جمشيد شاه
دٿهن خيمه خرگاه هزاران هزار
همه شهرياران ملڪ وبه لاد
تمي ري آمت نهر مرز وبوم
ز ديگر طرف فوج سقلا بيان
تمي ورع پوشان آهن ڪلاه
تمي خيمه اڏ زرد اڏ لاجورد
همي ين ين سمهانن ڪرت
ترسن آسن ايستاده جنگي بشور
وڇين وٿهاه ڪانهه بغير از سپاه
دين يا الهاز جهوڪ يا بساز
ته دبس فتح ونصرت درين ڪارزار
بر سمياهان خاوزن زمين
ڇهوڪن جابه خرگاه جمشيد شاه
سپاه آسن بي درستاده باٺي
تمن پٽ ڪرت صورت شيرگرگ
سرقبه ها آسن بر آسمان
چو خورشيد وماه بر سپهر علا
ز ديباي لدمي تمکو گلبهار
وٿهرمنت اندر فرشهاي پلنگ
در آن خيمه ... ماس بيه ڪرسيان
مرصع سوا ز گوهر ناب دا

بہت تت سُہن آسو جمشید شاہ
بہت پشتن [illegible] شید گردن فراز
سو امیہ [illegible] عجب
بعینہ چھوس یتھن تخت نوشیروان
دپن تس کہ ای شاہ بیدار بخت
سپہر یتھن چانو آسِن غلام
مے چھم ناو عمر امیہ دپان
ہمی قاصد مرسل کردگار
سو نوشیروان بپن پایگاہ
سیاست کرن چھس بو بدخواہی
بوبت کامہ مرطے جہان دل کرہ
مے وفا تن شہزادہ آسمانی عقاب
ون اندر آسے شاہ بیدار روز
می تودرہ این تج گوہر نگار
چھیتہ کانہہ دلاور شمشیر تیز
وتھت آی بر عمر دستان نمائی
دیکن دِت گوسو اندر زمان
نشایاہ تس وسی لبو کنہ کو نے
ونک تس کہ ای شاہ والانژاد
غبارا تس دِی سُن نہ عیان
دنن کہ تو کلاہ نزدیک شاہ
نحسر ہما دہ تاین نو ند
بیت کن سو عمر امیہ شتاب
سراسر چھو فوج جمشید شاہ

مکلل گلشن دت کیانی کلاہ
بہت بادشاہان باتاج زر
رٹن از تعجب بدندان نے لب
اندر زادو بیو آیہ دربارگاہ
تہ چھو کہ شاہان باتاج تخت
تہ بوز ای شہنشاہ گردن کلاہ
مے کینہہ چھو منہ پروائی شاہنشہان
بو چھس سوی بلہ زن متوالان کرم
نٹن میانہ ہمہ سو بو ہم چو گاہ
سہ شاہ تاج شاہان ہمت مرچھم
بہ مرطلب آسم تہ حاصل کرہ
ہنگہ زن گژھ ہم جہا نا جنگ خیال
زہ دپ باسانس خبر دار روز
زہ بوزت سُن خبر جمشید شاہ
میس خبر مردس کرن نیزہ زر
بلہ تہ لوہہ عمر امیہ سخ رنگ
تھٹھ نہ کنن نیزہ تیر از کمان
نہکت بی سواران جنگی سپاہ
سو عمر امیہ تلن گوچھو باد
چھو نہ چھو متن تہ بو دلیرا کو نے
نیو کنہہ کنن تلوار ین باگاہ
دپن ہم دربن عمر از بشن حکم
کنن آئی تن تشہ بو تو تاب
سپاہی مرز چھم لشکرہ بیشمار

وزیران روشن دل و سرافراز
ہمی پہلوانان زرین کمر
دپن تم یہ اورنگ شاہجہان
کرن آفرین تم جمشید شاہ
زمین وزمان آسنی جانور ام
دلکہ زادو دپن بارگاہ
بو چھوس چاکر حیدر نامدار
پریشان شہنشاہ ایران کرم
ہمی دارہ کاسن بو چھوس شاہنی
سہ شاہ سرکہ درخوات ہمت مے چھم
ہنگہ زن بوزیت گژھہ باشتاب
خبر کینہہ روزمنہ از حسب حال
بو کیاہ آسی اندر تس انے شہریار
کرن کر یکم سوی خاور سپاہ
بکیا سای سپاہان تہ جائی
دژن ہتہ لان گومثل پلنگ
غبار السند وی چھو منہ کو نے
ہمہ باز گشت آی نزدیک شاہ
سہ شاہ جستجو کرکن دو میان
چھینہ تمسن ہیو سو یہ شیراہ کو نے
یہ بوزت شہنشاہ سین بس نند
مے بوزم نہ زاہ تو کلاہ دژم
دپن تس کہ ای شاہ لشکر پناہ
ہمی خیمہ خرگاہ ہزاران ہزار

شکر سینمنت تہوی از دمام
ت جمع زن دی سمندر چو آب
ہم رجہان شہر یاران سٹہاہ
بر کیاہ چھو اعمال فرجام سخت
مگر یاد چھو بنا سو نوشیر دان
بملک عرب و بر جنگ و کین
دتن داد مردی شمشیر تیز
مہ چھوم نورتن خونہ اندر کمال
خداوند عالم نگہدار چھوم
وچھک میان مردی بہنگام کین
یہ ابوذت سین خوش و لاور عمر
ہتن سیت گردان جنگ آزمائی
سوارہ تمی نامور سرافراز
جہاناہ وچھوک فوج جمشید شاہ
وچھک داراہ لشکر بیکیہ ان
رشمک از کمین گاہ بزور داو تیغ
سین فارغ اسلامی از نان و آب
سین مشتغل در نماز آلہ
تہ دویہ پانس کرن تشکل بیر
بعینہ گو سور ہماہ آشکار
لین گو سوئی لشکر چھادری
[illegible]
[illegible]
[illegible]

کہ گو یا جہان جمع گومت تمام
چھ ساری دلیران فولاد پوش
مگر تہا و چھو منہ در جہان مہ کا نہہ
دُپس شیر جبارن ای نامور
سو کہتو آسو شاہنشہہ خسروان
امیر عرب حمزہ نامدار
کرن جنگس اندر بیارہ ستیز
بتر میانو گو حمزہ پہلوان
دُعای ہمیشہ مدد گار چھوم
کرن کتھہ کنن تنگ جمشید شاہ
کران آفرین بر تتہ نامور
سو باکت بلا المعین نامدار
اکس کُنہ ہسی ہٹ کہست گی فرار
گمت عالماہ زیر [illegible] چھوک
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

گو رن تہ سوارن چھو نہ کینہ حساب
چو شیر دبانگان سجوش و خروش
مہ چھوم گو تتن پیدہ و سواس سخت
سپاہن مہ کر بیدلی زین خبر
ان کیٹر لشکر زایران زمین
مقابل تمن ہٹ سپن اک سوار
تہنس جنگس اندر برن نہ خیال
بو چھو سن یادہ نش بزور و توان
ہنگہ یار آسم جہان آفرین
زلن کتھہ کنن ہی نش ہم سپاہ
ازان پٹس سیتہ حیدہ و تہت گو زجای
سو نبیر نہ [illegible] زنہار خوار
از آنجا گرک سوئی لشکر نگاہ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

مه دپولاتن ابد ژه گژه پیش شاه
بپائی عمر کله تر ادن فرد
یکن آسو بر دنهه عمر فرخنده ای
ژه چهوی لانش دعا مستجاب
دیوک تم ره خرم و شادمان
از آسنجا یکین تیز گو نامور
سپاهان و درگاه بیدار آس
دزن آس خرمهره تی کره نائی
سپاهن دین کیاه محنت هیو
تمس تی ورسی نش رچهین دربناه
نگهبان سین خوش گرک تس ثنا
بتهان بعه سهه گومت سو آواره کاتو
دماه اک کرن تم درنگ از شتاب
که موکلاهی سن و ان زا ریج وراز
دماه اک گرد اس ون آرام و خواب
کره ن ت هابان گرفتار سخت
روان تم نگهبان بسود ائی جام
سو داروی بیهوش به استره
همی کاسنک ساز نی دش و موبی
بجرگاه جمشید کشور کشائی
فروزان گمت جمع زرین جهاد
بتخت گرانمایه از زر ناب
زخاتون ماننده شمس و قمر
از آن بس گرین دست کاری ابد بست

اس ثور سی نش ژه تهاوس نگاه
پیاده سین تم تمامی سوار
پیاده بی تولن تمندی خاک پای
ژه منگ لانسی نش بر دشمن لی
تو هی پٹ سٹهاه لات چهوهربان
روان گودان آن شهر بے شمار
هزاران سپهدار نگهد آس
سوعمر امیه بفرخنده رای
کرد پانس آرام بے غم بهیو
همی لات وتکن نگهبان چهوتش
کدک پیش عمر امیهٔ عصا
سو ٹت کڈن ناله بهتاون بهر
نگرهم نگهبان گژه منن بخواب
چهوون لات ره بان نگهبان تباه
بناحق تلوکیاه ریج و عذاب
مفان اس ره ننٹت اول صبحگاه
سین مست گی ننده اندر تمام
کرن تم ژه داروی بیهوش مشت
کرن تنگ گونالن بردی
سٹهاه بامد اان جنگ آوران
سو مفرش بهت سوانو بها
بلن مندوی مست ابده فیل
شونگیت آس شیر نامور
کرگن تهوتهندر ژه تخت سین تباه

به بوذت سو باهن پهر و تهو بذ د
کدک راهلس سجده ستے ژار بار
دیوک تس که ای اهبت با صواب
ظفر مند گژه اس گژهن به علی رض
سپاهنو تهوک سر بپای عمر رض
که تاداتو بر درگه شهریار
گرزن آس نقارهٔ هندی درای
یکین وانو نه دیک پرده سرای
بو چهوس زمت لاتن از مهر شاه
چهونه لانسی حاجت هیچ کس
سر دسرا برده شاه داتو
نعلین کڈن کهوسهاون بهر
نگهبان و نان اک کس آس از
چهونه سالو حاجت دن بهر نگاه
بله داته سو زنده داژونه بخت
بخواری بر دیک جمشید شاه
سنگتر لڈن تم از آن تو بره
از آن بس تلن استره تم بدست
از آن پس نده گو بجه سرای
وجهن مست همت بخواب گران
وجهن مست گومن شهنشاه بخواب
شونگت اسو نامور آن تادو میل
بداد کرن تم ژه مدهوش مست
سرخ و سبز بنده دو سیاه

تہٕ ہی شکل کرٕنک تباہ و خراب
تہون بادشاہس تمی دٕر کنار
مُرصع زٕ لعل و جواہر سو تاج
یکِن گو سو درشکہِ دین پناہ
روان گو سو عمرؓ امیہ شتاب
زٕحال کنیزان دٕر پاسبان
دُپس شاہ ہمدانی یا عمرؓ
دمہ وا گرت پاسبانن دین
ژہٕ لائق چھو این تاج گوہر نگار
تھوک توشہ خانس اندر سر بسر
بت کن بلہٕ نن سو جمشید شاہ
ژہٕ بد شکلہ پانس وچھن دٕر کنار
کرن کرٕ یک ای دیوٕ وان زٕ بت
ہمی سینہ بد آ با اضطراب
توی کن ژہٕ چھو کنہ اسی پرزنان
وچھن یہ کونی تاج و تیغ و کمر
در آن بارگاہ گو سٹھاہ ازدہام
تمی گی نزدیک جمشید شاہ
سپہد آ دربان سواران تمام
دنہت آ داز تخت بے اختیار
گژھ ہو دُور فوراً درین انجمن
گژھ ہک کتو کرن کیا ژہٕ شور و شر
کرن کیاہ چھوک لیت شور و شر لو
بتر چھو کنہ بل چھوک دلیہ سان

تمن کن وچھت دیو آ تن تہٕ تاب
دژن تھف تولت نیون تاج و کمر
ہمہ ملک خاور زمینوک خراج
یلہ روزٕ روشن سپُن منجلی
تہون تاج پیشس شہ بو ترٕ آب
سپن دٕر تبسم سو شیر خدا
ہمی بال جانوی چھو تاج و کمر
ازان پتہ سو پیشس آکے وان
رٹن پانس انے گرد خنجر کذا
مہ چھو مے ہی گم نہ بیگاہ بامداد
زٕخواب گران ووتھو دم صبحگاہ
زٕ ہیبت تہٕ جس سخت نیرت غزل
انیوکم درین خانہ توہ بد سرشت
دیوک تاہس اے شاہ فرخندہ بخت
چھپنا اس کنیزہ پرستندگان
تولن شور و افغان زٕ بس اضطراب
کہ بد آگی پاسبانان تمام
ہمہ شکل تھنزی چھک نشت ونی
گمت ہیچھ دیوس باہ بر فام
زٕ ہیبت تمن کن کرن نعرہ سخت
دیوکم توہی پن نزدیک من
ہمی پرزہ نن چھو کنہ ای شہریار
ہمی آدین ون چھوک تہٕ دیو
دپس توہ ارمانن ای کامگار

سپُن بام فارغ بہ نقش و نگار
سو شمشیر فولاد قبضہ بزر
چھکتہ بزہ باد اژ بارگاہ
سپن فارغ از امر یزدان علیؑ
دنن تس نشن ہر سبر داستان
ہمی خندہ گو در تمامی سپاہ
دپس تم یہ تاج و کمر با نگین
دپن تس کہ ای نامور پہلوان
دپس تم یہ فرخندہ تاج و کمر
تلن پتہ یہ اڈن سخت جنگ و فساد
ہمی چشمہ موٕ تہٕ نن مدین ولیسے
سجای پرپہا وچھین تمہ تہٕ داد
نہ آداز شہ تم کنیزان زٕ خواب
مگر کو شمت چھوک تہٕ در خواب سخت
روان شاہی کرہ پرسو تذل
دنن ناسزا بہ ہمہ پاسبان
سکن تمی پاسبانان سپاہ
تمی دپ چہرہ نہ رنگ تہٕ نوٕ دی
تمن وچھت کن خیرہ گو شہریار
کہ ای دیو ساران بر گشتہ بخت
دپس توہ ارمانن اے نامور
کہ ارمان حاجت لو چھو بن بدار
دپس کامگاران غلط چھوک نان
کہ ارمان لو چھس حاجت شہریار

سُتہ کامگارن بہوش تمام
گمت چھوک ژٕ چھن دیو بد حال
تو یات بہتس سنخ گومت ژٕ چھوی
چھو بہنز گژھن وَن نزدیک لات
کرم ریش سہ از عنایت عطا
دُیس سر وَرن چھوی کہنو مت گناہ
یکن ژاو عمر امیہ روان
بگردن خش خط مشک سیاہ
حمایل کرت خنجراہ از نیام
یکن گو نزدیک جمشید شاہ
ژٕ دستو وی مہ آتس زبان وزیلن
یہ آسی یتھن لانس شن پیام
خبر ماؤنس آشکار و نہان
ہمی آسو سی عمر دستان صفات
یہ کاہ چھو نتس نشن کینہہ مجال
سُہ کنز سپاہ ہو کرہ کن جستجو
لو کنہ کینسے تاج و شمشیر تیز
کرن پاسبانن یتھن قہر سخت
ز عمر امیہ مہ گو سر گران
امی غیرتہ بامدادان پگاہ
...یان تازیانی شود
کرن سخت دزد ستمگر اسیر
بصد رنج وسختی گژھی ہلاک
بدن دی ہیمن چھوک تہ نامِ عمر

ہمی پر نہ ناون سندوی کلام
ہمی یکطرف دار موجود چھوی
روان گو سواران پراگندہ حال
ہمی عذر خواہی کرس خود بذات
یکبارگی ژاے جنگ آور ان
ژٕ گژھتک جلد لانس سین عذر خواہ
صنوبر جواناہ چو سرو سہی
تہی یتھنہ کنن ہالہ بر گرد ماہ
ہمی موزہ کینجتکوی تس پای
کرن تس زمین بوسہ از رسم راہ
دیُن تس کہ ای شاہ کشورکشای
ہمی لاتی کرمہ ستین کلام
دیُس لات تس آسو رہبان پیر
کجیلات آسوی رہبان لات
یہ بوزت غمین گوشہ نامور
یہ ہر جا یہ ہر خیمہ ہا سو بسو
شہنشہ نہایت پیو از غم ستین
کہ بد اُتم رودنہ نیرہ سخت
گژھتن گژھنہ ہر گریہ کن آشکار
کرن جنگہ تتین یہ عالم سیاہ
کرن بستر سو گذرگاہ تنگ
سوارن نہ اصلا بہ شمشیر و تیر
سین خیرہ عمر امیہ زشاہ

دیُس تم ژٕ کیاہ چھوی ہیبت حال
ہبت کن گمت ریش نابود چھوی
دِین وَن لو گژھ لو لوکن اندر جال
کہ شاید سین رحم بخشم گناہ
بخندہ سین سر بسر سروران
درین گفتگوئی تمی سروران
نمایان زٕ ریش نشان بہی
مرصع دلت جامہ زیبا تمام
دلاور قد آور تناور نمائی
گوڈن پادشاہس کرن آفرین
ہمی گومت آسو سی یاہن شاہجہان
دیُم تم ژٕ گژھ پیش شاہجہان
لو پُتل نال آسوس ہم دیُی زیلن
تمی کرہ ومین پاسبانن یہ حال
کہُن حکم ژٕ ماننن تاج و کمر
کینک نا ملار دیہاہ جست خیز
غمن پٹ تمس غم دمادم ستین
دیُن نامدارن کہ ای سروران
وَنِن کیاہ مہ شاہان فرمان گدا
یکبار لشکر تو جن بے شمار
سو خیمہ لو یچھہ ناؤن آئین جنگ
ولیکن عذاباہ تہوس دردناک
دیُن تس کہ ای شاہ لشکر پناہ
ژٕ چھوک ہمنسی رنگہ نس بے خبر

سو ما آسه بو زان سخنهای شاه
ژهنی مار نهن رات کتو بگمان
سو عمر امیه چهوکس معتبر
بو ماوس بکیه خراب تباه
که شاها بو آسی زه نش عذر خوره
دوباره دتم پاپنی نشس زه یار
که ابلیه دزد دلا دنیو ن
تو جن بکقلم دهه سجهد تمام
دژان ده معلق سین برهوا
به پنجاه قدم دور گو از سیاه
بو کبه نمو کونه تندوی نشان
تو لک شورد غوغا بنزدیک شاه
امس چاره کیزاه که ای شهریار
دین کامگارس که ای نامور
دپس نم که ای شاه فرخنده جاه
چه ام که بلتن قصه های عجب
بهمراه حمزه بو بهمرکاب !
کرن بونه آرام اندر جهان
چهو تس حیله دستان سهاه بیشمار
سو در بند زندان زه که نهن اسیر
هنگه زن شهنشاه بخشش گناه
چهو در علم تنجیم مردس سره
کران خشم بلس کامگارس سهاه
بو هرگز کدن نه ز زندان بدن

همی آسه حاضر درین بارگاه
یه بو زت سپن در غضب شهریار
کره تمندس ناوسی الحذر
یه بو زت سو عمر امیه زدان
پشیمان ده سینوس بخشم گناه
یه بو زت سو جمشید شاه گو نزند
سراپا شمشیر و خنجر زتبون
زتت آسو در منشت خاک سیاه
نهی بیه کین جانور بر هوا
سیاه در ای ساری منین و پیا
که گو یا کهت گو به آسمان
چهو و چهتن ج رجهان نه عجب
دگره سهاه سخت مشکل چهو به کار
زه دن مشوراه کبهه بد شوری
دن سانو صلاته بو زنه زاه
سهاه شهریاران گردون حشم
امی که شهنشاه ایران خراب
سهاه شاه بی تاج افسر کمن
بسر بکهنه تس ست اسی شهریار
امکو مشوره زانه سوهی بسنهاي
لو آنن گزهنت ون بدگله شاه
یه کبزاه نه تنجیم کره نم عیان
دین تس زه تس نست چهوي اتفاق

مبادا ایئی سوئی عمر ناگهان
بتندی دین تس که اسی نابکار
هنگه زن و خهن ج دوباره در سپاه
نکین گو بنزدیک شاه جهان
کرم نو به و ن زاه نه کره نه به کار
کرن نغره تم بر پاهان بلند
یله بو ز عمر امین کلام
دژان سی برت بر سر ودی شاه
و فن گو سو تیرت از آن بانده
و چهو کته نمو کنهه بغیر از غبار
نهکت بازگشت آی ساری سپاه
چهو کیاه نام لو جایه دزد دربار
سراسیمه گو شاه فرخنده فر
دگرنه یه قصه چهو نه سرسری
یه ژدماه چهو شنهو اندر ...
شاه ام چه کرمنت مبارک عجم
همی امندی بهمه نوشیروان
سهاه شاه در رشو اب بی سر کمان
و لکین عیان منجم و زیر
چهو نه سوهی بزاد زندان اسیری
بلا شک امکو زانه شوهی مشوره
یه بو زت سپن بلخ جمشید شاه
همی تو ده نه همت چهو اندر نفاق
بسنجی مرتن سوی بزندان ...

دوباہ تو لکھ تھو نہ تمنز دلیل
ژہمن کلہ بن کن سجال فراے
پاوِن پیشس حید ہمہ ماجرا
دپن تس کرت سخت فتنہ بپای
مہ ہی چھوم گمانہ سو جمشید شاہ
دمہتا سپن ازپی کارزار
اسے مہدا شب دراز سپر سن بر
پکین گو سوی لشکر خاوران
دہمی واتو نزدیک لشکر فراز
پہد فرخ تمس آسہ ناؤ
روان واتو عمر امیہ براہ
گرہ دان چھہ لمہ از پاسداران پاک
پکین چیولاہ فرخ نامور
الوک یا ددت سوی اندر زمان
بو کہنہ چھو سہ بوزن تندوی کلام
ہندی زبانی یہ ژہمن نس خبر
دپس تم بو چھوس آمت ایدر ولن
بو چھوس ہندوی قاصد کج شاہ
ہمی ژیرو اتس راہ دراز
سراسر کرن پیش فرخ بیان
نگین دلاور تمس آسہ ناؤ
یہ قاصد چھو آمت زراہ دراز
روان تم نگین آن سوی عمر
تمی ژائی در خیمہ نا مدار

گر ژہک تمندی پاٹ خوار و ذلیل
بیت کن سو عمر امیہ چہ باد
ز احوال جمشید و آن افری
دپن نامداران ہمہ بے درنگ
امی عیزہ تہ نیزہ جنگس پگاہ
یلہ آسمانس فوست تاج پیوہ
ز مہتاب سر دتن تاج زر
کرن شکل زنگی سجود آشکار
وچھن تم سواران ہندوی کناز
دون ہیرہ یہ گرد خرگاہِ شاہ
کرس فرخن کر یک ای مردرا
فریبندہ عمرن ہوش تمام
ز ہندی زبان آسو سوی بے خبر
دپن تس تہ چھوک زنگیاہ ہمگین
زہ گنڈہ دادہ پرزہ تس ہوش تمام
دپن تس کتنگو چھوک نیہ امیر دراہ
زمغرب پین سوی شاہِ جہان
تمی نامہ ہت سوز سالی نامور
سٹھاہ چھوس نہکتن ہو بیت اسرفراز
روان فرخن زانو گو وقت ژیر
یہ ایرانکوی آسو باتوش فی تاؤ
ہمی خیمس اندرہ تن این زمان
بخرگاہ فرخ یلہ نامور
یکہ کہ فرش شاہی یہ گستروی

یہ بوزنت پشیمان سپن کامگار
پکین گو گرژہت پیو بدشت کنار
سجندہ سپن شاہ خیبر کشای
بلفزدا تیاری کرہ بہر جنگ
یہ بوزنت سواران خنجر گذار
دوہک کارخانہ بتاراج گو
شب تیرہ سوی عمر رونس روان
بعینہ سوزن آسواز زنگبار
دلاور سواراہ بتوش فی بتاؤ
تمس سیت تزہ ساسن جنگی سپاہ
زہ کس چھوک کنزی زرنو پکین بہار پش
ہندی زبان یورہ کرنس سلام
غلاماہ تمس آسو ہندی زبان
ہمی واتو نکن زمغرب نے یلین
روان سوی غلام آو پیشس عمر
گر ژہک کتو ژہ ایدر میان سپاہ
گرامایہ فرزند سرخاب شاہ
بنزدیک جمشید فرخندہ فر
یہ بوزنت غلامن ہمہ داستان
اتن یادت پہلوانا ہ دلیر
دپس فرخن اے بل سرافراز
سحرگہ من پیشس شاہ جہان
نگینس نشن آس دہ لمن...
انک خوفی ان الان...

از آن پس انک اکہ جو ان شراب
کڈن جلد از تو بره ده شکر
دتن پرت اکس باگرت تم شکر
کڈن ساڑنی جامه بیرون ز تن
کرن پرت اکس رنگ بنو بنوسیاه
بس تم کرن سبز جون لاجورد
تولت تم در آن خیمه ها باستان
ز خیمه بزد راد مانند شیر
مگر پاسبانان گمت بے خبر
ہمی از پی جنگ آیا د جھوس
بما نم ہمس لشکر از گیرودار
دستهت آیه لشکر یکبار تمام
دڑک کریک ہرسو ببازو بگیر
دگرن سخت کھاؤرکن آسک فغان
ہپس سرار ده گو بے درنگ
چھو عمر امیہ میان سپاه
بکیا گی وتہ نره لچھ از سوار
چھو ثامت عمر در میان سپاه
بکیا تره پاس جنگی سوار
بهر سو دوان گے عنان در عنان
سوارن اندر ڈاو مانند شیر
کہ ای نامداران خبردار ہوش
ہنگه ٹن سو گرده نیز خمن باز سپاه
بهر سو ہلن آسو شور و شغب

کریک گرم مجلس نہ سوز شراب
اکهاد کهون پانس دہان سپاه
کهوانی گنگ بے ہوشی پی بہفر
سبکتر کڈن تیز تر استره
اکس تهو کرن نہ دبکس سیاه
کرن پرت اکس تم جدا گانه رنگ
اویزان سراسر کران مرنگوان
کریک کمن تم در میان سپاه
وتهن کو نه ڈنکن بجنگ عمر
ہنگه زن المرت هم آبد ز تیغ
گنگ کمه بک سار ن سپاهن بگوش
ستیج اره گیر اندر اژدهام
شہنشاه خاور زن بے دریغ
اگرچه کتہن بے سپه و جیب
کرن کریک ای پهلوانان جنگ
گهی چھوک ڈٹھن کن کرن کریک ناد
بهر سو تلک شور و شر گیرودار
روان حکم کر شاهن از هر طرف
سپن جمع گردان خنجر کنار
سو عمر امیه چو غران پلنگ
کرن هر طرف حمله ای دلیر
گرددت شبس دور آرام و خواب
دسو کیاه جواب تن نزدیک ه
... سر اره گردانشتاب

روان می وجهت تلخ گوسوی عمر
زلزلت کرن وسد مان الذهاه
روان وتہو سو عمر دلاور به فن
زنهن ڈا ایه کاست تمن یکسره
کرن تہ دی اسند نا گو به زرد
از آن پس کرن ساڑنی پاله ہنگ
ستن یام فارغ سو عمر دلیر
جھونا کانہه نہ نام آوران سپاه
که عمر امیه بو ایساده جھوس
من پیش جمشید شہریار
نو الک سخت بکیا جوتن دخروش
نولک هر طرف نیزه شمشیر و تیر
ہنگه زن دٹھن کن سپه گیرهن
دٹھن کن کران آس شور و شغب
خبردار رو زو بهر سوی راه
گهی کھاوری کن لم جھوک فساد
خبر و اثر نزدیک جمشید شاه
ہن گرد خیمه سپاه صف بصف
نولک گرزه شمشیر و تیرو سنان
سمندتی تیغ بران بجنگ
بهر سو کمان آسو جوش خروش
بهر سو کمه بسته و رشته تاب
زان ... نا خیمه شب
سواهن کس ست بو مرکاب

دپُن نس سره ارس که ای نامدار
بوکره ها اکس لحظس آره ام وخوب
ازآن پس ژه کرساعتاه اک قرار
ژه آره ام کمتر از یک زبان
سوعمر امیه چهوکس در سپاه
کڈن منج اک خیمس اندر زمان
شونگت آس با نژاه نام آوران
ازآن پس کڈن استره تیز تر
کرن سکل سارن خراب تباه
شونگت آسو تخنتس پڑھن شهریار
داغس دتن پادشاهس بجودود
کڈن نوش دارو شاهان شتاب
سُبکنر ازآن خوب بدار گو
ژه چهوک پی زه ناون بوکو نهر دچهوس
زه نش کتهه دانس ای شهریار
بوچهوس سوی کروی یم کینز حلال
ژه دن کس اکهاه چهوی مددگار یار
هی بی کبنراه مه اسم پسند
به ساوی بلانشک دمی ای کلام
ازآن پسر وچهن تم سحرگاه شاه
زتیغ وکمر گوستاهوار
سواراه پیکان گومیان سپاه
بمن ون رتن پیش ولاخطاب
سوعمر امیه زبیم سپاه

درین کار ونکن ژه چهوک میانو یار
ژه به نامتهن میانه جایه بدل
هی چانه جایه بوروزی تبار
زعمر امیه تنگ آی سخت
ردان در زمان عمر دستان نمای
ردان ژاو خیمس اندر بی گمان
گوڈن داروی بیهوشی باشتاب
ژهن داره کاست تمن تیز تر
ازآنجا یکن گو دلاور عمر رض
کهنوس تخنتسی پٹ سو عمر عیار
گوڈن بسته در خواب کرنس دهن
هی نته منزتر اونس هچو آب
دپس عمر عیار ای شهریار
بدستان نمائی بوکو نهه دچهوس
بوچهوس سوی هی ات کتو بدرنگ
هی خاصه یم حسن وجمال
اگر خاصه خلعت مه تخنک یگاه
بلانشک خلاصی دمی ون نه بند
به بونت سین خوش دلاور عمر رض
کرن جستجو اندران بارگاه
تلن ای یکن گو بمانند باد
کرن که یک ای پاسداران را
دپن پاسبانو که ای نامور

مه گو نندیه خاطر سٹهاه اضطراب
مه بتهو تام ژله نندیه هند وی خلل
دپس تم سوارن تجه گرته بگمان
دپس تم خبر کیاه چهه ای سنگ عجوزا
یکن گو بنزدیک پرده سرای
دچهن خیمس اندر نام آوران
بیکدم کرن سارنی بسته خوب
بفور ای کڈن تم سوسنگ سپاه
بنزدیک شاهنشه نامور
کڈن داروی بیهوشی تم بزود
ازآن پس کرن بسته از ریسمان
شهنشه بهوش آو هوشیار گو
ژه وچهه کتهه کنن چهوک گرفتار جو
بوچهوس سوی دین لشکر بیشمار
کرم چانی پاسانن سع نه ننگ
هنگه ونکنس ارت ای شهریار
به ساس دریم دبیم خواه مخواه
ردان نوس شهریارن تمام
ازآن بند موزرن شاه نامور
گرانمایه یم چیز آسن بکار
دپن واتو نزدیک ون بامداد
خبردار کانهه تهونه آسو بخواب
هی واتو نزدیک دن سحر
هی ژه لومنن آسه چون گرد راه

دڙس تم ته ٺهانڊن تنها بان شتاب
ٺڻن گو گزهيت بدشت کشاد

که کونه جايه ما آسه پيوسته بخواب
روان گو سوئي خيمهٔ سرافراز

امي حيله عمر اميه چو باد
که بنو نام آدا موکر نماز

واقف شدن سپاهان از دستان عمر اميه و کار وي

يه صبحنس کهنو سجاه و جلال
همي ليه و زرد سن نمايان سپين
وجهين تم سهاه نامور سرنگون
رنگارنگ سرخ و سفيد و سياه
کرن حکم موزرن تمي سربسر
سهوش آيي ساري چو رد چراغ
ڏسس تم نگين لعجز و نياز
دلاور بزور بلنگي لوڇوس
اهم سيت پانسن بخيمه درون
تمي کهي اده کينه خيمه مه خبر
روان فرخن کر غلامنس خطاب
تهي پاڻه ٺهاد کمرنگ سياه
روان ڙاد در خيمهٔ شهريار
وجهت فرخس لرنه و تهو هيچو کاه
کرکن ساروي اکس کن نگاه
که برپاسين سخت شور و شغب
هزاران تمي نامور خسروان
سپين سخت حيران سراسيمه اي
کرس فرخن عرض اي شهريار
همي نادڇوم سهر شاه جهان

يه خورشيد تابان با وج کمال
سپهدار فرخ از آن ترک تاز
اويزان سيمنت بخيمه درون
سراسيمه گو فرخ نامدار
انک پيش آن فرخ نامور
دپوک تم کراي ديو ساران و بنو
همي پرنه بن جهو کنه اي سرفراز
مگر رات ڏسين نگي سهمگين
همي کهپاه و نادم خورش گونه گون
مگر فرخن بنونه نت کن گمان
ڇهلوک سوي نگين ج لاور زآب
سو فرخ بدگاه ته گو روان
وجهين خفته ساري تمي نامدار
کرن که بک ساري تهت گي نخواب
وجهوکن ترت اکس وي گومت سياه
سپين جمع لشکر در آن بارگاه
سمت آيي نزديک شاه جهان
روان شاه موزرک انه ان بنه سخت
سپين ات اکي نگياه آشکار
تهوم خيمي اندر آرام گاه

زنورش يه عالم درخشان سپين
بخيمه درون ڙاد سوي سرفراز
تهنر شکل کر دشخراب تباه
يه کپاه حال ڏٺس لوڇوس آشکار
همي سرکه ترا دک تنن درد و داغ
درين خيمه توه کم اوزان هينو
نگين سپهدار جنگي لوڇوس
ذه نش و ات ناگه ز مغرب نين
امي باگرت نم دتن ده لشکر
رهوي آسو عمر سعادت نشان
مگر کينه جهلک نه تي ذه سياه
تهي سپيت ده زن سپاه جه آن
سراسر وجهک هيچو ديوان سياه
همي چشمه موزرک نه بس مضطرب
سراسيمه گي ساري اندر عجب
همه شهرياران لشکر پناه
وجهک نبه شاهنشهس دست و پائي
همي بهنا دک يه بالاي تخت
ڏسين جهوس لو ايد ز مغرب لي ان
ڏيوم صبحنس و ان تمن پيش شاه

سحرگہ وچھونندی نشان
ہمی یانہ چھوکل دمت بے خبر
شب تیرہ سوئی آسو عمر عیار
میانِ دلیران گردن فراز
وچھت شاندسی ہٹ سو عمر عیار
بیدساس درہم زیادہ نہ کم
یہ کینتاہ مینگوم تمہ تہ مانوم بہ سر
سئین در تعجب ئے گفتار شاہ
کرن خوب بندی چھوازن جی
کران اد صفت آس ڈبدونان
گوڈن پادشاہس کمرن تمن سلام
ہم ایدمہ چھوکنا ڈہ کیہہ بزبان
چھوونکن ڈہ نشِ استادہ عمر
سراسر دین تس حسن صوب
سہر شب چھواسہ وداتہ نادان ایدا
گزہشت پیونز دیک آن نوبراب
ہمی بر فلک گو خروش سپاہ
چھکن آسِ گو آتش فشان شرار
لواہای عالی ہزاران ہزار
زمین و فلک ہر دو یکسان سئین
زبس شع رخر مہرہای دمان
بیت کن ونن بی طرمہا بزور
یکین واتسی لشکرے بے شمار
جھان گو زابنوہ لشکر سپاہ

سپاہ دوی گیمت دجھم سرکشان
ڈہ بس وچھنتن آن زنگئی سہمگن
کرت آمتن صوت زنگبار
بناگہ بوبیدا رسینوس نی سخت
مہ کرمس شنٹاہ عذرتی نزادہ بار
ادہ ون کرت ای شہنشہ خلاص
بوموکلا سوانز دردبیدا دگرہ
دیک شاہس ایے شاہ کشورکشای
چھپہ جوہ تس کانہہ بافسونگری
زدان ڈاد عمر امیہ خموش
کرن آفرین ہا تحسن کلام
بہ ھیس سٹی یہ چھوم بہ ننس کلام
دہ خلعت بین تسن بیہ نسیم و زر
اذان پس وین تس بلا ئے عمر
مہ بھاونی وان اسی ہٹ سزا
زدان شاہ خاورگو رس گو سوار
گوزن کہت ہزاران آہن کلاہ
گرزن دراہی فیلان فولادپوش
ہوا گو تموسیت گلگون بہار
دلہائی روئین گران با آس
ہمت ولولہ آسو بر آسمان
غزلوان سئین گردہای دمان
دتوک حلقہ در عرصہ کارزار
بہ جہل صف کڈگ دربیابان جنگ

بہ پس پادشاہن کہ ای نامور
دوئی ہم بہ دایس زمغرب زمین
بو آسوس شع نگت تحتسی ہٹ بناز
بنن یان ڈیہم گمت لبنہ سخت
دیوم ہم ہنگہ خاصہ خلعت دہم
دگرنہ بہ خنجر ہمی ون قصاص
یہ بوزت ہمی سروران سپاہ
چھویڈ سا جراہ عمر دستان نمای
درین گفتگو آس ہم سروران
غلاماہ عجب لاگیتھن سفتہ گوش
کرن عرض ای شہریارِ جہان
کردہی رات کتو سیاہن بہ حال
زدان حکم کرد پادشاہن شتاب
ڈہ جپ آ عنس ایے سرورِ نامور
زدان دراو عمر امیہ شتاب
کرن حکم نیرنِ ہٹی کارزار
یکان درایہ لشکر جو جوشندہ نار
ڈٹن آسن سجبرہ از نادنوش
غبارس اندرہ ملک پنہان سئین
خروشندہ ست ساس خرد آس
اکت کن گرزن گا ودمہا بشولہ
جھانس سئین نفحِ نولک گمان
کرک صف مرتب در آن عرصہ گاہ
سئین مورہارن گذرگاہ تنگ

صف قلبس اندے سو جمشید شاہ
دلیران از بلندی بر افلاک دم
کرک لے است جنگ آور و نیزہ ہا
مہیا سین حملہ بر کار زار
مقابل کڈن صف ثریا شکوہ
ترسن آس از لعل دلدل زمین
رٹت بو بدست اذر فن ذو الفقار
چو رستم کہست بے لوند سیاہ
ابو المحجن گرد در میسرہ
بمانند روئین اسفند یار
سواران اسلامیان سر بسر
ہتن بی سمندان سیماب جوش
سین پارہ کوہن نے آواز کوس
دھین دو داز ہر دو سو سروران
عراقی گرین پٹ کہست با شکوہ
گمت آسو فولاد سے اندے نہان
گران سنگ تس گرنہ آسو زمین
تمکو لے نہ بود رین کوہ قاف
ہوسی دراو جنگس بنا در دگاہ
برون گردہ بہ چرخ برین
لشمشیر بنرنگ بسازی کرن
روان کامگاری نمس کر نظر
سیاہی دین کس بہ غران پلنگ
چھو نو کر اسن ہمچو رستم ہزار

کلس دت چو خورشید رخشان کلاہ
ہزاران علمہای زرنیف رنگ
برہنہ کرک خنجر و تیرہ ہا
بہت کن شہنشاہ خیبر کشا ئی
بجنبش زمینس و سست آئی کوہ
لوائی معلّٰی اشیر آلہ
کہست تمکو تا بگردون شرار
گران گرزہ ہند و جھپٹ با شکوہ
تمس ہیبت نام آوران سرہ
سو قنبر دلوان بہرہ گرد سیاہ
دلت خاصہ بر گستوان ہای زر
مرتب سین لشکر بے حساب
زگرد سپہ گو ہوا آبنوس
زلشکر گہ حیدرؑ پاک زاد
زلن بوچو باد گران بو چو کوہ
بجفتان ز زرتس دلت آتش تن
رٹن از گرانی رجنبش زمین
جہانگیر مالکؓ بو نامدار
بجولان کرن دی گرد سیاہ
کرن نم لصحرای جنگ آوران
گہی از ہنر نیزہ بازی کرن
دھین مسند ہی نادنوش توان
کہ اید چھو دو رمت بمیدان جنگ
سپہی چھو گرانمایہ داماد شاہ

تمسن ہے دو نہہ کنی کاویانی علم
تمی صورت شیر گرک و پلنگ
سمندن سین جنگ جو یان سوار
تلن نامداران تازی نژاد
صف قلبس اندر سپہدار دین
کرن فخر بر اوج خورشید و ماہ
صف میمنس مالک رزم خواہ
زہیبت بٹن آسو البرز کوہ
اتہس منزرٹت نیزہ آبدار
ہمی چون پلنگی گمت کینہ خواہ
گرزن بی سواران فولاد پوش
الکت کن چو آتش ہمت کن چو آب
سین سیف مرتب ز جنگ آوران
سواراہ بردراو مانند باد
سراپا دلت آسو بر گستوان
کہ گویا ز فولاد آسوس بدن
حمائل کرت تیغ زرین غلاف
خداوند گوپال خنجر گذار
کرن خستہ از جنگ سر کش زمین
ہنرہای مردی بگرز گران
زبازی سین فارغ آن نامور
ہمی پرزہ نادن جہان پہلوان
سپہدار ہماں بہ چھوہ نامدار
قوی پہلوانان چھوت لشکر پناہ

چھوونکن رہیی پہلوان علیؑ
کہ داماد شاہ ہس سین کینہ خواہ
بیت کن یلہ مالک سرا فرا از
دن چھوڑ چھین میا نو گرز گران
روان حکم جاری گواز شہر
وچھین کنہہ بکن مو دلشکر پناہ
پکن ج ات نزدیک ہمن فرح از
تہ ڈیشت سپاہو دک آزا
کرک حملہ بر مالک نامور
روان مالکن تول عمود گران
ہتن گرزہ لائن ہمین ویا
بشمشیر چھوس جا کہ مرتضےؑ
کرن تودہ سرہای گرد نفرا
کڈن از تن تیر مردان دمار
فرادان کرن خستنی ہیجان
گمت خستہ ہم و ات نزدیک شاہ
دزم گو از آن بخت ناسازگار
کرن تم سوئی شاہ مردان نظر
منش شکر فورا ہم اندر زبان
روان تو ترابن شتاباں شتاب
بہز فرہو تہ کہتو بر دلاور سمند
کہ ای شاہ مردان خاور سپاہ
بزد داد فورا بمیدان کین
اکی مشتہ فلین کڈن بود مار

درین رزمگاہ رہمت از بزدلی
شہنشہ سو ڈیشت سین تنگدل
سین فارغ از بہمن رزم ساز
گرہ ہوس میانہ گرز رک خیال
سپاہان جنگی گرہ بن دح ہزار
بکیادہ ساس جنگ آوران
وچھین مومتن سوئی یلہ رزم ساز
تو لک تیر و شمشیر و گرز دنان
ڈنک نالہ از بہر آن نامدار
کرن حملہ بر فوج جنگ آوران
دین وچھوس مالک نامور
سپہدار در لشکر مصطفےؐ
بگرز و ڈیون ہزاران سپاہ
ہمی تا فلک واتہ تادن غبار
دد آخر سین لشکر از جنگ سیر
خروشان و نالان بحال تباہ
یلہ فوج بر لشکر زغران پلنگ
کہ ای شیر جبار فرخندہ فر
تہکت بیوم گرہ کہتہ زدستر تش
سونن اک گرہ خون دلا ز عقاب
کڈن تیز توسن خو باد بہار
چھونا کا نہ زگزان لشکر پناہ
جہان پہلوان آسو نشداد تاہ

ہمی خندہ گو در میان سپاہ
سٹاہ شہر یاربن اندر گو خجل
کرن کرہ یک ای لشکر خاوران
بمیدان سو بیزن بجنگ وجدل
تولت ہمنس آبن اندر رزمگاہ
پکن آی با گرزہای گران
وچھک ہیرہ بن ترہ گیمت ہمس
وتہت آی یکیا تم رسر
ہمی مالکن پر ظغنان درغبان
تولن رزمازن اندر دار و گیر
مہ کنہہ چھو منہ پردای شیران نر
چپ راست ہارن تیی رزمیا
کرن ہمنس ہو سواران تباہ
ہزاران کرن کشتنی پیروان
ہزیمت کہتن تل از آن تندشیر
سو حال سیہ ڈیشتن شہریار
کنوی ح دد مالک بمیدان جنگ
تکا یو سمند اہ چو باد دمان
دن کوتاہ کرس شکستش دو جور
روان حج رزمان مالک زورمند
کرن کریک بر لشکر شہریار
دلاور سواراہ زخاور زمین
دلاور قوی پنجہ با توش و تاو
ببر جبہ شیرن کرن تو تکار

یهوی دراد چون مست فیل سیاه
کړت کنجکس سته سپجان بلند
اوبه ان کړت گرزه گاو مسار
حمایل کړت اک دیم دد کمر
دپن مالکس اے جهان پهلوان
بوشاهس سن ماوه مردانه گی
دلاور سپهدار شداد چهوسس
تی زه شیران خنجر گذار
دچهن یا مهن میانه گذرک شکوه
بمیدان توی دراک جنگس نبر
مه ستین ته بی ونکس کارزار
بحیره دوان کیاته چهوک ابت لاف
زه کنهه وچهومنن چهوبه جنگ دلیر
مرستین لبرانه درکارزار
مگر هرگهی فیرک از کافری
گذنگ ته نی سزاوار خلدبرین
یه بوزت سوشداد گو خشمگین
بجولان سو توسن کرن گرم خیز
ذنک اکس پټ سنان برسنان
رټن آس ضرب سنان بر سپر
کرک تیوت نیزن هندی گیر دوار
همی نیزه مافم سین از ستیز
کرک اکس پټ حمل حمله سخت
هوا گرم گو از تف آفتاب

ز فولاد برگستوان و کلاه
دلت تس گرس آسو برگستوان
درخشان تمکو دسته بوزرنگار
غزلوان یهوی آدمانند باد
مه زانوم زه چهوک سپر گو مت جانان
کرش بدیه گو یا کنن میانو ناو
تناور تراز کوه فولاد چهوسس
مه ډیشت کهوان رم چهوه شیر مصاف
منگن المان چهوی سو البرزه کوه
مگر بسته حالی وچهت از پلنگ
خبرکیا زه چهوی وطیش از نامدار
زه هیو مردیر یا مه ستین به جنگ
حوا هو تو ی زه اک بجنگ شیر
بو هاوے زه دن زودمنه من گرز
یدیر اکرک دبن سخمبر گی
دگرنه کټی جهان شومنی مار
بشور آد چوان کرت آتشین
روان مالکن تول سنان در عنان
کرک نیزه بازی عنان بر عنان
دون نیزه به اک اکس بے درنگ
همی تا فلک کهنتو ز آهن شرار
ز سم سمندان زټک فرش خاک
بجولان زمینس سپین تخت تخت
مسلح نفته گوو رتن سرو زان

کهت بوسیاه بوسی پټ بلند
سراپا در آهن گمت بونهان
زه شمشیر تس آسه قبضه بند
بنزدیک آن مالک شیر باد
توی چهوک زه زمت بدیوانه گی
توی بوت مادت بنن نوش تاو
چیه تا بلع مه تره ساسن جنگی سوار
ترسن میانه شمشیر نش کوه قاف
کرشا ید زه آسو کی مه نش بے خبر
دلیری زه مادت بمیدان جنگ
دپس مالکن تو داین پر گذاف
زه ستین للن چهو دم توان عار و ننگ
منگ زن زه هی فرد آسن نزار
کری کوفنه دلن سر و بال و بزد
لک سر فراز ی بدبنا و بدبین
همی انا دوت بداد لبوا د
انهیس مغز زین نیزه تند و تیز
بیکبا گی ال زه گرد نفرا ز
تو لنت بای دوان نیزه بر یک دگر
کهن بومدای اذر نگته شترنگ
تهی اک اکس پټ سپین گرم خیز
کرک سنگن از زخم ما حیاک چاک
لیه زن سپین من دوبهر ک خباب
سپین زنده سپاهان جنگ آوران

عرق ریزگی ہر دو جنگی سوار
بہت کن سو شد دو ہوشیار دود
سو زن بو سیاہ ہمچو دودِ چراغ
قبائی بند آس بر سر تمس
ہمی ہیجہ تمند چو شاخ چنار
لمت در دہن بستہ زن کا و آس
گران سنگ چو ماہ رخت سو ہی بدست
دتن چرخ مانند غران پلنگ
معلق سو تہو ہمچو بازیگران
گہی از دگر لنگ بزان سو آسو
گہی لو کڈن نعرہ مانندِ دیو
سو ڈیشت سین خیرہ شاہ و سپاہ
دُکین نم کہ ای شاہ لشکر پناہ
کرن حملہ شداد سی پٹ دلیر
سین خندہ دو لشکرن منز تمام
دُین تس کہ ای زنگئی بدنژاد
مگر سو نمت ازئی من تہ چھوک
تمس زنگیس پٹ نیین گرم خیز
سو شداد جنگی گرُس پٹ دوان
گہی بر میان و گہی بر کنار
زمین چرخ رُدُ دسنہ کینہ باد و توش
زمر کینہ ہتھ و تہو سنت پہلوان
دون لب سنگین سنگ با اشتاب
ہمی مودُ شداد بر خاک راہ

گرک از جادو جاد ماہ اک قرار
روان زنگیا اک زخاور سیاہ
نہ بہتہ کنن رات کیتو آسہ زاغ
تنا و رسو بو ہمچو فیل دمان
مژہی تمسنزی چھون رخت استون
کشادہ سر و سینہ تی قد بلند
تمی بیت فیلن کران آسو پست
ہتن نم معلق دُدُن بر ہوا
دتن چرخ فرزان سو چوب گران
گہی بو سو جولان دوان بر زمین
گہی بو کرن آسمانی عزیو
روان خسروان دیو سوئی کامگار
ونکنام تہو مرد ڈبو ہمہ زاہ
بگردن کڈن تس اکوی ضرب سخت
وچھت کار آن زنگئی تیرہ فام
ہمی چھو کنہ زان نہ مغز و نہ پوست
نہ سپہ امداد دشمن تہ چھوک
روان تیز گو زنگئی پُر فساد
سپہر سو بدنبال زنگی روان
دوان تس پتی آسو شداد مست
نند کلہ گو پُر ز سر شام و جوش
بلہ پیہ سو شداد بر خاک راہ
کرن ضرب شداد تس زخشم و تاب
نہ آن جسم و طاقت نہ زور و ہنر

اکت کُن سو مالک جنزدار رود
پیادہ پکن در او در رزم گاہ
کلاہِ نمدا آسن بر سرِ تمس
دلاور سو بو چون ہزبر ژیان
زلب تمندی کرہ دہ گاوُ آس
دیکھن مگر آسو دیواہ نژند
پیادہ پکان گو بمیدانِ جنگ
سپہر سو ٹکن بو سو زنگی لوا
گہی آسیا سنگ فیران سو آسو
گہی لو وُڈن سو ہی چرخ بر زمین
کرن گرد ییتن سو میدان سیاہ
کمن ہند چھو این زنگئی دیوبار
روان جنگین تنج کُنی دِتھ چو شیر
دیکھن گمت آسہ تس لخت لخت
بتو آد شداد و اتھ و نہ نہاد
نہ چھوک یہ نہ ناوان نہ دشمن نہ دوست
یہ یامت دُین تی کڈن تیغ تیز
بمیدان دِتن چرخ چون گرد باد
سو زنگی ژلن بو بمین و یسار
گہی سو ہی بالا گہی سو ہی پست
گرُس کہنہ رُدُ دُسنہ توش و توان
بکن سو زنگی سیلین کینہ خواہ
بضرب گرہ تی مغز تمند تباہ
بیک ضرب گو نامور مختصر

از آن پس سع زنگی بصد خشم و تاب
چھوئی زوبکا گڑہ ڈہ ونکن نیر
وین آسو زنگی ہندی زبان
وجھت حال شداد گو دلحزین
ہمی سن وگن زانہ نہ زگ تہ یُن
ڈہن را ایگان رنہن بے گناہ
چھو بہتر بہ زنگی کرن دن ہلاک
بہ زنگی چھو واڈو نہ بے رسم و راہ
بیت کن ہمان زنگئی سہمگین
ڈہ ہیو مرد اصلاح چھو منہ بکار
پرانہ خشم گو مالک نامدار
دین چھوک مہ فیرت گڑہ از زمرگاہ
کڈن چو بہ دب نامدار سن بیائی
کرن جنگبیں پٹ سو توسن وان
سیُن سخت عاجز از آن ترکنانہ
دیُس زنگین سان لادن ڈہ چھی
ولکن دیرآ آندم برن نہ خیال
اسن پوشنہ کا نہہ بغیر از تجلی
دوان سن بنہ مالک زرمسائ
ہمی کیا نہ بتو فیورک از کارزار
دلُس ما لکن پورہ اے سرفراز
سُبن زنگیس شنن سٹھو گس تنگ
دوان آمر تیکی سع واڈ نہ پرائی
لن آسن زری نش شتابان ب

بنزدیک مالک نکین گو شتاب
بہمراہ زنگی مہ کرکارزار
یہ کت زانہ ہے نہ جھان پہلوان
دین کامگار سن کای ہوشیار
نہ یارو نہ دشمن نکس پرزہ تن
بہ زنگی چھو کس تانہن دیو دن
کرن منکسوی جسم یکسان بخاک
ہنگہ زن یہ شداد مارن بہ جنگ
بنزدیک مالک بکان گو بہ کین
کڈن چو بہ بت ملکس درزمان
دین نس کہ ای زنگئی دیو سار
بیکبار زنگی سیُن کینہ ور
ہمی ملکسن نیلگون گو سوبائی
سو زنگی چپٹ راست گردان سیُن
تہکت ہوش کہ گو سٹھہ ناتوان
ڈہ پت ونکنس فیر آدن ڈہ چھی
گمان گوس زنگی چھو دلو بہ بلا
چھو مسی زانائی وپو دلی
بنزدیک جید شتابان سو گو
سبب کیا ڈہ چھو اندا گریزان وآک
سٹھاہ چھم مہ وشمت قوی زمان
کرم جست وخنجر امن پیٹ سٹھاہ
ہمی چو بہ کوی ضرب کڈم بپائی
بجندہ سیُن جید بن پیشاہ

دین تس کہ ای نامدار دلیر
مہ ستین بسر یکہنہ ای نامدار
بیت کن شہنشاہ خاور زمین
بہ زنگی چھو بیعقل و نادان و خوار
در یغا یہ شداد لشکر پناہ
چھو دیو نہ در مت بمیدان دڑون
وزیرن دیُس ای جوان بخت شاہ
ہمی مارہ ما پانسی بے درنگ
دین تس ڈہ گڑہ فیرت از کارزار
ڈہ دپومی ڈہ گڑہ فیرتن یکمان
بوکیاہ پتوت کمزور چھو ہن چہ کام
دوان آد نکین بر آن نامور
بشو آد مالک جھان پہلوان
کہ چون آمیانگ نقصان سیُن
ہمی دو ایستادہ سوی پہلوان
اگرچہ سو مالک سیُن خستہ حال
نہ زانن چھو بے گانہ ئی آشنا
بکیتر فرن اشقرس تم جلو
دیُس شہر جبارن ای نامدار
و جست یکبارہ چھو گم خیزان ڈہ آک
نگرہ انہتہ سیُونہ عاجز بہ جنگ
کہ شاید کران زیر دیو سیاہ
زلبن دیو دمنہ کنہنہ آب و تاب
سیہن گفتگو درمیان سپاہ

یلہ گو سو مالک رَوان باز گشت
کرن شرتہ بازی معلّق زنی
گہی بو دچھین کن کرن جستخیز
برابر بنزدیک جمشید شاہ
بوچھوس سع ئی ہنر مند در خواب شب
بیہ فارہ کاست کرم چون نغال
بوون دراس ایدر درین رزمگاہ
دہ انعام اک گرمہ با زین و زر
کرک رَاس آرام اے شہریار
دیُن تس مس میانہ طرفہ ثہ دِن
مہ کردَے ثہ من بعد فتنہ فساد
رَوان تم غلامن و نوس سر بسر
بنزدیک حیدر اسن تی و سان
دیُن تس نسب کیا چھوت ای عمر رض
ثہ گرثہ فیرتا ای مالک نامدار
بجنذہ سین مالک نامدار
ہمی دوراز دل عبارہ کردوک
سوئی ڈیرہ گی ہر دو جانب سپاہ
زشادہ ہمن کرن آسو باد
فروزان سٹھاہ شمع روشن دچھین
بہت نامداران کمر در کمر
زبد ادآن درزد تازی نژاد
مہ کیہہ آسو نہ با علی جنگ و کین
دیُن تس ہس اے شاہ بیداد گر

گنوئی ردو زنگی در آن ہہن بیت
گہی بو معلق دو ڈن برہو ا
گہی کھاری کن فتہن آسو تیز
دیُن شاہس ای شاہ کشور کشای
کنیزن مہ بیراد کرمی عجب
بوچھوس سو ای ثہ نیومی تاج دکمر
تماشا پئین ہادہ نزدیک شاہ
بہ خلعتھاہ خاصہ زرین کمر
روان شہر باران سراسر تمام
یہ منگو تھم تہ کرمی عطائے سخن
ہمی جاپانہ ہمہ سیہ گی خراب
بیہ دتونس آن اپنیفہ آن مال و زر
دِنن تس ہمہ قصّۂ کارزار
سین رسج این مالکؒ نامور
مہ چھم تاہس الغلم من این زمان
بلہ برزہ ندن سو عمر عیار
بلہ شاہِ خاور سین نہ ردرنگ
کرکن بستر خواب و آرامگاہ
شب تزہ عمر امیہ روان
گمز بارگہ ہم چو گلشن و چمن
سپاہین دبان آسو شاہِ دلیر
سراسر سین میان دولت باد
دنان بوہتی پاٹھہ شاہِ جہان

میان دو لشکر بہ تنہا تنی
گہی بو کرن واڑ گو نہ نوا
ہتی پاٹھہ گو در صف قلبگاہ
مہ چھوکنا ثہ زانن بوچھوس بیا پئی
بوچھیس سع ای کہی ام پاہن سع حال
لشب بستہ کرمک مے ای نامور
نہ گو ثر بیدن چھوم گرہن باز گشت
بیہ دم برابر درم اک ہزار
بہ کنیزاہ منگون سو زنس با غلام
سٹھاہ مال دتومی سین و ن ثہ شاد
چھونہ کاہہ کران راتس آرام خواب دا
روان گو سو عمر امیہ روان
بجنذہِ سین شاہِ دلدل سوار
دیُس تم دنیا مس بسیار بار
تہ بونن نہ اتہہ کوی سین بدگمان
سکت پا نہ دانی کنارہ کرہ وک
نمایان سین لشکر شاہِ زنگ
سہ لشکر تہ بہ شاہِ دالاز دا
یکین گو سوئی لشکر خاوران
شہنشاہ جمشید بر تخت زر
کہ از شہریاری بوفن گوس سیر
سو زدا تہ ہے اندرین سرزمین
موثر نام عمر امیّن زبان
ثہ چھے نا ز عمر امیہ خبر

وبن جهوک اندرین فتح ورزگار
گرزهي کنهه کنن جان لشکر پناه
یه بورنت درزم گو سو جمشید شاه
یون میانو جهونا نوهي شرم وننگ
پمین زوه رسي کو نه جهپیو توه زبان
همي رموساي ازبس غضب
تولک نیزه شمشیره هر سوئي راه
نهکت سواران گردن کشان
دنن تس نشرما جره اسر بسر

کهوڑن جهوکنه مي نش نه شهریار
سو حیدر سپاهن کري قتل عام
کرن کریک به خاوراني سپاه
نه از لات وعزا توهي شرم جهپیو
بنجهر یمیس کو نه جهپیو توه زبان
بکیا گي فتهه سپه ده هزار
کرک جستجو در میان سپاه
سو عمر امیه مبتلا هوا
سين شادمان حیدر نامور
سين ساري رات تا صبح گاه

نه ڇهڙن پگاه اندرین رزمگاه
نه تهاوي ٻڌه نه لشکر تمام
تهي ڇپيو توه اي نامداران جنگ
نه کينهه میانو پرداي آن زرم ڇپيو
ته بدلو فٽ زن يه دل ڊعرب
بفور آگرن پٽ سين نم سوا
زعمر امیه لبو کنه نشان
پکن گو بنزدیک شیر خدا
سين مشتغل نم بذکره آ له

داستان

بله زن شب تیر گون گو نهان
یه خورشید خاور ٹنس طمطراق
روان ڈ لدنس کهتو سو شیر آگه
یکان دراي سپاهان دين
زنصر من الله ثت پٹ رقم
جهان پهلوان مالک نامدار
صف میسرس ٹو نهن جون پلنگ
زجوش سواران لشکر شگاف
کهن آسو بالاي عرش ٹين
بصحرا کڈن لشکر بیکران
زلشکر سين غیب صحراه وکوه
زبس کثرت لول اسپان نیل
جهان گوز گردسیه تیره تار
نڑهي دراپه ازگاو دمها غرلیو
جگر پاره کوهسار گي لخت لخت

گندٹت ٹڈ صفها میدان کين
نقلب انڈ ون شیر جبار ٹڈ د
صف میمنن پٹ نبن استوار
همي میر سیاف گرد دلیر
سٹن زلزله در تن کوه قاف
بیت کن شهنشاه خاور دیار
جهان گو پر از شور جنگ آوران
سر صف نهون نامداران بپائي
سٹن سحر جاري جو دریاي نیل
گرزن سخت ستن سر نقاره آس
کره دم فٹ سين از در دفیل و دیو
لشور آي خرمهاي دمان

دو دبکٹ لوله پبو بملک جهان
سٹن نن زخر گاه نیلی رواق
گوڑن کهتن برابر آهن کلاه
کرک الستاده معلی علم
همي نس نته فوج قهار ٹڈ دا
ابو المعجن گرد فیروز جنگ
ددن جرخ لو گرد لشکر چو شیر
حزو شیدن شیر مردان دلیر
سٹن بر سمند دلاور سوار
جهل صف مرتب کرن باشکوه
بزبر علمهاي پیکر نماي
نهان گونین فی فلک در غبار
گرهن کوه سارن جگر پاره آس
سٹن ازطرمها تهدي شور سخت
سٹن بانگ کرنا بهر هفت آسمان

مہیا ہیں لشکر از ہر دو سو
گوڈن پر راو جنگس بمیدان کین
دلاور نگاور گراہ اک بز بر
ڈلن جیون ہوا آسو بر روی آب
عمود گران سنگ اٹہتن بد دش
سر شیر مردان خنجر گذار
کرن کر یک ای سرداران سپاہ
بمیدان بوچھوس دو امنن زمساز
سپین زرد رخسار دیدہ پر آب
درین جنگ پر دابرن کیتھ چھوپنہ
ہمی بای سنز کینتھ تہ چھمنہ خبر
مہ بلو اس چھوم از کلام عیان
دپس تم کہ ای شہریار در زمن
ہمی آسنہ کانہہ درین روزگار
تہ کر حکم لشکر بہ یکبارہ گی
زبر دستی تم کرن زیر پائی
کہ ایر پیاہان خنجر گذار
بکین گی سوئی مالک رستم خواہ
گرس وارہ چارن سع تنگ ورکاب
رٹنک درمیان مالک پیل تن ور
بک مالکن نول سو گوپال سخت
بک حملہ ہارن سع بو صد ہزار
وچھن بو ابو المحجن پہلوان
ہمی تہو گراہ کینہ بونہ دلیر

طرفہا مرتب سپین دو برد
نوندس کہت بہ مثال پلنگ
بکوہ دبدبہ یا ڈلن بو دلیر
سوار دلاور قدم تا بفرق
لجل گیر شمشیر زہر آب جوش
دتن سخت جولان بمیدان کین
چھونا کانہہ جنگ آوران سپاہ
روان شاہ جمشید نی کر نظر
دپن کامگارس زبس اضطراب
مہ آسم سٹھاہ مندوی بدگمان
خبر کیا ممس چھا چھو آمت بسر
بمیدان چھو درامنت بہ جنگی سوار
تہ گمتہ مہ زانن بہ شمشیر زن
بضربے کرن سوی دلاور تباہ
کرن تیز اسپی ٹہن بارہ گی
بہ بونت سو جمشید گو کینہ ور
کرن حملہ یکبار پنجاہ ہزار
روان مالکن فوج پتھ لشکر الوان
بفرار گرس کہتو نشان شتاب
تو لکس پتھ ہن گرز و شمشیر و تیر
ہتن تم سوارن کرن لخت لخت
کرن گرنہ پتن سواران تباہ
پیاہن اندر گو سو مالک نہان
زنخش تہتمن سٹھاہ تیز آسو

سوار راہ زقلب سواران دین
رٹت بوستان فرخشان بجنگ
کہت آسو کوہن چوبران عقاب
بر گستوان گونتن آسو غرق
جہانگیر مالک پتہ بو نامدار
بپیش پیاہان خاور زمین
سو نیرن مہ ستین کرن تہ کتار
ہمی پرزہ نادن یل نامور
بہ گرد دلاور کہوتان کینہ چھونہ
مہ کیاہ چھم خبر بنزہ بیہہ ہو بدگمان
بہ کینزاہ گرمت چھو عیان بیان
تہ کر چارہ کینزاہ تدبیر کار
قوی پہلوان بہمنس ہیو سوار
شکستہ سپن پشت حملہ سپاہ
مگر کین بہمن ائن تم بجائی
کرن حکم جنگ آورن سر بسر
بیکبار پنجاہ ہزار از سپاہ
سکتہ تنہ ورنہو اسپ روان
روان آیہ لشکر چو دریای شور
کرک سخت برپا دہ دار و گیر
کرن حملہ بو مالک نامدار
سپن گرد ستین سع میدان سپاہ
نوندہ دلاور تمسن لع چو شیر
زگور بیابان سبک خیز آسو

کڈاں تیز سوں آپ صرصر نژاد
سو زن تس پہاڑاں پر دونہہ پنجاہ ہزار
ابوالمحجن گرد اندر میان
بنیزہ ڈھاداں سپاہ بے خلاف
تمس سیت مرداں جنگی ہزار
بفرمان جمشید فرخندہ فر
سواراں سیاف کی خشمگین
جہاں گو نہاں درمیان غبار
رستکر و جھپٹ قنبر شیر جنگ
یکیں درای تس سیت درکار زار
سیٹ سخت پاٹھیں دردشت جنگ
کرک لیست سرہای گردن کشان
بیکبارہ گرداں خاور سپاہ
یکیں در او بالشکر مؤمنین!
کڈک خونفشاں خنجر آب گون
کہ برباد سرہای مرداں سپن
وڈن بے خدنگ از کمین و کمان
گڑہیں آس سر بستہ گردنفراز
الکت کن سو مالک سر سروران
بیت کن ابوالمحجن از خشم و تاب
برت از فلک لیو ددن برزمین
سواراں اسلام تازی نژاد
چو برق درخشاں کڈت ذوالفقار
کہی سوں جیپ آ سو حملہ کران

بامداد مالک یکیں گو چو باد
کرک بستہ بوالمحجن رہ گذر
تگالو کرن بوجو شیر ژیان
بشور آ سیاف شمشیر زن
یکیں گی سوں عرصۂ کارزار
رداں میر سیافن از تیغ تیز
برت نو کہہ بر فوج خاور زمین
سو سیاف مانند شیر دژم
و تہت آ مانند شیر و نہنگ
تہی پاٹھہ پنجاہ ہزار از سپاہ
بشمشیر و نیزہ تر تگاشر نگ
چو فیل دمان قنبر شیر زاد
و تہت آی مانند ابر سیاہ
سیں لشکر از ہر دو سو کینہ ور
سو میداں سیٹ پرز تالاب خون
ستیزاں سیں نیزہ ہا با جگر
ژٹت بی گڑہیں نیرت از استخوان
گمت خونفشاں ہر دو فوج تیر
کرن ریزہ کوہیں بگرز گران
بما برکرت نیزہ با آفتاب
یہی پاٹھہ سیاف خنجر گذار
ددن آس پیاہیں بہ باد
دیہیں کن کرن بوگہی ترکتاز

ردان شہریاراں ز خنجر گذار
تولک تس پہاڑن تیغ و تیر و تبر
ژٹن لشکر از تیغ خار اشگاف
تولن یک قلم اشقر کوہ کن
یکیں درای اپنجاہ ہزار دگر
کرن در سپاہاں بپار ستیزہ
سیٹ تیوت دن لشکراں گیر و دار
سپہر سو سپاہیں کرن لو قلم
ترہ از ساس سواراں خنجر گذار
تمس بے دنٹہ گی برگذر گاہ راہ
سپاہ از دو جانب سیں خونفشاں
کرن بوپر و پیش لشکر باد
رداں شاہ مرداں سپہدار دین
تماش کرن لو قضا و قدر
زبس گرزہ چون باد گرداں سیں
کرن رقص نیزن پہاڑن نامور
کرن آس گرداں کمند دراز
کرن آس باہمد گر داد و گیر
کرن حملہ چون فیل ہر مست آسو
بنیزہ سواراں تن بو زین
کڈن بو بشمشیر شیرن دمار
بت کن شہنشاہ دلدل سوار
ژٹن آسو صفہای گردنفراز
ہزاراں گڑہماں کشتہ جنگ آوران

زمین دِ زمان بوتر ترسن وچھت
کڈن نعرۂ حیدرؓ از خشم و قہر
ز آواز شیرِ پروردگار
کرُن جاری از تیغ دریای خون
سو ڈیشت یون اکس پٹھ سوار
گمت گرم پرگشتن مشرکین
زبانگ سمندان تندر خروش
ہمت کشتہ گان بر زمین ریختہ
یلہ آفتابن با وجِ کمال
در اندیشہ گمت بی مرتضےٰؑ
ژھ ایدمہ گژھہ سپہر حیدرؓ ملول
کرن جنگ ہا شاہِ خاور زمین
ردان جبرئیلن ینک پرژدن
گژھی تہونہ شک چھوی عین الیقین
وچھن ترز لشکرہ جہان سر بسر
کرن جنگ ہا شاہِ خاور دیار
پرُ از کشتہ گومت سو صحرای جنگ
سو قنبر تہ سیاف خنجر گذار
بشمشیر و نیزہ بگرز گران
کرن نعرہ باشاہ مردان علیؑ
مبر غم ازین لشکر بے شمار
بخاور زمین گو صدائی بلند
گمان گو کنُ پیغمبرؐ کردگار
سٹھاہ جنگس اندر ستیزان سپُن

اکی گرزہ دبہ آس لوان وِہت
سپُن زلزلہ تا بچرخ برین
سپن کشتہ از کافران چل ہزار
سپہر حملہ ستین سو شیرِ آلہؑ
چو رمہ کہوان رم ز شیر شکار
متن کافرن بی بہ گرز و بہ تیغ
فنگ گومران ملک گے خموش
وڈن بر فلک فرش ہفتم سپُن
دو پہرن وسن ہتو لسوئی زوال
ردان آدتس جبرئیل از خدای
برین بام مسجد ژھ گژھہ یا رسولؐ
سر بام مسجد رسول جلیلؐ
ژٹن پردہ از بہر شاہِ زمن
سپُن حال و احوال ساری عیان
چو بازار محشر گمت شور و شر
سپہر سو کڈن آسو برندہ تیغ
سپہر سو روان خون چو دریای تنگ
تمی ہر طرف سخت جوشان گمت
کڈن بی دمار از تن کافران
کرک کشتہ ہم کافران بے دریغ
دیتی فتح و نصرت خداوندگار
ہمی نامدار در آن جنگ و کین
ہمی داتواید بخاور دیار
کرک گرزہ سیتن زمینس مغاک

زبس دِ غضب آو سالار دہر
ہمہ کوہ وجنبان سپُن پرزمین
از آن پس کڈن خنجر آب گون
ترہ ہت از سواران کرن بوتباد
تیہی پاٹھہ ساری سو اعدان دین
ہرن آسو خون ہمچو بارندہ میغ
بیابان گمت باہم آمیختہ
غبارک لوی چرخِ ہفتم سپُن
بمسجد درون ژاو آن مصطفےٰؐ
دپن تس کہ ای سیدِ رہنمائی
وچھک کنہ کنن چھوی سو سالارِ دین
کہست گو ہمراہ آن جبرئیلؑ
جہان گو صفا تا بخاور زمین
بچشمان آن سرورِؐ انس و جان
وچھن تم علیؑ شیرِ پروردگار
ژٹان بوتن کافرن بے دریغ
ابو المعجن و مالک نامدار
چو دریای زخاور جوشان گمت
ردان آنجنابن سجود و دلی
سراسر یہ لشکرانن زیر تیغ
ز آواز پیغمبرؐ ارجمند
کنو بوزک آواز آن شاہِ دینؑ
زبس خود رمی گرم خیزان سپُن
بخنجر کرک کوہنی چاک چاک

لگا دک سر نیزه ها بر فلک
که تا روز روشن ستین ناپدید
سوئی ډیره گی حمله جنگ آوران
گرځیت بیو ښه با نامداران دین
که آیا درین جنگ کتیاه شهید
سپین کشته ست هت بته شش هزار
و دن آسو حیدر بماه خون جگر
زه لچه مود گردان خنجر گذار
وهیت جان مردی چهونزدان گمیت
سمت آئی پیش شه نامور
گمت آسو دم بسته جمشید شاه
ثه ون ییت اندر مشوره دلپسند
هنگه زن تهوی دزه جنگ و جدال
مه چهم مصلحت دنگنس بنیځ پلوان
زه چهونز بر فرمان یه خادر زمین
سوزن بیشس آن حیدر نامور
یمن دون دوهن واتن از هر بلاد
از آن پس کرو جنگ با کیبه خواه
ثه گرځه صحبتن یا نه پیش علی
سپین مست ساری با آرام و خواب
در آن شب سعی کاموس و اسفندیار
کرس کر یک کاموس امیر دراه
شب تیره در لشکر بی شمار
مه ستین بتندی مه کر گفتگوی

زهیت ثلث لامکان گی فلک
سر مهر گو زیر دامان خاک
سپاهان اسلام هم کافران
سپین فارغ از آب و نان و طعام
سپین کشته از مومنان سعید
یه بوزن دل آزرده گو بو تراب
دلش تام عمر امین خبر
شکسته سپین پشت جمشید شاه
چو کاه خشک چمن برگ ارزان گمیت
سراسر جگر خسته ماتم زده
ز بس غم کرن آسو افسوس و آه
کرم با دلیران سټاه کارزار
هی زنده روزن جهونوی مجال
ثه فرد اسپاهن منزما و جنگ
همه ملک ناهید سقلاو چین
هین مهلت از نزد آن نامدار
سټاه نامداران خسرو نژاد
یه تدبیر شاهس سپین دلپذیر
هی بوزه نادن بروشندلی
شب تیره عمر امیه روان
طلایه کرن آسو با چل هزار
گرځهن کنو ثه جهوک خیره بی بیم و باک
وچهن کیا ثه جهوک لوز نهن بر کنار
بو چهوسنا ثه وزاه گو متن در نظر

کر کنت دوس سخت جنگ شدید
رخ ماه دراو از گریبان خاک
سحرگاه عالی شه مومنین
خبر ثه هاند کل زن لشکر خاص و عام
کرس محجرن عرض ای نامدار
کرن جاری از چشمها جوی آب
دین از سپاهان خاور دیار
زه لچه گبین انز نامداران تباه
بیت کن تی سروران سربسر
کرن گریه زاری تمی غمزده
دین کامگارس که ای ارجمند
مه نهو کانهه وچهو منه دلاور سوار
دکس فتم که ای سرور خسروان
چهو بهتر کرن ایک دو روز درنگ
لمواندزه کانهه سرور راه معتبر
معطل تهون دن وهن کارزار
گرځهن جمع گردان لشکر پناه
دین تس وزیرس که ای بی نظیر
از آن پس کهیک خوردنی نان و آب
یکان گو سوئی لشکر خاوران
روان سوی عمرو وتو بنزد سپاه
کهون چهو کنه از لشکر هولناک
دکس تو ده عمرن که ای نامجوی
کر فتحان جنگی تو چهوس نامور

بلدگمت آسوس از حکم شاه
ستان بود ٹھہ من درین تیره شب
گه زن بو وچھیں سع ژور این زمان
ں لرزه از بیم فسجان سپین
تر وتهو سو کاموس گرد دلیر
بهه پرزه ناو کنه ببخشیم گناه
بس نوره کاموسن ای نامور
ه رسیاهان خاور سو ژاد
ن ژانا ڈن بو سوی درمیان سپاه
شکر ژه چھوک پهلوان گزین
بنخت ترکانه بر خویشتن
بن هر طرف درمیان سپاه
نمار داری فرخنده فر
یا ناو چھوی کنو گه یک در سپاه
م نامه از بهر جمشید شاه
ه خوش بو کره هس از این خوشخبر
صبحنس بیشن جمشید شاه
بست و مشغول در خواب نیشب
اب ندون عمر هوشیار آسو
ت گو سو عمر آمیته شتاب
زکران بسته نس خواب شت
دن کران و سمیتس چھان زمان
سو دار سپین چون عروس
ته و چھیں گو سو نیز گم ساز

به لشکرگه حیدر رزم خواه
مه چھوم داره معلوم تمسند کلام
گرفتار کره من همی بی گمان
سو فسجان نخویشان شاه جهان
دتن بوسه بر پای فسجان شیر
دپس تم را چھوئی ای نامدار
لگو یا بدست آدلا در عمر
بو چھوس درامتن نس پته همچو باد
رڈن تی من بیشن جمشید شاه
از آنجا یکین گو سو عمر عیار
د پوکن نس داتو در ختا و ختن
همی بی محابا دلیرانه آد
سو بو نامدارن اندر نامور
دپس تم که ای نامدار گزین
همی ژ برد اتوس درین بارگاه
تهکت چھوک ژه پومت نبیج و طناب
وچھیور از پنهان چھودر نامه کیه
جهاندار درا بز زرینه تخت
چو خرگوش از خواب بیدار آسو
تولن سیت بانس سو روشن چراغ
از آن پس کڈن استره تم بدست
سفید آب منهو نسن تهس زنگار
کرس عمرن باز بن جمی ستی دستنس
سو تاج مرصع ز لعل و گهر

که شاید سو سیاه دزد عرب
بو ز انس سو بیرنگ و افسون تمام
یه بونت سو کاموس نمسان سپین
سٹهاه نامور آسو در خسروان
سو کاموس جنگی سپین عذر خواه
شب تیره کس زانه دشمن ته یار
دپس تم ز درگاه حیدر سو دراد
ژابان ژلن گو سو صر تژاد
ردان کره سه کاموسنی آفرین
ردان ژاو در فوج خاور دیار
با آئین ترکان یکین گو براه
بکتر سحرگاه در اسو ژاد
پرته هوش شاه دارن ای مرد راه
بو چھوس فلصداه شاه خاقان چین
دپس شاه دارن ای نامور
ته کنه و نکنس فرش آرام و خواب
از آن پس کهیک خورن دنی با طرب
سپین مست دس خواب و اژدنه سخت
سپین مست یامت سیاهان بخواب
دتن دارس بی هوشی در دماغ
ژهلن دار کاست تمس در زمان
موقش نس کمن همچو گلگون بهار
سپین باهم فارغ نه ساز و طراز
سه شه تیر هندی کمربند زر

گرامنا بہ یم چیز ڈیٹھن تمام
سوشب دیہ او نہ دیک گو بامداد
روان روز روشن سپین جلوہ گر
کمر بستہ درای از پئی کارزار
اسپن حکم شاہِ ولایت مآب
لکمن خاکبوسی زبس اضطراب
سو رخسار تمند چوہ گلگون بہار
دچھن کن سحر مالک ہیت چون پلنگ
سپن سخت ترسان و لرزان تہ بیم
دُپس تم کہ ای شیر لشکر پناہ
ہی از دوہس جنگ موقوف کر
چھو ماتم یہ ہی درمیان سپاہ
یہ گو فن کرن حیلہ بز رنگ و فند!
مہا سپنمت ہمہ غازیان
دن کیاہ یت چھو فیرن میدان جنگ
تہ دن شہر یارس گزہت بید رنگ
مہ بوزم زدانای تنجیم راز
دُپس شاہ مردان ای ارجمند
ہم اید مسلمان سپن بے گمان
چھو یمثل و ہما سوبزدان خدای
شہادت دہ ان یٹ تہ ای کامگار
روان کامگارن دُپس ای علی
مسلمان لو پلیتوس بصدق و یقین
ہتن رخصت از سرورِ دین پناہ

تولن تی بزد راو چابک خرام
سپن تام بد ا مردان دین
شب تیرہ گو دور از بحر و بر
سُنک پیش حیدریہ اخبار دِ اتو
سو قاصد انک پیش حیدر شتاب
وچھن تم سو سیمای شیر آلہ
کرت حلقہ سنبل بر آن لالہ زا
ہیت کن ابو المحجن شیر جنگ
دپس شیر جبارن کہ ای کامگار
تہ نش آس از حکم جمشید شاہ
سپن کشتہ ہمن بل ہا مدار
توی چھوس تہ نش یہ آمش عذر خواہ
سپاہ دراہ منتن جنگس اللہ رتیار
سلح دلو منتن زین بر تازیان
مکرحایہ خاطر دن ای کامگار
معطل تہوم دون دہن یہ تن جنگ
تہ سپنک مظفر دین جنگ دکبن
تہ چھوک واقف از رازِ چرخ بلند
تہ یت فیراز کافری دجہول
ہمی بندہ تمند چہ شاہ و گدائی
گژہ ہکنہ ادہ میانہ دستہ خراب
گیم عمر ساری بہ بے حاصلی
مسلمان سپن نا مور کامگار

سوئی خیمہ خود دیکن گوچو باد
ادا کرد کہ فرض جہان آفرین
سپاہان دین گی سمندن سوار
کہ اک قاصداہ از جہان دار دراتو
روان تہ او پیش علی کامگار
فروزندہ تر از مہ چار دہ
گژہ ہن مہر نہان تسند رو وچھت
وچھت کامگارس سپن دل دو نیم
مہ نش ونکس ین تہ کیا آسو کار
دُپوس شہر یارن کہ ای نامور
بہ مود شداد خنجر گذار
دُپس شیر جبارن ای ناورند
دلاور گرن یٹ سپنمت سوار
چھنہ جای تاخیر دِرای درنگ
معطل تہوم دون دہن کارزار
دُپس کامگارن کہ ای سرفراز
مسخر کہ کہ ملک خاور زمین
ان کونہ ایمان تہ چھوک این زمان
تہ اقرار کر بر خدا و رسول
محمد چھو پیغمبر کردگار
بگاہ موکلک از نار رنج و عذاب
پشیمان سپنوس پیشینہ دین
سپن شادمان شاہ دلدل سوار
بکین والو دراہ فوج خاور سپاہ

سجرگاہِ دارا کین گوشتاب
ژہ کتہ آسوک ایدُ بوقتِ سحر
دُپس دارُان اِی خردمندِ نرم
کرن چھوک مہ سِنین مزاق و فسوس
دلاور سپہدار دارا بو چھوُیش
مہ کیا چھوم خط چھوُی ژہ رنگ دگر
دُپس دارُان ای مسخرِ مقال
ز خاقان چین و انوترکی نژاد
ہمی اات کتو گو ذلت بے خبر
مگر چاپنہ وننہ مرکیاہ چھوم پتان
ہمی ریش ور روز آسوی بردی
وچھُن نہ تم اک موُی و الانزیش
دُپن کامگارس کہ ای باصواب
ژہ نشِ اات پس و انوترکی جوان
نمی چھی ژہ کرمژ بہ حرفت بردی
از شرمندگی گونہ نزدیک شاہ
ز سراسر بنزدیک شاہ جہان
ز احوال دارا ز عمر گزین
کرد عذرخواہی بنزدیک لات
ہتن سیت کینہ نن ز تام آدرن
کہ ای لات از گومہ شوریدہ بخت
چھو آمُت مہ پٹ ازیتی کارزار
ہمہ ملک خاور سو ویران کری
کمر بستہ بر قتل شاہ جہان

نمی لحظہ دارا دتہن بو ز خواب
دُپس تورہ تم ای عروس جلی
ژہ چھونا حیا میانو آداب و شرم
ژہ بعقل چھوک چھوکنہ کینہ یہ ژہ نان
کہ شاہ جہان آشکا ابو چھوُس
ژہ چھوُی پانہ کرمُت پانہ رنگ و فسوس
مہ کیا چھانہ وننہ گزہن چھوم خیال
مگر نا و تمند متور باشس آسو
ژلوم ژدہت تیغ و تاج و کمر
دُپس کامگارن کہ اے نامدار
وچھن چھوُنہ فنکن ژہ اک نا رموُی
اُنن نام آئینہ اندر زمان
یہ کیاہ چھوس ینن حال ڈٹن خراب
دژت خیمس اندر ملس با نہ جای
یہ گومند وی کار ای نامجوُی
وزیر خردمند سوی کامگار
دُپن داستانہای دارا نہان
دُپن از گتہ ہو سوئی آمن بابی
کہ شاہ ید دیم دشمنس نش نجات
باہتن لوبات ژاو سوی شہریار
مہ دریش از مشکلاہ آو سخت
عرض چھوس ہیم تخت و تاج و نگین
کنام پلنگان و شیران کری

دُپس دارُن تورہ ای نامور
بوون آسانہ شاہمردان علی[ع]
مہ مردس فن چھوک نام عروس
ہمی نا و مردن تہن چھوک نہ نان
دُپس کامگارن کہ ای نامور
بعینہ گمت چھوک بشکل عروس
مگر ییات اک قاصدہ ہیچو باد
پہوُی دزد مکاہ آکاش آسو
ژہ چھوک و ن مسخرمہ ستین ونان
بو کینہ بے ادب چھوُسنہ گت خوار
ردان دارُان فر بو نہس دست خویش
وچھُن بو بہتہ ینن تت اندر چون نان
دُپس کامگارن کہ ای پہلوان
ہمی آسو سوی عمر دستان نمای
خجل گو سو دارای لشکر پناہ
پکین گو بنزدیک شہِ نامدار
بجندہ سیُن شاہِ خاور زمین
کہ آیا و چھیو لاتہ سنز کیاہ چھرائے
بہ باہمت دپن کہنو گرس گولہ وان
کرُن لاتسی نش سُٹھاہ زارہ یار
ز ملک عرب حیدر[ع] نامدار
ینیم سر بسر ملک خاور زمین
سوارہ گمت ظاہر اندر جہان
کٹن یام خنجر چھو از خشم و کین

گرڅهن زلزله در زمان و زمین
همی تیوت آسو منه تمند مه بیم
گلن تمندی بمه چهوس و دو شب
کرن چهوس شب روز زی بندگی
به سخت نیه میانو کرتن سفید
کرن ... پای پا ہٹه زاری سو شاه
بمرغم ته خوش و زچهی خوش خبر
همی بر علی زی دی دستگاه
دیک زن از مردن آزاد گو
بیت یکن گو سو عمر عیار
ز احوال دارا همه داستان
سپن خوش سعید علیه السلام
کرن پاه پاه سو تاج و کمر
دپس شاه مردان ای سرفراز
نه آباد ویران از خشک و تر
روان عمر عیار ان از کارزار

دبن چهوی سو استاد تازی نژاد
یک ملکن عرض کره یا علی
یمن دو دن دبن بعد موقوف جنگ
عرض چهوم گرته ہا بو بہر خبر
همی کاله حرن واته فرت روان
همه نامداران جمشید شاه
کنوی ز نو گرته یک تنگ در ره گذر
دپس ملکن ای یل ارجمند

کهوتن چهوس نو گرته واڅو نه سخت
ز عمر امیه مه گو دل دو نیم
شب و روز چهوم اته نادن اذا
همه سال چهوس در سر افگنده گی
ته ای لات دنگن مدا ادکره
روان ثاد و رتبه دیو سیاه
مه کره حکم فردا بگاه بے درنگ
سراسر گرته هن گشته تمند سپاه
بلشکر یکن گو بدل شاد کام
حضور شهنشاه دلدل سوار
ازان پس کڈن تاج و تیغ و کمر
دین تنس یه گو مال چانوی تمام
دتن افسرن باگرت بے دریغ
ته چهوک نیو رمت در نشیب و فراز
ز احبار حمزه ته اک داستان
دبن قصه حمزه نامدار
کرک حمزه سی اپٹ سٹاه آفرین

داستان

سوئی قلعه صول ای نامور
دپس نام بوالمعجن اے دلیر
چه چانی همی دشمن کینه خواه
هنگه زن ته بوزک ای صوب

گرته هم تیره این اختر شوم سخت
چهوبیر نگ ساز اه سود زد عرب
یاست کره چهوم سٹاه ناسزا
همی از جهان چهم مه چانی امید
ازین خوف دشمن مه آزاد کر
کرن کر یک ای شاه فرخنده فر
گرته هی کشته حیدر بمیدان جنگ
یه بوزت شهنشاه سٹاه ثاد گو
دبن خوشخبر باسپاهان تمام
کرن نسن قصه آنک بیان
تهون پشن آن حیدر نامدار
بکیاو تهو سوی والا عمر
تهون بہر ہا را ان حیدر سر تیغ
چهاریخ خبر چهے همه بسر
بیان کرته نزدیک کرد دن کشان
پسن خوش نمی نامداران دین

بله گو معطل سو جنگ و فساد
بلاتنگ ته چهوک ما یه پر دلی
یا من چهوم امروز و فردا درنگ
جریده گرته من چهوم مه تهنی دوان
کنوی ز نو گرته یک کنتو نانه ته شیر
هنگه زن گرته یک چانه گرته پنج خبر
مه نک سیت پانس گرته هو مرکاب
همی مشوله چانو پیو دلپسند

روان کہتو گرس مالک نامدار
نہ شمشیر و تیر و نہ گرز و نہ تاج
بمخفی کڈن قاصداں سربراہ
نہ شہباز دنکن تہ لگنی بدام
جہ کلی تمن سیت اک ہت سپاہ
کرن ستہ آن راہ نام آوران
بہ لشکرگہ حیدر نامدار
زبردست حیدر گڑہی زبردست
تہ بو زت سین خوش سو جمشید شاہ
ہی لحظہ گڑہ با سپاہ گران
روان وتہو سو داراے جنگ آزمای
بو وَن لاراہ لشکر کینہ خواہ
کرس حیدر شاہ بیٹھہن نین کلام
کہتوان چھوس گڑہی ہاتہ بر بادسر
لبک یُدُّ ونے فتح دنکن بجنگ
زعمر امیہ مہ گڑہ بے خبر
سرہ کڈن بدسگالن دمار
دتن سیت تس سی ہزار از سپاہ
تہون لشکر اندر کمینگہ نہان
حصارس اندر داتو باصد سوار
زنانہ گڑہن خوش زدیدار شوی
دماہ اک سین ہمدم گلعذار
وچھن تس نگارس نہ چشمہ پُر آب
تہ ڈیشت مہ گو تازہ رنج دان

ابو المعجن گرد اک ہت سوار
خبردار گو خاورانی قباد
خبر ہت بنزدیک جمشید شاہ
ابو المعجن و مالک نامدار
جہہ ساری ہی بے سلاح و کلاہ
ہنگہ زن گڑہن تم زہ سرور ہلاک
دلاور مین ہیو چھونہ کانہہ سوار
سو و باصد تمی فتح تتہ گوہ ہیو باد
کرن تم سوئی نامداران نگاہ
ہی نکن آمت چھو دشمن بدام
کرن عرض ای شاہ کشور کشای
دنک دم تیغ دشمن بہ باد
دین تس بجنگ آوری تہ خام
ہنگہ زن گڑہن گڑہ دلیرانہ دار
ہمی تاج زرین دمی بے درنگ
دیس تم کہ ای شاہ خاور زمین
ہمی روزہ یہتو در جہان یادگار
جہان دار اچھو دریای آب
نظر باز بھاون زکار آگہان
بنزدیک گلچہرہ گو درزمان
ززخم مردان چھہن تازہ روی
دل آسودہ گو مالک نام ور
کرن گریہ زاری زبس مضطرب
مگر چھوم سطاہ ہیومت اندوہ و غم

یکین تم اے ساری ہی بے سلاح
از آن ہر دو سالار فرخ نژاد
دین تس تہ دن شہریارس براہ
جبر بدہ سوئی صوّل تم گی سوار
سوزن لشکراہ اک جنگ آوران
ادہ کینہ نہ حیدر چھونہ ہیم و باک
اگرچہ گڑہن ہیم دلاور نہ پست
دنن شہریارس ہمہ رو بداد
کہ آیا چھونا کانہہ نام آوران
ہنگ بر سرہ گڑہن ہت انتقام
ہنگہ حکم عالی بہ آسیم زشاہ
کڈک کینہ رانک مہ تی مراد
تہ روز نیہ درخواب ریشچ خبر
گڑہنک تہونہ عاجز در آن کارزار
تہ گڑہ نیر با لشکر نامور
تہتوی جنگ کرہ سخت خشم و کین
روان شادمان گو جمشید شاہ
بہ لشکرہ ہن دراواز خشم و تاب
بیت کن سو مالک بل نامدار
بہ گلچہرہ گیہ تس وچھت شادمان
چوسرو روان مالک نامدار
ہتن رخصت از گلرخ سیمبر
دین مالکس ای جہان پہلوان
ودن چھوس تو ہی چشمہ چھم پُر زنم

تمان ہران چھوبس لو خون جگر
پچھوبس و دن ای یل نامد اُ
ن میانہ طرفہ ای شاہِ دین
ڈہ کر از سر لطف و احسان درنگ
ڈہ کر دور اندیشہ اسم الکوان
بیکرو ز آخر مسلمان بنی!
دپن ما لکن تو رہ دلش دیھا و
بنزدیک حیدرؓ بجا سرا سر دنہ
دڈن جف سپن سوی سمندس سمر آ
ترک بستہ ہر سو گذرگاہ و راہ
ہلاے برادر چھوکیا دن صلاح
دلیران بخنجر کرن جستخیز
دپن تو رہ بوالمعجن اے دلیر
ہمس کھولت اید سلاح و کلاہ
یہ یامت دپن گو سو عزندہ شیر
شتابان و لن برتن خویشتن
ہتن تس سار دی آلات جنگ
کرد حملہ بر دشمن کینہ خواہ
تولک گرز خنجر ز کس خشم و کین
سپن خون نہ بیتن زمین لالہ گون
ٹن با دلیران بلا تر سو باک
ہر سو سواران کرن لو تلف
دعم امیتہ مگر نا گہان
شکستہ پا تزاہ ان از صد سوا

سٹھاہ فکر چھیم از گرامی پدر
سلام و درود و بتعظیم تام
ڈہ کر رحم بر شاہِ خاور زمین
ڈہ کر سعی شاید مسلمان گڑہی
شتابی مہ کر بر سر خسروان
کہ شاید شب تیر سلنوس سفید
نازدہ و غم خاطر آزاد تھاو
یہ یامت دپن و تہو سو مالک روان
یکین گو شتابان چو باد بہار
روان مالکن و چھ سہ لشکر لوان
بجنگ آ یہ لشکر چھہ اسن بے سلاح
کرد کیاہ چھو نہ سیت آلات جنگ
جریدہ کرد حملہ مانندِ شیر
ڈہ مارن اکھاہ از دلیران جنگ
دڈن تہھف ان اک سو اراہ بزیر
بیت کن سو مالک سپن کینہ ور
بفضل او لن پانسی بے درنگ
بیکبارسی لشکرہ سی ہزار
ڈنک درمیان تم سپاہان دین
تہی دیت گردان دین پروران
دِوَن بے برنہ بے محابا نجاک
بیت کن ابوالمعجن شیر زاد
یکین وا او بر جنگ آن گمرہان
تمن و دون چھہ ان سر سر زاد

سو گز ہو نہ گژ ہن کشتہ در کارزار
نہ میانوی سجد علیہ السلام
ہنگہ آسہ شاہنشہس رائی جنگ
زکھر و جھالت پشیمان گژ ہی
مہ چھوم ہیئی گا نہ سو ایمان انی
درین آرز و چھم نہ حیدر امید!
یہ کینژاہ دپت نی بجا لو آنہ
بنزد راور خصت ہت اندر زمان
بیکبا گی درای جنگی سپاہ
دپن گرد بوالمعجنس اے جوان
کرن جنگ شیران بچنگال تیز
یہ گو یان دِلو درد ہمان نہنگ
بو مارن اکھاہ از میان سپاہ
نہ تمسی ہمہ ساز و سامان جنگ
بفضل او موثر نس سلاح از بدن
رٹن اک سو اراہ سو دان پھر
روان داران حکم کر بر سپاہ
و نہت آہی بر نامور صد ہزار
کرک جاری از ہر طرف جوی خون
کرن نا رآس با کافران
سو مالک ٹٹ تیغ رخشان بکف
بخنجر کرن آسو شیران بباد
وچھن تم سپاہان دین رفتار
بنزدیک حیدرؓ گژ ہمت پیچو را

وُنن تس نشن سر بسر داستان
دِژن دلدلس جف کہت بر زمین
ازآن پس کرُن تیز دلدُل چو باد
زمین گو ہتن سرخ چون زعفران
کرُن نعرٕ گی خارہ سنگن شگاف
جگرہائی گرداں سپُن چاک چاک
چو شیر ژیان در صف قلب تاو
دو نیمہ سپن تس بمثلِ خیار
بیکبارسی لشکر کینہ خواہ
ہتی گیک مارن تمن بے دریغ
بفتح و ظفر حیدرؓ رزم ساز
لہ آیایہ کُس بو منافق اسیر
وُلیس عمرن ای سرورِ مومنان
گرگو نہ زنگاہ کرن آشکار
پُن تس کہ ای سرفراز نہان
ژہ آسوک برادر مہ از یک پدر
لَڈن سوزتھم ژی خبر در نہان
ہی کُشتن مالک نامور
سُبُن کُشتہ دارای لشکر پناہ
سپُن در سپاہان بیار ستخیز
دان خاورن دپس مُا ای غلام
بنزدیک حیدرؓ و نو یہ راز
ہنگہ دست وانم علی کل حال
رن نامسر اندر سراسر رقم

زدا از لشکر بدگمان
دپُن میر فنیاس ایہ نامدار
گرژہیت پیو در آن لشکر ژٕدا
کڈن یک قلم ذو الفقار از نیام
ہمی پارہ گی در تنِ کوہ قاف
ژٹن کافر از خنجر خون فشان
جہاندار دار اتمس بہ ونٹھ آد
تیم اڈ ہیھقر پیوس در زیر پائی
ہزیمت کہتن ژل چہ دود سیاہ
کرک مارہ تم کافران بے شمار
بکین گو بہ لشکر گہ خویش باز
تمی وَن خبر پیش جمشید شاہ
بو معلوم کرہ دَن از نہان
کرن تسکل پانس غلامِ سیاہ
ژہ نش آس از حکم شاہِ جہان
بجائی برادر کرُن تیہو دغا
سوہُی صول گو مالک پہلوان
بیت کُن خبردار کرہن علیؓ
ز شمشیر حیدر بلہ رزم خواہ
بجائی برادر کرہ یا کانہہ یہ راز
پین کوم کر مرشمہ آسیم تمام
درین دادوری کینہہ مرچھوپمہ خط
کرُن کُشتہ حیدرؓ بزہر ہلال
دپُن تس بہ نامہ بنزدیک شاہ

دپُن یا علیؓ لار فورا شتاب
خبردار دونا ندین گبردار
وچھن ہر طرف خونہ دریا روان
بیتھی بتھہ کنن نیزہ برق از غمام
از آن نعرۂ کافر سہٹاہ گی ہلاک
کرن تودہ تودہ سر سرکشان
ترٕ ہی لائینس بہ کمر ذو الفقار
بونم اڈ تمس ڈُد بر زمین بجائی
ابو المحجن گرد مالک بہ تیغ
رَوان باز گشت آی تم نامدار
در اندیشہ لو حیدر نامور
سوہُی صول گو مالک رزم خواہ
از آنجا بنز دیاد عمر عیار
بنزدیک آن خاوران گوز ناہ
دپُوی تم کہ ای خسرو نامور
یہ کت مذہبس دینس اندر روا
مہ سوزم سودارای فرخندہ فر
ہمہ راز پنہان کرت منجلی
کرن مارہ لشکر بشمشیر تیز
کرن چھی ژہ نفرین صنعار و کبار
خبردار گو عمر نیرنگ ساز
بو ہتھاوار و ابر برا در جفا
از آن پس ان تس کاغذ تلن قلم
اگرہ یہو نہ واقف گژہی کاہم اکھا

پرن پا نہ یت نامسی شہریار
رٹن نامہ تی دراواز خاوران
سونامہ پرت شاہ دلدل سوار
ان خاوراں سں درین بارگاہ
دیون نادچھوی حیدر نامدار
جنرتن نہ از گردش آسمان
تہوک خاوراں سو نامہ بہ پیش
یہ نامہ موتز رداره پاٹھن سجوان
سونامہ وچھت خاوران گو دژم
ہکون نہ ونت از خجالت جواب
دیس تیر جبارن از خشم سخت
گزہمن نادچالوی گم اندر جہان
گئی سر بسر پادشاہی بباد
ژہنت کفر تزاوت مسلمان گوک
عداوت تہوت میانو در دل نہان
بطہر ہرت کلمۂ باطل دروغ
از آن پس زحیدر ہوی حکم داد
بنت آمد و رفت بود در سپاه

مہ ہادن یہ نامہ بلیس نہار
پکین گو بنزد شہ بوتراب
سیئن در غضب سخت جوشان نار
ثتابان پکین گی تمی ذہ نفر
بجلدی ژہ و تہہ نر جلدی ہ لار
پکین ژاد یش بہہدار دین
چھو بنتک لو تیش پیش کرد از خویش
چھو کم لکھو مثن نامہ کمنز جیہ مہر
ز وحشت سین نہ ردرو گوس قدم
بہ گو سود مجلس بہ نور
کہ ای بدگہر ایمن تیرہ بخت
نہ کشور ژہ دودی نہ تخت و نہ تاج
دنہ جھک ژہ دربند فتنہ فساد
سرانجام بدخو فرو مایہ دراک
ژہ نفرین کرن جھوتی مین دنہ مان
مہ کیا جانو پردا جھو ای بدگہر
ولک خاوراں سں ہنتن جرم گاو
ہمس آسہ در دل خیالات بد

دتن نامہ عمر ہیس ردان
کٹرن نامہ تہان حضور جناب
کرن حکم ذہ زن گزہمن از سپاه
دپن خاوراں سں کہ ای نامور
ردان خاوران کہتو گرس در زبان
بفرش گرامی سین ہمنشین
دس شاہمردان ای خاوران
چھوکس پٹے یہ نامہ مضمون نہر
خجل گو سوار کرده ناصواب
سین نامداران تمس نش نفور
ژہ چھیا خبر میان ای بدگمان
نہ لشکر نہ گنج و نہ ملک و خراج
مہ سینوم گمان نہ اہل ایمان گوک
ہمی بدسیرتی کمین پا یہ دراک
رٹت شرک در دل زبان پہ فروغ
ژہ پاتی گزشک خوار و زار و نزار
تہوک لبنہ سوہی دگذرگاه راه
چھو آخر لبن سوتی مکافات بد

خردمند آن راوئی داستان
بلہ شاہمردان علی پاکزاد
کرن حکم یکبار ریزن سپاه
کڈک گر جو بادمان تند و تیز
پکین درای اسلامیان باشکوه
ز فولادپوشان خنجر گذار

داستان

کمر بستہ بر جنگ جمشید شاه
دڈن گو زمین بر فلک نے خلاف
کرک حلقہ مانند البرز کوه
لوای فلک سای شیر آلہ

جنر چھوی ونن اندرین ہکستان
سین فارغ از خاورانی فساد
بیکبار لشکر سین گرم خیز
ژلن گی ملک ریس کوه قاف
بصحرای کین صف گنڈک اسنوا
زنا ہی معلا کہ رکی نابہ ماه

ز فولاد پوشان خنجر گذار
جہانگیر ملک لشکر تمام
صفِ میسرس منز جو غرندہ شیر
کرن شور تازی سمندان بزور
زمین شکستہ مین ہست دو پائی
سواران خاور جو دریائی شور
طرفہا ہمہ زیر لشکر سپین
تزلزل سین از زمین تا فلک
سنان سین نیزہ ہا برسوار
چپ و راست گردان فولاد پوش
نشین ہمہ کوہ جنبان سپین
ز آواز خرمہرہ ہا بے خلاف
برابر مقابل سپین صف بصف
ہفت برشس پٹ غضنفر مثال
لگر چشمہ آتش نمایان جیو عرق
بو المحجن گرد بوآن سوار
زن نیزہ بازی کرن تند و تیز
ہنرہای مردی کرن تم عیان
مقابل نشیران خاور بوجھوس
یک ضرب شمشیر خارا شگاف
اس سوگر شمن ہر تن بے درنگ
بخنجر کرن علاماہ اک تباہ
پھو کیا ہی نشن از دماو نہنگ
ہو نیا کاہنہ گردان خاور بلاد

صفِ قلب از حیدر نامور
صفِ میمنس گو سو قائم مقام
برگستوان ہای خفتان زر
زلن شیر دار در سوراخ مور
بیت کن سو جمشید شاہ گو سوار
یکن درای رخشان کوہ بلور
ز لشکر وچھت خیرہ گو عزرئیل
پرن آتش لاحول ساری ملک
جہاندار جمشید در قلب گاہ
کہت بر سمندان تند و خروش
و زن بی طرہہا بر آہنگ و در
ہمی کوہسارن گرتہ ہمن بے شگاف
ز لشکر گہ حیدر بو تراب
اتہس منز رٹت نیزہ گردن خیال
ز شمشیر آتش حمایل بہ بر
دلاور سوارن اندر نامدار
تہتو ہی نیزہ سپتن کرن ترکتاز
ببازی زبان شعر کرہ تم عیان
ز پٹن پنجہ ستین بو چرم پلنگ
برابر دو نیمہ کرن کوہ قاف
بلہ زن گرہ ہم کینہ از خشم و تاب
بگرہ جہاناہ وڈادن جو کاہ
بر دی بسر چھوم دین بو تراب

سپین ہمچو خورشید تابندہ تر
ابو المحجن نامدار دلبر
جہان بو گمت پر ز شمس و قمر
ز نعل سمندان آہن گزای
جو دریا کڈن لشکر بے شمار
نصیحر اجہل صف مقرر سپین
مہ چھوم سخن از امر رب الجلیل
سپین از علمہا ہوا چون بہار
ہمی تاج تمند فروزان چو ماہ
دہلہای آہن غزلوان سپین
گرزن گاو دمہا بماند صور
سپین لشکر آمادہ ہر دو طرف
سواراہ برد راو جون آفتاب
ز سر تا قدم زیر فولاد غرق
رٹتاک بازو دو دیم بر کمر
بجولان آن مرکب گرم خیز
سپین خیرہ گردان گرد لفراز
دین آسو شیر دلاور بو چھوس
کڈن گرزہ ستین بو مغز نہنگ
ہنگہ زن رن خارہ سنگین خدنگ
ودن نیزہ در سینہ آفتاب
مہ سینین پلنگن جھو نہ تاب جنگ
یہودی فخر چھوم برمہ آفتاب
قوی پہلوانان بنام و نژاد

مقابل سوٗیٚرن ہمی بے درنگ
کمس آسہٕ تائید پروردگار
گرٕس پیٹھ ہیچو دیو سفید
رٹت آسو خنجر بہ افروز دوش
کلس پیٹھ تمس تاج گوہر نگار
رٹت بر سر زین چو دستان سام
یہوی دراو باشوکت و دلولہ
کلس پیٹھ تمس چتر زرین نگار
ابو المحجن یکن گو چو شیر!
کہ شاید گمت سیر آسک نہ جان
بو چھوس شہزادہ تمکین و جاہ
خداوند تخت و کلاہ و نگین
بو محکم ترانہ کوہِ فولاد چھوس
بو چھوس درجہان نامور پہلوان
نہ ہہ مرد ہرگہ انم صد ہزار
مہ پیٹھ آک زبہر جنگ و جدل
مگر اک کتھاہ بو ونے این زمان
دل و جان نہ کردن احمدؐ قبول
بجولان انن سوتی گاو سمند
کرک حملہ باہم عنان بر عنان
زسمِ سمندان زٹک فرش خاک
کہ ظلمات ظاہر سپُن درجہان
نود بار حملہ کرک باستیز
سپن ماندہ دوشوی دلاور سوار

مہ سپتن کرن آزمائش جنگ
سوار اکہ نہ شیران جمشید شاہ
تمس کن و چھیت دیو لرزان بید
مرصع سو خفتان بر گستوان
دِدن جلوہ سی تاج خورشید دار
تولت نیزہ آب گون بر رکاب
زمین تا فلک پیونس غلغلہ
ییلہ وائو مابین آن تہن دشت
گرزن ہتنوہ چون اژدہای دلیر
نہ آسوی نہ اصلا ہُن نوبکار
گرامایہ فرزند کاوس شاہ
ہمی ماج میانی چھ روشن چو ماہ
کرن کوہن از گرزہ برباد چھوین
ابو المحجن دیو نس ہی بے ادب
مہ سپتن بسر انتہِ درکار زانہ
زہ بوزای لعین وا دگفتار میانو
ہنگہ زن تہ بو زک ابکٹ شی ہان
یہ بوزت سہ کافر سپُن کینہ خواہ
کرن نیزہ بو المحجنس پیٹھ بلند
ذنک نیزہ ہوا یہ بر یکہ دگر
ہمی خارہ سنگن کرن جا بجاک
سمندان عرق ریزگی ہیچو آب
ذنک اک اکس پیٹھ سنا نہای تیز
ابو المحجن آخر لشو رآو سخت

کہ آیا سپہر برین کش چھو یار
بزد راو بر سر درخشان کلاہ
زسنجاب آسوس گرس بالبوش
دلت آسو گومت تت اندرہ نہان
گران سنگ تس گرزہ از سیم خام
سو نیزہ و چھیت بو زلن آفتاب
یکن سیت تس بی ہزاران سوار
سپاہن کرن رخصت بازگشت
دپن گرد بو المحجنس اے جوان
توی دراک و نکن ییہ کارزار
مہ چھوم نام جمشید شاہ گزین
مہ چھم خواہر خاص جمشید شاہ
دلاور مہ ہیو کانہ چھو درجہان
کران کیاہ نہ چھوک فخر نام و نسب
مگر داو بیت آسوی ابلہ اجل
چھومیانس اتھس منز ہمی ہر گہ جانو
نہ زہن تراوت آئین کفر و جھول
لشو رآو چون اژدہای سیاہ
رٕوان گرد بو المحجن نول سنان
زٹنگ تیغ و خفتان خود و سپر
زبس گرد گو مہر انور نہان
دلیران گمت کینہ و ور رشتاب
کرن جنگ نی تا بنصف النہار
بجولان انن تازی کوہ لخت

سبکتر تولن نیزہ بجانستان
تلن نیزہ سی پیٹھ یل نامور
ردان کر ابو المحجن نعرہ سخت
وست دور نیزہ تا بسی صد قدم
تہ ڈیشت سین خوش سپہدار دین
بس ثہ ہیو نخواہ زدی نامدار
ابو المحجن آفرین کہ بگوش
دلاور زیشران خاور چھوکس
بیت کن سو جمشید شاہ گودزم
بخواری سو آغشتہ در خون ہمت
سین سخت گریان کرن ہای ہائی
جھان پہلوان گرد خنجر گذار
گرثہ من ناکرن کر بہ خاور سپاہ
زخواہر پہوی بومہ نش یادگار
ددن بی ہمہ نامداران سپاہ
ہنگہ زن وسن خنجر از آسمان
کرد جمع لشکر ملک و بہ لاد
بسین سخت برگشتہ اسہ در جھان
چھونیا کانہہ دلاور زمردان جنگ
دمس تاج شاہی بلا اشتباہ
ردان اک سو اراہ زخاور گردہ
دلاور مس تو سا اک نزیر
گرامایہ درغاہ مس بو بہ بر
مرصع درخشندہ جوہر نمای

لگاوس پہوی در بر پہلوان
سر نیزہ بالا کرن تا بماہ
کرن زور بازو چو محکم درخت
سین ٹکرہ ٹکرہ تمس چاک چاک
کرن کر یک تس مرحبا آفرین
ثہ ہیو آسہ ییت باغس اندر درخت
ہنایت مس پیدہ گوتا دو توش
سو نیرن مہ ستین درین رزمگاہ
ٹھاہ ہیو مس غم الم بر الم
سین تس جگر خون خسار زرد
دریغا سو سالار جنگ آزمائی
مس ہیو دلاور شاہنشہان
سین کشتہ فرزند کادس شاہ
مات کینسی پیٹھ گنڈن چھوم میان
ہمی شو ددنک سین تا بماہ
کہ فیر ونہ تیہ اس بخنجر انتقام
بکینہ دمو خاک دشمن بہ باد
لون ٹھٹھہ دو آسوش زجنگ پیش
ہمی نیرہ اندر بمیدان جنگ
ہنگہ زن کرن میانو دل شادان
نبرد ادمیدان اندر چو کوہ
درخشندہ خوداہ زفولاد ناب
ولت تت پہٹن آسو خفتان زر
گنڈت کیکس آسو پیچان کمند

سو نیزہ ترت گومس از کمر
نژن تت پہٹن پور کادس شاہ
برت د تو نہ تت پیٹھ بزد زم
سلح ہت گو آغشتہ در خون و خاک
تمس ما جہ پیٹھ آفرین بے شمار
سو گلہ از آتش تہ دتازہ درخت
کرن کر یک مرداہ دلاور چھوکس
کہین بوز تہن شن جمشید شاہ
گرامایہ شہزادہ ڈیو ٹھم موہمت
بزاری کٹن آہ و نالہ بدرد
دریغا سو شہزادہ نامدار
ہمی کانہہ کھاہ آسو نہ در جہان
پہوی آسو در خسروان نامدار
اکھاہ زندہ تھاو کنہ اعرابیان
دپوک شاہس اے شہریار جھان
بردن خونہ ستین یہ عالم تمام
دپک شہریارن کہ ای سروران
دن گو زندہ نو فتنہ گوتازہ ریش
زٹت آنہ می نش سرکینہ خواہ
منگمس دلایت دمس بے گمان
پہوی دراد مانند غرندہ شیر
کلس پیٹھ تمس آس بخشان بتاب
حمائل سہ شمشیر فولاد سای
پہوی آس از رستم ہفت بند!

سپہدار شیبان تمس نار و آسو
ابوالمحجن پٹ گرہت پیوجو باد
روان گرد بوالمحجن در زمان
بحلقہ لگاؤن تمس بے درنگ
اتہوئی نہ دیہ لائین بزور توان
سواراہ ذدیم دراد خنجر گذار
سواراہ تریم دراد چمک شیر نر
لگاؤن شیوم زن بجاک سیاہ
ہتی پاتہہ اک ہت نہ دہ پہلوان
کہ جمشید شاہن کرس آفرین
بکیا رگی لشکر بے شمار
سین نعلہ ستین کوہن لخت لخت
ابوالمحجن پھپھوں تم سیاہ
چو برق درخشان کڈان تیغ تیز
روان شیر جبار ڈلیشت سپاہ
شتابان چو برق خروشان چو ابر
وتہت آئی بر لشکر مشرکین
سین در غضب شاہ مردان علیؑ
زمینس سین چاک کوہس شگاف
سہر حملہ آن شیر لشکر پناہ
کرن خارہ کوہن سے بو ریزہ ریز
ابوالمحجن نامور چون پلنگ
بخنجر کرن بستہ روئی زمین
ہمہ خنجر از خون انشفق زن گمت

قوی پنجہ با توش و با تاو آسو
وتن بر کمر نیزہ بوالمحجنس
بسختی تولن نیزہ جانبان
بردی سو شیبان تلن تہلد زین
سین ریزہ ریزہ تمس استخوان
روان تول ابوالمحجن سنان
بیک ضرب نیزہ کرن مختصر
یون آنس گردان جنگ آزمای
کرن کشتہ از لشکر خاوران
روان حکم کر شاہن از خشم و تاب
وتہت آئی ہر سو ہزاران ہزار
ہوا تیرہ مانند ظلمات گو
جہان در جہان لشکر کینہ خواہ
کرن حملہ بر لشکر بے شمار
بشور آواز بس سین کینہ خواہ
روان نژاد در لشکر خاوری
ز فوج گران بل چو دریای شور
کرن نعرہ حیدری از بُن دلی
نگونسار گیہ لشکر بے کران
کرن بو ترہت از سواران تباہ
دوڈاون بگر ز ہزاران سوار
گمت تشنہ بر خون مردان جنگ
سواران مومن گمت کینہ خواہ

کرن تیرہ شبرنگ آتش نژاد
کمر بند ذہن گرد شیر افگنس
کرن شور مانند غران پلنگ
بسختی دتن سوئی برت بر زمین
سو شیبان سین پن یا مرد اخوار
بسینہ درون تس کرن بیرون ان
سو ذودم کرن پا تمس ہت تباہ
اکہا بو نہ فیرت گر ذہن پا رجای
برن خونہ ستین سے میدان کین
کہ بیرن سپاہ ہمچو دریای آب
نہ ہر سو بجنبش زمین آیہ سخت
زمین در غبارہ مقاجات گو
بکتر سو توسن کرن گرم خیز
ذٹن ہٹ نہ لشکر یمین و یسار
کرن تیز دلدل چو غران ہزبر
بکیا رساری سپاہان دین
زلن گی تحت الثری مار و مور
ز آواز ان نامور بے خلاف
سین کشتہ ترہ سا سن جنگ آوران
تہی پاتہہ بالک گمت گرم خیز
کرن تودہ مردن قطاران قطار
بنیزہ کرن بستہ چرخ برین
گمت گرم بر جنگ خاور سپاہ
دمادم تمی تیز بر خون گمت

کرن نیزہ ہا آس سینس شگاف
تمہ ٹاسہ نن آسمانی لوا ن
تبرزین کلن ہٹ چو تاج خروس
گرزہن بستیبی شیر مردان بدام
دو لشکر گمت گرم در جنگ و کین
یکت یو نہکت لوکس گو درجب
تمن لشکرن دوئن جنگ و جدال
رٹت گرزہ و شمشیر و نیزہ بجنگ
بلہ آفتابن بزرین تمر
سپاہ آس باہم کران کارزار
ہزاران بمیت کشتہ در خون و خاک
نون ابرہ بو مردنی خونہ موج
کرنے دوہس جنگ بے تا بشام
زخورشید عالم پُرانوار گو
وزن آسہ شمشیر از ہر دو سوی
تولن آس نیزن چو برق براق
کمندن تون حلقہ جنگ آوران
نہ روزِ محشر گمت آشکار
دُپن تس کہ ای شاہ دلدل سوار
سواران خونخوار جنگ آوران
سپاہ مارہ از دو سو بیحساب
گرزہن کم چھوئہ تو تہ خاور سپاہ
چھوٹہ و چھو متن ناہ تہ تیہوا تہ دہم
گرزہن مارہ سلری سپاہان دین

گرزہن آس نیزت تشت فی ناف
یون تیرلارن بر آبلاج آس
کران آس گلگون ہتہن جین عروس
یون آس جنگ آوران سرنگون
سپاہ بو گمت آسمان و زمین
بزدرایہ نون نہ پرندہ سپاہ
ہمی نندرہ کن گونہ اصلا خیال
زٹن اک اکس دے شب تا رآس
نکوہا خاور کٹن سر بنر
گمت اک اکس ہٹ تمی گرم خیز
ہزاران گمت خستہ تی چاکچاک
دمادم گرزہن تیز بر جنگ آس
شبس اسا رسی تا بہنگام شام
دو لشکرن آس بیو ایہ جنگ
گریزان آس شیران پرخاشجوی
کرن تیر بی مرغ روحن شکار
گرزہن سرنگون آس نام آوران
تہ ڈیشت سوعمر میتہ تتاب
بلاشک تہ چھوک شیر رودگار
نہ دہ گی نہ شبے درین زمگاہ
کمین نے چھو مانند دریای آب
چھوئہ کینہتہ خاور سپاہن شمار
کہ گویا جہان جمع گو مُت تمام
تہ کر حملہ ای شیر لشکر پناہ

تمی گرزہ بی ناگہانی لوا ن
کرن جانئی تخت و تاراج آس
ددن چرخ چون اژدہام خام
شناور کرن بی بدیا ہی خون
تیہی پاٹہہ تیو تا متہن آفتاب
زبہر تماشائی آن رزمگان
تیہی پاٹہہ انس کرن آس جنگ
کرن از دو سو جنگ خونبار آس
جہان گو منوّر چو خورم بہار
کرن آس بے دایہ جنگ و ستیز
ددن موج لو خونہ دریا بافرج
نہ عاجز یون نی گتہ من تنگ آس
تہم صبح یا مُت پدیدار گو
ز بس کشتگان گو گذرگاہ تنگ
کران آس گرزان طراق طراق
تہہ نن چھہا لو کرن کشت زار
گمت سخت برباد گیرد دار
یکین گو نبز دیک شہ لو ترآب
تطر کرہن لشکرے کران
کران جنگ با فوج خاور سپاہ
سٹہاہ گی سپاہان خاور تباہ
ہنگہ ہت مران چھوک ہمعن جھوک ہزار
ہنگہ نن تیہوی لوزہ این جنگ و کین
برابر تہ فوترن صف قلبگاہ

ژٹن کاو بانی علم بے دریغ
کرن جنگ موقوف جنگ آوران
ہنگہ قاف تا قاف آسن سپاہ
علم ہت سو جمشید درہم کرن
قلب اندرون ژاد چون شیر نر
سپن زلزلہ در زمین و جبال
سٹاگی تباہ از دلیران جنگ
تمی آس گردان نام آوران
دہرت آی بر حیدرؓ نامور
کڈن ذوالفقار از سر خشم و کین
زبس کشتہ کرن تمام اشہبا
کرن تیغ دو دس جنگ بی بدرنگ
سیوم ہونگردان خنجر گذار
ہمہ خستہ گیمت بحال تباہ
ہمہ نامداران گمت خستہ اس
کش دہ سپن سیت ہا گیگ نرم
ہمی مرحبا [illegible] رخندہ بخت
جہان چھوڑ نہ ناہ بنامت حسین
دویم چھوک بہار ہو زود اتن مدد
بکیجا نگہ کم چیہ و قیمت سمان
کرک عرض ای نامدار حیدر
ودس دل متن پیٹ سلیمن و ہرین
ہیت کن بیلہ لشکرہا ودان
سپن والسغ از خود ینہا تمام

صف قلب بسار وہی اتن زیر تیغ
دیکیں شیر جباران ایسے بیشمار
سراسر وڈا ون نعوذا آکلہ
یہ ہیبت دین تی زبس خشم و تاب
کڈن نعرہ حیدری اژدہ جگر
دیک آسمانن سپن زلزلہ
سٹاگی گریزان نسغران پلنگ
وچھوک بامتہن شاہ دلسوار
بشمشیر و نیزہ بہ تیر و تبر
دو دستہ کرن کافران لو تباہ
لبن بوتہ و تہہ دلدل از کشتہا
بہا بہ ہمی تران دو دہن جنگ اسو
نتک تی سپن عاجز و کارا
بہ حیدر نہ گو قدرت از دشت جنگ
ہن دست با قبضہ ... آس
تمون نامداران سہمتن شاہدن
کہ سستی کر شہ دین جنگ تخت
ولیکن جہہ لشکرین بے شمار
بیان چھک لشکرہ ازی بے عدد
از آن بن تفحص کرن از سپاہ
ترشاہ بہ ڈای ہت گی شہید
از آن بیل تکہ جوان نوعدی
سوتی ڈیرہ گی بار جنگ آوران
از آن بز سپن علم جمشید شاہ

فوڈن ناگریم سپاہ گران
مقوف نو تی محافظ خداوندگار
بو ایسف قلب ہم کرن
گڈن بر دلاں جو بران عقاب
ز آوازان نعرہ ذوالجلال
ہمی زم تہ لو کہو بیتری بزلہ
بزیر علم اک بپر از سر فنان
نولک گہ از خنجر بین و بسار
رقان غضب گو بہ پندار دین
ژٹن از لبن فتح بیش خداوند پاہ
بتی پار سار دلیران جنگ
اکٹ جنگ بن بہت جہان تنگ سو
سہمی ڈریگ قدرت از نیر گاہ
سو دانت لو انجمن شیر جنگ
قلب سار دی دست از آب گرم
سٹاہ لو کران مرحبا آفرین
ز تو داد مردی میدان کین
جہاناہ گمت جمع بہ کار زار
ز آدم سپاہ ہیت تا این زمان
د نگمت اسلامیان گی بار
بہ بولت تھیں گو سالار دین
کرک بہار از آکستر نی
اتمک نامی جوان تو آب علم
دجماب کتیاہ پاہ گی باہ

پس تمو کہ از لشکر خاوران
مین دم تمس بستہ خاموش گو
…ین کامگارس کر ای ہمای
…دن کیاہ برزندہ دمرگان
سپاہ نامور مود در کارزار
زمانہ اسی پٹھ واژونہ تہ گو
سپہر کاردانا چھو روشن ضمیر
ہم ابد کرن سعی زندان خلاص
تدبیر سوی کارسازی کری
چھو واقف نہ راز فلک راہنمای
روان شہریار کن تہ شتاب
گرانمایہ خلعت نہ سیتن براہ
روان گو سو فسجان بزندان سرای
از آن پس کرن زبیت سوار
عیان منجم سیتن درگمان
سیتن سوی وسیلہ نزدیک شاہ
…ک پانہ دان اکس نش عیان
…ونتم زراز نہانی خبر
…دان کُس کھا آسہ فیروز مند
ظفرمند سپی درین کارزار
…ین تم پلہ چھی خبر ہم چنین
شہریارن لو کرنس اسیر
…لو زت سٹھاہ خوش گو کامگار
…ن پانہ آسہ بارام و ناز

ہمی ژور لچھ مود جنگ آوران
ژہن کلہ بن کن نہ اندوہ وغم
ژہ دن مشورا کیہہ تدبیر رای
وزیرن دپس ای شہ سرفراز
خبر کیا دن ڈیشن چھو انجام کار
عیان منجم سو اختر شناس
سپہی تھاو منت چھوی بزندان اسیر
ان وارہ پاٹھن بہ تمکین و جاہ
بیہہس مشکلس کارسازی کری
یہ کینژاہ ون چھوی تیزن رست
کرن سوئی فسجان جنگی خطاب
کڈن سوئی از آن بند و زندان مقام
سوزولانہ موزرن عیانس دپای
یکین گو بہ پیش شہنشہ بشرم
کہ امداد کم کرمہ بیہہ و انیزمان
مگہ کالہ چن کسوی عیان نامدار
ہمہ راز ہی نہانی بیان
یمن خسرون دون چھو جنگ و فساد
کمس آسہ تائید چرخ بلند
ہنگہ زن جہان پر ز لشکر گژہی
رٹن کو نہ چھو کن تمندوی رسم و دین
بزندان مہ کر دین حیدر قبول
ہمہ راز کرنس مین آشکار
یلہ صبحس آفتاب بلند

یہ بوزت سو جمشید از ہوش گو
زاندیشہ ہا گو بحال دژم
ژہ کر چارہ کینژاہ چھون خوف جان
یہ بو فتنہ کوتاہ سپین ون دراز
مگر بخت فرخندہ واژدنہ گو
سپہر نیک و بد سوی چھو دشن قیاس
ہنگہ میانو لوزک تہ تدبیر خاص
بدستور تھاوس یتن پایگاہ
خبر چھی سے دانای فرخندہ رای
کلاس تندس چھو نہ کم کاست
دین تس تہ گژہ پیش آن بیگناہ
اتن وارہ می نش تصد احترام
دکن تن بہ برخلعت شہریار
دلاسا کرس شہریارن بزم
دیک تس کرہوی کامگارس سٹھاہ
یکین گو نزدیک آن کامگار
دپس کامگارن کلای نامور
کریک لشکرو مال و دولت بباد
عیانن دپس حیدر نامدار
سرانجام حیدر مظفر گژہی
عیانن دپس ژورہ اے بے نظیر
لوبرار سینس تہ کفر و جھول
ونک اکس رازہ ہی دراز
بندرا وازنہ مشکین پرند

یلہ صبحنس آفتاب بلند
کرُن من سو رخسار عالم فروز
کہت ہوٹ تخنس سو جمشید شاہ
کہ فردا میدان جنگ آوران
ژنٹن کوہ خارا شمشیر تیز
سو حیدرؑ بوجھہ نادن آئین جنگ
دپُن نامدار کہ ای شہریار
کجا زہرہ تس سیت آئن پلنگ
جواژ در جہ شمشیر تمنز دو سر
سوارن چھو گرہت ژن ملے بے دریغ
سو شمشیر تمنز وجھت آفتاب
کھوژن چھوی نہ از سجر دکوہ و کمر
کرک جنگ ژی با چنین شہسوار
سراسیمہ گو سخت در اضطراب
سہ شمشیر تمنز جہ جوژن اژدہا
کرن منشیس کُن شتابان شتاب
روان منشین تول قلم در زمان
لکھن نامہ ژی کن جہ جمشید شاہ
ہمی شاہ مردان علیؑ تس جھوناد
تمی شیر مردان خنجر گذار
فراوان کرن کشتہ خاور سیاہ
پر از خون سیتن ملک خاور تمام
توی جھس لکھن ژی کن ای مدد آ
ز چنگال دشمن مہ آزاد ژہ کر

داستان

دلیران سیتن جمع در بارگاہ
مہ جھوم بانہ سیتن مقابل سجنگ
بنیزہ نثارن کرن ریزہ ریز
بجنواہش سو آئن بمیدان کین
یہ بیہودہ جرأت مہ کر زینہار
مہ گژہ تس ہٹہن سہر جنگ و ستیز
سو ڈیشت کرن خانہ کوہ لحذر
زمینس ہٹہن ید کٹہی ضرب سخت
گژہی دژہن جہ لنکال شتاب
ژنڈن اژدرن جھوی ید ان سخت
ژہ چھو بیہن جان شیرین بکار
دپُن لعفیوا ای جہان شہریار
ہمی اسپ شُند چھو دیوہ بلا
دپُن تس قلم تول ژ مشک سیاہ
لکھون نامہ سوئی شہ جاوان
مہ ٹہ دشمناہ آدنا زی نژاد
جہان پہلواناہ چھو بازور تاد
سٹہاہ جنگ تس سیت کرہ بدریغ
سین نامداران لشکر تباہ
کرُن ملک برہم بجاد دگری
ژہ چھی لشکر جاودان جہ ہزار
گژہی پن لفو دزمان در زمان

بنزد داوار زبر شکین بلند
مروج گوان نو ناراز د
دیگ شہریارن کہ ای سروران
تقابل کرُن باعلیؑ چون پلنگ
بشمشیر و نیزہ بگرز و خدنگ
ہمس کین شاہان خاور زمین
سو حیدرؑ چھو ہمت بمیدان جنگ
تمس سیت جنگن مہ ن یا گرہ
کٹن باہتن چھوی سو رخشندہ تیغ
ہمی تا بانقل گژہس لخت لخت
دلاور گرہ اہ چھوس کہ سن چار
پلنگن کران چھوی زسم لخت لخت
یہ بونن شہنشاہ سیتن لا جواب
چھو جاد دگرہ آن حیدرؑ نامدار
تمی لحظہ جمشید شاہن خط
ہمی نامہ لکھ سو ہی شہ بال
کہ ای نامور شاہ فرخندہ جا
ز ملک عرب سہر جنگ و فساد
چھ لشکرہس سیت پنجاہ ہزار
ان سان لشکر سٹہاہ نیرہ
ہزاران ہزاران کرُن قتل عا
ہمی مثل کا نہہ چھو سہ ر
درین جنگ و نکن مہ امداد
بیاری ابا لشکر جاد داد

سپس یون نامہ اتمام از مہر شاہ
بنزدیک جبار سو گو یک سوار
بردن نامہ ہت قاصد از جبل
جہندہ سا س جبار و گران [illegible]
[illegible]
تباہی کرن دنیای جہان
پس شاہمردان ای کامگار
بشمشیر من کینہ [illegible] امان
وزیر خردمند گو تش سوبا
ران فکر اندیشہ [illegible] کار
شادہ کرن تو بہ [illegible] رنگ
باہ اک بہت رو دیر و ان دار
بیین تم سو نبہ نہایت بلند
بند کون مرصع ز لعل و نگین
بنا کر [illegible] آس محکم بپا ہی
بند [illegible] عمر امیہ ذبیر
ہم سوی عمر آسو با چرخ پیر
بہ جامہ سرخ دار بر تس
[illegible] سخت چیرن کرین [illegible] ناک
ان برہمن تول [illegible] خروش
[illegible]
عمر امیہ لو چھو سس نامور
[illegible]
[illegible] مسٹس الحذر

ذ تک قاصد یون گو شتابان براہ
دیون تس کہ ای سرور نامور
بنزدیک شہبال در حصن فیل
[illegible] کا نہ ہتس سحر ساز
[illegible] آتش [illegible] دریای آب
[illegible] ای سرور [illegible]
چھپیا نوی بدگار پروردگار
ہنگہ [illegible] جادوان صد ہزار
[illegible] بجا دو رسپاہ
دیون از [illegible] آہن پای
بہ خوش گوسن [illegible] کرن سو بہ نگ
[illegible] سجنگال شیر
بلندی [illegible] آس نادہ کمند
[illegible] ہمہ سنگ لست آہنین
ہمی [illegible] مرصع بزر
بہر سو [illegible] گو بمانند شیر
مجاور بہت قفل بند [illegible]
[illegible] گو سو عمر امیہ پیش
[illegible] مسکین سجاک
دیون تس کہ ای خیرہ مردہ تباہ
[illegible]
ہمی لحظہ [illegible] ہمی آستخوان
ہمہ مارک [illegible] بیگمان
[illegible] دگار دیا

بہ بو نت [illegible] لشکر گو کامگار
بہ جمشید شاہ گو سٹھاہ کینہ ور
چھو جادو گراہ سخن شہبال شاہ
ستمگار جادو گراہ جان باز
ہنگہ واتہ سی لشکر جادوان
گر [illegible] ماتا بہ ہم سپاہان دین
ہنگہ آسہ بہ سحر سار دی جہان
سراسر [illegible] دم ذو الفقار
بہ بیت کن سو عمر امیہ عیار
چھپو [illegible] زنار بپای
بکین گو باہن [illegible] عمر
اندر [illegible] خانہ [illegible] دلیر
بنا [illegible] از آہن و سنگ آسو
سلیمان علیہ السلام [illegible] جای
[illegible] اندر [illegible] گہر
[illegible] برہما اک [illegible]
ہی خدمت از حکم شاہجہان
[illegible] گریبان [illegible]
[illegible] اک [illegible] مغز [illegible]
[illegible] ماران [illegible]
[illegible] کہ اے [illegible] بد [illegible]
[illegible] مغز [illegible] کرت بردان
[illegible] عمران کہ ای بد گہر
[illegible] سینک [illegible]

دپُس تورہ تم تہٕ ورہت خدائی
چھہٕ آتش سپُن تند غشم و جوش
دپن تس خدایس تہٕ وپن ننکلس
وَدن بو سہ رہبان مسکین بشوق
امہ پٹھ رحم درحال پیری کریو
بہیٖنٕ اک دوٕن اک خروش
یہ رہبان مسکین تہٕ ترأون شتاب
کہ ای بد سیر بخت برگشتہ دیو
تہٕ چھینا خبر میان ای بد سیر
گژھہم کیاہ امہ سیت چالنی خیال
دزین قبہ تھاوی نہ نام و نشان
سپن پے خاموش گولا جواب
انہ آن پتس سعو رہمن تلن سر نگون
وچھن تتہ اند خاصہ حجرہ شاہ آب
کرن نار در قبہ افروختہ
پکن گوس توی مناجاتی سیاہ
کرس کریک عمران دراَن رنگہ لذت
وچھت آتش بار دہی زیر تا بپای
پوتل خانہ کرہی سراسر خراب
کرن نالہ زاری لقبہ درون
یہ بوزنت سو حبشی شاہ گو تم
کرن فتنہ برپا چھو دراو ونہ شب
چھوالہ تہٕ کس تہٕ وزہ نہ التسی
تتہ اندہ وچھن شاہ اک ہیای

وچھن چھوکہ تہٕ پانی دردون سرائی
ڈن گوش تمند کرن تتہ شگاف
مہٕنش آہن انہہ چالو دنکلس
کرن آسو فریاد اے داداں
ز شہمن ہمہ دستگیری کریو
کہ ای تہٕ زند نام آدر پرہ ہنر
وگرنہ گژھہ کہ میانہ دسنہ خراب
ہمی ہم آو ون تہٕ چھیکہ ای لعین
لعالم آیا کانہہ مہ سستین بسر
گژھہ ہن فارغ از جنگ شغل ہی
گژھہ ہی آتشکا ایہ سر ہوا ان
دپن لا ہبس سہ پہ دی بد
اویزان کرن سہی لقبہ درون
بیکبار آتن پوتل سر
ہمہ فرش و اسباب گو سوختہ
لوان نورہ بوشاہ خاک دیا
گژھہ مک کتہ ای شاہ زرخندہ فر
سو آہن پانہ الومی سر بسر
خدا چان سائی کرم غرق آب
کرن یاد تلن چھوای شہر یا
کرن کریک جنگ آوردن عظیم
مود بوش لای شاہ زر بخت
چھو نہ اعتبار و مقالہ انسی
مگر پیر رہبان اویزان وچھون

یہ کت باسفن از عمر بس بگوش
کرن ریسمان تتہ کنن بے خلاف
لمن گوش عمر امیتہ بہ زور
توہی میان چھیوہ آلہ زیادان
بناگہ سو قبہ سپن بر زجوش
پس پیر رہبانس کنہہ مہ کر
کرس بوزہ عمر امبتن غر لو
خبر چھم تہٕ چھوک دیو نابا کد بن
مگر چھا سہ کھوژ ناون تای بدسال
کڈن بیخ و بنیاد آہن باای
کرس پیم عمر امبتن عتاب
کران کونہ چھی ہم خداون مدد
رداں عمران از ہر طرف گردشاب
دتن حوض اندہ برت یک گرہ
نبرد یاد و فود انداں خانگاہ
گژھہ ہن بو سوئی قبہ شہر بار
بو آسوس گٹ بہی آہن باای
اندہ کن ہمہ فرش دیول در
سلہ رہبان اویزان کرہ سر نگون
تہٕ دس تہٕ اد لول کرس انگار
رنژون این سہ بخت تہٕ نزد شرب
یہ رہبان تن چھوی از سر بسبت
شہنشاہ پکن کو باہن باای
اندہ کن تہٕ نچہ سوزنان چھکن

برابر یہ لگ شیت من آہنین
برابر یہ ہت ہن گومت چھو تیار
مہ چھوم اَت پٹھن باورای نامور

ونن چھوی یہ اخبار این حسام
بلہ آفتابن گہ بامداد
فروزان سپن شیہر جبرئیل
سپہدار کاموس اسفندیار
ہم از شاہ خاور لبو کنہ نشان
چھیہ آیا سو کم ننو متن شہریار
ہمہ نامداران خنجر گذار
کرن یڑہ دلیری بہمراہ شاہ
روان کامگاران بفرہنگ ورای
یہ گو تم شندوی کار کمتر ہنر
یہ بوزت شہنشہ سپن در غضب
نبرد رای آزمایان خنجر گذار
گرین کتو شہنشاہ خاور زمین
تکم پارہ سنگن سپن خلاف
سپن تا فلک شور نقارہ ہا
منگن اژدر و شیر تی الامان
ذکرناد ہن آتش آواز تیز
پیون تیر باران چو ابر بہار
سپن گردن افکن گران گرزہا
تہتیا سپن بہر جنگ آوری
بیت کن سواران تازی نژاد

بکومنہ تولت کینہ میدان کین
وان گیلمت چھاز بس سفر کو جنگ

داستان

کڈان سرز کوہسار خاور بلا
دلیران خاور تہت گی نخوب
اندر ژاو دخسر گہ شہریار
کمہ نقیجہ اک ڈوٹھک اندمیان
در آخر دچھوک نقیس اند نہان
سر سمہ گی کم معو کر مت یہ کار
دپک شہریار ان عملی ازل تعلل
گژن عزم ہی شاہ کشورستی
شب تیر ژامت چھو دربارگاہ
گژن حکم ربا سانان شب
بکیا رسی لشکر کینہ خواہ
کمین در راے لشکر یسار و یمین
ہمہ فرش ہفتم و تہت گو زخاک
زمینس رنخ خرمہرہ گی پارہ ہا
طرمہان خدمت وزان آتش تخت
کہ باتن گنگ خارا کران بی ستیز
شنبز و کمان نیزہ ہا بر فلک
گرز بن نیزہ بی دسر و بندہا
جہیل صف کڈان چھو دین جہا

دپک لعضبو اندرین روزگار
چھور و دمت شیت من زن سنگبار
تزہ یہ یا گر تہ باو دیا کیہہ مہ کر

سو معروف سید محمد بنام
شب نزاغ چہرہ نہان گو بنیل
بدرگاہ شاہی تگین گی شتاب
نگونسار گمت چھوک تخت شاہ
زلک شور غوغا سپن گیر و دار
ہمی بستہ کر مت سو شاہ جہان
چھیکن نوّت ہرات درن بارگاہ
دیچھمنہ خبر کینہ از ین حسب حال
زعم امتہ تزہ چھیا کینہ خبر
تمی از ہنر بستہ ارمت چھو شاہ
یہ بوزت نیران ہی کارزار
گرزن درای مانند ار سیاہ
ز سم سمندان خارا شگاف
رنخ آسمان گو ہمہ گرد ناک
دم گاو دمہا تہتی بے دوان
گرز ہن آسو کو ماہی الحذر
دوان شعلہ شمشیر و برق وار
منگن بے پناہ خنجران در ملک
سیاہان خاور ران داد دی
مرتبے وان عرصہ کارزار
کمر بستہ و تہو بر سبیل جہاد

تہ ڈلیشت سراسیمہ گو شہر یار
وچھیو ما خطر کیتہ بحال تباہ
یلہ کالہ چن شاہ چارم سریر
سراسر کرن در سیاہی عیان
نزدیک خرگاہ عالی سو دا تو
وچھت بستہ ہر سو گذرگاہ را
کرن جامۂ پہلوی تم بہ بر
سپاہن اندر تاو چین شیر مست
سپاہن دپن بو کہیو توہ شتاب
گرہ ہن آسو بیخود پوان بو پتھر
تتابان یکین گو سو عمر عیار
برابر یکان گو بہ بالین شاہ
دلن تت اندر شاہ فرخندہ بخت
تولن تی یکین گو سو نیرت چہ باد
رواں بوتہ ابن سوئی پے نیا نہ
یکین وا تو عمر امیہ بہ پیش!
دپس عمرن ای سردر نامدار
زدیدہ زدر جنگ جنگ آوران
توہی چھوس دل اندیشہ گمت سٹھاہ
چھو عاجز گرہ ہن بدو نے آستہ شیر
بناگہ وچھوم تختہ آستہ ہنین
بگو لعل دتھ لدل سو بوے گمان
رواں گو سو عمر امیہ شتاب
لعمر امیہ کران آفرین

بتہر کلہ ترا دون و دمن زار زار
از آنجا یکین گو سو فیر نہن باتاب
کرت بستہ تہا دت بر بندان قیر
سو عمر امیہ پتی کار خویش
وچھت شور وافغان آرہ کاتو
دپن مطلب از چھوا تن محال
گنڈن چین سواران خاور گیر
ہمی دست در توبرہ بو نوان
گرہ ہو دورساہی کدورت ز خواب
کہ تا پاسبان جنگ آوران
کڈن میخ از خیمۂ شہر یار
کرن شتہ بداوری ہر اکش مست
ہمی پھنجہ کرہ تہن ہون بستہ سخت
گرہ ہت پیو بنز دسپاہان دین
ادا کرنہ با بامدادان نماز
وچھن شیر جبار در اضطراب
سبب کیا چھو غمگین چھک پے قرار
دست دلدلس تعل اک پتہ زسم
یکگاہ کتھ کنن نیرہ در رزمگاہ
دپس تورہ تمامے دلاو پلنگ
پہوی پیو متن لعل سو نیر زمین
دپس شاہ ہمزاہ ان الی تدا
ان نعل پیش [illegible]
دپس عمرن ای شیر نیل [illegible]

دنن نامداران خبر چھا یگاہ
سپن مست بر فرش آرام و خواب
شب قیر گو نن یہ ملک جہان
یکین گو بہ رسم و ہنجار خویش
زبس کثرت پاسبان و سپاہ
چھنہ وت موج کینہ علی اکل حال
زٹن تیر شمشیر رخشان بدست
کڈن آسو کشمش یکین بو کھوان
کھوس باکہا بو سو کشمش نیرز ہر
سپن مست ساری بخواب گران
اندر تاو بو آہ دربارگاہ
از آن پتہ لو خن چاد راہ اکے ست
یہ کینزاہ وچھن نم بحسب المراد
سپن نام نزدیک صبح مبین
سپن پام فارغ نزاد راد خویش
زعمر نزدگومت ڈوی گلاب
موڈ پہس لے عمر دمن وان
خبر کینہ چھنہ گو سو کت جایہ گم
بلہ نقلہ تو آستہ اسپ دلیر
تو آسو سن تن دربایان جنگ
تولم سوی مقام رہت ور امان
سو تخت نشی تن ای نامدار
[illegible]
[illegible]

قوی دل سپین نامداران دین
تمس سیت آهن گردان کلاه
ابو المعجن آهن گرد خنجر گداز
جنا حسن پېچ ټن همچو غزان پلنگ
مرتب سن بام جنگهای صف
بزدراد اک نابدا راه چو باد
دلت آسو خفتان د رخشان برق
چو برق درخشان سپین گرم خیز
ابو المعجن شیر صفدر بو جهو س
هم ایدے سو نیزن بمیدان
شکستر زپهلوی جمشید شاه
متن همچو فیل و بچنگال شیر
کلس پېټ تمس خود گوهر نگار
ابو المعجن پېټ دمان آ و تیز
کړت شیر مردان خا و تباه
که گلباد جنگی بوچهوس نامور
برادر مه آ سوم سو نوشاد شاه
توی زرش وفن دین کار زار
هنگه زن برادر ته هو نیمی به جنگ
ودی فن ته پېټ خواهر نامدار
ابو المعجن نیزه تول کړ زبان
کړک سخت باهم دگر گیر و دا
ابو المعجن آخر سپین کینه ور
[illegible]

مقابل ابا لشکر مشرکین
جهانگیر مالک ابر میمنه
صف میسر سن بنز چو شیر سکار
دلاور سو قنبر بیل سرفراز
بمیدان کین در رای جنگی بلف
کهست اشقر سن پېټ چو بر جوان
تهوت خود فولاد رخشان بفرق
کړین کریک بر لشکر خاوران
بجنگ آفری چون غضنفر و چهوس
کړه آ نا پش بمیدان کین
سوا راه بزدرا و در رزمگاه
سرا پا سو گو زبیر برگستوان
حمایل کړت خنجر آب دار
دین تس کلاه گرد گرد افراز
همی خیره سینوک دین رزمگاه
بهمراه نیزه هم خصم کینه سخت
سو کړ بیدن جنگ سرا زما تباه
ابو المعجن د پولس ای بے خرد
ته پانس ون و اتوی اجل در نگ
به گوبونت سو گلباد کو کینه ور
ذبک اکسن پېټ برت بیگمان
تشتن باحمایه عنان بر عنان
لگاں ونس ستمونیزه بر جگر
[illegible]

نقلب اندرون پا نه شیر آ له
صف آرا سپین همچو دین تنه
سپهدار آسیاف فیروز جنگ
بگرد سپاه بو کرن ترکتاز
گد ډن از سواران تازی نژاد
گمت غرق در زیر برگستوان
چو آتش کران باد پاتده و تیز
هلا اے دلیران جنگ آوران
هنگه زن د لاو رچهو کاسه نامور
گمس آ سه تا ئید چرخ برین
کهست بر نگاور شمنا ده لیر
نمن پېټ کهست نامور پهلوان
نشا بان سو لیون کړن گرم خیز
کران چهوک بمیدان کین نه کما ز
مکر کنه هنته چهینا ته میانی خبر
از این کینه کره عالمس لخت لخت
گمت شندی د اده چهوس د لفگار
ته نزاون برادرون پالس تیغ و در
ته چهوک یا لیبی پېټ ودان در آ
تولن نیزه تم بر سر نامور
تولک اکاکس نیزه سیتن تیر آ
کړک اکس پېټ سنان تا برن
سو نیزه ترت گو ز پشت سو آ
دتن المعجن برت در میان سپاه

سپین لہ نیزہ ریزہ تس چاک چاک
سپاهن اندر شو بر پا سپُین
قوی تن سپہدا لفسجان بنام
ابر جنگ لوی المعجن نامدار
کرن کر یک ابو المعجنس ای دلیر
جهانسرا نداز آسنہ تیهو سوار
ابو المعجن کهیہ دُمُن نہ جواب
لگاوُن تس نیزہ بر است چشم
سیھرولن از زین بخاک اندرن
بنیزہ زٹن تس جنگ گاہ سخت
ابو المعجن اندرسان گیرود ا
بمیدان بر از صف قلب در او
بکن آسو خاقان چین در رکاب
بکن بی سواران اندہ نتش
فریدون صفت تاج آسوس سر
سپاهن کرن حکم گی باز گشت
بی گشتگان چشمہ ستیس پہ آب
زہ تیوفیر تھین از بن دست جنگ
جهانس جهاندار ابو جهوس
سویرن مہ ستین بمیدان بر
پلنگ شیان اژدهای دمان
بسران بہ تس سیت هنگام جنگ
مہ ستین زہ کرد تکنس کارزار
کمس را آسہ گوت ستارہ نژند

روان گوسو گلباد جنگی هلاک
دلاور سوار آہ زخاور سپاہ
جهان پهلوا ناہ بمردی تمام
زسر تاقدم غرق فولاد آسو
زہ زانت بہ میدان چھوخالی زشیر
بودن دہ راس جنگس بفرمان شاہ
بجولان سو سرکب اُبن ز رشتاب
سر نیزہ گو بزرت از پشت سر
سو فسجان گو آغشتہ در خاک و خون
لون بی سواران خاور سپاہ
کران مارہ بت تہ اک اتت نامدار
هزاران تمن سیت سر لشکران
جلوآس رود ست افرا اسپاب
مرصع گرانمایہ چتر سیاہ
قبائی قبادی دولت بوبہ بر
کرن سخت جولان بدست مصاف
بکن ابو المعجنس تش شتاب
مہ چھو منہ زہ ستین کرن کارزار
سرتاجداران خاور بو جھوس
ابو المعجن دپونس ای شہریار
هنیتس حیدر منگون الامان
اگرچہ دلاور زہ چھوک بی گمان
وچھو آسہ گردش روزگار
دپُس شہر یارن کہ ای سرفراز

جهان تیرہ در چشم اعلا سپین
بنزدرا و از قلب جمشید شاہ
بھوی آد جوشان چو ابر بهار
سوگر تمن دیس تن تنگ باد آسو
[illegible] گلباد [illegible] گرد آ
هنی خون گلباد لشکر پناہ
انن [illegible] اندر بزن بخشم
پریشان سپین بعز آن نامور
سوار آہ ترمم درادجون کوہ نت
گژهین بی غیرت از ان رزمگاہ
روان جمشید شاہ در خشم آ د
پیادہ بکن [illegible] نام آ دران
جنیبت بکن بار زهت بہ پیش
[illegible] آمهن بر فرق جمشید شاہ
بدو اتو شہ اندر بن [illegible] بشت
اتهس کت [illegible] گردن شکاف
دپن تس کہ ای گرد فولاد بنگ
زہ بتین کرن جنگ [illegible] ننگ و نام
مہ چھوم جنگ [illegible] حیدر نامور
کہ بابان [illegible] با شیر شکار
زہ هیوبا سہ بد مرد جنگی پلنگ
زہ کر الحذر از پلنگ دمان
کمس آسہ تائید چرخ بلند
زہ پانس هیو مرداہ وچھن نہ مسافر

مہ چھوم عاتہ تنگ جنگش تہ میت
چھُون الستادہ سو جمشید شاہ
دُون گرد بو المحجن ای پلنگ
بدد سس کمر بستہ بر کارزار
بہ یامت دُون نام گو ہم چو باد
پُت ژی مہ نیزن بمیدان کین
ھاہ اک وی ای شہ یا مجوسی
بک دین اسلام و ایمان قبول
ی پیدہ کر مت زمین و فلک
ی پیدہ کر آشکار و نہان
نگہ نن زہ چھی شہر یاری بکا
ناحق کرن چھوک سخن ہا درہ از
سخن ہای بیہودہ چھوک تہ وبان
ہلین گرم دو شیوی بجنگ و ستیز
ہی اک سن یت بجنگ آوری
نہین آسو از خود و خفتان شر
رن بو نہ شدّت ئی آن کارزار
سنہ کمن بست زی ہر طرف رز
وقت گرہ کہ ا جمند
از دیت فیرا ملّت جادوئی
گر ہنگ زن تہ ترا دک پین رسم و دین
ای ملک داری و گنج و سپاہ
ہست بارہ کوی شعلہ بر فلک
ین نم کلس پیٹ بسر در زمان

کہ ہر چند چھوکنہ برابر مہ سیت
بکتر سو دل کڈن چون عقاب
زہ سین چھوناشہ کرن ای جنگ
تہ گرہ روناندر صف قلبگاہ
نزدیک جمشید پور قباد
بو پانے طلب کر نہس از بہر جنگ
ہنگہ زن تہ بو زک لنک آنر و ہی
شہادت تہ دک بہ خداوندگار
ہمہ جن و انسان و ملک و ملک
محمد چھو بے تنک رسول خدا
بہ کنیز اہ تہ وئی تہ کر اختیار
تہ بیہودہ چھوک این سخن ہا و ہان
مہ ستین ہنرہای مردی تہ ماں
لگاوک تمو اک کس ضرب سخت
ستیزان سین اندران دادری
مگر شاہ مردان علی بوتراب رضی
مگر آنہ ایمان سر انجام کار
چھو بہتر ہنگہ زن تہ ایمان نک
لنک کامگاری بہ بخت بلند
تہ چھوی اک خدا تہ مہ جھم تہ ورہنت
خدا ایمان کرہ نے تہ پٹ آفرین
زگفتار جمشید روزگار
ستین لرزہ اندر تمامی ملک
ز فولاد آہنس گرامی سپر

روان بو ترہ ابن نہ قلب سپاہ
ابو المحجن شس گرہ ہت شتاب
ہنگہ زن بو شاہن کرس خوشتگار
مہ ابد لڈن چھوم بہمراہ شاہ
دُون تس کہ ای شاہ خاور زمین
تہ نش اسل بد چو عزان پلنگ
تہ ہنگ ترا دہن رسم کفر و جھول
چھو بیمثل ہمتا سو پروردگار
شریکاہ تس کانہ چھو در جہان
چھو خلقن لسو بہ ئی ہنمائی خدا
دُنس شاہ جمشین ای سرفراز
مہ نش و ان سخن ہای گزر وسان
بہ یامت دُون تی کڈن تیغ تیز
گجا خارہ سنگن سین لخت لخت
سکہ ڈک ضرب بے اک کس برق وار
تحمل کرن بو بجائی شتاب
دُون تس کہ ای خسرو سرفراز
تہ ہنگ کفر ترا وت مسلمان بنک
دُنس تو بہ جمشیدن ای بد خوئی
مہ نزدیک نیکیا تہ چھی دولت
تہ کمنی سہاہ مرحبا مال و جاہ
بتو را آو حید کڈن ذو الفقار
روان شاہ جمشین از خوف جان
بہی آس لخشان مرصع بزر

کڈس سر ورن ضرب از خشم سخت
لگوس ضرب نے خمی سیٹھن شہریار
رداں شہریارن گرِس فرجلو
بلہ بن سو دشمن گرٕ ہن آتو ننگ
بہ لشکر ژلن وۍ اتھ جمشید شاہ
رداں خون ہرن تس نی بازو دوش
وزیرن دیُت پاہی شہ سرفراز
ہمی زندہ روٗد کنٕ ازٕ اژدہا
دپُک تم کرٕ دستہ بازوی من
کرک بستہ بازو بکا فور دمشک
اگرچہ زدریا تمامی نہنگ
بسران نہ تس سیت در کارزار
ہنگہ زن بُد فرہا نہ سراز ہُنر
زجادو گران لشکر نامدار
ازان پس کرن حکم یکبارگی
وتھت آی گردان جنگ آوران
سپاہن اندر شاہ دلدل سوار
زمیدان ژلو کیاہ جمشید شاہ
سواران وۍ اسپان ترٹھن تیز تیغ
لوبے اک کس ہٹ پیادہ بزیر
یلہ ماکن وۍ چھو سو خاور گروہ
مہ بیر و بیزار ازیچ کارزار
بیکبارگی تم زہ جنگ آوران
ہتن تودہ تودہ کرن بال وۍ برنہ

دو نیمہ سپن سی پسر لخت لخت
تھتورت زبازوی شہ گوروان
بہ لشکرگہ خود گریزان سُو گو
کرُن تس نشُن آسود شمن گرہ نہ
ہمی خون ہارن بحال تباہ
سمت آی ساری گردان لشکر تمام
ژہ کنہ وچھو ہن آدم جیند زمار
ہمی کتھ کنُن لوہ لاان ژہ داک
شکستہ جگر تر ازوی من
ازان پس لوک تا ہن آسیر ران
سمن عالمک اژدہا و پلنگ
بلا یاہ چھو پید اگمت سنگین
ہمانا گموت آسہ ہا مختصر
بجادو گران دشمنس بستہ راہ
سپہ بیرن از بہر خونخوارگی
ابر شاہ مردان کرن حملہ سخت
ہتہ زمس اندر سو شیر شکار
ازان پس سپن کینہ ور دیو ساف
دلیران وگردان وڈادن تیغ
ہمی تیغ بارن خاور سیاہ
وتھت بر علی آی مانند کوہ
بو نیرو کنوی زنو میدان جنگ
رمان ژاہی در لشکر کافران
ابو المحجن کڈ شمشیر تیز

بازوی شہ لگوس ذو الفقار
تُرارن خون سیٹھن زین و برگستوان
ییتی پاٹھہ گوزسم جید جنگ
گرٕ ہن بُو نہ دنبالہ تن سیتیز
نہ در تن تمس ہوش نے تاو توش
سیٹھن شہریس نس اتہ دم
ژہ کتھ پاٹھہ سپو ک تمس نش بہ ہم
گمت خسترتی خون ہاران ژہ دکر
رداں انہ چھاک تیت کرک وا ژہ
ہنگامہ عالم زجنگ آوران
کرن جنگ باحیدر نامدار
یہوی دا تو درہ ملک خاور زمین
مگر بانکہ و اتن ورن کارزار
چھانس کرن سحرہ ستین سپاہ
بیکبارہ لشکر گران تا گران
تو لک گرزہ شمشیر و زوبین لخت
کرُن تم بغرہ سوی خاور سپاہ
کڈن تیر شمشیر خارا شگاف
نون تہہ کنوی حملہ بو ہیچو شیر
کہ جنگ آور اہلن ہٹ سپن بستہ راہ
سپاہن دیُن تو بہلو برقرار
بہ گردو المحجن شیر جنگ
ستک باکن تول گران سنگ گرز
کرن کافرن ہنز بسیار ستیز

روان مہر ستیاف گو خشمگین
دہتت آئی بر کافران سر بسر
پکا چات تیہ خنجران ہر طرف
گذہ تودہ بے مردہا بر زمین
چو جیحون کین آسو دریای خون
بیت کن سو آکیں گرہ دار
جوان تشنہ بیت سپاہان بن
[illegible]
[illegible]
[illegible] دیئن [illegible] زبان سپاہ
بزدہات لاد لدل شو ار
چھ تس سیتہ ماسن جادو گران
ز شہبال جادو تہ کیہ غم مہ بر
مہ کیہ جھو منہ اندیشہ تلواس و بیم
نہ شہبال تقان تجادو سیاہ
بھقر کنہ زادان دان بی دادان
توہی [illegible] والندگار میان
شہباد توہزی کرم سای شاد
تہ با قالب تن بہ علی بگمان
سرامرکران میان لشکر نباد
دان تن ابعد سیہ توہی تشن لعین زا
بگاہ داتہ شہبال جادو خصال
ان کر یک جمشید سرای شہر با
الہاپ چھوی مزاحاہ بیلہ فریب
بر اوتن شہنشاہ خداو ندین

دہتت آدبا بامداران دین
دو لشکر سپین گرم در کار زار
ردار د کہ ن تیرہ گی ہر طرف
زلن روح بی از تن مردمان
بیت نیل اسپان بخون سرنگون
سہ دیگر ابوالمعجن صف شکن
اکدان جنگ ہوا یہ با مشرکین
تہ از خون سپین دامن آسمان
کہ بیت دو در بستر خوابگاہ
دین تس کہ مہ لوزم اید خبر
ہمہ باید کز دم تہ بیاد ودران
ہنگہ زن تس ہاہ ہزاران ہزار
بفضل خداوندگار علیم
بیت کن شہنشاہ دشت نبرد
اکران عجز و زاری ہپیش بیان
کہم عمر می در سر افکندہ گی
زہر تش آسدم تو ہی کن پناہ
تو ہودہ کہ ہم سراسر خلاف
زلن باہتن سروران سپاہ
روان دلوان آواز کرتس دلدان
مظفر تہ سینک علی کل حال
تہ گمراہ و بیلین کران چھوٹی دیو
[illegible]

سپاہان تازی سپین کینہ ور
ملک گو عیان در میان عیال
ٹھس ٹھپ لون گرز ہا آہنین
رٹن تیر آبیک برخ زدان
اکت کن زٹن حید ذوالفقار
تھی پاٹھہ ستیاف شمشیر زن
بلہ آفتابن کرن منو گرد بز
سپہ گون سپین دز کار جہان
روان زادہ عمر امیہ عیال
بگاہ داتہ شہبال جادو سر
دیٔس لوتہ ابن بلا اے عمر
ز جادو گران ین ہی کار زار
بتاید خلاق عالم پناہ
باہتن رہا گو لصید داغ و درد
توہی چھوہ سہر خیبر و شہریار میان
نشب روز توہزی کرم بندگی
ہمی فیہدہ کز ہم زبان تازبان
سو حید سپین غالب الذمصاف
مہ گو فن نہ ہندوی تسلی سہاہ
کہ ای سانیدہ مہ گتہ دن لوبن
مگر آسو مخفی سو عمر عیال
تسلی دون چھوی نون چھوی شکیب
سپران نہ باحمید نامدار
سپین حیرہ نی گو سہاہ خشمگین

کړن حکم خاور سپاهن ټون
مګر لات وعزی کړس مبتلا
کړن عرض ای لات ادس فرات
هکیا کاهه امس ټهن اندر جهان
هکن چهوسنه کا زتاه رټن ازنیا
کرس نوره دیون ز قبة عزیه
کرن ماره عمر عیار سب سیاه
ته چهوکنامی نشن این لے مان
یگاه آنه نی تیوسو شبر آله
بکیا دتهه اک دما ناګهان
تتابان سو ژادا ندیدن بارګاه
دیس شاه مردان ای بے نظیر
چهوډالن سوکوکن بمکر دفسون

هم اید لشمشیر وخنجر زټون
ګرفتار کړس به رنج و بلا
بو عمر ابین کرس خمار سخت
همی آز ما دتهن عیان فی نهان
هنګه زان تمس لاله ساذی جهان
ته خوش لے دزای شهر یار خندلو
دیس توره عمران با آواز سخت
هون نادمیانوی ته چهوکن بالان
به قبة دیئی ور رحم ذوالفقار
ز قبة کهست ګوسو تا آسمان
رذان ګوسو عمر امیته نشا بیا
چهوتنت قبل ندیدواه اک سیر
هنګه یا آسم جهان آفرین

سپلاهون دیس ای شه نامور
دیګربار جمشید ګوبشن لات
دون جهم شبه دزآواز سخت
سود زد دلاد جهوز دیک شاه
زچشمان ګرتهن غیب جهوناګهان
کرم حکم باری که فردا پګاه
کدای دلوبد ګوهر قبره سخت
ته کړه صبرای تیره دلو سیاه
بخنجر کډلی جهان [illegible]
هنیت زلن ګوسو جمشید شاه
ون قصة بیتس شه لونراب
به بندہ سلیمان چهوسو چهوی بودون
کډن بیج دبنیا دد بولعین

یله نن سود سیاه ګو نهان
نمایان به خورشید خاور سپن
خبر داته نزدیک جمشید شاه
نشادی امس بده ګوش تاو
آلهی هر آنګه این خط توت

داستان

همی فی التو شهبان جادو سیاه
قویلل سپن شاه خاور زمین

فروزان سپن آتش اندر جهان
درخشان به عالم سراسر سپن
روان شاه خاور تمس زنهن درا
سپاه زر شهما بے آفرین
عفو کن ګناهش عطا کن بهشت

تمام شد جنګ خاور حصه سوم و شروع جنګ خاور حصه چهارم

دپن تش نی کیا بوای نامدار
کرک ملک خاور سراسر تباه
هنګه زان یګا نی می شست [illegible]
مه امداد کره ونکس فی تت کار

مه کیاه آدیش اندرین درګا
زمنګ ما زتهن نامور سروران
[illegible]
دیس [illegible] شهبالن ای نامور

همی فی اتا اک لشکراه کینه خواه
کرک مابه ګردان جنګ آوران
ته النګ نی ای شه نامدار
ته سلاره دشمن کینه مبر

سو دشمن ابالت گر کینہ خواہ
نا اندیشہ حیدر آزاد گو
دیون اپی دلیران گردن فراز
خبر جھاتیو آتت کیاہ چھوم بسر

بجا دو دو ڈاون جو گرد سیاہ
بنیکن سو حیدر شہ مومنین
کہ اید سپن مدتہاہ اک دن
تیہی پاسہہ گردان دالان زاد

یہ بونت سو جمشید شاہ شاد گو
بہت با ابا نامداران دین
چھمنہ سعد و قاصہ سنز کنہہ خبر
کران آسوار سعد و قاص یاد

بیا ساقیا خامہ ون تیز کر
سمند بلاغت کدن در شتاب
چھو بار حمد و ثنای خدا
چھو یس ذو الجلال و غفور و رحیم
بقدرت مددگار تس کا نہہ چھونہ
تمی پیدہ کر سوی چھو کردن فنا
خداوند عالم سو چھوی لم یزل
زمین و فلک انجم و آفتاب
نگہدار عالم چھو سوی ذات پاک
ز حق باد بر روح خیر الانام
بلہ سعد و قاص تنہہار و خوار
پکن و اتم درمیان دو راہ
سہ راہ جماد آس دشوار دور
ہمی چون پلنگی بہت در کنام
کران لوٹ بو کاروان براہ
زمین تراد تہن لاہ خاور زمین
بہفتم سو سالار بازی نژاد
گرت تت اندر خیمہ خرگاہ بپای
دیون تس اس چھہ ڈلمت ز راہ
مر چھم بیت اندر کر متن کارہ ہا

داستان دیگر

کران اذ بین داستان ابتدا
ازل تا ابد سوی چھو پروردگار
بصنعت دویم پارنش کا نہہ چھونہ
منزہ چھوی سلطان ملک و قدم
شہنشاہ اعظم ابد تا ازل
ہوید آمی کر زمین و زمان
جھہ محتاج ہستی کن افلاک و خاک
روایت چھو عمر امیہ کران
جدا گی از آن حیدر نامدار
گرہ من آسوار کتہ خاور بہ لاد
ٹھہاہ رنج و محنت گذرگاہ زور
دلاور سو چون شیر مست آسو
تس دہ ہزار آس جنگی سپاہ
بیک ہفتہ تم آس لادن شتاب
پکن داتو ز دیک حصن جماد
روان سعد شنی بر نہ ناون حصار
ہمی و اتہہ تن پی بدین جایگاہ
دیون بیت حصار س چھہ حصن جماد

بنا گہ گہر بار رقم تیز کہ
سوی سعد و قاص رقعت تاب
بنام خداوند حی قدیم
کرن کائنات از عدم آشکار
چھہ بیچون شہنشاہ ملک بقا
خداوند ذو العزۃ و ذو الاکرام
کرن پیدہ نار و ہوا خاک و آب
زمین فرش خرگہ کرن آسمان
پس از حمد یزدان صلوٰۃ و سلام
از آن نامداران دین پروران
سپاہ ہت پکن گی بیراہ و راہ
دویم ون گڑہ من سی حصن جماد
جدا داہ در آن قلعہ بو فقرہ نام
تباراج تالان زبردست آسو
اتی کن پکن گو سو سعد گزین
بکوہ و بیابان بہ رنج و عذاب
دچھک مرغزار عجب جانفزای
کرن تم نظر سوی زنہار خوار
یہ قلعہ چھو مہ دچھو متن بارہ ہا
بیت اندر چھہ مردان جنگ و فساد

جہودا اہ ستمگر چھوٹ منز بان
خبر کیاہ چھ دن خواہش ذو الجلال
مگر ون گژھ ہوفیر تہن کر چھ جان
گژھن شاید آسنہ ازرنج راہ
شتابان نین قعرسی تم خبر
خبر چھا مین کت رٹس پٹ چھ رای
یہ بوزت سعد قعرہ ہراسان سپن
چہ کیاہ کرنہ آمت درین جایگاہ
پرژہن نامداران کہ ای سرداران
چھو سالار سردارا این انجمن
اتھن بوسہ سعدس دتن تم روان
مگر چھوک اسی پٹ گمت کینہ خواہ
مہ چھومنہ تہی سیت کینہ جنگ وکین
ہمی یت حدس وانس یدروان
کڈو اس تھکھاہ ون دین سرزمین
کرن قعرسی نشس ہمہ قصہ یاد
گرن بے خبر پاٹھہ ہم کارزار
نزدیک سعد جہان پہلوان
ژہ مہمان وانتک راہ درا نہ
نہ دشمن ژہ خوش روز کینہ غم مبر
یہ کینتراہ کرک حکم پابو بخشم
اداان پس ژہ کڈسوی خاور پاہ
دوان گو قعرہ درون حصار
ستہ ون دکلین گگاہ بگرد سرای

ہمی قیر وادہ درچھ نشس تیہ سان
دیس مہر نہ سہاران ای سرفراز
وچھو آسنہ کیاہ گردش آسمان
مگر ڈ یڈہ بانن فراز حصار
ہمی آیہ اکھ لشکراہ نامور
مبادا یمی آسن آمت بہ جنگ
بکتر اکس نامدارس دپون
دین ناوط عون تمس نامدار
سپہدار اکس چھوی نہ نام آوران
فرستادہ گو پیشس سعد دلیر
دین تس ژہ خوش آکھ ای پہلوان
دپس سعد وقاص ای نامور
گژھن چھوم مہ در ملک خاور زمین
مگر آسو قسمت تنگ جرعہ آب
سحرگاہ گژھ ہو سوی خاور زمین
دلوک نورہ قعرن چھو سار وی خلاف
بدستان و حیلہ رٹن این حصار
دپن سعدس ای نامدار گژھ ین
سہٹاہ تھکن چھوک تہ ای سرفراز
چہ اس چان تابع نہ فرمانبران
ژہ یت روز ا جنگ و ازکین وخشم
تہوس عذر الحاح سعدن قبول
کرن خناد پاٹھن ضیافت تیا
سو قعرہ لکن گو اباداہ سہ

چھونہ سرکشن کینہ تس نش مجال
ژٹ آی اس راہ دور ودراز
بک ڈرہ تراوک دران جایگاہ
وچھن لشکراہ اکھ درآن مرغزار
لصحرا اکھ خیمہ خرگاہ بیاہی
ہمی یت حصارس رٹن بینگ
ژہ گژھ جلد معلوم کیہم سپاہ
شتابان پہوی آدیا ہمدنہ را
تموہ وہس سعد شمشیرزن
رداان پرنہ نادن سوغزندہ شیر
گژھن کتو ژہ چھوک ای دلیر یا
بوکینہ چھوسنہ توہ نٹ گمت کینہ وز
غلط گوم ازرہ ڈلوس ناگہان
تہی یوہ رکن قسمتن کرشتاب
یہ بوزت سوط عون یکن گوچھ یاد
دپن یم چہ پہتان مکر وکزاف
دپن الغرض گو سو قعرہ دران
کرت مہربانی درین سرزمین
بہلیہ یت جایہ آرام کر
ہواخواہ جانی ہمہ جاکران
گوڈن گژھ ژہ آسودہ از رنج وا
خبر کینہ بسنہ نہ مگر چھول
شمہ سا سر انصاف سپان جنگ آنہ ہی
نزدیک آن سعدنہ پہنانہ تہ

دین سعد سن اکرد و الا حشم
یکین فعر سی بیت گی در حصار
الو کی خوان الوان لبعد احترام
سپاه از کمین در ای فوج شتاب
سمرگا قعرن لے دان پی ر زمان
سوبئی لشکر سعد لشکر پناه
دین نامداران کہ ای سرورات
مگر آی ہا ہم اسی ہٹ بہ جنگ
بہ ہامت دین گرس نہ رزمان
تمن نہ شمنن بہ ہٹہ کرن بستہ را
سپاہان دین بی نہ گیمت نیار
کہ ای تیرہ سجتان خوا و نژند
توہی پہٹہ ون اس آہی بہ کازار
لگوس ہر جگر سخت تیر و پر
بلہ زن بہوش آ یہ سی ماہر دہی
ژہتن پر اٹہتن سنبل مشکبار
دریغا سپہدار سعد گزین
بنت کیاہ آ دستعل اند سفر
دریغا کمی ندار گرد افراز
زبر زیر براده بت پاره سی
دلافروزه دلو نک کہ ای مومنان
بلہ دل شکستہ سین لشکری
کرد حملہ بر دشمن کینہ خواه
[illegible]

کرم مہربانی ز ردی کرم
ہنک ر ستیت اک ساس نام آوران
صنفت کہہک خاصہ پاٹہتن تمام
زہر سو جھٹا وک جہود و کمند
بفور اگڈن لشکر بدگمان
دلافروز کر سوی بالا نظر
الوان لشکراه اک جنگ آوران
دیتہو تو ه کمر بستہ بہ کارزار
تو لن نیزه و شمشیره تیر و کمان
سپاه جہودان سین گرم خیز
جہودان دہشت آہی بر کارزار
سو سعد سپہدار ہا ہوا سی
ہمی لحظہ سارن کہ دتار و مار
نہ دل لے دو برجا تمش نے قرار
ہتن تم کرن گریہ تی ہا ہی ہوی
کرن نالہ افغان بزاری دو درد
سین کشتہ دستت این شو کین
دریغا سو سالار شمشیر زن
دریغا دلاور بلے زمانہ
یہ اخبار لہ زت سپاہان دین
ہر دبین دل از بن لے ہزنان
تمن نقش لعن کر چہ جنگ آوری
[illegible] سپاه ہو بہ یکبار ه گی
[illegible] سپاه آتش بے دل گشت

روان سعد نے میر نہار خوار
گرہ ہت ہتھ بہ مفرش خسروان
سین یام فارغ زنان فی ز آب
کرک بستہ دو شوی در ادر پلنگ
وست آ و باده ہزاران سپاه
دچھن لشکراه اک دسن کینہ ور
الوان ہر نظر جھوم بہ کہتام رنگ
بفور اگرہ ہو اشقرن ہٹہ سوار
یکین ر ایہ بے دایہ ہتیس سپاه
فلک نیزه تی تیر و شمشیر تیز
کرک کہ یک اسلامین کن بلند
بخنجر تسند خون ہارو اسی
دلافروز یامت بہ بوزن خبر
سین سخت بیہوش ہو بی اختیار
دژن ضرب ناخن رٹن گلعنار
دریغا جہان پہلوان سعد گرد
دریغا چھہ بو ترا بس خبر
دریغا سو سردار ہر انجمن
خبر کس و ہم شیر جباره سی
یہ آکنده بیدل سین دلحزین
کرو حملہ گی ہر خاص و عام
روان فتره نی حکم کر بر سپاه
کرک تیز بر مومنان باره گی
نہ اندوه و غم نیم بسمل گمت

کدکک گرزه خنجر کمان و سنان
زمین خون ستون صحرا بین لاله گون
بروتی تولت آس شمشیر تیز
کرن کر یک آ بنگ لا فرو زماه
ز دشمن چهیردان ژلن ننگ ها
یون لونه فیرت اکهاه از سپاه
بزاری کرن سر سوی آسمان
قسم چھوی با آل جناب بتول
کرم ونکلن باری ای ذو الجلال
ز جنگ جهودان سه آزاد کر
به یا همت دپن قی کدان تیغ تیز
ژڼن کافر از خنجر آب دار
ودن آس از دیده هارن سه آب
دنهست گو ز راه مدینه غبار
دلافروزنت گرده کن کر نظر
صداهای خره مهروتی کره نا ہی
پا هن کرن کر یکا ہی مومنان
اسی بیٹ مگر بهر امداد آ ہی
برهنه رٹت تیغ رخشان جنگ
دبکن ان چھوسه ژنده فیلس سو آ
جهان پهلوان نامد ابن سعید
بزدرای از گرد راه آک هر آ
شه آن خالدانی نظر یک تماه
چھو امت مگر بهر جنگ حصار

هنگ مارن از هر طرف مومنان
دلافروزه مانند شیر ژیان
بهر سو جهودن کرن ریزه ریز
مه هاردین همت ای مومنان
چھو بتر مرن سالو دکارزار
به اکنده گی هم سپاهان دین
دین ای خدائی زمین و زمان
قسم چھوی القرآن از چار یار
مه دم در کف دشمن بدسگال
خلاصی دم از دشمنان آله
بجنگ جهودان سپن گرم خیز
دین بله ز سعید سپهدار رود

داستان

دچھن بستکراه اک جوان اکو
گمان کو سوالبن لشکر بے عدد
همی واژ اک لشکراه ناگهان
بکٹ ادفی گرد یک قسلم
دلاور سواران خنجر گذار
اتهس نیزه رٹت نیزه آبدار
بهیهی و اتهن بجو دان زمر گاه
نگاه ورتمس اک گیاه زبردان
دچھن صحبت قاید سبزی علم
لبوی جهادت کرن نعره سخت

کرک جاری از مومنان جوی خون
کرن حمله هر سوی بر مشرکان
بهر سو ژلن آس مومن سپاه
کرد جنگ بالشکر دشمنان
کرن آس هر چند افغان آماه
دلافروز ندا ای یمین دلحزین
قسم چھوی بحضرت محمد رسول
قسم چھوی ز پیغمبران کبار
درین حال دنکن ژه امداد کر
کرم ریده دنکن رحم دو پناه
شمشیر ارن همین دبسار
هکیا انس از یزدان دیران چھو سوده
سلیم تیغ ان دو مسندوی مستجاب
سپن کو نظر بخت قائم مدان
همی لوزن آواز کوس و دای
اسی بیٹ مگر آهی بهر مدد
ز راه عرب چھن تنک باد آهی
سپن هلا هر آن ماه پیکر علم
سوار اهمن برهنه کین تیجن تنگ
به بوناموم خالد ابن ولید
تمن بیعت اک سپن جنگی سپاه
ولاتن تیز بی بیٹ سو گرگان
خالد دو بخس سعید خنجر گذار
کیای بد نژادان برگشته بخت

د جهوس پهلوان خالد زمبارز
همې لوی میدان کړان غرق خون
دلافروز گو نام خالد بگوشش
کړن گر به تی آه و ناله فغان
جهان پهلوان سعد لشکر پناه
نه بر جنگ نی فتنه جي لرا یه وا تو
جهود ستمگار په مکر د ريو
که دلاور سين ناشکیب
که ایډ لو از اهل ایمان بته
به مېر نهار فرخنده حباه
زمکر جهودان بداد و دين
سين گشته سعد الانژاد
جهان گو اهن منز نمس تير تار
که ای تيره بختان خوار د تير نر
قسم تحوم نه داو جهان آفرين
همی تن دسمارس نوک بر ټي کړه
سواران تازي به یکبار د گی
بجوش آمی جوان پایه جو تند ر علد
دو نا گمت گره رجنگ کين
نه گو نش اشنباه تحاد و نه ستين
بيت کا م جهان تما خالد نامدار
الهر سينه جهان آفتاب
گز نه آک تيغ تيصه بر اند
جهود ساده کران به جنگي سلاح

گرنهن لست مي نش گرد نفر ا
کره کت ټهن جنگ و بيداد وکين
ددن تي تولن تم بزاري خروش
بزاري دين نش که ای نامدار
گرنهن بوسوی ملک خاور زمين
غرض آسولس کره يت قرار
پهوی آو نزديک سعد خدا لو
دين سعد وقاصس ای نامدار
تمامي سپه هت مسلمان بته
بکين گی مس سيت با صد سوار
سين گشته سوی سعد والا نگين
بله خالدن لوزاين بد خبر
کړن گره به از بس سين اشکبار
هنگه سعدي گومت آسو خلل
بدن خوره سين ردی ز مين
به بامته ټين تي کلان تيغ تيز
وشهت ای لي جنگ تو شخوار گی
شيران سپه با سپاه جهود

داستان

[illegible]
[illegible]
[illegible]
بو آسوس گشت از برای جهاد

بو بامت کډن خنجر آب گون
وچهن جهوس پيچ از خون سراسر زمين
بکن آبه تن خالدس نش د دان
بقائی ته دبی خداوندگار
برابر يک هفته بت جايه دا تو
دم صبح بنر و سخا در دیار
کړن چاپلوسي بمکر و فريب
کرم مهرباني ته اندر حصار
روان سعد وقاص لشکر پناه
که گشته د و شيوی روان حصار
زمکر جهودان بی دين د داد
زوحشت دلس گوس تر بر و زبر
کړن کر يک سوی جهودان بلند
کرد تس بي مکر و فريب از دغل
نه کوهسار نه اوک نه دشت و نه دره
بجنگ جهودان سين گرم خيز
ته ډبشت سراسر سپاهان سعد
ملک تير و خنجر سنان و عمود
کړک خوره سين شفق گون زمين
که ای لرفع شهره کين نماد گوش
ای تن ده من وچهو جهان بنجو
کهاه آکس تی انده به کت بجای
کهان قمند و عمود در ماح
امانت همه سپاه مجتمعين جهاد

دلس خارہ خارہ گئے ہیں جھوم سخن
سو اسباب میان ہوئی ہین از کافران
سراسر کہن نامداران طلب
چھوٹیا کانہہ دلاور مردان دین
گتہہت آنہ تم تحفہ نامدار
دل وجان سیتی تہادم سخندیں قبول
بودن ہیرہ بر جنگ حصن جماد
ہمک تحفہ ہائی امانت تمام
لکین دراو سوی خالد نامور
برابر گتہہت پیر حصن جماد
ردان خالدن تل سو گرز گران
دتن بر جہودان برت بدرنگ
بیکبارگی آہی بالاتفاق
سنجخر زٹن آسو اسپ سوار
دین میرنہ سہار ای ہوشمند
بجنگ حصار آمت سوی تشید
یقین گوش خالد آمت بہ جنگ
کردن پاکہ زنجیرن از پا و دست
نگہبان تمن آس تہ زنج لہر
دنہت ای سعدن سیتی اس رنگ
سلاح و سلب ساردی از کشتگان
بزدرای فور آتمی از حصار
کہ ای بدنہادان بے دین دا
لبودن مکافات کردار خویش

بدست جہودان لکین میان و رخت
ہی ترن دوہی خوب دلشیت خاب
کرن آتشکا المن خواب شب
کمر بستہ گرہ سوی برسم جہاد
منکس مغفرت از خداوند کار
زہ دم سیت اک ساس مردان جنگ
زنعل سمن باد دتن سوی بہاد
دیہن آتخانن سیاہ نیاز آر
دوشنر لیکن گو کیوہ و کمر
دبھین تم جہودان شمشیر و تیر
کران یک قلم حملہ بر کافران
بلہ زن سو خالد مقابل سیکن
ہر سو جہودان تولین طمطراق
حصار سری بلند سعد شمشیر زن
ہی او زمر آواز خالد بلند
دگر بار بولن سو آواز سخت
کرن شور مانند شیران پلنگ
لکین گو نزدیک سہار خوار
نویم و چہ چہی رہا مر زخم تیر
ردان سعد نی حملہ کر بر سپاہ
ہشوکے تی راو کتی نفس الہ زبان
لکین ق ات ز لشکر کینہ خواہ
وجھودن فی مو کتہلکین و ن بباد
از آن پس کٹن خنجر آبدار

سونن کانہہ اکھاتو زنام آورن
سٹھا گو در اندیشہ و اضطراب
دین یاران ای سروران گزین
ہی لالہ دراہ حصن جماد
ردان خالدن عرض کرہ یار سول
دلاوچھ ہم مثل شیر و پلنگ
سراسر جہودن کرکی قتل عام
ہی شیر مردان خنجر گذار
لکین گو شب روز ماند باد
سپاہان دیتن کران دار دگیر
سواران خالد سیتی تیز جنگ
سپاہان سعد لی ذوی دل سیکن
کران نالہ بو خالد نامدار
آیس نام آواز خالد کنن
سو شنا یہ جنبو ما خالد ابن ولید
سیتی خیرہ شوی سعد فرخندہ بخت
انن زور کیا جون فیل مست
سو زو لانہ تو لس کرن سترگ
کیا سپاہ سوی تیغ خشان جنگ
بمشت و لگد ہا کرن تم تباہ
سیتن سودان نکا ور سمندان شور
کرک نعرہ سعدن چو ابر سیاہ
دغا بازوہ مکار جھونشت بیشر
زٹن حملہ کافرین دلیر

دلاورنه مانند شیر و پلنگ
بشادی کرن نعره مانند رعد
ببتکن سع سعد دلاور گز..بن
که صفها کران خالی … زمرگاه
کڈن تیں کوهی ضرب انخشم دکین
بن گوس آغشته بلخون و خاک
کرک نعرهٔ الامان الامان
کرک بسته بساسی جهودان جنگ
… له مت داره با …
سپاه جهودانک دربن سرزمین
ازان پس ونس … احوال خویش
کران حکم نه آن سوطا شون شتاب
جنرون سراسر ز تیغ و سپر
پربداد خانس اندر چهو تمام
زدان گی پربداد خانیس اندر
سپن نام داران پرن شاد کام
ازآن پس … کرکی ره یار
بی نرمت آسکر گرفتار سخت
نیک سعدن ای زمسلمان گرته هو
هولی فیره تم برسم جهول
زهنوک لوٹ هالن بکیار سنخنن
سلاح و سلب خیمه خرگاه تمام
ازآن پس هنوک خزینه … اگر
ذم گذ … سوال کراهم

بجنگ جهودان … تیز جنگ
جهودن تهین نم کرن حمله سخت
زتیغ جهودن بشمشیر کین
بس … تهن … کن نظر!
تهنوی … سر نعره پیه بر زمین
دهیت حال نعره جهودی سپاه
ذوان کرد حمله … پهلوان
ازان پس بکچن گوسه خنجر گذرا
… ک اکس … سراسر سپر
دنس خالدن … تمام
به گیتزاه تسر آس هت به پیش
دبن تس هنگه پره دنک ابن نشان
چیهم تحفهٔ حمزهٔ نامدار
روان سعد و خالد نه نهار خوار
دهوک سر بسر توشه خانس اندر
خزانه کدکک … زر
بیج دنبا دیرا … سال
برابرنه ساعت آس … بند
زکیشن جهودی پشیمان گرته هو
روان سعد نے حکم کرے دریغ
بتاراج … همه مال و رخت
کدت توک … تحسین حماد
دلیش سعدن ای خالد نامور
… خالدن نوره ای سرفرا…

روان خالدن بوز آواز سعد
بوڈاون تهی همچو برگ و رخت
کرن توده مارت جهودی سپاه
تو چون بیک قلم تیغ خارا گذر
سپن سهی ستمگار نعره هلاک
زبن لابه زاری سپن عذرخواه
روان سعد نے حکم کرے بدرنگ
بنزد بک آن خالد نامدار
دلیس سعدن ای پهلوان گزین
ز خواب پیمبر علیه السلام
روان سعد و قامین ازیس عتاب
زکشتن امان تهی لبک بیگمان
دلوک تم سوا ساله فرخنده نام
زانجا بکین گی درون حصار
کڈن تم گرانمایه تحفه تمام
بیاهن دلوک گرت سر بسر
انک تم سپاهان دا تذونه سخت
گرفتار کرمت تمی مستمند
همی کین آکل کره ایمان قبول
انک سر بسر کلهم زیر تیغ
هزاران تمی اسپ چابک خرام
دنک جا کآن قلعه از بن به باد
همی بیانه طرفه صلوات و سلام
نه بیانوهی فراوان سلام و نیاز

بپیش علی شیر بردند کار
بدینس کنونی ما کارزار رزمگاه
دو منزل بکین گوشت با ان شتاب
بیاسید افرگرش فرن جلو
زشهبال جادو وزه ان اشتان
همی واقوار سهر جنگ بدال
دبس شاه جمشید ان بی نامور
کشودن یاده عمر امین جواب
دبس نوره شهبالی ای شهریار
انن نیز بشتش بیش شاه جهان
اکنن ناوسیماب بیداد گر
ز جادو دلیران جنگ آوران
هنگه زن زشت نسران نیومی نشیم
کمر بسته درای از براتی عمر
ازین ماجرا سوی جبر دانگو
بپن متصل بر کنار سپهر
همی لاگه عمر نی سلاح و کلاه
سحرگاه شهبال جادو سیر
وجهودن بم سو شهبال جادو بیست
بیفتن ان کمان دو ... بجش
روان عمر ... رفود
از آن پس کنان سست و ... آب
[illegible]
[illegible]

بجو الجعن و مالک نامدار
روان سعد با سپاهان دین

داستان

تهی بود چون ... ان دشتان
دتن خیمه بر گاه در آن رزمگاه
شد کیا همی خبر کیا ... بسر
ندانم ... خواب شب
... شد ره ... جهان
نی ... شهبالی کر خطاب
بیس ناو ... جادو سیر
کران حکم شهبالی اندر شب
شاه قدر و عزت ... نشه
نکر بو عمر اندر آن بارگاه
بلشکر گه شیر جبار گو
دتن ... تکار گون
بابین گرد ان خاور سپاه
سکر کدان ... و
هست سخت ... الجعان او
شاه نامداران جادو گران
... ان ... دود
بال شهبال گو با قرب
سو شهبال ... سیاه
... تاج ... و کمر

با ست بین گوشان با سپاه
بکین گو سوی ملک خاور زمین
گمت بهر چند سود و اضطراب
سوی ملک خاور کدن تیز رو
بلند ان شهبال جادو خصال
بکین گو ... جمشید شاه
... ز بوتراب
... دغرب
... جادو ان
انکت ان ... جادوان با شتاب
تهی آتش ... جادو گران
... غرب
... نشان ... جادو سیر
دچین آسو شهباله ... و
شبانه ... رخشنده مهر
نهان گو ... اندرون
که ناوا الوافغان کمن ... عمر
رذان ... با شتاب
همی ناز ... دگوش
دران خیمه ... گران
... بخواب
... الب
... ان
[illegible]

پکښې ګوښې ډېره سوې تېز ګام
همې فکر اتش سوځې جادوان
روان ډېټه عمرن ته جادو خصال
زه کنو چوک ګرځ هان شب تېز رفتار
نه معلوم چوم عمره بندوی مر مکان
نو پرزمه نښ کیاه وچهو ونکښېس
په هغه اس درامت از حکم شهریار
بیکجا رټون اس سو دزد عرب
روان عمرن از کیسه کډ بسته مغز
ز هو دور بمه بست خوب خمار
بهوش آمی د وتسوی همی جادوان
تولن شور وافغان کرن دار و ګیر
همت آبه لشکره هر سوی راه
نس شور د غوغا پن ګېر ودا
ګرد شمن ان لښکون سپاه
سېن خوش شهنشاه خاوند زمین
پوک شهریارن کهای سرورن
همې مالو دل شاد وخرم کرلن
پوک نس کهای نامور شهریار
ګرفتار چوس کر منن د سپاه
سراسر پښین لښکر اسفندیار
عمر امیه کرن بسته سخت
انن لو عمر امیس شتاب
ز جادوکران بسته اندر عذاب

نهون ډېرس ندیه امت تمام
سو سیماب خزاد جادو سپاه
پکښې اس آهسته چون ګنګ ولال
دلوک عمرن ای نامداران سپاه
که ایدر ګرځېس پټی رټن بیګمان
نهو د پوهس ای سردار نامور
انون اس رټن ددی عمر خواه مخواه
سک عمر عیار با جادوان
اکهاه کهپون پاس زان هو بغز
سک کهې تموسته از خوره مین
کښن ښېن د شوی کرن حال بد
که امیه عمر کیه م مه اسیر
سپاهین اندر شور برپا سپین
ز خواب ګران ګوشهن شهریار
روان شهریارین آ احبار ګو
نګهبانې نېټ کرن آفرین
یه کس اسو از پاسبانی کران
چهوښ بافتن آفرین مرحبا
طلبه کرن آسو اسفندیار
روان شاهېن اک سرور نامدار
کښان نیک جادو سګال نژاد
همې وانا وک نزدیک شاه
لو نهاون ګرفتار اندر عذاب
پچون خ راد و بالښکر اسفندیار

همې لحظه به فیر نهن ګو روان
همس آس نس هارن زه هر سوی راه
دلوک عمر سراهی ګرد خنجر ګذار
تو چهوس درامت از حکم جمشید شاه
مګر تو ده زن کنو ګرځ هو نکښ
همې اس دړ امت چهه بهر عمر
دلوک تو ره عمرن ګو به عجب
نې جستجوی عمر ګی روان
زه پسته تمن د ون نن خوشګوار
دتن نو نښیدا دمن لعد از آن
دون چون نې مشته هاو ګمد!
یه احبار ګودر تمامی سپاه
همې تا فلک شور غوغا سپین
پر ز هوک تم به کیاه شور شهریار
که عمر امیه ګرفتار ګو
نګهبانې کره سو ګرفتار د بند
رټن ز دو راز ملک بې غم کرن
نو انعام بخشش لو قت صبا
سو عمر امیه کډن سوی اسفندیار
بکښې پکښې ګو سو خدمت ګذار
شتابان کډن سوی اسفندیار
کرن حکم عمرس که ای شیر مرد
روان ق هو سو عمر امیه شتاب
روان ق هو سو اسفندیار دلیر

بعد د رنج و سختئ بحال تباه
تولک شو د فریاد زاری کړان
که از حکم شهبال فرخنده فر
بمکر و بحیله کړن اسس اسیر
دتن چوب بارن کړن نیم جان
بناحق رټن اسن درین تیره شب
بسختئ اذاو اتنا ڤلن اسی
دپن تس کا اسی نذا اثو نه بخت
کړان مکر پهوک حیله دستان دفند
گزشکنه ته من لعد هرگز رها
تولن فتنه آسوک میان سپاه
ون نزدیک شاتوی ته بر سر زبان
چهو بیاروی یه مکر و بهتان تمام
اذاو اتنادی ته اشهریار
کړن حکم عمرس که ای مرد شیر
سټاه سخت د محکم ان ریسمان
تهن بسته کړن هن محکم ستون
کړن نیم کشته بضرب و بچوب
بیه بخشنس خلعت خسروان
مه آسوم شب ته دذ امشد ستم
نه شنید مه آسو منه ته تهنیم باکی
جنبد دار ښاد کن هن پاسبان
دپس جاتو دای شه نامور
بنزدیک شه واتو دربارگاه

تمی و اتنا دک بنزدیک شاه
دپوک تس که شاه فرخنده جاه
کران آسران جستجوی عمر
تولن شور و غوغا میان سپاه
ته و چهد واره ای شهریار جهان
جهانس اندر ز نشیب فراز
بتهمت یلن نا فتهاوان آسی
کران مکر پهوک حیله دستان ناتی
که شاید بولبه خلاصی نه بند
همی جاته بمه سپاهن تمام
گهی د سفیدی گهی د سیاه
دپس عمر عیارن ای سرفراز
مولی بتهو بوزک تسنی کلام
به بوزت شهنت سیتن بهترئ هی
کرک بسته سخت مرته ژرد دلیر
ذنس جشم حو داخ کرک بیا
لعد رنج و سختی همی سر گون
شهنشه سیتن جوش نشم عیار
همیشه ته خوش اسول تی پهلوان
ته گیر ته وان کر بستر آرام فخوب
بهیشتن آسوس اندیشه اک
هنگه نن به ژوراه نیس گورها
بناحق کرنتها انی بی خبر
نس اسر و چهیسا انا مجال آتی

بیه پیش شاه وان جادوگران
نه جادوگران امن و شوی سپاه
بمی حیله بازان اتن دار دگیر
که عمر امیته نه ټوم می بره
چهو پانی بهوی عمر دذ د شرب
اسی و پیهو نه بهو کا نه بیرنگ ساز
روان شهریار نه اسن آ و سخت
که تا بولبه نه خلاصی نه جای
هنگه زن هزاران کرک حیله ها
کمت خورت آرام آسوک حرام
همی اولکبنه ون ہی نش امان
به زور پیهو مرکا بیرنگ ساز
هنگه نن به ژور ستین از رستگار
انن ناردنا ان تین ریش و موی
ژوان عمر عیار د هر دو زمان
کرک تنی ره من تولبه فورا زجا
از آن بس هلو نک نتهوی اذ کوب
که انعام د تو نس درم اک هزار
بوکم بهس ته آزاد از بند غم
تولت مبانه خاطر ته رنج و عذاب
دپس عمر ان ای شهریار جهان
ته و آذ ته د ظلم نه بیهوار د
دم تی ... آخر شهبال شاه
گز ... بانه معلوم ای شهریار

پھر عمر امیہ یہ دزد دلیر
کرک مکر و حیلہ لو بو زبنہ نہ ناہ
کران تام اسفندیار سن خطاب
ثلی تاؤ نہ نہار دزد نہ ند
شک تجھہ ان ال عمر ان اندر زمان
کٹ ان ہین در خیمہ خویشتن
دنیس تم جیو سہنر مگر دہ لعز
سہمراہ عمر امیہ عیار
مگر عمر عیار بیدار رکہ د
کرک کہ یک عمرین کہ ای سرفراز
کٹان تامن کیسہ نیستہ مغز
دیت پاسبان بذوق تمام
ثموباہتہن کھی سیج بے خبر
کران رنگ گونا بیازن بروی
سفید آب ستہو ناک ہین تہ بین
بکن تو بنا لین اسفندیار
سوشب دبا و نزدیک گو باند اد
بین فارغ از دل غم بے نیاز
زمین خزنہ گو زیباہان ذین
روان شاہ تا وزین نخواب
دیٹ تام ارابول ہے تہ نیر
پہہ فنکن گمت جمع ستارگی
بیکن بیلہ ان سو اسفندیار
ثان لر بو داز و نہ بخت

ہمکرد کیستان کران آسن تہ یہ
نگاہ بعین ان تی زد بے ہم وباک
کرنہ بستہ بہتش حجرکی زلند
روان آد سوی کہنہ اسفندیار
فورہ نک شمرتا یا استخوان
دنیس عمر ان ای شاہ اسفندیار
زہ بستین بونہا دکی پی خبر دشتر
بند نہ آیہ اسفندیار سن شتاب
نمی دنہ لعز ہین سہ ہوشیار نہ
خبردار ہوشیار روز د بجاہی
عجائب ہی میوہ بدلوی لعز
دیتن پاسبانن کھیو باشتاب
نیک ئے ہوشی تی دست پی تہہ
ہی تہو ترح رنگ کہ ناب شاہ
کران شکل ان ابن سہو ہمکین
کران بستہ محکم سوارہ ریسمان
نکن خبر او عمر امیہ جیو یاد
بہ تش علی گو کرن تس سلام
کہ ہونش کی سارہ از خود بین
دنیرا ان کرد ان جاودیار
تہ گرنہ تیسرا اسفندیار دلیر
نیکی گو سوایان صاحب دان
ہوش آوار خود بین ہوشیار
ازان عمرہ جنگ آمد ان تہ نخواب

دیٹس شاہن ای زند مرکہ ٹہاہ
لعین وحشی کرت زی ہلاک
کرت بستہ محکم بہ زنجیر و بند
بہشت دا الف نا کرن تم بکار
از آنجا بجاداری کلک ہر دو تن
زہ بہون او جہوبین بے یمن یا سد آ
نہوک دہ دلاور من یا سد آ
بخواب کران ہیو بر فرش خواب
ہوا مدر اک ئیان نیلین سرگران
زلو تہ ہونہ این دستان نمای
دتن سافی تم بہ شوق تمام
کدورت کہ نہو دور یاری نہ خواب
کٹن استرہ کاریک ریش و موی
بلکن کرن تہہ من بند سیاہ
بین فارغ از پاسبانان عیار
تہون سو نزدیک آن جادوان
کران آس یاران حیلہ نماز
دہن تس بہش فتنہ انگیز تمام
دم صبح دم بام تہو آفتاب
بین در لشکر جمع شہر یار
دیٹس آنہ ذوین ذرین بارگاہ
نزدیک سفندیار جہان
بین یاں ڈاہن کرنہ کشتہ سخت
سرابیمہ کیفیت زمین اضطراب

پکین گی بنزدیک اسفندیار
کرن خشم بومرد جنگ آورا ان
راز آن جائین گه سو اسفندیا
هندستان بنین پان موترت بند
ان مکر دستان ته جهوک لایو
ته جهپانا عمر امیه خبر
هنگه آنه سهی داستن ری راي
جهوهه متر مستیت ره ان جی دش
سو اسفندیا آ ودر خشم و تاب
وجهت تم تنين جنره جاي لد آ
هئیت من کن کرن نعره سخت
وجهنه مه امه قتیکا کا نهلا دمین
تهوت لات امن ی ه نفر پاسدا
نه کنهه برنه باوک هی دیونا د
وجهن تا م تهان تم نه جادو سپر
بناحق کرن جهوک مین و اڏ کير
دلیس تی ره ارا تن اي احمد
یه جهوینه سو عمر امیه شیار
وجهت تم شهنشاه نخشم سخت
هی لحظه واتو هی زمانه بسر
سو عمر امیه جهینه هم سیاه
بناحق کرن بسته هم مردمان
روان ته ه نفر آئ ن ده بک شاه
ته جس کر پاک بزن نوه ان لعین

جهوک بسته گومت بحال نزار
فرا دوان تهس کرن قهر و شتاب
بنزدیک آن جادوان خصار
ده تهو تهس کنت بسته درپیهان
وڏن جهوک تهی باڏهه گته پار
نجهنسنڌمي کا ای نامدار
ته تهی جهون عمر ستان پای
کرتهمت ان ته شهر سنڌ باد شاد
که ده پاسبانان ثنت کي تخم یا
تهبرخنشال وقت سحر آي
کئي پدرستادان اڏ ونه سخت
موده تهس لي سر ده سو پهلوان
نگهبان آن ڏ ڏه عمر عیار
سواریان فرستاده شهریار
کرن خنده دیس کرا پاند
کرن سخت اسفندیارن نگاه
بناحق مه ما کئی ه تم تستمند
روان تهس ارمان انجادوان
ڏين تس که ای نڌ اڏو نه سخت
کرتس خرص ارمان ای شهریار
بناحق مه مار کئي ه تم بیگناه
یه لڳت سلیمن جتره شوقي شهریار
تنگ شکل تهئر ده خراب و تباه
ته جس کر بک ترنت لوه اڏ قصر جا

تشکر هئو ترک پنهدیدوان
ندشنام ارنا تنلي ببجهاب
دین تهن کرا ای شهر نو دشنام
ده دبار تهرب نیشتر نوي زبان
ڏنهن بادو ولنه ای نامور
بتهی بالا جن گرجا ره غیار
نگهبان آن جسته ضعیف موهش
کمن خنده دست اڏ دو سپاه
تمو کالی جنس اسفندیار
تیهاه پیا وتهس ارمان پر
ڏنهن لیاه ون اڏ مو مي تبین
نه جهانی سه اڏ ته بازان
نه اسفندیارن نمن اعتماد
هی ١٩ تو نزدیک اسفندیار
نو عمر امیه جهونیه اسیر
نگرانو تاکمر ڏون ڏنهن نه لاه
جه هم تونهن که ته ات عیار
بنزدیک جمشید شاه جهان
ته کتهم نه ده رونکنه ای اسیر
این درزمان جه ه نفر پاسدار
کا اسفندیار پس پانداگو گمان
اتنو ده نه آن نفر پاسدار
تهین کن جمشید شاه هندستان بین
جه هم پدسیر یم ده تس کیاه آي

دپس توره دربانن ای نامور
یمن دۄن زنن شهادیت پاسبان
کرن ... دوزن ای شهریار
نه زانن تِم دشمن چھ زانن دوست
مگر پیٚن کس آسنه عقل و رایی
دپُن تس تره گژه پیش شاهبال شاه
نزدیک خرگاه شهبال رُود
[illegible] گو پتن کارِ هشیار
بخیمه درون گو اکھاه از غلام
او یزان دیواه اکھ سرنگون
تس چھس کره یک نرت سین چھو لا
سین شوربرپا در آن جایگاه
سو شهبال مو زن زندگرن
[illegible] چھُوی یه حال تباه
[illegible] کیاه بے خبر
بر [illegible] خیمه زِ یچ دغد ابا
بردراو فوراً ازان بارگاه
[illegible] بے تر نیشه نفر
[illegible] زمان
تیاو کیمترن شکل نمنز بکف
[illegible] بیس چھکون آیه پتین دیا
پژ هوت روی هنوی نهان
[illegible] استه کیبت تره نله
[illegible] نیم جان

چھیه یم ده نفر پاسدار عمر
یه کرمت چھو عمر امین فساد
تِه چھُوکھ شهریار ره بلند اختدار
همی آسه پین عقل و دانش بکار
نمس تن تراه چھو خداو پایی
روان شاه جمشید اندر زمان
دپُن جلدایه اندرین بارگاه
دین ڈیڈدان چھو شاه جهان
که گذراو شهبال شاهس پیام
سِٹھاه نشت هیکل یوی پرزنیم
که شهبال چھاد لو یا کنه بلاه
روان سوی فرستادهٕ شهریار
دپُن تس کهای شاه چاد دگران
دپس توده شهبالن ای نامدار
هم اید کنن منزه گو شور و شر
یه پامت دین و نه بلا اختیار
گمز شکل نمنز چھوڈ یو سیاه
از آن پس کڈن بست ڈالن دی
وچھُون تت اندر هنو پنن یکسان
دپن کنهٕ کنن و کن یه شکل تباه
سو یمه نه هنون سنتا اززیش و هوی
سو جار و خرد اد ڈولٹن بدر
گمیت نیم کشته نمی دررد مند
کڈکی لو ره قرباد شهریار

چھیه اسفندیارن یی چھ جوان
چھو نه کیسه چھو پُن ظلمت جوباد
مگر کنهه نه انکسه یمز دپست
تگس پرزه نادن سو دشمن ته یار
چھو کیاه فائده یا لودن ناله زار
کڈک کراک سوارا چھو بادمان
پکن گو فرستاده باشندَو دُود
همی ناو شهبال شاهس دِوان
چھون نه سوس و ر بخیمه درون
سو ڈیشت غلامس نتین شرو نیم
بکیا لگی تِرای ساری سپاه
اندرزاو ڈیٹھن سو حال تراد
تِه دن هر کهی چھوکھ تِه شهبال
که آرِ بو شهبال چھوس شهریار
یی لحظه بد اپنوس نه خواب
نیهی پاٹھه گو اشترس یهٹه سونا
وچھن تس اکھاه نمس کن ز دوار
وچھن نه اکت کن نم اندر یش هوی
وچھن کاسمت یش انکطرف
هم اید لو گژه پیش جمشید شاه
پکن گو نزدیک شاه جهان
بتاگو دواستاد باهمه گر
پرزنوک نام شهبالن ایچادان
زبید اد عمر امینه غبار

چھو نہ در جہان کا نہہ اسہ حیلہ گر
کہ عمر امیہ ر ڈوم می براہ
بہ بوزنت سو جمشید شاہ گود زم
کہ دیروز آسوی ثہ ریش دراز
دیُس تو رہ شہبالن احوال خویش
ہئی جنگ آمادہ تہوں سپاہ
ثہ و نہہ تل گران گرز و شمشیر تیز
کرن تنگ سوی دشمن کینہ خواہ
سین شاہ خاور سمندس سوار
جہان گو پُر از نالہ و کوس و نای
زبس کوس و رومین غزلوان سین
بصحرای کین تم بجوش آئی سخت
بیت کن سو سالار خورشید فر
کمر بستہ گو دلدلس ہٹ سوار
ز فولاد پوشان گردون خیال
زبس تیر حرخن سیُن زلزلہ
ز شمشیر ملبے د تہن شعلہ تیز
فلک بوجہ ہراسان و لرزان زمین
دھین کن سو مالک تل فیلزور
صف میسرس منز چھو غران پلنگ
سرفراز قنزیل رزم خواہ
بہ مالک گرد شیر افگنس
ہمی جنگ دشوار درپیش چھو
دبو داد میوایہ درجنگ و کین

کرن اس گرفتار در رہ گذر
نہوں بستہ کرنہیں بحکم طناب
ہمی مادہ ژاین ز ناذوہ و غم
ہمی از دھون جھسین بہ چالوی حرہ دی
بہ کنیزاہ شبانہ تمس آمد پیش
دین تام شہبالس اہی سرفراز
کڈن لشکر از بہر جنگ و ستیز
بہ یامت ون تام ڈنہو بید تنگ
وڈن گو ز سم سمندان سوار
یکین در ایہ لشکر بصد شولہ
کہ کوہا پچون کاہ جنبال سین
بصحرای کین از ہئی کارزار
امیر عرب حیدر نامور
روان کہت گرن نامداران دین
سین گرد سینہ آسمان پایمال
زبس تابش آسمان گو زرہ
تہئی تہکنن بہ قہادر کہ تہ
کرک صف مرتب ہئی کارزار
صف میمنس منز جو کوہ بلور
سپہدار تاف خنجر گذار
دِدَن آنہ سو جولان بگرد سپاہ
دین ای دلیران جنگ آوران
کہ شہبال جادو بد اندیش چھو
تہ گیزہ سیلین گو ہنچ برہ ہر

منادی کرن درمیان سپاہ
کرن نیم کشتہ بہ رنج و عذاب
دیُن تام شہبالس اہی سرفراز
نہ چھوی آتش و ابر نہ چھوی تا دموی
بہ بوزنت نشو رہ آ و جمشید شاہ
چھوکیا دن ہاہون بہر آرام و ناز
سپاہن ژہ چھوک گرد لشکر پناہ
لدن زین زین کہ سپاہان جنگ
د تہند آمی گردان خاور زمای
سین تا بہ تخت الثری دلولہ
ہزاران تہ م در خروش ہی سخت
مرتب سین لشکراہ بے شمار
دلن خود و خفتان زلن و نقاب
سین بیدکی امیدان کین
زبس گرز کوہن سین لالہ
ز ہیبت سین آسمان درکہ
ز آوازش نامداران دین
بقلب اندرن شاہ دلدلہ
سوہی حبیب ابو المعجر شیر جنگ
جا حسن ہنچ ڈین پلنگ ستوار
روان بوتر ابن ابو المحجس
کرن جنگ ز چھو ہ جادو گران
کرد یاد ہر دم جہان آفرین
بنیزہ بہ کہرہ خادہ سنگین ستیز

گر نہ ہوتی ہونہ بنی فکر نہ نام خدا
سپین رنگ ہر آواز آن جنگ سپین
صف قلبس [illegible] ہمہ
ز خنجر گذاران نام آوران
تمس سیتی ونہہ کنی جادوان دہ ہزار
ہمہ مار و کرزہ دم تن لو سلاح
کرت بستہ تم بر کمر مار آس
بر از دود آتش گژہن تس جہان
زمین نیسے فلک تیرہ تی نارہ گو
سپین تیرہ عالم سو دود سیاہ
کہ گویا سپین در ز خوف آفتاب
بر نہ ہونہ پرواز جادو گران
کرم بام نام خدا بر زبان
جہان دود ہیتن سپین نیز روانہ
رپن شہر ژرن کن از بس عجب
ہمہ زاہ چھنہ میا ہو جادوان دلیر
[illegible] تیخیم راز
[illegible] جنگ [illegible] حیلی
[illegible] باقی شجاعت زہ کہ
منظفر زہ سپنک درین بارگاہ
ز فرمان شاہ آو فوراً انجام
دپس تم عیانن کہ ای نامور
[illegible] آو جمشید شاہ بد راہی
[illegible] نام [illegible] دگر

نہ ہوتو ہونہ پین دل بنام خدا
جھل کر کہنے بیحو دو پین خیال
سنادہ کرن شیر پیکرہ علم
سو شہہال جادو بجادو سیاہ
کٹنت دو صف از پی کا زلہ
بجای زرہ مار ولہتن بہ بر
بجای خدنگ اژدہا مار آس
سپن تیرہ عالم ز دود نار
بر از دود ساروی بہ بیمار گو
دوہس مز سپین مہر انو نہان
انن سخت اسلامین اضطراب
ہمہ ہار دپن دل درین کارزار
ضرر کینہ واتونہ از جادوان
سو جمشید شاہ بیوٹھ بر سروران
کہ ای شہریاران فرخ لقب
دپن تس عبانس کہ ای ارجمند
کرن تم پسر فلک ترکناز
ہہ دو ہمی زہ کر بامہ کر اعتماد
سراسر نہ اشیدہ کر ہوئی سر
ہنگہ موی آسن زیادہ سفید
تراشیدہ شاہس کرن سر تمام
ہہ کر جنگ بیو فیر از کارزار
عیانس کرن قہرای زار خاہی
ونن آسو شاہ ابن سخن باو زبر

ز سوی دگر شاہ خاور زمین
ز فولاد پوشان آہن خصال
چپ و راست تس لشکر بیکران
مقابل سپن در صف پیش گاہ
کہ ہر جا بہ شمشیر و گرزہ رماح
بجای کلہ کرزہ دم آسو کن سر
ہنگہ موزدہ جادواہ کا نہہ دہان
دیکہن جہنم سپن آشکار
کھست تا فلک گو سو دود سیاہ
ہی روشنی کم سپن از جہان
دیک شاہ مردانن ای سروران
کہ تسانوی محافظ چھو پروردگار
یلہ زن ہوا گو مانند قار
بدہ تن ز شاہان نام آوران
کرم پادشاہی جہانس نہ دیر
زہ دن ونکنس کس چھو فیروز مند
دپن تس ظفر مند چھوی شاہی علی
چھونہ کینہہ کلامس اندر کم نہ بیاد
ہنگہ موی سر زیادہ آس سیاہ
زہ آسک نہ فتح و ظفر نا امید
زیادہ سفید آسو سوی موئی سر
بسر بکہنہ با حیدر نامدار
دپہن چھو کہنہ عالم پرانز دود گو
سپین نار ظاہر زد ریای قیر

سبکتر سوار اہ ز جادو سپاہ
ولت سر بسر کہ دم وار آسو
سر نیزہ آسوس کٹ دہ دہان
بمیدان دچھون جادوئی بدسیر
روان جادون دچھوپل نامور
مڑ آوس اسپ شیر افگنیس
پکڑن نہ سو گرہ جادوس کین بپیش
بشدت کڈن تس پچھے دب
روان جادوئن نیزہ پل در زمان
کڈن ضربت نیزہ سی دیگر نیز
از آن نیزہ دتو سخت نیزن بکار
ہمی نالہ ہچی ون تن پہلو دان
نڈان مالک نامور گو بہ شور
کتھاہ کاسہ کرن نہ زجنگ و فساد
بفور افرن گرہ سجادو بہ جنگ
نہ پہوی مرحبا ای یلی پاکدین
خجل گو ژہن تراوت از دور
سو جادو وچھو کنہ کونی بگمان
وچھوتا دیجائے زین از مگاہ
سپین ہون نہ غیب گو از نظر
بلہ غائب از دیدہ آسون نہان
مر ہم کھڑا ز جادوان لعین
نشہپال ہمان جادو سپاہ
پشیمان گرن تم نہ جادو گری

نبرد راو مانند دیو سیاہ
رٹن نیزہ در کف چو مار دمان
پھکن وحہ تہ نار آسو اندھا بان
کڈن گرہ مانند باد دمان
پرن نم سہ افسون جادو سیر
سپین چین زان مرکب اموآ
بیت کن ژلن نتونہ از جاہ خویش
سوڈاہ پہند کرہ تم نزادگ در شور
موز آس نیزن چو مار دمان
قلم گو سو نیزہ نشہ سپہر شیر
یہوئی نار سو بہ تن ناد ال
سپکر ابو المعجن در جبلی
کران تن بہ جنگ جادو بزور
سکہ جادوس نہ فدی ڈزان برکہ
برزد پاک جبہ آن بے دنگ
بک مالکن کہ انہس کن نظر
سو جادو سپین غیب گو یا بود
بوئی علی مالکین کہ نظر
نہ جھم از زمت پی دھمرت سو ژاہ
تھلن تہ ہی آ چشم نہہی کرن
گرد کھلن جنگ جادوان
اثر خداوند پرور دگار
سر اسر ژاو کن تیغ گرد سپاہ
بکیب گی لشکر جادوان

گراہ اکی کہن تس گرانا آسو
پھکن نار سوہی جادو ہی از نہان
رڈان گرد ابو المعجن کہ نظر
نزدیک جادو سو گو در زبان
ڈنن ہاو کی الکھن سپ ابو المعجن
خروپی کران نیر آن شہسوار
رڈان گو سو ابو المعجن اندر غضب
نزدیک جادو سو آن بزور
نکب لہا ابو المعجن تیغ تیز
زبہ تیغہ نزدیک جگر پہ زیر
دزن بیوس نقصان تہ کسنون
رڈان ہوئی جادو شتابان گو
نزدیک جادو ہن گو چو باد
انن دولت از اسپ جادو سیر
کرن سر جدا ہی آفرین
دپن نم اتھس سر سگاہ شت نر
دوہا اکس سین زل ہر اندر زمان
کہ یا شاہ دین حیدر نامور
ژٹ آنوم آن جادو ہی بدسیر
ہمی نستہ الس نزد و صفی کرن
دوشن شاہ مردان ای پاکدین
نزدیک جادون دم ذوالفقار
نتیجہ جادو افسونگری
دو قسمت آسی مانند دریا روان

سراسر جہان پر ز آتش سیتی
زگرد سیاہ صبح کو ہمچو شام
دیک سر رین ای سپاہان دین
کڈواز سپاہان خاور دیار
زمین لرزہ گو انہ کران تاکران
فلک نے ہرتی مو دبر خاک راہ
ز ٹن تن نہ بوا یہ تم جادوان
پون تارہ کوی صاعقہ پر شرار
بیکیا رتم سروران حجاز
ز فوج گران مل ابا ہمد گر
بجولان و اسپان ز ٹک فرش خاک
نہنگن و تک تیر بربرد آب
سونیزہ کہت تا بچرخ برین
سین روحن اندر ہوا تنگ جا ہی
بخنجر برن خون ستین زمین
پلنگن تیر قیلین کرن لخت لخت
سپاہان جادو در آن حارد گیر
جھکن ہر طرف آس نارک شرار
سین جادوان گرم در جنگ و کین
ز لن گی تماز ہم آن جادوان
مگر جادون کنہ سیتی نہ خبر
ہمی ذوالفقار آسو مارن دو دست
دلاورنہ گی دور از یک دگر
تمن دو نے بن ہٹ گمت کینہ خواہ

سو دو دو سیاہ در کت کش سیتی
زبس گرد جنگ آوران تیرہ گی
گز ہو تہو نہ بیدل درین جنگ و کین
یہ یا منت دین تی کڈن نعرہ سخت
ز ہنت پی جگر ہای جنگ آوران
از آن پس نہ ذرت کڈن تیغ تیز
بہر سو کرن خون دریا روان
کڈن تیہکنوی آسو دلسوار
ابوالمحجن و مالک سرفراز
کرک پارہ سنگن بشمشیر تیز
کہ از گرد آلودہ گو عرش خاک
کرک سرمہ سنگن بگرز گران
سر تیغ دنہہ تا بہ ہفتم زمین
اکت کن ابوالمحجن نامدار
بنیزہ وڈاون سواران نے ین
کرن از سپاہان جادو دمار
رٹت مار بر جائی شمشیر و تیر
دو لشکر گمت اک کس کینہ خواہ
زہیبت زلن گی سپاہان دین
ز ہونک ترادنہن خیمہ خرگاہ
گران جنگ تم آس باہمد گر
ابوالمحجن و مالک نامدار
ہمی اک کس نش گمت بےخبر
بہشت کن حید گمتے گرم خنز

و نہت آی گردان خاور تمام
سپاہ علی تی دھپت خیرہ گی
ہیو بر زبان نام پروردگار
لگی کو ہسان سیتی لخت لخت
سواران خاور سٹھاہ گی تباہ
کرن جادون منز بپا رستخیز
دون آسو تہکن دم ذوالفقار
کران آسو صفہای خاور بباد
و تہت آی بالشکر نامور
بنیزہ پلنگن کرک ریزہ ریز
پلنگن کرک نیزہ در در کباب
تو جک گرد از جان جنگ آوران
زمین پر سین از سرو دست و پائی
بشمشیر و نیزہ کرن گرد وار
بیت کن سو مالک کہ گو پال سخت
ہزاران کرن کشتہ خاور دیار
کڈن آس تم مار نہ کز دم نکار
زہر دو طرف گی سپاہان تباہ
سراسر ہمہ لشکر مومنان
سوی قلعہ صول گی در پناہ
سوحید کرن جنگ چون تیر نر
کرن آس با جادوان کارزار
زگردان خاور ہزاران ہزار
ز ٹن جادون بو شمشیر تیز

بيٺ راست هارن تمي بولکين
سراسيمه گو حيدر نامدار
تمگشته يکبار ساري سپين
تمن تيز از هر طرف باره گي
از آنجا يکين گو سو دلدل سوار
سراسيمه گو شاه گردن کشان
کرن تم مناجات سوي آله
بقرآن سبطين والا گهر
منگن لو سو حيدر بدل از خدا
تمگر کينهنته حرکت مه کردر لگام
روان شاه مردان تهت گو نجاي
بفرمان ايزد شتابان سو گو !
روان شير جبار ني کر نظر
تمس گرد برگرد جادو سپاه
ابو المحجن بيٺ کرت پنجه تيز
دليون کريک نبرد آکهاه بهر جنگ
تمي جادوان آمتن فن تنگ
که تا تيرباران کرن بيگمان
کرن نعره حيدري تم به جوش
سٺهاه مودگي حمزه با خاک پست
چهوي کينه پاي جنگ ڈ تيز
بسوئي علي نارهارن سو دراڈ
بيهوي دراو مانند يک لخت کوه
کرن حمله بر حيدر نامدار

کرن تنگ جادوگرن بيٺ نيلين
دين تم گيم گوم ساري تباه
دياخو سراسر دياري سپين
به بنگاه از هر حوالي د چهن
کرن جستجو آسوار از هر کنار
سکتر نه دلدل تهر فتهو سجاک
کلاي خالق انجم و مهر و ماه
که ايد مه دم آگهي از سپاه
کر سوار ک سروش نه بالاند ا
سو نيکين يکي تيز تيت کن چو باد
دتن حف بر آن اشقر بادپاي
اکس دتنس ايد سو گو چون پلنگ
وچهون تم ابو المحجن نامور
همي اک هزار آسوار جادوان
تمس کر مڙن بسته راه گريز
نه بار تمن کينه از جادوان
سراسر گمت جمع برگرد سنگ
روان بوتران وچهن تم سوار
پٺهر پي کماندار بي جان و هوش
از ان پس کٺان ذو الفقار علي
سو نيزان وچهن بيان شمشير تيز
کمان شکل ته در همي در نهان
تمن جادوان گه ز دشت [illegible]
[illegible]

ز اسلاميان کا نهه وچهون نه سوار
که ايد چهوين نه وچهن کا نه سپاه
ڈهلتن جنگ نه اوت يکبار هگي
همه خيمه خرگاه خالي وچهن
ز اسلاميان کينهه لبون نه نشان
دتن سجده سوئي خداوند پاک
سجق فتحها ۱۲ امام البشر ۴
تمن کيا هين کنتهگي از رزمگاه
زه تهه کهسن سي بن دلدل تيز گام
که ايد زه وانک بيجاي مراد
کرن نرم تم ايد لس تس جلو
سو ميدان وچهين پر سواران جنگ
کهسن آسو بالاي سنگ سياه
کرن حلقه به گرد آن پهلوان
ابو المحجن گرد بالاي سنگ
سو گشته مقابل بآن پهلوان
کڈهت کش لڈت تير اندر کمان
لڈت تيرها در کمان استوار
پيک بيارني تم کما نهاز دست
که ايد بو چهوس بيا همرادان علي
روان جادواه اک تمس عمدناو
ک ڈه کرن همچو دوزخ دهان
تمن نارها [illegible] تمس پر شرار
[illegible]

جدا گو سر اژدهای دژم
همه جادوان ژل ابزان همه پاک
دپئن تس کهست ته بزغار رنگ
سراسر به میدان چهو دریای آب
به بوزنت سین د عجب تماشا هین
ابوالمحجن گودین تهو زرنگ
به کیاه بوالعجب عالم آب سو
کرت چشم بندی ز جادوگری
ابوالمحجن دپونسای شاهدین
سین جادوان آگه د کار زنا
بافسون جادو ز جادوگری
سو دریا سین همه جزان د شتاب
کهتوسن بت کنی پٹ لبه پر پناه
که ابد نه مالک ته ما چهی خبر
نه ڈلو تهم سو مالک درین کارزار
چهونه سوی کونی د رهبان سپاه
سیامن هنری کنفته چپینه خبر
بهر سو کرو جستجو اس براه
همه دشت جادوران زیبایی
ژن چهوس و چهک باز رنج و درد
بنگه آسه کنهه سرنوشت ازل
هر جاته رهینی جهان آفرین
کره کرن ناهم ازیک دگر
کرن جستجوی جهان پهلوان

سو جادوین یک مختصر قلم
از آنجا کین گو شیر آیه
بجلازی ته وس بن سه کمره دزنگ
هکن چهوسه و تهین تنگ گران
کرن یاد نام جهان آفرین
نزدیک جیدی کین بوشتاب
به پشیمان هین پیچو گرد آسه سو
نه بایی ته از کرد تهوی کارزار
بله از دسه گیم گو جنگ کین
فرایان بیاهان جنگ آوران
کرکرنسته همه پٹے دیدا ولی
تهوی آبیله بایه از خوش گو
دچهت باندامی شیر شکر پناه
دپئس تهم که از دل بامداد
نه کیهه بوزم آواز آن نامدار
به بوزنت سو حیدسین د لحین
خدا از نه کیتو گی تهی سر بسر
ابوالمحجن دپانسای سرفراز
مگر سوی لین یار آتش سجای
دپئس تهم ته خوش لو زاینا ملا
هکیاه کانهه کرنت تت دو بدل
هنر د رهنما اسنی سخت یار
بکین دیداو ابوالمحجن نامور
دآن شیر جبار گو باز گشت

سین اژدهای ستمگر هلاک
نزدیک ابی المحجن رزم خواه
دپئس توره تم ای شیر لوته ژیر
چهو دریا سوال ند دوسن خوف جان
روان غیبه ته باسین بی درنگ
کیدان سرهن تن ای شیر لوته ژیر
دپئس تهم یه بوسه که صرصری
هه گرته نافل ز نام پروردگار
تهوی سخت بر پا کره گبرداد
هرپٹ آنی لشکر د جادوگران
سراسر زمین گو چه دریای آب
ته نام الهی فراموش گو
دپئس سرودن ای پل نامور
سین سخت بر پا به جنگ و فساد
خبر چها سوکتو گواز بن رزمگاه
دپئن تس کرای نامدار گزین
ته یک تن گرزه گو چهو هم سپاد
لو گرزه ازهی مالک زمان
دپئس شیر جبان ای شیر مرد
ته چهوم بس محافظ خداوندگار
دپئس شاهمردان ای پاکدین
ته دگار آسنی ته پروردگار
هی مالک شیردل گو روان
به بنگاه خود آوازان پیهن دشت

پکن واتو عمر امیهٔ ڏوان
نکار سپاهان ته ماڇهي خبر
سپاهان ڏين ٿي لزان جادون
ڪرڪ قلعهٔ صولس اندر پناه
ڏيُس تم وڇهيم ڏهه همه دشت جنگ
اٿن لوڙ سڀي لشڪر نامدار
وڇوڪ شاه ڏيلن لفضل و عطا
هئي رانه هيٺه مالڪ نامدار
ته گڙه ون بدنبال آن نامور
پکن دڙ اولارن بمانند باد
بيت ڪن پل مالڪ نامدار
ڪڍن گرد از جهان جادوگران
سپاهان جادو ٿيهي آهي تنگ
هئي جادون هيٺ ڪوم سين سخت
ڪرن جاري از ڪوه دريائي آب
مشت گوس نام خدائي عظيم
ٿيهي پاڻهه سوي واتو ما حصن فنگ
ٿئي واڌ اٿس آن لشڪر جادوان
رڻ تنگ درميان مالڪ نامور
هيين جيولا در درنگ و شتاب
بسڪت سپهر و تهور از باد پائي
ڪهي نو شتار و ڪهي نقش مال
خزدمند فرخنده ابن حسام
بله زن الجو المعجن نامدار

سين نس وڇهت شاهدين شاهان ڏن
ڪرن عرض اي سرور پاڪزاد
سوي قلعهٔ صول گي تم روان
ڏيُس شاهمردان اي نامور
ته وڇوڪ ڪونه اي پل شير جنگ
رڏان گو سو عمر امیهٔ جو باد
اٿن نه نمن لي وبه جرم و خطا
ڇهونه ظاهر اندر ميان سپاه
ڪرن آسو انهي هر طرف جستجو
ڪه شايد نه مالڪ لته آهه تنڪ خبر
ڪران آسو با جادوان ڪارزار
هئي تيت مارن زجاد و سپاه
الو ڪنه تمس سليت بار اي جنگ
سجاد و ڪرن اڪ ڪوهه اڪ بلند
چو سيلاب جو شان مين در شتاب
ڏلن آسو ٺهڪن سو مالڪ شتاب
ستيس پنه هيچو درياي نيل
سمت آهي تره پياس خاور سپاه
نو لڪ هر طرف گرنه تيغ و تبر
ڪرن لوٺ ساه سڀي سوي پهلوان
پرانه زخم لساڏي زسر تا بپائي

داستان

پکن گو نسالار دلدل سوار

ڏيُس لپ تر ابن هلا اي عمر
بله زن سين جنگ آئه بامداد
همه خرگاه تراڊڪ براه
انت ڪونه تمه لحظه مي نش خبر
ڏيُس شير جبارن اٻل ته لار
اٿن تم سپاهان ڏين شاد شاد
ڏيِن نام عمرس ڪه اي هوشيار
خبر ڇهيا سو ڪتو گراز اين رزمگاه
وڇهين آسو در هر مڪان سو بسو
ٿي لحظه سو هي عمر صبر نه اڌ
هزاران ڪرن ڪشته جنگ آور ن
سين خونه درياو گنده ڪاهه لو
بله زا لو شهبالن از تيره بخت
پهوي ڪوهه لوس هيبت ته ند
تره دليشت سو مالڪ ڏلن گرزيم
هٿي گوس لالاران سي ڪوهه سو آب
حصارس اندت او مالڪ نادان
ڪرڪ حلقه برما ڪري رزم خواه
برو پيش لپ نس ڪوهه سو آب
ڪه تا اسپ تمنس سين ناتوان
سرا پا گمت خسته سوي ما عجوي
ٿيهي پاڻهه جهي گرد ڏس لغزهم
نه اختيار باوي ڪرن جيتوي ڪلام
بهر سو ڪڍان تم سو شير تنگ تيز

کرن پھر یا نک سو شہباز تیز
بناگہ گزشت ہیں بیابان و داں
لگت نقش از لعل سیم سعد ار
وچھن خاصہ باغاہ ابرہ از دون
سہا رنگ گلہا اصدف ناگ و نیب
سمہنا ہم آ ... سنبل گمت
تہ ڈینشت پت لالن ز رشک داغ
گل آفتابی بس رنگ آب
شقائق دزن ہیچو شماسیان
بہ گلہای جعفر ہزاران ...
کرن خندہ بو خیری و عنبری
سو سنبل کیدن کاکل شانہ ...
لگت کا ... آسو عنبر زلن
ہوا بوز ریحان لگت ...
گمت تازہ سیراب سرو سمن
ہزاران لسن جالی بے نوا
صبا ر چمن ہای رنگین بہار
... برسہ از نوانی ...
فرد زندہ باغاہ عجب میوہ دار
دلس گوس پیدا سرود طرب
نہ اشفر پھرو تہو سو گردو دلیر
کڈہی نہ ... بیاری آب ...
نہ سر ... جیلن ...
بیاکر متن خیمہ اک رنگ ...

تین آسو جو بان و پرسان خبر
دو اندیشہ کو گردش کر بناہ
تہی کن نکین کو یل سرفراز
تردو تازہ چون چرخ زنگار گون
سجوبی و دن جلوہ ہر سو گلاب
چمنہا بر از شور بلبل گمت
چو آتش و دن شعلہ بو ریکپوش
تفوق گمت بر سر آفتاب
کرن رقص گلہای داؤد آس
کدن آسو صد برگ مہرہ نثار
شقائق گمت چون شفق سرخوش
بنفشہ گہن ... داونہ آسہ
کرن نازکی ہم گل نسو آس
زلیخن ... سلسلہ سو ... نثار
تہی طوطی و قمری آزاد آس
تہی بے سراپان دلان خوش نوا
لعلا ... کرن بونیا ...
دوان نار ون شعلہ چون نور
لعبتہ جون لبستان دار العرا
اندرہ زاد بہر تماشای باغ
سو کوتر نش جہان کمرہ سیر
کران بہ گمر سافہ سبز رنگ
دون جلوہ دو چشمۂ آفتاب
کرامانہ خیمہ نہ زیبائی چنین

دچھن بو بیابان د کوہ و کمر
اکت کن وچھن گر گمت ہشیار
کڈن ہم سو فرسنگ راہ دراز
چو باغ ارم گلشناہ دلفریب
ہمی بلبلن آمت بزرت حباب
فروزاں گل ارغواں جون چراغ
سو آنت از گرمی خون بجوش
دون جلوہ گلہائی عباسیان
نشست بر مقامات محمود آس
دچھن دورہ کو برافق گو شموش
صفائی کران بو ہما مسوان
نزاں درمیان خاصہ گلٹو آس
دچھن آسو رنگ گل جعفری
مسلسل ... آب دہر چمن
ہیت بہ سر سرو شمشاد آس
صبا در چمن ہای رنگین بہار
... آب در زیر باد ...
نہ جون تجلی سر طور آسو
البو المعجزن وچھو سو باغاہ عجب
دچھن ناگہ چشمہ جو روشن چراغ
از آن ... کلشن یاد ...
روان ... سبز رنگ
نگر متصل برلب چشمہ سار
جہرت از در و زر و لعل و نگین

در آن خیمه اک نازنین ماه چو ماه
گره مهر روزتهن برفلک آفتاب
سوقامت تندلرین قیامت پناه
چهکن آسن نم منشک تار چلین
اویزان نمسن لف طیارہ بسته آسن
وباعاشقین کرشمه سحر آباسن
زهر گوشه تولمت نمو آسو تشوله
دلت ازحیا آسن بن کن کله
هنگه نن نظریرا وه ها تیز تر
زهر سو لوی فتنه انگیز آسن
بیک عشوه تیران کران آسن گبر
تقابل کرت بیرخ آفتاب
عقیقی زه لب نمسندی ناله ا
گهر خیز از خنده تنسنده دین
تسند آسن لبسته گنجگهر
یون لبسته لب خشک بر [illegible]
بین حلقه تس [illegible] آسد
گمت تت اندیشیب گرداب اوله
تسندکله لعبته گل مسوله
چو عقد ثریا دن گرایه آسن
حلب آئینه سینه تسندتابه ب
یون فر نظرتت انالهی اسو
نهی مسنزی مهنه دلستان زله
[illegible] نسرین نه کان نسیم

بهت برفلک چون مه جاداه
دون شعر دلور تس بیع چین
زمر تا پای شولون دلربای
کلس پیچ طی نمس سنبلستان بتاب
بنا بنه [illegible] ناز آسن
نن کن تمن شیخ ذی شاب آسن
برهنه زه شمشیر لوده هلال
[illegible] خراب آس [illegible]
[illegible] هن عاشقن [illegible]
دوان مژگان برت [illegible]
کبان غمزه [illegible] جهان سپر
الفن کانحن اوسن کی خرامن
نته آسن قوت سرخ آیدا
[illegible] کران آسن [illegible] تقال
نهان نن لبه عقد لولوی تر
[illegible] نخدان تعلق چو سیب
نته نکس [illegible] آب آسو
بالین گردن معنق دراز
اویزان زرین جمله بلبرزله
سیاه مولیس نه لدزین گوشواله
نته درکنار آسو تس آفتاب
بلولینه باز [illegible] نسیم کا
نه ذان جلوه چون لو [illegible]
[illegible] نسی تاذکی [illegible]

وقت رخ نه مند چون گلاب
تهه آلیول [illegible] سو چشمه بین
[illegible] نکبودی عنبرین
سیاه [illegible] آفتاب
کمان ابروان کذت [illegible] در
زه تیشه مشتن ان بلبرزله
نه قوس قزح یا هلال
کران غمزه از غمزه جادو نگاله
[illegible] مژگان [illegible]
[illegible] تنتنکه
تس [illegible] رخشان بتاب
[illegible] فرقه [illegible] آسن
[illegible] کلام د
گر [illegible]
[illegible]
مطوق [illegible] دلفریب
[illegible]
[illegible] تار [illegible]
برت کن دو گرایه آسن
ذکت ان که اللیل یغشی النهار
یون عکس ان [illegible]
[illegible] زرین [illegible]
[illegible] کج
[illegible] نی تسی خلاف

گرت تس نے انگشت ہادہ قلم
غلط گوم دو شوی جگر دین آس
کمر تُند از موی زادل سٹہاہ
ہر رنگ و لطافت مصفا چو شیر
تمی ساق سیمین تسند دلربای
گل اندام بو نام آن گلعذار
ز دیبای چین معجزہ تس بسر
تھی تھکنن جلوہ دیہ آفتاب
تس کن ہو چھت گل عرق ریز گی
زگیسوی ریحان سے عنبرفشان
ابو المعجن گرد در آب آسو
وچھن گلر خاہ اک حُسن قمر
وچھانی ابو المعجس گو اثر
ز فتار دامن سے شہباز گوس
[illegible] تس نم گلم [illegible]
زہ پت [illegible] لوچھس [illegible] خوب وخفت
[illegible] جھوم خو ابعل [illegible] زعبان
ہمی آدمہ نشین [illegible] ب
لبح پاک تُند نور خدا
دو دن جلوہ از نور پیغمبری
نہایت سے خوشبوی وخوشخوی آسو
لرزت لعل از تبسم گلاب
زہ کھر زمین تر او نہن بگمان
زہ نادان [illegible] حق سو [illegible] پاک

کڈن آس از خون دلہار قمر
ز مخمل شکم تمند وی نرم تر
نہ مو بہ خوتہ آسو آدل سٹہاہ
تنزہ رانہ جانانہ زیبا نگار
زگلبرگ نازک نگارین نہ پای
امی حُسنہ سی دختر بے مثال
طلاکاری ساری مرصع بزر
بزر دراہ از خیمہ سی سرو ناز
سرخاک تم سنبل آمیز گی
گہر ریز سی از تبسم گمر
ہمی آب چھان سو سیماب آسو
سراپا سہ زیبا چو خورم بہار
رٹن تم بدل مہر آن سیمبر
وچھن چشمہ دونس کہ ای گلعذار
زہ چھوک میا نوشو مرچھس چھان
رسول خدا ابن مستبہ سیلت
ہمی شوہرس نش کرن جھم یان
بالا سہی سرو طوبی قیام
کرن فخر بر نور شمس الضحے
اوزان تمی سنبل مشکبار
بغایت سو خوشگوی خوشتر آسو
دپن می کہ ای دختر ارجمند
مسلمان سی نش سین ابن نشان
بدکرنس تمی رحمت العالمین

کنارس نہ تس ان آرین آس
ز عنبر سو نافہ تسند گرم تر
سرین تمیسنزی نرم بو از خمیر
ز عصمت تمن لبتہ کرمت حصار
تسند سابی اندام بو گلبہار
دون جلوہ بر تخت حسن وجمال
دون جلوہ سوی معجز از نقاب
پریشان کرت موی مشکین طراز
تکن فح اذ بر چشمہ دامن کشان
شکر ریز سی در تکلم گمر
پیس نام تس دلبرس کن نظر
سخوبی دون جلوہ خورشید دار
کبوتر وچھت دل برداز گوس
حیا کہ بدبگہ طرف کر گنداں
باہن حسن خوبی لوچھس چھان جفت
کران عقد تے جفت کر یک سیت
تہی باٹہہ فہ لو ٹہم گرامایہ خواب
شوبن سرو طوبی تسندی غلام
زدنان جبین تمند از مشتری
چھکن آس عنبر تہ مشک تتار
رہ نش آو خندہ چون آفتاب
زہ کہ دین اسلام میانوی تسند
کرکی ہم خدا ابن زہ پیدا ز خاک
شہ انبیاء خاتم المرسلین

تهون مه لوائی نبوّت بسر
همی سرفری چهم شاهنشهان
بسنس مسلمان پتش رسول
بو کرتهس منوّر ز نور خدا
بووانن گژهس ثری نش زعرب
ژه دل تها خوش ون کنه غم مبر
سر ونن سو چهله اندرین چشمه آب
بیهی پانه چهوی امر بیچون خدا
سراسر ونوم تم حظ و خال چانو
در آن خواب ون خودم مه نش گو جدا
کرم از پن پیش هر سو نگاه
کرم نه یه کت کینه ستین نهان
همی آبرا ندر سو فرخنده هوش
سپاه در تعجب از ان خواب گو
دین تس کهای مهر رخ سیمبر
مه باو کرم اتی چهونه کم وکاست
نگر ونته ساوی زنام و نژاد
وزیر گران مایه شهر یا
یه چهوم ماومت آفتاب رُوی
بهت در حرم جنتچ حور چهس
دپس هند ختن ای یل ناموَر
کهه کنیزاه گوڈن ای یل سر فراز
چهوالکهت غیب از رزمگاه
بو پانی ژه نش اتهٔ ای سر فراز

کرت می قبای رسالت ببر
بذیراه ژه کر مبا لوا اسلام دین
گتس ون پشیمان نه کفر و جهول
بودن خاصه از اهل ایمان گتس
ژه نش ون ژه نا خدمتس لو زنه شب
نگه صبحنس بر سر چشمه سار
ذبی جلوه در آب چهون آفتاب
تمس چهوی ابو المعجن گرد نا
همه رنگ تصویر ون احوال چانو
سحرگه لو بید آستنس نه خواب
وچهوم نی کونی سو رسالت پناه
یه گلرخ کرت سرو سهی تل قیام
تمام آسو بوزن کلامه بگوش
بصد دل بنین نس نه هس مشتری
ژه ون بی محابا یه بسنان خبر
بیتهی پانه لو بسر نوشت ازل
کهانز کو چهنک کیا ژه چهی ارفم نا
ونکتا مت ای سرور نامور
یه زنه مه چهومت یه گیسوی موی
یه بوزن ابو المعجن کامگار
زناه چشمه سهی پهت قتاده ژه کر
ابو المعجن دپنس ای گلعذار
عبادا سوگژه ماره اندر سپاه
یه یامت ونن کهت گتس دران

نبی العربؐ چهوس لبی اند جهان
گژه نمکنی ی سزاوار خلد برین
مه دپوس کهای خاص یزدان خدا
تهی ژهی نش ون مسلمان گتس
تمام کهای دختر نامور
ژه وانی پنن شوهر نامدار
بلا شک ژه چهوی سوی مه کن سنا
دلاور جوانا چهو بازو وتاو
یه فرماو تهن سوی رسول خدا
لو آسس مغفر گژه چون گلاب
تهوم می تس منزه راز نهان
ونن پانس سه آسا ین کلام
یه بوزن تن دل چو سیماب گو
کهتن نقش جانس ز مهر پری
همی خوب چانوی سراسر چهوه پست
یه بو خوامش ند دلم یزل
دپس تمه بوچهس دختر کامگار
بوزاه چهس در امرزه برده بر
گرانمایه دوشیزه مستور چهس
نبر درا و از ان چشمه سوی نامدار
تهکت چهو کره پنومت زراه فراز
[illegible] چهومنه زنس ور
ژه به داره بهیم به عیش و به ناز
[illegible] تمس کو کمان

روان آيه خيمس اندر سيمبر
بله زن ابو المعجن نامدار
ڇڇيون تم سو عمر اميه براه
گڏهن کنوڙه ڇهوڪ تيز مانند باد
روانن ڇهو درد امن حصن فيل
بهت سوي بدلو آ گڏيت پناه
ڇهويون نه ٻکين اندبدن آب
بو آهن گڏ هيٺ پيش آن پهلوان
ڏين عمر عيار سڀ اهي سرفراز
منش کيا ڇهو تم خار مايه سپاه
روان آو فيرت دلاور عمر
وڇين لشکراه جا دوان تا دو ميل
سراسر تولت گرزه تيغ و سنان
نموانه بدن خمن لج وان هيڇ جوي
کدن لو هيت تونه جنگ آوري
چو حيدر کڏن نعره تم بلند تنگ
بو يامن کڏن ذو الفقار بنام
کرن حمله بر جنگ يکن باره گي
سپاهن اندر ڏٺهو سڻها دار وگير
همي مالکن لو آزان شور و شر
زبس خون هنس آسو جاري تن
کرن حمله يامنت بنام علي رض
ڏٺن هيٺن سپه زنم خواه
همي لولان ان جو تيران پلنگ

داستان

جو صر صر العيان بوشت بان راه
ڏيس تو ره عمرن که اي شير مرد
سپه تن ڇهه اندانه جو دريا ي نيل
زسر تا بپا گو منين عرق خون
همي گو منين حال لمسند خراب
بله بو ز ابو المعجان اين سخن
مه گڏه بيش حيدر ڇهو ڏاه ديه ان
کنوي ان تو ڇهوين پس هميک انتقام
سهراه ابو المعجن نامور
ڪرن حلقه تره سائن جنگي سوار
تمس مالکس پيٽ عنان برعنان
پٿهر فو هومت از اسپ سوي پهلوان
ڏٺن لو نهيٺ انجان ته آوري
ڏلو ڪتم تو ڇهوين حيدر نامدار
کرن ڦن به ميدان پڙ از جمن خام
کرن تو سنين تيز هر سو عنان
تولک گرز و شمشير روبين ته تير
کرڻن حمله هڻ ڏهو بزور و توان
همي طاقت کينه آسو نه دربدن
سپاهن گمان گو ڇهو حيدر يه شير
ڏٺن گي ميدان ڇهو ڏو دسپاه
الله سنام زهلين ناسه فرنگ راه

همي آس اندباده هارن گهر
نٿا بان سو نيزرت گو چشمه سار
ڏين نس که اي عمر فرخ نژاد
زانڌه مالک مه ڇهوم دل به درد
ڇهو فو تهومت هٿهراڏ لو ند سپاه
ڇهه نس ڦهرهت زخم لگمت فزون
گڏهن ڇهوس لوهاسو اهي حيدر دوان
سپن ڏ رغضنت سو اهي ل صف شکن
مه سين زه يک فيرت ايد زراه
بشمشير و نيزه و ڏاوک تمام
بکين و اتوتا دامن حصن فيل
همي گرد مالک بمثل حصار
گمت خسته سوي مالک نامجوي
بله زن ابو المعجانن وڇهو سو رنگ
زبس زخمها سوي گمت نيم جان
دمک سيارا بزر دم ذو الفقار
يه يامنت ڏين تي تولين باره گي
ڏٺن هٽر نه لشکر نه تيغ و سنان
نه آواز ابو المعجن نامور
پٿهريه وست هيچو سرو روان
ابو المعجن گردن از ڙد لي
بکيا تساري گي از جنگ سير
ابو المعجن گرد فولاد جنگ
پٿين نا گرزان سين تم سپاه

بتیلین یکین گو دلاور عُمر
زسر تا بپا گو مرت افگار آسو
نہ درتن تمس بو دمت تا د توش
دُدن سخت بر سر لدن خاک و گرد
وچھوُن خستہ گو مرت سو مالک تمام
ودن ہتو نہ تن ہیٹ زبانی دراز
کہ افسوس بر کار چرخ بلند
دریغا ثہ ہیو نامور پہلوان
کمن یاد اندر جہان جابجا
تلک ہیٹ کرن خاور و باختر
دین تام عمرس بھر خندہ رای
یس خستہ سی کیاہ کردیا وری
سو غار آسو دراز گذرگاہ راہ
ہمی ہیوک تیت غارس اندر نہان
ہوی رستم چھوی ای اسرای پنج
مہ گزہ عزہ بر کار زانہ جہان
کرن ساعتاہ مالکس نشس فرا
وچھوُن ستہ اک دشت اندرون
وچھوُن تماشا اغاہ چھ خورم بہشت
ہمہ سبز و سیمین ہمن آس بار
قضا چھوی کرن عالمن گنگ لال
بلہ ہم دچھن میوہ ہای عجب
سفر خرچ کرن ہمتن انز لوبی خوش
ہنگہ آسنہ تو مالکس کتو ہمن

نزدیک آن مالک نامور
کمن بیار دی آغشتہ در خون و خاک
نہ صبر و شکیب و نہ عقل و نہ ہوش
بیالین مالک ودن لوبر از
دسن زخم خون بستنی خون خام
کہ افسوس ای مالک نامدار
ہمی و اننا دان ثہ نسبت گرند
دریغا برد ی چھو مالک سوار
سو مالک کجا گر نہ مالک کجا
یتھی پاٹھہ ابو المعین نامدار
چھہ کیاہ فایدہ دن کرن ہائی ہی
دنیم مہ چھم مصلحت ہی لولن
ہتھن آس نیت جاودان گاہ گاہ
بیالین مالک تمی ہر دو یار
کھی بند رستنی ددن گاد پنج
بلہ نن ابو المعین سوی دلیر
بنر درہ او از بہر حاجت ز غار
نہ بو نقض دروازہ سی نہ کلید
ہمہ نقرہ دوزہ نکو کارد گشت
قضا چھوی کرن غافلین کو رکر
قضا چھوی کرن سرکشن پای مال
دیپن نم چھہ بہم میوہ ہا با نوا
دل اقبال کرن تازہ خوی خوش
ردان ثہ نو نہ اک میوہ اندر زمان

وچھن تم گست ا یک انہ کار آسو
سلح تس تن گو تنن جاکچاک
تہ ڈیشت کرن جاک جامن بدر
کہ تا د الو ابو المعین نامدار
یتھر و ہو بیالین مالک فراز
ثہ کیاہ قسمت آسوی دیرین کارساز
کہ افسوس پانوی سو توش و توان
دو ہم کانہ دنہ نہ ریز و زنگار
مہان کیسنی ہیٹ گندن چھوم کر
ودن مالکن ہیٹ سو لو نزاز
ثہ دان مشورہ کینہہ ریزادری
چھو دردامن کوہ غارہ نہان
از آن نیتو مالک سوئی جہان پہلوان
ہیتہ آس دشوی دن نزاز
یتھی پاٹھہ چھوی رستم راہ جہان
انن غارس اند چھو یتہ مردہ شیر
بیتن گوسو اند کوہ دامن بیرون
اندرہ ثاو سوی نامدار سعید
درختان زیرت اندر بے شمار
قضا چھوی کرن کاملن بے ہنر
ابو المعین کرہ گو درہ طرب
بلا شک چھ تم خستنی کیت وواہ
ہتی اندی یتھن کیاہ پچھن
ہمی یا ٹھہ ان نیون سعی ز دہان

یلہ میوہ در زیر دندان رٹون
پیون پھکلن چھوی سوسرو بلند
مگر آسو جادو گران ہند سو باغ
یوں کے کڈت ہوشیاران کیب
نظر کرتے وای ہوشمند گزین
در آن باغ مالک نوہن پر دماغ
چھونہ کینہ سیتی آسمانس وفا
یلہ جمع گی تم سپاہان دین
سپہدار حیدر نہ بس خشم و تاب
ہزاران سو اماں کرن لخت لخت
ہزاران کرن کشتہ خاور سپاہ
دو ہمہ سیتی سی علم یک قلم
اکت کن تزلن گو سو جمشید شاہ
شہر اندرون ٹرا یہ لشکر تمام
کمرک سخت دروازہ شہر بند
کرن لشکر آمادۂ جنگ و کین
بیت کن یلہ تزل سو جمشید شاہ
غنیمت تولن مال و اسباب و رخت
سراسر سپاہان دین شاد گی
خردمند سوی راوی معتبر
ابو المعجن گرد خنجر گذار
کہ در غار مالک سیتی ناتوان
سو عمر امیہ بغار اندرون
تو لت نیزہ شمشیر جنگ آوران
ہیی آن مایش ذ راہ اک نوٹن
سیتی سخت بیہوش گو ناتوان
طلسماہ نہان کر مت آسوک نہ باغ
سو ابو المعجن گرد لشکر پناہ

داستان

تسند رسم چھوی ظلم و جور و جفا
کمرک حملہ یکبا چون تند و تیغ
ژٹن بو تمن کافران بے حساب
چھکن نار بوا از دم ذو الفقار
یکن ح اتو در قلب جمشید شاہ
نہ ہٹت سو جمشید گو تیرہ بخت
بیت کن سو شہبال جادو سپاہ
سو جمشید با سروران سپاہ
سپاہ کہت بر آن برجہائی بلند
کما تہای چاچین تیر و خدنگ
بشہر اندرون ژای جادو سپاہ
سلاح و سلب اپنہا خوش نمام

داستان

یلہ نیر تہن گو ز مالک نے غار
دنہت آہی دہ ساس جادو سپاہ
کنوی آسو با مالک پُر ز خون
دہت گو سو عمر امیہ غمین
بہتر پہو ابو المعجن زورمند
نہ تاو نہ توش و نہ ہوش روان
پر از دارو بی بیہوشی آس سبب
ہمی ہو د بیہوش بر خاک راہ
چھو کیاہ کج یہ رفتار حرج برین
ابو المعجن گرد یادن یہ باغ
بیت کن سو حیدر در آن دشت کین
کو لک سار وی نیزہ تی گرز و تیغ
گھی بو کیڈن از جگر نعرہ سخت
کہن بو تمن کافران تار و مال
لگاون اکوی ضرب تم بر علم
زہنون تراون خیمہ خرگاہ و تخت
ہزیمت کہتن آل ہمہ خاص و عام
ہمی ہو د شہر سا اندر در پناہ
سو بارہ کہتو جادو شاہ زمین
مہیا نہو ک چوب نے خشت و سنگ
روان بو تراین کرن حکم سخت
بتاراج اسلامیو نیو تمام
بہ گنج و زر و مال آباد گی
ز اخبار راوی دون چھوی خبر
خبر وا از نزدیک آن جادوان
کمرک حلقہ غار سن ہر سوی راہ
و چھن تم سپاہان جادو گران
سٹھاہ بہر مالک سیتی دلخ بن

نہ زانن سو نزاون کنوی نخ نولھا
کرن برونہٹہ بر جاد گرستنہ ہ او
رٹن تم پن پشت غار نہا ن
بجنگ آدری سوی آن غار گے
سین آخر عاجز در آن غار تنگ
دپن ای خدائی زمین و زمان
بحق محمد شہ مرسلین
سوزن آسو صلوٰۃ بر مصطفےٰ
نظر تراو عمر امیہ بر ا و
ہمی لوز سعدن سو نعرہ بگوش
کرن حکم لشکر ہمہ ہم گروہ
کرن تنگ جادو گران بر زمین
تھی مار کآن جادوان جھاب
کہ تاگی سپاہان جادو نفیر
یکپن آسو عمر امیہ بہ پیش
وَدک سخت باہم گر نزار نزا ر
دنن لو رہ عمرن ہمہ ماجرا !
بغار اندرون نزد مالک سو تاو
دپس تورہ سعدان کیاہی ناملہ آ
بنزدیک حید تہ گرتہ بشتاب
بہ کنیزاہ دنی حید ذوا لکرام !
یکپن آو نزدیک حید چو باد
ترا از زخم گومت چھو تمن بدن
جہر چھا نمس کیا چھو گومت دوکان

نہ زانن سو جرات کرن کار زا
دون کرہ یک نفے ہر طرف بر فزا نہ
کرن جنگ تم یا ابا جادوان
سو عمر امیہ بفرزانہ گے
دچھون در آن غار جای تنگ
تہ رستوی مے کانہہ چھو منہ یکھا ہ آلہ
رچھوم ذوالکنس لی جہان آفرین
نیا کہ غبار راہ وتہ ہواہ دور راہ
سرامت سعد لوہن چھ یاہ
دپن تم چھ عمر امیہ لغار
کران حلقہ یکپا دردشت و کوہ
نولک کرتہ ون نیزہ شمشیر تیز
سو میدان بہت آواز چھوان ناب
رُدان سعد یلہ ہیچو غژان بلنگ
گرتن سن خستہ از زخم ریش
دپس سعد وقا ھمن ہای شیر مرد
نزا حوال مالکن چیون دیرا
وچھن تم گمت خستہ سوی پہلوان
دنی مشورہ اک تدبیر کار
تمس پتھس تہ دن ماجرا سر بسر
جتلہی منتش ان تمن پیام
سراسر وتن نش داستان
نہ چھوس ہوش نے جرات ہاہ کتھ تن
سو سعد سید لہ خنجر گنز

در آخر مقابل سپین باسپاہ
کہ کتھ گو ابو المعجن نہ زہم سانز
سپاہان جادو خبردار گے
کرن بوسٹاہ سعی و مردانہ گے
توپن دستھا تم سوی آسمان
ز دشمن رچھوم ذوالکنس پناہ
ہنگن آسو عمر امیہ دعا
از آن ژدگمہ ظاہرو آک لشکرہ
رٹ شاہ دپن تولن سخت باتھ نیز
کہ آباد و کس بیت نس کار زا
بیان آیہ لشکر بار دمن
کر کا جا دوان نیزہ بار سے خنجر
نو لک سخت بانی کھن الیہ تیر
یکپن گو نزدیک آن غار تنگ
کرہ کا اکس سخت باہم کناب
بیان کرتہ کس بیت آسوی مرد
دپان سعد وقاص دگمہ آد
تہ ون مشورہ کتھہ بشر ودان
ہنگہ تہ لو نکن بہاہ صواب
نیکہ چیارہ کنہ تاوہ سوتی ناسور
ہمی تحفہ سوتی عمر صبر نہ راو
چھو مالک گمت ختہ تی نیم جان
ابو المعجن تا ھور گو سہا ان
ہمی واھو نزدیک لک لغاہ

بو سونه ئي قوي نښتلي ميدان
دبُن قنبرس کړن کامي ناموره
چهو شو راعه مصطفیٰ آته اندر
سو صندوق آن به پيش علیٰ
روان بو تراب لصدق وصفا
هوا از نشيمن عنبر سپين
دپُن عمرس ابتر ته گرځه بگمان
تهي ننهکلن سه سوس انځ نخست
رنگ سعدن آنجامه مشکبار
دماغس کهست گوئنس سر سبز
سلامت سپين سوهي يل نامدار
دتن سجده سوهي جهان آفرين
دگه باد تو تهم ته لوش وتوان
هه آسره مه کيفر ره دمت تا دلوش
ازآن شمع ځن سعد ليه درکنار
وچهون ابن المعين نامور
سوني دا تهي ميانسي دادسي
زچنگال شيمن دپُن بو موکلاو ونس
کوني زن لشکر گران تم فرار
ازآن پس بنزگو سوني ته مه نش
روان مالکن کډ سپاهه سو سپاه
همي بازگشت آي تم خونفشان
دپُن سعد وقاص اي پهلوان
يه کنيزا عمره فرمانده آنجاني

دخصومت اندر کيا وچهو تدبيرکار
ته گرځه درفلان جا بجرگاه هن
همي خسته ني کتو شفاعت اندر
موذر بو تراب سو صندوق خاص
کډن خامه دراعه مصطفیٰ
اچهن پټ سو نهادن زبس احترام
به داعه والا لکن بي گمان
روان عمران آنجامه انجاب
دلن برتن مالک نامدار
سپين عجيب تم زخمها درزمان
زاعجاز نه آنجامه مشکبار
پس حمد تم سوي پروردگار
ته کره تهم عطا عقل وهوش وتوان
موهبت نه زده کښي هس فضل کرم
کرک په شمس انځ گردش روزگار
دپن کتو گو آن گرد لشکر پناه
نه کس واتهي بباک فريادسي
دپس عمران اي مالک سرفراز
ته آتو نک انجانت سوي غار
همي توره کيهه آو نه بازگشت
دچهوک هر طرف گرد لشکر پناه
سبک مالکن عمر بهر خبر
چهو پهنر گرځه سوهي حيدر روان
دپُس مالکن اي يل رزمخواه

عمگين گو سو حيدر ازين بد خبر
سو صندوق پاکيزه مي تش ان
روان گو سو قنبر روشندلي
زبس احترام وزبس اختصاص
نمکه لويه عالم معطر سپين
په آن بر محمد دروده وسلام
تن خسته يمه سپنت پيش دست
همي سعکي نش ان باشتاب
همي لوي پيغمبر نامور
بهوش آد مالک جهان پهلوان
روان وتهو سو تر ادن سر برزمين
هزاران ثنا زهي کن اي کردگار
موهبت زنده کره تهسن عقل وبهوش
بهت ننه در توليهتس نه تعر عدم
بهار سو ليس دبيش کرم تم نظر
چهوسن نه وچهان درميان سپاه
بو ممنون احسان نمي تهادنس
مه آنوم سو سالار گرد نفر از
دوان اسواک ساعتاه ته نش
خبر چهانمس کياه سپين سرگذشت
لبوکنه ابو المحجن کهه نشان
سوزن پيش آن حيدر نامور
وچهو اس مين کټ تهن آسه لهي
بنزديک حيدر ته گرځه باسپاه

بوزه مانڈن ابو المحجن نامور
همی فیرت شکر نشیب و فراز
دپس مالکن توره ای نامجوی
بوپت تامت آنن سوی نامدار
درنگی مه کرای یل نامور
دتن مالکس ست عنبر بنام
هتن سعدسی خفت اندر زمان
کرن بو ابو المحجنس جستجوی
روان واتو عمر امیه شتاب
که باید یکپن واتو سوی سعد شیر
پیاده سپن سعد خنجر گذار
سپن تر شبوی از دیده ها اشکبار
دنو کاک اکس سرگذشت ران
باسوده گی بیٹھ نم نامور
بدو نیکو اندر خبردار روز
شکست ... سی طلسمی سرای
سپن سعد آسوده از رنج دراه
سخن سنج بهنا سکوی اوستاد
که شهبالسی اندرین روزگار
خداوند تاج و سرا و ارتخت
سعزدمند هوشیار دل است آسو
دلاور سپهبد الشکر پناه
اکس شهرس اندر تس دی مقام
سهر سالی میش یده هیچو پاه

که شاید مگر بوزه تمس خبر
لبوکه کونی کیهنه تمس نشان
بوبوزنه اصلا چنین گفتگوی
زه وتهه لار فورا گثهه بان شتاب
ز لشکر کهو خاور برت سر بسر
کرک اک اکس نه مدار و قرار
کڈن گر بماند تیر از کمان
بیت کن سو سعد بله از پردلی
نبزدیک تیبد شه بو تباب
یه بوزت سو سالار لشکر پناه
بیه نامور میر نهها ... قرار
کپن گی سحرگاه حیدر تمام
به کینزاه من آمو آمت فراز
دپس شاه مردان ای سعد شیر
سخن مختصر گوسود ه رحجاب
سپاهن ز دشمن نگهدار روز

داستان

تمن نن امنو آمو اکی شهر آی
دلیرو جوانمرد آزاد آسو
یهوی آو خوشخوی مهمان نواز
سخر نس ... کراه ناهد آ
دین اس ... خورم آباد نام
سهر سال یکباه آسی الوان

دپس سعد وقاص ای سرفراز
تهکت آی فیرت همه سرکشان
... کرهه ... امت اصلا قرار
سپه همت نبزدیک شه بو تباب
روان سعد گردن یکپن اکی غلام
روان کهتو گریس لکی نامدار
... نام ... گوسو ...
یکپن گو سوی شاه مردان علی
دتن خنجر نس ز سعد دلیر
پذیره ... شاه سعدس دان
... کنار
همی بیٹھ ... اندر شاد کام
سپن ... یکه گره
باشکر ... پیاده پاهن خنجر
بوازر ... سوی آهن باهی
دست گونزد ... آفتاب
همی برت اکهاه گو ... گاه
ودان ... نامه ... داد
همی باد ... ژنده بخت
بلاوود ... مرد آزاد آسو
... آسوده ... فرزند جان
... جنگی سوار
الوان آس هی خنبه ... شاه
زه ... کٹھ ... آس فیرت گژهاه

نہایت یہی آس صاحب جمال
کہ ہن تس نقش نودن شرمندہ آس
ز بادام چشمان جادو فریب
کدن جانن از غمزہ پنجہ آس
لب لعل تمسند گہر ریزہ آسو
تفوق کرت بر مہ مشتری
پدید بخت تس نا دبود رجہان
بدن شیر مردن کران آس نر پر
یلہ باز گشت آیہ سی گلعذار
نہ آنجا بنزد رایہ سیر سی روان
در آن باہ سوی باغ آمادہ آسو
دیکھین آس گلہای سیمین طراز
صنوبر جوانا ہ چو سرو سہی
کرت قد تس دیکھت آفتاب
قدان جہاں کے جوانا ہ دلیر
ہمی خیرہ گشتہ ماہ بر مشتری
یکن باغ تو ہ غار سوں اندیون
بغار اندر آ نوک جہ سر بردان
یکن آس ... لصبوت جوان
بلا اد ہی بیہوش آور متوی
قتار از جادوگران کہ سوار
گشت ... از ہوش ہمیت دیکھ
... لشکر تمام
... گشت بلا

چو خورشید تابان عدیم المثال
بابرد کرن سرکشن آس رام
نون آس آرام و صبر و شکیب
گلس سیت سنبل تمس آس یار
بشیرین سخن شکر آمیز آس
سہی قامتاہ آس جون سرو نازنہ
پری وار و چشم مردم نہان
یہی آس آمر تبزند پدر
ردان ڈیرہ ترادن بپایان غار
یکن واڑ سی مہر رخ سیمبر
بت اند ابو المعجن افتادہ آسو
دیکھو کی اک جوانا بزیر درخت
فروزان تمسند رخ ز نور مہی
خط عارضیس ہمچو مشک سیاہ
کہ گویا شگفت آسو دربستہ شیر
کران تم بسوی غلامان خطاب
ہمی وارہ بر فرش و بستر تہو یون
بہت شاندسی پٹ پریخت باہ
ہمی ہاہرہ نمند جھو جون اعوان
خبر چھایہ چھپا آدھی یا پری
یکین وات ناگہ بنزدیک غار
لہرکس نہ پرچھن کیتاہ سوال
زبین خونہ سیتن کران صرخسام
تہ ترادن یکین ابن سخن یاد

ہمی آفتابن کرن خندہ آس
بکیسو کرن آس شیرن بدام
ز مژگان کمانن لدت تیر آس
نہ زد ونہ ستبن شب تیرہ مال
سراپا نمس خوبی و دلبری
پری پیکراہ آس گرد نفزانہ
دلاور یہی آس جون مادہ شیر
ہاہن سیت سوی شوہر نامور
ذتن ڈیرہ بر غار آن جادوان
بنزدیک آن باغ جادو سیر
بباغ اندرون ڈایہ سی سروناز
ہمت سوی لگت مست بے ہوش سخن
ہمی رخ تند ہمچو خندان گلاب
ز عنبر کٹن ہالہ بر گرد ماہ
سین تس کن دیکھت سی پری
تولن این جوان دارہ پاہن شتاب
ردان تل غلامو سو بر جوان
دیکھین آس کن کرن نالہ آہ
چھو بیہوش جادو گرہ کر متوی
نہ تاملا ایک چھو بالشکری
دیکھو کی سوی ابو المعجن نامور
چہرہ ہیم مردن اس کہ تن خستہ حال
دلاور سوار اہ چھو جون اژدہا
یگانہ از دین دانہ رسم و راہ

کړن کشته ګردان خاور تمام
مه آئینو به کت می نښ بر نښان
بیهش عاجز سو اتا دُن اذا
ټس ګردن ایدر شمشیر تیز
ایه بوزت سین جادوان کینه دار
که اصلاً بن جانو بُوزدنه زاه
بهر حال به دښمن و نکن رټون
همی یاد کت سان آخر پېئ
یمی لحظه سان کړد ریزه ریز
کړن کړ یک جا دو ګړن چون پلنګ
پړه هون تم به کیا د نهو مت شور سخت
ځه چهوک شاه ذو الفقر و الاګر
چمنه ترادن اید پریدخت ماه
مه ګرز هنی ځه اصلاد لس بلا ګمان
بلا شک تو مه چهو مه خویش و قریب
به چهاو نکنس باره نادن روا
بهکه مونه تو مه سیت د نمک س خلاف
ز آنجا بزګی تمی صمم و بکم
بالین ابوالمعجن نامدار
خط مشک عنبر بګمه د ګلاب
مع القصه بو المعجن رزم خواه
سحر ګه به یاقوت رخشنده تاب
جهان ګو سراسر چه رخشان بلور
کهست موټ به پشت د الله اکبر

بدست آدونکن هموس انتقام
هنګه زن د باه کرد این سخن
چهوک ملتس د سینوان ندروا
ګوډن میانو شوهران در زمان
کرک سخت غوغا تولک شور و شر
هنګه زن جهان پر ز لشکر کړک
به ګرنه به نیزه به خنجر ټوټن
به بوزت پریدخت کینه خشمګین
ځلو بنز نهن می نښن بی درنګ
کړن آس سی ګفتګو بلسیاه
که جنګس چهو آمت کا نه شور سخت
چهواک د شمناه سالو ایدر بغار
که اس باره هون دښمن کینه خواه
دبوک تره فیروز بخت جواب
به دښمن چهو بیګانه مرد اه غریب
بله زن ګزه هین بیده هوش تمام
ښمه دیون د نکن بلا اختلاف
ازآن بین بدخت و فیروز شاه
تمی بیټ د دشوی دین زار زار
دبوک بلډ ناسف چهو بیا هو ګوان

داستان

نبردی ای اتا شیانی باره و چه
کورن سعد وقاص مهر سپاه

پریدخت د بونګ ای جادوان
ګرته هو سخت آزرده از تیغ من
هنګه زن مین پیټ کړد کا نه ستیز
به تمیز اهسوانس کړس همګنان
د بوتک سار ومی ای پریدخت ماه
زمین و فلک چهو نه ستین برک
بناحق مه کړ تندی از بدخوئی
کډن یک قلم نیزه شمشیر و کین
د ګړنه تو لون و ن به شمشیر تیز
کر فیروز سخت آواز ګرد راه
کړس جاد و د عرض الیه نامور
١٢٠٠٠
چه جا که نس د شمنس بهر زرار
ځه رخصت د ١٥ ای ناموس این مان
بهر دین و ملت به ګو نا صواب
چهو ګو مت به بیهوش تی بینوا
بلاشک هغه لوه امیر انتقام
روان جاد وانو مسند سو حکم
بغار ایدر ون ځای د شوی راه
و چهوک تمند وی چهره چون آفتاب
که هیبی کړان ماره یم جادوان
تو لګ سیت پانس بخین ګی نراه
نبرد اواز لاجوردی نقاب
روان شاه جنید سپاهید ادین
دیون فیس ځه به ایدرین جابجا

مه گرځه غافل از دښمن کینه ور
کړن چهم شمشیر ویران آجائی
زګردان لښکر سپاه نامدار
ګذښت ېو نزدیک آهن ربائی
ردان نعره کړد لو اهره منن
وَن کړ بندګی میان و آنک بکام
پرستش ژه کړ میان د ان الې ماه
دین تس کړای قسوم د بونت ند
بتا بید یزدان خدائی قدم
دمت همچو سګ در دم ذوالفقار
کړن حکم فوراً به نزد حصار
مهیا کړن منجنیق بلند
کړنت نت د هس کارزار
کمر بسته ګو سوی آهن ربای
بنزدیک قبه یکین ګو علی رض
که بنیاد این قبه ویران کړن
بین ظاهر از قبه دود سیاه
بنزدیک جمشید فرخنده فر
چه لښکر تنز روز هین بی پناه
سراسر کړ بس لښکر بی قتل عام
نرمردان جنګی کڈان د سوار
بین رجهان سخت جوش و خروش
ردان د از سعد دلیر بس خبر
کړن لښکر آماده از بهر جنګ

همی واره یت جایه به با خبر
به یامت دین دلدل خوشخرام
یکین د رای باشاه دلدل سوار
بقبه لګاون سر ذوالفقار
دین تس کړای بنده خاص من
ژه د تومی همه تخت و تاج و نګین
بو بخشی یه کینزاه کړنت ژی ګناه
ونت کیاه مه ستین به ګفتار بد
کڈی ګرد جانس د مت در عدم
به یامت دین تی تتا بان درود
بهر سو کړن منجنیق استوار
همی ته نادن آنک زهر سوی سنګ
همه سازه و سامانه جنګ تیار
هین دار یاه بیت از سروران
کړن حکم فوراً ز بس پردلی
سک منجنیق لده کی خاره سنګ
همی اک کسن بیته ډښن سپاه
که حیدر چهو ګومت باهن ربای
همه باره بنګاه ته ادت براه
یه کت بو ز هین شاه خاورزمین
همی بیت هین یا نس هی کارزار
چه دریا یکین د رای خاور سپاه
ز لښکر برت آو این بشت و در
د هت آی ساری سپاه هندین

مه چهوم عزم رفتن با آهن ربائی
چو باد صبا نم کڈن تیز ګام
زمان د رزمان شاه خیبرکشائی
بین زلزله قبس از هر کنار
همه ملک خاور ژه د تومی تمام
دن یت کن ژه ز انکه خاورزمین
کړس نعره شیر آهن بلند
که خاک سیاه بر ده هنت سزد
ژه چهوی ډالموت بر ملک خاور دیار
بنزدیک سعد د لاور سوار آد
ردان کار د انو بس انجون و چند
هوک منجنیق بیټن بهر جنګ
دم صبحدم شاه خیبرکشائی
سواران و ګردان و جنګ آوران
بر آن قبه از سنګ باران کړن
ډنګ قبه سی پټ پرت بید رنګ
بیت کن ردان و اتنا وک خبر
هنن بیت ګردان جنګ آزمای
ته ګذه و نکلن با شکوه تمام
بین لښکر آرائی جنګ و کین
یکین د رای ګردان فولادپوش
همی عجیب کی دن ګوانګر دراه
یک سعد و قاص و هو بد رنګ
مقابل بین با سپاهان کین

لشکر آئی گرداں خنجر گذار
بہر سو سواراں سر افشاں اچھیں
پیاپی ایواں از ہوائی خدنگ
چوہ چھوں سیں چھوں دار بر زمیں
سیں تنگ و عاجز سپاہاں دین
کریں بوتگاہ یو چو غرندہ شیر
زبالا کرس ہاتفیں ندا
تمن ہٹ سیں ری و زرد شمن سیاہ
یلہ بوترا ابن یہ بوزن خبر
بہ لشکر گذشت ہو سو طرفہ چشم
کڈن نعرہ حیدری از جگر
گریزاں سیں پن گر قطاراں قطار
بیکبار ہو لرزہ اندر سپاہ
پکن وات افتاں وخیزاں بجابی
دیکھ ناموراں کہ ای سرورا
چھونہ کنہوں پن نہ کر کر زجائی
پتی دراو تس ما لک نامدار
مہ دشوار اک مشکلاہ آویش
یلہ صبح روشن سیں جلوہ گر
ہتیں سیت گرداں جنگ آزمائی
دو دن بے برت سنگھا چوں خیال
خردمند استاد ملک حجاز
یلہ زن سو حید یجہاں پہلوان
نگر خاوراں باہمہ رنج دناد

سیں گرم از ہر دو سو کارزار
سر نیزہ ہاگی کہت بہ فلک
گرزہن پارہ گی در دل خارہ سنگ
ز آشوب خاور سپاہان جنگ
ز جنگ سپاہان خاور زمین
سپہدار حیدر کمن بے خبر
ای کہ پشت اسلام شیر خدا
شہنشاہ جمشید از ابن کین
جہاں کو سیہ دشمن در نظر
دکھت تازیان خاور ابر ہمت
کہ گو یا ہمی آسمان ہو پہتر
درن تہف کڈن ذوالفقار غلاف
ذلن گی سیہ ہم چو گرد سیاہ
سحر گاہ عالی شہ مومنین
مہ از کار دشمن سیں سرگراں
دو یم از ابوالمحجن نامور
خبر کیا یہ چھ کنو گوسو خنجر گذار
دنن بو بیٹھی باہتہ دقت شام
کمر بستہ تہو حیدر نامور
کرن قیسی سنگباں اٹھا

داستان

ہمی سوی آہن ربای گرداں
کمر تنگ بستہ سوی آدر حرم گاہ

ستیزاں شمشیر رخشاں پچن
گراں گرزہ ہاگی دست بہ ستمک
سیں گرم از ہر طرف جنگ کین
بر اسلامیاں کو گذرگاہ تنگ
مگر سعد وقاص گرد دلیر
کہ اسلامیں کو بہ زیر و زبر
سپاہان دین گی خراب و تباہ
کرن تاختن بر سپاہان دین
کرن دلیس قیمہ از ابن بخشیم
سپاہان خاور دلاور گت
ز اسپاں پھرتی ہزاراں سوار
جہاں پر ز آتش سیں بے خلاف
زہیبت تن ہٹ ہٹ سست دپائی
پتھر ہوٹے با نامداراں دین
کوڈن سخت مشکل چہ آہن بائی
چھنہ کینہ ونکتام سنز خبر
پریشاں گمت چھوڈنس بود کار خویش
کرن فکر بو تا بہنگام شام
پکن کو بہ آہنگ آہن بائی
نہکت پی تی سروراں با سپاہ
گرزہن بونہ نت قیسی کیہہ خیال
کڈن چھوئی کین نامہ نقش طراز
نگر خاوراں باہمہ رنج و ناد
فضا رہ الکہ از غلاماں شاہ

نکس دانو ناگاہ در آن جایگاہ
بھکنا ثہ اک ساعتاہ مہ نشس
دپُس خاور انن کدای نیکنام
بزہ زنگین تت چھو زہر ہلال
ہمی ترا وک آبس اندر بے خبر
مہ نش نن یہ انگشتری بیگمان
چھونہ کانہتہ مرداہ بردہ سرای
ہنگہ نن یہ کاماہ کرک سرسری
کڈن تی دتن بد بست غلام
دچھون خیمہ خالی دا اسلامیان
دہ آن کونہ سوی نیر تماون شتاب
دپن تس کدای شاہ فرخندہ فر
ہمی زہر ترا دم بہ مازعلی رض
یہ بونزت سپن خوش سو جمشید شاہ
یہ کار عجب آسی کرمت تمام
دپُس غلامن ایا سروا
بلاتنگ ثہ ٹوم سر درین انجمن
برد راو اندر گشہر یار
دپُن تس غلامس مہ نش انزمان
ونن کامگاریس ہمہ داستان
بخنجر کرک تس سر از تن جدا
خردمند دانشوراہ باخبر
ہمازم فرستادہ گو ہیچوباد
یہ ادیرتہ اہمن ربائی

دپُس خاور انن ایا شیر مرد
ہمی چھوم مہ اک ساعتاہ اک تمنش
گراہمایہ اک داج اک چھم نہان
یہی چھم گرامی ترا از ملک و مال
گژہن گرشتہ از آدمی رہ زرا
یہ بنگاہ حیدر ثہ گژہ بے گمان
ثہنک آبس اندر یہ زہر ہلال
بلاتنگ دمی ژی یہ انگشتری
از آنجا سو ملعون غلام سیاہ
کرن تم تطر دمیان و نہان
از آنجا پکن گو بمانند باد
مسحر ثہ سپنوی جہان فنن
بمرگ علی ون گژہ تک شادمان
دپن تس کہ ای بخبر و ننگ خراہ
دمی نصف شاہی تہ خاور زمین
ہنگہ نن انز آسہ این ماجرا
گژہ ہی ون ثہ معلوم میانوی سخن
سکتہ پکن گو بخبرگاہ خویش
یہ دوین یہ کینزاہ کرن بیگمان
روان کامگاریس خشم سخت
ہمی ریزہ کرہس سر تا بپا
دپن تس فقہ گژہ پیش حیدر شتاب
تبہ اسپاہان نانہ تشاد
ہو آسو گرہ مرا زہت آفتاب

ثہ چھہ میان تن باپنین رنج و درد
روان ہیوٹہہ تس نش خریدہ غلام
چھو قیمت تمکو گنجہای جہان
ہنگہ نن کرک ہرتمکوی بنہ
مہ چھوی راز پنہان مہ کر آشکار
سو چھوی گوتن سوی آہن ربائی
یہ پانن ثہ دلول بلا قیل و قال
از آن انگشتری سبزفام
پکن گو بخبرگاہ شیر آلہ
اکس گوشتس اندر وچھون کوزہ آب
بنزدیک جمشید ابن قبادہ
بواشتوس گمت درسرای علی رض
ہمی دنمس دانو بر انزمان
ہنگہ نن درست آسہ حالوی کلام
کرت سرافراز از کلاہ دنگین
بلاتنگ ثہ ٹوم سر درین انجمن
یہ بونت دراندیشہ گو کامگار
انن تم غلام ستمگر بہ پیش
موثہ تم استم گر غلامن زبان
کرن حکم پاوک بہتہ ریزہ بخت
سکتہ سواراہ کڈون ناموار
دپُس بیٹھو نہ چیہ از فلان کوزہ آب
بیت کن سہحیدر فرخندہ رای
ہمی دانہ دُن تم طلب کرنہ آب

سبکتر سو کوزه انک پر نه لال
نظر کر سین کیاه بدیع العجب
دتن منزه باقی بر آن کوزه تیز
که ان تم سوی شاهمردان نظر
دیس تم لچهاین تیغ تیغ خدا
گزهی ون ته معلوم ای سرفرانه
کرن کر یک ای حیدر نامور
چهوتت ترا دمنت دستو نهر آب
دیس تم کدای مرد نامور
خبر نت ته نش ای جهان پهلوان
سین در غضب حیدر پاکنهاد
یکن آسوا مرد و زد درزمگاه
تمی تراوات آبن اندر سو زهر
تمی لحظه دارس لدکن سلیرنگ
جهانس تهی پاته فرجام چهوی
پتو چهوی تمس خلق نه ویران کران
دچهون منتظر بو چهوسی نامور
که کتو گویه مخبر غلام سیاه
روان شهریارن لبی تمام
طلب چهوس کران شاه لشکرپناه
دکس کامگارن مه مارم غلام
حضور شهنشاه والاخطاب
یه بونت سین در غضب شهریار
دوان نا دچهوی شاه خاور زمین

کجا تت اندر آسو زهر هلال
نبرد رایه جلد از میان فی الفقها
اتهس منزسین کوزه سی اندر نیز
دپن نس کدای شیر لشکرپناه
چهیت منز سهٹاه معجزه مصطفیٰ
ون آسو بی حیدر نامدار
چهوچانوی مسخر جهان سر بسر
دیس شاهمردان ایلته ون
همی خاودان چهو کمنت یه کار
یه انگشتری زهره بر تهن تمام
مگر بارسوی کامگاران یه قهر
چهو کرمنت نی خاودان یه کار
لغو در آن خاودانی نهاد
تمی لحظه گو خاودان مختصر
بناحق خیالاه بست خام چهوی
بیت کن بهت شهنشاه نامدار
که دون اته از مرگ حیدر خبر
دیک نس تی گومت چهیلش فی زیر
کڈن قاصداه اکنه شهر غلام
ثنا بنده گو قاصد شهریار
تلوم سر مسلانه تن تیره فام
کرن عرض شاه هس غلام سیاه
سونن ده نفر پیش آن کامگار
در اندیشه گو نامور پامرد

یه هر ورن نیو سه کوزه بلب
مگرنت بهتس آسوتت اخفیار
سین در عجب سعد فرخنده فر
همی نیز در عجائب ڈلو تهته
چهو کیاه نا فتنه تهن اندین کارا
یمن آنو سوی قاصد کامگار
مگر یو شہ جدل نه فلان نور داب
چنان زهر کم تراو دراب من
که اکنه گراه از غلامان شاه
کنه تتی دتن سی بد غلام
بوکرنس نمی کامگارن نوران
محافظ ته آسوی خدا دنکا
بگذن تهنکنا لس پالهنگ
همی ذا انوتس هیٹ تبانه بسر
کرن [illegible] آبادی جهان
جهر آمس [illegible] غلام
[illegible]
[illegible]
کرن عرض [illegible] غلام سیاه
یکن تراو در خیمه [illegible] کامگار
روان آو فیرت [illegible] شتاب
همی [illegible] کامگاران چهو کرمنت تباه
دپاکس [illegible] ای کامگار گر [illegible]
دپن [illegible] گو دشوار کار

هنگه میانو سر آشکارا اگړ هی
مباد اگړ هم کام ساری تباه
بخدمت گړه همت بو ټه نزدیک شاه
دپن تش ته پښنوی دی ان سرگشته تخت
دپس کامگاران که ای شهریار
لټن بوز میانوی سوان جواب
بنر دراو در شکری خاوری
مه آکوم رټت سوی غلام سیاه
به انعام بخشی سټاه مال و زر
پتو دراو ساوی ته آخر دروغ
مه کیږه باره بی گنه سوی غلام
یهوی دل سیاه آسو نندا کاو
تی شاهنشهاشوای نامور
بلاشک چهو پرورده شهریار
چه چاپانی می دشمن بدسیر
به باطین چهیم با علیؓ دوستدار
به بوزت سپین تلخ جمشید شاه
تهون آسی بزنا ان گرفتار بند
بین سرورن ای یلان دلیر
بازوی زانوم مس ست جنگ
در آخر یهوی گومه پټ چیره دست
لاهست گوم از سر به سیلاب سم
از آن حمله گن در آن انجمن
سزاوار تخت کلاه و نگین

سټهاه خسر دوس ناگوارا اگړ هی
در آخره پپن اشقر س بټ سوار
شهن کرنه لحظاه مس کن نگاه
همی کیا نه مارت ته میانوی غلام
ته خوش بوز خورم رین روزگار
یله نه ته تش آدچانوی غلام
دنن قصیه نهرد انگشتری
پر ته هوم تس که ای کادیده غلام
گړ تهک سرفراز از کلاه و کمر
دچهوم یام بی عقل وبی رسم و راه
مه گړه تلخ ای شاه فرخنده نام
نهانی سوبود دشمن کامگار
ته پهوک دون زیرن ششن گف بی خبر
چهیم دوشوی از اهل ایمان گمت
مه دیوی بین نشن ته کر الحذر
بین دون سوا آشکار و نهان
کرن خوار و بنفذر کامگار سټاه
روان بیه ټه تخنن بهټن شهریار
ازین شهریاری بودن گوس سیر
مه نانوم نه کیهه از عزدوی جهل
دتن خاوری نادار ن شکست
بون جهومنه تدبیر کانهه مشوره
موثر ته هم زبان آدا ندر سخن
سرفراز رستم یل نامدار

مه رو زمنه کنهه قدر نزدیک شاه
شکتر پکن گوبر شهریار
در آخر نظر کرنس از خشم سخت
نه پرد ابرت میانو نی احترام
مه کرمی نهاټن خشم و قهر و عتاب
دنن نهر کوی قصه تی تش تمام
کرن شهره تم در میان سپاه
بیر کاره هنگه کمه بت آسی تمام
مه سپتین کلاماه کرن بی فروغ
کهتوم خشم هادم غلام سیاه
دزبر سیئوم تس جهان بخش داد
ولیکن کرن بونه کیهه آشکار
عیان خردمند بیه کامگار
بنزدیک حیدر مسلمان گمت
بظاهر ته سپتین چهو درکار زار
ته کانهه چهوبنه دشمن بملک جهان
کرن خوار و بنفذر سوی ارجمند
سپین جمع نس نشن همه نامدار
بو ازدسن حیدر سټاه آس تنگ
همی امندوی جنگ نانوم نه سهل
بودن گوس مضطر بگرداب غم
در آخر دنو توه بو کیاه بیت کره
کرن عرض ای شاه سدی زمین
جهان پهلوان آسو خنجر گذار

برابر تمس کان ٿيو اکاهه پهلوان
سو ٻهمن سين کينه ور هيو شير
ڀله پشته رستمس کيو سنجنگ
ٿيا رستمس لو گذرگاه و راه
روان ٻهمن قا هداه نامور
هيو نيڙه ٻهمن ذهن شڪار
ڏٺائين اکاهه اي ايل نامدار
ٿيون اُس ٻ شاه فريدون نژاد
گمت از قضا و قدر بي خبر
ناگه سو پيو اندران تيره چاه
ٿيئي پاٽيه اي شاه فرخنده فر
هيو رات راس ڪرڻ سوي تيار
دلين سوي سر چاه از برگ گاه
ڇهڪو را از نش مي ڪري آشڪار
هيو شهريارن ڏنو بي گمان
بتصديق ڏي نش لو ايمان انهه
از آن پيون چه نس ڇوٽڻ محال
هيو ماره در چاه گرڙه بيد رنگ
ڏتن حڪم فوراً ته اشتيع چاه
ڪه هٿ گز سلو ٻن سٽ ٻهه هٿ گز ڀڄر
ڪري ڪنت ٽهن فرش خاشاڪ گاه
ٿيون تس جهس منزمين ٻار
ڀله سخنس شاه چرخ برين
سپاهي سين از جهان ٿيو نااميد

هيو آسونه ڪاٿيو اندر جهان
ڏٺيت آد ٻهمن به ڪين پدر
ڪرن چاره جوئي به نيرنگ و رنگ
سو چه زير خاشاڪ پنهان ڪري
سونن پيش آن رستم نامدار
ته ديوئي مي ڀن به نخچير گاه
ڪرڏن اس سو تختس ٻيٺن تاجدار
روان رستمن لونه باميت پيام
ڪه ڇوس چاه ڪنهيت برآن ره گذر
سين چاهس اندر رستم چلي ڪچاڪ
هيو اڪ ڇا ڪهنو درين ره گذر
برآن اسفل چه شمشير تيز
ٿيو ٿهلڪن خ ريٽ ايه نه چاه
ڪرن سوي نزديڪ جيند روان
قدم سخبر آن مي نش اين زمان
يه لونت سوجيند تتا بان ايه
انون اس چاهس منز نزرفتال
يه لونت شهنشاه و ٿيو تخت زر
دباڊب ڪهنوڪ بر گذرگاه راه
برت اسفل چه تيغ و سنان
ڪه همواره گو سوي برابر براه
ڪٽت ره دو صف از دو جانب براه

داستان

ڀله مارن اسفنديار دلير
ڪرن جنگ با رستم زال زر
جهاه اک ڪهنن تم به نخچير گاه
به شمشير و نيزه بن چه برڪ
ڏين رستمس اي ايل نامدار
صلاح از ڪر و اس بلا اشتباه
هيو تخت جمشيد و تاج قباد
سبڪ رخشسي ڪهنو جود ستان سام
ڪمر بسته گو سوي نخچير گاه
بدستان ٻهمن سين سوي هلاڪ
مگر ٿيو ڪا ٿيو ڏنشي اي شهريار
تقوي ٿيو گرته هن از درين بزرگ
انن اک زبان آواره هوشيار
ڏين نس بلفظ فصيح اللسان
لواي بلاشڪ مسلمان بنه
سر راه چاهس اندر سوي ريه
ڪره تس پٽهن بارش گرز و سنگ
ڏتن لوسه تم بر نخ چاره گر
ڏني ڪياه جهس آسوگوناه بجر
سر چه ڪري زير خنجر نهان
از آن پيان نن لشڪر از ڪنار
ٿيو ڪ درميان بي گذرگاه راه
نبرد راو از چاه هفتم زبر
پين رو شن عالم نه [illegible]

رسولان بنزدیشتابان شتاب
همی از سپین دُور جنگ و فساز
ازین هر ده جند سپین شادان
مِه چهوم بی گمانه گڼهین بایقین
بلاشک گڼهین په چهیل نیز مان
دڅن جهف سپین د لدلس پټ سوار
یله دا تو نزدیک چه بوتراب رض
خبر دا آکا نهه ثنا هونه نیز وبه نبشس
وین دلدلس کن کای فو العقول
لوئی دڅهه ته تول گڼده چنجا
کڼن نیز قدم قرنه کن از عقل فرا
از آن نعره د لدل سپین گرم خیز
سنک د لدلن ډهه توجن از کنار
کرن گریه نی ناله افسوس و آه
ودن سعد وقاص نه زار زار
دریغا شه لافتے ابو الحسن
دریغا علی خاص رب الجلیل
وچهون کیا اسی ون بالا زیر
روان سعد وقاص با سعد سوار
سپین گرم بازار جنگ آوران
بیاپی دون تیز نی نیزت از پشت و ناف
بیاپی دوان تیز لو سے د ننگ
بیا ری تل نمامی سپاه
[illegible]

بکین گی نیز دیشه بوتراب رض
ثه وتهه ان قدم سنجه نزدیک شاه
نگه بیهنته تهاو کنه زدل گمان
که کیاه نا منهین حیله کرام شهن
چهو کیاه که متین مکر تم بگمان
هتن سپت فسانے سعد شیر
سبک د لدلن کرد رنگ از شتاب
که ابد پیت د لدلن رڅو قرار
ته چهوک معجز یادگار رسول ص
روان گو سو ولدل کنار سر از
که گو پاپین لبسته تس ست و پای
نه هت درعه بو دُو رهنای چاه
بچاه اندرون بهوسو سپ د سوار
همه جامه برتن کرن چاک چاک
که افسوس ای سرور نامدار
دریغا علی رض سر ور مومنین
لسند نازبردار بو جبرئیل ع
سپتین ثه یک کرژه محکم قدم
سو تیا ف قنبر ته زنهار خوار
یک سعد نی تل خدنگ و کمان
کرن چون نیشان سو میدان جنگ
به لشکر سعد یه اخبار گو
ته هنوک بیه خرگاه ترادت براه
[illegible] نیزه چیری سخاک

کرک عرض ای سرور پاک زاد
شهنشاه مسلمان گڼهی باسپاه
دین یارن ای نامداران دین
سراسر چهو یه یکه و بیز نگ و فن
روان و تهو کمر بسته سوی نابکار
سو قنبر ته زنهار خوار دلیر
روان سرورن پو یاران خویش
طلسماه چهو کیاه تام دره گذر
هنگه کا نهه طلسماه چهو دار شنای راه
بنزدیک چه آهتن رود بانه
کرهین بوتراب اکوی نعره تیز
تمکو بو نه دا قف سو شیر آله
بله سعد نی اد چهو سحال تباه
تو لک شیه روا افغان ملک سو رخاک
دریغا علی رض شاه خیبر شکن
همی وارث سید المرسلین ص
از آن پس قنبر سرای دلیر
دمو کافرن پټ برت یک قلم
تو لک نیزه خنجر ته گرزگران
سوارن ژټن بو چگر بیگمان
کرن از خدنگ آسو سنگین شگاف
که در چاه علی شیر جبار گو
یله به چهس نیز پایدار دین
بامر خداوند یزدان پاک

نه گو دلدل نے سوارس خلل
ڈٺهن ٿيو زين سنديس ڀڃي هُو تره ابر
کوڙهن هيٺه ٿهون ٿم به ابر نه دست
توجين وڏه کهست گو ازان جا ٻها
بيڪبار هو گو نه دشون خيال
گمت جمع تن نشن همه سروران
بلائي علي دُور سينم زسر
ڏيس اڪ مه لائم گران سنگ گرز
اکي زخمه ستين ڪرم خسته جان
اکن جاي حيدر عليه السلام
مه گو نه اڪس تا ريوس خيال
که خبران افتان ٿين گوس شاه
به ڏانهن سين ميا تو گشته سخت
ستائش ڪرڪ ٿهي پروردگار
ڏٺهن نه اکهاءِ زسپاهان پيش
ڏيوڪن تا ابن به جمشيد شاه
ڏهند تماء ٿهن فکر و انديشه غم
بتائيد يزدان خداي اکه
هي تت ڏهن ٺاه بنگام تمام
نگين سليمان عليه السلام
ڏيو سپاهان خنجر گذار
بترکن سپاهان شمشير اکه
ٿو لکن اني ده جانب ڪمان خدنگ
ڏسن ٺزآن ڪافران بر سماء

بتائيد آن خالق لم يزل
ڪرن پشت خم ڪر نه محڪم قدم
ز پهلوانن زور چون شير مست
ٿي دلدل زور ڪري بي درنگ
بفضل جهاندار ذو الجلال
ٿمن نامدارن ڏين لوسو شاه
بُودن گوس اندر جهان نامور
در آن جاه فوڙم تمن بال و برز
ٿهي پاڙهه سارين بي دروغ
همي آتش لوذن پيارو ي ڪلام
محافظ مه آسوم خداوندگار
بمانند باد از رزمگاه
سپاهان ٿيڻن خبر وانتنام
مي رهو سه سالار دلدل سوار
سپاهي ڪرن نعره هاتم شمار
تالت گوشه اندر دون با سپاه

داستان

بيءَ جنگ آماده با انتظام
سين سي طلا ڪار انگشتري
مهيا سين از بئي ڪارزار
غزلوان ڪرڪ ڪريئي ڪوين فلاي
زماده پين ڏونه نگار تنگ
چو ڪيان ڏوين و ڦيران خدنگ

بزخم ڪڏن پائي ها از رڪاب
معجن باري از ايزد ذو الاڪرام
هتن بڪقلم نام پروردگار
ڪرن حمله کهتو بر شال پلنگ
بهت آسو جمشيد با مهتران
که ازگوم کهتام دشمن تباه
گمت پيت آسوس نه سخت تند
ڏيس بڪ شخص مه لائم سنان
ڏون برت اکهاه لو نه پهان فروغ
ڪرن ڪر بڪ جمشيد سن ڪي خصال
سلامت کهتي سو ان ٿن ڇا پهساله
ڪرن سته دروانه شهر سخت
زجه دراو حيدر عليه السلام
ڏدان آو حيدر به بنگاه خويش
سين جمع ساري سپاه فرار
ڏيوڪن تا ابن به جمشيد شاه
ڪرد بر سر جنگ محڪم قدم
ڏهن سينس تخت جمشيد شاه
ليه اکهونن تخت فيروزه فام
ڦيه ذان پين بسقفه بلوفري
حصارس ٿهن فوج جمشيد شاه
ٿر ڏشان سين گاو دم ٿي درلي
اهيڙين اسلاميان بر فلڪ
چو باران ڏون وِنِي دشنگ

زخون تن حصارس سپن لاله زار
زهر دو طرف گی سپاهان تباه
بصحرا ردان خونه دریا سپن
کڈن پیس اکهاه سرنه باره بنر
سپاهان تازی سپن سخت سنگ
لڈن دامن درع تم در کمر
پکن گو چو تیرانه قفایی شکار
یون سنگبان تمن ار حصار
که تاریک لوا ز خورشید گو
دڑن تهف سو دروازه پراتن جائے
بشهر اندرون تاد غران پلنگ
سپن شهرس اندر سٹهاه اڈهم
که شهرس اندر تاد شیر آله
زباره تهوی تیر باران سپن
یه بو زنت سو جمشید گو تیره بخت
بله گوس واڈ ونه بخت بلند
بکیاره گی آی شهری تمام
کرن آفرین بر شه مومنان
یهی آس شمشاد قد گل عذار
نه آس خورشید خاور زمین
مسلمان بین پیس حیدر سه ماه
کدای شهریار همه مومنین
مه اک خاص صندوق آسوم زر
گرانمایه یاقوت و درّ ثمین

وسن توره بی گرزهای گران
چه خاور سپاهان چه تازی سپاه
سراسر سو پاره پرانه خون سپن
الوان ناگهان تیزتس بے خبر
زد لدل بهر دتهو سپهدار دین
کلس پٹ رڈن سی گرامی سپر
پکن تس تیه درای جنگی سپاه
همی خشت و گرزه هزاران هزار
پکن شاهمردان زبس قهر گه
بنیر دی بازوی چو دریای آب
سواران تازی چو دریای آب
سپاهان خاور ڈلن گی تمام
در شهر فو ڈرون بازوی لخ در
سو صحرای خاور یتان سپن
ڈلن تنا ڈهن شهر بنگاه رخت
زمان در زمان گو سو شیر آله
بنزدیک حیدر همه خاص و عام
زن شه سه بانوی خاور زمین
قمر طلعتاه بلکه خورشید وار
پری دار تس لنگ و پیراد آسو
نهایت سپن جوش سو شیر آله
مه چهم اک کهتاه اک دلس منزهان
نهوی بو پرانه ذر و لعل و گوهر
مه در خانه چهوم اک چهاه اک سپاه

کهس بوره سنگ فلاخن دران
سراسر سو پاره پرانه خون سپن
بصحرا ردان خونه جیحون سپن
زباره وسن تیزبی خشت و سنگ
سپن کافرن پٹهه سٹهاه و خشم گین
برهنه اهس منز رڈن تیغ ذوالفقار
سپرها کلن پٹ رڈنت بر کلاه
زبس گرد لشکر جهان تار گو
برابر بدروازه شهر گو
دتن دور تپکن برت بے درنگ
پتی ڈای همراه حیدر شتاب
خبر واڈ نزدیک جمشید شاه
سپن از سپاهان بین سخت شور
عروسک کهس بوره گی بر حصار
ڈلن گو سو بزت ز بخت نژند
کهست بیو ٹهه بر تخت جمشید شاه
مسلمان سپن جمله مرد و زنان
ردان آیه پیش سپهدار دین
تنز شکل رشک نگاران چین
بعالم پری زاد تس نادآسو
کرن عرض پیش سپهدار دین
دنن ڈی نشن چهوم تمکو دستان
نمی بے بهاآس لعل و نگین
بو کیهه چهپنه و قفنے اسرار جاه

مگر یدتنهاه گو از آن چاه تنگ
دوباره اده دراوه نه ناه بر
همی سو نه ما هدیه پیش نقول
بخنده سپین دپونش اتی خوش کلام
به بونن سپین خوش سی بانوی شاه
دپن سعد و قاصس ای پهلوان
مه ایله وسن چهوم د آن چاهسار
مه رت پانسی به لیخ د راز
خبر چهاسوچه آسه ماپه بلا
ته بیدل مه گڼه یوت کینه غم میر
ابو نامدار و کړه هس سپهاه
بکن گو نزدیک چه سرافراز
یله واتو حیدی بپایان چاه
ز سوراخ بیرت سو گو بیدل نگ
بکن نه رف دریا بدشت اندرون
کشاده کرن از میان نو والفقار
سو استاد دانا دنن چهوی خبر
یله نن ابو المحجن پهلوان
تولت بنو پریدخته سوی نامدار
بیهوش آدمی موزرن اچه براه
سپین جیولا گرد نازی نه اد
چهکم بیم می نش اوه یی گزهان
دپوس شهریارن کړای نیک چهر
مه هو کلاوک از جنگ آبخاد دان

بزدرا واک اته دراه تیره رنگ
هنگه ونکلش آسهن تم گڼ
که شایدمه کړه هم سه هدیه قبول
هنگه یار آسم خداوندگار
بکن دراېه فوراً ازان جایگاه
ته به داره پاتهن خبردا آس
وجهو کیاه بمکو آسه انجام کار
ته اصلاجهس منزوسن جهیوته جالن
ته دپونی وسن تنت بمکړه دغا
دسن چاهسار اندر چهم مزون
تمو بوزنه کینه هنر اک کنهاه
گنډن تم بازو سره محکم کمند
هن برزبان نام پاک آکه
سپین ظاهرا نه دورشت فراغ
سوډلیشت گمت آسمان نیلگون
کرن تم طهارت پرن تم نماز

داستان

گره وانتاون چوجان درکنار
بهت شاندسی ایډ سوفیروز بخت
که آسه بامه نش کم خپه یم خوش تهاه
تمی باغه نش کم بو کډنش بر
مه انونک تولت ته سی از آن باغ سحر
ابوالمحجن لعره تاب کلام

تمی اته درن بنوسو صندوق زر
گرانمایه تحفه مه آسوم زبر
ردان شاه مردان علیه السلام
بوکهان سه صندوق زان چاهسار
زان بوتراب بروشنروان
سپاهن نه دشمن نگهد آس
دپس سعد و قاصن ای سرفراز
سراسره چهوی مکرزن بی گمان
دپس شیر جبارن ای نامور
ته کر فکر و اندیشه تلواس دور
از آن پس تو جن تم کمند دراز
بچاه اندرون وهو لیل زورمند
وهین اک وبفاه اک چو سوراخ تنگ
تت اندر بیابان و هامون و لاغ
بکن گو سو شیر خدا ارکنار
دپن آسو یارته جهوک جاره ساز
زحال ابو المحجن نامور
در آن باغ بیهوش گو ناتوان
سپین یام نودوه سو لشکر پناه
تبکین بره یدخت بشاهانه رخت
دپن سو سوی فیروز بخت ایجوان
بوکم آنونن بوره چهوس بی خبر
ته بیهوش آسو ک گمت ناتوان
زفاقه متر آسو ضعف تمام

رَوان تس ترک شربت معتدل
ملائم تہ خوشبوی تیے خوشگوار
سپن تانہ افسردہ گومت گلاب
قرد زان وچھن چہرہ تمند چو ماہ
دوہا اک سپُن کرہ کھہ مجلس تیار
کرک گرم ہنگامۂ جنگ تیار
ابوالمعجن از می تہ ہوی مست گو
زرہ خود و خفتان و برگستوان
ہمی مومت آسوس گمت بڈران
سٹہاہ شاد خوشحال دل مہ کرم
دویم دم صلاح و سلب استوار
کہ آیا مہ چھار و دمُت کہنہ زور
سلاح و سلب یُس متس بیہ پسند
گرُس پیٹھ کہست گو بان پلنگ
بجاہ صد ہزار اژدہا و پلنگ
بمیدان کڈن یا روی اسباب و رخت
سپن جمع لشکر بپای حصار
کرن کر یکای لشکر جادوان
کرن می بنن عہد و پیمان تمام
دنہت آی ابو المعجنس پیٹھ سوار
ابو المعجنن تیز کر بارہ گی
کرت تودہ مارن تمن ڈیڑ بر
سپاہان جادونان دشت تنگ
ہمی بازگشت آو نزدیک شاہ

بہوش آو ابو المعجن شیر دل
اگرچہ سو بو گو تتن اندہ سُست
تمس سینبس پیدہ گو آب و تاب
عجب نیک منظر چوانا وچھن
سپن جمع سالار تی نامدار
کرک شادمانی با نذر باب
ہمی تس نہ آم دل از دست گو
دپن شاہ فیروز نس الشہریار
دوبارہ نبوم جانہ سنتن روان
کڈن اک گراہ دم تہ ہوی گرم تیز
مہ لائق سو تہ ہو آسہ در کارزار
رَوان شاہ فیروز نی کر خطاب
تہ شمشیر و گرزہ کمان و کمند
سراسیمہ گو تس وچھت شہریار
سبران تمس بیت ہنگام جنگ
سواران جنگی برابر و میل
بآئین آرائش کارزار
یہ دشمن تہ ہند و سپن تندرست
ابو دشمنس توہ ہیو انتقام
بہر سو نو لک گرزہ تیغ و سنان
چو رستم کرن حملہ یکبارگی
ہمی تیت مارن نہ جادو سپاہ
ہزیمت کہنن زل نہ بیم و پلنگ
ونہت آو فیروز شاہ و حرم

کرک خوش غذاہای فائق تیار
ہمی تا بکہ ہفتہ گو تندرست
سو ڈیشت سپن خیرہ فیروز شاہ
خزانا بذہ سر در دانا وچھون
انگ خوش سرایان بربط نواز
چھن بہ شراب کھون بہ کباب
تہ تس پیو تس گرز و تیغ و سنان
مہ ننبت کرت مردمی بے شمار
دن اک ڈنگس چھ دد احسان کرم
بوقت سواری سٹھاہ آسہ تیز
کرن آزمائش مہ چھم برستوار
اُنن اک گراہ چون دلاو عقاب
ابوالمعجنن دلو سلاح بدرنگ
دپن تم بلا شک یہ ہوی گو سوار
بنن حکم از شاہ فیروز بخت
پکن درای نا ذا من حصن فیل
سپہدار فیروز بختن روان
بہوش آو گو دن یہ چالاک و چست
از آن جادوان بیچارہ ہزار
ابو المعجنن پیٹھ عنان بر عنان
تولن سخت جادوگرن دار و گیر
سپن آفرین خوان سو فیروز شاہ
ابو المعجنن گرد لشکر پناہ
گرم کر کھہ مجلس چو باغ ارم

از آن پس ازين سوي بت زرنگار
دلاور ڙهه چهوڪ گرد و شيروان
کلس پٽ تهوي خسرواني کلاه
هئي ميانه جايه بنڪ شهريار
سزاوار سجده چهوي يزدان پاڪ
دتن سوهي برت بکقلم بر زمين
هئي نم کرن ته دُد فيروز شاه
بهواند و پس ابا تهيد کره
کرڪ حکم آنک اذان ساز
که پرشور ماه تا بماهي کرڪ
زمستي پيالي کرڪ نوش مي
کرن پريه عالم زمشڪ سياه
ردان شهريارن کرن بزم خاص
کهون جي چون به مي دلنواز
زبس خراب و دسته کبهه اختيار
جوانس کرن بسته مستحکم بزور
بزنجير فولاد محکم
بيٺي پاڻهه چهوي گرد تن جهير
ردان ماه انوز سين رتحاب
از آن خواب بيدار گو نامور
و دن سخت ازبازيي روزگار
ته کيا ميانو آسوي عدادون بڪين
ابا چرخ ظالم مه چهه کيا ته دُر
سين بام بيدار از ان خواب دوش

مرصع سو از گوهر تاب دار
هنگه ميانو بوزڪ ته اي نامور
دمي سر بلندي به تمکين و جاه
ڏيس فيروزه بوالمعجن درجواب
کرن سجده عرض و سما آري خاڪ
تولن بکقلم سوي بت ازخشم تيز
کنهاه کره کانهه در آن جايگاه
الوس ان دستبطو باهن گل سرود
دف چنگ و بربط مي لنواز
غزلهاي نغمه خوش بر آهنگ رود
پيا پي جبهان مي مي هست گي
سين گرم هنگامه اختران
کرن گرم مجلس نرسال اختصاص
سين بست بوالمعجن آن باي جوش
بجهاب اندر مست گو نامدار
بت ڏنڪ ته دلفرگي لفرمان شاه
کرڪ بسته بوالمعجن در مند
به صحبتس گويه رخشنده جام
سين جلوه زن بر فلڪ آفتاب
و چهون غم ڏين پان در بند سخت
مه کياه آسو لکهيت به انجام ڪار
بگاه مروت ته کرهم ستم
بدن نامت تهچهوي تن صفت بند
کهسنه بيوٽ شاهانه تو تخت جوش

ڏين تس ابوالمعجنس ای جوان
ٿيس ته ڏنڪ کله ته اوڪ بهڙ
بلين کو بخشي کرت نامدار
کڏاي ساد ڏين ناوان خطاب
تولن بکقلم سوي بت ازخشم و ڪين
دتن سهي بت گي نفس نزه راز
ڏين تس کڏاي سرور نامدار
گوار انڊرمي لباته و سرود
بتانڊي تهوي نغمه نيلهي کرڪ
زنان مهرخان به مقام سرود
بله کانچون درايه رخشنده ماه
برقصو اي اندر ساته انداز
دنان آسو عود و زنان آسو سان
نند ته آبه تس کيهنه و دسته هوش
ردان شهرياران حکم کره نفور
کرڪ بسته بوالمعجن از مخواه
تولت سيون تهاوڪ زندان اسير
نمايان برين طاق فيروزه فام
الوالمعجن گرد فرخنده فر
بزنجير مالسته آهن رخت
ڏين اي ستمگار چرخ برين
بجاي ظرف هوشهم از وه غم
برت کربله شاه فرخنده هوش
الوالمعجن گرد آهن ته [illegible]

ڏين تنهن ڪه اي گرد با توش و تاو
ڏمي سر فرازي ڪرت شهريار
ٻه ڪنيزاه ڪرڻ بينه دسته تيار
ڏين ٻنهي نام آذربان سياه
ڪه شايد زمانه ڪريس نرم خوي
بيت ڪن يله حيدر نامدار
روان آئه عمر اسپه نذراه
مرڪن لوزم از شاه خاور خبر
حصاراه چيو سنگين جهش لب
ڏين قنبر سوالي سر فراز تير
ٻه يامت تڪن نام ڦهو با پناه
پرن ٻو نشانه جنذا به ڪنار
قسم جهڙي ب انجيل و صحف زبور
قسم [illegible] آن [illegible] قبول
[illegible] دعا حيدر لو تيار
[illegible] مر [illegible] از هنگ و هوش
[illegible] جايه آسي گته هوان نيان
[illegible] شير خدا هم بدست
[illegible] ات تم به ڪنار
[illegible] هيٽ برشروان
[illegible] فيرت [illegible]
[illegible]
[illegible] جاياه و حصن
[illegible] يار قرچون نگار

هم ايذ بنين رسم و آئين ته تراو
الوالمعجنون ڏپونس آئي نامور
ڏين ڪيمس شو به پرورد گار
جهونه مياڻو ٻونن يه گفتار و پند

داستان

نزديڪ آن سعد لشڪر پناه
شهنشاه جمشيد واڏون نه تاد
جهوا ڪ سوي خشڪي دوئم سوئي آب
جهو هتر مه لاڏن بدنبال شاه
سوئي حصن آهن نڪين گو زراه
ڪرن تم مناجات سوئي آله
قسم جهوي تنو ايت موساي نور
مرون ها وم بت جابه اي لي هنا
لهو ر ابين سجي دعا مستجاب
ڪرن شاه دلدل سوار يس سلام
لو تنو وانا ذت همي ج رزمان
نڪين گي تمي آبه يٽ باشتاب
ڏجهو ڪ اڪ ڪوها اڪ بر آن هاذر
لڪ لات ڪوهس يٽ ته صندوق زر
لو ياني ته تادت نه دريائي آب
لڏان ڪهنتو سو حيدر بر آن ڪوهسار
هي ڪهنه تيمتر سه جاياه ڏ جهن
سٺاه انگرهاي صندوق زر

همي ساڻو آيڻن ته ڪيماختيار
همي آسه سن هوش و عقل و هنر
يه ٻونت سين خيره فيروز شاه
يه تنهائيون به سخت زنجير بند
همي و اته ياني ٻاين آرندي
نگه بسته و تهواندان جاهسار
ڏين سعد و قاقيس اي نامور
سوي حصن آهن لن گو چو باد
يه ٻونت سين خيره سعد دلبر
ڪه تنو يام ڪهسه تاسمر دان نجاه
بيت ڪن سو حيدر در آن جاهسار
ڪه اي پاڪ معبود عالم پناه
قسم جهوي بقرآن و ڏين رسول
به تهو و انه بر مقصد خود بجا
زدريا بزد راو اڪ سبز پوش
ڏين تس بدريا ته يڪ شاد ڪام
لڏان آنو هي بريزدان پرست
ڪه نعلين تندر سين نه ز آب
ڏيس حضرت خضر اي پهلوان
جهو ديو و سو نيومت بر آن ڪوه برز
يه يامت ڏين از نظر گو سو غيب
ڏين يا آکهانه جهو ڪ مياڻي يار
نه ديوان يهت نت انذر اڪ هزار
تنو تراو مت نال تس سر بسر

روان بوترابن کڈن نعرہ سخت
چو آتش سین دیو سیاں ان سجوش
ہمن دیوس آپ سوں سوک نقش و نگار
ڈہن تت اندر ڈہہ نہان گو سچاہ
سین در غضب حیدر نامور
بہر سو ان تیغ دُر سار دیو
روان آتش دہ دیو نیرن لنچاہ
ہمی آتش نیرن لنچہ بے شمار
ہمی تاد و ہارں آسو بارن سجہ دیو
کہ ابلیس گڑہ ہینہ نس لہا
دہن بونہ آتش کیرت فراخ
ترہت اڈشہ بو بہت لسنائی کجر
سوا اژدر وجھت خیرہ گو شاہدین
دمان آو بر سرور دین پناہ
سوا اژدر جھپے چو یک لخت
بزرد رای دیوان از آن چار ہار
کرن تا نماند دگہ جنگ آسو
در آن جنگ سین جملہ دیوان فرار
از آنجا کین گوشہ بوتراب
بہ زنجیر ما سوی گمت ختہ سخت
ددان تم کہاں شیر سود کا
خلاصی از بند و زندان کرک
دیس سر درن ای پلنگ دمان
ہمی دیو نی ہند کرت شہر یار

تمام آ و در لرز و سوی کوہ لخت
ونہت آئی یک بار گی اس سر
نہ بنت نال تم کو ہر شاہ ہوا
از آن پس تہت آئی دیوان تمام
بتندی کڈن ذو الفقار از کمر
زنان بے کلین نودہ گے بے شمار
اکس فیل صورت اکس شکل شیر
سو حیدر و دیسی تولن تیغ تیز
سین ناگہان تیغت شہ رہ تولو
تہی دیو گی کشتہ بر یک گمہ
بزرد و کڈت سوی نکس رخ شاخ
ز چشمہ نمن طشتہ زن پرنہ بار
پنہ کرہ سوی جہان آفرین
روان بوترابن کڈس ضرب تیغ
زحس ہی یک نیزت جو گمرای سخت
بہ شمشیر بران سپہدار دین
گمت دیونی سپہ جہان تنگ آسو
گریزان ژلن گے نہ شیر آلہ
یکین واقعہ چشمہ نہ ز آب
روان تم پلنگن بہ تعظیم تمام
نظر کرتہ وچھو میا نو حال تمام
تشنایان بنوں لادہ ایمان ولے
ہنگہ زن مسلمان تنگ این زمان
دیس توں رہ دیو بوچھو اللعین

ازان نعرہ دیوان اندر ہو خروش
کمک حملہ بر حیدر نامور
براہ کوہ بوآک چھاہ آک باد
ہنی جنگ حیدر علیہ السلام
کرن حملہ بون تڈن بیدرنگ
زدیوان ہنگہ زن گہن کب پناہ
بسین شکل جون اژدہای کبیر
کرن بوہار آتش دہن بی نہ
ازان جبہ برزد اواکل اژدہا
سین بستہ دہن آتن لیہ گلہ
ہمی صدا رتن لب نستائی گجر
ہنی آوازان جگن بوتراب
یکیا سوی اژدہای سیاہ
دو نیمہ سین اژدر سوں دریغ
از آن نعرہ گو لرزہ اندر جہان
زمین آسہ بون لیا زدین
کرن کشتہ اندیو ہا بے شمار
ہمی بن شت گی دران تیرہ جاہ
وچھین اک پلنگا کرت سخت
منت کرنہ شیر اللہ سلام
ہنگہ زن مبیت از لطف و جان کرک
ثنا اندر قدر سو صندق نلا
ازین بند زندان کرت رستگار
بلین جہان ہی با الیقین

خداوند گیتی چو میانوی خدائی
که تخت سلیمان چو گورمت برباد
دپس تم هنگه ئزن مسلمان بشه
مه آزرده سینم ته زالن به بار
سین هامن آن شاه خیبر گشای
سین ستمگار آن پلنگ دالن
دپس تم مه بگوم ناو عمیاق دیو
بدو رسلیمان علیه السلام
گرانمایه آسو بین تنشتن زبره
سلیمانه تنند دشمن کینه خواه
بوینتیا به هونس کمت سنبر پایی
[illegible] سو حیدر علیه السلام
یله ان سو حیدر [illegible]
بن چاه سین [illegible] دیو
[illegible] آلک [illegible] دیو
ته چیپا نه [illegible] خبر
خرابی به کره [illegible] دالن
ون پالس ای [illegible] نالدا
زڑن زبوانه هر طرف بے دریغ
به پانزه هیت [illegible] آن جهانها
بله زان به خوشه [illegible]
سو سنفی آتن به پیش [illegible]
اد آسخا [illegible]
[illegible]

سلیمان بیمیره چیقوم ره نمایی
چونکن بیمبر محمد رسول
به پیش سلیمان پگاه کیاه ویه
زه سینوم مه نامن دین آه راست
مسلمان من لیو با عقل ورای
دپس هر ورن ای پلنگ نژند
ونی خیال هنوی ته نش ای خیال لیو
بهوی آسو نلون اندره نالدا
کره ان رهنمائی متس هم شیر
سین سرکش آخر سو دیو دیان
سو عفریت [illegible] باهن بای
به معلوم گو نش نهر خنده رای
[illegible] سیت وفره پچان کوهسا
سیاه آک دماه دراو برون چاه
زلک تنوره فریاد بانگ غریو
همی کیاه تاهو دلو کره نهن تباه
بنی آدماه تهاونه درجهان
به بولزت سین شاهمردان بجوش
براه خون کران کوه پاره به تیغ
روان آدر چشمه سار آن خدیو
گلدان رنگ شنگرف بر لاجورد
سین شاه خورم سپهدار دین
[illegible] آو نزه دیکدی باکمنار
پن لوازه آنجا سو شیر آکه

دپس بوترابن زه چو بیناته یاد
هم ابدزه کره دین تمند قبول
نگاه تس نشن وزه بوی شرمسار
یگه تهونه آسم امکو بازه خواست
زڑن بند وزنجیر تس در زمان
زه کیاناو چیچوی کیاه آسو که بند
همی آک لیاه آسو عفریت ناد
سو لین هاهن آسو فرمان گذار
سو عفریت بوڈ لموت از رسم راه
سلیمان آجی پت سین بدگمان
چو عمیاقن این دستان فی لونتام
سو عفریت بیشک باهن لے بائی
سو گنبر بچاه اندرون فی تهو سود لیو
سراسر سین دشت فی دریا سیاه
دپلک شیر جبارس ای نامور
نه بوشن امس دے بوبے اژدها
کرنت کیاه موته رهن زه تیهو دیو سال
کڈن ذوالفقار درخشان بزور
زهن پانزه هت مارت ازیکدر آ
وچین لیوانه بهر عمیاق دیو
روان فی بو عمیاقن از خوشدلی
کران دیو عمیاقسی آفرین
روان آدم خضر نبی پیش باز
کرتا واتو پایان تاریک چاه

رَوان قنبرن تراد محکم گمت
نه ڈیو ڈیهن سعد نه ڈیهلن سپاه
دِپس قنبران ای سپهدار دین
نتی گومس سعد یل با سپاه
که آیا چه کیاه خوامش کرد گار
که سالار دین اهتواز آن تر چا
دِپس لوتراین صندوق زر
بیتو تام گزه فارغ از شهریار
پرن آسوا انس حیله بما نه
کمر بسته گو سوی آهن رُبای
همه ملک خاور رشت سر بسر
دمی سرافرازی کرت شهریار
ژه چهوک لو شفرنت رند سخت
سو سر گوی چوگان قنبر کمان
همه قبه سی کینه سِتُن نه خلل
سهوی گو وست تا بگردان ه
و چهن تم سٹهاه سخت و دشوار کام
بیت کن یله سعد یل با سپاه
بران حصن آهن جو بادمان
همی تهد سٹهاه تا بجرج برین
یله داتو سعد دلاور زراه
کرن جمع لشکر فراز حصار
بیکبار حمله کرتو جنگ تیر
به لشکر که سعد خنجر گذار

کهست گو چاه آن ای قبه
دین قنبر سرای سرفرازه شیر
محافظ ته آهن جهان آفرین
دِپس لو تران افرخته دای
اذان پس گر شهریار
روان ایس شلی سر نه
همه پُرز یاقوت و لعل و گهر
سخن مختصر گو سعید دیدگ
ایش کنان لوی سپاه
کرین لوه آوازیان
سحر ته جنوی جمه بام و بر
یله لو تران به لوزن غر
لوشن بست قبسی کرد اخت لخت
روان مردان سنگ های گران
لوکنه بیان قبه الملا
روان او قنبرت سپهدار دین

داستان

بکن وا اتو سو سعد در زمان
سوی قلعه ای آن آب آ سو
آوان حصن صاف ...
بر و همن ... آهن سپاهان جنگ
همی ... اسن ... گیر
روان ... خفا یان ...

سوئی ... مرد ... بن پناه
سپاه هست گمت لو چو سعد دلیر
سوی حصن آهن نه لن گو به شاه
گلذان اسن کرد کار آهن رُبای
خبر داته نه دیک با لوی شاه
لران آفرین تس بجز دیانه
دلوک تس حواله صوی اهوشیار
نمایان سپن این شب تیره رنگ
دم صبحدم ... سو حیله زجای
کامی ... مرد ... المند
... کردن ای نامدار
دلین تس که ای بخت سر ... لو
لولید بدن چیالو بے سر کمان
وذان قبسی بر بر از هر کنار
بزدیا وا ذان قبه و سپاه
دمانده شه گومت ته کار چنین
سپن در تفکر یل نامدار
بکپن گو بہ بال آمشید شاه
ذچوم بد حصار ای همه آهنین
بر ایشکو آب سر ... اسو
تیر دای گو در زمان ...
بزن سو سعد دلاور پلنگ
حصاران ونس تیر ای از حصار
... بکرد ... جنگ

وسن تے کہن آس تیر بے شمار
روان از دو سو خون دریا چین
بیا سید اپت ازین قصہ فر
معطل تہون جنگ جمشید شاہ
یلہ زن سو مالک جہان پہلوان
بہر سو وچھن دراو بالا وزیر
بکوہ و بیابان سو گو سو بہ سو
گرتہ ہت پیو در آن شہر فیروز شاہ
کلس بٹ تولت خوان و نان وطعام
روان حملہ کر عنبرن چون پلنگ
سُکتراون بیش مالکے سوے خون
ہتن نو رہ تس خوانِ نان و طعام
سراسر کرس عنبرن قصہ یاد
پتہر و تہو کہیک خوردنی سربسر
بزدر او فیروز شاہ از غبار
کرک بر در شہر خر گہ بپای
بہت خیمس اندر شہ نامور
کہ ایدرانیون آن جوانمرد راہ
بفرمانِ شہ گی روان کنیہ سوار
دِوَن نادچھوی شاہ فرخندہ فر
سوار و پیادہ امیر و وزیر
تہوک کر سپاہ پہلوانس تزیر
تہ کت جایہ چھوی کشور و بوم و زاد
یہ چھوم نادہ عدنان سرا فہ پدر
ہوا گو دبس تیر ماتبر دتار
کرت نت دو ہس جنگ تا وقت شام

داستان

ابو المعنس تہ مالڑنی گوردان
نگین گو بآئین گردنکشان
باباد و ویران کرن جستجو
در آن شہر شعفاہ نام آوران
نون بہر مزدور و گلکار آسو
سو خوانہ ندارنس بٹ سین کنہ در
لگاوُسن کلس تیر تس بے درنگ
دپس مالکن ای جریدہ غلام
ذکر دار خواند و جنگ و فساد
بکیار و تہواک غبار اوتہ راہ
پیو پیش تس سیت آس ماندار
روان ہیٹ خیمس اندر سرا ان
بیس ناگہان مالکس کُن نظر
بو پرژہس امس کیا چھو نام و نشان
بنز دیک آن مالک نامدار
گرس کہتو سو قبل افگن اندر زنان
سین تس و چھت خبرہ برناد بر
پرژہوس شہر یارن بر دستور دان
سراسر خبر ون نام دہ تاد
وطن میانو در ملک خاور دیار
سٹھاہ گشتہ از زیر و بالا سپین
شبانگہ بآرام گہ گے تمام
ابو المعجن و مالکس کُن تہ نیر
خبر ون تہ از مالکِ رزم خواہ
از آن غار نیرت سو گو ہیو شیر
السنا مگر پارہ سند وی نشان
سخن مختصر مالکِ رزم خواہ
بنای عمارت گری بو کران
بکیار گو یلہ سو عنبر غلام
کرک جنگ دی پر خاش با ہمد گر
کڈن مغز سر تس کرن بیر وان
تہ کمہ جایہ آنت یہ نان وطعام
بخندہ سین مالک نام ور
گرژہن بانگ و نقارہ شور سپاہ
پتہر و تہو سو سالار کشورکشی
بزرگان گردان و نام آوران
کرون حکم فوراً بسوئی سپاہ
گرژہن کنو چھو آئین گردنکشان
دپوک تس کہ ای سرور نامور
بنزدیک شہ گو پلنگ دمان
سُنگت سین حکم شاہ دلیر
کہ ایدہ گرژہ نک کنو تہ ای پہلوان
دپن مالکن ای شہ نامور
فلان ملکس اندر چھوس نامدار

بوٚ آسوس ہمی آمتن باسپاہ
چورٕ دِہ ژٕلن گوٚ ازان خیر مست
یہ بوزِتھ سپہدارِ فیروز بخت
ضیافت کرہیک خوش رسم کیان
دوپُس شاہ فیروزن ای نامدار
وچھوم اکھ جوانا نہ جنگ آوران
مہ کر مس سٹھاہ دن رہ ہوش آ د
ستیا کرن سوی تنن پیٹھہ سٹھاہ
جوانا چھو شمشیرزن نبرد ار
چھو شیر ژٕ بان توش نی تا چھوس
یہ کت بوزٕ تھن مالک نامدار
مہ نش آنتن سوی یل زمان
بفرمان شہ ذات لفرگی رِدان
نہ ژٕلشت سو مالک سپن مستمند
ژٕ وچھ کتھ کنن چھوک رین بند سخت
تہول کینہ چھوک منز رنی سم رزہ
دیُت سرفرازی کلاہ و کمر
بہ بزار چھوس گمت ازدین شاہ
روان مالکن کیشھس کتن نظر
اکس نسیم پانی یہ چرخ بلند
پتی دراد عنبر لبز خندہ رای
کمرن مجلساہ تانہ ازدوہی
روان شہر یاین یہ گشتر دان
مہ اکھ رود یہ نہ چھوم درجگہ

باماد یاری جمشید شاہ
پریشان سپن ہیان لشکر خراب
بفرشِ گرامی پیٹھہ وتھو تخت
سپن بامر فانسغ زنان و طعام
بوٚ آسوس گمت سپر سیر و شکار
بہوش آو پہوش پیہ گمت پیٹھہ
دلاور جوانا چھو با نوش تا د
دین پی چھہ خیانص خدا اکھ چھو پسیں
ہمی شکل منز جو خندان پہان
بزندان مہ چھیم پہاد مت مستمند
سپن شادمان دل فلسن چون پہا
بو دیچھہن جکیس سوی لاو ر سپاہ
انوک شھی ابوالمحجن پہلوان
بزمی دپس مالکن ای دلیر
زنجیر ہا چھوی گمت لخت لخت
ہنگہ حکم مانک ژٕ ای ارجمند
کری نامدارن اندر نامور
ہنگہ زن کرک آسمانس زمین
چھو سرکش سٹھاہ این یل نامور
روان حکم کرشاہن الد نیون
بفوراً وچھت آو زندان سرای
انوک یا زور بطمی دلوزاہ
نیون جام [illegible] پیش [illegible] پہلوان
ہنگہ نہ ان بے جمہ قطعہ اکھ [illegible]

یلہ شاہ جمشید نے کہو شکست
بوداتس ژٕ لن تیو تتا بان شتاب
کرک حکم آنوک گرانمایہ خوان
ازان پتہ سپن مشتغل در کلام
بناگہ مہ درباغ جادوگران
مہ آنوم تولت سوی یل نامور
ولیکن چھو نہ سانو تس سم دراہ
چھو نہ کانہہ شیر پہاد یم پکنس
ابو المحجن نامور نام چھوس
بہ زنجیر و مسمار کرمت چھو بند
دپُن شاہ فیروز نس ای سرفراز
کہ آیا چھو کیاہ تمن دی رسم وفا
زسر تا بپا آسو زنجیر بند
دلاور جوانا چھوک چون رژہ بشر
ہمی کو نہ مانن ژٕ چھوک حکم شاہ
خلاصی لبکن زندان بند
دپس تم کہ ای گرد لشکر پناہ
تن چھو منہ امندیہ نا یا کدین
تھی یا پٹھہ تھاو ن بزندان بند
کرت بستہ زندانس اندر نیون
روان شہریارن چھوکاوس فخر
دپس مالکن ای شہ نامور
کرک مجلساہ خسروانی طراز
[illegible]

دپس شاہن ای شیر لشکر پناہ
ڈلی مانزہ گی دور سینی قصور
بلہ کا پچن گو فلک مشکبار
بہت زود با عنبر دل پذیر
وچھت جود و الطاف و احسان شاہ
چھو خوش خلق بخشندہ دادگر
سپن فارغ از خوردنی سفرہ [illegible]
کمر بستہ دتہو پہلوان [illegible]
بہ لشکر گہ شاہ چھوان [illegible]
تیت آسو ابو المعجن [illegible]
وچھوک نام مالک جون بندہ شیر
ژہ کس چھوک [illegible]
دلوا مالکن [illegible]
بزندان امس [illegible]
یہ بوزت نگہبان سپن شادمان
بزنجیر مالستہ بوہمت [illegible]
ودن آسوار [illegible]
یہی آفتاب [illegible]
سو مالک یکین گو لشوق تمام
دسن آبدیدہ نسران [illegible]
کرن دست مالی اچھن از جناب
[illegible] سخت جہان
[illegible]
[illegible]

ژہ کہ خیمہ [illegible] دن آرامگا
دتوک خیمہ اک لائق پہلوان
[illegible] گو سیہ [illegible] دریای فار
لدمن شہریارن لشکر تمام
شہنشاہ خوش سپن مالک ز مخمور
[illegible] آسہ ی زن سلیمان پناہ
دماہ اک [illegible] آرام [illegible]
[illegible] گرزہ گا ڈساک
یکین گو جہان پہلوان دلیر
نگہبان آن خیمہ لود ہ سوا
وشوت ای تم دہ نگہبان [illegible]
ژہ کی چھوک [illegible] نگہبان [illegible]
[illegible] زنج و [illegible]
[illegible] کلڈن
از اندر تاو مالکہ فیل دمان
[illegible] زنجیر [illegible]
[illegible] زمین
[illegible] زنجیر [illegible]
[illegible] سلام
[illegible] چھوان مالک نامدار
کہ آیا خیال [illegible] یا بخواب
[illegible] ای دلیر زمان
[illegible]
[illegible]

شہنشاہ چھوک نہ کت ہمت اندر
درآن خیمہ سوہی پہلوان گو درون
بخیمہ درون مالک شیرگیر
ہی خوردنی خوان و انواع طعام
دپن این شہنشاہ فرخندہ فر
امس شوبہ [illegible] مہر و ماہ
بلہ اک پہر گو بہ ابر ز شب
یکین در اؤ با عنبر نامدار
بدان خیمہ گو تیز چون شیر نر
ہی نیزہ برداؤ خنجر گذار
اکرک کہ یک اہی [illegible] بیم و باک
مگر کینہ ژہ [illegible] اومت در سپاہ
منہ دلو پادشاہن بہی لحظہ لار
بخنجر کرن سر جدا از بدن
وچھون سوی ابو المعجن نامور
[illegible] ناگہت مستمند
دزن [illegible] شمع چون [illegible] زاغ
انارن [illegible] آسو [illegible] رنگ
ابو المعجن سر تولت کر نظر
نہ ناگہت نامور پہلوان
کہ آرے بو چھوس ژہ پش گو گمان
ہی ملک خاور ژ لوم بیگمان
یہ چھا ملک خاور ہمہ سر بسر
[illegible] خود ہی [illegible] دل تمام

منهڈوس عمر تهتوی جست و چالاک گو
کرڈن پارہ زنجیرن از بش لشور
بدین زور و قوت بعقل و هنر
هین اک کس کن و جهپٹ شکبار
تو لک شور و فریاد باہم دگر
همی تیرہ گو بخت و احوال سالو
کڈن کا و مانند شیر ژیان
بگردن لٹت گرزہ گا و سر
دتهت آی بر مالک پهلوان
سین ساری آغشتہ در خون خاک
نگاور گراہ اک ان زیر ران
دمان ژای در لشکر شهریار
زڈن هر کہ لشکر بہ گرزہ بہ تیغ
کرک گرم هنگامہ کارزار
شبانہ تهتوی جنگ بہ پا سین
گرڈهن مرغ جان گشتہ نخچیر اس
سین خستہ از نیزہ هاردی ماہ
موکچ رزنہ جنگین کاهنہ جائے
زبس شور و شر وانو تا آسمان
تبس منزیہ کی شور بر پا گمت
بیہ وانو مالک چو غران پلنگ
اتهس منز رٹت تازیانہ چو نار
همی بس کرد جنگ و کین و فساد
سین ایستادہ همی بر مقام

دتهت نن همت سر از خاک گو
دڈین مالکن ای دلاور جوان
زمادر زہ هیو نہ کاهنہ پسر
بزن کن همی پاسبانان تمام
رہا گو ابوالمعجن نامور
بلہ نن سپهدار بوالمعجن
سین جست و چالاک صنوبر خرام
وجهن دہ نگهبان اژدها
روان مالکن تول عمود گران
تمن کشتہ نی نش ابوالمعجن
سبک سر از گردش آسمان
کرک ترشوی نعرہ ها در سپاہ
کرکن رہ پاہ تمن بے دریغ
رڈنک درمیان تم سر جنگی پلنگ
پر از خون همہ دشت و صحرا سین
سر نیزہ ها گی کهست بر فلک
سین سرخ از خون زمین سیاہ
سو شب گرد ستین چو ظلمات
پرند ختن بیدار گیہ در زمان
دیگر نن گو از بند تن لالہ رنگ
کرن خون سینین زمین لالہ رنگ
اندر ژابہ بیجایہ اندر سپاہ
وچهن جهس گمز جملہ لشکر پناہ
ابوالمعجن وچهہ پرند ختن ماہ

کرن نعرہ چون شیر غران بشور
هزارا آفرین چهوی ژہ ای پهلوان
سبکتر کرک نامدار کنا
همی آس لبن زن سو بانگ و کلام
کہ سبهان کیا آسہ و ان نوجوان
کرن پارہ زنجیرہ آهنین
روان دراد از خیمہ مالک بزر
کمربستہ بر جنگ و کین تم بپای
بیکدم کرن دہ دلاور هلاک
سلاح و سلب جامہ کرہ تم بتن
دلاور ترہ گی بر سمندان سوار
چو شیران بہ لشکر سین کینہ خواہ
سهاہ آئین بیدار جنگی سوار
تو لک نیزہ شمشیر الماس رنگ
وسن نیزہ تی گرزہ نی تیر آس
دم تیغ ها گی وست بر سمک
هزاران وست پی پهرد نشت وائی
سو روز قیامت علامات گو
پرز هون تیغ کیا شور و غوغا گت
ابوالمعجن گرد چون اژدها
سین سی پرید ختن فورا سوار
کران کرہ یک برلشکر کینہ خواہ
روان کرہ یک لبہ زن لشکر تمام
دین مالکس لبے ال زم خواہ

یو لښکر سپین بیا د جنګ وکړین
معطل شوه تر هغه ملکین [illegible]
روان مالکین لو زمین د کلام
[illegible]
سپین لښکر د شام د دم آشکارا
میدان برد یا [illegible] جنګ [illegible]
لکک صف میدان جنګ [illegible]
جهان پهلوان مالک [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سرداران
[illegible]
[illegible] کړی [illegible]
یو لښکر [illegible] کړه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

همی فوته تېره شپه ساری از اپ ونی ین
کړو د ادسپ آرام تا صبحګاه

داستان

یو اکنده ګیه لښکر د زنګبار
د خنجر برد یا او فیروز شاه
[illegible] که به پانس د تیز
مقابل [illegible] شیر و پلنګ
پیش ابو المعجن د رزم خواه
[illegible] کیا [illegible] آسوم جفا
[illegible] لښکر شبانه تباه
مه کړی [illegible]
[illegible] میدان
[illegible] نښه
همی [illegible] یاران [illegible]
مه کړی [illegible] ته د تو شهم جزا
همی ما رشهم خوان جنګ آوران
زجنګیان جادو [illegible] کلاه [illegible]
[illegible] کا [illegible] ز سپاه
همی [illegible] خاطر درین [illegible]
[illegible]
[illegible] که ای [illegible] نامدار
[illegible]
[illegible] شیر

همی مبانه خاطر ته ای نامدار
د دم صبح بیز و به جنګ سپاه
معطل نه هوک جنګ تا وقت شام
سپاهان فو تهیت ګی زخواب ګران
بمیدان کنډن لښکر کینه خواه
برد او با تیغ زرین کمر
بیت کن ابو المعجن سرفراز
کمر بسته آماده ګی بهر جنګ
دین تس که ای پهلوان دلبر
جفا یوت کړ تهم به جای وفا
هنګه زن یلک فی ربابان جنګ
مکافات د تو تهم ته جنګ و فساد
زجنګیان دشمن مه کړ یک خلاص
کرم ما لو آزرده پانس نشه
کرم [illegible] پانس ته بچرا و مک
کران بلکین بد یه شو به سزا
دیس تو ته ابو المعجن د جواب
از ان پس ترندان درون تهاو تهس
بګړه ګران مالک شیرزاد
سو مالک ټوم بت زجنګ آوری
بهمره فیروز شاه ګزین
هنګه زن مسلمان نبی شهریار
به بوزن سو فیروز شاه ګو بز در
دیس تس که ای خیره مرد دلبر

ونن کیاہ زہ وچھہ چھوک این غلام
وچھو کیاہ چھو وپیدہ ونان جنگ
مہ سیتین زہ آسنہ دہ جنگ تاب
بناحق زہ ضائع مہ کرنام و ننگ
یہ بوزت بشور آو فیروز شاہ
کہ تالایہ ابو المعجن بٹ درنگ
ہتن نیزہ ان دست فیروز بخت
روان یون نزدیک مالک بفور
بیکیا ساری سپاہ بے درنگ
کرن منع جنگس فرن تم سپاہ
یمن سیت اصلا مہ بوزنہ سر
سہ لشکرن ہیت زجنگ آوری
دپن تس ابو المعجنس اے جوان
تولت کنہہ کنن آونک تم نزراہ
زہ بیہوش آسوکن بحال نژاد
ہمی مالسند یا ہہ سینوی شفیق
گرامی زہ کرنک تہ شہاد رچھنہ
بوتہونس ہمی جان خدمتگار آ
ابو المعجن دپونس ای نیک خواہ
چھو جان گرامی رچھین درکنار
دپن تس کہ ای شاہ فرخندہ آی
سزاوار سینہ تجلد بدین
محبت شاہ چھانہ دل گیام
زہ [illegible] سختن [illegible]

نزلد چھو ہی کنہہ خیال احام
ابو المعجن دپونس ای شہریار
مبادا اگر تمک میانہ دستہ خراب
مسلمان سپن ای شہ نامور
ابو المعجن بٹ سپن کنہہ خواہ
روان گو ابو المعجن زنجیرہ
دژن تہ ہف ٹن تس بند سخت
زمرکب ہیتر دتہ زنجیرخواہ
وتہت آئی ابو المعجن بٹ جنگ
سپاہن دپن [illegible]
گژہن [illegible]
بکین آیہ ہی بالو شہریار
دلیر و مرد [illegible] شیر زمان
[illegible] جنگ آمجاد وان
نہ آسوی فیقاہ نہ کانہہ کس
تولن چھانہ خاطر شاہ رنج و غم
امیران انذر یا بہ دل [illegible]
مہ دشمن بپن چھانہ خاطر [illegible]
مہ رغم زہ از بہر فیروز شاہ
از آن پیل ابو المعجن زم خواہ
انگنا زہ ایمان سپوئی خدا
دگس شاہ فیروز ان ای پاک
ہمی اعتبار مہ ہل گیام
[illegible] اقام مقام

کنہہ [illegible] جنگن مسلمن جنگ
مہ سپن زہ اصلا مہ کرکار آ
مہ سپن زہ چھو کنہہ برابر بہ جنگ
ہمی تاج شاہی زہ روز ہی بسر
تولن نیزہ [illegible] جنگ
سر [illegible] نوش دا اشتاہی لاہ
[illegible] ان زمین تا زہی بردو
کرن [illegible] روی فیروز شاہ
[illegible] گاہ
[illegible] وی باد
[illegible] اندر [illegible]
[illegible] المعجن [illegible]
[illegible] فیروز شاہ
[illegible] سپنوی [illegible]
[illegible] رفیق
[illegible] زندہ دام
[illegible] احسان کرن شمار
[illegible] مکافات ای نامور
بکردن [illegible] حق [illegible]
روان کنہہ نزدیک فیروز شاہ
[illegible]
[illegible] نجاتی [illegible]
[illegible]
[illegible]

ولېکن مې آسو منه قسمت بۀ نۀ وي
دفائي ژه بېت از دل و جان کړه
از آن پس هيتوک رخصت از يک دگر
ابوالمعجن گرد بر عزم و راه
ز شهبال جادو همو انتقام
زهمن مار تهن بد بدمن بد سگال
چو باد دمان تم ته خنجر گذار
زچهن تم اليان لشکر او کينه ور
سين تام ظاهر نه گرد سياه
نگاور سواران جنگ آوران
دين تس کهای نامور شهريار
پنځي آک لاړن شتاپان شتاب
ژوړن آک د نبال من با سپاه
ريا نوی اکړين عهد و پيمان خلاف
چې ته عهد فېر نړل مه اسپين ا
توبي آمين لا ن پتي بې درنګ
سجان و بدل چهوس خمبد اچا
ژه نا کا نه ابي دښمن کينه خواه
به لوړنت ړنا در سجبه پهلوان
مه چهوم ابي لين و ان سر انجام کار
ملايت ته سل بزد ذوالجلال
چو امرزدانا چهو فرخنده لاي
بهتر ته تهو نه مرکب خوشخطاب
مر جاني ته محبت سين نقل پذير

ژه هيو نامدار راه مه حاصل بۀ نۀ ون
کړک عهد و پيمان بدېن رسم فره
زبس اشکباري کړه دک ړوي تره
دين ما کسي ايل بې عديل
سراسر کړه جادون قتل عام
روان ډراي تم سر و بې عديل
يکين و ات نزديک فيل حصار
همي ژه تهمتن گرد نا آسمان
لوائي معلائي فيروز شاه
روان گو ابو المعجن نامور
ژه کت پټ انت لشکر بې شمار
همي کړه تنن عهد آسوي مه سين بت
مگر چهوک مه سنين گمت کينه خواه
نه چهوس آتنن ژه بۀ کينه خواه
به لوړنت سخنده سين شهريار
ژه نرت ړد منه کينه صبر تاب
مه چهوم گانتن چشمن ديده رچانو
کړن چانو دښمن خرابه شاه
بفرا سوګوما لکس شن وان
به فيروز شاه نه اهل ايمان بني
چهوک ته دښنا از قدرت لايزال
در ژن گمت گو ته آتو فيروز شاه
د ژن ال کس لمه سه تم به رکاب
به چهوس سن لو نارلچ ژه ډوه بنران

نگرون ژه بيت عهد و پيمان کړه
رها کړک از بند فيروز شاه
يکين گو سوئي شهر فيروز شاه
چهو بهنز گته هو اس سوي حصن فيل
ډپس چهونم بهنز علي کل حال
کړک تيز تو اسن سوي حصن فيل
ابو المعجن کړه سوئي چپ نظر
ترمها و نقاره ها بې دمان
يکين تس بنه لشکر بيکران
بنزديک سالار فرخنده فر
به لشکر تهن همچو درياي آب
بوکيا بنده نه ناه جنگس ژه بيت
بهوي چهانز رگن هندوي اهد عهد وفا
دين گرد ابو المعجنس اي سوار
همي چلنه شوقه لو آسي به تنگ
ز فرقت دس گيم آتش کباب
توبي آس لا ن پتي هنت سپاه
توبي آس لا ن شتابان شتاب
دين تس کهای مالک نامدار
ژهني کفر تيادت مسلمان بني
چهو به رستي فيل اسند چای
هتن نش يکين با تمامي سپاه
کين عرض اي خسرو شير گير
شهر ظلړ چهوم حشم ته ابي جان

یہ کینژاہ کرک حکم اَسے نامور
پھیر وتھہ گردُ کرکھہ باہم قرار
زدیگر طرف داژ فورا خبر
یہوی داتو بابارو بنگاہ رحت
ابو المعجن و مالک شیر جنگ
خبر کت رحسن چھ درامت یمی
پکن گو نزدیک فیروز شاہ
ہمی تھاو لشکر بروَن حصار
انوک سیت پانس تمکین و جاہ
کرفر دامیو اس بخدان کرم
کرن شہر آراستہ چون بہار
کرن خاصہ مہمانیاہ باحشم
کرن لات راس نفر تمام
یہ خورشید ولہتن طلاکار رخت
کرن عرض ای شاہ روشن قیاس
کرس مہربانی تہ ای نامور
رَدان شاہ جادو خصال
بمہمانی شاہ جادو خصال
سراپاہ وچھک انہ آراستہ
ہمہ فرش دیبا ہمکو ہفت رنگ
نصد جاہ تمکین و با احتشام
ہمی خان تھاون بہ پیش سران
تہ ییک اک گٹان بہ پیش فیروز شاہ
ضیافت [illegible]

تہ مانوم بہ جان و بہ چشم و بہ سر
دِنک خیمہ خرگاہ بدشت اندرون
بنزدیک شہبال جادو وزیر
ہمی لشکراہ چھس نیت باشکوہ
تمی سیت چھس ہمچو شیر و پلنگ
یہ بوزنت سو شہبال گو بدگمان
دپن تس تہ چھوک نہ کمنت از رنج و آہ
تہ اک نہ بیہ نامور سروران
مشرف کرن خانہ میانوی بگاہ
یہ بوزنت سو شہبال گو شادمان
ضیافت کرن خسروانی تیار
مہیا کرن شربت صاف ناب
ضیافت ملوکانہ با احتشام
زشہبال نزدیک فیروز شاہ
بفرمان شہبال جادو گو آس
انک سیت پانس ہمہ سروران
ابو المعجن و مالک نامدار
تمی نامداران بہ تمکین و جاہ
بہ از شکل و تمثال پیراستہ
پکن تاد برنہہ برنہہ سو فیروز شاہ
تمی بیٹ بر فرش شاہی تمام
[illegible]
[illegible]
[illegible]

رَوان خوش پکن مالک نامدار
بآرامگاہ بیٹ بجنید و چون
کہ داماد چانوی سو فیروز بخت
دنک خیمہ خرگاہ بصحرا و کوہ
کرت اتفاق چھہ آمت یمی
کرن فکر و اندیشہ ہا در زبان
تہ کراز بس یت مکانس قرار
ابو المعجن و مالک و پہلوان
کرس بوزہ فیروز شاہن نعم
پکن گو سوی شہر خود در زمان
سٹھاہ اونٹ بارن زگاہ غنم
معطر بلطف بقند و گلاب
یلہ صبحنس کہتو بفیروزہ بخت
ہمی انو اک قاصداہ اکس روا
دِدن نادھوی شاہ جادو سیر
بمہمانی شاہ جادوگران
[illegible] فال
[illegible] ایوان شاہ
[illegible] اندر جامہای پلنگ
پکن تس یتہ نامداران شاہ
[illegible] حکم از شاہ جادوگران
[illegible] جاہ و جلال
[illegible] ابو المعجن نامور
[illegible]

زولن یا نتهین لقمه ئدر دهان هنگه زن اسی ئیت چهوک بازدار سین لـ تنگ شهبالس چن کهر با دوسه لقمه کهین از فرورت زخوان سین کرهته نازس تمس چاکچاک یهوی گو گزهین سخت قهر خدا یله گو سو شهبال جادو تباه زه رلو نمک ریت از خوردنی این طعام نتهوانو مت آسو به سر زمان برحمت اسی یٹه نگهدار آسه ژهنوم تراو ههن هیم ریم آئین نغین چهو معبود برحق کتوای همیال روان لکن بود گوشادهان زهین تراو ههن کفر اسبا برخست همی ترن دهین آسن ی انتظار نولک خیمه بوزگاه هنگامه سخت جهان ابر هم ملک لئے زمان سو گاه سین بزنگار درمند که از سعد وقاص فرخنده فر

بیات برادن برو شندلی یله زن سوسالار دلدار سوار بکین گو سواندم آمن کارای زه کرکت اوید فاو تین بین [illegible]

مه کیا نار هتن نرنظر ههویم ایوان کهه اک لقمه گدٹنت اسی دبردی همی جاه زانن نه کینهه درا با بله گو طعام ازدهین در شکم تی لحظه گوشاه جادو هلاک بلا ئین بسن ئی هانڈه خانس ایس نظر مالکن کره فیروز شاه چهو جانوی محافظ سو بزه خدای هنگه زن مه گزه هلیه آنکس گمان دیس شاه فیروز نی ای نامدار کرم فرمای سلام ئے دین هنون سزای پرستش چهو سهی پاکذات کرن کلمه تلقین مس در زبان سراسر همه لشکر شهریار بروز چهارم سین هم نیار کرن جنگ یکبار تیزن سپاه کرس کهتو بمانند فیل دمان بکین گو سپهراه فیروز شاه

داستان

سو شند وقت کهتو آن هماه جا کرین لیکنک محفر تن ای امر دل مهنکت ان شغص تاج و تلکین کرتی [illegible] آی زه حرم [illegible] گناه

دین تام شهبالس نلئے نامدار مه معلوم گزه چانو فرخنده دی کرن فکر و اندیشه گو سوی دان کهنتو بین وریم اماس گوبر شکم هم از استخوان لوست گوتس جلد بدی تین بس کا نیخ بانس لیس مه آسوم بدل جانو حب تمام می تهاوم عقل ونکن نجائی ولیکین جهان آفرین یاره آسو مه تصدیق کرون به پروردگار مه گودن یقین ایزد ذوالجلال که ون کن رچهن ازین مهلکات مسلمان سین شاه فیروز بخت مسلمان سین ناموسی هزار کمر بسته وهو شاه فیروز بخت جهان گو همه ذیر گرد سیاه سپهدار ابوالمعجن در مند سوئسی حصن آمن کرن عزم راه هی بوز فرداره آسک خبر جنرن زه از شاه مردان علی سحر گو سو سالار خیبر کشای سپاه چهان فارغ سین از نبرد به ذان بندگی کره تیغ باناز لگ سر [illegible] بدتیرکین قجاه

یہ بوذت بشوۂ آو شیر خدائی
تہ چھوک دیو عفریت گم کردہ نام
تمی دن سراسر مہ چانی خبر
کرت خوار دن ای فردمایہ دیو
ہنگہ با آسیم جہان آفرین
با آتش کرن سوختہ چانو جان
سوئی ڈیرہ گوشاہ خیبر کشای
ہتن سیت ساری پیاہانڈین
سپاہ ہو یکیا بالاتفاق
آلوک گو تمن سنگنی لخت لخت
تہکت پی پیاہان تن ورنہ آزمائی
دچھن کار آہن لے با صعب تر
دتن سجدہ تم سوی یزدان پاک
درین دادی چھوک لے دگار میانو
یتھی پاہ ٹہ آنسرور مومنین
گذاندہ نامۂ تانہ یان
دران لے دز سوی سرور انبیاء
بہت آس برگزیدہ خیر الانام
انن تس صلوٰۃ وسلام از خدا
سو چھوی وادہ پاٹھن سنجاونین
سلیمان نبین بہ ہنگین وجاہ
بحکم سلیمان اذ و شہنشہ ضمیر
سٹھاہ سعی کرتم بزور و ہنر
تہ لکھہ سوئہ انا فتحنا تمام

دین تس کہ ای فی یو و ازو نہ رہای
سو عمیاق تس آسو چانوی فرزہ
تہ وچھہ کیاہ بوبزادہ ابلہ اسیر
سلیمان علیہ السلام من بہ بند
بجواری کدٹ ای خبیث لعین
درین وقت تہو اک دوہاک کیاہ
در اندیشہ گومت آہن لے بائی
کرن حکیم تا سنگہای گران
کنو سیت قلس تی لک طمطراق
خلل گونہ تت قیس اک تا رموی
ہمی بازگشت آسی نہ بیجائی
کرن تم طہارت تہ بہر نماز
ودن تم سٹھاہ کلمہ او بنجاک
مہ گودن کنس سخت دشوار کا

داستان

بہت آس دمسجد تہ صفا
ردان والو جبریل فرخندہ فر
ازآن پس ونن ای امام الہدیٰ
طلسماہ چھو درملک خاور دیا
سو قہ لذمت رسنگ کسا
کران فی نکلس سخی چھوی تہ رفع آب
گزہن چھو سنہ تت قیسی اتہ
یہوی نامہ لدیش حید رشتاب

مہ چانی خبر حکیم بکلی تمام
سپاہ چہا ہسار سن ان بند کو اسیر
ونن چھوک مہ نش مکرہ دستان دیو
تہ چھوک تہا دمت ای شوبد لعین تن
باد فنادن دمن چانو جان
نہ آہن لے با گو کہست تا بماہ
دگرہ وز گو آن شہ مومنین
ہمہ فیہ سی لاین ان ہر کران
کرک سنگباران بر آن فیہ صخت
سین عاجز آن لشکر نامجوی
در اندیشہ گو حیدر نامور
اد اامر حق تم کرن بانیا نہ
کیا ناب تہ چھوک چارہ کار میانو
بہ مشکل کرم سہل ای کردگار
ددن بدسوی جہان آفرین
ونن یہ چھواز گفتہ یا وبان
ہمہ نامداران زصعت کرام
بنزدیک پیغمبر نامور
مہ گتہ بر حید تہ اندہ گین
بلندی نبیچ تا فلک استوار
چھواک دو لعین تت بند اسیر
کہ تا تت طلسمس کرہ ہی خراب
لبان آسوی خلاق عالم سلام
گنڈن تیر آن نامہ فتحیاب

بہوی تیر لاین با آہن ربائی
سراسر کڈن خلق شہر کے نبر
ہم ایلے گئے ہی قبس ایک ان بخاک
انے آن پن دین قبسی تیز قہر
نیم نامہ کس ہمچو بادیہ مان
مہ جھوم حکم یزدان جان آفرین
سین کاتبس حکم خیر الانام
روان جبرئیل سو بتو با شتاب
بیت کن در آن سجدہ لو تراب
شہ انبیا خاتم المرسلین
رٹس آن سجنابن سر اندر کنار
مہ ایلے کرم نامہ تی گتو روان
وجھت خوب بیلے آگو نامدار
ہوا گو معنبر زبس مشکناب
سراسر پڑین نامہ نام ور
منادی تہ کر شہر سیا ندرے تمام
زن و مرد سای صغیر و کبیر
ہمی لوکنی کیا تہ نقصان گشی
بلہ صعنس کہتو درخشندہ مہر
تولن سعی کمان خدنگ جلی
زبس لیسی آن نامہ مشکبار
سین تندست آن ہمہ دود داغ
یکین گو سو چید با آہن ربائی
بہہ بر زمین دامن آسمان

زبرنہ برسینس بنام خدائی
سلیمان نبی آسو سالار دہر
مگر نصف شہرس جھ بیم و ہلاک
دپس آن سجنابن کہ ای جبرئیل
بنزد علی داتہ در یک نی مان
تہ لکھہ نامہ فوراً بہ خاور دیار
لکھون سورہ انا فتحنا تمام
موتر جبرئیل سو بال جلی
بیس نا گہان نولہ تس سعی جواب
روان بوتہ ابن بفر خندہ ای
دپن تس کہ ای حیدر نامدار
بہ کنزاہ پرک تت اندرتی تہ کر
شبک نامہ اک بیوس اندر کنار
دتن بوسہ نامس ہتن بچشم
زدخمیے می گو چو گل تازہ تر
بنز خلق نیزن بصحرا بگاہ
گزہن نیز تہن حملہ برنا و پیر
منادی کرت آدقنبر شتاب
کمر بستہ بر طاق نیلی سپہر
گنڈن نامہ پر تیر فولاد سای
جھان گو پرا از عطر و مشک تار
بنزدای از شہر مردم تمام
اتہس ہنر رٹن تیر معجز نمای
دتن قبہ سی تیر خارا شگاف

مگر لو ترایس کرن دن خبر
سر بنیاد تبس کرن نصف شہر
دیا اول منادی کرن ہے نی شہر
ہزاران جھ تنو نا امت فرنگ و ملل
دپس تم کہ ای سید المرسلین
بودن و افادن جچہ باد بہار
کرک بستہ نامہ بمہر جناب
تہن نامہ ترادت بہ پیشس علی
وجھن خو بس انلے رسول گزین
تہون سر بپائی رسول خدای
مبر عمم تہ ای نامور پہلوان
دیئی نصرت آن ایزد دادگر
تولن نامہ موتہ رن تشتابان شتاب
کرن آسو گوہر باری زچشم
دپن قنبرس ای خجستہ غلام
مہ ودن بہ شہر اندرون کا اکھاہ
دم صبحدم شہر ویران گزہی
بنزدیک آن سرور بو تراب
کمر بستہ و تہو شاہ مردان علی
یکین گو برآہنگ آہن ربای
نمکو مشک بس آتو اندر دماغ
کرک از ہمہ چیز خالی مقام
اتن زور تی خم دتن دکمان
ہمی پارہ گی قبہ سلسبی بے خلاف

شبک باز گشت آ دتیر سہ پر
جہان تیرہ گو از زمین تا بماہ
دچھون شہر ویران گمت باحصار
سیوم حصہ دیران آہن ہا بی
دگر روز گو شاہ نام آوران
سو صندوق گو پر زدود نزّند
سو دوہ ڈیشتہن حیدر نامدار
کہ ای نام بردار شیر خدا
تہ کڈ ضرب صندوق از ذوالفقار
کہ یا شاہ مردان ترہ دم فرمان
دو نیمہ بین دیوسی در زمان
دچھون اک نگاہ مومنین بدر
کہ ای پاک پروردگار جہان
مسخر کرم ملک خاور دیار
یہ چھم چالو احسان بڑا ای کریم
از آن پس تولن سر دہت گو خاک
ہمی ترن دہین بو دران انتظام
پراکندہ گو مُت فراہم کرُن
بیت کن بلہ سعد خنجر گذار
فرادان کرک جنگہا بلکہ نگ
شدہین دہین تم گران جنگ آس
کمر بستہ بر جنگ تہو ہمچو شیر
عنادس اندر غیب گو مت زمین
سوبی حیب دچھن بنک لشکرہ دوان

بنزدیک آن حیدر نام ور
روان باز گشت آ و سالار دین
فرادان لرن گو متن لورہ پار
کرن حکم شہر ہی نہ بیہ لشکر ہی
بآہن زباہت ہمہ مردمان
ز صندوق ظاہر دو ما گو سیاہ
سپُن دُر تعجب سراسیمہ دار
مبر غم یہ چھوی دو عفریت دیو
سو عفریت گشتہ کشتہ مرد او غور
روان تا ہمردان سپن تند خیز
بین کشتہ عفریت دو تو دمان
ازان پس کرن تیدن تم برین
تہ کرتہم عطا تاو تو شو لوان
کرم می بت دینہ پرستی تباہ
تہ بر حق یا خدا چھو کی غفور رحیم
سوئی شہر تشریف برسر دین
بنا کرتہ تعمیر شہر ک تمام
بروز چہارم سو تیر آلہ

داستان

گمت جنگ کرکہ سھٹاہ تنگ اس
کڈن بام لشکر ہٹی کازار
کہن گرد بالای چرخ برین
در اندیشہ گو سعد فرخندہ فر

سپُن ظاہر از قبہ دو سیاہ
سوئی شہر با جملہ مومنین
نہ حصہ ازان شہر ویرانت بجای
کرن از سر نو عمارت گرہی
دچھون نشت اندر ہستیں صندوق بند
تہھتو ہی تم سپین از خورشید و ماہ
کرس از فلک تا قفین ندا
چھو صندوق اندر ہو بند سخن دیو
ز صندوق زہو گریہ تہو دیو افغان
کڈن ضرب صندوق از تیغ تیز
بصندوق کرہ بو ترا بن نظر
یرن حمد ہی جہان آفرین
ہمی چاہ نائیدای کردگار
زہنوم گالہتین دشمن کینہ خواہ
سین فارغ از حمد یزدان پاک
کران حکم تعمیر شہر ہی کران
حصار ک سو دروازہ محکم کران
سوبی حصن آہن ہکین گو تہ
بہ لشکر ہتین گو بآہن [illegible]
بین بتن کینہ با صلح نہ جنگ
بتاریخ ہژدہ سو سعد دلیر
دچھن ور دہ از راہ و تہو ہیبت غبار
دچھن کن دچھن لشکرہ اک الوان
دین ہر سنا فرای ناموار

چہ ترہ تس اسہ سیت جنگی سپاہ
سپاہ ہت پکن گرتہ بسوئی حصار
ہنگہ آس انہ دشمنان ہم سپاہ
ابا نصف لشکر بدست یسار
کرن حکم بر لشکر نامدار
سپن دور تن در وا فیروز شاہ
روان مالکن کر تطر یک قسلم
کہ ک اک اکس با نہ وانی کنار
بت کن یلہ سعد لشکر پناہ
بنزدیک آن لشکر سرفراز
روان تو در گو داوہ ستین غبار
پتہ تس پکن لشکر مومنین
بہر وتہ ہو سو سعد لاوت شتاب

کرد نصف یلد دین رزمگاہ
بو سپنی سپاہ ہت دچھن کن روان
کرد جنگ اندر در اثنای راہ
ہین ہام نزدیک تو زک سپاہ
کہ ایک کدٹن صف پئی کا زار
ابو المعجن و مالک نامور
دچھن میر ستیافہ سنزی علم
بر نزبک اک اکس ما جرا و خبر
پکن ج باد لشکر متین نغری راہ
سکتر لدک دیکھا نہا خدنگ
دچھک ایت شاہ دلدل سوار
دمان در زمان سعد نی کر نظر
جنابس در تن بو سیہ ہم برکاب
کرک پا نہ دان ین سش خبر و شر

تہ تن نصف با مرد نہار خوار
دچھوون یہ لشکر چھو کن ہت ابوان
روان گو ستیاف خنجر گذار
مہیا سپن گرد لشکر پناہ
سنک دا دہ ستین سہ گرد سپاہ
پکن آسن ینہ دنہہ چو شمن وفنر
ز مرکب تہر وتہہ تمی نامدار
ز حال گذشتہ ز پنج دسفر
بلہ دا تو سوی سرو سرفراز
مہیا سپن تم بر آہنگ جنگ
پکن آسو بدنہہ بر و نہہ سہید ادین
دچھون شاہ مردان علی نامور
کنارہ کرہ دک دشوی با ہمدگر

تمام شد جنگ خاور حصہ چہارم و شروع جنگ خاور حصہ پنجم

روان پیش مالک اخبار داو
سمت آئی پیش تہ مومنین
بکیا فیروز شاہ با سپاہ
قدمبوس کہ سن تہ تعظیم تمام
سپن شادمان حیلہ نامدار
سو صحرا اسپن ز لشکر نہان
سہید آدین حیلہ نامدار
ز اندیشہ ہا پیو در اندوہ و غم

کہ ایلہ علی شاہ جبار داو
روان شیر جبار نی سعد یل
سو مالک تہ بوالمعجن رزمخواہ
کنارہ کرہ ک نار دی یک گرہ
تہوون حملہ لشکر باپی حصار
خبر دا نزدیک جمشید شاہ
یہو ہی فی آنو باث لشکر بے شمار
دین نامداران کہ ای سرفراز

سپن شہر دہ نامداران دین
ڈٹن سر لسند دہ کنار دنغل
سمت آئی نزدیک حیلہ تمام
یہ زنبک با ہم از سرگذشتہ خبر
نزدیک خیمہ خرگاہ چھان تا جہان
بدت آ د صحرا دکوہ از سپاہ
یہ بوزنت سو جمشید شاہ گودزم
سپن کا دشہ وا سخن دگران

بدانان چو بس گشت وا شد بتخت
نشین کم جهانش ازین میان نو باد
ز خاور زمین آمدش بی گمان
همه ملک خاور زمین تاج و تخت
همه پانی پنی ملک و رزم بجای
چه بکدل سمنت اس همه نامدار
انو کرات اس جهان را شتاب
سوی قهرمان زلن کو با سپاه
سراسر جهان گرفته چو آب
سمت گی بدرگاه حیدر تمام
دلیوک لج تر این بنو توه خبر
سوی قهرمان گوشه هندوان
دیک شاه همراه این راه راست
نمود پو همراهی سرور پاک کیش
دمو کیاه به پیش بهیمر جواب
این نو بولو بتامهن بسی عقاب
این ملک خاور بزر نگین
بخاور زمین تا به یک ماه آسو
سر سرکشان تم زش بتیغ
روان کو الممحجن ناجوی
این خاصه پاتهن تمکین و جاه
ز مستور کاشهای آراسته
بنزدیک گل چهره دلربای
روان شاه دین بدین رسول

همی دست برد اسپنوس نی تخت
پلنگ ثیابان حیدر کینه خواه
هم ایدگره من جهوم ستوی قهرمان
در آخر از بن ملک نزت گرهی
به دو ده تخشن بهطن که خدای
روان شهریاران همان شب تمام
بدو دانه پس بوگند رگاه آب
بله صبحنس مهر زرق نشین
بیک جلوه آتش آفتاب
بیک ره مسلمان بین تم سپاه
ز احوال جمشید وازون تمر
همی جانه همه ستوفا زون هاد
دنو توه عقاب بهمیر کیست
دنو شهریاران همراه خویش
دین تم بگردان لشکر پناه
ایمنه منه منو نامت آرام خوب
کرن ملک خاور مسلمان تمام
کرن خلقش از دین حق آگاه آسو
مسخر کرن ملک خاور دیار
باغ گل اندام خورشید فی
سطاه گلعذاران سیمین بین
سهاه لو کنیزان بیراسته
کردوک نیرنگ زین سامان و ساز
بدین خوش منتی دن اجاب قبول

سپهر بین بر عداوت مه آد
نتی وا تو دنبال من با سپاه
همی دشمنش داده اسباب و رخت
سوی خانه مخود سوفرت گرهی
دکس نامدار و که ای شهریار
کرد ک فوج و هیضیا کوی انتظام
جهانش اندر سوط جمشید شاه
بکن گوید یا ای چرخ برین
سراسر جهانی سپاه خاص و عام
بدین محمد رسول خدا
نمود پو همراهی تامو پهلوان
جهاس اندر آذلن همچو باد
نمود پو همراهی سرور پاک کیش
غمین گو سوحید زهر عقاب
مه لازم گرفته من جهوم بدنبان
از آنجا سو گوید خاور زمین
اکهاه و دنه کافراه ز خاص و عام
زبردست باشی این ازره تیغ
بین فارغ از دشمنان نامدار
بهد مرصع سه تا بنه و ماه
بکن نو نه سلیت آسن حج اختران
گل اندام سنیت آی عشرت نمائی
برسم عروسی نگارین طراز
ابو المحجن تخشش آن سرفراز

کلال ندام گل پیکر دل نواز
کړن تېز ران گرم خیزان قلم
په چهې جاې نازک منزراون شوه تېر
همراه د دلدل شه یک همرکاب
ته منگ انه خدایاری اندر سخن
هاسید آن حج دیم داستان
شین فالغ ازکار خاور زمین
تبسم کړن آو گوهر فشان
ته بیت جاېه تن مه کډ بابدیر
سلیمان زمین در آن کوهسار
آګه هم دل مه خوشاړ کمال هر ور
سکت ان سعد خنجر گذار
بچیتو تام همه فیرت از فرمان
دن کانه چهو به دښمن بخاور زمین
سپاهن د ښمن نگهد آتش
سراسر سپاهان تازه ی تزاد
از آن جابر فتن کړلن ښکر
کرن تم ز مشرق جهاه دان
ولن درع رخشان تر از آفتاب
سو مالک ته ابو المعجن نامور
بهراه حیدر غالب اسلام
نگهبان از سهر د فح گرځند
بباد هی هرادی سهڼا گر مخبز
د هم ږوز ناگه کډن باد خشت

ابو المعجن سی بت گلعذار
کډن حرف شنگرف به گل رقم
رټت ملک خاور به تیغ زبان

داستان

په کېنه لوزن از گفته راستان
شاه اک سین خا ځنه ډېهن خواب
دېن نسر کې اې نور دل راح جان
جهازس اندې بهه بدې بای سوړ
تهون هم کړن تحفه اک یادگار
وچهت خواب ببدا گوبوترب
سخاور زمین سوی کړن شهر یار
کړن پاک آب باداز دین ودا د
ته بهه تحتسی پټ بتاج نګین
همه خلقن احسان بخشش ته کړ
تهون سعدسی نش سخاوت یاد
یله صحنس ښهر طارم خیال
سوی حد معرف ن باد بان
گنډن برکمر ذو الفقار گزین
زنکر بیه ناموده هزار
هتوک نام یزدان حو باد زدان
جهازس هوا ماله نهادان بند
بنه روز نه شب ټکن گی حو باد
سېین آب یروز برتخت لخت

چه جان گرامی کډن در کنار
هلا موشګاني مه کرای اسیر
گرېس فره چلودن سوی قهرمان
بجان کره عنا ندارې بوتراب
بامداد شیر خدا ابو الحسن
یله حیدر آن سرور مومنین
جناب پیمبر رسالت مآب
یله قهرمانش ته آنک بز یه
گره هن چهوی ته لازم بکوبلور
سو تحفه ته ان میانه خاطر ضرور
معطر شگفته گمت چېن گلاب
دین نن ته خاور ته به شادیان
رعیت کمرک ساری از عدل و داد
در احکام شاهی خبردار آس
سپاهن به بخشش نوازش ته کړ
ولایت دتن سعدسی سربسر
زچارم فلک کهتو بجاه و جلال
کمر بسته وتهو آن شه بوتراب
جهازس اندر دتهو شه مومنین
جهازس اندر بیټ تم با احتشام
کډک سوی جهازه سوئی قهرمان
جهاز اه کډک در شب و روز تېز
همی رواده باهن به باد مراد
جهازه سینج رواده سینن ترښه نه

گھی بن دست گو گھی بر بلند
نہ باد مخالف سیٔن سخت شور
تمن ناماداران سہاہ لرزہ اد
تہتوی سخت گو داوہ کوتی بولہ
مگر زیادہ بو زد آداز طناب
جہانہ سیٔن پر ز جوش خروش
گذہین بونہ تس سعی کنہ کار گر
چھو تہ چاہ قفاس بغیر از رضا
در آخر اکس کو ہسی سیت سخت
بماہی خبر دن جہاز سن ماہ
ردان بوتر ابن نہ بو المعجن
چو کشتی کرک آبسی بہٹہ گذر
یلہ بو تر ابن سعحال سیاہ
کرن تم گل سرخ بر آب زرد
سپہر ہا سہر سو نون آسو باد
اتوی داتوانہ امر پرورد گار
ہمی داتہ ناون ساحل کنر
خبر دن چھو کس ملک این بوم تم
دیس تم ہچھی ملک گو قہر بان
دچھک خاصہ شہراہ چو خورم بہار
چھتن شہر سی ناو شہمہ دنان
دین چھس لقب بن ناہیدہ شاہ
جزیرہ نزہ ہنت زیر فرمان چھتس
نہ خضر پیمبر علیہ السلام

جہانہ رٹن بونہ اصلاقرار
ہمی نیرہ بالا سیٔن آب شور
سو دریا سراسر پر از موج گو
سیٔن اب دریا پر از دلولہ
طناہن نہ باد دڑم پارہ گو
نہ دل دد بہ جاپا ہمن ہوش
کرن بو جہانہ بہ بیرہ گذر
گذہن او ہر لحظہ بو تند و تیز
برت دتو نہ تختن سنن لخت لخت
زلث کراکھاہ داتو نہ بہ کنار
سرہا کجک نا لرا نخوشتن
سپرہا کرک آبسی ہٹلہ دان
دچھن ناماداران سعحال تباہ
کہوان آسو فوس یاران ہٹہن
کرن نام یزدان نمی آس باد
رچین تم سپہر ہا بہت اندر دن
سو حیلہ نہ بو المعجن ناماد ار
بہ دن چھو کس الہ رین ملک شاہ
نہ چھوی جنگ رسن دن بیگمان
نزد تازہ شہراہ دچھوک بانوا
نہایت چھو فرخندہ عالی مکان
نزہ لچھ از سواران خنجر گذار
سٹاہ جنگلوی نہ دسامان چھوتش
فراوان پرن تن ہٹہن ہم دردد

گھی بو دچھن کن گھی ربیا
بہ بیرہ جہاس نفن بوسو داد
لبنہ دتن نیکھست آب اوج گو
نگہبانی تراد لنگر آب
جہانہ باب اندر آدارہ گو
نگہبان کرن آسو سعی تمام
بنیا جاہ ساتی کرن باقضا
نہ آبک سکونت نہ داہ گریز
سیٔن غرق دریا دس اندر سیاہ
سیٔن غرق آبن اندر ناماد ار
دلا دس نہ ہگی بہ سپر ہا سوار
نہ دل بہ سلامت نہ امید جان
دتن نالہ از بس و دن تم بلد
تمس ہا لکس نا بداران ٹہہن
سیٔن تا خضر نبی آشکار
کدٹن دشوی از آب دریا برن
دیس تا ہم دا تن ای ناموس
چھ کتیاہ تمس جنگجویان سیاہ
نکن با نزہ فرسنگ چھی لہ گذار
ہمہ چشمہ سبزار دآب دہوا
شہہا اک چھو تت منزہ بہ نمکین دجا
بفیلان جنگی کرن کار زار
یلہ بو تراین بہ بو زن کلام
دیٔن تس ای خاص رب ددود

سین یار باں لشکر مومنین
سو حضرت علیؓ گو نخضر نبیؑ
جھان گرچہ انہ آب تاریک آسو
سلامت کہست گی بڑے پاکڑا
ثناو کرت درای بعضنی نہ آب
تمن خضر پیغمبرن دو نجات
اجازت ہتین خضر پیغمبرس
سو حیدر پکین گو سوئی قہرمان
سوی شہر سمتہ پکین گی شتاب
تمس سیت ابو المعجن رزمخواہ
ابو المعجن گردت لشکر پناہ
نہ کان حین لشکراہ نامدار
نہ خاور لوچھوش قاصدا نزدان
بنزدیک شاہنشہ نیک نام
بنزد شہنشاہ والا خطاب
چو شیر تیان داتو از گرد راہ
دین تسرا تن قاصدرہ گذار
وچھین شہر بار رہ بمکین جاہ
کرت کرش تت ہٹہ نہ دیبای زرد
نگرین اکین پار شاہا نہ تخت
امیر و وزیران بہت بہ غلام
ردان شاہمردان خیو بیو آیہ شیر
تہون تم دلیرانہ بر فرش گاہ
سوئی شاہ ہما دون سر از خشم سخت

نہ در ذرہ تاریک سیاہ مانند ین
یلہ نہ ن جھانس سین لخت لخت
ولیکن لب بحر نزدیک آسو
ٹکٹ بعضیو پال و دم ستورد
سین غرق بعضے آب عذاب
بنکین تے حیدر شہ بوترابؓ
کرن تم دعا ناموس حیدر رس
رٹن دست بو المعجن نامور
اندر ثاو شہر سر اندر بوترابؓ
پکین گو پیادہ سوی پلنگ دلیر
پکین آسو دنبال شیر آکہ
ردان بوتراب تمن کر نظر
گرہن جھوم مہ نہ دشہ قہرمان
ہم اندر مہ جھوم واناون پیام
کرن عرض ای شہر یار جہان
ہم اید چھو کیاات اندر حکم شاہ
ردان شیر جبار گرد دلیر
گرامی کلس ذت کسانی کلاہ
بہت تت ہٹہن خرو نامور
تمس کہ چھو حاصل تاج و تخت
گرامایہ اک کرہ پایہ پیش گاہ
سوئی تخت شاہی پکین گو دلیر
شکتر لٹن از کمر ذوالفقار
از آن پس کہست گو سو بالای تخت

ردان گو سو خضر نبیؑ انہ علیؓ
در آن آب دریا از ان باد سخت
جہماتہاہ سین تختنی پٹ سوار
بہ ساحل کہست گی تہ دریای شور
شہاہ ناموری درای از آن مہلکات
یلہ نہ ن کہست گو نہ دریای آب
ردان خضر گو غیب اندر زمان
پیادہ کرہ ک شہر سی کن گذار
پکین گو دلیرانہ شیر آکہ
بدرگاہ شہ ثاو مانند شیر
پاہان جنگی و چھک بے شمار
دین ای دلیران بہ خاک کرہ
ہم اندر مہ جھوم واناون پیام
ردان گو پکین نامدار شتاب
ہمی قاصد اہ اک نہ خاور ردان
ردان بیو ٹہہ تختس پھٹن شہریار
بدرگاہ شہ ثاو مانند شیر
گرامایہ تختاہ بر از لاجورد
باآئین شاہان فرخندہ فر
کمر بستہ اک ساس ترکی غلام
بہت تت ہٹہن آسو جمشید شاہ
نہ کرنس سلام و کلام نہ کینشاہ
مقابل کرن بہ نخ اشہر یار
بہ پہلوی شہ بیو ٹہہ شیر آکہ

ڪرت تماشا ھن دران بارگاه
ڏين تس ته پر ته تڇھ کسي اين دلير
ڇھون شاهمردان علي نامور
تسند نا دفور شه ڪهه برزبان
شه قهرمان گو سراسيمه سخت
سراپا ته ڇھوي لرزه نه همت ز بيم
بانگشت اشارت سوئي بوتراب
ڏين تس ڪه اي پاڪ بيم و باڪ
از آن پس رهيو ٽهڪ مه ستن تخت
ته هيو قاصداه ڪانه وڇھمنه دلير
ته ون پزمه نش ڪيا ته آسو بکار
بوهت آسن پيغام تمند ز ه نش
تپ لرزه آد از بدر روزگار
ڏن ڪياه آسو باقي تمسن بعد ازين
ته ون ڪياه ڇھوي ڪرن جستجوي
هنگه صلح ته ها ندڪ مه ستن نه ي
گنڍن گرته مسلمان اي شهريار
ترهم چيزا ئي مدعا ڇھوم ته نش
ته تيتن اده ڇھو منهم جنگ و فساد
همي تاج و تخت و ڪلاه و نگين
سپاه جهان تسي ئي پٽ ڏين زن ازان
مه رڪ پانهي پرڪڍ ٻه بار قتل
هم اياب مسن قاصدن دوسرو لغير
پيانيا ڀيٽي و نهه سپاهان تا جهاني

زهيبت شه قهرماه گو زرير
گمت ڪياه در خشم چون تند شير
همي لرزه تس تراد سرتا باي
مگر لوه پاهي ڇھوپي پهوي ڇھوتان
ڏين شاه جمشيد ئين اي شهريار
مگر ڇھوڪ ته ه بيدل گمت باسقيم
بين در تخير شه قهرمان
ڪنگو ڇھوڪ مه نش ته ه ڪيا ڪرنه آڪ
ته پرد ابرتنه وڇھت هم سپاه
ته ڪياه ناد ڇھوي ڪس ته ڇھوڪ شير
ڏس لدترابن زخاور لوڇھوين
ڏنن ڇھوم مه اعلا تمنده نش
به تن لرزه تس تادر خاور زرد
گنڍن گرد از ملڪ خاور زمين
ڏس قاصدن اي اشترنڪنام
نين پادشاهي ته ته فرزني گا
دم بته ڪرهين سو جمشيد شاه
عقاب نهيرته سوزن مه نش
وگرنه همي با تمامي سپاه
پراز خون ڪين قهر تابج زمين
تهي پاڍه لڌي جنابن پيام
انيا تاب بشر به همراه فيل
توتين تي ڪرن پاده پاه به تيغ
تن زا گر باليوان سران

ڪمن تم نظر سوي دانا وزير
مگر شاه جمشيد ني ڪر نظر
نه ڪهه هوش ته و تس ته عقل نه راي
وڇھت حال جمشيد ازته و نه آن
سبب ڪيا ڇھو سينوي ته حال زار
ڪرن بوسو جمشيد از پيچ و تاب
ڪرن ته زبان سو ئي حيدر روان
گرڏن ته مه ٻهه ڪڍ تهه شمشير سخت
و نڪين ته ها سيني سر د تن جدا
مه نش ته آڪ بيوانه گستاخ وار
همي قاصداه خاص حيدر لوڇھوس
سو نام علي او نه تهن شهريار
ڏين قاصد اي دلير انه مرد
ڏن ڪياه آسه نڪين تم سن آرزوي
تهي پاڍه حيدر ڏين ڇھوي پيام
ته ه جنزاده ته ڪر تهي ڪرن اختيار
مه نش تسو زن اي شاه لشڪر پناه
هنگه نه ان ڪڍڪيم زه مياني برادر
ڪرت خو آنا نه جمشيد شاه
ته دي حال ترادي اي شهريار
مه ته تو هي سو پيغام تمند تمام
ڪرن حڪم تم بر سران سپاه
مه ابت ال برفتي لشڪر سپاه
جنس جمشيد ال ته تو نه اي

سپاهین کړن یک انس عتاب
کړو بسته اول د رو کوبی بام
کنوی نن گرفتار دام بلا
بیکا ده لشکره بی شمار
ډن تهف ټن تم کمر بند شاه
ژټن هر نه لشکه لشمشیر تیز
سپاهین انن سخت ټون مرگ
کړان بو سټهاه سمی له ها بر
پتهر بیوسو از هیم شیر آکه
اکت کین کرت بسر شمشس
ژهلس بی حیدا گوسو ازبک د گر
سکتر وزیر شه قهرمان
بز دیک سالار دلدل سوار
ده مهلت شس ایل شیر جنگ
کگر آنرا میان شه قهرمان
سکتر بز دراواز ان بارگاه
نه عقل و نه هوش نه حال و نه قال
دون تام کتو گوسو مرد دلیر
بو کتهر با پته از دست هم تراتس
د زیرن دیش اهی شه قهرمان
ز جنگال دشمن ته کر یک سی ها
نگرای شهنشاه فرخنده فر
چه یکدل ده ستین سراسر جهان
چه یکدل ده ستین سراسر جهان

خبر دا کانه راه کره بیتهونه جنگ
انه آن پس کډه گرزه خنجر تمام
بیکا ساری تلو گرزه و تیغ
کره ک حمله بر شیر پروردگار
بجائی پسر سوی شه قهرمان
دیک نن بر پا سین رستخیز
شهنشاه خاور دهن آسوداه
مسن بی نه ټهرن قدم بر گذر
بنکین حیدر یل نامدار
بنکین تولت خنجر آهنس
دست بیوسو از دست شیر خدای
بیهوی دیشس علی آن زمان
قسم ها و سوگند و تنس سټهاه
بگاپټ ته بهاون معطل نه جنگ
ردان بوترابن بپاس و زبر
بهمراه بو المحجن نه رزم خواه
ردان نسن بوتهسن به ټه جهلکک دب
که هم بت مکانس نی برکه نه زیر
سکه کره چهو منه لبس سیت یاری جنگ
معطل نه هوم آن بس کارزار
ته کره جمع از لشکر با مور
نه مو کلاو مک تس ژن آینی مان
بنر کډه ته از شهر سمته سپاه
نمی چا نه خاطر کرن کارزار

کره نا هتهن با عتاه اک د رنگ
نه لگو دن کنس د دم اژدها
کرد پاره پاره مس بی دریغ
ردان شاه مردان چن کینه خواه
رټن تی کډن ذوالفقار نه میان
بنکین ابو المحجن جون نکرگ
نکهن بونه ژنهتن به پیش سپاه
رټن تم سوی حرم خانه راه
کران جون جاری از ذوالفقار
شه قهرمانس دو دال کمر
بفور اسپا هو تولت نیو نه جائی
کران عذر و الحاج تی نازه پار
ده نکن امان ای یل رزم خواه
بین کن نصیحت کرن سگیمان
کرن جنگ موقوف آن ج ارد گیر
شه قهرمان آسو کرت دهال
بهوش آد تی چشمه موترن خواب
د نیو تس نشن تکم لو مو کلاونس
د جهوس همجو و بی گو چن پلنگ
بیگاه بتهاو مس جنگک عهد و فرا
مسخر ته جهوی لشکر قهرمان
دم تس قسم ها و سوگند ها
ته کره جنگ با دشمن کینه خواه
نه لشکر ته ستین جو د نبی قهر

سو دشمن کڏن نه درستين ٿي قهر
ڪرن جمع لشڪر ٿئي ڪارزار
پر اڪنده آهستين آ ملڪ ۾ ڪره
شب تيره ٿيا مسرا نه بدگو نهان
انهن پانسي نٿن ٿي تمڪين ۽ جاه
دُس شاه جمشيد جي شهريار
مه ڇهوئي پا نه ڇهمت سو جنگي پلنگ
بلا شڪ جنگ تهندي نٿ عيان
گره هن لرز ڇهوي در زمان و زمين
گمان ڇهوم نه منت يا شمشير تو لي
ايئي نه بر تس نٿن ڪوه قاف
بو پوشنه نس باحشين قدر و جاه
ڪره و جاه ڪينزاه بمکر ده هنر
منگي بدوني باج آنو به پيش
ازين ملڪ نيرت سو گنه ٿيا دهان
مه ڪره اي شهنشاه نمس سيت جنگ
ته پوشکنه هرگز نمرا لحذر
ته ڇهوڪت لوت لرزان امس شن جوره ڪا
و ڇهڪ اده ميان مردهي ۽ پر دلي
مه مانم نه آهن ڇهو خفتان تشند
مه ڇهوم در نظر سي لو انهي هيجو
اگر آهن پياه ميان سن نٿن شڪست
رٽن تي ٿٽين تس هزاران پلنگ
يه باهيت ڏين تي ڪرن سخت زور

يله بوزش هن ڪلام وزير
ستيز نده اڪ لحهه تبه تره هزار
سحرگه يله مهر عالم فروز
دوهن جلوه دلو صبحانس در جهان
دين تس ڪه اي نامور شهريار
بو ڏنڪن ڪيهتاه اڪ ٿي گوشن ڪره
مه ڇهوم و ڇهمت آن حيدر زمخواه
منگين جن و انسان ملڪ ڇهي امان
نهنگين نمس سيت جرات ڇهوم نه
تنهي تامنهن حان لشڪر تلي
ڪجا ميان لو لهه پاتمان جنگ
ڏن بوتنڪ ته اي شاه پا اين سپاه
اڪس ڏفن و هن حڪمران لو تراب
همواسن نه تڪليف برجان خويش
پتن آسه وزنه بيه بر قرار
ته برهم گنه هي نام ناموس و ننگ
نته قهرمان گو يه لوت ترتزند
نه آخر ڪنوئي نن ڇهوا بن زمخواه
بو ڪيهه ڇهو سنه بيدل نه هه سيو وقت جنگ
و ڇهوم درع فولاد درخشان تسم
بو ڇهوس شهريار ابن ناهيد شاه
انڪ ئه نيئي جنگ فيلان منت
بميدان ڪين دراي جنگي سپاه
ڪڏن فوج لشڪر جو دريائي شور

تمي لحظه برپا ڪرن دار و گير
مگر تمته لشڪريان بوم و بر
عيان گو تلن برقع از زدي دزن
نته قهرمان سو جمشيد شاه
ڪرم جمع لشڪر صف دي [illegible]
ته ڪيهه [illegible] همت يا [illegible]
نٽن تس نٿن ڇهيسن لب بانڪ ڪاه
يله زن ڇهو نيران بميدان ڪين
پلنگن نمس سيت طاقت ڇهو نه
سو حيدر مه ڇهوم و ڇهمت اندر مصاف
تمي پهلوان نا فولاد چنگ
اگر ميا لو لو زڪ ته اي نامور
دل و جان تن يا لو ڪره و صبر و تاب
تمي سيت دل خوش گنه هن بيگمان
تهي پا هٽه بيه آسو اس شهريار
ته ڪر صلح نس نيت اي نامور
دين شاه جمشيد سا ي نامور
بميدان ته تر ادن مه ستين علي
به اڪ نن ڇهو ڪپ هزاران پلنگ
ته نيا اين دلاور قوي پر بزور
بهت بخشي هٽ تمڪين و جاه
ته و ڇهه ڪهتڪن نڪسن نه جنبند
تهي بر فلڪ و از گرد سپاه
بميدان ڪين صف مهيا ڪرڪه

همه کوه و صحرا تره یا کړک
بتکین سو حیدر امیر حجاز
ساده بمیدان چو شیر و پلنگ
خروشان شین کره ناها به شور
سین تا بتخت الثری چاکچی ک
سین سیت صف ها د آرا دن تت جنگ
ابو المعجن نامدار د دلیر
کړن کړ یک بر قهرمانی سپاه
که معروف د ملک خاور بو چهوس
کرد آزمائش د رین کارزار
سواره گرس کهته چه جو شنده باد
نه معلوم چهپم این هنر پر دلیر
اکها فیر هن اینه از رزم گاه
بکیار لشکر هزاران هزار
تو لک نیزه شمشیر گرز گران
کڈن از جگر نعره حیدری
هزاران سپاه پاره گی د رزمان
ڈنن هر نه شکر هین د بیار
گرهن گشته بی نفر هند بید لیغ
زڈن بو سپاهن سو غیر آبه
بره بو نه پرو اسو شیر تبان
قضا ڈلس کهو دوان د ادو گیر
سپه لشکر قهرمان گرم خیز
[illegible] زم ساز

بقلب اندر دن پانه ناهید شاه
بمس سنیت ابو المعجن رزم ساز
روان شور نقاره بالا سپن
غرلوان سپن گاد مهابز در
کهست از زمین تا فلک گو غبار
بمیدان نبرد رای جنگی پلنگ
پیاده یکین گو چو شیر ژیان
که ای شیر مردان لشکر پناه
چهودی کا نهه ز گردان فولاد جنگ
که آیا سپهر برین کس چهو بار
کرس منع جمشید شاهن مه بنر
بسر انه تس سپت اک پاس شیر
یه بوزت شه قهرمان گودرم
د تهت آی از هر طرف بیشمار
روان بو بتا بن فلچهن تم سپاه
که لرزان سین چرخ نیلوفری
ازان پس کڈن تیغ ذو الفقار از غلاف
کړن خون روان هم چو سیل بهار
بو وقت لی دن آس نه هیڈن سه دور
یه از کشتگان گو همه رزمگاه
بتکین ابو المعجن شیر جنگ
بهتر پیو سو سالار خنجر گذار
بکیار اک پاس جنگی سپاه
همی لگو به چنگال نو یزان حه باز

تمس سیت جمشید لشکر پناه
پیاده کمر بسته از بهر جنگ
نتی لرزه بر چرخ والا سپن
ز سم ستوران تیغ میدان خاکر
که خورشید رخشان سین تیره تار
گڈن د را د میدان اندر چو شیر
بجولان کړن مردی خود عیان
ابو المعجن شیر صفدر بو چهوس
سو بیرن مه ستن کړین پشت د جنگ
سکتر ز شیران قهرم نژاد
از بن جنگ خیره آوسی پیتو فیر
گره هن بد نه تنها تنی نم سپاه
کړن حکم بیرن سپاه یک قلم
رڈت د رمیان تم نه نام آوران
برابر یکین گو صف فیل گاه
ز بر ز بر گیه لشکر قهرمان
که لرزان سین تت چهت کوه قاف
هنگه زن اغن کڈن ضرب تیغ
یه بو معجزه ذو الفقار پس ظهور
چو باران تمس گرزه خنجر لوان
گمت تشنه خونس پهڈن چون پلنگ
بیس وسهن انه دست شمشیر تیز
ابو المعجنس پت سین کینه خواه
نه بازو تسند کمه کهه نه بخبر نند

یتهی پا ٹہ چهوی تہ دا چرخ بلند
سپاهو نو لک شور تا آسمان
سو نا ئید تمند دگر گو نہ گو
یہ اک شیر جنگی یلہ لکو بد ام
ابو المعجن ہیت بچیندی اسو ا
یهوی فی انا دک نزدیک سخت
دن کنو کوی تہ باد غرور لو ان
ژہ دن کتہکنن گو ک تہ زنجیر بند
لتے دن سخنجر یہی لحظ سر
هی چا نہ ژنو ک مہ کیاه چهو م خیال
ژہ هیو شخص ابہ ها مہ ستین تسر
د لیکن مہ کیاه غم چهوی شهریار
یلہ زن تہ چهینہ مہ در رزمگاه
نہ هاوی یہ ملک ونہ تاج دہ نہ سخت
کرن حکم جلاد سی آن زمان
سو جلاد گو هیچو دو سیاه
دئن شاهسوای شاه جنگ آزمای
ژه از نار فتنہ مہ زالن جهان
نہ تراوی سو دا ملک نہ اقلیم و شهر
سند قهر کره قهرمانس خراب
کری یتهہ جهانس سو زرہ زبر
اگر کشتہ یا بستہ حید گرتہ هی
دن یا تهاتین زنده چهوی اختیار
نر کن سٹهاه شور و غوغا سپین

کرک بستہ سوی شیر لشکر پناه
سپین شاد و خورم شہ قهرمان
پا هن دوین از دریل رزمگاه
دیهانی گهڑی کا آجید تمام
شہ قهرمان سوٹ بر جلی خویش
کرت بستہ محکم بہ زنجیر سخت
ژہ چهو کنا تن سوای میدان جنگ
گرفتار سپنوک بخم کمند
ابو المعجن دلو نس ای شهریار
کن چهوک تہ کیاه چهوی ستین محال
هی جان لشکر دمہ هن بہ باد
مہ یتهہ دچهنن جهم سٹهاه کارزار
هی فن کری سار لشکر تباه
دئیفن ژه گرد دن شمشیر سخت
تو لن این جوان مہ سن نہ دریغ
تو لن هنونہ بو المعجن رزم خواه
امس مارنس یہٹہ تیزی مہ کہ
چهہ بلکچ خرابی مرن این جوان
سو شیر بیر یلہ ابتی بر ستیز
معاذ اللہ از خنجر بو تراب
بزندان تہهون این دلاور اسیر
ادہ جانو مطلب بہ ابر گتہ هی
یہهوی قول یہو شهریارس سند
هی بانگ و فریاد بر پا سپین

دوان تہ آنادک نزدیک شاه
تہ نان نہ کنہ سخت وا اژدرنہ گو
لیم فتح و نصرت نفرخندہ جاه
همانندم سوی شهر گو شهریار
ابو المعجن گرد آنن بہ پیش
کرس حشم شاهن کہ ای پهلوان
کهوان آس تہ مار اژدها و پلنگ
دن زاه کنہ لکنہ ز حید تہ جر
مہ کرہ تہو کلامہ مہ ستین دوبار
اگر زن بو بمہ ها نہ پانی پهقر
و جهک تہ ان چهو کش ابن یل شیر زاد
سو حید سیهد ا شیر آلہ
تلوک یہٹ کری فن هیمہ بارگاه
یہ تو زنت دژم گوشہ قهرمان
زنس سر کرسن ژه یا بہ بہ تیغ
زدان شاه جمشیدن زعقل تہ ہی
نظر ددا کرہ هوش کہ الحذر
ابئی ان بیٹہن سخت حید تہ نقد
ز خنجر کری لشکری تہ ریزه ریزه
کہ شاهاه ژه چهوک تن بے خبر
دچهو آیہ کیاه گردش چرخ پیر
ژه یا مارنن این یل نابد ا تہ
بزندان نهوک تہ هی یل ورمند
زشمشیر آن حید نامور

گریزان لشکر سپن سر بسر
یہ بولت سراسیمہ گو شہریار
گریزان سپن لشکر از رزم گاہ
ذلیل و ازل لشکر در آن بارگاہ
وچھون نہ ابوالمحجن رزم یار
ز حسرت کران آسو افسوس و آہ
کرن جستجوی آسو بالا و زیر
تمی نام داران چہ خاص و چہ عام
دل و جان گرنہ ہو نا اہل ایمان ہمہ
بکیا ساری مسلمان سپن
چھوکت جایہ دولت شہ قہرمان
در ایوان ہی بکمن گو علی رض
جیپن ہم ہمت ز دوہ درگاہ
بلہ بوترابن شہ قہرمان
یتن چھوک تنت ز و زلشوزہ تخت
روان آد لاران شہ قہرمان
کرن بستہ جمشید شہ باطناب
دیس شیر جبان ای شہریار
چھوکت جایہ گمت سجلدیتی ون
بلہ بوترابن یہ بوزن کلام
سوماران زہ کم دیونی الشوزہ تخت
بکترکڈن ذوالفقار از میان
چو چھون سپن خون تن در ربدا
در وغن دین یاین یائی فروغ

پریشان سپن ہر طرف تم سپاہ
پرہ ژہک تم کیاہ شور گو آشکار
یہ بولت سپن شہ سھاہ دوی زرد
تھے ڈاک لاران سو شیر آلہ
زبس دل غم افگار و خونبار گو
سپن کیاہ ابوالمحجن اے خدا
ترسن خلق گی از پلنگ دہان
منگن بی امان ہیں حیدر تمام
ز شمشیر من تو کرہ ہو رستگار
دل و پذیرای ایمان سپن
روان گی بہر جا وچھن تم سپاہ
بہر سو وچھن گو بر و شنلی
کمر بستہ دو شوی بعزم گریز
وچھین تی کڈن ذوالفقار دہان
ڈلکت نہہونہ و نکن ہتھر بہ بجای
منگن تم بزدیک حیدر امان
شبک قہرمانن در آن بارگاہ
گمت کیو چھو بوالمحجن نامدار
دیس شہریارن کہ ای مرشیر
سبہ گو بھان پرا چھین منز تمام
شتابی کرت کیاہ زت ہارنس
لگاون ہمشیر سرتیرہ فام
وانگ ہمسر تاج فرمان دہی
چھن یان مارن بقول دروغ

ہمی شہر سوا ند سہر کوی رہ
دیک تس فرئڈ بوترابن سپاہ
ہمی ژر ہتھ دنی لگون اندوہ درد
کرن کشتہ لشکر در آن ترکتاز
جھان چشمین اندر تمس تار گو
در ایوان پکان آدو مانند شیر
کرن نعرہ آس الامان الامان
دلوک تم بنیو توہ مسلمان ہمہ
دگرنہ دمو در دم ذوالفقار
دیک شیر جبان الی مردمان
وچھو کمنہ سو شاہ اندران بارگاہ
شہ قہرمان تی بہ جمشید شاہ
سو حیدر تتو نی و اتھن ہیوک تیز
کرن کہ یک شاہس بس خشم سخت
ہم ایدیئی فقی کلہ ن ذریاہی
دپس بوترابن ہم ایدر شتاب
کرن بستہ جمشید بازوی شاہ
چھو سن نہ وچھن کنہ درین انجمن
مہ مارم سو یامت لوم سوی دلیر
کرن کریک تس ہیہ بس خشم سخت
کھوژک ناژہ کنہہ تمندس مارلس
بیک ضرب کرنس سرا ز بن جدا
سپن تخت خالی ز شاہنشہی
ون چھوی استاد فرخندہ فر

سخن یہ کرکی اوّل اندیشہ کر
یلہ گوشہ قہرمانس نہ دان
بو ہادی ابو المعجن نامدار
یہ بوزت شہادلیا شاد گو
سُبکتزیکان گو سو شیر خدای
ژٹن بند و زنجیر بو المعجنس
کہست بیوٹھہ برتخت ناہید شاہ
کران آسن تم برشہ مومنین
مسخر ژہ آسن زمین دستان
کرک عرض سوی نازی تیزگام
کران ہمس کینہ قت چھونہ
ردان شاہمردان علی لیترب
کرن شیبہ تی نعرہ از خوشدلی
دپن سس کرای یادگار بنی
کہست بیوٹھہ تختس پہن ٹھ سرای
کران انتظار آسو سوہی نامور
بیا سیدادن کرس فرعنان
بیا سیدادن فرعنان کرس
کڈن گر سوی مالک نابدار
جہانگیر مالک تہ نہار خوار
ژلن آسو سوہی ہاتھان شتاب
حصار کوہ سن ہیت سپاہ سخت آسو
ہی آدمی خوار بیہ کینہ خواہ
ردان مالک نامور باشتاب

مہ ترادن زبان بے محابا یلہ
یپن لرزہ جمشیدس از خوف جان
سو چھوی زندہ زندانس اندر سپر
شہر خاور از کشتن آزاد کو
دیچھن سوی دلاور بہ زندان بند
یپن خورمی تس دل روشنس
یپن جمع اعیان لشکر تمام
ثناہا د تعریف تے آفرین
ردان بوتہ این ابن آن سرکشان
چھو کہنہ گمت کینہ ستن سے رام
درآخر بصد جہد از حکم شاہ
سوی طویلہ دان گو شتاب
رٹن دربغل بوترابن سو سر
ژہ چھوک رچھان غمگی بنی
کرن دین اسلام تم آشکار

داستان

ژہن ترادہن کشور قہرمان
یہ زن تقدیر از آن بادسخت
اکس تختی یٹ سپن تم سوار
برو ز چہارم پل زورمند
ہمی تا فلک تہد سو یکلخت آسو
زنانہ سپنم تمن شہریار
کنارسن ٹھہن کہتو دریا بی آب

گوڈن فکر کر بعد از آن مسلہ
کرن عرض ای شاہ دلدار
مہ پٹ رحم کرای یل شیرگیر
ردان ہادیس تم سہ زندان سوی
لشوہ آدمی سہ زندانس ورند
کڈن گرد بو المعجن رزم خواہ
بنزدیک حیدر علیہ السلام
کہ ہر روز تہد آسنی قدردان
بر ژہن از عقاب بیہمرنشان
تمس کن وچھن کینہ جرأت [illegible]
چھو اندر طویلہ کرن [illegible]
عقابن یلہ وچھو علی [illegible]
کرن سنت د مالی تمس سربسر
از آن تس حیدر نکان گو بجای
مسلم سپن تس نمامی [illegible]
مگر بوزہ از لشکر خود دہر
کڈن گر سوی مالک نابدار
تمس کیا بہ پیش آوا زروزگار
جہاس بدیا سپن لخت لخت
سو تختہ یکن ترنہ دہن [illegible]
ہمی آنو نزدیک کوہ بلند
بست تت اندر آس ہزاران سپاہ
بزان کوہی آس فرمان گذار
ردان ڈیڈ بانن نظر کر [illegible]

وچھین تم الوان تم تہ گرد دلیر
کہ انزدہی مردان نے دریا جنگ
نمن کن وچھین کنہتہ آتومنہ تاب
یہ توت در اندیشہ گو شہریار
کہ آیا چہ کم یم دلاور جہان
دیوک مالکس ای بل نا مدار
وچھین یتہ کو ہس ہنگاہ چھونہ
دیوک مالکن یورہ ای مردمان
ہمی اونٹ تی گرہ غلام وخدم
بلہ یا یکمن تہ انوس انزدور راہ
تی تت جھانس کرن لخت لخت
تمودیو ہس لی سرور رزمخواہ
یکمن گی بہمراہ آن دہ سوار
یہوی سخت محکم زنگ نے غلام
یون دریت بت یہتہ زمان ونے ہمین
سیہ وہی جامہ ولنگفن پلاس
سٹھاہ زشت و قد ہندی بلند
بلہ زن چھوک مالک پہلوان
نگہ آی یا ہم اسی ہیٹ بہ جنگ
بویا مت تولن گرزہ آہن ہشت
زہ وچھہ کنہتہ کمن گرک پائمال
بیابت جھانس کرن رستخیز
خبر دا ازین قصہ گو شہریار
کرہ ویس اکثا کانہہ ہمن سیتی جنگ

سہ دو زبان یکان گوشتا بان براہ
برین کمہ کہست ہمچو شیر و پلنگ
گمانہ مہ چھوم یم چہ ستہ دلیران
کرن حکم دہ زن دلاور سوار
روان دہ نفر گی بفرمان شاہ
کینوک چھوک گہ یک کتوبرین کدہار
یون یس چھو یتہ جایہ سین ہلاک
بوآسوس اکوی مرد بازارگان
زمشرق نے ہین آس اخ ان یوبم زدا
جھازس لہ بیوٹس تہ یکسین جاہ
دنیہ کیا چھوک حال توہی خراب
الیہ یوہ سکتر نزدیک شاہ
کھست گو کو ہس مالک رزم ساز
کرن ہفت پاہ بگردش تمام
بلہ دالو مالک نزدیک شاہ
وچھین یم گزہ ہن زدل ہرس
تمن رتہ اکس سیحنا ناہ بدست
گرہ کی لخترہ تی تہد تولک استخوان
دین میرنہ ہہارس ای سرفراز
زہ روزم خبرداد بال پشت
بکیا اس تل مالکن گرزہ سخت
کرفن آدمی خوارنی ریزہ ریز
روان دہ نفر سوزن تم از سپاہ
تمی لحظہ مارن گتہ ہن بےدرنگ

خبر دادنا دن نزدیک شاہ
خبر کیت رفقا سٹھہ چھ لارن شتاب
یکمن ہمچو گردان جنگ آوران
گتہ ہن تی خبر آنن روان
نزدیک مالک شتابان براہ
کاسن یتہ کو ہس پلنگاہ چھونہ
زہ کتو آک تہنا بلاتہ ک باک
سٹھاہ بیت آسو نہ مال و حشم
گتہ ہن ملک مغرب امہ آسوم مراد
بلہ پاکٹن ناگہان باد سخت
چھوکیاہ تلمتن سخت رنج و عذاب
روان مالک و میرنہ ہہار خوار
حصارہ وچھین کو ہسارس فراز
بلندی تمیچ تا بچرخ برین
وچھین آدمی خوارہ ساسی سپاہ
تمی شعلہ کن ہمچو دیو نژند
تمی سیت بلین کرن آسن پست
سین این گمان مالکس بےدرنگ
خبردار روزاندرین ترک تاز
مہ کنہہ چھنہ دردل تمن ہند خیال
کرن ہتنہ جنگ آوران لخت لخت
سراسر تراہ خون کرن سوی حصار
کرتن تیہونہ کنہہ باغریبان براہ
سیاہ ہو بلہ لو زفرمان شاہ

گریزان سپن ساری از رزمگاه
وڃن بارگاه معلیٰ بلند
ڏٺن آسو مانند شیر شکار
بهشتی نگاره سڀي گلعذار
شکر خنده شیرین سخن در کلام
دو گیسو لٽن سنبل مشکبار
کرن سرنگون هرڻ از یک نگاه
بهت آس تختتی هٿن جون ڀري
ٿمي هلو گنڍن استاده پاي
تلن کله نهه کنه تت نه آسو
ڏٺن گو کران تس دعا و سلام
پرڇهس نازنينن که اي پهلوان
گرڇ یک کتو دین ملک کيا ته مراد
لبوت کنهکنن ته آب در نجات
بوڇهوس مالک آستر نامدار
بهمراه جمشید خاور دبار
هٿن ملک جمشید سي تاج و تخت
سپهدار دین حیدر نامدار
بهمراه حیدر علیه السلام
بوئي يار ميانوي په نهار خوار
که آيا ٿمن کيا کيه آمت بسر
ڇهه کم يم سپاهن وهاتدو نه جهي
نه بانين اندر بهت جو دوار
ته البته جمک گل رخا مثل ماه

ردان مالک نامور همچو شیر
همي کره ٿن صفه ست ارجمند
طلاکار تخناه به تمکين وجاه
ددن جلوه تختن پٺهن جو دوار
پهوي لڳ وي تمند بهشتي گلاب
ڇهکن مشک اذفر جو مشک تتار
جگر دوز سر تیز مژگان خدنگ
جو دلوان سيه تن ته فرمانبري
بهت برقعه هڻي نازنين نجگان
ڏٺهن هر کنوي کنه جرأت نه آسو
شسکتر هتوک کرپاه زنگار
ته کس جهوک پاين قتوکت وه شجاوٽ
پزدي آن ٻين ماجرا سربسر
رهاکنهکنن گوک ازين مهلکا
بهمراه حیدر سپهدار دين
سين سخت باهمدگر کارزار
سين غالب آن حيدر رزمخواه
ٿهي دراو دنبال آن شهريار
ناگه بدبا کڏن باد سخت
اکس تختتي پهٽ سين آس سعدا
پين حال ساردي مه کرمي شيان
همه دو لبت همه نشت ردهي
مگر جهک پري ديوسان اندر
ٿوي يم شب تيره جهي هم سياه

بدرگاه شاهي ڏٺين گو دلير
بدنبال مالک سو نهار خوار
بهت تت پٺهن نازنين جو ماه
خرامنده سروِ باه بگاه خرام
گرڇ هن نه رد بوتس وڇهيتا فتاب
دو بادام تس مست چشم سياه
کرن کشته از غمزه صد ها پلنگ
سپاهن نگي هزاران بجاي
همي باد ڻي وهه کنوي اوڇهان
جهان گير مالک بقر نمام
کهت بيوٽ تت مالک نامدار
ته دن ناو کيا جهوي نام نه ترا
ته کته پاٺهه تهه پاين کوه سر
دمس پهلوان تن کاي گلعذار
همي آمت آسوس نگار فرين
در آخر سو حيدر سين جبره سخت
سوئي قهران ٿلو سو جمشيد شاه
جهانس اندر بيٺ لشکر تمام
ٿمي تت جهانس کرن لخت لخت
پين سرورن هر جهيه کيهه خبر
ته ٿان اي سمنبر ٻين داستان
ته کياه جهوک هين مهنبه گلعذار
ڏيا جهک گلاب ته جاين اندر
بين ڦلو اندر نيم نشت السر

کیٛاہ دِن کتھکِن ژٕہ اوقات تہٕ
ونی حالو زم بروشنر دان
بلہٕ مبا لوٗ آسو تا جراہ نامور
گٔھی سوٗی گژٕہن سوٗم گاہی شام
کیٛاہ دِن بادسر کشن بدریای شور
ژٕہنگ کھت ہمہ اہلِ بازارگان
لجس بلبلاہ زِن سجنگال زاغ
سٕہاہ سخت غمگین سجال ترا
زآخر مرت گوسو بد خوار شاہ
چھہ زن بعد شوہرہنن شہریار
اگرچہ چھہ ہم آدمی خوارگان
ژٕٹن تی کہوٗن چھس کمن لبِ کباب
کھوان چھین لوٗ پانس غذائی حلال
مہ گیٛشت ورہ دو رُچھس انہ وطن
نہ مادر پدر نے مہ کانہہ غم گار
سمنز وِنن آس دیدہٕ پُر آب
دُدس دل منن ہیٹھ وُدن زار زار
گٔہی چھی دِوَن غم گہی شادمان
کمر بستہ روزن سن خدمت بپی
سوٗ الکٕہ تہ ہرروز ہنگام بار
کہ شاہ نمر ور قسم انہ لبہ تراب
جہازٕہ کِ میٛی تختہٕ ہی خراب
بہ ایہ سیٛن تختسی ہیٹھ شوٗ آ
کِ نعیمبوی سوٗ تختہٕ بہ ژٕندر

یہ بوزت سہ گلرخ سیٛن شکبار
لوٗ چھس دختر اکِ ملکِ عرب
بدریا و خشکی کرن سوی سفر
کرن تم سفر سوی مغرب زمین
برین کوہ اکس اندر آن زور
بوٗر لوٗ ٹس شر آدمی خوار نی
برابر وچھن تمند آسوم مرگ
تہی تھکتن داوس اندر چراغ
گیس لوٗ خلاص تہٕ درس چھ پناہ
چھہ یم آدمی خوار بی سیاہ
چھہ ساری مہ نش ہمچو بیجا ہمان
مہ آنن چھ اک شر بساد پیشہ
مسلمان لوٗ چھن بندہ ذوالجلال
گرفتار رنج و عذاب و محن
بکھفہ زی روز مہمان مہ نش
زنز گیٛن چھکن آسن یا قوت آب
دِیُن نو دلارا مسی مہ جبین
ضیافت کرن مالکی درزمان
سہر روز شاہانہ پاکیزہ خوان
گژٕہن آسو در خدمت شہریار
بلا جہازس بلہ پار
جدا رود دیران حیران کرب
سلامت یمی کہت انان مہلکات
گردکھا لتہن نی ز دریای شور

کہن شبنم انز دیدہ بر گل نثار
بجھوٗ بی تہٕ ذاتن زا اصل نسب
نہ آسوم ہون سلیت پانس بدام
بدریا جہازس اندر گی کمین
بیکہ فرنہہ آدمی خوارگان
بلتن زن لوٗ کرنس خوارگان
لجس حور در پنجۂ دیوسار
بنن زن لوٗ کرنس ستمگاری
چھہ ہوا برہ لجمژن پیش گرگ
بمن رسم چھو کاندرین روزگار
بین ہنز لوٗ چھس شاہ لشکر پناہ
اگر دات تہٕ شوکانہہ انز روی آب
نہ آہون بزغالہ و گوسفند
گیس دور از ملکِ خویش و تبار
گژٕہم شاد و خرم دل و جان نش
یہ بوزت سوٗ مالک سیٛن اشکبار
چھو یمی رسم وآئین جرج برین
ہون خامہ یا ہن سو مالک بجای
لسن آس سہر جوان پہلوان
کران انتظار آسو با اضطراب
سیا ہن بتہ اندر آدار
زٕہ لشکرہ مومنان دہ ہزار
دتو ک ذات پاکن طوفان نجات
روایت کران قیس نامدار

بودڙس آب سرانديون بيار بار
مه ديوس نهي غمگين بني
زدريا کهست گي بڌ ياکنار
يهوي کوه سو دي زسنگ بلور
ڏنگ خيمه در دامن کوه لخت
يدزن بهار ک بلورين لباس
ديکڻان جهان آدرسادني بجوش
زهيبت دا سلاميو زار زار
همي کون کالاه رنج و عذاب
کرن آس فنه ياد افغان آه
نه صبر و قرار و سکون از الم
خردمند استاد بازي نه شاد
سين شاد خرم بروشندلي
يله قهرمان گو دا است بر علي رض
خبر جهمنه از لشکر نامور
سلامت نمي دراي پاگي هلاک
سو قنبر ته بيه دلدل نامدار
زبان سن بدل بسته کرمت نه لب
روان جو ابس اندر وچهن مصطفےٰ
دن کتو تامتهن غم ته کهک يا علي
حصار اه چهو کو هسن کس مهيتر کلان
سلامت نمي کهت نه درياکنار
ته چهوي پانه لارن بکوه بلور
سو سياف هت چهوي دران کوهسار
يون دلدل آسوم ستابان شتاب
ته هو معجز يادگار نبي
وچهو کک کوه ماه همچو برف سفيد
فروزنده روشن چو تابنده هور
سراسيمه حيران سپنمت تمام
هوا زيرو بالاسين نيلگون
که اي پاک معبود پروردگار
دن من لعد در رنج و سختي بهما تهاڻ
شبس سار سي تادم صبح گاه
ثبانگاه پنهان گونر بر پلاس
نه خواب و نه آسايش دني قرار

داستان

شاه اک سين گوس در دل گمان
ممن کياه سين در قضا و قدر
سو مالک سپهدار لشکر پناه
ممن کياه سين ان بدر دزگار
درين فکر سوي آسو در اضطراب
فرزندان جبينش نه نور صفا
جهانگير مالک ته زنهار خوار
چهه تت منز براد ميخوارگان
سکنتر الو المعجن گردستير
چهو قنبر تتوني لگمت از آب شور
بيه وچهه سليماني باشکوه
کڏن از دهن آسوم از آب
سخن مختصر مومنان ده هزار
درخشان و تابان مانند شيد
کرک خشک ابابو بنگاه رخت
نه آرام و نخواب نه نان وکباب
سين ظاهر از کوه شور و خروش
جگرها سين مومنين پر زخون
ته معلوم چهوي سا نوحال خراب
درين آفتي شو رسختي مه بهاو
قيامت هشن ات اتش غم
مگر شو و شر لون از کوهسار
ذا خبار ناني کرن چهو ياد
يله قهرمان است گو بر علي
يهوي زنوکه و انوس دو قهرمان
خبر جها نمي نامدارن پاک
همان مير زنهار فرخنده جاه
دنن بو نيهي يا هٹه تانيم شب
سين آخر الامر بابلن خواب
دنس آنجناب بروشندلي
چهه نت قلعس اندر نمي نامدار
سو مالک ته مير بيه زنهار خوار
نمن کن دوانه کمان سي دلير
نمس سيت اسلاميان ته هزار
چهو کياه تهاو نت ميانه خاطر بکوه

سو تحفہ ان می کتو ای پہلوان
عرق ریز بید آگو چون گلاب
بنس آفتابک سین سخت شور
بردشت دلی دراو در بارگاہ
دلوک بوتراین جرین روزگار
چھو دریا کنارا کی حصار راہ بلند
چھ نت منز بس آدمیخوارگان
مگر بس قضا آسہ آمت بہ سر
ابوالمعجن سیت گژہ رہ گذر
کرک عرض در خدمت بوالمعجن
در آن راہ گمت اسن سیار بار
مہیا کرن اک جہازہ بر آب
جہازس اند بیوٹ نرہ شیر
کرک گریہ باہمد گر زار زار
روان گو سو بوالمعجن رزم خواہ
روان ہیر قرن پرتھو نام آدران
ہنگہ زن خبر چھو ازآن کوہسار
چھو مشہور کوہا سو کوہ بلور
پُر از شور دیوان چھو ساروی کوہ
مہ ستین این تت کوہس شماہی
مہیا کرک اک جہازہ گنہ ین
بیک دم گژہ ہت پی بکوہ بلور
سر اسیمہ بیہ سخت حیران منی
... ابوالمعجن سیت گژہ ...

دم صبح گژہ سوی لشکر روان
یلہ صحبتس این بلوریتہ جام
زمانہ سین ہم چو رخشان بلور
ہمہ قہرمانی چہ خاص و چہ عام
چھو یا آدمیخوارگان کا نہ حصار
حصار اچھو محکم ز سنگ رخام
می سخت بدخو چھ خونخوارگان
دلوک بوتراین کہ ای مرد شیر
یہوی اتاوس بنز د حصار
گژ ہو تہ زن مثل پلنگ
بخوبی چھو معلوم آسہ سوی حصار
سُبُکتر ابوالمعجن ولو سلاح
ہمراہ آن دو جوان دلیر
ہتن بر زبان نام رب دود
سوی پیش گاہ علی مرتضی (ع)
کہ آبا چھو ماریل آب شور
سراسر کر دمی نش آشکار
چھ تت منز پلنگان دیوان سٹھاہ
ہزاران چھ منز دیوان گروہ
بیکبا ذہ نہ زن از ہیران
روان تت اند بیوٹھ سالار دین
وچھن نم سیاہ بر لب کوہسار
پریشان و نالان و گریان ہمی
گران ... ہون کن نظر

دچھت خواب آن ہیر بوتراب رض
سین ظاہر از طاق فیروزہ فام
روان شاہ حید سو شیر آکہ
سین جمع ساری نہر سلام
ہو عرض کرای شہ ارجمند
موک بیشہ شیر پلنگن کنام
چھو نہ کا نہ گژہ من تت کن بنا موک
چھو یا تو ہی منز کا نہ دلاور دلیر
دلاور زہ زن وتہ ہہ ازان انجمن
ہمراہ بوالمعجن شیر جنگ
روان بوتراب شتابان شتاب
ہمہ درع و مغفران و تیغ و سلاح
روان بوتراب ہر ٹو در کنار
کڈن سوی جہازہ شتابان دود
ہتن رودنس نش ہمہ سرورن
کوہاہ کا نہ دین تت چھ باکوہ بلور
ہو عرض کرای سپہدار دور
بدریا جہازس اند چھ راہ
دلوک بوتراین زکار آزمای
ہو اسن تہ سیت ای سر دران
جہازس کرک الکنوٹ شور
سراسر بہت نم بدریا کنار
سپاہ اک دلاریدن دان وجنگ
کڈن نعرہ سہمگین زجگر

سپین نه لزله د رهبه کوهسار
ذه از معجزه غم گسار علی
ذه ستین کرن کیا ذه جنگ پلنگ
ز شادی کرن سخت جوش و خروش
ز فولاد جسم تس کرن نه ه یز
نکین گو نهون سر بپای علی
تره ده ذات تهه جابه کیمت حزب
شبش لونی هند خروش شرنګ
د پوک لو تر ابن ځن چهوته غم
معلی کرک بارگاه علی
بله آفتابن نخاور ذبار
سراسر جهان کو نه بنگ آید لور
نمایان سپین ذی عالم ذلور
دیس قنبران ای شه ذو العلا
مه لازم کهس جهوم سپین کی سر
سهو توه نه پاره پاتن سجاشی
تو تام وا ثونت کو هی بهڈ دلبر
سپین در عجب شاه دلدل سوار
نمی کرمتن میان شکل گزین
سرافراز رستم بل نامدار
ز حیرت تمس آید در دل شکوه
کرس می نفین ندا آن لخانان
گرامی یه موی آسه الک [illegible]
بڈن سرکشن ام [illegible] تیغ

کرن د لدلس کرک ای نامدار
وجهین کیا ذه چهوک دس اکو ضرب سم
امس کیا چهو ذه ستین بر جنگ
کرن ضرب سم بر سر شیر مست
ز تن جرم مند بلند ان تیز
تمو بامتهن وچهو سهید آدین
گرفتار کیمت ببرنج د عذاب
هنگه آسر هی نی یه دلدل بپای
سپین درون روزگار الم
روان همردان از رنج د راه

داستان

کمر بستنه تهو شاه خیبر کشای
مه کهلن کو هسن چهوی پر بلا
مه بان چهو حکم همیر به جان
محافظ تهندی چهو پانی خلق
وجهین تم پنین شکل مانند بور
کرن التجا سوی پروردگار
کرس هاتفین در زبان ندا
ذه بره نهه اتو سوی اندرین کوهسار
دین یا آتهابرین کوهسار
بله داته هنگام آخر زمان
علی آسه تس نلو در دزدگار
مسخر کره ی عالمس [illegible] در تیغ

ذه چهوک مه نشن یادگار نبی
کدس مغز از سر گرشهس هوش گم
روان د لدلس گو سو نعره به گوش
حد اکله کرنس سپین شیر لسیت
از آن پس سحر دلدلی سخورم دلی
تو لک سحر رای سرور مومنین
دهس شور شر اوس شیر د پلنگ
اکهاه نذه ر وز هو نه بجای
شکنز سیا هو سخورم دلی
کرن اس آی رام تا صبحگاه
کرن تن یه ر ونی بلو ین نگار
نمایان سپین عالم ذو [illegible]
کرن چهین پلنگی سوی کوه ذی
دیس [illegible] جهوم [illegible]
وجهو امس چهو کیاه کر دس آسمان
از آن پس کهست گو کوهسن چنیر
کهنت آس [illegible] پالسنگ یه لور
که بار سهوکس فامت پیش از ین
که ای نامو [illegible] شیر [illegible]
سو تم سپین خیره ذ دشت کوه
کهامی سه اکانه اکها نامدار
گذ هی پیده نام آورانه د عرب
جهانس ندا آمه نه تهو نامدار
نه [illegible] نس [illegible] دمان [illegible]

نہ دیو پری نے جن نے پلنگ
نہ کا نہہ آسودت تس ہتھ پہلوان
تنڈ گرز وچھت رم کہنی فیلمست
تیند نعرہ سنین پہنی کوہ قاف
دلی خدا سوی چھو شیر خدا
پہنوی تیہہ کو ہس خون جاری کری
دین بوی ہنگہ آسہ آنزمان
کڈن جان صورت پھی تمام
دین آسو رستم مہ پٹ نیک خواہ
مگر رستم نامدار گرز بین
دین آسو یارب تہ چھک ہمائی
یلہ زن یہ خورشید تابان پیٹھن
بونم ہمہ گو زمہر یک نشان
سو حیدر یکین گو مثال پلنگ
مگر کہنو آنان کوہ ابر پر آب
بتاریکی اندر سراپا وچھک
وچھک تہہ اندر ہمچو رخشندہ ہور
پریشان کرت گیسوے مشکناب
بآب اندر دل کرمژن لبستہ اہ
چھو لگن چشمی پیٹ قرار
خبر نے تس از حیدر نامور
تیت لستہ کرمت تہ چھوی گذر
مگر کیہہ تہ چھوی پائین نو بکار
کہسن ہیہ کو ہس پیٹھہ تہ کیہہ چھو نہ

شمشیر تس آسہ آتش فشان
نہ کا نہہ تس ہمو آسی دلاور جوان
کجا چرخ تس کن وچھن آنہ تاب
تند قہر کرہ کوہسان شگاف
ہمی بیہنہ کوہس کٹی دلاور علی
نہ دیوان یہ کوہسا عاجی کری
بو کرہ ہتہ تہس سر فرین بندگی
ییہن تسکل ٹھاون تہ ستین غلام
مہ چھوم عہدئی باخدای جہان
من سیت پانس تخلد برین
سہ فرنگ کہنو سوی آران کوہسار
سو کوہ ہمچو دوزخ نمایان پیٹھن
تہ وچھ تو العجب حکمت کردگار
برہنہ رٹت تیغ رخشان بجنگ
زسر دی سراسر ہتہ اچ پیٹھن
کہن خانہ ویرانہ جایاہ وچھک
یہت ناگہ چشمس پیٹھہ اک ہردی
رٹت زیر ابر سیاہ آفتاب
سراپا دلت سنبل دلہ باہی
شوبن سر چھوی برلب جوئبار
دیُس شاہمردانن ہای ہردی
تہ وہنہ تراد تہند فتہہ تراہ الحذر
تہ فہنہ تراد گرہ ییزہن باشتاب
تہ یہنہ چھو وسن فیر ہن ای جوان

تس نش گرز ہن پیت گرز یکن لن
تنڈ رخ وچھت سر دم تہ پاپست
گرہ ہی زوزہن تس وچھت آفتاب
جہان پہلوان سوی چھو لشکر پناہ
تہ پتہ واتہ ای رستم زابلی
یہ بوزنت سو رستم پیٹھن نشادمان
غلامی بو کرہ ہس سر افگندگی
یہ بوزنت پیٹھن خوش شیر آلہ
یکہ اژنہ تنہو نا متہن در جہان
از آن پس کہت گو شیر خدای
تہ وچھ کیا عجب پیٹھن آشکار
پہٹوم ہمہ گو کوہس آتش فشان
یہ تیخ بونکنوی پیٹھہ کنوی سونار
ہمو وچھتہ کیہہ گرمی آفتاب
ہمی از برودت کوہن تتق پیٹھن
تیتھ ناگہ چشماہ زسنگ بہ لور
برہنہ کرن سی سر وپشت موی
مژرمژ کمندہ زمشک سیاہ
زعنبر تنزتن گمژ عطر سای
پری چشمی پیٹھہ بہت بیخبر
بہت کیا نہ چھک برسر جاہ سوی
دیُن ہم پریدین پای رہ گنار
دگر نہ گژہ تم نہ اہند بخراب
کرس تیر جبار آواز سخت

ڈٹھن کو نہ چھک انے راہ ای تیرہ تخت
ڈیس بوترابن گرہن چھوم مرو
مہ کیتھہ چھو منہ پروای لو وپلنگ
کڈن ذوالفقار از کمال غضب
بمعہ شانہ اک نے ژھہنن سیدریغ
بکیاے ڈیہو اک ہماکنی کوہ
کہ ای شخص چھو یا پنن نوبکار
روان بوترابن نظر کرید ور
چھنک نارہ لبنک سے آسعاذ بکار
سبکتز تو جن سی درخشندہ تیغ
ژجس کر یک یزت لہ افسوس ماہی
گرہہی میان میانن پیاہن خبر
گرہ تمک نارہ ونکن برین کوہسار
بکیاے ابراہ کہتو انہ کوہسار
ڈیکنن تلک ہٹے پین کوہ لخت
ہتن سنگ باران وسن بیحساب
ودن تم سوی کرہ گار جہان
زبالا کروس اک سروشن ندا
گرہہی دوریاروی یہ اندوہ وغم
بکیارگو دور ابر سیاہ
پیہی لشکراہ اک وچھن سربسر
ہتی قمچہ مار آسک بہ کف
رٹت بوبکف قبضہ ذوالفقار
روان پولو وانہ ہر طرف تلو خروش

دلوس تم بیکرن سوی پیام
ژہ وتہہ برادگرژہ از سر راہ دور
ڈٹھن آسنہ سی پریرخ زراہ
پری پیکرن بے ونہٹہ ڈتو دنت حیب
زبان دمن جوی خون گرداں
پین دودہ پتن جہانس شکوہ
برین کوہ کنتو آکنے ہیم وباک
پین ظاہراً اژدراہ اکن دود
بوی علی آداتش فشان
لگاون تمس اتھ درس درریغ
بو آسوس سپہدار دیوان گروہ
برین کوہ کرہ نے تہ زیروزبر
یہ یامیت دین گو سواژ درنہان
سراسر جہان گوسیہ ترز فار
ہوا گو مثال یم پر نہنگ
سراسیمہ گوسوی شہ بوترابؓ
کہ ای آفرنندہ کارساز
مبر غم ژہ کتھہ ای دلی خدا
روان آیہ پرتم بامر خدائی
جہان صاف گو چون منجا داہ
تمی آس ڈ ہیاتش خنجر گذار
چھکن انے ڈہن آتشین آس لف
بکیاے ساری سیاہ پری
ہمہ دامن کوہ گو پر ز جوش

یہ کینزاہ گوڈن کرمت کلام
بوشیر حق حیدر شیر جنگ
پین در غضب سخت شیر آلہ
لگاون تس یک قلم ضرب تیغ
سہ مہرخ پین غیب اندر زمان
از آن دودہ کر بکھاہ پین آشکار
ژہ کیاہ کام آسی گرہ تمک فان ہلاک
روان آدموذرنت ڈہان ہمچونار
پین خیرہ سوی سر دیو کتان
دونیمہ پین تس سرتا بپای
ژہ ون کرہ تس پین خارہ کوہ
ائی میانن لشکر ہزاران ہزار
نگر آسوتنت جابہ جاہ روان
ہرن گرہہنہ لگرای بادسخت
پین نازل از ابر باران سنگ
سبکتز بر سپر گو نہان
بنجی مہ کرکام میٹ دراز
ژہ پرآیت سردپانس دہ دم
دتن پانسی دم ز سرتا بپای
روان کرہ شہ بوتراب نظر
بنگن تہ فلن ڈٹہن تم سوار
وچھک شاہمردان بران کوہسار
وتہنت آی از بہر جنگ آوری
سو کوہسار گو پرز شیر دلنگ

سین موں ومار ان گذر گاہ تنگ
سراسر سو کوہسار پر خون کرن
عقیق ہین گو سو کوہ بلور
سپاہ ہو تہر تر ادیخ بر زمین
برحمت کرنس از رحم نگاہ
بیکبار گی فٹ سپاہ پری
ڈلن گی تم از بیم شیر آلہ
ذکرمی عرق بر چون آب گو
خدا کیس سپائش کرن بندگی
بتکین ابو المحجن پہلوان
یکین وانو نزدیک کوہ لخت
کرن عرض ای سرور حکمران
کہتن جون پلنگان چپہ سوی حصار
کہ و نکین گرہ ہن کنہ ان مہتران
چہ کیاہ کرنہ آمت برین کوہسار
نہ بالامی و تہہ نہ پایان کوہ
بخشکی کہست گی نہ دریای آب
ابو المحجن بام و چہ تم سپاہ
پس پشت تہاون تمی ہر دو پا
تو لک پہلوانس سہن سنگ چوپ
کہ گو یا وست آد سوی کوہ لخت
کرت تم نظر سوی نہار خم آ
گتہ ہن نا نہ چہو م این دل وہوش
سبک لکن تل سو گرز گران

روان بوتراب تو حق ذوالفقار
ہمہ دامن کوہ گلگون کرن
وجہن لشکر شاہ دلدل سوار
کرک گریہ سوی جہان آفرین
کرن جنگ با حیدر نامدار
ڈلن گی تمی از چنان داوری
دو پہر ان بلہ گرم گو آفتاب
تنی از حرارت سو خوناب گو

داستان

وجہن آسو اک ڈیڈوان انہا
نزدیک باترہ نہ ان آئی جنگ آوران
روان شہر یار ان سو آن بارگاہ
وجہن کم چہ ہم گرد جنگ آوران
روان ورای پنجاہ نفر از سپاہ
بسوی ابو المحجن با شکوہ
سپاہ ہو تو لک نعرہ مثل سگان
چہ تہ آتش ہن بیٹہ پسین کینہ جو
کرن حملہ بر آدمی خوارگان
سین گرم ہنگامہ دار و کوب
حصارس از یہ وانو تمند خم و پیش
سین سس خلاص ان تو زم روز گار
روان خوش سن مہربا نہار خوار
بقوت دلن نہ جنگ آوران

ڈٹن ہتنہ دیوانہ ہمین وسیار
تہتوہی سخت دریای خون شور
تنہی خون دریا تنہ از کوہسار
کہ یارب سہ حیدر چہن دریناہ
برابر تتی تا بہ نصف النہار
ہزاران سین کشتہ باقی سپاہ
سین عاجز آن گرمی بوتراب
دماہ اک پہر ہوٹ ازماندگی
خدا کیس ستائش کرن بندگی
سوی آدم خوارگان گو دوان
خبر ہتنہ سو گو پیش آن شہریار
تمی کہت نہ دریا برین کوہسار
کرن حکم فوراً سوی حصار
چہلم ہم دلیران گستاخ وار
دلن سازہ جنگ از سلاح و کلاہ
ابو المحجن گرد دالاخطاب
ابو المعجنس کن وجہن بلد رگان
سبکتر گڈن خنجر آبدار
تمس سہٹہ تہ و ہتہ تم ستمگاران
ابو المحجن کرا کوی نعرہ سخت
روان مالکس گو سو نعرہ بگوش
ابو المحجن گر یک وار تم بگوش
تنہی دل فلوس تم خونخوار م بہار
یکین گو خونخوار م تشنہ شیر شکار

کرن تم نظر بر فراز حصار
ژڻن بو تمن آدمی خوارنی
نون حمله هر سو بمانند شیر
یتی ژاک بو المعجن شیر مست
اندر ژادسوی گرد خنجر گذار
ابوالمعجنس بٹ سهر سوی ار
برن بونه پرداسو جنگی پلنگ
تتی تیت مارن تمی دیو سار
تولن گرد آهن چه نکوه لخت
کرن کشته گشته تمی بے شمار
ژهنک مار هن نیچه ز از سپاه
سراسر سپاه آتیشنه اوبود
اسی پٹ سین روز روشن سیاه
ژلت آسی اسن باقی ازکارزار
تولت ناله افغان تمی تا بماه
رٹنک نے ژنک اسا ری از گرد تیغ
اکھاه زنده تھاو کنه اندر حصار
کرک نا له متو باهم از اشتیاق
به کینژاه تمن آمتن آسو بیس
بدر یا یله گو جهاز ه تباه
سوحید گوڈن اتو درقدرهان
بوسو نس تمی زی کن ابناندار
دم صبح نیز و لفر خنده سخت

دهپن گرد بو المعجن نامور
کرن غرق در خون ستمگانی
در آخر تمس ژلن گی تم سپاه
برهنه اڈنت تیغ هندی بدست
سین جمع ساری ستمگارگان
دنتت آئی تم جنگجویان سپاه
ژڈن بو تمن دیو سارن به تیغ
سین مرده نی توده اندر حصار
دڈاون تمی آدمی خوارگان
نردرا و دریای خون از حصار
کرک آدمی خوار نی قتل عام
از انجمله ست هنت نفر زنده رود
سراسر نین کشته مجنگ آئی رلن
ژدون دات فریاد سلهی شهریار
ابو المعجن و مالک شیر جنگ
ژهنک مار هن کلهم بے دریغ
از آن پس ملاقی ئین همدگر
دڈک سخت باهمدگر از فراق
از آن دیس پس مالکن ان خبر
تمن کیاه شین از قضای اله
از آنجا یکین گو بکوه به لور
چهکیا ون درنگی کرن در حصار
سخن مختصر گو سو دوه آدشام

کرن جنگ با لشکر کینه ور
گرزن آسو چون اژدهای دلیر
گریزان حصارس کنوی سر بماه
بدروازه مارن سٹھاه نامدار
شه ساس از سپاهان خونخوارگان
بهر سو ولک استخوانها و سنگ
کرن یاه مارن تمن بے دریغ
بنکس سنج مالک لشوره آو سخت
ژنڈن هر طرف تم ستمگارگان
زگرد دلاور گمیت کینه خواه
بگرز و بخنجر دڈادک تمام
ژلن گی ودن تم نزدیک شاه
اکهاه رو دنه زنده از سر فرلن
کرن آس فریاد ساری سپاه
تتی ژاک چون تشنه شیر و پلنگ
سراسر کرک کشته تم شش هزار
ابو المعجن و مالک نامور
پر ژهک اک کس حال و احوال خویش
زن گره از حید نامور
ابو المعجن دیونسای پهلوان
چهلشکر تنوی گیتر از رعب سور
کڈو از شبس تهک بیرن کوه لخت
کڈک رات نت تا بهنگام شام

بله زن سحرگه به رخشنده مهر
سیاهی پن ظلمتس منز نهان
کمر بسته وتهو مالک ناموړ
کړ دک ساروی حساب و مال ز جهان
ابو المعجن د مالک نامدار
کرک خامه زمین جهازس مقلم
بدر یا یکین گی چون باد مراد
بله نیزه بالا سیتن آفتاب
دین گرد بو المعجن ای جوان
چهنه وچهمرن گرد هرگز ز آب
مگر آفتابک چهو عکس و شرار
روان گرد بوه سیتن آشکار
قوی هیکلاه نشت بله روی سخت
چهو کیا مشوراه ون بیای صواب
مبر کنهته پر از چهوک زه بشر
روان دالو ترزه دیک مالک یو
یمی لحظه دن گم گڑه هو ننگ دی نام
بودن آس لاران شتابان شتاب
مه ستین چهو نه کینه یا رای ندر
چهو کیا چانو طاقت که از جاهلی
زه هوزی تو آنیا نس من مجال
سو دیو ستمگر سیتن در خروش
بیه میر نیهاک از خوف جان
سیتن نور قرآن من بیٹھ ظهور

داستان

ابو المعجن گرد فرخنده فر
لدک دن جهازن اندر گنج و مال
نه رهبر نه بیه میر نیهار خوار
کجک ناوه یکیا سپون تند باد
جهازس کرک بادبان گرم خیز
بکیار گرداوه ذره از روی آب
ستین از غبارن زدریا ظهور
دنل جهاد یا جهاز دریا حباب
سیتن گرد نه دیک یا مت ز دور
سراسیمه گی تم زه خنجر گذار
سو مالک در اندیشه پر غم سیتن
یه دیو آ و لاران ایسی کن شتاب
مبر کنهته غم ژٹ زه نام خدائی
بهیبت کران مالکس کن غزلو
سو حیدر مه یارم به بادی زور
توی ناره هو تو مته بر روی آب
یه بوزت سو مالک آشود او سخت
هون بر زبان چهوک زه نام علی ع
زه هیچ یو کتیاه بر آن کو پار
هتن نار ترا ون جهازس تخوش
برن هتو که قرآن امید بهم
تمن نش ستین دی یوه سند نار دور

زرین تاج دت کهتو تخت سپهر
منور گو از نور با روی جهان
تره ناوه کرک بهر رفتن تیار
تمی تحفه های عدیم المثال
بیه ناموړ دختر نیک نام
بدر یا یکین گی چو باد مراد
شتابان ژلن گی تمی تند و تیز
سراسیمه گو مالک پهلوان
خبر کیاه چهه از گردش با هوا و هور
ابو المعجن دپرای نامدار
کنی منز سپن غیب چور شد نور
گیمرتن نیز آس چون کوه تخت
روان گرد بو المعجنس کن دپن
دپس تو ره بو المعجن ای دلیر
وچهو کیا میس دیوه سبی آمه رای
دپن تس گژه هوکتو لگو دن بدام
یمی لحظه بر پشت کوه بلهور
یو چهوس شاه دیوان بکوه بلور
دپن تس که ای دیوه از ونه تخت
سو گو چون سلیمان بجاه و جلال
تنی یارمت آستن بے شمار
ابو المعجن ته مالکین آن زمان
سپن تحفه سیتن من دل دنیم
بله زن تمن کرنه نادن ضرر

دمان آد سوی دلو جادو اثر
روان گو سو دلو ستمگر نهان
زهمان نگر [illegible] شکبار
[illegible]
کرن پنجه مانند آهن درست
روان گرد بوالمعجن گڈسے تیغ
سپن گرد بوالمعجن تاو دتن
دگر با بوالمعجن بے درنگ
سپن عاجزان دلوا ز دوئے بخت
جهانس سپن ٹکره ٹکره تمام
نه رہیو بیه دختر نامدار
درین صدمه ژه چهوک نگهدار اسانو
که شائد نگردو اته هو برکنار
زه کرفنکنن بارے ای پاکذات
سپن ناگهانی تمن نتش ظهور
اکس لحظس اندر ازان لطف آب
ژه چهوک بایه لطف پروردگار
چهوکیا ناد دیتون اے ستوده صفات
بدر ماندگان یاور لو چهوس
سٹاه میانه طرفه درود و سلام
دلاور زه زن گی سختگی روات
بنزدیک لشکر تمی گی فراز
ژه دن شیر جاه سنزی خبر
خبر کینه چهنه حال تمند چهوکیاه

رٹن تم کمر بند زنهار خوار
تتی مالکن وچهونه تمند نشان
سو مالک ته بوالمعجن رزم خواه
دمان آد به شور لوتهن غرلو
دژن مالکس تهف رٹن نس کمر
لگادن تمس دو یوسی بے دریغ
روان کڈ دویم دست دلون بفور
کڈن ضرب دست دلو خنگ
سیک گو سو دلو ستمگر ستوه
تمی تخته کانهه ونه بر مقام
سو مالک ته ابوالمعجن نامور
ژه چهو بارو ناصر مددگار سانو
ستائش کرک سوسی یزدان خدائی
ازین مهلکه هاو راه نجات
رچهن تم سر ها بدست اندر دن
تختگی تمی اتنادن شتاب
قسم چهوی تنیم کردی پیچان
تیی دنگلنس آک سانی وثلت
دن اتو نزدیک کوه یه لور
نیولو ته اسن سخن کلام
سو مالک ته بوالمعجن پیلروز
همه نامور گی تمن پیش باز
دیک تم سو گومت چهوانه نامدار
تتی کونه قیرت سو تو دریاه

زکشتی تو لت بیون سوی نامدار
کرن گر به تم بہر زنهار خوار
کرن بہر زنهار آس گیه راه
کرن آب دریا زبر زیر سخت
تولن ہتونه سوی سردرنامور
بیک ضرباک زٹن تس نی تن
رٹن تم کمر بند مالک بزور
دویم نر زٹن تس نکهر تخت
دتن پان دارن جهاس چهه کوه
سپن غرق دریا همه رخت و بار
کهست و دو دشوی تمی بر سیر
لو کو نکنوی ته بلند بالتهر دیا
که یا آبه چهک سانو دن رسمائی
روان پیر مرداه سٹاه تمه نسوله
کڈن تم نه از آب دریا بر دن
ابوالمعجن دیونس ای نامدار
تمی بخشنی عقل و هوش و توان
دپس تم که خضر پیمبر لو چهوس
گره هودن بنزدیک خیمه بفور
یه یامت دین تخب گو آنزن
یکین وات پایان کوه یه لور
دیک قبرن امی بل نامدار
پیاده کهست کوهس همو یا
ازان پس یکن گی برحقه مزای

از آن پس پکن گی پرده سرای		در اندیشه از بهر شیر خدائی

جنگ نمودن شاه با دیوان کوه بلور کشته شدن دیوان از دست شاه

وڌان سو حیدر بر آن ڪوهسار
پسین بر سر ڪوه سردي ظهور
سڳنڪ بو نزا بن نظر ڪري ڪوه
سراسر ٿي شیر ني پيٽ سوار
بيڪبار اڄ راه سين آ تسڪار
گرشڪ ڪتو ته ايمر ديهم و باڪ
سهي دختر شاه ته ڪرٿهن تباه
ته همه ڊنگنين پنائي ڪا زار
مست ديڪ نام چين ڪوه لخت
ابا تا همرادان سين تم به جنگ
دو دستيا هترن لائين آن تيغ تيز
زنس ڪشتگان خم سين پشت ڪوه
ته هوي خزنه دريا دوان گو بزدر
سٽين نيزه رخا خورشيد و ماه
تي ناره گو عالم افروخته
غباره غيب گو از نظر
بلند بر سر ڪوه ڪهتو بوتراب
تي روز تهن گي تا دبجاي
تسز تن گو هزن بکين ته ڪنا
سو ڪوه گو متن زلف و نهان
خروشان هوي آد ته از افگار

بهت بو هوا يام گو برقرار
سين بارش آب و يخ از هوا
وڇين لشڪراه اڪن بون با شڪوه
اڏن شڪل فيل و اڏن جين پلنگ
سين ابرسان ند نهان ڪوهسار
ته ڇوبنا ٻين زوبڪا ائي ڦي لير
ڏٽ تمنزي نه ته برسم وداه
به ڪوهسا گره ون همه از فيل و اشير
ڪرڪن بوتراب ٿهن حمله سخت
روان شير جبارن از ڪردگار
بر آن ڪوه بر پا ڪرن رستخيز
ته ڏٺن شير و اژدر ته فيل و پلنگ
سين سرخ سارڌي سخ ڪوه بلور
بله تيره گو ڪوهسا از غبار
ڪرن تم سپاه پري سوخته
از آنجا سو حيدر مثال پلنگ
گين نام ڪريکهاه ڪنن با عتاب
وڇين اژدراه اڪ سڻين آشڪار
برابر سو ترن ميلني ٿيه دراز
ڪرت حلقه حلقه زدم تا به سر
به خورشيد لمعان سين تيره تار

دو پهرن پله ڏلو يه خورشيد نور
ڪه گويا سين نمهر يرڪ نوا
برابر سپاه و پري صد هزار
اڏن شڪل اژدر اڏن جين نهنگ
از آن ابر ڪريکها سين هولناڪ
گرشڪ ڪتو درين فيل و شير
ڪهو زکنا ته از لشڪر بي شمار
همه ڪوه گره همچو درياي نيل
ڪڏڪ تيغ و نيزه همه بي درنگ
ميخن يا وري ته ڪڏن ذوالفقار
تني تنت مارن نه ديوان گروه
سين تن گو هسن ڀيٽ گذرگاه تنگ
تني ناگهان تهو غباره سياه
سڪ ناله تنڙ درايه از ڪوهسار
نه لشڪر سين سوخته سر بسر
ڪهتت گو هسن تيغ رخشان چنگ
سراسيمه گو شاه خيبر ڪشاي
سين غيب نسن تل ته ڪوهسار
ڪشاده ڪرت همچو دوزخ دهان
ڪهن تا بخورشيد منظر
سو اژدر وجهت گو هراسان علي

پرن آيه سر وتم ولهه لي
هوا اگرچه پرآتش دودآسو
ستيزان بران تنها تندر سين
کرن پاره اک تن جدا از بدن
ڙٽن پانڙهت من تس بي دريغ
ڙٽم تن سان ضرب پاره چه کوه
دست آداز کوه دريا بي خون
وڇهن يام ويران سراپا ه براه
بزاري وني بوسواي کرد گار
علي ولي شاه مشکلشاء
ديم سوي خلاصي ازين بند سخت
وڇهن اک جمه اناه گرفتار بند
ڙه کن جهوک دين بند گمت مهمان
بزندان ديوان گرفتار ڇهس
ڙٽن يک قلم تن سه زنجير بند
دتس نوره زنها خوارن جواب
تني جنگ کر با ستمگارگان
جهانن اندر ونهه با ده مراد
زدريا کين آ ونزديک من
ڙتابان دگر بارگو ديو سار
دراندليشها گو سين دخونين
سين ناظر از کوه اک اڙدر
زسر تا بپا کوه پيکر ... ن
بيک ... آن تيغ فولادي

برت يانسي دم کرن د زمان
مگر تس نشين حمله يا بوداسو
شکن دو دي تو حن و الفقار
پهوي پاره پيو پانڙهت من آمن
روا ين کران شاه دلدل سوار
ته ڏيشت مه گو پيده ڙدل شکوه
سين قارغ از اڙدها بوترب
تني کن پکان گو سو شير آله
ازين بند زندان هاي دم
مزش فتح اناون کرم سوي رهما
يه بوت سو سالار خنده لبا
بزنجير فولاد سوي مستمند
دڀس نم کراي سرو رنامدار
گمت سخت دربانده لاچار ڇهوبس
ززندان کڍن سي نرڙهن خبر
کراي ناموسر دربوترب
تمي آدمي خوارگان کر تباه
بدريا پکين گي جهانره چو باد
بوسنونس نولت از ميان ناگهان
خبر چهاکرن کياه نمس سنيت کا
يکين گو سو يامين زنهار خوار
که ابليس گڙه هينه تس ن رهما
سکتر کڍن ذوالفقار از غلاف
دو نيمه کرن ان سر تا پاي

بيکا گو غيب نا ردمان
رڏان شاه مردان دلاور سين
کڍن ضرب تس اڻ درين ذوالفقار
تيهي پاٽ لابين تمس آسو تيغ
ستت يا لايم نمس دي الفقار
سين اڙدها ستمگر نگون
نتيا کهست کو هس گو ڙتابان شتاب
کنو ... ن آوازان الزار
زتينکال دلوان علاسي نم
که ونکم مدعيم گڏن نره بخت
ستکر تنگان گو بويران سر
دڀس فتح ترآن هلاي جوان
لوڇهده بس فتح کراه چانو زنهار خوار
رڏان خيره گو حيله زدمند
زلو المعجن دمالک نامدار
پيوان ديا آدمي خوارگان
روان بازگشت آمي بيرم ا
بنا گه سين پيده اک امير من
درين بند زندان بو تهونس نهان
يه اخبار تونت شهنشاه دين
که تا وقت تم برسر کوهسار
يله بو ترابن سو اڙدر وڇهون
سو اڙدر سين با علي د مصاف
سيه اڙدها يام مرد اگو

پرا زدۇدیه یاروی سمار گو
کڈن ناگهان باد طوفان سخت
که از سنگ جنبان سپین کوه ساک
کرک حمله بر حیدرِ نامور
دچُن میر نه نهارس آی زمخوه
یه یامت دین ته کڈن نعره سخت
ز فیلان تمی شیرهای وست
روان شاه دین کڈن ذولفقار
نتی بر فلک شعله بالا سپین
پس پشت نهار خزار دلیر
سپین سوی سرکوه پرخون تمام
تهی ذوالفقار آس های بیزار
درخشان نه مطلع شرق آسو
الدمن ټنگه آسو الاین تیغ
ذوالفقار گذ آس ټهن ده راته
پُر از خون گیمر تیغ آئینه تاب
تهی یاګو یام زال ده ویر
کره من ایه تم دیو زحر خمن
که ای حیدرِ نامور الامان
ته وچه کتنهن کو پُر خون سپین
ون کیاه ګوکا ای بهته لیبه خوه
تموه او هرای شیر لشکر پناه
انه هنګ ماله نهن شاه کوه بلود
دین دیون نکمن ده موامان

سپین از کوه ده ساسس دیو
دڈادن تمی سنګ ها ده درخت
سپین جمع لشکر ز دیوان ګروه
تو لګ ګرزه شمشیر و تیر و تبر
ته ونکن مه تینکن خبر د روز
سو ګهواره جنبان سپین کوه سخت
دنهت بر علی آی ساری سیاه
زڈن هتنه دیوان سپین و سیار
چپ و راست دیون تیغ شیر خدای
ګمت کینه سخت چون تند شیر
دست آداز کوه سیلاب خون
ددن شعله لو خون بمانند نار
بله ذوالفقار آس ماړن زهته
زڈن آسو اکی هت نفر بیدریغ
شراره وتهن آسو از ذوالفقار
ګمت آس فیروزسی لعل ناب
پُر از کشته ګو لشت کوه بلور
در آخر سپین فوج دیوان نه بون
ون کرلس ټهی های نامور
روانه خونه دریا چو جیحون سپین
دبوک تم که ای لشکر دیو بیار
ابو المعجن فه مالکن مار شاه
یه بونت سپین خوش سهیدا دین
ګره هوسو ګرهن لوهی بیګمان

سو کوهسار ګو نه شور و غزلو
ز دیوان بر آن آدسادی سو کوه
لشور آو حیدر و چهت تم سپاه
ز دشمن ته پانس ننګهد آر روز
تمی نعره سیت آیه لشکر زست
تمی نعره سیت آیه لشکر زست
جهان ګو نه آشوب دیوان سیاه
کو هس هیټ تهتوی جنګ سپین
زڈن بو شمشیر فولاد سای
کرک دیون از هر طرف قتل عام
سپین دامن کوه ګرداب خون
بلا تنګ تموک شعله چون برق آسو
یون دیونی آسه ناده نه ته
یه شمشیر در دست آن هر فران
یون دیونی آسو نارک شرار
سو دیون زڈن حیدر آسو لقهر
چو جیحون که دریای خون ګو زدی
تو لک نګ ده فریاد و شور و فغان
چهو کیاه چانو مقصد از زین شور و شر
ته چهوی تن تنوی ها زهن سو شاه
دلو کشته کم کرنهند شیر یار
ز چکنه ی ازی تن دریای سور
ز شادی کڈن نعره سهمګین
مه کیهه چهو منه نو یهی سیت دن کارزار

ٿي پس ڏهه شب سين آشڪار
نزديڪ صندوق ها گو سو شاه
سهي ڪر يڪ گيه بوتراب سين گوش
بو صندوقس اندر گرفتار ڇهوس
غلامي ڪري اي شاه ارجمند
ڪرس اڪ سر وقتن نا آزموا
مه موٽرن يه صندوق اي نامور
روان بوترابن ڪڍن ضرب سخت
ڏهن مومنن اڪ سگاه بد سير
نزده تي عمامه ڪمر بند زر
تمي تهاو منت سهي خير الانام
ڏهت تحفه هائي رسالت مآب
پر ٿموس مير نهان اي ڪامياب
چهنه ڪنهته د در همتن هم حرير
سليمان نبي بو جهان شهريار
مسخر تمس بو بزير نگين
توهي گينه هم تحفه زنگار خورد
بڪن ذات نزديڪ ويرانه جائي
بز در ايه مهتاب مشڪين نقاب
بله آفتابن بوقت صباح!
ٿمن نال نورانه زرين لباس
بڪن ذات پيش پاهان دين
سوي قهرمان گي رسان والسلام
دران شهر سمته علي ولي

ڏلن گي تمي ديوا ز ڪوه لخت
تمن منزر سو معلوم ڪرها ڇهو ڪياه
ڪه اي نامو ڇهوس بو چانو دوسندر
گمن سخت در بانده لاچا ڇهوس
يه بونت سين نيج م دل نامدار
يه صندوق موزرن ٿه ڇهو نيز وا
بضرب آده صندوقسي ضرب تيغ
بڪيا صندوقسي گي زه لخت
ازآن پس صندوق بگرد ڇهون
ڏهن هم تره تحفه صندوق زر
لدان بوترابن ڪڍن هم نبر
زديده گهر ريز گو بوتراب
نين مد نهاه اڪ ڪجا تا ڪجا
گمت ڇهو ڪنه تبديل رنگ و تغير
همه آب نه نار به خاک و باد
سو بو حڪمران بر زمان و زمين
پس از نگاه يه حيدرته زنهار خور
سو دو سه بو سه شب سين مشڪ رائي
شب روحي تن جا يه بشر خدائي
تو لن سر نهد از بستر خوابگاه
ازان ڪوه و نهه شاه دلدل سوار
سين خوش سٿهاه نامداران دين
ثابان بدر يا ڪرڪ قطع راه
ڏهن تمن نتي رد دفا سع دلي

روان گو سو حيدر لفر خنده سخت
بنا گه ز صندوق در راد اڪ خروش
سٿهاه ڪال و ا توم مدد ر انخل ر
هنگه زن زه دڪهه مه رهائي زبند
هتن تم سو بندي ڪرن رستگار
بت اندر ڇهو اڪ ديو جادو اثر
ڪرن ڪشتر ديو لعين بي دريغ
ڪهان بام صندوقسي ڪن نظر
تر و تازه خوشبو معطر ڇهون
سليمان نبين عليه السلام
هو اعنبر افشان سين سر بسر
سڪتز تولن تحفه نڪناب
تر و تازه هم چير رد زت سجا
ديئن بوترابن ڪه اي نامدار
پري جن و انسان حيه ڪوه و بلاد
تني ٿهه ڪو هس سعي زنهم باد سرد
تي فبرتهن و نهنه ازآن ڪوهسار
نهان در سياهي سين آفتاب
گذشت رات بڪجا بو ويرانه جائي
ڪرن دُر ره تاڪ نه مشڪين پلاس
به نامو مير نه نهار خوار
سخن مختصر ڪياه ڇهو طول ڪلام
گذشت هفت بي در آن شهر سمته سپاه
ڪرن ملڪ در زير فرمان تمام

پذیرای اسلام گی خاص و عام
گهست بیٹهه شہزاده بر تخت شاه

شه قهرمانس کنوی بو سپر
بدین محمد زٹن رسم و راه
باسلام ساری سپین شاد فناد

شهنشه کرن سیج سی سجائی پدر
کرن کشور آباد از عدل و داد

داستان بر آمدن شاه ولایت کرم الله تعالی وجهه بطرف خاورزمین

بیا سید از گفته راستان
در آن ملک اسلام گو منجلی
عقاب پیمبر ته جمشید شاه
بیه سر بسر نامداران دین
ز بیغمبر آسو کی سٹهاه اشتیاق
بده روز ده شب بلدریای آب
جو خنجر کرن گوس تیتن تولنه دم
زٹن نادار دست فولاد سای
روان ملکن و چهو سٹن در عجب
چهو کیاه تس لوی ان ریز انٹا روزگار
چهو دلدل کران سخت تندی شور
چهو کیاه تامت آسن گرگونه حال
دٹس ملکن ای سپهدار دین
سو کبیره زئی پٹنی کارزار
هنگیه دشمناه در حوالی چهو نه
قرار آمس آخر نه هیچ جائے
بسختی گی کهست گی دریای آب
و چهو کنه تمو زنده کانهه آدمین
همی ماه مت تیت خنجر گذار

ز اخبار پشین ته ون داستان
مهیا کرن لشکر نامدار
هتن نیت پانس کرن عزم و ا
پکین گی چهانه بسامان و ساز
ئی خانمان هم بدر در فراق
و هم روز در پائین پر ز جوش
جهازس ته زٹنی لگو ضرب سهم
گه بر میمنه گو گته هن گریب
دیتن شاه همراه انس ای خوش لقب
دٹسن لوی ترابن کهای سر فراز
خبر کیاه چهو از گردش ماه و سال
و چهو م آز ماوت زدلدل رنگ
مسخر ته چهوی ملک خاورزمین
دٹس لوی ترابن کهای محترم
بیه دلدل کرن شور خالی چهنه
تهی پانهه اک هفته بین ادا
پکین گی سوهی شهر خاور شتاب
کمت شهر خاور خراب تباه
گمر خونه سنتس زمین لاله زار

بله قهرمان راست گو بر علی
کرن عزم بیه سوی خاور دیار
جهانس ندرو تهه شه مومنین
دین آس کره اتو اندر جهاز
زٹن لوچهانه شتابان شتاب
تتی دلدلن کڈ ز کشتی خروش
چهن بو سو دلدل بدست و پای
کڈن کره یک تس لوی نه هرگز قرار
رٹن کننه دلدل اصلا قرار
خبر جها سٹهاه مشکلا بود زان
بله زن به دلدل کرن چهو چه حال
همانا دکه با بیه آسه جنگ
چهو کسن چانو دشمن بیه خاور دیار
سٹهاه چهوم گمت پیده اندر عجم
شب و روز دلدل پچهن اسو جا
سخاورزمین و آلو شیر خدا
سوهی پکین گی سخاور زمین
مت کشتگان تو د تنه بر
هزاران سر از تن جدا کمین

رٹس منز سر دست پا ہیمتین
نہ کانہہ شاہ وچھوک تہٕ ندٕ ارٕ ترن
نہ ازٕ نازٕ یان کانہہ آکھ در نظر
تہٕ ڈبشت جگرٕ خون سیٖن پنہٕ آب
تمن مُردٕ نی پٹہٕ دُن نارٕ زار
زاشقر سو مالک پتھر پیو بچاک
دموکیاہ بہٕ پیشِ پیمبر جہ آب
تہند با تہٕ شرمہ تس بد بیر زمین
دپن تس کہ ای مالکِ نامنور
پرژہتوس تس ماجرا اس تمام
ابو المعجن و میرزٕ نہار خوار
زبن ہیمتن دست پا چشم و سر
بزاری تمن کن وچھیت بر وان
روان تس تمن گو سو شیر خدائے
نٹن ہمہ ستین گمت رخ زرد
کرد ملک خاور خراب و تباہ
سو مالک تہٕ بو المعجن نامدار
دن کیا چھو مہ ستین پھس پیر مرد
وچھیو پیر مرداہ ضعیف تر آ
چنین خون ہاوہ کرد بیگمان
لگادی کلس ہیٹ اکھ ضرب سخت
دپس شیر جبار ن ای مہربان
بو کارہ چھو سنانہ کافران شریر
بہٕ کم کر خرابی بہٕ خاور زمین

گمت مُردن انبارہ با خون و خاک
نہ کانہہ مُردہ تس آسیہی ہم جان
تہتوی گو تمن ساری قتل عام
دُدن سخت ڈیشت تہ حال خراب
تتی شو دتہ ہو درمیان سپاہ
ہمہ جامہ برٕ تن کرن چاک چاک
ہنگمہ نن پرژہ سہ ازٕ سپاہ غریب
ونک کیاہ خبر چھمہ کیاہ گو تمن
الوتوہ وچھو اس شہر سوی راہ
کہ آیا یہ کم کرمین قتل عام
تمی ژای ساری لشہر اندرٕ دن
تمن آسو نہ کہنہ جاہی گذر
تمن منز وچھوک زندہ اکھ پیر مرد
کہ پرژہی خبر تس فرخندہ رائے
کرک کہ بک تم ای ستمگارگان
روان خون کرد ہیچو آب سیاہ
وچھو کتہکین تم ہیو انتقام
تتی مردا اندریمت ہیچو گرد
چھو کیا فائدہ میان باتن لوہی
بہٕ چھس پلنہ ہیمت در بن دگان
اکوہی ضرب کرہ مغز جاہی خراب
بناحق مہ گتشہمی دشمن گمان
مہ ونتم تہٕ کم دشمن کرہ حال
گمت کتہ چھ کم نامداران تہ بن

ہزاران سپاہ کشتہ گمت ہلاک
نہ ازٕ سعد وقاص کیاہ زاہ خبر
بتاراج گومت سو کشور تمام
وچھن مومنن ہر طرف بےشمار
بزاری دک ناد مدار و سٹھاہ
ودن سخت ہارن تم ازٕ دل آب
ونس کیاہ گمی ... تند وہی طلب
روان سر ولن کہ ما لک نظر
بچامتو مگر آسہ ما کانہہ سپاہ
روان حیدر و مالک نابدار
وچھوک شہر گمت ہمہ غرق خون
ہرسو وچھن گی دران کشتگان
تہوی لو دُدن سخت نالان و درد
نہ ہیمت تمن ڈیشتن لو سو بیر
کہ مارو تو ہی خون بیچارگان
ہم آخر بیو شاہ دلدل سوار
بکیا کرہ تو ہمی قتل عام
نہ چھو نس مرد جنگی نہ چابک سوار
گرہ ہوتو تلہ نفق نش تو ہی
دگرہ تلین این عصا بن درخت
تہ ہمت تہ ہن بر سر راہ خاک
تمی لوچھس آن حیدر شیر گیر
بہ کس آمنن لو نہ بہی قتال
یہ بونت سو بیر آد لار استاب

بنزدیک آن سر ربوتر رُخ آب
رٹت نیک بسیار سی ہاں ندین
در آخر گرفتار گو نامدار
زنا حلہ بین لشکراہ بکران
دلاور تمی آس خنجر گذار
تمی بے محابا کرن قتل عام
دتن پھڑتے ہنک مار تہن خلق و عام
روان برہ دستہ کن آتن جمشید شاہ
ونک ٹہتو نہ صلاح ترہ کنھہ برصف
چہہ کنیزاہ تمس لشکر انداز شمار
سو چھالوت بدخوئی بر سیم و راہ
نگر تیرہ گو تمند وہی آفتاب
بوبادی تہ نس ناحرہ اسر سر
چھو بد شہی بار راہ بہ تمکین و جاہ
کمر بستہ آسن بی کا نزار
مہ کن وارہ ای نامور کن شہ تھا
منگن آسو ہنر بہ تمکین و جاہ
مہ فوڑم سو طہماس بد روزگار
بخاطر تمس آرد و لعنتی و فساد
بو کرہ تہس نہ شاہی ون کن تباہ
بو آوارہ کرہ تہس حرم اسب فرار
رٹت نیون بسیار روی حرمخانہ میانو
بہ کرہ تہم تہ ای سرور بے مثال
زن و بیترہ میانوی ہمہ وہ دمان

تولن بانگ و فریاد نے نالہ زار
تمی نازنینان پردہ نشین
نہ پوشیدہ ردیان جمشید شاہ
ترہ لچھ از سواران جنگ آوران
سپاہین سپہبد طہماس آسو
تہ شمن مارتہن ملک خاور تمام
بلہ بوترا بن یہ لوزن نہ پیر
دین تس کہ ای شاہ لشکر پناہ
چھوکت ملکس آند بہ بدروزگار
مہ نش ون تہ کس گو طہماس شوم
توی تم کرن ملک ساحل خراب
مہ زانوم تمس سخت وارثہ نہ گو
چھو طہماس اک حسن فداہ نامدار
خداوند شمشیر و تخت و کلاہ
ہنگہ نن تمس آس جنگت خیال
ونی کیاہ زبر جنگ خاور سو آو
مہ کڈ لورہ لشکر بجنگ آوری
نیم زہتہین دخترشہ ہر یار
دگر بار بیہ آوی از بہر جنگ
تہ برہم کرت میان تمکین و جاہ
وہتت آدہ دشمن ہتن انتقام
کرن تیرہ بیرہ کاشانہ میانو
بو کر تہس تہ مے قدر بے دستگاہ
اگر فتار گو در کف بدگمان

تہ ون وات فریاد بل نامدار
امی سعد نے کرہ شطاہ کارزار
سراسر ٹت نیک بسیم و راہ
تمی آئی رہ ملک خاور دیار
تولیت گرہ شمشیر الماس آسو
کرک تخت و تاراج شہر تمام
دیک نن لگس جگر زخم تیر
بہ کنیزاہ پرہ شہی ون نہ پہ آفاف
خرابی کرن ہم درین مرز و بوم
کرن کیاہ شاہ خاور زمین تباہ
سوا و فات تمند دگرہ گو نہ گو
دیس شاہ جمشید نے نامور
بساحل زمین زمین سی چھو فرمانگذار
ز جنگ آوران پس چھ ستن لچھ سوار
تمس سیت جنگن چھو کمند مجال
تہ قہرمانس سیت طہماس شاہ
کرم جنگ پادر آن دلاوری
زلن گو سو در ملک ساحل بلاد
ہزیمت کنہتن تہ ان در ننگ
کرت میان لشکر پراگندہ خوار
کرت تخت و تاراج نی قتل عام
لبن ونکنس دست مہ ہیٹ مجال
دلاور مہ ہیٹ گو سو طہماس شاہ
ون کیاہ حال یمہ چوترہ گتہ ہم تباہ

که فانی بیگانه بانوی شاه
نه دم مه کشه نه تاج و نه تخت
دریغا کجا جنت فرمان دهی
دریغا کجا میان لشکران
یه کینه اه کړن گنه هسته کړد ځنن
دین شاه جمشید را بی شهریار
د دم دل ته یې پټ سبن دلهیش
بو یئو نام گنه شه یه حال و بال
سو سال کړن پرده جنگ آفرین
بګرنه و ډاکې نه کوهسار
بدیا نهنګن تو اکه ر سحر
بهوی شوه ګرد د زمین و ملک
نه تخت و نه کشور نه تاج و کلاه
ډیش شاهون اې سهر و بیمان
خیالس لوان جهو سته خورشید باده
دلاور ته چهوک بیک اې ناموس
مه ښادن ئن بان رکا خبر
ته کیا چهوک مه کهوښادن ای ناموس
کنوی انو تو هاسه زال سوار
همه ملک شاه د ایر زیر تیغ
نه چهوی [illegible] طهماسپ [illegible]
[illegible] کړن [illegible] نهاد
[illegible]
[illegible]

مه محبوم و جهان آنې ای ننګ دې
نه ګنج و نه نښکه ا باب و حشت
دریغا کجا شون تاج و کلاه
دریغا کې میان جنګ آوران
یه لوزت سه هیله به شم ګو سپاه
ته جهوک شاه و شاهان خاوران
ته ښین یو ګند بیمان که
بیمنه [illegible] قبه ا
ب حال [illegible] شیر کین
بیژه کړن آسمان [illegible]
شهوی جهانګ که [illegible]
بجرت ګرمي [illegible] ملک
جهان [illegible] ګیول
[illegible] جهال
[illegible]
ګرا [illegible] خس
یه لونت سین خشم یې تمام
که حالا [illegible] میان ای خبر
تهمان جهان آیان [illegible]
کهم [illegible] کړو لیان [illegible]
[illegible]
[illegible] ساحل [illegible]
[illegible] الحوال
بیوال [illegible] الضامن

مه آسان یین [illegible] ونګا
دریغا کجا تخت شاهنشهی
دریغا کجا هون ګنج و سپاه
ودن یو ټی باټ لبی اوئن
کهان ګریه ربه آن جمشید شاه
جهګر هنه ګړ نهم نه ګفتار خویش
ټوبر [illegible] د اسمان که
[illegible] ګیدان نام او [illegible]
کړدن [illegible] حال زمین
[illegible] کړان [illegible]
بیا دلیران خاوره زمین
د طهماسپ [illegible] حال سپاه
[illegible] حال [illegible]
[illegible]
[illegible] پلنګ
[illegible]
[illegible] پادشاهي [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بیمان [illegible]
[illegible] خاوره [illegible]
[illegible] کمان
[illegible] فاجلا
[illegible]

کہ نا دو عالم گرتہ نارت ستنگا
نہ خانہ نہ بانو نہ خویش و تبار
دگر بار بیہ بانو ہی نا جوہی
تہ ستین کرن ہا عہدیہ جیوتی اتبار سان
یہوی جانو دعوی تجوبر حق عزینا
از آنہ جانٹین گے لشکر اندے وہن
و چوکہ ز اسلامیان کا نہہ سپاہ
خبر بو زک از حیدرے نامدار
کرن خانہ لو از شماتت گریری
سراہای شاہانہ کہ بست جا
ہمی کرمت آسوس سرا سنز با
در اول تولک مردگان نخاک
دین با لکس اے جہان پہلوان
خبرانہ سوہی سنز بے گمان
بے جنگ طہماس دادو دین
زہ چیک بانہ ذوا لعبد و ستکار
گرتہن چشم دو رلک باحل سرو
سو شب گوتہ ہنگام صبح سبین
زادوا و فالغ بیبن سر فرا
اوانی ہیئتہ بیہ دون تم بنا
کلدن ان ز سعد شہید خبر
جوانا طہماسن بلی روندگار
[illegible]
[illegible]

دیس شاہ نی ای سرہ ارجمند
ہمہ جھوم کرہ تین دشمن لورہ پا
سو تین گرفتار ڈاشن خراب
نمی لحظہ ایمان انی بے گمان
کرن حکم موز رو ان شہ نہ بند
دھن شہر گوہر سیت ہمہ غرق خون
ہنگہ نہ ذہ کا نہہ اسوانہ مردان
تین جمع نم مردبان فرا
کہ طہماس چن من از بس خشم و قہر
سمایس ہمہ کرہ تین لورہ یار
دوان ای مردم نہ ویران ہا
کرک دفن ساری بہ زیر خاک
گردا از بس تی دہس انتظار
تمس کیاہ گوا نہ گردش آسمان
دیس ملکن تولہ ہای بادلے
تہ تہ نہ جہینہ شب تیندبیہ وداے
سیتہ کدہ ہو دزخم و اضطراب
از آن خوب شہید و نہہ شہنشاہ دین
شدا لگی نیزہ آفتاب
دتس جی ترابن سرا ندر کنار
دیس لوہ عمرن بہ و سترو ان
اڈشت ہوک دہ جنگ سعد گزین
کہ بت آنہ زن سعد لشکر تباہ
[illegible]

سوی آن جھو و نس مستمند
ہنگہ و دھن بانسی دبردی
مسلمان لو سینی بلا اضطراب
دسن لی ترابن کرم ات یقین
شہڈاہ دربانہ کرے کے عہد نبد
شہر سر بسر گو ہمتن آسو تباہ
بکوہ و بیابان گمت بے نہان
دنن حکم تا شہری و لشکری
امی کہ تین آسو ویران سو شہر
بجز قلعہ صول خاور بلاد
کرک نو بنا ہر طرف خانہا
روان لو ترابن بر وسن وان
مگر دا اتہ عمر امیہ با عیار
از آن پس گرہتن جھوم حل زہن
جھو درین پیش و شور مشکل بیہ کا
دیس ام ہنگہ تن جھو شوا دور
کہ نا او شب لگی با آرام و خواب
ادا کرنہ با نماز ان نماز
یکین وا تو عمر امیہ شتاب
دیس شاہ دینن ہلای عمر
تہ کن تھا مہ کن ابا پہلوان
ہوی آدہ با لشکر کینہ خواہ
تس ہیبت کہ شاہ ساہم تدین
[illegible] زیر پائی

نٿا نه لهو منهنجي سند وسي از جماعي
وڃيم منهن ڪٿ ڪيهه قرآن هٿ شاهين
ونن پيش حيدر عليه السلام
ڏيس مالڪن توره اي سرفراز
نه خانه جدا نيم نه خويشان گمين
گڏ هن سعي خانه مين انهي
ڇهو بهتر گڏ هن دشتي خانه با
يه لو نه حيدر شورا آدسخت
ته گڏه بيتو گڏ تنگ ڇهوي اختيار
نظر ڪري طهماس از خشم وڪين
ڪه دشمن مه پيٽ آنه نهو دبير د
منت ڇهو سن رٽ سعد لشڪر پناه
گڏ هن سانس تا دهن رعب
هنگه نن زه آڪهنه ڪيا ڇهم خيال
بهمراه دلدل فادا ڇهوم
ته گڏه نيتو ڇهوي گڏ هن سپاه
تني تهاونه نندي ڪانه آيين
بو بامبت ڪڍن ذوالفقار از ميان
بجنيمه درون اوغران پلنگ
ڇهو نهجنگ ستد آسمانس قرار
برت سارهي انه بعض عناد
عداوت ڪمن شهر يارن پناه
نبير بهم خيالات باطل شه تره

يتو لودم از مخبران جهان
توي آتش لازان لواي فنا هدين
روان سرورن مالڪس ڪر نظر
ڪه ڪار سفر گواسي پيٽ دردانه
سفر ڪري ڪرامت پاهان تنگ
زبس اشتياق رسول خدا
از بن ملڪ ختا دور ڪرد سپاه
دين تس ته وتهه سر ڪرده
مه حياه نهمه گڏ هن پيم
خرابي ڪران ڪيان نادر زمين
بايهي مار هتون صغير و ڪبير
بيه دادياه تانه باني سپاه
دوباه مه ان تهو سخن در دهن
مه ڇهم سيت انه ذو الجلال
مه ڇهم فتح ونصرت نه پروردگار
مه ڪردن در رنگي درين جايگاه
هنگه ڪوه در ڪوه آتش سپاه
ڪر ڪر زندگاني متن پيٽ حرام
سرانجام دنيا ڇهو پيان مقام
توي خون مارن ڇهو لعل سهار
ملاوت ڪران خزانن خراب
عداوت ڪرنا ٿه بيان ڇهو ڪاد
شب و روز در فڪر عصبي ته لوز

سو ڇهو ڪي نها وميت ده حنجره نهان
بليه عمر عيار في اين ڪلام
ڪرنعمه ڦين ڪا ڇها بنا مور
سطاه نهو اه پريشان لمت
دان ڪياه نهم ڪرت فرڪار جنگ
همي تا ليال ڇهوداه دبانه
ڪرڌون لسيهي منه سپاه
مرقيم رقيه وا اورسال ياب
زه بهتن اڪانه ڪيهي تنهو
بنامي ڪارن نه بياب خورد
زدافن مرن نيڪ تنهي ڪي اسير
سوزاوان ارفتار اي العجب
ڇهو ڪنه شخص تر دابن ان
بيه سيت لسي امر عيار ڇهوم
نهانه جناب ڪرمان خنجر گذار
مرد نڪس گڏ هن پيم باحل نبين
تنه ماره شمشير سپاه
بيه بالين گوقت بيد ڳاهي
شرمن نلا وت تر ڇهوي بام
بناي جهان ڇهوي ترتس از فساد
عداوت ڪري ڇهو مشقن خراب
اسيرا بنياي نار ا سهاد
ته ڇهو ڪنيان در فڪر عصبي ته سوز

در شروع آمدن شیر جبار از گفتار ملک شیر زوبانه قتل معه عمر عیار در ملک سلطان ...

بیا ساقیا استیه ودان کر کمر
ته یک تمر کاب علی پهلوان
ولیکن گودان از ثنائی خدا

یکن جهوی ته بادلدل ناموَ
دوین دا ستان گره کران گرم خیز
ته کرد داستان ابتدا
بمقصد ته وانک علی کل حال

سمند بلاغت ته وین کروان
سوی ملک خاور کڅن تیز
بتوفیق آن خالق ذو الجلال

بنام خداوند لوح وقلم
د نهر نش بهتر فرش لنگین بهار
د نه رحیم کمن آسمان زنگار
دتن کی سلیت شمس لوا
نشب ماه تابان کرن دلفروز
بله ذن سحر شاه ولایت تاب
سپین قره گون عالم ازینداغ
بشیں شیخ ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
چهوفت دو ز تا ملک ساحل یار
کرن جهی گذات ... لفاره ...
[illegible]
[illegible]
کمان هر طرف دشمن ...
[illegible]

ثنائی باری تعالی

بحکمت کرن لو حسنی زمه
کرن اعرش پانس کتن ستوهی
ستاره فرزان کرن چین چراغ
بخیمه د دون گوهت باشتاب
ستاره سپین جلوه ذن ز سپهر
بعه مرغ دماهی بخشکی و آب
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

معلا کرن کرن آسمان بنج علم
بقدرت بخبش ان فهم قلم
بنام خداوند لوح و قلم
ذر افشان کرن مهر انور زر
بر از گل کرن آسمان هجو باغ
تهیان گوبه طاوس فیروز باغ
بز دو به تابان بماه چهر
مگر شیر جبار بید انا ...
بز دو کمه تم سهر سو نظر
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

سپين مالڪ اشتر ازخنگ آر
ردان ڦتي هو سپهر اميه شتاب
ڪڍڻ تيز دلدل بان بماه
پڪين نهنگن سج ڏيهه آسوڪ ياد
ڪهون جهوس دلدل گرتهي مهرش
بگهمار آن حملياڪ نئي اد
بمانند صرصر ڪڍڻ ٿيون تيز
نه تابنده دم تم ڪمان سينه براه
تيزد بڪت بغمبر سماهي
الڪصاه تيزهي اڪ قلم تيز
نگهاڪ نگهباني اندر قرار
هئي ٻپ سنگس تيزتيزي وفا
هنگه گوش تفاوڪ اي نامه
ڪه آيا ونم ڪياه سيه سرار خويش
تهي البته ڪرين سخن ڪمان
[illegible]
دشن واره بي تم تو بالا سفر
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ڪري هوش ان تنها حال يا
لڌن ڦي لڌلس بن زين رڪاب
ڏين عمر عيار اندي نامو
ڏٺي ياٺه رفيق ٿشتاب وار
ڏسي تي ته آن خبر ان ڏيهر
سو عمر اميه ته ڏان قريب باد
بهمراه دلدل [illegible]
ته فولادهم [illegible]
[illegible]
نه ڏو تيز دلدل [illegible]
ڏٺين پي پڪين گوشن ڪل بانه
رداني ڪوس ليڪ آ عمر عيار
نه نهاني [illegible] خبر
ڏنه [illegible]
آيا زره ڪين تيزي گوس حال ان
ردان سپهي سو اٿوڊيمان
سپين تينه تنه خون جسم سر
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
سيون آئي ته [illegible]

ڏهو آسه ڪياه امير وپد ڏڪار
شترڪ ڪي لڌلس ڪهي تو سوشر آله
[illegible] شبس تيز سنتي ٻه ڪر
ڏٺم هنگيه تيز ڪيه لوي آه نش
هنگه نه ن هڪ ڪٿهي بڪت ته تيز
خيابن ته دلدل ڪمان گرم خنجر
[illegible] تيز ران عقاب
ردم ٻ ڪمان تيز سر خدائي
سماه ڪم [illegible] باڪيه ڪره
[illegible] نخست
[illegible]
[illegible] آشڪار
[illegible]
[illegible] بزنيه
[illegible]
[illegible] نگهبان
[illegible] نگهبان تمام
[illegible]
[illegible] دلدل چوباد
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ندلدل تهر تهو شیر دلیر
کرن کر یک کنوگی نه پاسبان
ذلن نه نن ز پاسبان ده دلیر
پکن گی ته نقاره و ایک بنه در
زبالا بهر تم به دتنه سخت
کرن خالی ز میلبانان سر جائی
روان بو دکرن بیگرینه ان گریز
ذلن گی نشابان چو باد بهار

بر آن میل کهنتهم چو عزنده شیر
تمن کهنه و نونه جواب سخن
دتن دار تهن تم زبالا بهر
روان کینه در گوشه بوترب
که تاریزه گی دشونی لخت لخت
دژن دلدلس حق بنام خدائی
تمن هشت میلن منڈہی پاسبان
همی کینه اک دچهنه تم نامدار
نشانکش که کس شهسی جهان آفرین

روان بونهه تس آو اک میلبان
کهت گوبران میل سوی ابوالحسن
ته ڈلتت سپین تم نگهبان بشوده
رٹن تم نگهبان نبس خشم و تاب
ندلدل بوان و تهو شیر خدائے
پکن ده ای چون باد شبگیر تیز
اکهاه بونه بیده آ از مردمان
پکن دو ات دشوی باحل زمین

داستان سید نشاد ولایت در ملک ساحل و کشته شدن فوج طهماس اثنای راه بدو امیت حیدر

بله صبح کاذب نمودار گو
شونگت ده ربابان هزاران هزار
بت مست بعجم سراسر بخواب
بیو کر خرابی به خاور زمین
دپن عمر عیاریس ای نامور
جهه دشومی نهلکت بمیتان پنج
دبس تم ته که یکدم آرام خواب
شکنز سوچیله بهر و تهنه زمین
روایت کران عمر پیش نبی
زپهلو به پهلو ڈلن بوز جای
دکس عمرن ای سرو بوترب
تهچن دست باذی گران شیر دل
شه دشمن عمر اسوی ذو الفقار

سفیده نمایان سماره گو
نه کانته اه نگهدارنه بانگ دری
دچهت تم سر سیمه گو بوترب
کرت تخت تاراج آمت همی
به لشکر نه دچه گنهکن بے خبر
بفرداد چهوک خواهش کردگار
کری پاسداری لوای ابوتراب
کرن تم سر شانه سی بستر گیاه
بو آسوس دفن بهره پیش علی
بهتی باٹ دلدل نبس خشم و کین
ته هر گز لون چهو به آرام و خواب
دکس بو نترابن هلای عمر
چه کنهکلن گرته من نبر تهن از ترا

دچهک ته لشکراه اک بدربار کنار
کرت شانداک کندی دست و پای
یهی آسه لشکر به هنگام کین
همی ننده انده چه بمیت همی
کرد خواب و آرام تا صبحگاه
همی آسه کیاه گردش روزگار
روان بوته این کرس آفرین
ڈماه اک شونگت بو دور رزم گاه
گته من بونه در خواب شیر خدائی
ذٹن بو زمین از سم آهنین
بهتی باٹ چهو دلدلس کنه قرار
ته یک به بنهه و دچهکت عجائب دگر
ته ڈلیشت پیش عمر اندر عجب

دیکُن بو ز ہ اسیں پچھ کیا ات سبب
دیُس سرورن ای عمرم سپاہ
رٹت نیک مالےت پاہان دین
چھ یاران پیغمبر احمد بند
چھو دلدُلس کنہتہ ہر گزہ قرار
بکیا سوی شیر پروردگار
دچھن لشکراہ اک نمر بیحساب
نہ کا نہہ پاسدار اہ نہ بانگ و جرس
ہلتن بر زبان نام پاک خدای
چپ و راست پہلو ڈن تم بدست
چو صور سرافیل گو سر سری
پن و پیش تی از بہلین لیسار
وست آئی کوہا آہا بہ کمر
سرا سیمہ گی تمنہ جنگ آوران
نہ زانوک تمو کلہ کُس گزہ پای
سپہ یالو انی سپین کینہ ور
کرد ملک خاور خراب و تباہ
بہ یا مت دین تہ کڈن ذو الفقار
کرن تودہ تودہ ہمن پاوسر
کڈن ضرب بر سراز ذوالفقار
گرہ ہہن بے سپاہ اک کسن پناہ
دزن آنہ شمشیرہ ہا برق وا
گریزان بہ صبح منافق سپین
سیاہن اندر بہ جغی یا جنگ

سبب کیاہ چھو این خنجر نیل فام
چھ آمت کرنت ملک خاور تباہ
کرنت تخت و تاراج ملکس ستم
گرفتار نیمت ہمو مستمند
چھو بہنز کڈان و ان شمشیر تیز
دنہت گوبین لدلس پتھ سوار
سراپردہ و خیمہ خرگاہ بہ پائی
نہ آواز پشہ نہ شور مگس
ردان نہ ہو کرن شعی زرخ برین
ان نزورہ بکیا چون فیل مست
پریشان سپین ہوش تی مغز سر
بتھری و ست جانور بے شمار
زنہ آواز حیدر درآن رزمگاہ
چو دلو آ نہہ تہ نہ زخواب گران
زگو د سینہ آسمان تیرہ گو
برت دنو کہہ ہو آ بہ یک دگر
خبر کنہ لو لو نا زگردان جنگ
بجولان اتن دلدل راہوار
دو ہنہ سوا ان کرن لو بہ تیغ
گزہ ہن بے نہ بر کالہ اسپ سوار
سپاہ آسن ولہت ابا ہمدگر
گمت گرزہ تی نیزہ تالہ بار
ردان ہمزان بلہ سر افرازان
کرنت اک کسن بے تہ زنگا تہ تنگ

دزن شعلہ برت گرزہن ان نیام
پراز خون کرک ملک خاور زمین
رٹت نیک مستورہ گان رخ رم
توی تشنہ بر خون گتمز ذوالفقار
کرن کافرن منز بیار ستیخز
بنز دیکت لکرہ پکین گوشتاب
ستادہ علمہای پیکر نمائی
سپین د تعجب شہ دین پناہ
منگن نہ در قوت زجان آفرین
کڈن از جگر نعرۂ حیدری
ہمی آسمانن سپین گوش کر
سہ بارہ و ست پیو دلاور عمر
تی مود زجمہر ابار از سپاہ
رمیدہ سپاہن سپین دل نہ جائی
فلک شہ زنعرہ نی درزمان
سپین اک کسن پٹھ تمی کینہ خواہ
تہنہ بیشہ خالی زشیر و پلنگ
زٹن ہنز نہ لشکرہ بہ تیغ دو سر
پلنگن تہ فیلن ژٹن بے دریغ
کرن نعرہ لو درمیان سپاہ
کرن جنگ آسن تا بوقت سحر
بلہ زن عیان صبح صادق سپین
پکین گوسو بنرت زہہ نمانہ
سرا سر سہ میدان پراز خون کنی

پراګشته صحراوته موا ته پسې
یخولو ائن اما سی زنه تیغ
بزدلا وانه لا حول دی حجاب
زجنګ آدراني دیت سرکشان
یرکیاه آسن ناګهاني زنن بلا
کړن آفرین بر علي ولي
ته خوښن باوطن آسن انجهان پهلوان
سهاه فیروزين اند تمامي سپاه
دلاور تمن هیو وچهو منه ګړه
یهوی بوز نمن لعر حجابي آبا
به آدم صفي تا بآخر زمان
آزان یلی دی ان ای دین پناه
آرت کیاه مونځ ات کنتو تاروماه
ته وچهد کیاه کرم مي جنګ آهمون
لبن نه دران آشتنګان کاهتره
برابر مېدان راز هاتي هوي
تمي خسته ئی کهته لومه شمار
ردان ګو خبر نت دلاور عمر
ز جهوی مرحبا ای سپهدار دین
بو معلوم کرهن به طهماس شوم

نه دشمن تي پرزنن بي نه یانه
همي بالو بالين ډټن بې دریغ
کهست تیغ ته تخت بي براق
ډهوکنه ز دشمن نمو کهنه نشان
کړن ګوسو عمر امیه شتاب
دین لا نبي کاهنه الا علي
همیشه لوین عمر حیاني دراز
دلا رمه ذیهم سیهاه پهلوان
سیهاه لعره لوزمن انيکي ملبوش
پهرمونس دمنه کهنه اختیار
سواله زه هیو کاهنه جهانش آو
جهوی حکم ګشه وان رین زمګاه
دلیس لوته این زه ګشه باعمر
شکهنکهنه ني نګر داب خوان
زنبن ز منت آسن جنګ آوران
لکین خعوان ثمن مومتن خوبي جهي
شه مهاسن اسواران جنګ آزماي
بزدیاک آن حید ناموار
دلیس شیر جبان اي نامدار
که ګیناه سپیه جهیس زرین مزو بوم
لو یشنین لمی توصیف کرت ره کاهسا

نه بیګانه نه انن نه خویش و تبار
کړن آسن نهي پاټ تا آفتاب
نهان ماه الوره سپین زیر طاق
سراسیمه ګي نم سپاه جیو لا
بزد یاک آن حید لوته ابو
زه هیو پهلواناه هیوه دهرجهان
جوان بخت آسن هي پل سرفراز
تبر جباني سوي حمزه ناموار
جبالاه مه ګو نه ډلو سنر ز هوش
نه و کمن یقین ګو دلسن بګمان
دلیراه ته هیو کا نهنه مادر نزاد
وجهک مم تیاهن ساحل دریا
تهند حال معلوم کړه سر سمه
روان ګوتمر اندران رزمګاه
بمت لوده لوده تنان و سران
ګمت شیني ناسن مرد آن خدای
ګمت ګشته از دست شیر خدا
کړان لوترابن سهاه آفرین
لوګشته پیش طهماس بلخ رزمګاه
پس عمران ای سرور لوتراب

رفتن شاه ولایت بطرف رسولان بزدیاک طهماس شاه

روان کهنو ګرس شاه خیبر ګشي	یبن دراني شوی لعرخنده ره	نشتا بان آني شهر طهماس شاه

یکون وات تم بر دربارگاه
ته دن کس چھوک ای نامور پہلوان
فرستاده خاص حیدر تو چھوس!
دُیس توره دربانن ای سرفراز
ته گزه بیرتہن جلادین برزبین
دُیس شیر جاران ای پاسبان
گزہن چھوم بہ پیس شه نامدار
چھونه شہریارین ہند این رسم راز
ہنگہ نن گزہ تک توتہ فرصت ته کر
دُیس تو ترابن ته گزه بیدرنگ
کرن عرض ای شاه لشکر پناه
کرن فخر سوی برمته آفتاب
کرُن حکم جلاد آ نوک به پیش
کرن حکم دربان و نمک به شتاب
از آن فخر کردن پشیمان کرن
روان زاد شہر سوا ندر شاه دین
مزین نه زیبا [illegible] شاه از جہند
پھر و تہنه کنہه حیدر نامدار
سُبکتر سوی دربان نمت ره آو
ته معلوم چھونا ازین رسم و راز
پیاده نمت پیش فرمان گذار
دتن نوک نیزه به گردن نمس
جو شیر غرنده نمت کینه خواه
وچھن بارگاه مو چو خرم بہشت

وتہت ای تم پاسبانان به پیش
ته ونکن گزہ تک تو بر دشمنان
توی آنن چھوس دن بن بارگاه
دلاور جوانان ته چھوک سرونا ز
چھو به خوی بد وی طہماس شاه
تو کنہه چھوسنه مکر ورنسند جان
مه لازم چھوس وانان پیام
که بار ان فرستاده سی بی گناه
گزہن چھوم نزدیک شاہجہان
بجلدی خبر ان ازین ہر درنگ
دلاور جوان قاصده نامدار
دین چھوی تو چھوس قاصد تو تراب
سو جلاد خونین بدگاه شاه
انن جلد سوی قاصد توتراب
روان گو سو دربان سوی علی
وچھن خاصه شہراه خلد برین
ستھاد نہد وچھن قبه بارگاه
برابر سو گو دلس پیٹ سُوار
دین تو نزابس کہ ای خیر هرد
سو اراده بکین چھوک بدرگاه شاه
روان اک قدم کد جنابن نبر
جدا ده قدم گو سر از تن نمس
رکابس کرت [illegible] سو [illegible]
ونہر منت [illegible] فرش زینه

دلوک لس کرای هر دو خسته کُشش
دیک تم [illegible] از شہر خاور [illegible]
که پیغام حیدر ونن چھوم به شاه
مه گزه پیش طہماس بیدادگر
تو ونن چھو قاصد کرانن [illegible]
ته کره حیم پانس نہن [illegible]
گزہن قبر تہن گوکران کار خام
دُیس ڈبڈبانن کرای نامور
ہنگہ نان دپی پن ته گزه بگمان
روان گو سو دربان نزدیک شاه
پہوی اتفاد ملک خاور دیار
[illegible] طہماس گو کینه ریس
دہان آدبانند دلو سیاه
ته ونکن شمشیر جان کرن
دین تن ته گزه از پیش علی
دچھن بارگاه معلی [illegible]
برابر [illegible]
سو [illegible] گاه شاہی [illegible]
مگر کنہه خبر چھینه از گرم و سرد
نہی بنا وس از مرکب زرنگار
یقین آد [illegible] تہوکر
کمین گو گرمت سو شیر اله
[illegible] گو شہراده [illegible]
[illegible] صفه [illegible]

بناکیہ متن تن ان بنا خوش لپسند
تمن جھن اندر کرت تخت زر
دجھن شہر یاران مکین وجاہ
سٹھاہ نامداران امیر و وزیر
تمی پرت اکھاڑ رستم روزگار
دنہت آی برجیدر نور مند
مہ والیون اصلا نیھر این دلیر
بہت رہ جنگ آئی ران جا بجائے
رٹیت نے دلفقار رخشان بدست
سر کشن جیسم لوگو تن سر خیز دسے
چو آتش ہمت گرم از خشم و تاب
سو جلاد مانند دیو سیاہ
کہ با اٹھن نیز والمت ز تخت
ثران ہم تہمہ جلاد ان لوہم کمر
زہ کمر پیچ تن بین کا آموز کار
ثہ بٹ لایہ ہن ان بہ جلاد سخت
یاہی پاس چھوکی لہ کرہیت بام
ثہ بتہ زور لائن بقہر تمام
ثہ تن بین سنخوان لخت لخت
نہ دنیت سین خبر طہماس شاہ
کہ انگشت ہم سا دیں ات بلب
روان باند طہماس ز انکم الد
دلاور ثہ چھوکن قوی پہلوان
ثہ چھوکن ہتو دلاور بابین زور دست

تمن صفی مہر لو قت خرام
بہت تن ہٹھن شاہ بیدادگر
بہت تخنی بیٹھی زلش خشم و تاب
بخدمت بہت آسن یر سر بہ
دچھوکت یام سوی حیدر ز مجوہ
کہ تا دلہن تسن نشت سمند
بہ ڈنکن گرس ساں گٹہ ون تباہ
ز دلدل تہیر فتہو سو شیر خدائے
مگر گیتہ بین تم کرن نہ نگاہ
ز جا ہم بیز در متن بس سوی
کران ہم نظر سوی جلاد تیز
بکمین آ و نزدیک شیر آلہ
سین د شغب شتر بہ وید دگار
زلیتی تو لین تہند بہ بالای سر
ہنگ آسہ ہم حکم خاص علی
ہئی ون ثہ گز ہی ہیں تخت لخت
بہ باہمت ثہ ڈین سو دلیو خشنگ
ڈون بر ہوا گو زا لوان بام
ز لس زہن جان تشو الد بدان
بیین جنگ لپڈان جچین گی گکا
ہمی تہ مکلن ان سواران جنگ
دئن شیر جبار ملا ہی نامدار
ثبائی کرم بادشاہی بہ دیر
الجھا نا بہ آن ثہ نشن تہیر مست

برابر لگین آسرا کے سس گام
روان بوترا بن نظر کرد بہ شاہ
کلس پیٹھ نہوت تاج چون آفتاب
شہ یاس استادہ ز خنجر گذار
سوڈا اہ بکن اندران بارگاہ
کرک کہ بک طہماس شاہن جو شیر
متش ون بن گرس پیش شاہ
کہست گو بر آن تخت چلین شیر مست
کہست نیوٹ بر تخت طہماس شاہ
بلہ شہریارن دجھن لو ترابؓ
تو لن این دلاور کرس بزر بز
کڈن بو ترابسن پھٹن بنجہ سخت
کرن حملہ تسن پٹ چو شیر شکار
دین سوی طہماس ای بد شعار
ثہ وچھ ہٹ بیئے مردی و بزدلی
کہ پچھو منہ ہم حکم شیر آلہ
بین بر ہوا تونہ مانند سنگ
بباز الہ پیو سوی فرست چون درخت
بیین شو رہر دم دران انجمن
ہمہ نامداران سین رنجب
ز لن از فلاخن جھنہ زہنہ زنگ
ثہ کم سو زمن چھوک ہم نشر الجوان
ثہ ہیتہ قاصداہ کار ہمہ و چھوپہ دلیر
ثہ پیغام کیاہ چھوی ہمہ اس کہ زبان

بہ کبنز اہ ذنک کرِہ سراسر عیان
تہٕ چھوی ہنی دین حیدرِ نامدار
مہ بور لومتین تخت جمشید شاہ
شتت کرن قتل یہ نادیر
رٹت ہیت لوشید رویان شاہ
مہ نشن یہ خبر آسوک الشہریار
رہائی لبک شاہ پیدانہ دست من
دمہ چھی یہ بانوی جمشید شاہ
مہ نشن جلد سونک نہ بہ نادیر
دگرنہ لو آسی چہ سیلاب تیز
کرن غرق در خون بہ ناحلہ زمین
دلکین مسلمان لو سینی نہ زہ
چھو مسی ہٹہن لوت وہمت فاد
تمہ یم ہمت چھم گرفتار بند
دیم قلعہ صول با گنج و مال
بہ لو نینہ زاہ حیدرِ پاک دین
بزیزنی لگو نہ ایوان سرای
مگر چھوک تہٕ لوا لمعجن لبز مانز
ہمی نادمیانوی فشتم زہ ان
دپن تیجہ طہماسپ اینک نام
زہن ترا وہن لعض کین و عناد
کرن مختصر یم سخنہای سرد
لباحل مہ چھم لشکر بیجا ب
سپین بام فارغ نمی از کلام

دپن لبی ترا ین زخاور لو چھویس
کہ طہماسپی تیرہ گو روزگار
ستین لولت کیاہ جنگ و فساد
بناحق یہ میان نتہنک اسیر
تہٕ ستین مہ کنہہ آنہ یای جنگ
بتاراج لو لنہن تہٕ خاور دیار
گٹن کر تہٕ اسلام ایمان قبول
ہمی حملہ زن لشکرین جاہ
ہنگہ زن تہٕ آنک سجایم ترہ کار
کرِی اَسہ جلس منز بیا یہ تسخیر
دپس تورہ طہماسپن ای نامور
چھو میانوی حبہ اسمہ آئین ورہ
ہمی کنہہ زن نہ سہی بار گشت
بلاشک لو سونک تہٕ نشن ہگز بند
دپس شیر جبان ای شہریار
امی لشکرہ ہت پی جنگ کین
دپس نام طہماسپن ای نامور
دیا مالک اشتر سرفراز
لمو چھوس لبع دہمت زانت نمی
ہمی لوز لبز میانی سلام
دپن قلعہ صول یا مال و گنج
مہ تہٕ مانمان مہ سیتین جنگ بزد
کرک جمع از ہفت کشور سپاہ
الاک جمع ان شاہی اخبار ان طہماسپ

فرستادۂ خاص حیدر لو چھویس
کرت کیاہ خاور زمین تتی تباہ
کرت میون کشور خراب تہٕ برباد
بتاراج کرہن یہ کشور تباہ
تہٕ تابع کرت زی بجای نگ
مگر ای شہنشاہ کرک عزن
لشہما اسین تہٕ ان نہ کفر چھوا
تہٕ یم شرط چھوی یم نست پیی اسیر
گژھک رستگار دم دو انفعال
الکھ [illegible]
مہ لوزم یہ کینز اہ تہٕ چھم خبر
ودیگر نہ ان خاور شاہ بہ لاد
بناحق مہ لوزن یہ سو گفتگو بس
دلکین بشرطیکہ قبل تہٕ تال
دو پاہ مہ کرہ این [illegible]
بہ پاس دپن تو یہ جمشید [illegible]
چھو کیاہ نادجالوی بان [illegible]
دپس تم من [illegible]
ہن چھوس معلوم مانن تی
دپو [illegible] ان قدم [illegible]
مہ [illegible] لاد [illegible]
ہنگہ زن [illegible]
[illegible] کشور [illegible]
دپن امی قسم [illegible]

مہ ستیںوں کہ نہ ناں تہ آب کباب
بہ باسیتہ پین تہ ہو سو شیر آکہ
سپین سخت فریاد و شور و فغان
اکس صاحبس نادقر اس آسو
ته گڑہ ویچہ بزکین چچو کیا تو پر شر
سپاہ و کر سپین تہ فریاد ہراہ
کرہ ان بار شں گرنہ شمشیر لخت
بہ خستہ گیمت ہزاران سپاہ
شتابان بنزدیک طہماسپ شہ ہم
دیون تم یہ کار راہ چچونہ سرسری
چچنہ روزمر میلبان کنہ خبر
روان گی بہر سو تمی سرکشان
سراسیمہ گوش لشکر پناہ
کری پس اکھا ظلم بہ بیسم و راہ
پلین شور نقارہ زہ شت میل
دا اور سیم راہ زساحل زمین
لکہ استنہ شتہ ہر یرہ کار زا
لستنہ لشکر در اثنای راہ
بر یک کوہ میدان گرد سپاہ
یکوچ رایہ لشکر اصید و لولہ
گرنہ نغ رای گردان جنگ آوران
صداہای کرنا سپین تند و تیز
زمین سپین رسختہ کرہ نای

دگر تم مہ ھیت نہ خپلہ چچونہ
دژن جف گرس جرا از بارگاہ
ز لشکر سٹاہ آی فریاد خواہ
یہو ی حاجب خاص طہماسپ آسو
سو قرلا گو جلد از حکم شاہ
سپین لشکرہ جنگ جویان بہ باد
تھتی گرنہ خنجر سپین ژالہ بار
فرادان گی اسپان جنگی تباہ
بہ لوٹ سو طہماسپ شاہ گو دژم
بازی مہ زانو توہ ای داوری
گرہ ہو توہ کرہ جستجو دربار
دچو کنہ دشمن تمو کنہ نشان
در اندیشہ طہماسپ گو بدگمان
زمانہ کری تپتہ آخر تباہ
نیک تام طہماسپ شاہ سپین خبر
زنا و مرد سٹاہ سہ مگہین
نہ لشکرہ سپین جنگ آوری
ز لشکرہ بہ کینہ خوش گڑہی سپاہ
روان لو زہین گو سو مرہ تیار
کہ کوہسار ہا آہی در زلزلہ
جگرہ بارہ گو سنگین ازگاودم
زبس شور طبلک سپین زخم ریزہ
زہ تاب سو اران فولاد لوش
زتن سو آہی منزل منزل زمین

ژہ سپین مہ گہین تہی روشکر چچونہ
بلہ گو سو خپلہ از آنجا روان
تمو شور و غوغا تو لک نا بماہ
دتس حکم طہماسپ ای نامو
خبر ژہانڈن از مردم دادخواہ
شب تیرہ کاشوار خونبار سخت
شتہ ناس گی کشتہ خنجر گذار
خبر سنتہ ان گو سو قرلاس قسم
سپین دی زنفکرہ اندوہ و غم
مگر داڑ لشکر درین بوم و بر
کہ شاید چچو دشمناہ آشکار
نہکت آہی فرت بنزدیک شاہ
سپین اک نصیحت بباد آن زمان
در اثنای این گو ہو اہمچو نیل
مگر لشکرہ ما آیہ کینہ در
دتس شاہ طہماسپ ای نامدار
نہ پچھا انکم ونیش نام آوری
بو د آتی تیی ہمچو ابر سیاہ
ز لشکرہ متن شیت پنجاہ ہزار
وزن درای نقارہ ہای گران
سپین دم پلنگن ز بانگ تم
ز نعل سمندان این گزای
سپین آسمانس نہ سرسام جوش
بتلک سو طہماسپ بدروزگار

پکن دراو با نامداران دین
سو میدان پر از زاری و نالہ آنسو
ز اندوہ و غم تر پریشان سپین
بیو بٹ تخت س بھٹ سہ گین
کہ تخت
تباہ گی دلیران جنگ آوران
خبر کیا چھ دن آسہ کہنو بخت شوم
تس سیت کس آنہ در جنگ تاب
ہمی تہ سو شہنشاہ گردن فرانہ
گکبر بارہ سی لشکر نامور
یہی بوترا ان ہنگام جنگ
سو جمشید نے تاج و افسر کرن
کردو کیاہ چھو نہ کنتہ پای جنگ
تو ہی میان چھو بار جنگ آوران
نہ تن اس دو دشمن در خماج
ژہ چھوک تاجدار کہان شہان
ژہ کیا چھوک نہ لیت تلو اس ہم
ہمی کیا ژہ چھوک در غم و فکر و رنج
تمی نامداران تازی سپاہ
دلاور ہمین ہہ ہزاران ہزار
ہنگہ اس ہمن سیت آنو نہ تاب
انی شہر یاران جنگ آوران
بہران ہزاران سو ایران فل
کہ تاد انہ ابلیس لعین تمام
ہنگامہ ان تہ ہمن تم عاجز بہ جنگ

دچھن ہم سہ لشکر پیغمبر ملاک
پینمت نہ خوان سرخ چو لل تہ آسو
خرابی دچھن گیٹھران در سپاہ
سپین جمع گردان جنگ زمین
مگر بخت برگشتہ و اژونہ گو
ون کیاہ آسہ انجام این مرز و بوم
مہ لو زم ابا شاہ خاور زمین
ہمی تیر تہ لشکر رزمساز
ز آدم صفی تا باین روزگار
کرن پارہ کوہن تہ فن خارہ سنگ
بہوی فن انہ ہمچو باد وزان
نہ چھم جائی لنو نم پای در نگ
دلو بد کرو با علی کارزار
دیانس اگر ہو تر اہن تخت و تاج
جہانس اندر خرم و شاد آس
چھو کس شہریار ژہ پہکن غنیم
کرن کیاہ چھوک خاور س کن حال
بو کرہ پریشان سو جمشید شاہ
سو لس شاہ حیدر علی بو الحسن
کرہ نامہ جائی بہ رحمت مآب
تمی نامدار ان ایران زمین
سراسر ہمی این حیدر پای فیل
کرہ ہمن جمع سپاہی تہ خشم و تاب
شتابی کرو نہ بجائی درنگ

گمت بساری آشفتہ در خون خاک
نہ دانشت سہ طہماس لیہ زان سپین
پکمن گو سوئی شہر با درد و آہ
دلو ک شہریارن کہ ای سروران
زمانہ اسی پٹ دگر گونہ گو !
ہنگہ و انہ لشکر تن بو تراب
کرن کیاہ خرابی بہ ہنگام کین
اننی آونہ کنزنہ بجید ربہ سر
چھونہ زلونت کنسہ خاور دیار
مسخر تمی ملک خاور کرن
درین ملک ساحل نہ مان تا زمان
دتو توہ چھوک جاہ ای سروران
وگرنہ گژ ہو تیر انن نہ بن دیار
تو دو پو سرای شہریار جہان
ہمیشہ ز غم خاطر آزاد آس
فراوان ژہ چھوی لشکر و ال و گنج
ہمہ آوارہ تم تنیں اکندہ حال
ب احل ژہ چھی لشکر بیشمار
ز فولاد آہن چھونہ تس بدن
با حل نہ بہن ناحد فیروان
زنو دان سخن گوش تہ ربای چین
ازان پس کرہ اس بمغرب پیام
کرن جنگ با حیدر بو تراب
کرہ سوی لہلمسا اقا سد سو ان

سمت آئنه از شهر بر بر سپاه
ایا نات تس سینت سوی بتراب
اکی حمله کره سا نی نیر پا ی
لگی هم چو حیله هزاران هزار
سو صلصال تی پشت گشته هن آب
هیبو نت سین خوش سی طهماس شاه
لبرانه تس سینت در کار زار
جهاند اصلصال جنگ آ زمائی
کرن آفرین نامدا ان سڀهاؤ

داستان رفتن عمر امیه نزدیک طهماس شاه و رقص کردن!

تنکین بله حیدر نامدار
اکن جا به یوٹ آن شیر بوتراب
ڏسی کتو کهن ٿو سو دریا باوج
کرن اک دیا ه سیر در مرغزار
ڏسکو ننز در ایه تابان قمر
بو وجهین سو طهماس بلا روزگار
ڏسن تم ته کیا یوت چهوی اضطراب
ستمگر چهو جاهل بجهل و ظلوم
نهت شاند سی ٽیپ سو زرین تاج
فروزان گمر مشعل نور آس
روان شاه از خواب بیدار گو
که طهماسی کنهته گیله خبر
گرنه هو جمع ساری بتان و بتان
ز وحشت گمت بیده چهم اضطراب
آسنه هئنه چهوس نڈن هم چو کاه
کنیزان و گلروی بارگان
تمی آس ساری نوازان ساز
کرداس سی ز نغمه دران بارگاه
گدان آسنه خوبان خورشید خد
بنزد راه داد از درگه شهریار
تماشای دریا چهن تم عجب!
شبس منز کهن بو همه پر زموج
بله آسمان به زرین کلاه
مرصع کرن مقنعه از به سر
که آیا تمس کیتو چهو تاج و کلاه
یون چهو بنه خوش تن در آرام خواب
شونگنت آسو طهماس بلا روزگار
سو تاج آسو ساحل زمینک خراج
کڈن میخ از آن خیمه فور آسو درد
نهان در زمان عمر عیار گو
کرن کریک سوسی پرستندگان
کرد و نکنس نغمهٔ دل نواز
بنه ڈلو ٹهم آن قاصد نامدار
نه عقل و نه هوش و نه ذی روا
شکر لب تمی آس شیرین سخن
همه خوش آوازان بربط نواز
نه هتوی شور ساز کی تو لکن بیگمان
زنان گمر ان آسنه شمشاد قد
یکن گو دریای نزدیک آب
طلسماه عجایبن ور به شب
خنا کس بن خوش سو دریا کنار
ڈرن دارت از سر بچاه سیاه
روان عرض کر عمرن ای نامدار
چهو کیاه تمنت و سی رسم و آئین درا
ڏسن توره عمرن سی طهماس سوم
گمت خواب اند همه نامدار
فراوان دنلن شمع کافور آسو
بامته نزدیک طهماس آ د
پتن تخت بیهان سن سوی عمر
که ای سرخان نوازندگان
مه ونکن بون چهمنه آرام و خواب
تنه چهمنه آرام و خوب و قرار
روان آیه بیچاه پرستارگان
سمبر تمی آس غنچه دهن
سین جمع ساری نزدیک شاه
که زهره برقص آ و بر آسمان
زنان آسنه بربط و چنگ و دد

بوئی آی ساری زنان وسرود
بافسون کرن تم عروسان رنگ
زنانو وزنکو سو پیر بستہ
تقوی قفس کرتم در آن بارگاہ
کہ طہماسی دل بپرداز گو
کرن تم پرستار ساری نبر
کران بے قفس دریش آن شہریار
گزینک کتو تہ از میں نش گرائی
کنیزاں کو چھین چالن خدمت گذا
روان شہر یاران کرن سو یں ہا
روان آد عمر امیہ بشتاب
تجن وٹھہ ٹلن گو از آن بارگاہ
کہ ای پاسبان خبرداد ونتہ بد
یہ بد خو پرستار دن کن لٹون
کرک ہر طرف جستجو تر کتا نہ
نمود پو یک ہی پاسبان سپاہ
کہ تاج شہنشہ بر ندی ہمو
دلو کے شہریاران کہ ای نامور
پرستار نی پٹ کرن قید سخت
چھپہ کیندا کے نپوستن تاج رس
بنز دیک سالار تا زمی اشتر
سپین بام فارغ سو فرخندہ گشت
بخندہ سپین سوی علی ولی
بلہ زن عیان گویہ لعل خوش آب

روان ئو نہر سو عمر امیہ بابی
سپین ناز بیناہ عجب توخ وسنگ
بکین تزاد در مجلس مطربان
سپین بس کیا چھپنے حمزہ طہماس شاہ
پسند آس منڈانے قفس خرام
مہ چھم بس بہر قاصد نامور
از آن لیس سح لگو فی انسرای
تہ رسوی مچو نہ لوبہ جبر عجاب
تہ تزادم کلک خاوہ داز تن نبر
شو نگت ددر بخت جان اژدہا
کونی لت دتن تغ ہی بکر
ہمی دیچو کہ کہنہ پاسبانو براہ
ڈلوم تاج درہنت اف شوم
بخواری کر تا بستہ ہی تناخون
لو کہ نمو کہنہ سندی ہی نشان
چھوٹا فت کمس سو ہے ہی تاج شاہ
سپاہو ہنڈ لو نہ کہنہ کلام
چھو کیا سون کلا فنت ہو تاج زن
دچھ کنکلن لندرین بارگاہ
بعیر از پرستار یی بدسیر
روان تاہر دان علی ہما
روان گو عمر تاج بہاین بہ شیر
دین عمر براین تاج گو ہر نگار
سپین عجب [illegible] فوت تاب

پتی چہرہ شکلاں کہ ست دلربائی
کرن تم نہن پان آراستہ
کرن بو التعجب رقص چون گلرخان
کرن سوی عمر رقص طناز بو
چو شہباز طہماس شاہ گو بدام
روان رود تہنا سو عمر عیار
کرس تحفہ شہن ای آمہ دلربائی
دیتی تو دہ عمران کہ ای شہریار
از آن پس تہ نش درنہ نامور
سو طہماس پایا سپین مست خواب
دزن تحفہ تولت بنون ان تلجور
روان کر بک طہماسی کر ملبد
دڈومت ژلن کہ بماند شوم
روان گی سپاہان گرد نفر از
کہ کم تو دہ شمتاج شاہجہان
ہمی آس بوت جرات الو
حضور شہنشاہ نیک تم تمام
بشود آو طہماس فا توز بخت
سیاست لو کرہا دم صبح گاہ
تبکین عمر گو شتابان چو باد
عبادت کرن لو سوی ہے بیاز
دین قصہ رقص نیش علی
ہمی جتی چھ چانو ہی امیہ چھمنہ بیکار
سپین نشف دز خشدہ شید

جہان گو نمایاں چوہدر سفید
دلیراں نام آوراں سپاہ
پکن گو سوہی درگہ شہریار
ولت بوم مرصع قنا تکمہ دار
دیکٹن نوں ساحل چھوٹھ کانہہ نامور
سیاست کرکے اندر ین بارگاہ
گرگ ون ترسیم نداری علاج
سو عمر ولادر دران بارگاہ
دتن بوسہ شاہس کیتن آفرین
سنبھالن لو فیوٹے بہمہ ورزگار
لگت چانہ احسانہ شمر مندہ چالو
دین ناو چھم صام بہرہ ہی
خرد مند دانا ہوش توان
ہیوٗ ہی داغ ہت چھنن لو دردکین
زہر لیس گو منتن خستہ حال
ہنگہ زن شور ابہم نفتی بے دریغ
چھو بیز نگ ساناہ بہ عقل و ہنر
کرن چھوہی ہر لحظہ رنگاہ جلد
رٹن کانہہ اکھاہ چھوسنہ فتنہ تاب
بیہ وون تہ کیا نمند وہی نام کام
بو کرتہن سطاہ تہ از ین خوش خبر
روندہ تہی ہیز وچھونی ا
چھونہ دادوشن ہمش نہ گریز
پچھو ہم ابن کمانہ دزن بارگاہ

روان شاہ طہماس بلند گو
سپن جمع ساری ہی بندگاہ شاہ
ہتی تراو ہن رتھ تل ناف گاہ
زہت نال شمشیر گوہر نگار
روان شہریار ستمگارہ سنے
لدک داس ہم پا سپاہی سپاہ
زہیبت سپن پا ہتھان زل دپم
تہی ایادہ سپن پیش شاہ
کہ شاہا ہمیشہ جوان تخت آس
وچھنہ جہانس تہ ہیوٗ شہریار
ٹھاہ کال الوم لاچار چھوس
ستم و الوم از چرخ نیلوفری
پیٹھ سی زوان اکی رنم بیگناہ
تویی آسمتن چھوس لبی ساحل زمین
وچھن چھپن لیہ ہر کشور دیار
ہی لحظہ زہس سیر ازن بہ تیغ
گہی سیر آسن چھو گاہی جوان
بنن تی بہ کنہہ نس چھو آسن بلا
دپس طوہ طہماس ابی اجوہ
پور ٹنان اکنون ہس انتقام
چھونس ند و عمر میتہ جلی
کٹن چھوہی بیکرد زیو پاہ ما
چھو بیز نگ ساناہ سودن ہمائی
گیون آت بہ آسن دپک شاہ

چھو دلوانہ از خواب ہوشیار گو
روان تہو کرستہ عمر عیار
کلس پٹ تہوت ساخلانی کلاہ
کرن حکم آسن پرستار نے
کرت دشنۂ آب گون در کمر
ہی ترہ نیو ہم گرانمایہ تاج
ودن بہ پرستار از رین دہیم
برسم بزرگان ساحل زمین
تہ ہمو آہ با افسر تاج آس
کہ ونکن نو چھوس کمترین بندہ چانہ
بنہ شہرہ نشہ گتا وارہ چھوس
نہ آسوم سخوا کچھ سرور وان
ہہ دل خستہ گمت جگر پارہ آہ
با حل زمین گیم فیرن آسال
لیم نہ کونی درد بد روزگار
سو تہ ورہ چھو مکار تی حیلہ گر
گہی ظاہر آسن چھو گاہی نہان
بون لان کنو چھو بہ ہنگام شام
ہہ دن کس چھو سحی زد بیسم راہ
دپس لودہ عمرن کہ ای نامور
چھو سوہی چاکر شاہ مردان علی
گرہ ہن پا بھفن تہ ہن گرہ تحیز
بہ کنیز اگہ ہمہ ح شبہ آسن تجلی
سو رواقنہ بہم نیو تواد تاج زر

بلاشک سعی آسوی دلاور عمر
بناحق مہ کر کہنہ پرستار ٹنی
تمی سر دین نامداین دپن
مبادا پیہ دا تہن بی خبر
مہ گرتہ تنذیت جایہ پٹ کر قرار
ہنگہ زن ته نیرت گرتہ بک با سپاہ
چھویت دا نمت چھینہ نمنز خبر
علی پانہ سعی آسوی اتی شہریار
سو دز دعرب عمر عیار آسو
بلاشک چھہ حیدر دلاور پلنگ
مگر لو رابنہ کنوی زنو براہ
ہزاران مہ چھم ساحلک پہلوان
کمر بستہ ون کن دین بارگاہ
زنگسار تا دامن قیدان
چھہ یس سر چرخ گردون کلاہ
یہی لشکر آئن پی کارزار
سرافراز تی چھوک تخت و کلاہ
بیا سید ون دو منزل ته لار

ہمی کومت آئس کنیزانہ رنگ
مہ کر کہنہ نگہبان بی چارہ بی
چھو بہتر کڈ دشکرہ آئمہ کینہ اہ
ته سو بینہ بیزن زکشور بردن
بنی کن سو حیدری تخت گاہ
کری یت بلادس سعی زبرد زبر
سو قاصد آمت تہ نش لوب دلیر
ته دپونی تو چھس قاصد نامدار
دپس تو رہ طہماسن ای ہوشمند
آئس کا نہتہ پوشی ہنگام جنگ
سو تہا بیٹہ بہ ساحل دیار
اتن شہر فلن بہ درد تو ان
مسخر مہ چھوم ملک ساحل زمین
کرک جمع نام آدان حشران
جدا گانہ لشکر نہ ملک بہ لاد
کمان دشمنس پٹ جہان تنگ و تار
بہ کیتراہ آسم نہ حیدر خبر
شتابان سعی مالک نامدار
البہ المحجن آن نامدار گزین

نزن بو کنیزن اندیشہ و سنگ
یہ بوزت سو طہماس حیران پین
کرو بو تہ اس پٹھن بستہ راہ
دپس عمر عیارن ائی شہریار
چھو لازم تہ روزن لشکر اندرون
ہمانا کہ سوی حیدر نامور
کنوی زنو پہلوان نیز شمشیر
ہمس سیت یس ہی چلو دار آسو
یہ گفتار چاتوی مہ کونا پسند
مہ بالو مہ چھو چہ نہ ملک بیگاہ
ہمی پانہ تنہا کرتہ کارزار
ته پہ چھم سو آن جنگی سپاہ
ہمہ حشر آن چھم بہ پیہ نگین
اتن نام بہ دار صلصال شاہ
انک تی کرن ملک قائم بہ باد
دپس عمران ای نامبردار شاہ
ته دنوی سراسر ته نش مختصر
اتن جاپہ مالک ساحل نشین

داستان آمدن مالک اشتر و ابو المحجن بہ ساحل زمین

نہ اخبار آن مخبران کلام
شنبیزہ گو سوی ساحل و انشا
دم صبحدم سر شد آنگی تمام

لہ دو ہیت کین ہی محجن تمام
سو مالک تہ ابو المحجن نامدار
بہ درگاہ حیدر نہ مہر سلام

بلہ ان سو حیدر جہان پہلوان
ان نا زاد تن تم بجا ورد یا
سحہ زحیدر و چھو کتہ کشتان

سپین خیرہ گرداں گرد نکتاں
سراسیمہ گی نامداران دین
کرن نہ خبر کینہ نش آشکار
زخادر سپاہاں خنجر گذار
پکن گی سوی ملک سلطان بین
کڈن نار بی سنگن انہ ضرب سم
نو لک شعلہ رفتار انہ اضطراب
پکن راہ مرہ بد پائی شور
گرہ من پورہ بے لشکر مشرکین
رداں مالکن وچھو فوج نژند
سواران کمر بستہ روزان برین
غزاوان کرک تخت نقارہ ہا
زنعل سمنداں زمین ریزہ گو
جبردار کانہ تہو تیز دو بیش
مقابل گرہ ہواں سن ساحل سیاہ
بہ پایت دین تہ سین گرم خیز
ہوا گرد ستین بہن تا فلک
بنکین ابو المعجن نول خروش
سواران کرن آسو باخاک پست
نبی ہر دو سالار فرخ نژاد
زنڈن بے سواران بالا و زیر
ڈنک دیمیان تم نہ شیر افگنان
جو زالہ پون گرزہ ہا بیدرنگ
دون ابو المعجن انہ نیزہ داد

بہر سو شرک خمین اندر خبر
چھو حیدر اسی پٹ گمیت خشمگین
چھو بہتر دن لارن شتابان شتاب
کڈک چیدہ دہ سان جنگی سوار
زماہی سین شور تا اوج گاہ
شتابان گرہ ہت بی میل سوم
رواں فی ازہ طہماسپی نشن خبر
زمنزل بمنزل شتابان فور
ہمن لشکرن دو دن آ ریہ گذر
کرن کہ یک سلابین کن بلند
رواں مرہ نی لشکر کارزار
سین کوہسان جگر پارہ ہا
رواں مالکن بر سپاہان دین
کرد و تہو حرکت توہ انہ جاخی بیش
وچھو آنہ کیاہ گردش آسمان
بجولان این اشقر تند و تیز
تولن تم سو گوپال اسلان شکن
کڈن بن شمشیر الماس جوش
بنیزہ سواران تولن لو زمین
کرن آس ساحل سپاہن بہ باد
کرن حکم یکبار پنجاہ ہزار
تن پٹ نولک گرزہ تیغ و سنان
سین مر حزان خون دریا براہ
بگرزہ کرن آسو مالک بباد

وچھو کنہ کونی حیدر نامور
چھو گمت سو نیزت بساحل دو بار
بدنبال آن حیدر بو نزہ ابرفغ
ہزک سیت سی لشکر سہمگین
زفولاد پوشان آہن کلاہ
لشکر وچھت میل بانو شتاب
کڈن مرہ بالشکر نامور
پون توبہ بی نامداران دین
بکیار گی گوک باہم دو چار
کہ دن کن صف کڈن میدان پکن
صف آراکرن ہم چو زرین حصار
زگرد سواران ہوا تیرہ گو
کرن کہ یک ای لشکر مومنین
مہ چھوم بس ابو المعجن رزم خواہ
کمسن بہ مراد آسہ دور زمان
زمین نعلہ ستین زڈن تا سمک
ہزاران زگرداں کرن سرفگن
سپاہن اندر ژاو چون شیر مست
زڈن بو پیادن شمشیر و کین
سپہدار آمرن وچھین تم نہ شیر
وتہنت ای گرداں خنجر گذار
چو باران وسن نیزہ ہا و خدنگ
شتاد رکرن آس ساحل سپاہ
تنت آسو نہ دست و پائن تمار

سر و جسم ہمیت ہزاران ہزار
کرن کشتہ صفہا ز ساحل سیاہ
ڈہین آسو لوکن جو دریای نیل
ز بس جسم مالک سین کینہ خواہ
وتہت آدتس ملکس پٹ جو شیر
کہ ای ناموس روز بحکم بجائی
بجولان سو اشقر کرن تند و تیز
سین سوہی سپہدار مرہ تباہ
سلاح سمندان چابک خرام
سراسیمہ گی سخت طہماس شاہ
یہ کیا چھو گمت تو یہ داری کران
گمت لو سہ لورہ پنجاہ ہزار
توی چھو گمت خور وزر او تباہ
پکین وات نزدیک بلہ خواہ تنگ
تمی شیر مردان تندا تہ در آن
اکس نالو ابو المعجن نام در
ٹٹن ہندی گرزہ نستہ کوہسار
ابو المعجن از تیغ خارا شگاف
کرکشتہ گردان ساحل نشین
سپہدار مرہ در آن رزمگاہ
بخاک و بخون اندر آغشتہ کو
بلہ لوز طہماسنی این پیام
کہ ای بد نژادان ہیہم دو ماہ
وتن کیاہ دلیران لشکر پناہ

جہانگیر مالک بہ گرز گران
طرہنا وڈادن بگرد سپاہ
کرن کشتہ انبار جنگ آوران
ردان وانو در قلبگاہ سپاہ
تولن گرز آہن جو یک کوہ لخت
تہ وچھو مہین ون گرزہ سر گرای
کٹن گرزہ نستین ہنس ضرب سخت
ہزیمت کہتن تل تمامی سپاہ
گریزان جواو باد افلاس گی
وچھین پامتہن ہم شکستہ سپاہ
سلیح جامہ ہتھیار نہادو کتے
تہ مہی نورہ چھوہ آہتن خور او با
سیاہو کرس عرض ای شہریار
ہمی لشکراہ وچھو جو شیر و پلنگ
تموا ندرہ ذی نن دلاور پلنگ
کرن نیزہ تمند نے خار گذر
ہنگہ نس نشق و اتھی فیل مست
ٹٹن جا رہ سنگین سو لو بخلاف
ز بس کشتگان کوہ و صحرا کرک
سین سوہی بیک ضرب مالک تباہ
ٹلن آہی اتن ہیچو آفادہ گان
کرن قہر بر لشکر خاص و عام
گمت لورہ لو مرد پنجاہ ہزار
گڈان لوزہ باجیدہ لو تراب

دکن لوسر و لہفت جنگ آوران
متامت لو سرمست مانند فیل
شمار آسو نہ دست و پا و سران
سپہدار مرن وچھن سوہی دلیر
بہیئت کرن مالکس لغز سخت
نہ ڈٹت سو مالک سین گر بخز
گرس سان مرسن سین لخت لخت
تہ ہنوک تراد تہن خیمہ خرگاہ تمام
ودن تم نزدیک طہماس گی
کرک کہ یک طہماسن ای سروران
سو مرہ سپہدار تراد و کتے
نژادان نہ آسن تو اک سپاہ
بلہ لورہ گی اسن کارزار
سپاہ آسن فرہ ساس جنگ آوران
اسی پٹ نبرد رای از بہر جنگ
دویم مالک اشتر گرزہ دار
الی ضرب سنگین کرن آسو پت
ڈڈ لونا مدار و نس خشم و کین
جو جیحون روان جو نہ دریا کرک
یہ مرہ شیر دل کشتہ کو!
تہ کر رحم بر جان بیچارگان
وتن ناسزا تم پناہن شہاہ
ڈہن تورہ اکرآئے نہ در شمار
ڈمس جنگسر اندر میدان جنگ

ازان پس لبي لڌه مو تمامي بدآ
ونن ناسزا ها ز خشم و کين
ڏٺين نامدارن که اي سروران
ڇهو بيزن بيگاه در بيابان جنگ
يله زن که کي دشمنن نارد مار
سواره بر اسپان سيمان جوش
کرن آسو مالک بر فتن شتاب
يکين وڃ اتو در ملک ساحل ديار
يقين گوسرا پن لشکر بنزنا
کيان لو تر اپن قوت و عطائي
در انديشه گو مالک نامور
ز خوف ڇهو ي شابه دشمن لوان
ته ڇهوک سهي ته سيتن هنگام جنگ
ٽٽن ٿي نش آسمان و زمين
ته ڇهوک سهي کڏکڏ يام کش گزنهي ره
ڍهن ڇهوس گمت نه ڍپوي گلاب
هنگه دشمن آسن هزاران هزار
در انديشه گمت ويکي ترلو ڇهوس
ايئي هر گهڻي سوهي ان نه خشم و قهر
لو ڇهوس ز ر گمن نوهي سنگين
و ٿن لو عيفي پاٽ مالک بر اه
يکين اهتن بر و بنهه ز ازبس حجاب
رڻن تم سر مالک اندر کنار
ڏڪ تم علمهائي گردان گران

همي تيره کره مو تهندر روزگار
کرن حکم جاري سراسر سپاه
هتي از گره هن جمع جنگ آوران
بتيکين سي مالک جهان پهلوان
کره کوچ در راه ساحل ديار
يکين آئي منزل بمنزل سپاه
نه آرام لوتس نه خوردن نه آب
گڏن وڃ اٿهن پيا در آن رزمگاه
همي لو تر ابن جهه کره شر به باد
يکين در راد مالک ز آن رزمگاه
سين زد ورد آن ملان ه گذر
ته ڇهوک سهي جهان پهلوان دلير
کجا بن بسر اژدها و پلنگ
ته ڇهوک سهي جهان پهلوان نامدار
اٿن لرزه تن کوه البرز سي
ڏٺس ما لکن اي يل بي مثال
تهند ڇهو منه پرامه اي نامدار
تسند قدر کره کوهسار ان جو کاه
نه ويران ره و زان نه آباد شهر
ڏٺس کنهکن ما لوا ز دل غبار
که ناه اتو نه ديک تيار سپاه
اڻن نه تمن له و به جرم و خطا
سين ساعتهاه يا لوان اشکبار
معلا کره کره که شاه ديبن

ڇهرن تهدنمن کن اجين جبين
گرهتن هن جمع ساي يدگاه شاه
کره دواز دو هس زدو بيا ز دومان جنگ
ابوالمعجن گرد رزش ب وان
يکين دراي گره دان سنجاب پوش
دو منزل گڏلن ليي بکروز راه
سخن مختصر مالک نامدار
تبت آس گيمز سه لشکر تباه
ستائش کرن سوهي يزدان خدائي
ابوالمعجن و نامداران سپاه
ابوالمعجن دلونس اهي پهلوان
اکي مٺته ستين گڏک مغز شير
ته ڇهوک سوهي دلاور هنگام کين
ڇهه کيا ته ٿي نش صد هزاران سوار
سبب کياه ڇهو دنکن ه ڇهيو مضطرب
ز دشمن منج کهنه ڇهو مه اسلا خيال
کهو ڏن کن ازنه بر حسد ڇهوس
تسند قدر کره آسمان تباه
ڇهو گمت سو حيه مه نش خشم گين
گره هم کنهکنن را ضي آن نامدار
سيلن ٿاد خوام شه لو ترابه
نوازش تمن کره نه لطف و عطا
ازان پس کرک خيمه خرگاه بپا
مطلا سراسر ز لعل و نگين !

ذتک خیمہ خرگاہ بادریا کنار
ہمہ نامداران و دین پرور ان
بلا لشکر جیلے نامدار
ز لشکر برنت آداین مرزداہم
کڈن گنجہا کہین سر بسر
سین جمع لگی بر در شہریار
کمر بستہ کہتو بر سر بردان
ہمی تا فلک گو خروش سپاہ
بکین دو رای باشوکت و ولولہ
ہوا پر ز ردیئن و خنجر سین
کرک خیمہ بما یا بدریا کنار
فلک ن ترصع پر از مہر و ماہ
ز بس کثرت خیمہ ہا و سیاہ
بکین گوسوی شاہ ساحل حیار
سپاہین و تن آسو طہماسپ م
اسن تاجداران زرین کمر
دلاوریہ کش و رلو کینہ خواہ
بوشاہین اندر گوس بے اختیار
چھو شحفاہ مہ نش تا زبانی نشاد
دلاو سجھو زورہ اک باد غوب
چھوبر بک سانداہ نہتوہی ابہر
تمس ہنو جھونہ درجھان کا نہتہ مرد
ز تلن ہر سوی ہمچو بران پلنگ
پت پادشاہین چھونند شکوہ

سو صحرا سین ہم چو نگین بہا
از اخبار آن مخبران کلام
گز ہست بہت خورم بدریا کنار
روان شاہ طہماسپ از ہر کران
فروان سپاہین تن سیم وزر
بلہ صحبتیں از پرندہ سیاہ
ان زیر تسخیر ساوی جہان
ہمی تاجداران ساحل تمام
زماہ تا بماہی سین نزلزلہ
علمہای عالی بکین بے حساب
مرصع سراپردہ ہاے شمار
ہی نامداران ساحل زمین
سین موردمان بھٹن بستہ راہ
بسر برکرت ساحلانی کلاہ
دنن کیاہ مہ شاہان این مرزو بوم
خبر جہمینہ کم ترد بہ نیو تم سو تاج
کمس آتسو تاجبین بیٹھن دستگاہ
رموز رنام اک نامداران زبان
گرفتار گوست زخاور بہ لاد
سیاہ پرہنر چھو سومرد فریب
بہر بنگ تیز تک رنگ کرکر
بنگ ہفتہ سوی بزدستان ملکی
گزینہا بادصرصر مست چوں پلنگ
چھونتن بادامیہ عمر عیار

گزہست بہت خیمن اہل سرور ان
گذارش کرن ہی چھو این چسام
خبر داد ثریز دیک طہماسپ شوم
کہرن جمع لشکر زجنگ آوران
دران روز اک شخصہ تہجہ ہزار
بزرد داو خورشید زرین کلاہ
بزرداو از شہر طہماسپ شاہ
کہنت بہ سیمنا ہان زرین لجام
سو ساحل ہمہ پر ز لشکر سپین
لگت سر تمن با مہ و آفتاب
معلا سوخرگاہ طہماسپ شاہ
بین حسب مقدور خرگہ نشین
روان وہو کمر بستہ عمر عیار
لدان شاہ نزدیک طہماسپ شاہ
بلہ مہ وچھنہ بہ سر تاج زر
ز ساحل بو ہفت سالہ خراج ر
مہ چہام رجھان بین ہتوی بنگ و غ
کرن عرض طہماسپ ہی امیران
دنن سومہی جہو اک داستان عجب
توان سہی چھو از شیر مردان شکیب
بمکر و بحیلہ بدستان چھو فرد
کرن ہفت اقلیمنی نیر پائی
برن چھونیہ پر از دریا و کوہ
سو دزداہ چھو شہر ہو در بردبار

بہمراہ جند سو چھوی ہمرکاب
دین تس نے کت آسہ پز بگمان
سبکتر پکین گو سو مرد سپاہ
زعمر امیہ تہ کیاہ چھی خبر
سو ژو زاہ چھو مشہور اند جہان
شبانہ بند دی نون تاج چھوک
سو ژو ر آسو با حمزہ نیک پے
کرن کیاہ شاہن خاور دیار
یہ لوت سو طہماس شاہ خیرہ گو
سپن ایستادہ بخدمت بہائی
دی کیاہ مر کیاہ آمنن چھوم شہر
درین ملک آوارہ کرنس خراب
مرچھوم دل گمت بہر فرزندیش
کہ شاید امینا بدست آن عیار
پیایی دن لوزم زہر کس خبر
شبانہ چھو آسن بند گاہِ شاہ
بنا کام ہمہ ہمس انتقام
مبرغم مس وا تو بر سر زمان
چھہ تم دزد عیاہ خونخوار سخت
گرفتار کرنس ستمگار سی
تمی لحظہ از حکم شاہ جہان
کرن شہریار کن لٹھاہ آفرین
بلہ نن زن شبانگاہ غوص چنین
پریشان گمت گیسوی مشکفام

چھہ تم کرہ متن شہر یارن خراب
انن مہ نشن سوی چھ ان اسیر
انن سوی چھ ان بستہ نزدیک شاہ
چھ انن دپس تورہ ای شہریار
گمت خوار نش چھ شاہنشہان
یہ ہو چھ ار کاسن چھو شاہس خراب
کرن خوار بقدر شاہان گے
چھو ونکن بہمراہ شیر آلہ
زلبں فکر و اندیشہ ہا ایرہ گو
زمینس ح تن بو سلای شہریار
تمی مارمت چھوم گرامی پسر
کرن کشتہ کباہ خاص فرزند ہشون
لو آوارہ کرنس تم از حال خویش
ہمہ ملک خاور زٹوم سر بسر
چھو ساحل زمین ڈہمت سوی عمر
بہر سو و چھن چھو بہ بالا و زیر
دہن ح ام چھہ ہاتس چھن خام
ہمی چھم مہ در شہر عنبر زہ مرد
بجا دو کرن کو ہنی لخت لخت
بو ونکن یہ پیغام سو زک چھ باد
سپن فا مداہ سوی علمبردار ان
شتا بان نہت گوز ساحل پناہ
نہان گو بند یاہی مغرب زمین
شب تیرہ غالب گو اند جہان

بلہ لوز طہماس ان داستان
لو پانی پرژ مس نبھو گز ہم دلپذیر
دپس شاہن ای مخبر پرژہن
چھو دزد دلاور سو عمر عیار
کرن شہریارن سح تاراج چھوک
کرن یو وی چھک نگہ سپن خراب
ژو گو یا کنس کنہتہ ای شہریار
خبر چھا ون حال ڈیشک تہ کیاہ
در آن انجمن عمر داستان نمای
مہ نش پرژہتہ کس گو سو عمر عیار
تمی در جگر چھم مہ کرمت کباب
سو جان جہان خاص لبندہ نون
ژہنوم زراو تہن خانمان و تبار
رٹمنا کونی دز دیے داد گر
مہ لوزم سو مکارہ دزد نباہ
کہ شاید رٹن نا سو دزد دلبر
دپس شہریارن زہ گزہ شاہان
کڈن تم زہ زن خارہ سنگ چھ گرد
تمی ین رٹن عمر عیار سی
گزہن وات تہن تا دم بامداد
روان لو پسہ دنو عمرنی ابر زمین
بنزدراد فوراً از آن بارگاہ
زبردہ بنزدریہ خاتون شام
نھچی در سیاہی جہان گو نہان

سپاه بیٹ سلری با آرامگاه
سپن جانوازن گلوگاه بند
سلحاه ولن نم زنبن پرُ دلی
وچھن نم سپاهن هندوی ترکتاز
دون چیخ پے نم نگهبان تمام
گرتھن فیرتھن ون از ساحل سپاه
چھو بھنز بلشکر تولن ون فساد
که ای نامداران ساحل زمین
دمان آو شبخون دژن پر سپاه
گمت مست چھو توه بخواب اندرون
کرن لومی که یکه از هر طرف
چو دیوانگان ونهه از آن خوابگاه
گرُن پهٹه ستُن سر برهنه سوار
گرُن پاده دمها کرک دردهان
سپن پانه وانی همی کینه خواه
برادر زٹن بالپسی بے دریغ
بشمشیر و خنجر بگرز و سنان
سُواران گرتھن بخبر سرنگون
وتھن ناراز تیغهای براق
زٹن پانه وان آس ساحل سپاه
کرن ستُس حیدر همه قصه یاد
گرا نمایه تیغاه و چهم زرنگار
وتھاه کنهه لیمنه به خرگاه شاه
دبن ژ انه حاصل سپن نه مُراد

طلائی نبرد راو سپهر نگاه
کمر بسته ونهه سوی دلاور عمر
یکن گو سوی لشکر ساحلی
وچھن نم سپاهن هندوی ترکتاز
دلس کن دپن از چھو کنته دار
مه کیاه آو حاصل ازین رنج سوز
روان ژاو در لشکر ساحلی
همت چھوی آخواب اندر زین و کین
ژهن یا ته‌هن شاه ساحل دزبار
که از سر گهست گوپه سیلاب خون
سراسر لشکرس پن پره خروش
نه عقل و نه رای و نه زوی نه راه
گرن ہٹ سپن تنگ نا بسته زین
دهانه کرک زبر دمها نهان
همی مال شمشیر تو ج برسپر
همی یاپارس ژٹن لوبه بنه تیغ
یکن شونگمتن ہٹ سوار آس تخت
ژن ور کرن ستن دو پلیے بجوان
همه دشت ساحل پر از خون سپن
عمر یز تهن گو از آن رزمگاه
دپُن لو ترالس که ای نامور
تنت تی تنس کنهه زانومنه وار
مه آسوم سهٹاه خاره خاره تیغ
بیکبا تولمک مو جنگ و فساد

صدا ہی نگهبان تهتوی گو بلند
کرن جامه شُبروی نم به بر
یله وا تو نزدیک لشکر فراز
سهٹاه لو طلاین هندوی ازدحام
چھو مشکل گرتھن بر در شهریار
یله زان لو والوسنه کنهه مُراد
سپاهن کرن کر یکانے پُر دلی
که امشب علی شیر لشکر پناه
سراسر سپاهن کرن تار و مار
بیتھی باٹ لو سوی یکین صف اصف
نه بر جا متن عقل و زرک نه هوش
یک لار رُ و دکنه کنهه اختیار
گهست پی لون نم دست بر زمین
بیکبار مل آک اکس پٹ اٹ سپاه
پنجو گرزه نیزه تولن بر بدر
چو دیوانگان آک اکس زٹان
کرن لعله ستین تمن لخت لخت
شب تیرس اندر طراق طراق
زمین خرنه ستن شفق گون سپن
یکین گو نزدیک حیدر چو باد
یله طهماسپ آن تاج زر
گیاس از لوسے تیغ همین زشاه
لیمنه شمشیر اته ای دریغ
ژهنم ملو نهن نم بجنگ و ستیز

ازآنجا مه تها دم قدم برگريز
نبلکن کمين جنگ ساحل سياه
کرن اک کس خون دان بي دريغ
يله صبحنيں شاه سوار فلک
پي سير تسخير ملک جهان
ڏهين کشته ته خسته حال پياه
سين سخت حيران اتان جاهلي
ڏهوک خون ته دريا گمت موجنن
بچو ماليسي بٽ پدر بر پسر
يه بوزت سو طهماس ڏلتنگ گو
ازين غم مه سنس سنگين بخت لخت
هي دشمنس کٽي تنهي گويه حال
توي چهم لون فنهٽه آثار بد
مه جهوم هارنت خون جاور نبين
ايهي کره ته فيرت يه از دست گو
که شبخون ڏٿه و لوته ابن يه شاه
يه بونت فهنت گي پاهان زخواب
کرن عرض تاها ته چهينه خبر
تڏٽنک يانه داني سپه بي دريغ
لجهي يتي تين لو آسوس ڏ دان
مه هيئت ته نه سخت آسوم لوبان
هنگ آسرام سيت کاهنه دستدار
کمرن حکم برجنگ نيران سپاه
از انبوه گرڏان جنگ آوران

يه بوزت سخنه سين شاه دين
تهي يانه داني کرن بي تباه
پين گشته باهمدگر بيشمار
کمربسته درا وا ز حصار فلک
جهاندار طهماس تهد ڦهته نخواب
زجيرت کرن هتو نه افسوس و آه
ز دشمن ڏهو کنهن تباه براه
گمت گشته گرڏان شمشير زن
گمت آن باهم نه ده سوگوار
ڏلس هيش گو خنگ انهي زنگ گو
کرو ونه ڏن کنهنه دشمنس ست جنگ
ڏن کياه آسه فردا جنگ و جدال
گڏن مه گڏم بهار شبخون سياه
تولن چهم تمک تره ڏن بايقين
ڏن آسو طهماس شاه اين سخن
يه جهوي کار دزد دلاور عمر
که بي تاج گو نو سر تاجدار
نموکنهه ڏهو کنه درنگ شتاب
بگريزد به شمشير و تير و تبر
سو دزد دلاور کرن سر و بان
گنه هن آسونس کن ڏ آدي هيم
بلانتک لجي ڙهن سو عمر عيار
بنکي گرڏان ساحل زمين
زمين آبه در جنبش از هر کران

سين قهقهه دهمه مومنين
تڏٽن يانه داني بگريزد به تيغ
چنين تادم صبح گوه آشکار
کرن تيز اسفر دو منزل ڏان
ڏهين تم گمت فوج ساحل خراب
دم صبحدم لشکر ساحلي
گمت يانه داني خراب و تباه
جهاناه ڏهوک گو متن نوحه گر
گمت حرگهن جيمني لوسه يار
ڏين از سٺاه مشکلاه پيوم سخن
مه ونکن سين جنگ کره ني درنگ
مه بانوم مه جهوم کره متن کار بد
مکافات تمکوي يه جهوم خداه مخواه
ولکين يکه شيشه بر سنگ پيو
روان عمر تهد ونهو در آن انجمن
تهي کره يک کرد در ميان سپاه
هم ابد ته هينن مارهن شد ياتر
سراسيمه ته اک کس پٽ به تيغ
تهي خنن کرک جاري از يک دگر
مگر بام آسو بين ممتين کين لوان
تڏلن ته وه آسو بين مسن نشر بهم
يه بوثن لشو آد طهماس شاه
کهستي گي سمهلين زنش خشم کين
سين شور جنگ آوردن تا فلک

تنی و لولہ ہیو ہیلک وملک
زسم سمندان فولاد نعل
سین چرخ ہشتم نہ گرد سیاہ
زبانگ سواران پر خاش کیر
ترست گی نہنگان بدریای نیل
بشدت ہزاران ترم بے دمان
بہ ہفتم فلک ہیو تمک غلغلہ
ز بس کثرت فوج جنگ آوران
سین جمع گردان ساحل دیار
مرتب کرن صف یار و یمین
طرف ہابرن پر زجنگ آوران
یکان دراور خشان ترا ز آفتاب
ز گردن فرزان لشکر پناہ
معلا مس ماہ پیکر علم
صف میمنہ منز چو غزان پلنگ
زہر دو طرف صف مقابل سین
ہے قتل گردان گردنکشان
سنان ہا کرک ہر طرف گرمجز
چو تاج خروسان ہتر ہے بہ سر
سین لشکر آمادہ بہ کارزار
نیز دراد جنگس مردان دین
زہ شمشیر آتشس درخشان بتاب
کرن آنسو با آسمان ترکیاز
ابدا لمعجن گرد سرکش آنسو

یکن جو رای سجان کو نشان سو آ
ہمی خارہ سنگس سنین کان لعل
ز شور سمندان تند خروش
فوٹت بی ہمت کوہان کمر
زبس گاو دم درخروش آی سخت
ہمت شور بود زمین و زمان
زکرناگ ہن بی صداہای دور
بہت دانہ گو زبر بار گران
صف قلب اہل رسول ہمان شاہ
بیٹن پر ز سجان کو نشان زمین
نلکین گل گلشن لامفتے

ہمہ نامداران دین ہمرکاب
نقیب اند دن نامور بو تراب
ز نصر من اللہ سنت بیٹ رقم
بلہ نامور مالک زم ساز
ابر جنگ شیران ہوی دل سین
ردا زد و سین در گریز اگر پز
سجاحی کماہا کرک سیت تیز
بمیدان کین رای خنجر لذا
نولک نم گیان گرزہ ان تفکا ف
کہسن چون تہمتن رخش سیاہ
حمایل کرت اک دو دم بر رکاب
سرا یا دلت آسو ...ان اندر
کہست دوا وسی ہیٹ چو آتش آسو

چو سیماب جسے نشان تمی زرنگار
ستم فرش گو بیت زمینس تباہ
پلنگان وو اژدر زہیبت گیا جمو...
گرزن جو رای نقارہ پشت فیل
زہیبت بیسن زہرہ گو لخت لخت
زخر مہرہ ہا توت ہیو ولولہ
گرزہن لو کمان ان سین تم صور
معہ القتہ در عرصہ کارزار
... زرین سیاہ
... صفہ سروران
سو جہد در معدن ہل اتے
مقابل ... بنا در درگاہ
گرسن ہیٹ ساینہ برا سد آفتاب
ابوالمحجن گرد ...
صف میسرس منز سو گرد لعرا
برہنہ کرک خنجر خون فشان
سین کوہن از لرزہ جنبش ...
تبرزین لوان لابتہ بے خبر
... ہنر ان ہلتی ...
گو ڈن اک سواراہ بمیدان کہن
بجولان کرن تیرہ رخشان ماہ
رکابن للت لو سنان درات
گمت غرق فولاد سم تا بہ سر
بندی کدن اسپ ہمر صرصر جو باد

تولن ۾ ميدان گرهيٺ چو باد
ازان پس ڪرن نعره سهمگين
ڏين مڇڇه ابو المحجن نامور
بنيزه جگر پاره سنگين ڪره
ڪجا تاب مي نش اين ترنده فيل
هنگه ڪينه جنگين جهخماهش هه سيت
ڇهونيا ڪهنه مياس ڪلامس فروغ
سواراه زيران ساحل سياه
ڏزن همچو آتش گرزن همچو نيل
رواني ڏنن نيزه ابو المحجنس
زٽن نيزه تندمتن تن پنج ور
سواناه دويم دراونس ڪينه جوه
پڇي دراو زورم اسپين مختصر
پڇي تس ڪرن ڪشته هفتم سوار
پهتس نامدارس دهن آفرين
همي اڪ سواران ڪرڻ نار وبار
ڇهونه ڪانهه مقابل امس اهي عجب
گرامي ۾ مس تاج شاهي بسر
لشڪر آمي گرداڻ ساحل سياه
گرامي سواراه ڇهوڙين جنگ بتک
بر شيع ڇهودي ڏڏي خوشتاب
ڪهست سوسره ابي ساڏي فتح
ڏٻي بنت تمت لشڪره اهين وقات
ڏيان آد ابو المحجنس پٽ چوشير

بجولان زمين ۾ ڏاڍن عبار
ڪه اي شير مرداڻ ساحل زمين
چو شير دلاور قويدل بوڇهوس
بخنجر دونيمه پلنگين ڪره
بصحرا ڪره ان ڇهوين شيران شڪار
سونبرن ڪرن آزمائش ۾ سيت
نه ڏان ابو ازمو چومست اژدها
بزدراد چون اژدهاي سياه
تبزي ڪلڏن جنگ صرصر نهاد
خلل گونه تس گردشيرا فگنس
پهوي نيزه ۾ توسن اثر بر جگر
بيڪ ضرب ابو المحجن ڪرتباه
سو پانزم بيڪضرب بيجان ڪرن
ٿهي پاٽ مارڻ ان ٽنت نامدار
سرسيمه گو سخت طهماس شاه
بمي گي دلادري گي سوار
ڇهونيا ڪانهه زگردان ساحل سياه
ڪرن نامداران اندر نامدار
سڪندر سواره دلاور قوي
نگار گرڙين پٽ ڪهست جو پلنگ
ڪرت ابو سر ڏرع داؤدڪار
گرانڻ همچو ڏڏن اهم جو باد
سوگرز نشان ڪمان و ڪمند
ڪرن ڪريڪ تس اهي سوار دلير

ڪرن گرد سيت آسمان تيره تار
هما ناگرز ميان آسيو خبر
مقابل به شيران ساحل لوڇهس
گرزهن تنهنه ڏتيئن درياي نيل
بدر پاڪ ڏن ڇهوس نهنگين دمار
ڪه آيا لوڇهوس پر ڏين يا فروغ
ڏهونو ه گرزهو مانش ڪانهه هار
نگاورگرزس پٽ همچو نيل
گرزهيٺ پيو الو المعجنس نش باد
روان ڪرابو المعجن سخت شور
تولن تهدزين ساحلي نامور
سويم دراوڙ ٿونس بنيزه جگر
شيم دراو با خاڪ يڪسان ڪرن
سپين خيره گردان ساحل زمين
ڏين نا سزاتم بساحل سياه
سپين تنهنه تو نبرد سيت مرد عرب
زٽن آنه مي نش هرڪينه خمه
نبرد راو با شوڪت و خسروي
نه گفتار طهماس لشڪر پناه
ڪلس پيچ ٽمس خود فولاد ناب
ولنتت ٽاهن جوشن زنگار
ڪرت پالي شمشير زرين غلاف
سراسر لٽ لو سوار بلند
ڪهه ڪهنه ڏه درڪا ڇهونيا ڪله

گمت لیت چھوک مست پاٹھن بلہ
خط چھوم لو دیسی نع گدٹیت جنگ
زہیئیت ڈہ کتہ نیر مک گتہ ہہ نیر
ہم ایدمہ از دختر شہر یار
گرشہ مک کنہفکن عرق خون خاک
مہ کیا چھوک ہکن لیت لقاد یاد
مگر چھوک تہ ہ نامرد بے ننگ دعا
گذک چپان شہزادہ شوی تتیم
برابین وہ دی دختہ طہماس شاہ
یہ لو زت سو قرطاس گو کینہ خواہ
روان گڈ ابو المعجن تیغ تیز
گڈک اک اکن پٹ ضرب تیغ
دلاورتہ گی گرد اندر نہان
زہ شمشیرزن بے گمت گرم خیز
ہو اگر دستین گمت لو سیاہ
بیاری قرطاس خنجر گذ اے
تولت نیزہ شمشیر گنہ زگران
ابو المعجن وچھ لون نم سیاہ
لگان وستہ قرطاسی بے دریغ
بیھر بیوٹھم بیمہ نس زبرابی
شکند سوار دکمہ گ حملہ سخت
لشوا آ دو ابو المعجن نامدار
ژٹن لو سو آسن سر وپشت دناف
اکس لخطس اندرستتت نامدار

کہ نیئت گرد ان ساحل سیاہ
ڈہ کت لوت گڈہک قوی جو تہ ہنگ
لو چھوس خاص داماد طہماس شاہ
زہ فرزند چھم زامتن شاہسوار
ابوالمعجن دیوتس ای برگزاف
ہنگہ چھی ہز کنہتہ ونگن مہا و
ہم ایدئہ شمشیر بیجان کرت
نمن جانور دزکنہ امید وہم
ڈہ کس مرد چھوک اک جنگس مہ سینت
لشو آہ چون اژدہای سیاہ
سین تم زہ با ہمد گرہ زمان
سین پارہ پارہ کنن بے دریغ
بگرد اندرون تم کرن آسن جنگ
بیابی دوان ضرب شمشیر تیز
سو قرطاس ڈی لو پٹھن ہم اندر میان
بفور آسون عمد دلاور سوار
سیاہان دینن سین نہ خبر
لشو آہ دبرد شمن کینہ خواہ
برابر لمتن دی گوزہ لخت
بو نم نیمہ لہ دس گرس پٹ بجائی
تولک تیغ دینرہ زہر سوی راہ
کرن یک قلم حملہ بہ صد سوار
ددین نعرہ لو ہچو غرندہ ابر
لشمشیر پاہن انان صد سوار

کاہو تن نامہ نشانی بل نیم خواہ
گمرآ آسہی گرچہ میا بی اخبر
مہ چھوم ناو قرطاس لشکر پناہ
وچھک دن اژدہای گرد بے نیم پاک
ونن کیاہ ڈہ چھوک بہتان تہ لاف
نفرزند ذن چھوک کران فتحیاب
گرس یان با خاک یکسان کرت
برین پشت دستان لو قرطاس شاہ
مہ چھم عاقی ننگ جنگس تہ بیت
ابوالمعجنس پٹ سین گرم خیز
ژمک خاک میدان زبس تیغ کتاز
سین تیر از گرد سادی جہان
کران اک اکس پٹ تہ تیغ تا ترنگ
دچھن لو سو طہماس در قلب گاہ
گمت بیرا جنگ شیر تہ بیان
سوارن یکن دراہی جولان گہان
زبس گرد نم آکپہ در نظر
بفور آ گڈان نم سہ رخشندہ تیغ
دو نیمہ سین تس کمرگاہ سخت
سین بام قرطاسی تیرہ بخت
ابوالمعجنس بلٹ سین کینہ خواہ
گڈان تیز شمشیر خارہ شگاف
کران ہر طرف حملہ چون ہژبر
گریزان سین نم تہ باقی سپاہ

کنوی رُدد بو المعجن رزم خواہ
بنازی زبان وبفرزانگی
سنادہ مقابل بہ شیران جنگ
ہنگہ کنہہ مہ پٹ سرفرازی کری
کہٹنے وزہ ابرس آلہ رسن آفتاب
پہوی نیزہ میانوی لو فت تاب
گرہ ہن نسیت باخاک مغز سران
یہ گر میانو بلہ بہواوں در شتاب
تولن چھوپن تہ جنگ آوران ستیز
باین تہ وربانو بہ جنگ فساد
سو تیرن کہن لوپہ رہن سیل رنگ
پیٹھی پاٹ بو المعجن رزم ساز
وین شغرہا بو بفرزانگی
بلہ دراونہ کانہہ نہ ساحل سیاہ
دتن ہاں پہ ارت بلدیای حجون
رجان بروہنہ ٹپس فرای ہاں دتین
وچھوک کشتہ گومت قرطاس شاہ
سپاہ ہو سو ڈلیت دک ات رزا
لدُن خاک بر سر بجزاری لدُن
سو قرطاس پہ مُت چھوک سرنگون
چھلوک سارہ دی از مشک کافو پاک
کنیزان کرن نوحہ ق تا لہ زا
دریغا تہ لوک کم تہ سر درات
تہ بین آسمان ستب حم

بجولان این اسپ آتش نژاد
دوتن بو سو وفادلا مردانگی
کرن چھم دلیری پتن آشکار
تسند کلہ بر نیزہ بازی کری
بلہ زن کمانی بو کرہ دارو گیر
چون تیر بشل از چشمۂ آفتاب
ہنگہ زن بگردن کرن چرم خام
کڈن نار تہ دہ نہ سنگ نہ آب
کہن یم چھمی نش پلنگان فیل
ہزاران چھم کلہ کرمت بہ باد
جھاناہ ہنگہ آسہ ساحل سیاہ
کران بو بمیدان کین ترکتاز
بمیدان تسادہ چو جنگی پلنگ
مقابل بان شیر لشکر پناہ
ابو المعجن گرد اذ آن ہین شتید
کرک نابدارس ستھاہ آفرین
ہتھم نبہ تسند ہمت برزہین
زمرکب پتھر پہ دست شہریار
زہن تراونہ انہ سر کیانی کلاہ
دو نیمہ گمت تس ہمہ غرق خون
وون آس سی خنت طہماس شاہ
کڈان سیح تی وین کرن بے فگار
یہ کیا آسمان تہ کرنی جفا
تہس شہریاس کرن تھو ستم

بمیدان پتہ تن جرح گرد باد
دین آسو لو چھوس دلاور پلنگ
لسر پنجہ شیرن کڈن چھوپن پہ مار
اگرچہ کڈن تیغ آئینہ تاب
سوک ضد ستارہ پک لوک تیر
تولن نہد فنی بدیہ گرز گران
گرز ہن کیت سرہای گردان یلدم ام
گرز ہم بام خواہش جنگ وستیز
دون نہ نہنگان ثاتہ در بہ نیل
چھونہ باکنیہ لو زن نہ ستین بہ جنگ
بو تہ پتھی و ڈاوک چو گرد سیاہ
کرن لو ہنرہای مردانگی
رٹت آسو شمشیر رخشان چنگ
بلہ گو یہ خورشید انور دلون
بفتح وظفر گوردان بازگشت
بلتیکن پکن آی ساحل سیاہ
لو ہم نیمہ وزت گرس پٹ بزین
دتن چاک جامن بزاری پہ دین
سپین پتورہ گر بہ درایوان شاہ
اذ آن پس لگ سوئی خون پہ خاک
بہ سر بر لدن آس خلک سیاہ
بزاری ودن آس ای پہلوان
دریغای تہ کرنی بجائی دفا
دریغا جھاندار قرطاس شاہ

دريغا سو سالار لشڪر پناه
مه داماد آسوم شبن له گون
پيهجر پيوست ميان نور و چراغ
ستارگان نوحه زاري ڪيان
زماني اندر گوستان لنڌ ا
دوسنا لنڌا آستش شاهس عزيز
بدا آستس ممتس روز و شب درڪنار
وڌن بي بيهقي ياٽ تا نيم شب
ئي خواب تم گي بآرام جا ملي
ڪرن گريه زاري تم انديله آب
ليڪن گو سوئي بستر خوابگاه
ازان پس تند جا مه اباب درخت
سوراخ ڪره نس بيائي ڦي سيرين
تهون لات شاند سين پهڻ ڦو بال
ته ساروي تولن ڌساو فنرا ابر
ڪره ڪ يڪ عمر س ڪه اي مرد ڦ
سَتين ڪه و ته بزمي سخن
سو ڌ زد دلاور لو زا ڻ بهوي
بويا مت ائن تام ڪه هموبتاب
پامت دين گو سونيرت تتاب
سين فارغ از فرض تم سرافراز
پله لونه يار ڦو قند هي ڪلام
ديوڪ نس ڪاراه ڪرت ناصواب
دوباره ڪرڪ ٿيا هه نراه ڦن يه ڪا

مه ڪيا جهوم ڦن تيا هو تخت شاهي بڪا
سو خورشيد ميو نوي سين نگون
ڪرن نوحه بسي آمش انه بند شوي
بنزديڪ طهماس تن اري ڪران
ڪنيزاه مه هشتم شهر بارس سينه
لبسنه آسو نس ميون نازه ڦو ميز
تنهني ياٽ بو عمر نوحه ڪران
تهڪت ته دساري ڪرت لبنه لب
روان آ ڦ طهماس گريان بزا
ته جهين بيت ڪرت برده ٽيا آب
تماهي سين آرميده به خواب
گرانمايه هم چيز آستن به تخت
ڪرن ريمان تس نوه لن سرنگون
ڪه لعيني امي ڪه متن جهوين ته حال
تمي پاسداران هزاران هزار
ته ڪس جهوڪ پڪن درميان سپاه
بو توه در امت از حڪم طهماس شاه
رٽن تي ڪرت لبتيه آهن بهوي
گڏن بو ڌ جهين عمر ڊاڻ نماي
تڪن ڦي اتو درشڪر لو ته ابرت
ديوڪ عمران آن ماجرا سربسر
ازين ڪار يگي ڌ تعجب تمام
جهونه جان مرڌس ابله ادن مرٽ
شونگنت تيا هو نه ڪانهه زمين تيها

ڏولن آسه تس تخت بي تاجدار
گرزهم ناگه من ڦن جيوبرو بزداغ
زٽن پالڪه آس ڦي ڦي ڪڍن آتس اموي
بيڪيا ڦه تيا هو عمر نيرنگ ساز
گيس بسرا نه جور چرخ بلند
يوان مه سو آسونه تس فراز
ني مرتبه شهريارس بيان
بنزديائي ساکي ز پرده سراي
پيالين قرطاس بدروزگار
ازان پس بزديا ڦ طهماس شاه
سڪ فنزاسو عمر اميه شتاب
سو قرطاس گشته تو لن از زمين
اديزان ڪرن سنجي بحڪم ستون
سه شمشير زرين ڪلاه و ڪمر
تولت سونزي هرطرف گير ڌرا
ديوڪ توره عمران ڪه اي انجمن
ڦ جهين شايد عمر اميه براه
بهه توه بينه جايه ڦن برقرار
مه رستوي ڪره ڦ تيا هو تخت جاي
برن آس تم نامداران نمان
ڪرم ڪيا مه از زت رنگ ڌ ميز
ڪرم ناخوش آلنر درلونه رفت
مگر جهوڪ ٿه اين ڪار گو مت ڪرت
روان عمر عيار گو سترم گين

بودن کرہ نہ تہو کار نہ اہ بعد ازین
شتابان تکین گو بساحل سپاہ
بلہ صبحنس مہر سنجاب پوش
کرن دور اتنک لباس سمور
منور جہان ہم چو سنجاب گو
ز دیبار طہماس و تہو سخت شور
سپین در تعجب سو طہماس شاہ
دپن آسو طہماس بد روزگار
تو یی چھیتی بدحال گمت امس
چھو کم نبوتین ز درہ انبار تخت
یہ حرفت تمو کردرین داوری
روان عمر عیاری کرہ قیام
یہ گو کمتربن کار عمر عیار
پر و حمد بے حد بوئی آکہ
چھو بر حق وبن صایم بربری
در اوّل کرد کار قرطاس شاہ
ز بس نلد مدار و کرک جامہ چاک
روان تھہ دلیران ساحل کی بار
زلین از گرائی سپین تخت لحت
ہمہ خاک ساحل سپین بیختہ
سپین جمع سارے ہمیدان آکین
سپین لشکر آمادہ بہ کار زار
بز درای جنگس تپے از خشم دکین
دتن جمع جولان بناد روزگاہ

سبکتر دلن جامۂ ساحلی

داستان

ز سنجاب خلعت دلن پر نور
ز دیبا طہماس و تہو سخت شور
سپین جمع گرد ان سنجاب پور
تسند سخت و اسبا نیومت تمام
دلو کیا چھونہ کینہ کرمت یہ کا
ہنگہ کرمت آسہ لاتن یہ کار
یہ قرطاس کم تل نہ زینہ ز تخت
اڈیہ نبلو بلاتک چھو این کار دیو
کرن شہر یارس دعا سلام
یہ کارہ تمس نش چھونہ عجب
کہ از ذات امارت تہنونہ یہ شاہ
مہ کینہ چھو نکافت بہ نیرنگ رنگ
از آن پس نیران چھو درزمگاہ
سپین فارغ از کار قرطاس شاہ
سپین برسمندان سرکش سوار
ز مسمار نعل سمندان تیز
ہمی تا بہ تحت الثرےٰ ریختہ
صف آرا سپین از دو جانب سپاہ
بمیدان کین درای جنگی سوار
دلاور جوانان چو جو نخوار بہ بر
بجولان کرن لاف مردی عیان

بزد داد فدا یہ پیش علی
اندر شاد ہوا یہ دربارگاہ
نمایان گو از شبستان درویش
فلک بن نہ مہر جہان تاب گو
سپین جمع گرد ان سنجاب پوش
نگونسا ڈلو ٹھہک سو قرطاس شاہ
کلاہ و کمر تیغ زرین نیام
مکرلات آزردہ گو مت امس
او بزان یہ کم کر نگون زخوار
دلوک بعضو چھوی یہ کاریگا
دنن بو نبھی پاٹ بہتان دیو
از ین پس کرن عرض اشہریار
معاذ اللہ از مکرد زدعرب
دلوک شہریاران چھونہ سرسری
چھونہ جاہ کہنہ ات اندر غیر جنگ
کمرس دقن قرطاس درزیر خاک
کرن حکم نیران بمیدان سپاہ
تکین دراہ لشکر چو سیلاب سخت
زمینس ستن گو تنین تیز ریز
سا ہان ساحل سا ہمان دین
طرف ہا کرک بستہ ہر سو ہی دار
سواران زگرد ان ساحل زلین
دزن ہم چو آتش گرہ زن ہیجا بہ
ہمی تیر شرزن مقابل بو چھوس